СВЕТЛИНИТЕ НА АГНИ ЙОГА 1952

(Грани Агни Йоги 1952)

Записи на Б.Н.Абрамов от 1952 г.

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ПРЕВОДАЧИТЕ

«Защото, ако първият завет беше без недостатък, нямаше да се търси място за втори.» (Послание на апостол Павел до Евреите, 8:7)

Всяка религиозна вяра е свързана с признаването на обстоятелството, че съществува Йерархия на Силите, в която човекът заема някое от по-ниските стъпала, а тези над него са заети от същества с по-висок ранг, като светци, ангели, архангели и така нататък до върха, който по право е отреден за Съществото или Силата, Която е единствена по рода Си и се счита за непознаваема поне за хората на Земята. Независимо от това немалко хора от най-древни времена и до днес са правили и продължават да правят опити за доближаване до Най-висшето и за разбиране на Неговото естество. Същевременно опити за връзка с хората са правени и се правят и Отгоре, от страна на по-високите етажи на духовната стълбица, в резултат на което са се появили различните Свещени писания, съдържащи в днешния си вид отделни откъслечни сведения за естеството на духовната Йерархия и някои практически знания и напътствия за живота на обществото. По такъв начин, започвайки примерно от Ведите, като едни от най-старите известни Свещени писания и стигайки до Корана, като сравнително по-късно Послание до вярващите, всяко от известните на света Свещени писания съдържа определени актуални за времето и мястото си сведения, но нито едно не би могло да се приеме за завършено и съдържащо цялата или пълната Истина, без остатък. При все това преобладаващата част от хората в Християнския свят са склонни да смятат, че Бог е наставлявал човеците единствено чрез Старозаветните пророци, евангелистите и апостолите и че единствено Библията трябва да се приема като Божие слово, а всички останали Свещени Писания са неверни и лъжливи. Същото се отнася и до привържениците на останалите вероизповедания, макар че много преди тяхната поява един не малък пророк е засвидетелствувал търпимостта и уважението си към всички съществуващи религии, като е заявил: «Не трябва да се почита само собствената религия и да се осъждат останалите, а трябва да се почитат и религиите на другите. Постъпвайки така, помагаш на своята собствена религия, като правиш услуга и на другите. Но ако постъпваш обратно, навреждайки на другите ти копаеш гроба и на своята собствена религия.” Идва времето и вече е дошло, когато Бог, в лицето на Йерархията на Учителите, отново отправя своите Послания към хората с надеждата да ги отвърне от робуването на телесните въжделения, тоест на животинската им природа и да обърне погледа им нагоре, към вечното и нетленното, както им е било завещано преди време: “Аз казах: Вие сте Богове. Всички сте синове на Всевишния.” (Псалми, 82.6)

Този е бил един от първите Завети, но и преди, и след него е имало и ще има още такива, при това все по-съвършени и по-задълбочени. Предлаганата поредица от Писания Може да се нарече Най-нов Завет към хората от Земята и всеки търсач на Истината, който без преднамереност се запознае с тези Записи, ще ги приеме с удовлетворение и преклонение към Този, Който ги е дал и с благодарност към този, който ги е записал. Велики Владико, Утвърди нашия скромен труд и ни Дай възможност да продължим да разпространяваме Твоето Благовестие за благото на хората от нашата малка, но голяма по дух страна България.

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ИЗДАТЕЛСТВОТО
(Към първото издание на Записите на Б.Н.Абрамов от 1951 г.)

Записите на Борис Николаевич Абрамов, приети по умозрителен път от Йерархията на Учителите или Всемирното Бяло Братство, са пряко продължение на известните като Агни Йога или Учение на Живата Етика записки на Елена Ивановна Рьорих, получени по същия начин и от същия Висок Източник през първата половина на 20 век.

Николай Константинович Рьорих със сина си Юрий пристига за участие в Манджурската експедиция през 1934 година в Харбин, където се организира група хора, стремящи се към духовно самоусъвършенстване и приели ръководството на Николай Константинович.

Един от най-устремените и духовно подготвени се оказва Б.Н.Абрамов, вече много години отдал на изучаването на философската и окултна литература с надежда да намери своя духовен път. Скоро Борис Николаевич получава пръстен на ученичеството от ръцете на своя Гуру. След отпътуването на Николай Константинович връзката продължава чрез преписка, в която се включва и Елена Ивановна Рьорих. През април 1936 г. в писмо до Абрамов тя препоръчва на Борис Николаевич: „Пишете за всички Ваши наблюдения и духовни преживявания и ги записвайте. Всичко това е извънредно важно и с годините ще се превърне в забележителна хроника. ... Разбира се, записвайте и Вашите сънища”. През януари 1937 г. още един път потвърждава: „Събирайте всички знаци и знамения - ще се получи забележителна Книга”.

До края на 1950 г. повече публикувани писма на Елена Ивановна до Абрамов няма. Обаче има нейно писмо от януари 1940 г. до Екатерина Петровна Инге, една от най-близките ученици на Рьорихови, живееща тогава в Харбин, с препоръки за Борис Николаевич. „Много Ви моля, скъпа Е.П., да предадете на Б.Н. да продължава да записва всички свои духовни преживявания и всички усещания във връзка със събитията. Също така, ако чутото от него с вътрешното или духовно ухо отговаря на доброто, нека да доверява, тъй като доброто е единната мярка във всичко. Много обичам неговите писма...” Тук ние за първи път вече намираме споменаване за възприемането от Борис Николаевич на някакви послания.

За следващите 10 години публикувани писма на Рьорихови до Абрамов или със споменаването му нямаме. Но неговият верен ученик и първи издател на неговите Записки Б.А. Данилов в книгата си „Весть принесший” пише за този период: „Още в 40-те години Борис Николаевич започна да възприема мислено отначало отделни думи, а после и цели фрази, идващи при него от пространството”. И първите Записки от 1951 г. още представляват такива „отделни думи”. В изреченията понякога се срещат два варианта на думата или фрагмента от фразата, има празнини, отразяващи забравени или неразбрани думи. Информативни ли са тези Записки и струваше ли си да се публикуват? На първо място, те илюстрират процеса на сформиране и задълбочаване на Общуването с Учителя, което за много читатели може да бъде не само интересно, но и полезно, а на второ място, не носят ли и те значение, скрито за определено време? Тъй като Елена Ивановна пише на съпрузите Фосдик през 1950 г.: „За времето на своя опит и аз съм отхвърлила не малко неща като нещо погрешно или даже безсмислено, но дойде време и много стана ясно и пълно с дълбоко значение”.

И още една забележка, отнасяща се до названията на издадените книги със Записи на Борис Николаевич като „Грани Агни Йоги", което у много читатели предизвиква недоумение и предложение за други названия.

„Моето Учение е Свято и няма граници за неговите прояви. Безкрайно, неограничено и очертано само от предела на постигащото го съзнание. То се излива от Безпределността във всички векове, блестейки с безчислените страни на своите многообразни аспекти, безкрайни по своята разновидност. Страните са безчислени, безбройни по число, страни на единния Адамант, името на което е Истина за Битието. Те са безгранични и безпределни, и извън рамките на човешкото осъзнаване." (ГАЙ 1952 г.)

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ Б.А.ДАНИЛОВ, УЧЕНИК НА Б.Н.АБРАМОВ
(Към първото издание на записите на Б.Н.Абрамов от 1954 г.)

Един ученик се обърнал към своя духовен Учител с думите: "Искам да постигна Твоя Мир в дните на моя живот". Последвал отговор: "Отвърни се от себе си, вземи своя кръст и Ме последвай". Така просто и кратко Учителят обозначил линията на живота, по която трябва да върви стремящият се към духовно усъвършенстване.

Пребиваването на човека на Земята е като пътешественик на междинна станция – временно, но съвършено необходимо. Тъй като именно тук той придобива скъпоценните бисери на опита, без който е невъзможно по-нататъшното придвижване по духовния път. Един от тези "бисери" е прокарването на канали в Тънкия Свят, по които духът ще се устреми след заминаването си от плътния земен свят. Важно е да се отбележи, че тази работа човек може да изпълни само тук, на Земята. След Прехода от пътника не се създават нови направления в дейността и в Тънкия Свят той може да твори и да се придвижва само по направления, заложени от него в плътния свят.

В Учението на Живата Етика и Записките на Борис Николаевич Абрамов за такава подготовка се препоръчва два пъти дневно да се мисли за Далечните Светове и за Бъдещето, установявайки още на Земята сътрудничество с човечествата на тези Светове и помагайки с това не само на своята еволюция, но и за придвижването на земното човечество, а и на самата планета Земя. А на дадения етап от пътя такъв процес способства също и за обостряне и усъвършенстване на мисленето и с помощта на ритъма дисциплинира волята на човека. Тъй като е известно, че самата материя е инертна, хаотична и само огнената воля е способна да ѝ придаде форма и да внесе порядък, тоест, да създаде космос.

Постоянно и последователно прилагайки в живота тези и други Съвети на Учителя, може съзнателно да се залагат плетениците на кармата на своите бъдещи въплъщения. Тъй като в този живот често се налага твърде болезнено да се изкупват предишни грешки и прегрешения - плодове на собственото несъвършенство. Разбирането, че всички усложнения и трудности са дадени не по нечий произвол, позволява да се пренесе полето на битката от обстоятелствата вън вътре в себе си, тоест, да се бориш и удържаш победа над себе си, над своите изживявани качества. Но такова изживяване не оставя след себе си пустота, а се запълва по закона на полярността с противоположни качества, необходими за приближаването до целта, макар и много далечна – да заприличаме на своя Небесен Отец.

По такъв начин важната и отговорна задача, стояща пред всеки пътник на духовния път, е да утвърждава Основите на Учението на живота. В това ще бъде съзиданието. А ако всички дела си оставят само на езика, то разбудените енергии известно време ще носят напред, а след това, незакрепени с опитно приложение, ще се върнат при своя породител, но вече не със съзидаваща сила, а с разрушаваща. "Не думите ще спасят, а тяхното прилагане. Да се говори е много по-лесно, отколкото да се прилага. Думите, неутвърдени с действие са като сухи листа". (Грани Агни Йоги.1956.42)

Земята и Космосът са единни по своя строеж и по своето предназначение. Космическите Закони регулират всички процеси, протичащи в Мирозданието. И ние, земляните, не представляваме изключение. Времето, когато човек се е стремил да познае и разбере само грубо физическите закони, тоест, достъпните за наблюдение от съвременните органи на чувствата на хората от нашата планета, е минало. Животът на всичко съществуващо, от атома до звездните галактики, се подчинява на единните Космически Закони. И човекът, създаден по образ и подобие на Бога, носи пълна отговорност за всичко, произвеждано от неговия микрокосмос. Ежесекундно всеки от нас ражда мисли, чувства и емоции, носещи в зависимост от тяхното качество огън и светлина или зло, тъмнина и разруха. А да се излъчва светлина в пространството е възможно винаги, насън или при бодърстване, ако е запален светлия огън в сърцето на пътника. С това се оказва помощ в еволюционното развитие на всички и на всичко обкръжаващо, даже на далечното и невидимото. Да си спомним за картината на Николай Константинович Рьорих "Прокопий Праведник се моли за неизвестните плаващи" или за неговото платно "Агни Йога"...

Според Космическите Закони истинското Служене започва тогава, когато малкото "аз" израсне в колективно, а след това стане едно с голямото "Аз", с Индивидуалността. Този процес е неразривно свързан с еволюцията на духа. И на нашия хоризонт вече блещука новата, по-висока духовна степен, която ще ознаменува завивката на прехода към космическо съзнание. "Личното съзнание е расло и се е развивало по плана на еволюцията, и е било нужно като необходимо стъпало към следващата, по-висша форма на неговата проява. <…> Човечеството преминава на колективни релси, независимо от това дали иска това или не го иска. Колективът разширява съзнанието и го приобщава към по-широк кръг. Колективът расте, обхващайки в края на краищата цялото земно човечество, за да стане след това част от вселенското човечество". (Грани Агни Йоги.1956.34)

Трябва да се помни, че най-важният ключ към успеха по пътя към това стъпало на духовното усъвършенстване се явява постоянното помнене на Учителя, на Йерархията на Светлината, постоянното представяне на Висшето. За овладяването на този ключ способства въвеждането на ритъм във всички благи дела и мисли, тъй като на ритъма, като на един от основните Космически Закони, се държи цялото Мироздание. И, разбира се, цялата дейност трябва да бъде при това съзнателна, с пълното разбиране на следствията от всяка постъпка, дума, чувство и мисъл. Само при тези условия е възможно ускорено следване на пътя на духовното усъвършенстване.

"Казах вече: допустимо е всичко, но с Мен, за да мога Аз да Вляза във всички ваши дела с утвърждение. А отдихът е възможен, и развлеченията са възможни, но не при условие на забрава на най-нужното. Даже съсредоточавайки се върху сериозна работа не трябва да се забравя Учителя. Затова се говори за постоянно представяне и

неразделност на съзнанията. Не е голямо постижение да се помни Учителя в моментите на Общуване, забравяйки за Него в по-голямата част от деня или нощта. Говоря за непрекъснато помнене. <…> А когато завърши земният живот, ще помогне лесно и без съжаление да се разделите с всичко, което той ви е предоставил временно и свободно и радостно да заминете за Другия свят, в Света на Моите безпределни възможности, откриващи се пред тези, които са с Мен”. (Грани Агни Йоги.1955.283)

Б.А.Данилов

ЖИВОТ НА ПОДВИГ И НЕПОКЛАТИМА ПРЕДАНОСТ

[Кратка биография на Борис Николаевич Абрамов, наричан от Великия Владика (Маха Коган) Махатма Мория Негов Син, изпратен в света да донесе на Земята последното Благовестие или Посланията на Йерархията на Учителите за хората от епохата на Водолея.]

Борис Николаевич Абрамов е роден в Русия на 2 август 1897 година. В юношеските му години склонността към военното дело го завежда във флота и той става военен моряк. През 1917 година над Русия преминава ураганът на революцията и Борис Николаевич заедно с много руснаци се оказва зад пределите на родината си. Страхотна тежест ляга на плещите на онези, които се оказват зад границата в такава ситуация. “Зовът на Родината” е реално съществуващо явление, макар и да не се измерва с нашите земни мерки и трудно да се разбира от не изпиталите това чувство. Озовал се зад границата, той не изгубва вярата си към Родината и не ѝ изменя, съблазните на Запада не го изкушават. Той си остава не само по кръв, но и по дух руснак. Той не се стреми към забогатяване, неговите потребности от материални блага са много скромни.

Б.Н.Абрамов бил човек с голяма култура и всестранно образован: разбирал от техника, работил в химическа лаборатория, познавал добре музиката и литературата, като самият той свирел на пиано и пишел стихове. Негово постоянно увлечение били познанията за предназначението на човека, за неговото място и роля в мирозданието. По пътя на духовните си търсения Борис Николаевич се запознал с различни философско-религиозни системи. На него са били близки Ученията на Христос, Буда, Платон, Конфуций, Зороастър. Така се полагали основите на неговия мироглед, който окончателно се формирал след срещата му с Николай Константинович Рьорих.

През 1934 година, по време на пътешествие в Китай, Н.К.Рьорих пристига в Харбин. Руското население на града с уважение посреща своя земляк, вече известен по това време като голям художник, пътешественик и учен. Зад границата били известни също и философските възгледи на Николай Константинович. Естествено, че към него се устремили хора, живеещи с духовните си интереси. От многото идващи при него харбинци Николай Константинович избрал хора, които били духовно най-подготвени за сътрудничество с него и които сформирали неголяма група ученици, приемащи Н.К.Рьорих за свой земен Учител – Гуру. В това число бил и Б.Н.Абрамов. От цялата група ученици Николай Константинович отделил двама, на които връчил донесени от Хималаите пръстени на ученичеството, като знак на особено доверие и духовна

близост. Тези избрани били Б.Н.Абрамов и А.П.Хейдок. От този момент започнала нова страница в живота на Б.Н.Абрамов. Николай Константинович го завел до изворите на Живата Етика, коленичейки пред които избраният ученик жадно попивал новите знания. Дългите години на търсене смисъла на живота най-после го довели до отговора на този въпрос. Може да се каже, че на тази група хора (ученици) е била предоставена уникалната възможност да бъдат приобщени към Мъдростта на Живота от самият Н.К.Рьорих – една от големите духовни личности на 20 век. Те имали щастието да се срещат често с Николай Константинович, докато пребивавал в Харбин. Той провеждал с тях срещи, по време на които били заложени основите на бъдещото сътрудничество, предавал им своя богат опит в служенето на еволюцията и общото благо. Със заминаването на Н.К.Рьорих в Индия установеният контакт не се прекъснал, а продължил като преписка. Спомняйки си за срещите с Николай Константинович, Абрамов казвал, че Гуру ясно е формулирал закона за Йерархията на Светлината и Нейното значение като основен закон на мирозданието. Удивителната духовна култура, свойствена на Н. К. Рьорих, до голяма степен се предала на Б.Н.Абрамов и станала негово жизнено кредо. Той бил външно обикновен и скромен, и много хора, преминавайки покрай него или дори влизайки в допир с него, даже и не подозирали какво представлява действителната негова същност, изпълнена с огнена устременост и непреклонна преданост към духовния Учител. Вероятно е било нужно не едно въплъщение, за да се утвърди в сърцето такъв мощен енергетичен потенциал. Неговият живот може да бъде наречен подвиг в служенето на еволюцията. Нямало гръмки думи, ефектни постъпки, нямало провъзвестия. Пътят на Б.Н.Абрамов бил изпълнен с много трудности – така било зад границата, така било и тук, в родината (той пристигнал в СССР през 1959 година). Имало моменти в неговия живот, когато препятствията се нареждали пред него като стена и физическото обозрение не виждало никакви възможности, а само сърцето е знаело и помнило думите на Учителя: "И това ще се преживее". Какво му е помагало в тези минути? Устремът и предаността на своя духовен Учител. Помощта идвала в последния момент. Облаците се разсейвали и отново изгрявало слънцето. Б.Н.Абрамов като човек е притежавал и някои качества, присъщи на всички нас, хората. Е.И.Рьорих в своето време му показвала тези особености и, трябва да се каже, че той приемал тези съвети и ги спазвал точно. Още в 40-те години Борис Николаевич започнал мислено да възприема отначало отделни думи, а след това и цели фрази, идващи при него от пространството. Новите явления в неговия живот били неочаквани и предизвиквали в него различни въпроси. Но у него не възникнало чувство на гордост и величие. Тук, безусловно, се е проявила онази духовна култура, която щедро споделял с него неговият Гуру. В писмо до Н.К.Рьорих, във връзка с новия си и неочакван опит, Б.Н.Абрамов попитал как да се отнася към него. Отговорът пристигнал бързо, но не от Николай Константинович, а от Елена Ивановна, която се обръщала към него с молба да ѝ изпрати образци от получените записки. След получаването им Елена Ивановна му писала отново, потвърждавайки техния Висок източник, изразила радостта си за него и го посъветвала да продължи работата. Борис Николаевич изпълнил този съвет и до края на земните си дни продължил почти ежедневно да води записки на постъпващата информация. Естествено, че е била необходима пълна мобилизация не само на физическите, но и на духовните сили. Информацията, като правило, пристигала нощем и трябвало веднага да бъде записана на хартия, тъй като плътната физическа обвивка не е в състояние да

задържи дълго в съзнанието си тънките докосвания на Висшите сфери. Такова колосално натоварване нощ след нощ за десетилетия трудно може някой да си представи. Този процес може да се нарече подвиг. Какво е движело този човек, за да изпълни този титаничен труд? Не е имало принуждение, не е имало славословия и хвалебствени химни в негова чест. Той не излизал по трибуните и не пожънвал буря от аплодисменти. Той преминал скромно през живота, незабелязан от мнозина.

Дошло е времето многогодишният труд на Б.Н.Абрамов да стане достъпен за читателите. По същия начин и светлината на някоя далечна звезда достига до нас тогава, когато физическото тяло на звездата вече не съществува, като ни кара да обърнем глави нагоре и някакъв трепет изпълва сърцето ни.

В настоящата книга са поместени записите, направени от Борис Николаевич през 1952 година. Тяхното съдържание помага да се разкрият нови страни от Агни Йога и по-добре да се разбере и усвои Мъдростта, изложена в книгите на Живата етика, тъй като и всички те са дадени от Единния висок Източник. Б. Н.Абрамов е получавал информация от Великия Учител, а след заминаването на Николай Константинович и Елена Ивановна Рьорих от земния план, е възприемал също и техни съобщения, което е отбелязано в началото на съответните записи с думите “Гуру” и “М.А.Й.” (Майката на Агни Йога). При подготовката на ръкописите за издаване са били запазени особеностите на стила и формата на изложение на записките, което, несъмнено, ще помогне на читателя да почувства дълбочината и значението на тези знания, дошли до нас благодарение на подвижническия труд на Борис Николаевич Абрамов.

Б.А.Данилов

ЗАПИСКИ НА БОРИС НИКОЛАЕВИЧ АБРАМОВ ОТ 1952 ГОДИНА

1. (1 януари). На основата на най-дълбоко разбирателство между народите ще настъпи мир. Ще победи Иван стохилядник, но не с тези мерки, за които вие мислите. Намирам се в пространството на Светлината, винаги обкръжен от нея. Свободата на съзнанието е вечна и неотнимаема, но у мнозина тя е в плен. Отговорността за Земята е огромна.

От Майката: Ще тръгнем - ще се видим. Не само картички, писма би могъл да пишеш. (Съсредоточих се върху Майката).

Страшен е пътят на непокорените чувства.

2. (2 януари). Като че ли не обръщаш внимание на най-силните възможности. Духът те храни със своите еманации. Не трябва да се звучи в унисон с тъмните въздействия, това е опасно. Ти си син на Светлината. Устоите на Светлината са неоспорими. Получаваш по Лъча. Винаги си в Лъчите на Моята любов и грижа. Малодушието е несъвместимо, особено пред опасност, която не съществува. Тя не засяга вас. Нищо няма да те докосне без Мен. Вече не трябва да се колебаеш. Празниците са начало на събитията.

С тържественост можете да разберете величието на ставащото.

3. (3 януари). Падението е неизбежно. Нашият приятел е отстранен от служба с познаване на закона: изпълнява се всичко, което изисква решението.
Качествата са канали за възприемане. Ура, ние победихме. Работещият за хонорар е друг нещастник. Ще Дам канал на живота - действай.
Насън лодка започна да пропуска вода.

4. (4 януари). Астралното тяло се организира.

5. (5 януари). Победителите не ги съдят.

6. (6 януари). В духа всичко е просто.
А сега той ще пише, премисляйки и оформяйки всяка фраза.
Не чувам нищо. Оглушах напълно. Тежко е.

7. (7 януари). Слушай, пиши и помни: възможностите ще се увеличат стократно.
(По аналогия с удесеторят - усторят.)

8. (8 януари). Няма Слънце без светлина и без полза. Слънцето грееше и осветяваше пътя. Аз Съм Слънцето на живота. Ние Светим на живота и Светим в живота.
Когато започне целият този ужас, ще бъде добре да сме заедно. Северната победа е ясна. Невидим лъч.
Видях насън две печки и колежката ми до тях. През деня получих голяма неприятност чрез нея.

9. (9 януари). Всичко ще стане, но без специални умувания. М. Пази.
Вземай и гледай: има какво да се вземе. Бъдещето е светло и Обликът на Владиката е светъл, сияещ в това бъдеще с всички огньове. Ще живеем в бъдещето, с бъдещето и за бъдещето. С какво ще смекчим мрака на настоящето? Само с прокарването на по-дълга линия. Иначе няма да се премине. “Откъсване от настоящето” - така ще Наречем тази степен. Бъдещето ще реши всичко, затова решението на всичко е в бъдещето. Голяма е упоритостта на отживелите слоеве. Без удари-двигатели няма да се задвижат. Инертността на стихиите, тоест застиналите стихийни образувания пречат. Ще оцветим бъдещето с всички цветове на дъгата. Пластичността на стихийната материя позволява да се превърнат мечтите в реалност. В това е силата на творческото въображение. Вече не е мечтаене, а строителство. Така Строим Ние, учете се да строите така и вие. Нека настоящето да бъде свидетелство за това, което не трябва да да бъде и как не трябва да се строи. Одобряваме само това, което е устремено в бъдещето и което има корени в бъдещето, но не и миналото, старото, отживелия свят. Вехтият мир е в агония. Признаваме, само че не всичко. Нека да е нешлифовано и несъвършено, но ново, но от бъдещето и за бъдещето. Ние Вървим напред свободни от веригите на миналото и затова настоящето няма власт над Нас, тъй като настоящето е или остатък от миналото, или скок в бъдещето. Така и ги Различаваме: синове на миналото и синове на бъдещето. Живеем не в настоящето и не в миналото, а в бъдещето. Синовете на Йога са синове на бъдещето. За Йога в миналото всичко е изгорено. Къде са те, всичките възможности, всичките достижения, цялата Безпределност? В бъдещето. Няма нищо друго. Съществува само Светлината на бъдещето. С него вървете. По този начин и саждите на настоящето няма да оставят върху вас своите черни петна. Устременото тяло е неподражаемо - в това е спасителната мощ на движението. Спрелият аероплан пада. Трудна задача е да се настрои съзнанието в ключа на бъдещето. Твоето бъдеще е в Моята Ръка, предначертано от Мен. В него е твоята част, неощетена и ненамалена от

настоящето. Ти си сънаследник на бъдещето. Затова и Зовем в бъдещето, тъй като там е всичко. Нито едно Учение не учи да се задоволяваш с настоящето, но всички устремяват в бъдещето. Бъдещето е извор на неизчерпаеми възможности, спасително въже, маяк в тъмнината. С това се въвежда ново деление на човечеството: хора на миналото и хора на бъдещето. Решава съзнанието и съзнанието се устремява. Не е достатъчно да не живееш в миналото, трябва да се учиш да не живееш и в настоящето, а само в бъдещето и за бъдещето. Моето Царство е царство на бъдещето. В Моето Царство не трябва да се успокояваш от достигнатото, от настоящето. В него няма нито покой, нито успокоение. Това е царство на устременото действие, царство на вечното действие и движение. Не на всекиго са по плещите тези мерки, а само на силните. Бъдещето е важно не само по себе си, а е важно състоянието на съзнанието, летящо към бъдещето, състоянието на устремения полет. Израстват крила. Да летим се учим на Земята. А щом като човек се е научил да се откъсва в полет и се е научил да лети, то целта е достигната. Земята няма да привлече привикналия към далечни полети. Този живот в бъдещето не е самоизмама, а израстване на крила. Накъде ще полетят безкрилите и как? Бъдещето е крила за полет.

10. (10 януари). Творете с любов.

Знанието е свободно за всички, но трябва да можеш да вземаш и затова не са нужни измъчени усилия. Всичко е просто. Трябва да се разбере тайната на простотата.

Ще Утвърдим Общуването. Отвсякъде дебне опасност, но вървим слети в едно и опасността се преобразява в килим на подвига. Да се устои срещу натиска на стихиите!!! Съзнанието за непобедимост е важно. Какво може да извади от състоянието на равновесие? Какво може да разколебае? Стойте по-здраво от скала! Две са точките на равновесие: или сам да се носиш над явленията на живота, тоест на материята, или да застинеш между неподвижните стени на кристала на съзнанието, съзерцавайки потока на живота, носещ се долу покрай съзнанието. Мълчаливият Свидетел съзерцава потока на живота от брега на Вечността. И само записва, тоест отразява калейдоскопа на явленията - вечно нови, вечно променящи се. Мощта на спокойствието на съзнанието, докоснало се до Безмълвието на Вечността, е непреодолима сила! Спокойствието е мощта на победителя, мощта на победилия света, мощта на могъществото на Владиката. Да се приобщим към величието на спокойствието.

Ще започнем с малкото, ежедневното. В ежедневието ще намерим началото на пътя към утвърждаването на това велико понятие (качество). Ще го закалим върху дреболиите от живота. Могъществото на спокойствието няма предел, но трябва да се започне с най-малкото, иначе няма да станем гиганти. Трябва да се разбере огромната значимост на най-малкото и на най-малките дреболии. И животът не се скъпи на такива. Така всекидневието е школа и стъпало към величието на Вечността. Полетът е от Земята. Сократ и Ксантипа са символи. Човекът, съзнателно закалил се и научил се върху дреболиите, няма да се обърка и в огромното, но ненаучилият се ще се спъне и от най-нищожната дреболия. Резултатът е падане в цял ръст (просване) и разбит нос. Какво ти тук величие? Може ли човек изведнъж да стане голям, без да е бил първо младенец? Може ли да се овладее голямото, без да си подчинил малкото? Затова Обръщам живота от всички страни, за да разберем в цялото многообразие и разнообразие неговата същност. Учи се, ученико! Ти си ученик и животът е школа. А Аз Съм Учителят. Ще Поясня уроците върху самия ти живот. Но вървим към прекрасната градина и ще достигнем. През всичко! Ще достигнем заедно: Аз и ти!

11. (13 януари). Аз Съм дозорната Кула на Света.

Аз Съм Светлината по пътя към установяване на човешкото щастие.
Аз Съм вълната, надвиснала над бездната.
Аз Съм неотпитата чаша на живота.
Аз Съм влагата, утоляваща жаждата.
Аз Съм надеждната тояга на пътника.
Аз Съм зърното, заровено до срока.
Аз Съм прибежище за духа.
Аз съм крепостта на мощта.
Аз Съм Безкрайността на звездите.
Аз Съм залогът и гаранцията за възхода. Аз Съм Камъкът на Основата.
Аз Съм Лъчът на далечната звезда.
Аз съм Огънят на твоя дух.
Аз Съм твоят свят над всичко.
Аз Царствам с вечния Огън.
Аз Съм Гарантът за звездното щастие. Аз Съм утринната Песен на птиците.
Аз, Аз, Аз Съм всичко във всичко,
Душа на твоята душа.
Аз Съм щастието на Далечните Светове. Аз Съм Венецът на достиженията на духа.
Аз Съм върхът на знамето на свободата. Аз Съм спасителният пояс в бурята.
Аз Съм надеждата на света.
Аз Съм ключът от вратите на щастието. Аз Съм повелител на стихиите.
Аз Съм Владиката на огнената мощ (на огнените енергии).
Аз Съм Светлината на твоята светлина
и животът на твоя живот,
и диханието на твоето дихание.
Аз Съм Лъчът, отнасящ грижите.
Аз съм вятърът, изсушаващ сълзите.
Аз Съм Причината за тайното знание. Аз съм неподвижният стълб на времето.
Аз Съм мълнията на духа.
Аз Съм рогът, тръбящ призивно.
Аз Съм числото на тайната.
Аз Съм орелът във висините над Земята. Аз Съм сиянието на надземния живот.
Аз Съм провъзвестителят на невидимите светове.
Аз Съм Краят и Началото на всичко.
Аз Съм всичко във всичко.
Аз Бях, Аз Съм, Аз ще Бъда.

Аз!.. и ти, съществуващият в Мен от векове, винаги с Мен: и тук, и там, навсякъде и всякога:
И на Земята, и отвъд всички граници на смъртта
Над всичко, което е крайно и смъртно, във всичко, което живее и е безсмъртно.
Аз Съм живот, а не смърт.
В Мен няма елементи на смъртта и на това, което подлежи на времето. Съществуващ в Мен - значи пребиваващ в живота, победител над света, приел Светлината.

12. (14 януари). Моето място е там - във висшите недосегаеми слоеве. До тях трябва да се докоснеш със съзнанието. Вън ли, вътре ли, но по-високо от високото.

Затова и трябва да изгубиш своята душа, за да намериш Мен, тоест да я оставиш долу. Колкото по-високо, толкова по-близко. Лъчът е от висините. Учейки се да се издигаме над суетата на живота на Земята, се приобщаваме към света на невидимото щастие - към Моя Свят. Аз съм вън, тъй като Мен Ме няма в това, което е в теб. Аз Съм вътре, тъй като Съм скрит зад седем ключалки (или врати). Но Аз Съм в теб като неподвижен център във въртящо се кълбо или геометрическата ос на колелото. То се върти, тоест подложено е на промените на движението, но не и Аз в теб. Във всичко има такъв център или ос, или точка на равновесие. В нея и трябва да се намери своята опора. Така във всичко, което е в движение, съществува това, върху което се гради това движение и без което то е невъзможно - точка на опора, център на неподвижност, основа или камък на основата. Аз Съм този Център в теб и около Него се върти твоят свят, твоят микрокосмос. Премахни центъра и всичко се превръща в хаос. Не вън, а в Мен е твоята опора, твоята сила, твоята мощ. Колелото на изпълнението се движи от същия закон. Центърът, тоест кристализираната форма на желанието, е неподвижен, но наоколо в движението нарастват елементите от стихийна материя или обстоятелства. Не трябва да се клати или мърда центърът със съмнения или докосвания на мисли и да се нарушава с това мощта на растящото изпълнение. Нарастването протича стихийно, тоест вече без участието на волята, чак до границата на изпълнението. Затова познаването на Закона дава несломима вяра и чувствознание в неизменността на изпълнението. Няма предел за мощта на Закона, но при съблюдаване да неговите рамки. Затова “Слънцето ще премине и Луната ще премине”, но нито една йота от Закона няма да премине, докато не се изпълни всичко. Аз Казах. Казах, тъй като Зная. Затова ще се извърши предначертаното според Моята Дума, тъй като Зная. За Великото Съзнание и мерките са огромни, и сроковете са огромни, и планетните и отвъдпланетните цели. По величината на разбираемото отмерете своя свят. Ще Разбудя спящите и ще се вдигнат милиони. Ще станат по Моята Дума. И Часът на Изпълнението е близък. Аз Съм Светилник в твоя свят. С Мен си, с Мен си съществуващ. Ще Укажа близостта на срока специално, за да знаеш. Но трябва да се подготвиш вътрешно. Във външното няма да намериш спасение. Събитията ще тръгнат по вътрешната линия, по чертата на съзнанието и външното ще бъде само отзвук и отражение на вътрешното. Но времето е страшно. И печатът на Светлината е върху Моите синове. Вратите на заповяданото величие ще се отворят навреме. Моят Свят върви в слава. Избрах те като съд за приемане на бъдещото щастие на обновения свят и светилник за Моето Учение. При теб ще дойдат тълпи. За това се готвиш в живота. Ще дойдат и ще слушат, и ще тръгнат след теб в множество. И твоето слово да бъде Моето Слово. Ще има сила с Моето Слово, тъй като Аз Съм в теб. Но се слей в едно с Мен с цялата си сила, с цялата си мощ. Върху какво ще строим? Върху Мен, тъй като Аз Съм основата на Новия Свят. С какво ще строим? С Моята сила, тъй като Аз Вдъхнах в него диханието на живота.

Аз
Давам
Живот, Огън, Светлина.

13. В своята незначителност ще видиш Моето Величие. И зърното е малко, но израства в огромно дърво. Мисълта побеждава всичко и всичко се побеждава от мисълта.

14. (15 януари). Ето венеца на щастието, но с цената на какви усилия, на какви страдания. Суровите условия са нужни за победата. Всеки ден се дава ново.

Съумей да се изправиш в защита на своя свят на щастието; той се превзема със сила и със сила се опазва. Аз Пазя, пази и ти. Божият печат върху вас е знак за висши енергии. Знанието на духа израстваше незабележимо. И лъч Светлина увенча челото. С него ще поразяваш тъмнината - наречен водач на духа. Дадено е оръжието на Светлината. Огненият доспех се изковава. В Моите Длани твоето щастие е устойчиво. Мой си и за векове, издигнат от Мен и увенчан с венеца на Светлината.

15. Моето Учение е Свято и няма граници на неговото проявление. То е безкрайно, неограничено и очертано само от пределите на постигащото го съзнание. Във всички векове се излива от Безпределността, блестейки с безчислените страни на своите многообразни аспекти, безкрайни по своята разновидност. Страните - безчислени, безкрайни по число, са страни на единния Адамант, името на който е Истината на Битието. Те са безгранични и безпределни и извън рамките на човешкото съзнание. Всеки негов аспект е най-дълбока философия, всяка формула - бездънна дълбина на мисълта. Кой и с какво може да ограничи това, което няма предели? Всяко съзнание е оковано в тъмницата на своята нищожност, тъй като е малко колкото песъчинка във Вселената. Космическата Истина не може да се затвори в тесните рамки на човешкото разбиране. Трябва да се разбере цялата ограниченост, цялата дребнавост на земния ум. Земният ум е само етап по стълбата на постепенното, частично, но през цялото време възходящо разкриване само на тази част от Космоса, която е достъпна за човека в дадения момент, в дадената епоха, в дадения народ, на дадената планета и дадения Кръг или Цикъл от нейната еволюция, ограничен от психофизическите условия на планетата и от състоянието и степента на развитие и възприемчивост на апарата на човешкото тяло с всичките му ограничения. Невежеството на средните векове, опитвало се да наложи намордника на тъпоумието, мракобесието и фанатизма върху растящата мисъл на човека е апотеоз на тъмнината и ограничеността. Утвърждаваме безграничната свобода на мисълта от всички рамки и измислици на невежеството. Мисълта, мисълта, мисълта е над всичко; мисълта, устремена в Безпределността, е неограничена от нищо.
Кой може да ограничи Безпределността и с какво? Нима със своето разбиране от днешния ден? Нали съвсем до неотдавна стояха върху три кита и въртяха Слънцето около Земята. Нима са забравили?
Аз Съм чукът, разбиващ веригите.
Аз Съм ковачницата на мощта.
Аз Съм Вестителят на Единното Безпределно Учение на Живота.

16. (16 януари). Не трябва да се спираш - ще те постигне нещастие. Ако не бяха допуснати грешки, много страдания нямаше да ги има. Нима мисълта води? Води сърцето. Всяка мисъл е заредена със субстанцията на сърцето, тоест с огън. Без него остава слуз.
На свой ред Владиката е Отец, затова и се усеща.

17. (17 януари). Законът е съсредоточен върху Него. Много ще пострадат, но не и ти.
В Центъра на всичко съществуващо Съм Аз. В центъра на осъзнаването на всичко съществуващо Съм Аз. Аз Съм центърът на съзнаването. Нима органите действат? Но ти си извън и над тях. Няма да те засегне нищо, дори и на края на пропастта. Силата на действие на Моя Лъч не подлежи на измерване. Вълните се страхуват повече от вас, маловерци. Косерите си отиват, всичките. Враговете действат.

18. (19 януари). Не трябва да се смущавате от тежестта на настоящия час.

19. (20 януари). Как да закаляваме развитието? Бодърствайте.

20. Говорим за пространствения огън. Чрез величината на своето спокойствие ще се докоснем до величието на спокойствието на Владиката. Огнено спокойствие - така ще го наречем. Само с него можеш да се докоснеш до огъня на пространството. Иначе ще изгори: мятащата се плът няма да издържи огненото величие. То е над Земята, над земното. Плътта може да се съчетава с него, но очистена. Всичко съществуващо, даже камъка, има около себе си сфера. С нея става съприкосновението. И камъните биват различни. Камъните, които са обкръжени от сфера от огън, се наричат свещени камъни. Елмазът отразява светлината. Свещеният Камък я излъчва от вътре. И тази светлина е огънят на пространството. Човекът привлича огън от пространството със своята аура, тоест с обкръжаващата го сфера. Подобното привлича подобно: светлината - светлина, огънят - огън. Огньовете на сърцето се явяват този магнит. Затова Ценим ентусиазма. Огромна и широка е ска́лата на огньовете на сърцето - от черния до висшите. И всички притеглят пространствения огън. Ще говорим за светлите огньове, тъй като и лъчите на Сатурн имат своите адепти от тъмнината. Но даже и те зависят от тяхното пречупване, тоест на лъчите, в кристала на съзнанието, тъй като на човека е дадена власт над всяка плът. Човекът е средоточие на лъчите за десетки хилядолетия. Камък от Далечните Светове, приемник на огъня от пространството, събирач на звездните лъчи. Неговите центрове са кладенци на лъчите, тоест събирачи, приемници. Тялото се превръща в прах, но звездното тяло отива на звездите. Човекът е носител на лъчи, кристализирани в неговата същност и пречупени през сърцето - великият асимилатор. Сърцето асимилира, Чашата съхранява. Човекът е Камък и в него е Съкровището на Света, но то не е от Земята. То е кондензиран и кристализиран на земята Огън на лъчите Светлина от пространството, а не от Земята. Лесно е да се разбере растението като кондензатор на пространствени енергии. Но понятието трябва да се разшири и да се вземе в целия размах на космическата красота. Иначе ще трябва да останете при димните сажди на каменните въглища. Въглища! А нали това е елмаз, но не пребивавал в пещта на огъня. И тъй, ще наречем човека събирач на огън. Но адептът прави това съзнателно. Развитието, тоест отварянето на центровете, му позволява това. Преди това стъпало натрупването на огньове се осъществява несъзнателно. Затова значимостта на огньовете на Майката се заключава в тяхната космопространственост. Важни са със своето космическо значение. Океанът на пространството е отворен. Тайната на новото раждане! И загубилият своята душа, тоест личност, ще я придобие в космически аспект. Малкото се заменя с голямо, земното - с космическо. Огън Дойдох да сваля Аз на Земята. И в нея Съм Запечатал тайнството на великото космическо действие. Моите деца са деца на огъня, носещи огън. Тяхното царство не е от Земята, те не властват на земното. Но огромната власт да творят и да поразяват е дадена от Мен. Огнената власт е висшата власт. Огненото могъщество е висшето на Земята. И властта е дадена на човека...

21. Ще се учим да се издигаме над всичко и върху всичко, и при каквито и да било условия на живот, тъй като Аз Съм върху всичко и над всичко. Издигаме се със силата на огъня, който не е от Земята. Така ще отглеждаме своите огнени крила. А Аз-ът в теб - това е огънят в теб, затова е и извънвременен. Можеш да отъждествяваш себе си със земята или тялото, а може с огъня или духа, тъй като духът е огън. И човек става такъв, за какъвто се мисли. Осъзнаването е вече почти овладяване. От Земята можем да вземем само елементите на земята, а огъня - от небето. Символът на Прометей е важен. В своята незначителност ще видиш Моята Огромност; в земното - огненото. Аз - Огънят,

Аз - Владиката на Пламъка Казвам: вземи своя одър и върви, Излекувам те от всякаква нечистота. И твоето тяло послушно ще тръгне след теб. Само за смятащия нещо за нечисто нещото е нечисто. За чистия всичко е чисто. Тъмнината не е ли в окото? Ще приложим други мерки там, където са запалени огньовете на сърцето. И ще запомним: нищо няма да задържи стремящия се. А ти си Мой. И всичко ще Обърна в полза. Подножието е видяно, но върви, но напред, но с Мен. И Аз, Съществуващият в теб, ще Насоча твоите стъпки и ще Укрепя обувките, и ще Дам сила. Учението е безбрежно, докосналият се няма да зажаднее. Ти си в Моята Длан. И тъй, няма да се смущаваме от нищо и да се спираме пред нищо. За какво са задръжките, когато Пътят е пред нас. Работата не е в това нещо да не правим или нещо да правим, а в това да се върви напред, независимо от всичко. Напред. И плевелите ще премахнем навреме, ще Предадем на огъня всичко ненужно. Не са нужни специални умувания дали си добър или лош. Мой си. Помни. А добър или лош е Моя грижа. Ще се отбере всичко ценно. Сам ще Отбера. А ти върви. Знай своя Път. Благодари не с думи, а с дела, извършвани в Мое Име. Така и разделяй своите дела на творими в твое име и в Мое Име.
По телефона дом не се строи. Нужно е съответствие, тоест ответност на съзвучието.

22. Народите, приели Месията, ще бъдат спасени, неприелите ще погинат.
Раз, два, три - идва щастието.
Раз, два, три - ще се разтресат планините.
Раз, два, три - и ще се изправят...

23. (21 януари). На Нас са Ни казани Великите Срокове за настъпване на бъдещето.
Уверенията се отхвърлят поради пълна несъстоятелност.
Фалангата на света. Огромен е твоят дворец.

24. (22 януари). Той Вижда всичко, Знае всичко. Колко е личната отговорност за всяка постъпка. Кристалите на съкровения огън. Стъпалото на личната отговорност. На вместилия Облика на Владиката не подобава да отстъпва. Необходимостта е едно, снизхождението - друго. Снизхождението не е нужно - плътта ще овладее и ще пороби. На исканията на тялото се надява юзда. По-добре не прави. Извънтелесното се изгражда върху развалините на плътските въжделения. Няма да се Отвърна, но е нужно съответствие. Закон е - не можеш да го пренебрегнеш. Ти помниш как настъпва пралайята на съзнанието: огньовете гаснат. Нужно е бодърстване, за да не гаснат светилниците. Плътта гаси. Не фактите са важни, а техните последствия. Нека всяка ненужна постъпка да бъде завършек на миналото и край, а не начало. Така ще потушаваме кармата. Печатът на съзнанието се налага върху нея (тоест върху самата постъпка) като форма на бъдещо действие и постъпване. Това са рамките на бъдещите прояви. На старата постъпка се дава нова оценка, според степента на съзнанието. Не постъпката е важна, а нейната оценка от съзнанието. Така е възможно да не слезеш от стълбата на възхода. Не простъпката [грешката] е важна, а нейната оценка от съзнанието. Суровост към себе си, не самооправдание, а сурова, безлична оценка на своите действия сякаш отстрани, сякаш деянието е на някого другиго, стоящ вън. Отдалечи се от себе си и застани извън себе си или влез вътре без своята личност, сякаш с Моето Съзнание и с Моята мярка оценявайки себе си, своята незначителност - с Моята Величина, тъй като Аз Съм Съдията. Всеки има съдия в себе си. На него дай власт да съди.

25. (23 януари). На двурогите елени Аз Давам сила, когато прелитат над бездната. Така и ти, прелитайки над бездната на телесните желания, не забавяй за полета. В него са съсредоточени висшите енергии на Лъчите. Свръхмерната злоба държи света в конвулсия. В теб разцъфнаха собствените светлини, съществуващи вътре. Клатеше се на собствените крака, сега ще стоиш на Моите, но не се клати. Главната вреда е в аритмичните махания.

26. (24 януари). Най-нужното за защитата е да се очертае охраняващия кръг. Какво е това минута на опасност? Когато се изисква цялата защитна сила.
Трябва, трябва да се разбере ставащото.

27. (25 януари). Трябва да се разбират знаците.
Пиши: Овладян от страстите и съмненията кога ще достигнеш? Владиката е ненарушим, неизменен. С грамадата на съмнението може да заглушиш всякакви кълнове. А Аз Съществувам в теб даже извън мисълта за това. Ти можеш да се отдалечиш от Мен, но не и Аз от теб, тъй като Аз - това си ти, а ти си външната черупка. С кого отъждествяваш себе си, с Мен или с черупката? Където е твоето сърце, с това и ще пребъдеш. Затова приложете вашата мисъл към Владиката. Мисълта тече като вълните на реката на живота, но Аз Съм над нея, над мисълта. Всичко тече, но Аз Съм, и ти си в Мен. Единни, неподвижни на брега на носещия се поток. Потокът - това е светът, а ти си Свидетелят. Ако отъждествяваш себе си с преходното, с него и ще пребъдеш, тъй като човекът е процес. Но Аз, съществуващият в теб съм извън преходността и ти си в Мен. Трябва, трябва да се разбере основата, стълбът на своята непреходна същност. Всичко е в движение. Но Аз Съм центърът, Аз Съм в центъра на движението, неподвижен. Всичко е временно, всичко се изменя, но не Аз. Съзнанието се разширява, разкрива се Безпределността, но всичко е в Мен и Аз Съм във всичко. Съзнанието расте в разбирането на Моята всеобхватност, но не Аз, тъй като Аз Съм всичко. Ти си центърът на собственото растящо съзнание. Съзнанието расте, центърът остава. Расте около центъра, разширява се от центъра. Нужно е да се разбере непреходното в преходното, вечното във временното. Всичко, което ти можеш да кажеш, това е "Аз съм". Това е всичко, което ние знаем за своето "Аз". Ти и извън теб - светът във вечно движение и растеж - микро- и Макросветът, Зърното и обвивката, Зърното, Зърното в центъра на зърното. Ти можеш да се заловиш за Мен като за дъска, иначе вълните на океана на преходното ще те отмият и ще потопят съзнанието в откъслеците на битието. Всичко, което живее съзнателно или несъзнателно, се държи на такъв център. Този център е Тайната на индивидуализацията на всички същности и видове, на това, което съществува. Дървото, птицата, човекът, атомът - всички имат свой център, неизменен при всички трансформации, видими и невидими. Трябва да се разбере това неподвижно във вихрите на вечното движение. И ако човекът е процес, то това, около което или в което се извършва този процес, е неизменно. Възможно е да се види веригата на своите животи даже до бездната. Кой ще види? Аз! Може да се види историята на Земята от началото. Кой ще види? Аз! Или на Световете. Разбери! Преди началото на всичко Аз Съм. Затова и Казвам: Аз Съм Съществуващият от векове - Съществуващият в теб, и ти си в Мен. Не вън, а в Мен съществуващ, вън си временен, както и всичко външно. Аз и Отец Сме едно; Отец, Който Ме е породил и Аз, произлезлият от Него. Ние: ти, Аз и Той сме едно. Той е в Мен, Аз съм в теб. Ето втората Тайна на Сина.

28. (26 януари). Изпълнението трябва да започне.
За Мен е радост да съхраня охраняваното.

29. (27 януари). Простите хора просто са повярвали, че някой ще се погрижи за тях. Скоро тайната ще отпадне и ще видят оголената същност на стария свят - скелета на смъртта. Ние Побеждаваме навсякъде. След няколко призива пътят ще бъде очистен. Кой поиска приближаване към мълниите на Света. Широко мирно строителство и сътрудничество на всички народи - ето Нашата програма. Храмът на сатаната е разрушен.

30. (28 януари). Храмът на Единния Дух, Храмът на красотата не може още да бъде отворен, но елмази на възможности могат да се вземат.

Искам да бъда с теб, свободен от плътта. Да! Прав си: всичко започва от съвсем малкото. И така е във всичко.

31. (29 януари). Той Идва, въоръжен с всички Лъчи, Той Идва в Слава да твори съд.

Аз Сея, а ти жънеш семената на Моите знания в твоята градина.

Из Учението: "Космическото Око съзерцава и наблюдава мисълта - потока на световната мисъл".

Сливането с Него, с Отеца, е най-голямата мистерия на живота. И ако Аз Сам по себе си съм нищо и Твори Той, Отецът в Мен, то какъв ли ще е Той? Не Аз, а Отец в Мен е всичко. Приближаваме до Началата. Учението е Дар на Безпределността. И тъй, бъдещето е ключът на живота, изворът на жива вода, неизчерпаемата съкровищница на Безпределността. От тази съкровищница човек може да черпи всичко, но в съответствие с устрема. Законът съизмерва. Законът е точен. Според вашия устрем и в съответствие с него ще ви бъде дадено. Зовът и откликът са закон на магнита. Няма да Замлъкна, няма да Престана да отговарям. Съизмервам винаги. Трябва, трябва да се приложи усилие, за да се устремиш. А след това е получаването. Законът е ненарушим.

32. Степените на духа: ти, Аз, Отец. Да познаеш същността на живота, да разбереш неговата тайна - това не е ли достижение? В аспекта на бъдещето, издигайки света с мисъл, възвишаваме и издигаме себе си. "Връзки на щастието" - така Наричаме (постройките) обятията на бъдещето. Ще бъдете такива, каквито искате, но трябва да поискате.

Заплахата отпада. Разрушихме огнището.

33. (30 януари). Лъчът на помощта се протяга към предания ученик. Не можеш да не се слееш с тази сила, която те увлича непреодолимо. Записвай думите: всеки живее в свой дворец от мисли и чувства. И Той Каза: Огледай се наоколо. Какво виждаш? Нищо Мое! Как искаш да намериш Моето в това, което не е Мое и пребивавайки в него да съвместиш несъвместимото! Това не е Моето Царство. Мен Ме няма в него. Аз Съм отгоре. Потуши своя свят и Моят Свят ще се изправи пред теб. Не може да се служи на двама господари, на два свята. Трябва да се избере. Нека Моите Дни да царстват в твоите дни над всичко, което е временно. А ти проспиваш всичко в своите дни. Където е вашето Съкровище, там е и вашето сърце. В Мен е всичко. С Моя Свят трябва да напълниш твоя свят, а не обратно. Да се прекрати ужаса на разпуснатото мислене. Да се обуздае мисълта. Да ѝ се създаде русло. Моят Образ е магнит, преодоляващ съпротивата на сферите, фокус за огъня на пространството, огън, привличащ огън. Затова да се утвърди Моя Лик в третото око е най-голямото достижение. Не преминава безследно нито едно усилие и даже зрънцето ще даде плод. Приложете усилие. Колко пъти започваше, защо захвърли. Земната същност въстава. Приеми Моя Лик като защита от злото, като връзка с Висшето, като спасителна котва.

Укрепвай неуморно Неговата яснота, направи Го жив, винаги и вечно присъстващ. Обликът на Владиката няма да помръкне. Моят Облик носи в себе си изражение на Моите свойства и въздействия. Прозорец в Моя Свят. Твори и Поразява със своята Светлина. Това е постоянна трансмутираща сила, приведена в движение. Приеми Моя Лик.

34. (31 януари). Ще завършим победно Моето Дело. Храмът ще бъде достроен. Ние сме гости в този свят и нищо не ни принадлежи. А там ние сме стопаните. Всичко е наше. Тук сме временни, а там - завинаги. Там е домът ни. Сънаследници сме на щастието. В този свят свършва всичко, всичко е обречено в кръга на завършека. Затова и се разрушиха царства и изчезнаха народи, и морето покри делата им. Докосването до Надземния Свят донася прозрение в Моя Свят. Цветята от Моята Градина - цветя на Вечността не увяхват и не умират. Не фантасмагориите на астрала и неговите преживявания, а огнено великолепие. И ако земната Твърдина на Светлината стои хилядолетия, то огнените Твърдини са вечни и нерушими. Законът е: пребиваваме и се привличаме към обекта на устременост. Устремява се сърцето, а то е вечно. Реката на Света тече в подножието на огнената Твърдина. На Земята имаме прообраз на Висшия Свят. Аз Съм този прообраз на бъдещия облик на човека. Ашрамите са прообрази на бъдещите постройки на човечеството. И две начала се полагат в основите: красота и устременост.

35. (1 февруари). Остава само да се съжалява. Несъвместимо е с достойнството на сина. Където е вашето Съкровище, там е и вашето сърце. Но къде е съкровището и къде е сърцето? Твоят свят още не е готов.

36. (2 февруари). Чрез Братството имате единение. Радвайте се - Аз Пазя.

37. (6 февруари). Ще бъдеш на голяма почит.

Вълната на творчеството ще те издигне. Ще победи Висшият Свят. Показвам Своя Лик само на близките. Ще се срещнем във величието[границите] на Вечността. Бъдещето се изгражда върху развалините на миналото. Приемай всичко. На Висшето - [съответства]само висше, и висшето царства в измеренията на Висшите светове. Земният товар не е нужен. Обремененият със земното няма да се изкачи на върховете.

38. Жив е в духа, но е далечен и не заслужава Близост. Затова опази съкровеното. Църковникът е схоласт и сърцето му не се е събудило. Дай, но по съответствие. Отговаряй, но ако си запитан. Дай, но поисканото. Ще се приближи, но не сега, и е нужен за бъдещето. И дните са преброени. Беше близък, но се отклони и буквата затъмни духа. Има много звани и той беше зван, но не се приобщи към хляба на живота и затова животът му тръгна по малкия кръг. Но ще дойде неговото време и ще се изправи духът, и ще пречупи преградите на плътта. А ти помогни.

(Отзив за една среща.)

Видях насън, че нося грамаден йордански кръст от лед.

39. (7 февруари). Лъчът остава. Вие можете всичко. Ти можеш всичко, но с Мен. С твоята сила не можеш да твориш нищо, а с Моята Сила. Аз Съм творящата мощ в теб. Аз Съм Камъкът на Основата. Ще съкруша подземията на мрака. Чрез Мен животът ще възкръсне, чрез Мен ще се изправят народите. В Моето Величие ще създадат своето величие. Ще Дойда в слава да Творя щастието на Земята. Ще Разпъна злото на кръста на разума.

40. Владиката на Шамбала приветства отзоваващите се с щастието на Своя Лъч. В Моя Лъч е тайната на живота. Моят Лъч е Христовата Светлина. Лъчът

Светлина се изпраща на любимия ученик. В Моята Светлина ще видиш Светлината. Аз Съм Мощта, раждаща крилата на щастието. Аз Съм Силата на Надземните Светове. Аз Съм Владиката на Шамбала; Аз Съм твоят Владика. Аз Съм Пътят към далечните звезди. Аз Дойдох да изпълня волята на сроковете и да утвърдя живота, тъй като наистина Победих смъртта. Аз Завещавам любовта на Своите чеда. Аз съм Носещият Светлина на света. Аз Съм Прибежището на духа. Аз Съм радостта на Надеждата за своите синове. Аз, Аз, Аз Съм Стълбът Пламък над мрака на триизмерния свят. Аз, Аз, Аз - наистина Съществуващият. И Аз Победих света, и Аз Побеждавам в теб. И Аз Утвърждавам числото на щастието, досега непознавано на Земята. И ти, Съществуващият в Мен, ела да споделиш Моите домове и всичко, което е в тях, като твое наследство. Заради теб Приех Кръста и Дойдох в света на сенките. Мълчи докато настъпи времето, тъй като твоят час не е дошъл. Но ще дойде и по Моята Дума ще се изправиш в защита на Моите Дела. И Аз ще Бъда зад теб. С Мен ще бъдеш непобедим и ще извършиш това, което не може да се извърши с човешки сили. С моята Сила ще твориш. И кой е силен против нас, когато сме заедно? Тайната на успеха, тайната на победата, тайната на преодоляването - всичко е в Мен. С Мен към победа. Да бъде така. Аз Казах.

41. (9 февруари). Аюрведическата медицина не може да се научи. Това е начало на огромна област на знанието, изгубена от човечеството.

42. (10 февруари). Слушай, Аз Говоря. Остави неувереността в Моята Близост. Аз Съм в теб, Аз, само Аз, а не калейдоскопът от емоции и мисли, течащи като поток. Аз Съм устоят на твоето съзнание, неговият стълб. На какъвто и план да е съзнанието, в каквато и обвивка да се проявява - неговият център Съм Аз. Не сферата на илюзиите и проявите, а непроменящият се Гледащ Свидетел. Регистриращият принцип не може да се слива с това, което той отбелязва. Аз Съм твоето сърце, Аз Съм в теб винаги. Аз, твоят Владика, Утвърждавам теб в твоя устрем.

Погледни. Какво виждаш? Не е лесно? Гледай. Още си глух, още си сляп, още си без крила.

43. (11 февруари). Трябва да се приучваш да работиш нощем.

44. Пиши: Отговарям, заостри устрема. Устремът е ключът от вратите към това, което искаш да узнаеш. Да се устремиш по руслото на определена мисъл в една или друга област, значи да получиш отговор. Архатът прави това съзнателно, като знае предварително неизменността на закона. Зов - отклик е закон за магнитното притегляне. Импулсът трябва винаги да излиза от центъра на съзнанието. Отваряме вратата само на зов. Съответствие, съ-ответ, отговор, отговаряне, отговор на въпрос, зов или устрем. Апаратът на духа се настройва на желаната вълна, тоест установява се съзвучие. Когато съзнанието е изцяло изпълнено с Моя Облик, апаратът н духа е готов за възприемане и Моят Свят превалира. Така сливането на съзнанията е основа на успеха. Така Лъчът търси вдигнатите глави. “Дошлия при Мен няма да Изгоня вън” означава, че устремът на съзнанието никога не остава без отговор. Пълната устременост е важна. С цялото сърце, с цялата душа, с цялото естество - ето нужната степен на зова или настройката за получаване на отговор. Непрестанното предстоене и постоянното помнене е степен на постоянен, непрекъснат зов или отвореност на духа към Висшия Свят. Аз Съм в теб, а ти съществуваш в Мен - това са точките или, по-добре сферите за съприкосновение на висшите енергии. Затова приложете усилие. Как може да търсите, когато не знаете какво? Знаете къде отивате, значи знаете какво искате, значи може да се остави

неопределеността и да се предаде на своя зов или питане яснота и отчетливост. Висшия Свят се превзема със сила. Приложете усилие. Когато има мокър парцал, когато отсъства таранът на ясно осъзнатата устременост, не може да има отговор. Къде да Изпратя Лъча? Трябва ясно да желаеш и ясно да знаеш, и ясно да се устремяваш. Твърде много са тези, бродещи без цел, без да знаят защо и накъде. Те не Ни трябват. Отчетливостта и оформената ясност на мисълта са основа на успеха. Пребивавайки в Моя Лъч ще твориш Моите Дела. Снопът на устремените енергии на съзнанието се привежда в ясна стройност и порядък. Не може да се знае всичко и да се овладее всичко, но редицата целеустремени енергии, даже те да не са много, ще даде богат урожай. Не трябва да се разпиляваш. Така ученикът, който е достигнал за целия си живот само едно, да кажем яснота на Облика на Владиката, притежава безкрайно, неизмеримо повече от този, който не е съумял да разбере най-нужното и не е съумял да насочи своя устрем към него, тоест към това най-нужно. В разгара на битката е възможно да се разпръсне съзнанието по различни направления. Но осъзнаването на Лъча и съзнанието, осъзнаващо себе си в него и нерушимо, е гаранция за победата. Мой, значи изцяло, напълно, завинаги и всякога изпълнен с Мен, явно или скрито, денем или нощем, насън или в бодърстване. Така съзнанието, слято с Владиката, е крепост на мощта. Аз, твоят Владика, Съществуващ в теб от векове, те Утвърждавам в мощта на твоята неразделеност на устрема. Усили силата на своето непрекъснато предстоене. Така предаването себе си на Владиката е пътят на царствената Йога.

45. (12 февруари). Пиши: Преминавай безстрашно през теснините на живота. Не мисли за паденията. Колко строителство е пропуснато! Строим с Мен. А мисълта блуждае, като утвърдена личност. Аз, Който Съм в теб, ще творя делата. Аз ще Чувам и Виждам. Ние Утвърждаваме сътрудничеството чрез сливане на съзнанията. Предпочитам една неприятност пред маса дребни - по-лесно е да се бориш. На Мен Ми е нужна пълна лоялност и преданост от вас, и неразделност. Когато мислите текат широко, може да се избира всяка струя на потока. Вижда всичко, Знае всичко и Помага според нуждите. Остави на Мен да съдя и вярвай. Писмата са си писма, но Ние Мислим за вас, а това е по-важно от писмата. Писмата не могат да предадат това, което дава единичният пространствен проводник. Лъчът твори същността на живота и поразява тъмнината. В Лъча, но без писма, ще преживееш, но с писма без Лъч - не. Мисли кое е по-важно. Лъчите са нишки на живота. Дават се на близките. С Моя Лъч си жив. По Лъча получаваш. Лъчът е необходимо условие за възход. Съумей да разбереш къде е това, главното. А писма ще има и то скоро. Постави Мен в главата на ъгъла като Камък на Основата и строй върху Мен. Не за себе си строиш, а за света. Личните строежи не са нужни. Царството на личността свърши. Настъпва царството на обединените съзнания, царството на колектива. Творим със слято сърце. Венецът на Космическия Разум също е колектив. Мощта на сливането се удесеторява чрез съзнателно прилагане на закона. Слят с Мен си непобедим.

Така, утвърждавайки те като победител на живота, Говоря за сливането. Стъпвайки победно със смела стъпка ще преминеш през всичко, победил и тъмните неприятели, и метежния хаос, и прилива на разярената тъмнина.

46. (13 февруари). Нищо няма да спаси стария свят. Обречен е поради нецелесъобразност. Разбиваме центъра на напрежение с повторни удари. Ритъмът на повторението е могъщ. Той трябва да се прилага във всичко. Аз Съм Тайната на твоето знание. Аз Съм Принципът, раждащ предвиждането. Стой като скала в буря, без да се

колебаеш. Знанието на Тайната ще спаси. Знанието ще разруши завесата, знанието ще доближи до Мен. Теоретици не са нужни. Опит и живот, знание и приложение. По ръста е и силата. Ще Очистим огнището на света от отпадъците, ще Отстраним шлаките. Ще Спася доверилите се. Утвърждавам новата степен на съзнание, Утвърждавам пътя на щастието. Ще Премахна плевелите. Ще Утроя грижите. Ще Удесеторя силите. И ще те Нарека победител. Ще Утвърдя Моя Свят в твоето съзнание и ще ти Дам власт. И каквото утвърдиш в Мое Име, ще има живот. Ще Поставя жезъла на живота в твоята ръка за утвърждаване на бъдещата Светлина. Ще Направя полезни начинанията на волята и на кълновете Светлина, породени от теб. Ще Утвърдя твоята сила. Свидетелствам за първоизбраничеството с Меча на Моя Дух. И накрая ще те Приближа към Себе Си явно видимо. Ще Помета границите на материята. Ще Вляза в твоето съзнание и живот с неугасима Светлина, винаги пламтяща в орбитата на съзнанието. И ще бъдат двама в едно. Ще Изградя твоето бъдеще в ключа на щастието, и радостта ще бъде пътека на възхода. Ще Укротя безумството на низшите енергии и ще Утвърдя твоето безгранично господство над тях. И в Моята Светлина, горяща в сърцето, ще те Поставя на строителството на света да съзидаваш Делото на живия Бог.

47. Тези прояви представляват нишки на духа.

48. (15 февруари). Неговото състояние на ума изключва всякаква възможност за равновесие.

Пази равновесието. Равновесието на духа е основа на възприемането. Равновесието е основен закон в живота на битието, принцип на битието на всяка вещ. Равновесието е корен на устоя. В Неговите Лъчи пребиваваме при всички прояви на живота. Лъчът усилва същността на явлението. А ако то е лошо? При Нас и най-малкото неравновесие заплашва с катастрофа. Трябва да се съхрани равновесието. Неговото утвърждаване започва с малкото. И нито мъката, нито радостта, нищо не трябва да го нарушава. Нима ще предпочетем усмивката на угодническото бръщолевене пред непоколебимото спокойствие на Владиката? Или трепета на страха? Или гримасата на условностите? Може всичко, но при условие, че е съхранено пълно спокойствие. Ако при равновесие имаме удар на чука на духа, то при нарушаването му - прах и развалина. За придобиване на равновесието трябва да се постави на карта всичко. Равновесието е условие за възход. Или то, или нищо. С какво може да се замени стълбът на спиралата на възхода? Какво може да застави да застанеш върху отломките при купчините чакъл? Без равновесие няма строителство. Никой няма да устои срещу равновесието. Това е сила, това е мощ, това е власт, това е кристал на огъня и кристал на мощта. Със загубата на равновесието се нарушава неподвижността на страните на кристала на съзнанието. Пазете равновесието на всяка цена. Никакви компромиси, при никакви условия или обстоятелства. Няма нищо, което би си струвало загубата на равновесие. Затова Изискваме тържествено спокойствие. Ако “спокойствието е венец на духа”, то равновесието е неговата форма, формата на венеца, тоест висша форма или аспект на проявите на мощта на духа. Само в центъра, само в Мен може да се придобие тази мощ. Аз Съм мощта на равновесието. В Мен ще придобиеш неговата сила. Разделяйки всички явления на приятни и неприятни и недопускайки приятните да излязат от равновесие, по този начин установяваме и придобиваме власт над неприятните. Принципът е: не се радвайте и няма да скърбите. Моята радост не е от този свят. Има чувства космични и чувства земни. Земните ще приведем в мълчание от страна на двата полюса, сдържайки всеки от полюсите, за да не се даде възможност да се утвърди и прояви другия. И само

тогава духът ще бъде отворен за космичните чувства. Първите са свързани с личността, вторите - с Космоса. "И вашата радост да бъде съвършена" е формула не на личната, а космичната, пространствената радост. Не в тишината, а във вихъра на боя трябва да се учите на равновесие. Затова трудният час блести с елмазите на възможностите. Върху какво по друг начин да закалим духа? Няма друг път да се разбере и изучи великият урок. Затова да бъдем на стража, готови във всеки момент да обуздаем обвивките и радвайки се на възможността да упражняваме и закаляваме духа. Огненото острие на духа няма да се закали в застоялото блато, ако ще това да е даже блатото на благополучието. В буря, в студ и глад вървим бързо. Нека да разберем, че да се изкачиш може само по стъпалата, а те са различни. И когато можеш да кажеш: целият, изцяло, до дълбината си съм Твой - стъпалото е победно. Утвърждавам те във величието на спокойствието на духа и огнената мощ на равновесието. Приеми Моя дар и помни: близостта до Владиката е висшето щастие, достъпно за смъртния на Земята и след това, и в световете. Моят дар за теб е отбелязан с Огнения Печат на Моя Дух. Приеми го. Ти си Мой. Аз Казах.

49. Пиши: Смъртта ще събере своята жътва. Много ще си отидат. Обвивките няма да издържат напрежението, тоест плътта няма да бъде в състояние да се съчетае с огъня. Така огънят ще бъде очистител. За огнените обятия се подготвяме постепенно. Решаващият фактор е огънят. Така всеки ще бъде съдия на себе си и нечии вместилища ще се окажат негодни. Мечът на космическата справедливост не познава пощада. Но всеки ще отмери сам. Не съд, а самоосъждане. "Със своя съд ще се осъдят". Децата на огъня ще се приобщят към чашата на радостта и огнената напитка ще бъде за тях напитка на радостта. Но горко на тъмните. Какво ще ги спаси? И къде е техният господар и стопанин? Аз Начертах Моя страшен Час, последен Час върху скрижалите на времето и Ръката на Владичицата е над Моите Дела. Зарята на Светлината се издига в страшна, величествена тържественост. Ужас ще разгони тълпите и духът на своеволието ще помръкне. Къде ще се дянат онези, потъпкващи Мен и Моите със своята пета? Къде ще отидат, къде ще намерят убежище? Мълнията на духа ще блесне от край до край. И тогава ще дойдат при вас, тъй като кой, ако не вие, ще може да приеме търсещите и прозрелите. Ще получи всеки, донесъл макар и трохичка. Аз ще Дам, но вие ще помогнете. Почувствайте струите Светлина, вече победоносно навлизащи в живота. Вече идва победа, вече преодоляхте, победните нови енергии вече се вливат. Затова тръбете повече за победата. Ние победихме. Още немного ще се почака и земните очи ще се отворят за радостта на настъпващото възкресение на духа.

50. (16 февруари). Ще ви Напоя с напитката на радостта. Неизпълнението на своята функция пречи на изпълнението на функциите и на другите. Сурово величие се разкрива за окото. Обградени сте от всяка опасност. Това е имунитетът на духа. Веществото на тялото се укрепва от връзката с Йерархията. Става постоянно приобщаване към огнените вибрации. То също обуславя и спиралата на нарастване. Прекъсвач, искра - и контактът е готов - тече ток. Така е и при контакта с Владиката. Прекъсванията в съсредоточаването прекъсват контакта: колкото и продължително да се щрака с прекъсвача. И е болезнено, и вредно, и не дава пълнота. Получава се смесица. Всяка нахлуваща в съзнанието мисъл носи болезнени пламвания и искри на контакта. При контакт на съзнанието с всяка допусната от него мисъл отвън или отвътре се получава свързване. Затова се цени и монолитът на мисълта. Изпълването с Владиката обезпечава пълнота, постоянство и продължителност на контакта и постоянство на тока.

Един път включен и така - до края, докато не приключи възприемането. Постоянното държане на Облика в третото око обуславя постоянното, съзнателно или подсъзнателно възприемане. Изпълнете се с Владиката. Законите навсякъде са еднакви. Мигащата лампа е негодна. При контакт първото условие е лампите на Моите да не мигат. Ценим пълната устременост. Ако мигащата светлина е болезнена за окото, то какво ще е това мигане за нашата същност? Износва свръхмерно и обвивките страдат. Както виждате сами, Проявявам загриженост, Предвиждам всички подробности. Пази огнения проводник в изправност. Апаратът на духа изисква поддръжка. Колко условия трябва да се предпоставят, за да се получи контакт. Но помисли колко хилядолетия и труд е потрябвал за това, колко изпитания, страдания и болка. Заплатена е скъпа цена. Толкова по-ценно е достижението. Да опазим съкровеното, достигнато с такава цена. Йерархически Реших да дам възможност да се приобщиш към сферата на Невидимия Град, към Твърдината на Огъня или Огнената Твърдина. Допуснати са малцина. Но трябва да се подготвят организма и съзнанието. Напрежението на тази сфера е огромно. Без продължителна подготовка няма да издържиш. Приучваме се във всекидневието. А сега този процес на подготовка ще тръгне на всички планове. Виждаш как присъединяването към Владиката носи огромен урожай. Научи и другите на устременост към Единния Облик и вместване Лика на Владиката. Но тези, които са достигнали, ще Посоча.
(Тук аз попитах: Може ли да завърша записа?)
Може, но ще Завърша Аз. При устременост е важно да се запази в цялост облика на кристала на съзнанието, неразпръсквайки се и неразбивайки го на части. Монолитът на съзнанието остава в неговата цялост на огнен кристал: неделимо съкровище. Изхвърля се само лъча на устрема като пипало или мрежа за улов, или както светилникът - своята светлина, самият оставайки незасегнат в своята цялост. Съхранявайте кристала на съзнанието и го пазете. Особено е важно да се опази от разкъсване както от хората, така и от мислите и чувствата. Скалата е символ на неразделната единна мощ на огненото съкровище. Опазете го. Край.

51. Скоро, и то много скоро ще се видим.
Кой, кога и къде е осъзнавал неизбежността на идващите промени? Малко са изтънчените съзнания. Мисълта блуждае по повърхността. Затова предоставете на Нас да съдим. Бъдещето лежи пред Нас като отворена книга. Не Предполагаме, а Знаем. Знанието е основа на Нашата прогноза. Съзнанието на ученика се въвежда в този свят на знание. Но затова се изисква вяра, по-точно доверие. Доверилите се Водим по пътя на изпитания Магнит. Тайната на успеха на ученика е в доверието. Очевидността крещи, умът въстава срещу невидимата реалност, но това е земният ум, ограничен от видимостта. Неговата видимост е хула срещу истината. Кокошата очевидност не е за Нас и ученикът се отрича от нея, и той живее в свой свят, и този свят е отражение на Моя, отначало смътно, но ден след ден ставащо все по-ясно и по-ярко. Навлизаме в Моя Свят, Светът на реално съществуващото. Той, този свят е отправната точка на нашето мислене. Колкото по-надалеч се устремява съзнанието, толкова по-вярна е прогнозата. В праха на непосредствената близост да се оправиш е по-трудно - твърде много са шлаките. Важна е самата същност на явлението, а не пътят за неговата проява. Ще бъде, но така, както трябва да бъде според закона за целесъобразността. Ще се видим, но как, кога и къде зависи от вибрациите на цялото. Не трябва да се забравя за принципа на подвижност на Плана. Затова Планът на Владиците е нерушим, но пътищата на

изпълнение са подчинени на закона за целесъобразността. Ето тук и се изисква доверие. Когато в тъмнината вървим към целта, може да разчиташ на Водещия и да се довериш. Само полагайки върху нас цялото съзнание вървим неизменно. Вървим с Мен. “Според вашата вяра ще ви бъде дадено” е формула на закона за съизмеримостта. Законът съизмерва точно. Но се изисква и доверие, не ограничено от никакви условия. “Вярваш ли?” е също формула. Вярата в своя Владика е противовес на Поръчителството. Колкото по-дълбока е вярата, толкова по-мощно е Поръчителството. Говори се за вярата докрай. Не трябва да се ограничават своите възможности от никакви предпоставки. Само Владиката Знае пределите на твоите възможности. На Него и ги предостави. А ти върви напред и вземай даваното, и не съди. Съдът за себе си трябва да се премахне. Аз Зная, да съдя Мога само Аз. А ти върви и знай своя път. Неизменността е ключ на твоя възход и той е в Моите Длани. Бъди непоколебимо твърд в съзнанието си за всичко, което се отнася до твоя Владика. В живота може да се избира и невинаги да се знае, но Аз Съм Непоколебим. Твърдината на Йерархията е непоколебима в хаоса, вихрите и бушуващия океан на живота. Ще разделим живота на твой свят и Мой Свят, свят на призраците и Свят на съществуващото, свят на Майя и свят на Истината. “Земната мъдрост е вражда против Господа” - това е формулата на знанието. Твоят свят не съществува в реалността. Искаш да поместиш в главата на карфица Мирозданието. Личният свят на всекиго е лъжа, илюзия, фантасмагория от призраци. Затова личността се отстранява като корен на лъжата и изопачаване на обкръжаващия свят. Колкото умове, толкова светове и всеки прилича на кална локва. Нима ще сравняваме локвата на личното съзнание с океана. Моят Свят е свят на свръхличното разбиране на света. Ако личността е символ на ограничението, то Моят Свят е безграничен, тъй като Аз Съм в Отца. Аз Искам Моят Свят в Моите дни да запали радостта в твоите дни.

52. (17 февруари). Завещано е спасение на всички, които се устремят. Океанът на Учението е отворен, но силата не е в него, а в умението да се вземе. Винаги има, но къде са вземащите? Изостри умението. Теоретици не са нужни. Ужасът на мъртвата буква виси над човечеството. Първото качество на ученика е практичност, тоест умението да се приложи знанието в живота. Ученикът е длъжен да достигне до възможността да изрази със себе си Учението. Да изявяваш със себе си Учението е цел на истинската Йога. Да бъдеш в Светлината и да бъдеш светлина за тези, които вървят след теб. И Моята Светлина да бъде в твоята светлина светилник на хората. Дръж проводника на щастието с твърда ръка. Предоставен си на своята грижа. Ти сам си пазител на своето щастие. Свързващата верига трябва да се направи почти видима, явна, ярко усещана и когато контактът е включен се забравя целият свят и всичко. Само Аз и ти. Чистотата на съединението дава тоналност или звучене и у всеки ученик има своя нота - прообраз на бъдещия лъч. Ето ние сме заедно и победеният свят отстъпва. Победата се кове всекидневно. Истинският ученик може да бъде наречен вечен ковач. Той кове и денем, и нощем своето щастие и своето бъдеще. И всеки удар е в целта. Няма безцелни удари, няма безцелни, неосмислени постъпки. Няма време да се разпиляваш и да прахосваш себе си по нещо друго, тоест да се отклоняваш от целта. Всичко към едно, всичко за единия, всичко за тази същата единна цел. Този заострен таран на целеустремеността е могъща сила. Кракът стъпва леко и твърдо, и уверено сред мятащите се фантоми на земния поток. Да знаеш своя път и да вървиш - не е ли в това залогът за Гаранция на възхода. Тъй като Аз Съм винаги пред вашите врата, тъй като сребърният проводник е винаги над главата и трябва сами да протегнете ръка и да

държите прекъсвача здраво и с твърда ръка. Давам по съответствие с твоята същност. Затова и даваното е близко. Ръката не трябва да трепери и бляскащият меч на мисълта да не се огъва. Така “вечната правда на битието” в Моите Лъчи става явна. Но къде е вечно непрекъсващата се готовност на устремеността? Отбележи във всекидневието тези ненужни и опасни провали в устрема. Устремът трябва да бъде непрекъснат като лентата на конвейер. Постоянството на устрема е много рядко качество. Неговата мощ е неимоверна. Трябва, трябва, трябва да се утвърди в себе си мощта на устрема, непрекъсван никога и от нищо. Нека огънят на устрема да бъде като неугасим пламък в светилището на вашето съзнание. В древните храмове се е наказвал със смърт този, който е допуснал да угасне неугасващият огън. Задачата е трудна. Но кой е казал, че пътят е лек? Не Съм ли Аз Водещият? С Мен вървим, с Мен ще победим. Това е всичко.

53. (18 февруари). Властта над себе си може да звучи във всяка нота, тоест във всяко действие. Властта е в действията над себе си. Отправна точка на всяко действие Съм Аз, тъй като всичко се извършва в Мое Име.

Ето властта над световната енергия. Ще даде свобода на съзнанието. При възприемането личните емоции не са нужни. Решителните дни настъпват. Идва буря. Наближава времето на крайните сметки.

54. Казвам: Христос Възкресе. Пълната асимилация изисква време. Предайте му думите на Майката: “Горя в очакване на срока. Затова бъдете в готовност. Светилникът на духа е готов. Ще тръгнем, ще тръгнем към върховете на съзнанието”.

55. (19 февруари). Ще Опазя. Той е в Нашия дом. Каквато и да е цената. Аз Вървя в Своята Светлина към народите и хората. Не мислете, че Аз Съм отдалечен. Аз Съм близък. Нашата помощ няма да се забави. Ще Опазим във всичко. Ние търсим устремените съзнания. По устрема е и притеглянето. Цветята на мисълта са нужни на Моята ливада. Космическите условия няма да се повторят. Не трябва да се пропуска приемането. Но ето че подхвърлиха плесента на боязънта. Но не се бойте. С Мен сте, деца Мои. Ние Ценим отношението на любов. Много го Ценим. Знаем как да опазим близките. Към него нямаше и няма доверие. С жезъла на могъществото ще управляваш непокорните. Жезълът е Даден. Върху него е написано Моето Име. С него действай. Той е сила. Той е камбана на мощта в пространството, той е огнен меч, той е мълнията на духа. Осъзнай творящата мощ. Твори с Моето Име. Възползвай се от мощта. Трябва да се осъзнае тайната на името. Като удар на огнен чук върху огнена наковалня. И горко на попадналия между тях. Приеми чука на мощта. Въоръжавам с доспех. Ти си Мой. Трябва да осъзнаеш своята власт. Осъзналият се възползва. Ще те Поставя на кормилото на живота, но облечен във власт. Осъзнай своята власт. Непоколебимостта е нейната основа. Но коренът ѝ е в Мен. Затова без Мен няма нищо. Произнасянето на Моето Име е раждане на огнена мощ в точката, където то се произнася. Повтаряйте по-често Моето Име, но съзнателно, със знание за творящата му сила. Ритъмът на повторение натрупва мощ, кондензира сила. Твоята сила е в Мен. Не се безпокой за нищо. В Мен имате мир. Аз Пазя. Пази равновесието. Ще Приведа твоите неприятели към мълчание. Ще Отсека ноктите. И ще твориш като имащ власт. Прошепни твоето желание на чувствителното ухо. За Мен е радост да изпълня исканото. Ти си син. Разбери синовството си като жизнена реалност. С осъзнаването на Близостта твориш благо и на себе си, и наоколо. Сливането е Светлина. С Моето Име преодоляваш всички прегради. Тук или там, но заедно; в този свят или в другия, но заедно; в радост или скръб, но винаги заедно.

Знанието на Общуването е опасно, но не за тези, които са близки. Разбирането за Светлина включва в себе си разбирането за новите енергии.

56. Върви. Нужно е лично въздействие.
Аз ще ви Покажа свойствата на материята.

57. (20 февруари). Пазете се. Вашите колебания нарушават тока и ритъма на помощта.
Върви, разговаряй. (Изпълних успешно.)

58. Пиши: Действаш според поръчението. Какво общо имаш ти? Изключи себе си. Приучвай се изпълнявайки Моите поръчения да изключваш личния елемент. Говори като за страничен. В трудности винаги мисли за Мен. Не е ли в Мен решението на всичко? И какво знаеш ти? Но Аз Предвиждам. Тъй като плътта е немощна, тоест ограничена. Постоянното усилие също не е леко. Но животът ни поставя в условия на постоянна напрегнатост, на края на пропастта и под безчислени удари. Даже Ние Сме на границата на взрива. Условията са удачни, остава само да се кове острието на меча на своя дух. Духът е над всичко и всичко е под него. Така трябва да се разбира обкръжаващото. От малките усилия и малките всекидневни победи се образуват великите победи и дела. Но трябва да се стъпи на пътеката на победителя. Ето Аз Отговарям на твоя зов. Цениш ли това? Какво ще поставиш по-високо от Мен? Аз Казвам: “Дерзай! Влез в съкровищницата, но избирай сам каквото ти е по душа”. На когото власт - власт, на когото чест - чест, а на някого - Камъните на Владичицата. Съкровищницата е неизчерпаема и безгранична. Черпят по закона на съответствието и съзвучието, всеки според себе си. Възлюбени Мои деца, Приех ви в Моето лоно и ви запазих в свитъците на бъдещето.
Ще свършат отровните дни,
Тежките (черни) облаци ще отминат,
В душите, измити от страданието,
Ще Дойда като Вестител на щастието (на Светлината).

У дома има усложнения, роднините отдават жилището на недобър човек. Затова се наложи и да се говори открито. А беше толкова трудно да се реша и толкова не ми се искаше. Но приех, видимо, правилно “Върви, разговаряй”. Постигнах пълно съгласие. Но колко трудно е да се опазиш.

59. Удържа три победи и всичките над себе си. Ще Покрия с купола на безопасността всяко начинание, творимо по Моя Указ. Изпращам незрима блага вест. Море на скръбта.

60. (21 февруари). Моята Ръка е с вас във всички огнени действия за тяхното приложение. Разрушиха всичко. Най-съществения признак на еволюцията се осъществява в зърното на духа (в духа).

61. Зърното на духа се облича в доспехи.
Вие знаете, че най-силното свойство е да се съхрани полученото в духа. Не само да се достигне, но и да се съхрани, тоест да се задържи. Каква е целта на твоето днешно Общуване? Не знаеш. А би било добре да знаеш, за да дадеш направление на мисълта. Дерзай. Зърното на духа е безсмъртния принцип в теб. В него е всичко твое, всички твои придобивки. А останалото не е твое. Обвивките се сменят, зърното на духа расте, затова се и нарича зърно. То именно и върви към “нарастване”. Трябва да живееш в него и в него да проявяваш себе си, а не в обвивките. То не е от света на плътта. Не е от плътта, а

от духа. В него Беше и се Проявяваше Аз-ът като Христос на Земята. Съзнанието трябва да се държи в него, а не в обвивките. В него има спокойствие и сила, в него е всичко твое. Ти си то, а не външната обвивка. Живей в него. То е извън заплашващите и променящи се условия на външния свят. То е твоето слънце и неговият център Съм Аз. Това е нашето нетленно достояние. То е извън греха, тъй като няма в себе си елементи съзвучни с низшите енергии. "Търсете в зърното на духа". Това е твоето съкровище. То е престол на съзнанието. Сливането с него е възкресение на духа. На кое ще дадеш властта? На него или на обвивките? Когато обвивките са приведени в мълчание, тогава излиза и се проявява то. На кого служиш? На него или на обвивките? На черупките или на духа? Пренеси съзнанието в зърното на духа и зърното на духа ще сияе през замлъкналите и подчинили се обвивки.

62. Всичко е в Теб, с Теб, всичко е за Теб.

63. (22 февруари). Но гледащите в бъдещето ще устоят. Така също и вие, Моите. Нима ще ги Отдам на тъмнината Аз, Дошлият заради тях? Планините може да не устоят и твърдта да се разтърси, но Моите близки, съзвучащи на Мен, по Моята Дума ще влязат в живота на Светлината. Страшен е натискът на тъмнината. Но той е последният. Но набъбването ѝ е временно. Тъмнината няма да устои пред величието на Светлината. Дръжте с цялата сила на духа сребърния проводник. С напрягане на всички сили пазете пространствената котва на спасението. Гласовете на тъмнината ще раздират вашите уши. Заключете ги със своята аура и с Моята сила ги приведете към мълчание. Аз Стоя с вас на стража на вашето щастие. Кой е страшен за вас, когато сте обединени с Владиката? Укрепвам ви за всички случаи на живота. Стойте непоколебимо и съмнението да не влезе във вашите сърца. Ще има Светлина и Светлината ще бъде светилник на света. Полагам Своята Душа за вас. Аз Съм Светилникът на Светлината. Опази близките, поръчани на теб. На тях не им е леко също така, както и на теб. Но ти си най-близкият и отговаряш за тях. А Аз ще Помогна. Ние стоим заедно на велика стража. С твоята (Владикината) грижа сте цели. Ти си поставен от Мен. Ето така и стой, като воин на Светлината, като верен страж, като защита и прибежище на близките. А Аз ще Дам сила. Какво са за нас всички скорпиони на света, когато ние сме в Дланите на Владиката? Но осъзнайте могъщата сила на Моя Лъч. Превърнете го в най-реален фактор на вашия живот. Нека неговото утвърждаване да навлезе във вашия живот като най-насъщна задача за момента. Тъмнината се насилва да надвика и заглуши Моя Глас. Крещи ежедневието. Но Гласът на Владиката няма да замлъкне и не е тъмнината, която ще го надвие. Ти събираш съкровища от знания за хората и за себе си. Те ще прозвучат във вековете като зов за обединение с Йерархията, като свидетелство на живата и реална връзка с Владиката. Затова вдигни всяка трошица - не за себе си, тя е нужна за света. Не вършиш своето дело, а световното и на Владиката. На много ли е по силите такава задача? Помисли. По този начин, осъзнавайки своята ценност, носим отговорност за донасянето на Светлина. Ще те Утвърдя като даваща мощ, като носеща Моята Светлина на хората сила. Затова бодърствай. Пребъдвай на Велик дозор на твоя Владика. На дозор на Владиката, запомни! С Моята сила ще пребориш всичко, с Моята сила ще издигнеш и просветиш другите. Готви се за велика мисия. Идва твоят час. Не мисли за паденията. Стъпихте на пътя на победителя. С Моята Мъдрост ще Озаря твоя дух. Ще Наситя аурата с Лъчите на щастието. Ще те Възнеса върху крилата на духа и ще те Поставя в служене на света, и на тези малките ще понесеш Моята Светлина. На тях служим: ти и Аз. Ние служим. Да отдадеш своето сърце в служене на света - това е целта на твоето

въплъщение. Служене - запомни! Ще Дам всичко, което поискаш, но в името на Светлината. Ще Наситя всички стремежи, но в Мое Име. Ще Дам знание. Осъзна ли мощта на знанието? Знанието е синоним на мъдростта и Светлината. Ще Опазя, ще Опазя, ще Опазя от всичко. Но доспехът се изковава от двете страни. Радвам се да видя разбиране на значението на получаваните удари - бронята укрепва. Ще се удесеторят и ще се ускорят условията за израстване на духа. Това, над което някога са се трудили с години, сега може да бъде постигнато мигновено. Небивало време, велико време на чудесни възможности. Нима можеш сега да се спираш и да губиш най-ценното време за самочовъркане? Напред, напред, по-бързо, колкото може по-бързо, без да се губят скъпоценните минути. На гребена на вълната на ускорението са недопустими спирките, задръжките и колебанията, тъй като трябва да се лети заедно с вълната. Огненото щастие няма да се забави. "Ти, Владико, съществуващ в мен, Душа на душата ми и Дух на духа ми. Предавам моя дух на Твоята воля, да бъде Твоята воля" - нека да бъде твоята молитва.

64. Ще преминем към друго: Чувстваш ли сближаването на световете? Има много знаци. Хората започват да прогледжат. Този свят навлиза в съзнанието, навлиза в науката. Тя води. Подготви съзнанието за неговите проблясъци. Ще оставим на невежите да се удивляват. А ти знай, вземайки фактите каквито са. Ще Изпълня твоя живот с явленията на Тънкия Свят. Приеми ги като фактор на действителността. Има много прояви на Тънкия Свят, но те трябва да се видят, тоест да имаш отворено око. Те са във всичко, навсякъде, трябва само да се отворят очите и сякаш да свалиш превръзката на неразбирането и предвзетостта. Гледат всички, но виждат само малцина. Ще се учим да гледаме.

Стълкновение няма да има. Ужасяващи народни бедствия.

65. (23 февруари). Знаете ли, разбирате ли ограничеността на егото? Това е враг номер едно. Разстила се като мрачина по твоя път. Всичко е в него, всичко е от него, всички задръжки и нещастия. Стои навсякъде по пътя като препъващ камък на Служенето. На него се отдава по-голямата и по-добра част от времето. Ако не беше то, къде би бил ти сега? Служенето на него е като поднасяне на букети от най-добрите цветя на гроб. Всичките загиват. Струва ли си да му се отделя време и мисли? Особено мисли? Не е ли по-добре да се изхвърли то като стара износена дреха? Колко прах и мръсотия, и наслоения има в тези дрипи от вчерашния ден! На кого е нужно отдавна отслужилото своя срок? Да не би да искаме да украсим с него себе си, своя дух, храма на съзнанието? Или смятаме в тази премяна да навлезем в сияйните чертози на Безпределността? "Его, умри! Махни се от моя път! Не стой като преграда между мен и Владиката!" - така кажете на себе си. То се дразни, то се обижда, то пребивава в униние, то пада духом. На него има вериги, то пада и увлича духа надолу. То е твоето старо, изчерпано минало. Ще се учим да се разделяме с него. Не е нужно! Егото е символ и причина за разделението не само на хората, но и на световете, и на битието. Великото Единство е натрошено на хиляди късчета. Егото е разчупило и отделило съзнанието от Космоса. За този звяр няма място в Моята Градина. Колко леко ще бъде да се лети без него към Мен върху крилата на щастието. Нека всички удари и неприятности да се сипят върху него. Ти си извън тях, ти си неуязвим и си в Мен. А на него нищо не му пречи да получи своето, за да може по-лесно да бъде изхвърлено. За какво ти е този магнит, привличащ цялата мътилка и кал от обкръжаващото блато? Разгледай неговите елементи - ще се ужасиш: вековни дрипи, вековна гнилост. Дошло е време то да бъде заменено с дрехите на Светлината. Жал ти е

за вековната смет? Може би смяташ в него да се изправиш пред мен? Или смяташ да утвърдиш предстоенето, облечен в тази жалка вехтория? Сияйните одежди на Светлината са готови. Готов ли си ти? Или ще поискаш да ги облечеш върху старата овехтяла дреха? Изключи "себе си". Съслужене на еволюцията и пренасяне на съзнанието в зърното на духа - ето твоята задача. И тогава Индивидуалността, освободена от личността, ще разцъфти като ярко и рядко цвете на духа. Тъй като за нея, за личността са отделени само няколко десетки години, а на Индивидуалността - милиони. Какво ще предпочетеш, с кого ще пребъдеш? Личността се ражда и умира с всяко въплъщение. Личността е разсадник и питомник на егото, а Индивидуалността - на духа. Плътта е личността - егото. Индивидуалността е зърното на духа, Божествената Триада: Манас - Буддхи - Атман. Пътят на Светлината е отворен за позналия. Така служенето на двама господари се изключва. Лъчът на Моята Аура свободно се влива в съзнанието, освободено от тези дрипи. Затова нека "вашето сърце да бъде отворено и умът - непомрачен". Егото се нарича умъртвител на духа. Трябва да отвориш себе си, но само за лъчите Светлина.

66. Пиши: Който иска да влезе в Царството на Светлината, Моето Царство, трябва да остави всичко. Земните вещи са нужни тук, много нужни. Но там те не са нужни. Затова ограничи значението на всяка вещ в кръга на нейната проява и не внасяй земното във вечното. В това е тайната на притежаването на вещи. Те могат да се притежават, но трябва да им се знае мястото. Но трябва да се откажеш в духа от тях. В духа се моля за освобождение. То се намира в духа, както и всичко. Ковачницата на духа.

Ще видиш Моя лик. Приложи усилие, удесетори устрема и желанието да видиш.

Главата боли от сърцето - не успява да преработи отровата. Може да се помогне с усилване на кръвообращението и строфант. Не се страхувай, че ще нарушиш ритъма: положението е особено. Дишане също ще помогне.

67. (24 февруари). Труден час! Но затова е десницата на война на духа. Ако Аз Взема нечия карта, то всичко ваше е пред Мен като на длан. А при Нас са вашите отливки. Зная всичко. И разбирайки Предупреждавам: събери всички сили на съзнанието, за да съхраниш и опазиш монолита на съзнанието. Да опазиш кристала на съзнанието. Особено от избухвания. Върши делата на живота, гори, но не избухвай. Нужно е спокойствие. Раздирането на съзнанието на части е пагубно. Изпълването на себе си с разкъсващи на части емоции е недопустимо. Няма забрани, но при запазена нерушима цялостност на съзнанието. Затова "Quod licet Jovi...", тоест "Каквото е разрешено на Юпитер...[не е разрешено на бика"] не е пословица, а закон, фрагмент от забравено знание. Бъди мъдър в прилагането, тъй като Нямаме забрани.

68. Запазете тържествено настроение в дните на печал и скръб, тъй като наближаващото окончателно разделяне означава Съд. И отклонилите се вляво са изгубени за планетата завинаги, тъй като са избрали своя път. И ще споделят участта на йерархията на тъмнината, тъй като ще си отидат от планетата. Тъмнината иска да ликвидира Земята с взрив и да отплува на обломките. Но Светлината не може да бъде победена. Отстояхме планетата. В това е поражението на тъмнината. Беснее неистово, но това е безсилието на яростта. За тъмните е приготвен Сатурн. Някой би искал да унищожи половината от човечеството. Ще си отидат мнозина, но не според техния замисъл. Наказващият меч на космическата справедливост ще се стовари върху главите на тъмните. Кой ще ги защити от огнените енергии на пространството? Къде ще намерят

спасение? Но на Земята тъмнината ще извърши своето последно велико предателство - да предаде своите верни слуги... И всичките им хитроумни постройки ще се превърнат в прах и пепел. Ще се превърне в прах всичко, заради което те са предали и предават своите души на тъмнината. Стараха се хилядолетия, събираха, придобиваха, строиха. Ще бъде пометено всичко тъмно. И този, който е преследвал миражите на техните обещания и съблазни и е предал своята душа заради тях, ще се лиши от всичко, даже от тази частица Светлина, с която е бил жив. Мрачно ще бъде за тъмните - Утвърждавам. Зората на живота се издига над Земята и децата на Светлината ще я посрещнат, като избавителка радостно, във възкресение на духа и ще видят Слънцето на живота. Но над тези, предалите се на тъмнината, ще изгрее зората на смъртта и слънцето на смъртта ще им покаже своя лик. Има планети на живота и планети на смъртта - мъртви планети; и живите мъртъвци, обитаващи още Земята, но съзвучни на тях, ще си отидат безвъзвратно по закона на магнитното съзвучие. Буйстват неистово в последната безплодна борба. Няма съдии, няма свидетели. Всеки ще бъде увлечен във вихрите на магнитното притегляне на енергиите на своята собствена същност. Всеки със своята същност и събраните в нея енергии ще бъде въвлечен в орбитата на притегляне, съответстваща му по състава на елементите, вложени от самия него в своята аура. Бъдещето е неотвратимо, неотвратима е и съдбата на обречените - самообречени. Вече се затвориха духовните очи на мнозина - магнитът на отрицателните енергии действа. А те, незабелязвайки нищо в прогресията на ускорението, стремително се носят към бездната, където ги очаква краят. Така избралите пътя на тъмнината получават своята награда.

69. Аз, добрият Пастир ще Събера в едно Моите деца. Христос възкресе! Деца Мои, Призовах ви на велико дело. Ще бъдете строители на съзнанието на човечеството. Ще Ми помогнете да придвижа хората на ново стъпало на съзнанието. Ще помогнете на Мен. Чувате ли? А да помагате се учете сега. От понеделник ще има нови елементи в пространството. Вслушвайте се внимателно. Уловете новия ритъм. В тези пространствени елементи е същността на ставащото. Но към тях трябва да се приспособявате. Труден процес за организма. Тук именно премахването на месото ще помогне. Колкото е по-разредено тялото, толкова по-лесно асимилира. Тези елементи са тежки за хората, наситени с животински флуиди - като вериги на краката. Изтънчвайте се, приятели, изтънчвайте се, нужно е изтънчване във всичко. Удесеторете предаността. Настъпи времето за безпрекословно изпълнение на Указите. Говоря за разбиращите. Достатъчно кимания. За какво Ми е вашето съгласие, ако то не е подкрепено с прилагане на Указа в живота? Също и за единението е нужна монолитност на съзнанието - събиране на цялото същество в един единствен фокус на дадения устрем, тоест пълнота на концентрацията. Разпиляността е вредна: износва тялото. Разделен дом. Кой ще Ми помогне със своя единен неразделен устрем? Какви призраци ще закрият очите и ще затворят ушите? Нужна е целеустременост като летяща стрела, с цялото същество, с всички свои атоми. Ще Нарека монолит на устрема разбралия и приложилия. И мъката, и радостта - всичко е за единната цел, също и болките, и мислите, и чувствата, и постъпките. Да утвърдим пътя на възхода не на думи, а на дела. Това е всичко.
Не е в желанията работата, а в това да бъдеш винаги властелин на своите желания и да ги управляваш, а да не бъдеш техен роб.

70. (25 февруари). Виждам: вражеският стан ще падне, ще избледнее разкошът на премените и духът ще покаже своя лик. Тъмните успехи са горчиви.

Отвсякъде се протягат нокти. С Мен ще устоиш. Без Ръководителя си нищо. И така е във всичко, даже в малкото. Ще успеете във всичко с Нас. Усили дозора. Пиши: Слушай с три уши. Когато Аз Изпълня цялото твое същество, ще се осъществи палория - пълно сливане на съзнанията. Но нейните степени могат да бъдат различни. Изпълването с Владиката е трудно. Има много ненужно пред очите. Къде е отвръщането от себе си? Ученикът става глух, ням и сляп за гласовете на Земята. Глух и сляп - това е разбираемо, но "ням" е в значението на категоричен отказ да отговаря на нападките, убожданията и ударите по неговата личност. Личната заинтересованост се убива, егото замлъква. И когато се дава отговор на замислите на тъмните, се защитава все едно друг човек, страничен. Но да защитаваш себе си трябва, пресичайки тъмните нападки. Владиката ще Помогне да се поемат ударите и да се избегнат вредните последствия. Самоизпълването е разрушително, тоест изпълването със себе си. Но изпълването с Мен твори. Потруди се над Лика на Владиката, ти си строител на щастието. Ликът запомняй на части, за да удържиш после цялото. Победата над себе си е победа на Лика на Владиката над егото. С него изгаряш тъмните наслоявания. Затова Ликът на Владиката в сърцето е творяща мощ на Светлината. Как да се утвърждава Светлината, ако в сърцето има боязън? От какво да се страхуваш, когато Защитавам Аз, предвиждайки всичко? Здрав е коренът на страха. Къде е елмазът на непоколебимостта? Предоставете на Мен Моите и вашите врагове. Дойде Моят Час. Е, приятели, дойде Нашето време, тъй като удари Часът.

71. (Из предишни Записки) Мощта на сливането се удесеторява чрез съзнателно прилагане на закона. Слят с Мен си непобедим.

72. (26 февруари). Ще те Запазя във всички твои дела. Не допускай колебание на духа. Звучи в един ключ, на един строй. Земният живот е само подготовка за живота в пространството. Ако не утвърдиш себе си тук, то как ще се утвърдиш там, където всичко зависи от устрема? И ако течението на устрема се променя, то какво ще се получи? Не може да се живее пространствен живот, бидейки раздиран от противоположни тенденции. Ще те разкъсат на части. Тъй като там няма никакви ограничения за логичния завършек на устрема. Следи за импулсите. В тях е корена на злото. Пресичай ги в зародиш. Един път помисленото остава в твоята същност, ако не е неутрализирано, тоест не е потушено от следващата и, най-добре от всичко, съзнателна мисъл, тоест потушено съзнателно. Преразгледай вековните залежи. Тенденциите идват от миналото. По тях се познават корените и се изтръгват, ако са отровни. Внедри съзнанието за неизменност на пътя и неизменяемост на Владиката. Ако пътят зависеше от твоите случайни състояния, какво би се получило? Затова трябва да разчиташ не на себе си, а на Мен. Само поставяйки върху Нас цялото съзнание, ще преуспееш. А ти си като сламка в морето. Ако не ти достигат някакви качества, тях ги има в Мен и с непрестанното предстоене се приобщаваш към тях и ставаш изразител на Моята Същност. Проявявай Мен и Аз ще се проявя в теб - това е основното условие. Погаси егото, себето, иначе няма да вдигнеш кръста и да тръгнеш след Мен. Да се отвърнеш от себе си значи да погасиш своята личност. Сферата на личните емоции се свежда до нула. Самата дума „аз" се изключва от речта. Катинарът се поставя върху всичко, с което обикновено е привикнало да се проявява аз-то. Опит: опитай в обикновен разговор да изключиш напълно елемента на личните реакции. Отговаряй на всичко, но все едно че говориш не ти, а някой страничен, а ти само слушаш и наблюдаваш като временен и даже случаен свидетел. Гледай, възразявай, отговаряй, но без да вибрираш емоционално, тоест при абсолютно, пълно запазване на равновесието, сякаш действително личността като

изразител на егото е умряла. Усмивката или по-точно обикновената човешка гримаса на усмивка е особено характерна като дан на егото. Погледни: наоколо са маски и тези маски, подръпвани от конвулсиите на гримасите и представляващи озъбеният егоизъм. Палячото тържествува. Същността на вредата се съдържа в рефлексността. Маски - автомати - всичко зависи от това коя връвчица са дръпнали. Рефлексът е автоматичен. Роб на самия себе си - колко много се съдържа в тези думи! Така и живеете в задуха на това робство, не забелязвайки неговия ужас. Значи трябва: или „да бъдеш самия себе си", или „да влачиш себе си навсякъде". Личността умира с всяко въплъщение. Струва ли си да ѝ се дава власт? Трябва да се приведе в мълчание. Тогава ще се прояви и величието на спокойствието и равновесието, и истинското достойнство. Така че: или ветропоказател за всеки вятър и тревичка, разлюлявана от вятъра, или скала на духа. Избирай. Опитай да изключиш октавата на личните емоции от своята душа. Скалата на нейните прояви е огромна. За какво са ти низшите? Някога и те са били полезни, а сега са ненужни. Безстрастието, равновесието, самообладанието, спокойствието са явления от един порядък. Техният корен е във властта над егото, над себе си. Утвърждавам те в твоите стремежи на духа и ти Подавам Ръка за Помощ. Нека да ти бъде светло в дните на мрак и скръб. Аз Съм винаги с теб. Помни.
Видях насън, че някой в някакво дело се оказа ненадежден.

73. Така е във всичко. Няма хора, на които можеш да разчиташ докрай. Всички са верни или по своему, или до своя предел. Нужна е безпределна вярност. Къде са те, верните? Затова и Избираме толкова щателно учениците. Само преминалият границата, след която вече няма връщане, става такъв. Връщане накъде? В миналото, назад. Висшето качество на ученика е предаността, тоест верността докрай във всичко. Кого обичаш повече, Мен или себе си? Когото повече обичаш, с него и ще пребъдеш. Учи се във всичко да поставяш Мен на първо място. Първо Аз, а после ти, първо Моето, а после твоето. Но Аз - това си Ти, непреходният в Мен, а не личният калейдоскоп от емоции. Приех те в Моето съзнание. Учи се да живееш в него. То е над света, обхваща цялата планета, всички народи на Земята, тяхното минало и бъдеще. И ще бъде проповядвано Евангелието на царството на всички народи - така е Казано. Всички народи ще познаят Моят Свят, Моето Царство, Моето Учение. Аз Съм техният Водач. Затова е огромно полето на труда и е необятна нивата - обхваща видимото и Невидимото, този свят и Другия. И навсякъде има труд. И Моите ученици се трудят и тук, и там. Според труда е и въздаването. Но за него не мислят. Едното произтича от другото. И нима любовта изисква награда за това, че обича? Затова тя е и най-мощният двигател. Затова няма по-висше от любовта, от любовта към своя Владика. Любов за любов. Въздаване за труд. Но венец на любовта е подвигът. Затова Моите ученици са подвижници в живота. Всичко е съсредоточено в Мен, всичко се твори в Мое Име. И Аз Горя в техните сърца с яркия, неугасим огън на живота, на вечния живот. Тяхното съзнание пребивава в Моето, ние сме неразделни. Векове, хилядолетия сме изковавали веригите на щастието. Здраво, устойчиво, нерушимо. Всичко е възможно, всичко е достъпно, всичко е отворено. Разбери! Ти си ученик! Само пожелай. Да пожелаеш значи да се устремиш. Да се устремиш значи да получиш. Получаваш в Мое Име. Желай обмислено. Трудно е да се изкорени неуспешното желание. Ти строй мъдро. Тъй като устремът е камък в кулата на духа. Кули на духа. С тях стои светът и в тях е спасението на света. Погледни: в огнището на изпитанията народите се приготвят за Часа на Моето Пришествие. То идва по пътеката на битката. И ти си в нея, там, където кипи боят.

Осъзнай своето значение. Ти си Мой воин, поставен от Мен на велика стража. Ти и твоите близки, всички вие носите тежестта на Моя труд. Благо на вас, и вас ли ще Забравя, незабравилите Мен в часа на борбата, нуждата и напрежението? Не винаги Нашите дела са в нужда. Но вие, оказалите помощ в нужда, благо на вас. Владиката не Забравя. Всеки донесъл поне малко зрънце ще получи за всичко. Според труда е и наградата. Само не мислете за нищожната награда и не я търсете там, където я няма! Не смалявайте бъдещето. Светлината и величието на бъдещето са несравними с беднотата и мрака на настоящето. А ти, Моят любим, разделил в часа на мрака с Мен неговата тежест, с Мен и ще пребъдеш и ще споделиш величието на бъдещето толкова пълно, колкото споделяш ужаса на битката, носейки върху плещите цялата тежест на пространствените нагнетявания. Наричам Моите воини разредители, а учениците - особено. Натоварването се носи според съзнанието. Според духа е и товарът. Всеки носи своя кръст, но най-близките помагат да нося Моя, тъй като неговото бреме е огромно. (Устремил се към Планината, исках да падна на колене пред Владиката.) Стани и застани по-близко, до Мен. Не си слуга, а син. С Моята Светлина Съм те Опасал и я Нарекох пояс на щастието. Дадох пояса на щастието. И вече не може да се раздели къде е Моето и къде е твоето, тъй като всичко е наше: наша е радостта, наше е бъдещето, наша е планетата и е наш Новият раждащ се свят. И Майката на Света е наша. Всичко е наше. Само егото не е наше, тъй като е от тъмнината и от миналото. Моят Лик твори в своята Светлина. И ти си в нея, в Светлината на Моя Лик, в Моята Светлина. Ревностен в любовта към Владиката, носиш любов на света.

74. (27 февруари). Но все пак да помислим за условията на високия урожай. Свидетелствам за Моята Светлина.

Извършва се подготовка на организма във всички видове за предстоящата задача. Моят огън е благославящ и не може да изгори избраното вместилище. Оттук сложността на задачата. Висшите енергии са мощни. Проводниците се привеждат в хармония с тях, всичките, за да не изгорят. Огънят изисква осъзнаване - това преди всичко. Искате да сме заедно? Но избраните и званите съдове се обединяват. Слушай. Къде са твоите крила, крилата на мисълта? Пламъкът на подвига, принесен с вяра, ще надвиши пламъка на другите приношения. Моят Лъч не познава препятствия, съкрушава всичко пречещо и твори със своята сила. Силата на Лъча е непреодолима. Превръщайки пространствените огньове в конкретни творящи форми или сили, Лъчът твори. Но и ти можеш да твориш със силата на Моя Лъч, съзнателно прилагайки и използвайки неговата мощ за създаването на форми или макети на това, което трябва да се въплъти във форми на външния свят. Твори със силата на Моя Лъч. Давам ти власт. Колелото на изпълнението, указано със силата на Моя Лъч, увеличава стократно своята мощ и кове непреодолимо всички форми и прояви на живот чрез съзнателно прилагане волята на Архата, която му придава желаното направление. Вече не вяра, а знание или по-добре, вярознание. Така това, което твориш в Лъчите на Моята Светлина или в Моя Лъч, има живот. Така Мечът, даден от Мен, става действителност - Меч на победителя на духа. И това, което пожелаеш в Мое Име, ще Изпълня. Но познаваш закона. Доверявам закона и тайната на творческата мощ. Не трябва да грешиш. За себе си не желай. Но желаното в името на Светлината носи печата на Моята благословия и изпълнение. И ако полето на творческите възможности на твоя дух е широко, то още по-широко е полето на труда. Затова да не се умори ръката на сеяча и да не се пресити с правене. Когато вървиш с Мен, рубините на неизброимите възможности се откриват пред теб като във вълшебна

приказка,. Разбери Тайната на Лъча - тя е велика, Аз Съм в нея. Каквито и да се условията на плътта или пространството, но ние сме по-силни от всички тях и всякакви условия без изключения. Ние, тоест Аз и ти в Мен. Разбери: вървейки с Мен вече не един път сме побеждавали светилата, тъй като е дадена власт над всяка плът, тоест материя. Къде е нейната граница? Как смяташ? И къде е границата на Моята власт? Как мислиш? Разбери, пътят към могъществото преминава през осъзнаването. И могъществото на духа няма предел. В това е неговата безпределност. Побеждавайки себе си в малкото, излизаме на огромните пътища. Къде е пределът на находките? Завещах безпределност. Осъзнаваш ли? Трябва да се отхвърлят обичайните пътища на мисълта. Влизаме в Моя Свят и върху всичко стои печатът на необикновеността и космопространствения размах. Пределите и ограниченията са у самия теб. Моят Свят е безграничен. Трябва да се отхвърлят всички вериги, всички ограничения на материята, чувствата и мисълта. Поставяш границите с ширината, височината, дълбочината, смелостта и дерзанието на своята мисъл. Но нали мисълта е безгранична и за нея няма предел. Така и ти си безграничен в твоите възможности. Така Моите Дни навлязоха в твоя ден с утвърждаване на законите на Моя Свят. Приложи към тях твоето сърце. За мен е радост да покажа необятността на знанията на предания ученик. И ако сега е така, то какво ще е после?! Съзнанието не може да вмести величието на необятността на знанието, но да усети може. Отбележи: Йерархия на Знанието! Усещаш ли огненото величие на могъществото на безкрайното знание? Йерархия на Знанието!!! Знанието на Йерарха ще бъде гаранция за това. Къде и кого ще намериш равен на Мен? С кого ще Ме сравниш? Висшата ценност на Земята и в световете за теб Съм Аз. Съкровищата са у Мен, Моите съкровища, но събрани и приготвени за вървящите към Мен и за вървящите с теб и след теб. Ще Завърша: Духът на Владиката е Велик, но Владиката е само звено във веригата на Йерархията. Какъв ли е Върхът?

75. Не може да съществува, ще падне всичко, което е от стария свят, по силата на своята изостанала структура.

76. (28 февруари). „Пред Твоята Светлина, съществуваща в Теб, потъпквам своя егоизъм. Какво мога да Ти принеса, Владико?"

Твоите енергии нарастват. Изправи се в Моята Светлина за живот в Светлината. Фундамент на Новия Свят представлява съединението на всичко и всички и във всичко. Моето Царство е като броня, като защита, като крепост срещу стрелите на егото - и своите, и чуждите. На върха на достиженията няма място за нищо лично. Събирам около Себе Си Индивидуалностите, оставили своите вериги долу. В окови няма да се изкачиш до Мен. Това е знак на чудо. Никой не пречи така на реализацията на пълната власт като съмнението. Самата същност на егото се изправя срещу висшите атрибути на личността. Запомни: гласът на съмнението е глас на егото и личността. Така и гледай на тях, като на на палячото, стремящ се да те смъкне долу в своята сфера на проява. Пази се от съмнението. То има много степени. Говоря вече за висшите. Не в Моята сила се съмняваш, а в себе си. Но тази скромност е лъжлива, това е смирение от тъмнината. Съмняваш се в своето синовство. Отвсякъде се протягат пипала, за да завлекат надолу. Ще устоиш ли в Моята Светлина и в съзнанието за дадената ти власт? С какво ще останеш? С разбитото корито. [Тоест с празни ръце. Тук и на много други места се цитира от приказката "Рибарят и златната рибка" на А.С.Пушкин.Бел.на преводача] Затова се бори докрай, по-точно, до началото на новите находки.

Боледувам, но усещам силата на огъня в тялото. Нещо ново. Но възприемането се облекчи.

77. (29 февруари). За лечението с Лъча. Какъвто и да е процесът, клетките се изменят и нарастват. Лъчът пронизва центровете и твори мощно. Приложи концентрацията. Когато творчеството запада и условията не позволяват на духа да се прояви, е много добре да се молиш. Молитвата е приобщаване към Висшия Свят и откъсване на себе си от Земята. „Само Ти, само на Теб, само за Теб, Мой Владико". Всичко се съсредоточава в Мен, всички стремежи и упования. Аз Съм центърът на всичко и всичко се обхваща от Мен. Ще се потрудим за Йерархията. Ще приложим във всичко съзнателните мерки и отчетливостта на устрема, точно очертал своята сфера. Ударът на духа по инертното вещество на стихиите е необходим, иначе няма да се приведат в движение. Силата на удара дава пламване и ражда стихийния облик или форма и тя започва да живее. Повторните удари усилват тази форма. Тя расте, набирайки сила и притегля електрони от по-ниската октава на материята за проявяване вече на физическия план, или по-добре да се каже в плътния свят. Такъв е принципът. Техниката на процеса и умението зависят от степента на съзнателност или по-точно, степента на осъзнаване на мощта и нерушимостта на закона. Законът е непреодолим, тоест плътната материя не може да противодейства. Нейната работа е само да се подчинява. Волята трябва да разбере, че тя е родена за власт - да заповядва, а стихиите - да се подчиняват. Затова позналият Закона се нарича повелител на стихиите. И съмненията и колебанията са съвършено недопустими от самата техника на процеса. Не може с едната ръка да се строи, а с другата да се разрушава. Стихиите също толкова лесно се подчиняват на съмненията и колебанията, както и на заповедта, тъй като не разсъждават. Тяхната работа е само да се подчиняват. Всичко се съдържа в осъзнаването на закона. Това е творческият път на Йерархията. Така Твори Йерархът. Желаният облик трябва да бъде роден отчетлив и ясен. Неяснотата, разлятостта и неувереността ще дадат точно същите такива отражения в стихийната материя. Трябва да се разбере дълбокото значение на съмненията и колебанията в други аспекти, отколкото обичайно. Нужна е несломима вяра в неизменността на закона. Така претворяваме и хората и съзнанието на човечеството, така Даваме нови открития. Те се носят във въздуха, тоест Ние Сме Създали форми на макетите на техните облици от пластическото вещество на стихиите, Дали Сме им жизненост и устойчивост и Сме Изпълнили с тях пространството. Ние Сме Сеячи, Ние Сме Строители, Ние Сме Създатели, Ние Сме Зидари. А хората само жънат плодовете на Нашия труд. Към това творчество призоваваме ученика. Това творчество е сферата на Архата. Към него те Зовем. В него няма място за нищо лично. Кръгът на личните прояви е тесен и жалък. Светът на творчеството в сферите на Общото Благо е необятен. Както орелът няма да замени за нищо безкрайните далечини и простор, и височината на полета, така и съзнанието, докоснало се до безграничността на пространствения живот и възможности никога за нищо няма да се съгласи да влезе между жалките стени на доброволната тъмница на личния кокошарник. Само тъмнината и невежеството вкарват хората в свинарниците, лишавайки ги от достъп до съкровищницата на духа. Ти си победител! Дойде твоето време да приключиш с миража на личността и да се отскубнеш от здравите обятия на егоизма. Разбери своите тъмничари и цялата предателска лъжа на техните съблазни. Какво ти дадоха те? Помисли от какво те лишиха и лишават. Его, загини! Даже при простото съсредоточаване егото пречи да се съберат мислите, отвличайки ги към себе си. На мен,

на мен, на мен, само на мен всичко: всички чувства и мисли, и стремежи. Достатъчно! Ти си победител! Утвърди своята власт, своето право със знание на закона. На сина е дадена власт. Увенчавам те с властта и я Утвърждавам в теб над сферите на низшите енергии и стихийната материя. Не като роб, не като слуга, а като цар на духа трябва да влезеш в твоето наследство. И ако Аз Съм зад теб, то кой ще те лиши от твоето достояние? Възползвай се от всяка възможност, от всяка дреболия, за да утвърдиш своята власт. Престани да говориш, когато поискаш. Искай, желай и очаквай изпълнение на решеното (тоест на това, което е било решено) от волята. Не моли никого за нищо, не уговаряй никого в нищо, никога за нищо не се безпокой, никога в нищо не се съмнявай, а само желай, тоест решавай, тоест помисли съзнателно, за да преместиш лоста на закона и да пуснеш в пространството колелото на изпълнението - и всичко ще бъде по твоята воля. Учи се върху малкото, за да се доближиш до огромното. Разбери значението на малкото. Във всяка дреболия се съдържа зрънце, начало, може би, кой знае, на най-голямата възможност и находка. Запомни: всичко навсякъде и винаги някога е започвало с малкото, отначало. Това е пътят на земния живот и земните натрупвания. Малките искри се превръщат в огнени грамади. И така е във всичко. И дъбът расте така. Така се натрупва и мощта на духа. Доближаваме се до властта над стихиите. Дадена е от векове, но не е осъзната. “Вие сте богове”, но “боговете” предпочитат да се търкалят в калта и да строят пясъчни купчини. Всичко - препятствия, трудности, болести, неприятности и така нататък и така нататък, всичко това за теб е само безкраен поток от възможности да утвърждаваш своята власт и да упражняваш непобедимата сила на духа над всяко от тях и над всички тях и с твърда, уверена стъпка да вървиш към върховете на безграничното могъщество на волята. За нея няма граници, за нея няма препятствия. Волята-огън царства над всичко със самата своя същност, най-висшата от всичко, което е в света, с огнената си природа. Помни! “Няма такова препятствие, което да не може да бъде преодоляно от волята на човека”. Но нали ти си с Мен, но нали ние сме едно. Затова с Моята власт Давам власт на теб, сина и Моят Дар е запечатан с Печата на Моя Дух.

78. Нека нашето сърце да не се смущава и да не се плаши.

79. Побелялата старина съхранява чудесни приказки и легенди за живота и историята на Алтай. Страна на възможностите! Страна на бъдещето, неизживяна от обречената цивилизация. Легендите на миналото и необикновеността на бъдещето ще изтъкат ярката необичайна действителност на бъдещите близки години. В тях ще бъде запечатано сърцето на културата на Новата Страна и Новия Свят. Всичко е ново, всичко е необичайно и всичко е неповторимо. Огнището на бъдещата култура все още е погребано за известно време. Но магнитите лежат и магнитите действат и раждат формите на Невидимия Град. Ние Сме Изсекли от веществото на стихията неговия облик, Отбелязали сме тези, които ще отидат на строежа и Сме ги Свързали с веригите на щастието. Този център ще бъде отражение на Твърдината на Светлината, но в условията на земния живот. И Посланиците на Светлината ще пребивават там, във Великия Бял Град, вече възприел явните конкретни форми на земното. И Моята Ръка ще бъде простряна над тях, и Моите близки ще стоят на кормилото. И на Моето Царство, на Царството на Светлината няма да има край.

80. (1 март). То, бъдещето, ще се сбъдне, когато Напълня съдините. Начинанията на духа са важни за обкръжаващото. Условията на ясното осъзнаване, на картинното осъзнаване на бъдещето са нужни като фактор за бъдещия живот, тъй като те изцяло ще влязат в него.

81. Пиши: В зората на човечеството Ние го Дарихме с разум. И всичко, което хората са имали и са познали, те са получили от Нас. Не само науката и изкуството, но и всичко, включително до строежа на жилища. Всичко Дадохме Ние, дошлите от Висшата планета. Давахме, Даваме и ще Даваме. Стоим на стража на човечеството. Невежите смятат: ето ние намерихме, ето ние открихме. Какво са намерили и какво са открили? Да, но грижливо подготвено от Нас. И не е Наша вината, че свободната, но зла воля се стреми да превърне всичко добро в зло и за зло. Всичко се дава за благо и много се използва за зло. А ако беше само за благо? И ако не беше Нашата Ръка хората отдавна биха се унищожили един друг. Но векът на унищожение се сменя с век на строителство. Злобните енергии и злобните начала ще си отидат от живота. Векът на тъмнината ще се смени с Век на Светлината. И Часът е настанал. Огнените енергии навлизат в помощ на светлото строителство. И мощта на огъня е непреодолима. Някой мисли да се състезава с нея, забравяйки за силата на обратния удар. Няма такива бентове, които биха могли да спрат течението на еволюцията. Време е да се осъзнаят световните процеси. Реката на Света тече и отнася напред малките водовъртежи на обратните течения. Малки са и са безсилни. Те ли ще обърнат реката назад? В крайна сметка всичко се носи напред. Вярно е, някой или нещо отива на дъното, но от собствената си тежест или във фунията на противния водовъртеж. Съзнанието, устремено към Нашите Висини, се носи преди потока. И направлението на потока Даваме Ние. Тъй като Ние Раждаме водещите идеи, Ние ги Даваме. Свободната двукрака воля ги изопачава. Кой разбуди народите? Ние. Кой дава направлението? Ние. Изливат се огнени енергии и трябва да се научите да ги управлявате, тъй като неуправляеми или направлявани хаотично ще произведат взрив. Те също се нуждаят от ръководната ръка на Разума. Затова е толкова важно да се подготви съзнанието за осъзнаване на тази грамадна, неотложна и най-важна задача. Съзнанието на роба няма да може да управлява огнените дарове на Космоса. Затова народите се освобождават от всички видове робство. Сами и върху своите собствени крака - е призивът на деня. Нека и недобре, нека и неумело, но сами. Съзнанието трябва да се освободи и да застане на пътя на личната отговорност и самостоятелност. Приветствайте вълната на пробуждане и освобождаване на народите, където и в каквато и форма тя да се проявява. Това са знаците на стремително настъпващата еволюция. Часът настана. Темпът на процеса се ускорява. Ускорението нараства. Колкото повече са задръжките, толкова по-мощен е напорът на бурните потоци на пролетта на човечеството, разтопила със своите води вековните ледове на застоя и ледените окови на неподвижността. От Планината на Света Наблюдаваме течението на световния поток. Веригите на вековните натрупвания трябва да се отхвърлят. И нима е важно как? Пътят е избран и е посочен най-краткият. Ще благодарим на потрудилите се над тежката неблагодарна задача за почистване залежите на човешките обори и ще съжалим неосъзналите важността и значимостта на световния процес. Не тъмните, които са знаели, а неосъзналите. Много приятели има сред тях, но още не прозрели с разбиране. Отбелязвайте вехите на Новия Свят, възраждащ се като феникс от отпадъците и шлаките, и пепелта на стария. Той, старият свят, е като черупка на яйце, пробита от птичето, за да излезе от него и да го отхвърли. Беше нужен, за да роди птичето - Новия Свят, а сега се отхвърля поради пълна ненужност. И колкото и да протестира той, в него няма живот. Затова и ще отиде за преработка, както и всички отпадъци в природата. И трябва да се разбере участта на тези, които са решили да разделят с него своята съдба, съдбата на мъртвата черупка. Такъв е животът. И горко на тези, които се прелъстят от

черните ездачи на миналия, стария свят. Носят се към тъмнината и влачат след себе си колесницата на смъртта. Но конете на Светлината летят към бъдещето и Моята Ръка държи здраво повода.

82. Да, ти си прав! Неизчерпаемостта на плодовете и богатството на Моята Градина, неизчерпаемостта на Моите съкровища, на съкровищата на Моята Светлина - това са Моите свойства или качества, както искаш ги наричай. Космосът лежи пред Мен, както и всичко, което е в него и всичко е открито. А Аз Съм Пътят или Вратата към Безпределността. Съкровищата са отворени за Моите близки, но чрез Мен. Някой иска да влезе по заобиколен път. Но винаги и навсякъде ще срещне Мен, навсякъде, по всички пътища, тъй като Аз Съм прагът към духа. И Аз Съм навсякъде и Аз Съм винаги. Наричат Ме и са Ме наричали с различни имена. Но нима Моята Същност се променя от това как ще Ме нарекат хората? Народите идват и си отиват, променя се ликът на Земята, умират и се раждат езици, променят се имената на вещите и названията, но Аз Пребивавам навеки. Само на близките, на много близките Разкривам Своя Лик. Но за тях Аз Съм един под всички названия, тъй като те Ме познават извън Моите временни одежди, с които по закона на циклите Обличам Себе Си. Тези одежди са нужни за духа, тъй като без тях няма да Ме познаят и Моята Светлина, Светлината на неизречената Светлина без покривало ще ослепи даже близките. Пиши спокойно, тъй като това, което е предназначено да се даде чрез теб, ще бъде дадено. И тъй, нека неизчерпаемостта да бъде зов за Часа на Моето Общуване. Трябва да се усети звучащата действеност и реалност на това понятие. С какви бедни предпоставки затъмняват търсещите своя хоризонт и полето на своите бъдещи достижения и находки. Даже тук се прилагат мерките на вчерашния ден. Особено вредни са прокрустовите легла на религиите. И често ги зоват назад. С какво може да се ограничи Моята Градина? Кой е преброил съкровищата на Владичицата. Какви мерки могат да се приложат за тях? Трябва, трябва да се отхвърли всичко: всички мерки, всички предпоставки, предположения и ограничения и всичко, което е от миналото. Безграничната неизчерпаемост, безпределността на находките, на достиженията и възможностите - ето тези рамки, с които Искам да огранича стремежите на Моя ученик. Ако Моето Царство не е от света на Земята, то трябва да се разберат неговите атрибути. Но то се превзема със сила, с цялата сила на духа, с целия устрем на цялото същество, на всички частици на човешката същност, видими и невидими, плътни и тънки, материални и духовни, с всички действия, с всички помисли, с цялата устременост. Както носът на кораба, режещ вълните, прилага в линията на разсичане на стихията цялата мощ на устремената сила на инерцията на целия корпус, така мечът на огненото съзнание на изправилия се дух разсича с монолитността и събраността на своя устрем всичко пречещо в този ярък стремеж към Светлина. (Докато записвах започна силен шум.) Звуците на Земята пречат, но ние сме вече по-силни. Пиши: Нас ли ще спрат със земни звуци. Обкръжавам със Своята Любов вас, избралите своя път и принесли на Мен своя устрем. Ще Наситя всекиго, но десетократно, ще Отговоря, но стократно. Само донесете устрем. Ако бихте разбрали мощта на този двигател! Ако разбирахте неизменността на отговора даже на най-малкото запитване! Ако бихте усетили силата на закона! Могъщият лост на подема е във вашите ръце. „Само се устремете и ще ви залее сиянието на Безпределността". Вече виждаш, вече знаеш, вече получаваш, прилагайки го. Усили го съзнателно. Не гадания, не предположения, не умувания „да бъде или да не бъде", а неизменно, неотвратимо получаване даровете на духа. Всички земни разчети могат да се разрушат,

но пътищата за изпълнение на огнените закони са нерушими. Събирането на съкровища става в Моята Светлина. Ти ги събираш със своя труд, със своите ръце. И Аз, Позовалият те на пътя на труда, Казвам: „Труди се, Моята Ръка е над светлината на твоя труд”. И от неговите плодове ще се хранят хиляди. Трудиш се за тези, които вървят след теб, както и ти се храниш с плодовете на труда на тези, които са преминали по-рано. Ти получаваш и ти също даваш - е законът на равновесието. В това е тайната на движението на устремения дух. Давайте и ще ви се даде - е формулата на закона за получаване и отдаване.

83. Знаеш ли за какво ще пишем? (Разбира се, аз не знаех.) Пиши: Когато настъпи нощта и духът ви се оттегли в Обителта на Светлината, се трудите на Моята нива и се учите на уроците на духа. Оттук е вашият устрем и горене. Но как да Запазя вашето знание, тоест вашата памет за красотата на Моето Царство, как да ви Отворя очите. Не може да се съвмести несъвместимото. Как да се примири духът в задимените и тежки условия на живот! Затова докато настъпи времето е наложен ключ върху спомените за това, което сте видели. Само плодовете - същността на видяното - отнасяте със себе си на Земята. С нея и живеете, с нея и се храните, с нея и обновявате своята същност ежедневно. Донасяте импулси от минали животи, но не помните миналите въплъщения. Но всичко това е есенция от резултатите на всички ваши минали животи. Така е и със съня. Отнасяте със себе си на Земята от царството на съня благоуханието на цветята на Моята Градина, и техните жизнени еманации обновяват духа. Но проблясъци ще се дават в пределите на допустимото от закона. Не Можем да прекъснем плътната еволюция. Тежка е, но човекът, преминал през нея, става камък от венеца на Космическия Разум. Ще Завърша: Дошлият при Мен и утвърдил се в Мен няма нужда от нищо.

84. Сърцето опазващо Моята тайна звучи и пее при сиянието на Светлината.

85. (2 март). Ашрамът. Времето на лични сметки отмина. Постройките вървят и се базират върху „Ние”. Цялото съзнание се настройва в ключа „Ние”. Във всички форми и видове „аз” се заменя от „Ние”. Съзнанието живее с интересите на колектива като негова част, част от цялото. Не сам по себе си, а част от колектива, не „аз”, а част от Космоса, аспект от цялото. Съзнанието е като дърво, корените на което са се укрепили в Космоса. Колкото по-дълбоко, толкова по-здраво. Откъснатото, независимо съществуване е нелепост, илюзия, самоизмама. Това е особено явно в интелектуалната сфера, където човек жъне плодовете на колективния труд на цялото човечество, който е като синтез на достигнатото от човечеството. Така изучаващият всяка наука взема всичко, което хората са достигнали в дадения момент. Тъй като всяка наука е синтез на колективните усилия на цялото човечество. Нужно е аз-то да види своята незначителност и съзнателно да я замени с могъщото „Ние”. В него е силата. Така също и Братството, и Общината, и Йерархията са форми на изразяване на колектива. Неговата творяща мощ е огромна. В неговото осъзнаване лежи разбирането на същността на двата свята: стария и Новия. Аз и ти не сами по себе си, а като изразители на силите на войнството на Светлия Лагер. Както синтезът е стъпало на висшето съзнание, така и колективът е висше стъпало на еволюцията. Принципът е: едно стадо и човекът е негова част, но стадото е едно, тоест неразкъсвано от силата на противоположните, взаимно отслабващи се течения. Единното стадо, тоест хармонично споеният единен колектив на човечеството ще бъде форма на неговото социално изражение. Тогава реката на световната еволюция ще потече без прегради. Вървим към това. Но трябва да се разбере

нейното направление във всичко и кои и къде са враговете. Врагове на еволюцията, врагове на човечеството – така Наричаме тези, които са от стария свят. Лагерът на тъмнината е огромен, но ще бъде пометен. Нужно е във всичко съзнателно да застанеш на страната на Светлината, особено в разбирането на световните събития и на тези явления, които сега протичат в живота на народите. И даже в непосредствена близост трябва да се види и разбере ходът на Новия Свят навсякъде, във всичко. Личността и личните интереси се отхвърлят настрана. Всичко се прави за човека, но не в името на личността на днешния или вчерашния ден. Мощта на колектива на Новия Свят расте неизмеримо и тя ще помете като картонени къщички всички постройки на стария свят. И когато гигантът се изправи на крака, старият свят ще види и ще разбере своята обреченост и безцелността на борбата. Сега още се борят, тъй като не разбират. И това е добре, тъй като иначе биха безумствали. И там, където Новият Свят търпи привидно поражение, се събират мощни възли от енергия за стихийното съкрушаване на временните прегради. Нищо няма да спре течението на еволюцията. Тъй като Ние Бодърстваме. Ние Сме на стража на Света. Трябва да разбереш себе си като неотменима част на гигантския процес и като нужно винтче в него, но безцелно и ненужно, ако е взето отделно и изхвърлено от машината. Поставените от Мен разбират своята част и своя принос. Творим общото дело на Общото Благо. Силата на всекиго е в гигантската сила на колектива. И това трябва да се осъзнае, пазейки своята Индивидуалност.

86. (Устремих се към Майката.) Скъпи мой! Стоим на границата в очакване. Тежкото време на преддверието винаги е трудно.

87. (3 март). Трябва да се съберат сили - ще продължим по-нататък.
„Чичо Томовата колиба”. Намирайки тази книга за вредна, Л. посочва вредата от съжаляването. Написаха книжка, умиляваха се над нея, но робите си останаха роби. Нужно е творящо съжаление, тоест състрадание. При стария свят го няма. Едни затъват в излишък от земни блага, други милиони умират от глад и десетки милиони - от непоносимите условия на живот. Планетарното лицемерие трябва да се изостави. С Евангелието и кръста в ръце обричат на измиране и бедствие цели народи. Ние се Грижим за народното благо. На Христа не са нужни такива последователи. Нека по-добре да не наричат себе си християни, но да не участват в световното престъпление. И над тези малките, пребиваващи в тъмнината, опекунстват като вълци над агнета, тъй като наистина са вълци в овчи кожи. Време е да се отворят очите и да се разберат маските на тъмнината и да бъдат свалени от тези служители на тъмнината. Ще видите озъбен тигър. Радвайте се на лъча на истината, осветяващ истинското световно положение на народите. „Нима аз съм пазач на своя брат” - така говори старият свят и хваща брат си за гърлото. Но всеки е отговорен за всички. И ако някъде хората умират от глад, то отговорни сте вие и ще отговаряте вие. И никой няма да избяга от отговорността за брата. Говорим за братството на народите. Това е основата на строителството на Новия Свят. Един отговаря за всички и всички - за един. Още един път Казвам: Едно е стадото и Пастирът Съм Аз. Разделението върви във всичко до края, така също и разбирането на явленията. Всяко явление на света проявява своята истинска същност, всички проявяват своя истински лик, за да бъдат или оправдани, за да живеят, или осъдени, за да умрат или изчезнат. Всичко върви или надясно, или наляво. И егоизмът на личността с всичките ѝ тъмни натрупвания отива също там и е осъден, но вече в световен мащаб. На многото позорящи Моето Име и Моето Учение ще Кажа: „Махнете се от Мен, не ви Познавам, вършещите беззаконие”. Мнозина и много се

прикриват с Мен. Но знакът на Моята войска е милиард, с тях и ще Изтрия тъмнината и нейните съратници. Рушенето ще бъде огромно и даже песът няма да откликне на техния зов. Така и ще си останат върху купчините отпадъци. А народите ще тръгнат и вече вървят, без да осъзнават това, след Мен. Аз ги Вдигнах. Аз, Владиката на Шамбала, Утвърждавам Царството на Бъдещата Светлина. Да бъде Светлина, и тази Светлина да бъде Слънцето за народите - Моите деца.

88. (4 март). Всичко към завоеванията на културата. Всичко към строителството. Домовете на културата се превръщат в огнища на културни завоевания. Това е творчески колектив, поле за преобразяване на земната градина и природата. Човекът се превръща в творец и уредник на земната градина. Творческият радостен труд е основа на живота в Новия Свят. Възможностите са зад вратата не само в духовната област, но и навсякъде, във всички области на живота. Възможностите процъфтяват на нивата на творческия труд навсякъде и във всичко. Не трябва да бъдеш тесен фанатик и да мислиш, че огненото дихание на Новия Свят ще засегне само сферите на духа и съзнанието. С него се насища всичко.

Нарастването на творческите възможности ще се прояви във всички съзнания и в тези области на дейност, където тези съзнания се проявяват. Общината като колектив с неговите неизчерпаеми възможности ще обхване целия свят. И водещата Нова Страна, твоята родина, първа ще пожъне и ще жъне плодовете, за да ги раздели с народите на Земята. Не трябва да ограничавате своето разбиране в тесните рамки на кръга последователи на Учението, когато мислите за чудните възможности. Животът на народите се преустройва на основата на космическото сътрудничество. Сега все още несъзнателно, но после лице в лице със Светлината на Лъчите на Йерархията на Благото. Едно стадо - един световен колектив на всички народи на Земята в Лъчите на Моята Мощ, творяща Новото Небе и Новата Земя. По Лъча на Моята Светлина се преобразува и преобразява животът във всичките му фази, направления и аспекти. Не е достатъчно да се разбира това явление като ограничено само в духовния или само в материалния план. По-широко, по-високо, по-дълбоко обхващат всичко задачите на настъпващата епоха. Бъдещето не е ограничено от нищо и по никакъв начин. Ще станете свидетели не на нищожното, не на малкото. Грешка е да го чакате вперили очи в небето и очаквайки само небесните дарове. По-широко, по-смело, по-ярко обрисувайте преобразения живот. Във великолепието на Новия зараждащ се Свят стария ще бъде забравен. Новото Небе ще покрие целия хоризонт. И под него са народите на Земята и Новата Земя, покрита с градини и носеща плодовете на Моята Градина. Старото небе и Земя ще бъдат забравени и няма да бъдат вече по сърце. Затова Моите стрели летят към Моята Страна. Буйните кълнове, прорастъци на Новия Свят, покриват нейните простори. Жаждата за творчески труд е обхванала народите на Моята Страна и те творят. Беше нужен парник, за да се отгледат грижливо и под охрана първите кълнове. А сега израснаха, укрепнаха и вече не е нужен парник и стъкла, и рамки, и свързаните условия на ограничение. Сега ще растат сами. В огнището на страданието се роди новото Царство на Светлината и звучи животът. А нали това е още само началото. Прогресът ще се ускори. От Нас са подготвени нечувани възможности и открития и те чакат своя близък час. Те помитат всички представи за това кое е възможно и кое - невъзможно и всички граници за предел на властта на човека над природата. Моята Ръка направлява течението на живота и планира неговите етапи на еволюционно придвижване по стъпалата. Строителите не познават нито величината, нито размерите и целите на величествения Храм на Новия

Свят. Само близките виждат неговия купол, губещ се в Безпределността. И всеки ще заеме в него място според своите способности, за да даде и принесе на постройката всичко, което може - радостно, доброволно и от сърце. Погледнете и ще видите как кълновете на живота буйно пробиват нагоре навсякъде и във всичко. И на Нас Ни е радостно да съзнаваме величието на извършващото се по Думите на Владичицата на Света. Освобождаването от своята личност ще помогне да се навлезе в световното съзнание и да се обхване не личния, а свръхличния свят. Да живееш с неговите планове, задачи и бъдеще значи да живееш свръхличен живот. Съзнанието и неговият ръст се измерват по величината на окръжността. Няма други мерки. Така чашата на Общото Благо е Гаранция за приобщаване към космическото съзнание. Стъпалата са: аз, Земята, Космосът - аз, Ние, те, тоест всички, всички народи. Запомни: с Мен всичко е възможно. Неограничавайки себе си с никакви предпоставки влизаме в Царството на Моите възможности. Ще ти дадем условия да проявиш всички сили на своя дух и Подготвяме почвата. Вече е близко. Затова Разкривам стремително потенциала на твоя дух, за да познаваш своята мощ. Ще излезеш на арената на живота в пълно въоръжение със знание и достижения. И твоята дума ще бъде като удар на чук - отчетлив, верен и силен, и мисълта като мълния на духа ще се врязва в мозъка и ще осветява пространството. Готви се за твоя ден в устременост и тържественост. Остави всичко пречещо.

89. (5 март). В това въплъщение същността на живота е насочена към себе си. Малкото „аз” представлява обект и център на мислите и стремежите. Енергиите се насочват към себе си, навътре. Малък кръг - и животът върви по малък кръг. Накрайникът на стрелата на мисълта, огънал се по кривата, се опира в себе си. Пумпал, въртящ се около своята ос. У Архата личното „аз” е умряло и не му служи като обект на мисълта. Стрелите летят навън, обхващайки световете, бъдещето, близко и далечно - на всички страни като радиуси на кръг и сякаш очертават огромния кръг на съзнанието, както устремените лъчи на Слънцето. Къде е тяхната граница? Кристалът на съзнанието е като Слънце и сърцето е като Слънце и центровете са като звезди, изливащи лъчи. Микрокосмосът наподобява Макрокосмоса. Този свят на свръхлично съзнание и активност Утвърждавам в теб. С отричането от себе си служиш на Мен. И това не е отричане, а разширяване, не е загуба, а придобиване на Съкровища. Просто малкото се заменя с огромното и то съзнателно. Да бъдеш в Моята Светлина означава да бъдеш в сферата на извънличните), тоест на свръхличните интереси. А Аз Съм с теб винаги. Готов Съм винаги да отговоря на твоя зов. Само трябва да отхвърлиш своето „аз” и превключвателят е включен. Так подвигът на самоотричането е път към разширяване на съзнанието и замяна на личното съзнание с космическо. И тук, както и във всичко, трябва да се започне с малкото, упорито и настойчиво, и непрестанно отстранявайки аз-то от сферата на своя микрокосмос. Разделянето в съзнанието на личното и свръхличното отива докрай, включително до този момент, докато личното изцяло не се преобрази и не стане изражение и слуга на свръхличното. В това е целта на личността и смисълът на нейното съществуване. Затова, свеждайки до нула във всичко изискванията и проявите на личността, утвърждаваме Светлината на висшето духовно съзнание. Подготвям те за арената на живота. Мисля за теб като за „човек, изгубил душата си”, тоест своята личност, подчинил своите обвивки, свободен от въздействията на низшите енергии, победител. Огромна е властта на човека, осъзнал и утвърдил тази власт над себе си. Зова към победа. Тази най-висша власт се изгражда в ключа на тържественото спокойствие и великото мълчание, тоест пълното замлъкване на егото. И огньовете на

центровете, дотогава заглушавани от егото, ще могат да израстват безпрепятствено. Не пречупени през кристала на егото те няма да нанесат вреда нито на техния носител, нито на обкръжаващите. Затова формулата „Отвърни се от себе си” е закон за възхода на духа и условие за стъпалото на свръхличното, тоест космичното съзнание. Така всяка мисъл, насочена към себе си, е камък по пътя на придвижването, а насочена към другите и навън - стъпало по стълбата на духа. Зова в Моя Свят на свръхлични, космически възможности. И Подавам Ръка. Твоето „Аз” е като орел във висините над Земята и светът е под него, и хоризонтът е необятен, а не като кокошка в купчината тор или свиня, ровеща в отпадъците. Орел на духа, Мой, победител, позован и утвърден, опасан с пояса на щастието, владеещ жезъла на властта и меча на духа, за теб ли ще бъдат забранени пътищата на духа, за теб ли е затворен космическия простор? Сине, Зова към неотложно осъзнаване на своята мощ. Но опази, но се задръж, но се утвърди в Моите дарове. Прикрий огньовете на духа сред безумната тълпа. Опази твоето съкровище от разкъсване. Бъди в живота като неразграбена планина, като затворено ковчеже, като неугасим огън, покрит в светилището на храма. „Не давайте светинята на псетата и не хвърляйте бисерите”, тоест опазете съкровищата на духа, тоест прикрийте ги от външния свят. Нарушаването на закона се наказва със смърт на духа, тоест с опустошаване на съкровищницата. И неопазилият остава при разбитото корито. Опазете Съкровището. На кого е нужно разкъсаното, стъпкано и опустошено съзнание? Огромна е също вредата и от разхищаване на съкровището. Всяка дума е изразходване на огнена енергия, също всяко движение, всяка емоция. Бъбривостта е самоубийство на духа. Суетността, прибързаността, нервозността, безпокойството и всички останали са разточители. Страхът, боязънта, неувереността, угодливостта са поглъщачи на огнена енергия. Трябва да се разбере къде са враговете и да се вдигне срещу тях меча на духа, но не познаващ пощада или забавяне. Ноктите са отвсякъде, за да хвърлят победителя в пропастта. Но Аз Съм с теб. Но се утвърди здраво във всяко завоевание, на всяко стъпало от разширяването на съзнанието. Всяко завоевание на съзнанието изисква време за утвърждаването му в него. Да се утвърдим на достигнатото. Моята Ръка е над всички твои дела.

90. (6 март). След всяко напрягане на езика волята отслабва. Възможно е да се изговориш до празна обвивка.

Как твори Моят Лик. Моят Лик е център, пораждащ мощни огнени вибрации. Не си имал случай да ги видиш, но ще бъде възможно да ги видиш. Огньовете и звездите, и петната са резултат от съприкосновението на Моя Лъч с аурата, по-точно, със съзнанието. Колкото те са повече, толкова по-ярък е контактът. Осъзнаването усилва всичко. Желай да виждаш огньове и звезди - желанието ги привлича като магнит.

(За Нина). Зная, Гледам, Допуснах съзнателно. (Вероятно за болестта). Действително това е така. Дай й отдих. Нека вътрешно да се успокои и да съсредоточи мислите си към Мен. По Лъча ще тръгне помощта.

91. Гледай светло и радостно в бъдещето. То е неотменимо и е твое. В него е всичко. А в миналото и в настоящето - нищо като пустиня. Нека настоящето да стане за теб само проекция на бъдещето, само екран, отразяващ неговата сянка. Настоящето е отблясък от бъдещето. Гледай към него и улавяй знаците на идващото - и твоето, и световното. Пиши, без да се откъсваш от Моя Лик, като в постоянен контакт, непрекъсван нито за миг. Нека ръката да пише, но третото око нека да вижда Мен. Няма

да допуснем трептене на включвателя. А ти какво си мислиш? Смяташ да преуспееш, без да предадеш на Мен цялото си съзнание?

92. Скоро ще Издигнем неговото Знаме, Знамето на Света. А сега трябва да се търпи и да се чака. Старият свят е труп. Флуидите на неговото бурно разложение са отровни и опасни. Намира се в апогея на разложението. Получава се самопоглъщане. Отравя се от продуктите от отровите на собственото си разложение. Самоунищожение. Всяка мярка да се съпротивлява бие по него със страшната сила на обратния удар. Колкото е по-активен, толкова повече мерки, толкова повече удари, разтърсващи го до изоснови и разрушаващи неговия организъм. И няма нито изход, нито спасение за него. А тъй като се свлича към пропастта, то и мерките му стават една от друга по-черни и обратните удари са страшни. Въстана срещу Мен.

Събери сили, готви се за победа. Стой непоколебимо. Учи се всеки миг. До Мен ще дойдеш в напрежение. Нека съзнанието да бъде чисто с кристална чистота и цялост на устрема. В монолитността на устрема е неговата ценност. Приветствайте искрите на радостта.

93. (6 март). Празник на колектива на духа, тоест вселенски празник. Така Общото дело става световно. Зората на новия живот трябва да се посрещне в пълно въоръжение на духовния синтез.

Можем да избегнем това свойство на духа.

Съветът на професорите постанови да се смятат художествените произведения на Рьорих за най-ценни съкровища на страната. И да се публикуват. Затова отсега нататък името на великия художник може да бъде огласено. Огромните изпитания ще свършат. Пътят на духа е отворен. Нов етап на достиженията. Скоро ще започне да се променя същността на човешките взаимоотношения. Погледите несъзнателно се устремяват към Мен. Аз ги Насищам. Кълновете се протягат към Слънцето. Велик момент на преобразяване на човека и осъзнаване на своята духовна същност от всекиго. Чудесното е в ширината на полето. Черупката е пробита, новото съзнание се ражда. Не е видимо за окото, но не видимостта твори живот. Важно е да се знаят рамките на бъдещите прояви на съзнанието и направлението му, за да се въведе в руслото на световния поток на еволюцията. В това е отговорността на момента. И Ние Сме на стража. Мощта на Моя Лъч в Моята Страна се удесеторява, за да посрещне зова на съзнанието и да го напои с нови огньове. А след него ще тръгнат всички. Ще тръгнат по Моята Дума. Разделението ще свърши. Семейството ще стане едно. И Моите воини, подготвени от Мен, ще излязат в простора на живота да изпълнят Моята Воля. Ще опазим най-достойните - те не могат да бъдат заменени. Пребивават в Моята Ръка и грижа. Ще Насищам тяхното съзнание и те ще творят живот. С Моята мощ се помитат всички мерки на вчерашния ден. Новото е във всичко и то е в новите пътища на духа. Откликващи, дайте Ми да ви натоваря със съкровищата на духа, приготвени за Моята Страна. Ще Дам колкото издържат плещите.

94. Задръжки не трябва да има. Победата е в духа, както и всичко е в духа. Не дом, а дворец на Светлината; не дух, а сияние на Лъча на Владиката. Владиката, Владиката, Владиката Идва със скрижалите на Завета. Така и ти, отразявайки Неговата Светлина проявяваш със себе си Неговата същност. По теб ще съдят за Него, чрез теб ще тръгнат към Него. Затова не изопачение на Учението, а отражение, като в огледало; не приливите на егото, а вместване на Лика и проявяването Му в себе си. Така върви Архатът и проявява не себе си, а Облика на Позовалия го. Затова вместването на Лика на Владиката е висшето, което е достъпно за духа на човека. Връх на достижението - така

ще Наречем това явление. „Приеми Моя Лик” е Указът на Владиката към ученика. Моят Лик, изпълвайки твоята същност, носи със себе си всичко. Опитвайте се да разберете тайната на сливането. С моята мощ преодоляваш всички препятствия и всички затруднения. Както ураганът, помитащ цели селища, изтръгва от корен дървета, така и Светлината на Моя Лик помита света на миналото в теб и всички сиви наслоения. Ликът, творящ преображение, Ликът, носещ Светлина. Сега, когато е вдигната завесата, вече няма забрана за Общуването. Светилището е отворено. Устремен си и тайната на Общуването стана достъпна. Съзнанието се асимилира и постепенно привиква към напрежението на Моята Аура, увеличавайки и усилвайки своята огненост. Затова е важно да проявиш не себе си и своето и да го утвърдиш, и да го покажеш, но Мен, както Аз Проявих със Себе Си Отца. Това е закон на Йерархията. Не себе си проявява Йерархът, колкото и висок да е той, а Висшия, Изпратилия Го, както Аз изявявам Отца. Веригата на Йерархията е непрекъсната. Силата, идваща отгоре, е неразривна. Аз Съм в теб, ти си в Мен, Аз Съм в Отца е силата на трите най-близки до теб звена. И ако всичко твое умре и Остана само Аз в теб, то това ще бъде не смърт, а живот. Изхвърляйки от своя микрокосмос всичко ненужно, твориш делото на живота и Моята Воля. Всичко е възможно. Приложи усилие и приложи Указа. Привиквай точно и без отклонения незабавно да прилагаш дадените указания. Изпълни се с Владиката. Мир вам. Аз, Аз, Аз Дадох. Аз, Аз, Аз Давам. Аз, Аз, Аз ще Дам. Така Аз Заставам в главата на ъгъла на храма на твоя дух. И Камъкът на Основата, някога и някъде отхвърлен от строителите, ти прие за изграждане храма на Единния дух. Благо на теб. Така пребиваващият в Моите Лъчи получава пълна мярка, стръскана и натъпкана. Моят Извор шурти в теб и неговото име е неизчерпаемост. И не достигат листове, за да се запишат и вложат в думи неговите съкровища, даже ако пишеш без да спираш цял живот. Неограниченото не може да се вмести в никакви рамки. Затова Полагам предела и границите на твоето познание в твоите ръце. Но дверите на познанието са отворени за теб и Отговарям неизменно на зова. Осъзнай своето щастие, тъй като са много званите и още повече съгласилите се, и още повече възхищаващите се и „разбиращите”. Но на Мен са ми нужни прилагащите в живота Моето Слово, прилагащите Учението. За тях е Моята Грижа и само на тях единствено са отворени вратите на Знанието. Ела, вземи и приеми Моите дарове, когато устремът на твоя дух те води към събиране на съкровища. Но не оставяй безпризорна и Земята, тъй като събиращият се явява и сеяч: с мисъл, слово и действие, но главното, със светлината, която носи в своето сърце. Благо на вас, носещите светлина. Моята Ръка е над вас и Моят Лъч ви озарява. Благо на вас, Мои воини.

95. Пиши. Какво замисли да свършиш ти в Мое Име? Дневните дела или нещо по-голямо? Как се подготвяш?

96. (7 март). Този, който заповядва, не се подчинява нито на себе си, нито на хората. И преди всичко - на себе си, на низшето „аз”. Властта е нужна, но не затова да се властва, а да се изпълнява Волята на Изпратилия. Това не е подчинение, а сливане. Висшата воля се слива с нашата в едно, една воля. Нейната мощ е в монолитността. Нейното единство е правопропорционално на нейната сила, а разчленението, тоест разделението в себе си - на слабостта. Не могат да устоят домът или царството, разделени в себе си. И вече не вихър, а вятър ще го повали. Така и единната воля, слята с Мен, е непреодолима от нищо. Става стихийно съединяване, тоест огънят се съчетава с огън. Така стихийно е в своята мощ и обединяването на съзнанията. Под стихийност разбираме естественото обединяване по силата на висшите закони. Тази сила е проявена

в мълнията. В човека е всичко: цялата механика и техника на Вселената. И Нашата цел е да въоръжим човека без нито един апарат. В него са най-ценните и най-тънки апарати от всички съществуващи. С помощта на телескопа и микроскопа може да се види много, но не може да се види животът на далечната звезда, също и миналото. Но за духа е отворена необятността на миналото и необятността на Далечните Светове. Зова към работа над усъвършенстване и изтънчване на своя апарат. Той е сложен и тънък, но е добър и не ръждясва, и е удобен за пренасяне. И ръждата не го яде, и времето не го разрушава, и плащането е според силите - любов към своя Владика и устремена пълнопреданост. Като чудесна арфа звучи апаратът на духа. Лъчите на Космоса свирят на неговите струни. Гледа космическото око и чува космическото ухо. Безпределни са и зрението, и слухът, и всички чувства за възприемане, но не земните. Апаратът е сложен и чудесен, и няма цена и такива пари, за които той може да бъде купен. Ще кажем така: микрокосмосът е най-чудесният апарат за постигане на Макрокосмоса. И то се осъществява по закона за съответствието. Апаратът се привежда в движение с огъня на Моя Дух, Моят Лъч разпалва огньовете и започва да върти неговите колела или огнените чакри, центрове. Бидейки изражение на висшите енергии, те подчиняват на себе си всичко и вън, и вътре. Много са лостовете и всеки е свързан с един или друг вид огнени енергии. И когато Владиката е в апарата, „Аз-ът" се привежда в движение и започва да функционира, и Аз Наблюдавам за невидимите функции. Какво знаеш ти за себе си и за своето съкровище? Почти нищо. Но Аз Зная. Затова положи ръка на Мен. И ако вече Казах за пръстените на зоркостта или на слуха и за това, че ще виждаш и чуваш, то обещаното, по-точно предвиденото, ще Дам. Вървиш към овладяването на съкровищата с неизменна крачка. Вече и сам виждаш как съзнанието не вмества широтата на възможностите и, мислейки за едно, изпуска друго. Но духът ти е в Моите Ръце, тъй като си предал себе си на Мен. И според това как Аз се Проявявам в теб, все по-ярко и пълно ще започне и да звучи и вибрира и да се привежда в движение апаратът на твоя дух. Съзнанието се предава на Мен и Аз Съм пред пулта за управление. Трябва да се осъзнае своето невежество и пълното незнание в областта на най-тънките енергии и, разбрал това, да вървиш след Водача. Казано е: „Бъдете като деца". Иначе няма да влезете в своето наследство. Децата не знаят и нямат предвзетост на своите съждения. Така и ученикът отхвърля всички предпоставки и върви с отворено съзнание, неприлагайки своите мерки и не съдейки, тоест не подвеждайки разкриващите се явления под рамката на съждение на вчерашния ден. Вземайте, но не съдете и главно, не се удивлявайте и не се поразявайте. Вземайте, без да разсъждавате. Избрах те като проявен съд за утвърждаване света на Моите възможности. Ще бъдеш явен за хората, за да знаят и да видят силата на Моя Огън. Наричам те Носител на огъня. Приеми огненото кръщение. Разпрострях Своята Длан над теб. Ще бъдеш светилник на Моя дух, проявяващ огньовете. Къде, кога и кой може да се сравнява с Мен и кой - да Ме замени? Затова разбери ценността на незаменимото. Има много бягащи след призраците на духовните давания и лъжливите явления на духа. Но те не знаят, а ти знаеш. Има много лъжеучители и лъжеучения. Знаещият върви като слон, а след него са лъчите на щастието. И колкото повече е отдал, толкова повече получава, но получаването на отдалия всичко, даже душата, е огромно. Така формулата на Владиката „В Твоите Ръце предавам моя дух" е основа на Гаранцията за безграничното получаване и въздаване. Аз, твоят Владика, Утвърждавам Своя Престол в твоето сърце. И твоето сърце, заклело се пред Мен и ти, обитаващият в него, ще бъдете носители на Камъка. Сърцето няма да се

препълни с Владиката и няма да се умори, тъй като Нося живот и обновление. Но в Моя речник няма дума покой. Аз Съм проводникът на духа в Безпределността.

97. Каква лекота може да има при завоюване на Висшите енергии? Невероятно трудно е и това изисква напрягане на всички сили. На немного е по силите, само на най-силните. Затова следват само единици. Нужно е сливане с огнената стихия, тоест асимилация. Възможно е да се гмурнеш в дълбините на океана и да издържиш неговата тежест, но отделил се, няма да вдигнеш и десет ведра. Така и непомерната тежест на земния товар може да се вдигне само сливайки се с Мен, иначе няма да издържиш налягането. Не уплашилият се да раздели тежестта на Моя Труд се нарича син. И за Моите възлюбени, приели Чашата, ще Отреда място в Моето Сърце, като в непристъпна Твърдина според усърдието на духа.

98. (9 март). Ние не Сме Херувими и не Сме Серафими, а хора, победили материята и нейното притегляне. Човекът е магнит. Материята е магнитна. Всички феномени се основават на закони от магнитен порядък. Поляризацията на микрокосмоса се постига чрез поляризация на явленията или предметите, намиращи се вън. Когато се говори за победа над себе си, се говори за поляризация на духа или съзнанието, или на огнената енергия на микрокосмоса. Привеждането на себе си или на своята воля в едно или друго магнитно състояние представлява знание на Архата. Например: трябва да се потуши гнева на събеседника. За целта собственото съзнание, по-добре да се каже, аура, се поляризира в състояние от правопротивоположен характер. И страхът, и гневът, и унинието, и всички останали емоции се неутрализират чрез своята магнитна противоположност. Най-добре от всичко е да се научите да правите това върху себе си, поляризирайки своето съзнание в желаното направление. Законът е точен и непреодолим. Цялата работа е в познаването на неговите възможности. Самият процес е прост. Просто в съзнанието се предизвиква определено състояние с цялата яркост и реалност на неговата форма. Нищо не може да попречи на действието на закона. Знанието, силата, властта, могъществото на духа са основани на действието на този закон, по-точно на умението да се прилага той и да се привежда в действие. Това е също аспект от действието на колелото на закона, но само вътре, тоест отнася се до властта над себе си. Същият този принцип се прилага и вън. Създава се форма, магнитно-напрегната и наситена с огнена енергия, противоположна по своята тоналност на това, което е в действителност . И тя, според степента на своята интензивност, тоест на огнена активност, твори желаното. Тактиката Adversa, когато на урода се позволява да израсте до цялото си безобразие, е основана също на този закон. Магнитните огнени вибрации неутрализират активността на урода със сила, пропорционална на своята огненост. Така човекът като магьосник може да се разпорежда с явленията вътре и извън себе си. Нужен е продължителен опит, за да се разбере цялата простота и мощ на закона. Всичко е просто, всичко е в духа. По този начин Творим и Ние. Подчинявайки се на този закон тече и пространствената битка. Той също се проявява и когато се кръстосват мечовете на демоните и Архангелите. Това е в психическата област и а преди това в психофизиологическата област. Но и въздействието върху материалните предмети също лежи в сферата на закона за магнитните явления. Духът и материята са свързани. Материята е аспект на духа. При устременост нагоре тялото губи от теглото си и се нарушава магнитното взаимоотношение на тялото със Земята. Може да се стои върху водата и да се издигнеш във въздуха, прилагайки същия този принцип. Всичко зависи от степента на поляризация на съзнанието, казано по друг начин, на устремеността нагоре

или достигането на степента на съзнателна огнена намагнетизираност. Във всичко няма предел на огнената мощ, но нейният растеж започва, както и във всичко, с малкото и със себе си. При изпращане на предмети Разрушаваме магнитната връзка между молекулите в неговия, на предмета, физически аспект, за да ги съединим след това. Но за това по-нататък. Най-напред трябва да се научите да се ползвате от закона над себе си. Полето за опит над себе си, над хората и над обкръжаващите явления е широко. Даже сега, при записването на тези редове, става успешна поляризация на съзнанието. Отначало беше неутрализирано чрез устрема въздействието над съзнанието на външната обкръжаваща среда, след това беше предизвикана огнена напрегнатост на съзнанието към Мен. Пълният огнен устрем като заострена стрела се докосна до Моя резервоар и стана контакт, и по закона на магнитното притегляне потече формата на мисълта.
Създавай хората, прилагайки този закон. Всичко зависи от състоянието на творящото съзнание, съзнателно поляризиращо себе си на една или друга вълна. И не е нужно да се маха с ръце, да се движиш или грижиш, безпокоиш, вълнуваш и страхуваш. От съзнанието се изхвърлят всички емоции и чувства. Мисълта се създава и образът на желаното се пуска в колелото на изпълнението във величаво спокойствие на духа, осъзнал своята мощ, при пълно мълчание на съответните обвивки. Всички обичайни ненужни човешки преживявания са като пръчки в неговите спици и не са нужни. Важното е потенциалът на зарежданото явление да бъде по-висок от този, противоположен полюс на който то се явява. И тъй, приятелю Мой, ти виждаш сам в този контакт с Мен как се проявява действието на великия закон. Остави страха, цялата неувереност, всички съмнения в здравината и реалността на контакта с Мен. Законът е стабилен. Не е случайност, а именно проява на закона. Не са нужни колебания - те много печат. Но проводникът се очиства с устремено усилване на контакта. По звученето може да се съди за неговата напрегнатост и сила. Устремът изисква магнитна активност, Като при това се проявява положителният полюс на възприятието, а при контакта - отрицателният полюс и се получава един вид променлив ток, когато пасивността се редува с активност на променящите се вълни, тоест + и - на единната вещ на единното явление, на единното цяло. Потенциалът на единия полюс зависи от другия: колкото по-голяма е устремеността, толкова по-ярко е възприемането. Властта, за която Говорих - властта съзнателна, утвърждавана от съзнанието с познаването на закона. Получаваш по Моя Лъч със съзнателно напрежение на волята.

99. А Лъчът служи като охрана от всичко, от всички и всякакви случайности в живота.

100. (10 март). Ковчежето е отворено и ти си пред него. Въздигаш за Мен храма на сърцето и върху всеки камък е Моят Лик. Строежът върви с всекидневен труд и усилие. Но вече се извисяват колоните. И извисявайки себе си, извисяваш другите. Като тежък товар лежи върху твоите плещи съзнанието на близките. Не ги ли допусна твърде близко? Затвори себе си и спусни забралото, иначе няма да устоиш. А ако не устоиш ти, то как ще устоят те? Затова грижата не е за теб, а за тях. По техните проводници тече малко радост. А ти си сам и само Аз Съм непоколебим. Само в Мен ще намериш непоколебимата Светлина, тъй като Аз Съм прибежището на духа. Силен си с Мен.

101. (11 март). Кажете за спасението на всички, които са с Нас. Говоря за спасение. Прилепете се здраво - задухаха вихри. Приемащият удари по аурата е Мой заместник и породител на самопроизводни лъчи.

Кой може да устои против Мен? А ние сме заедно. Занятието на Лъча не е в човешките мерки, но е по-реално от Слънцето. Ела в Моето Сърце, ела в Моето Лоно и пребивавай в него. А Аз ще те Опазя от ужасите на тъмнината и злобните псета. Няма да те Оставя вовеки. Събуди се за Моя живот и умри за своя. Така загубилият своята душа я придобива, а отдалият всичко получава. Получаването не е по земните мерки. А Аз Съм с теб. Трябва да се отсекат всички нишки на материалния свят и да свържеш себе си с нишките на Далечните Светове и на Моя.

102. И няма за какво да се безпокоиш. (Вероятно за лекарството, което започнах да приемам, китайско лекарство.)

103. Асимилацията на Лъча ще даде желаното. Очаквайте го не в своята мярка. Сам ще Избера какво е нужно за теб, но без асимилация няма пълно получаване и даровете изтичат покрай теб.

104. Умножавай силите на духа. Те растат в трудности. Пътят на възхода е обусловен от трудностите. От трудностите се учим на най-трудното. Осъзналият значението на трудностите и препятствията и разбралият тяхната ценност и необходимост неизмеримо ускорява своята крачка към Мен. Ето това е той, пътят на радостния подвиг! Няма подвиг в униние, на постно масло. И няма да го украсиш с въздишки. Победителят не въздиша. Унинието е несъвместимо с Мен. Не е трудно да се радваш, когато всичко е добре. Научи се на радост на духа тогава, когато е непоносимо. Нека радостта да звучи въпреки очевидността. Духът твори радостта в себе си и я утвърждава, без да се съобразява с това, което е вън, тоест той сам обуславя състоянието на своето съзнание независимо от условията на материята. Не тя е над него, но той е на командните височини винаги, извън плача и скърцането със зъби. Ударението е върху центъра на микрокосмоса, върху своето съзнание. Така ще се учим да заповядваме на стихиите и да привикваме към огненото облекло на победителя. Робът си остава роб при всички условия. Прегърбеното съзнание здраво пази печата на робството. Но победителят си остава такъв извън всички условия. Тежко ли е? Но нека радостта, огнената радост на победителя на духа да пее в сърцето. Радвайте се и нека вашата печал да ви бъде в радост, тъй като Аз Победих света. Над всичко, във всичко, навсякъде победа, тъй като Аз Съм прагът към щастието, Аз Съм прагът на духа. Аз Утвърждавам твоята победа над временната тъмнина на текущия час, над живота в печал и сълзи, над всичко, което не е вечно, над всичко, което е от плътта, над всичко, което е от този свят. А ти разкъсвай своите окови. Отхвърли веригите на света. На Мен не Ми трябват роби на духа. Чакам!

105. (12 март). Свободата е в духа. Свободата е само в духа. Няма никаква друга свобода и не може да има.
Обичам ви.

106. Как Мога да се проявя в димните условия на Земята сред чуждите Ми елементи? Всичко обкръжаващо микрокосмоса - и вън и вътре, се изпълва с Мен. Така се създава съответствието. С Моето Име е наситено всичко: всяка мисъл, дума и действие. Всичко, но в Мое Име. Мислите за Благо няма да донесат материална помощ, но са неизмеримо силни. Така и седенето в своя кафез, макар и да не е срамно, но ограничава духа в неговите размери. Нужни са и кафези, и скорци: добре унищожават вредителите. Но на Мен са Ми нужни орли на духа. Техните гнезда, техният дом е в планините, високо над Земята. От Земята няма да ги достигнеш. Вижда се нашироко и надалеч, Земята е долу. И въздухът е чист и наситен с прана. И първият лъч на Слънцето

е за тях, а не за долините. Хранят се с плодовете на Земята, но гнездата им са на непристъпните височини. И ако гнездото на духа се свие на Земята и в низините, то първият минувач ще го разруши и вятърът ще го разпилее на части, и ще си останете голи и оневправдани, и съкровището ще бъде стъпкано. Издигнете двореца на духа в моето Царство. До него няма да се докопат косматите ръце. Колкото по-високо и по-далеч от Земята, толкова по-непристъпно и по-здраво. На всекиго е завещан дворец и за тялото, и за духа, но те не се изграждат от елементите на Земята. Духът изтънчва и разрежда материята. Тяло на йогин и тяло на обикновен човек: и двамата имат тела, но колко са различни. У единия е наситено с огън и пронизано с духа, у другия - с тежките флуиди на низшите слоеве. Телата на хората се намират в различна степен на разреждане и изтънчване и се различават понякога като светлината и тъмнината. Едни тела са продукти и порождение на Светлината, други – на тъмнината. Така разредилият своята сфера със своя устрем преобразява и тялото. Няма да умрем, но ще се изменим. Това е преображението в духа, но преображението в духа влече след себе си и преображението в тялото. Възкресението на духа и на тялото са свързани, тъй като всеки атом на тялото отзвучава на огненото издигане на духа. Затова има слюнка на благодат и отровна слюнка. Ска́лата на светлоделимост на телата върви от горе до долу, варирайки безкрайно. Вземете двама човека: и двамата имат ръце, крака, глави, но те се отличават един от друг като същества от различни светове. И очите, и кожата изглеждат едни и същи, както две въжета: едното служещо за пояс на светеца, а другото - като въже на обесен. И кой ще ги различи, при това по външния вид? Но с телата е по-лесно - при известно напрежение на духа започват да светят. И върху всяко човешко лице лежи печатът или на тъмнината, или на Светлината. Колкото по-дълбоко става сега разделението по света, толкова по-резки са различията. Затова и се разделят явно на потъмнели и просветлени, тоест преодолели притеглянето на материята. Ето за тях именно и се Грижа.

107. Пътят на имащия огън е лек. Този етап може да се нарече „Раздиране на Завесата”, тоест изпитанията преминават в Тънкия Свят. Аз Ръководя всичко. Утвърждавай Моя Свят в себе си ежечасно и стани неотменима негова част. Махалото на времето се люлее и те укрепва с полюсите на своя размах.

108. (13 март). Огньовете получават съответното им направление.

109. (14 март). И Безпределността, и Моят дар започват да действат. Няма да Позволя кълновете да загинат. Ще ги Опазя от вихрите на света. Лъчът се дава на носещия Чашата. Има много признаци на бъдещия ден. Двуликият Янус показва лика на Вечността. Трябва да се строи храма на духа.

Запазете, запазете красотата на устрема. Това е канал за сближаване. Ти, поставеният от Мен, стой здраво.

110. С какво Ми служите? С мисъл, слово и действие. В това е служенето. Не може да има никакво служене, ако мисълта се мята около своята свещена особа като катерица в колело, ако словото наранява пространството, а действието носи печата на рефлекса и импулсивността и всяко, тоест мисълта, словото и действието, бродят сами за себе си. Говори се за пълна съгласуваност на всичките три. Да кажем, спокойствие - това означава, че и думите, и мислите, и действията са пронизани и наситени с това качество и всеки атом на тялото сякаш го излъчва. С него е наситена аурата, с него вибрира всеки нерв, с него бие сърцето и с всеки свой удар изпраща в организма вълна кръв, поляризирана със същото това качество. Съгласуваността или хармоничността,

тоест целеустремеността на целия микрокосмос, настроен в един ключ, е качество на Архата, изработено с редица упорити, настойчиви и често свръхчовешки усилия. Ако „устремът е проявен еднорог”, то трябва да си представите силата на удара на рога на носещото се животно. Цялата сила на удара се съсредоточва в една точка. Стихиите не могат да не се раздвижат от такава мощ. Това е и пълнота на целеустремеността и в това е нейната сила. Също и силата на спокойствието е обусловена от силата на съсредоточеност на сложния апарат на микрокосмоса, звучащ в една нота, но пълнозвучно. И когато към тази нота се добавя друга, също толкова дълбоко пълна, да кажем, например, мъжеството или тържествеността, се получава акорд. И когато зазвучи тържествената симфония на качествата, всяко хармонично съгласувано с другите, то микрокосмосът започва да наподобява Слънцето. Архатът е Слънце на света, той е Слънце на световете. Домът, разделен в себе си, е велик символ. Но затова пък е велика и висшата мощ на съгласуваността. На някого е поръчано да прояви висша съгласуваност на планетата. Не е ли това най-близкият до Владиката? Не е ли на този дух, който представлява висше явление на Земята в обикновеното човешко тяло и в обикновените земни условия? Разбира се, обикновеността на тялото е относителна и остава такава само видимо. Но ако върху останките на стария свят и при смяната на расите на даден дух е Дадено Поръчение, то каква ли ще е неговата височина? Каква ли е степента на неговата съгласуваност, тоест висшата огнена мощ? Стигаме до същото, тоест до извода, че висшата сила на огньовете, тоест огнената мощ на духа се изразява в съгласуваността и че съгласуваността или хармонията на огнените енергии е рамката или формата за техните прояви, и при това единствено възможна. Затова висшата съгласуваност е венец на всички качества и достижения от най-висок порядък. Ще я наречем синтез на качествата. Така синтезът като върхът на пирамидата увенчава цялата постройка и я завършва. Всичко е в едно и заради това едно е всичко. Така ако думата изразява по смисъл точка или пункт, където е събрано цялото съзнание, или не - цялото същество на човека като в точката на удара на еднорога, то каква ли ще е неговата мощ? Каква ще е мощта на думата или мисълта, или на действието? Ето защо влагането на целия себе си в работата или в някакво действие, или въобще в каквото и да било е толкова ефективно по своите следствия. Правете всичко, но целеустремено и напълно устремени. Целият микрокосмос насочва силата на своите енергии в една точка. Затова са безсилни опустошените думи. И не можеш да изригваш поток от думи, придавайки им сила. Количеството е обратно на качеството. Така обединяването или синтезът на енергиите е изражение на висшата съгласуваност на микрокосмоса.

111. (15 март). Ти си То. Царството Божие се превзема съзнателно, тоест чрез съзнанието. Да осъзнаеш, значи да пребиваваш. (Поисках да зная за положението в света). Положението в света? Е какво пък, може да се даде. Мрачно е в света. Тъмнината се напряга в последни усилия, като смъртно ранен тигър. Ударите могат да бъдат все още страшни, но силите си отиват с всеки миг. Последни сили! В бясната си ярост не осъзнава фаталността на раната и дълбочината на поражението. Но силите си отиват. Вече му е безразлично как ще нанесе вреда, стига само да нанесе. Съдбата на паразитите в неговата кожа е свързана с него. Загине ли той, ще загинат и те. Положението не се осъзнава. Капитанът знае. Но капитанът и екипажът, и пасажерите, и плъховете ще споделят участта на потъващия кораб на стария свят. Стихиите са силни, а огнената е непреодолима. Но Новият Свят укрепва с всеки ден и набира сили за живот. Кълнове се виждат в най-неочаквани места. Още не осъзнават своята мощ, но времето им е близко.

Много важен е процесът на всепланетно обединяване на неговите сили и енергии. Създава се колективна огнена твърдина и мрежата на Светлината укрепва. Всяко събудило се съзнание се присъединява към могъщия хор от гласове или световния поток на еволюцията - към реката на живота. И никой не може да ограничи този полет на съзнанията. Тяхната сфера на обединение е извън въздействията на тъмнината. Върви над земните условия. Силата на психическата мрежа около планетата е в нейната неуязвимост. Всички държавни мерки за пресичане са безсилни. Не може да се наложи юзда на мисълта. Народите се устремяват към обединение и това е Нашият Зов. Зовем народите към сътрудничество във всичко. Тръбете повече за победата, тъй като старият свят е обречен. Невежите се опитват да се борят. Срещу кого? Срещу Нас!!?? Противодействието е допуснато от Нас като тактиката Adversa, тъй като се налага да се прилагат крайни мерки. Твърде много упорита инертност. Но бихме Могли да отместим всичко вървящо срещу Нас. И ще Пометем, когато удари Часът. Без прилагане тактиката Adversa няма да се събудят съзнанията. Но не завиждаме на противодействащите. Тежко е в света, но напред е Светлина. Напрежението е огромно, но урожаят е богат. Тъмно е, но... преди разсъмване! Има мрак и преди настъпването на нощта: той е по-лош, тъй като след него е тъмнина. Това са те - мрачините на стария свят. А напред неговите съучастници ги чака тъмнината, за да ги погълне. Течението на събитията ще тръгне под знака на неочакваностите. А тях тъмнината не може да предвиди. Затова всички нейни мероприятия са обречени на поражение. Отначало обратният удар, после поражението. Но Новият Свят върви по нови пътища. За да ги разбере тъмнината, тя самата трябва да застане върху релсите на Новия Свят, а това е над нейните възможности. Затова победата е неизбежна и неотвратима. Но е тежко да се чака. Но огнените доспехи, които в Светлината на новата зора ще засияят с всички цветове на дъгата, се коват в напрежение и трудности. Но сега е тъмнина и се виждат само искри. Радостно, радостно, радостно ще очакваме скорошната победа. Тя вече е налице. Не се вижда, но я има. За Нас величественото здание на Светлината е видимо сред хаоса и мрачините на заминаващите си измествани енергии.

112. (16 март). За устойчивостта. Устойчивост преди всичко означава умението да се запази връзката с Владиката при всички условия, при всякакви обстоятелства. Каквито и да са условията на момента, но връзката остава нерушима. Тя остава неизменно здрава в мъка и радост, в труд и покой, в полет и падение на духа, всякога и навсякъде. Спиралата на възхода и пралайята на съзнанието обуславят колебанията на духа, но не колебанията на връзката. Каквото и да е състоянието на съзнанието, контактът си остава. И въпросът не е в това да не се изпитват колебания на духовното състояние - те са неизбежни, а в това да не се нарушава свързващата нишка. Ако Аз Съм винаги с теб, то и ти трябва да бъдеш винаги с Мен. „Благо на този, който и в тъмнината е съхранил понятието за Учителя”. Но висшето благо е за този, който никога не прекъсва и не нарушава връзката в каквото и състояние да се намира. Не паденията на духа са страшни и опасни, а прекъсването на връзката. Когато се прекъсва сребърната нишка, свързваща Учителя с ученика, настъпва момент на най-огромна опасност. Хиляди очи следят, за да се нахвърлят и да нанесат вреда. Ученикът не може да помисли за предаването си на тъмнината. Но как иначе да се нарече момента на прекъсване? Затова да се стои непоколебимо означава съзнателно и подсъзнателно, „в зората на утрото или вечерта, при настъпление и в отстъпление”, на върховете и в низините, навсякъде здраво да се държи сияйната свързваща сребърна нишка на духа.

Моят Глас няма да Замлъкне, но той се предава по сребърната нишка. Няма ли да бъдем изоставени? Не, няма да бъдем, но при наличието на съзнателна, непрекъсвана от нищо връзка. Да бъдеш винаги с Мен, каквото и да правиш, каквото и да преживяваш, каквото и да чувстваш и да мислиш, дръж се „здраво за Мен, всяка минута, във всички дела" с цялата сила на духа. Не фабрика за ангели, а огнището на живота, изковаващо устойчиви, непоколебими и предани воини.
Пиши, пиши - и на теб, и на другите е нужно.
Противоположните полюси сътворяват предмета като едно цяло. Така и полюсите на духовните състояния образуват своя спирала. Но оста на тази спирала е сребърната нишка на духа, непрекъсваща се и оставаща непоколебимо цяла при всички обороти и подеми на спиралата. Спиралата се издига, променят се нейните завивки и всяка точка от нейната крива има своята противоположна и низша точка. Но нейният невидим център, сребърната нишка на духа - основата и душата на спиралата - не зависи от измененията на нейните завивки и не се обуславя от тях. Нарушаването на центъра или оста на спиралата нарушава цялата постройка. Затова „стойте здраво, стойте по-здраво от скала". Нишката може да пулсира в напрежение от различно качество - сякаш затихва и сякаш се разгаря, подобно на биенето на пулса, но нали сърцето не спира никога. Духът, утвърдил се в непоколебимост на връзката, се нарича победител. Сребърният Мост на духа, сияйната връзка с Йерархията, с Владиката се установява сега и завинаги, за всички светове и състояния на духа. В земните и Надземните условия, в живота и в смъртта, на всички планове от битието, във всички тела и обвивки сребърната нишка на връзката с Владиката остава неизменна и непрекъсната. Ако не се научим да я държим здраво тук, винаги, навсякъде и всякога, когато и да било, то как ще я задържим там, където се променя всичко, всички норми на обкръжението, където всичко е ново и всичко се обостря до предела? Как ще я удържим там, ако даже преходните емоции или други някакви състояния на земното съзнание поставят под заплаха нейната нерушимост? Затова главната грижа е за сребърната нишка. Когато са ти дадени крила за полет, не мисли за паденията" - нито за миналите, нито за настоящите. Не е в тях работата, а в това да се напредва въпреки всичко. Трябва да се вярва въпреки очевидността. Трябва да се върви напред въпреки това, което е. Има нещо пречещо, но ти върви, върви, върви през всичко. Това е пътят на отсъдения победител. „От грешките се учим да се усмихваме". Възможно е да се стъпче грешката с победен крак, но може и да се прегънеш и да помръкнеш под товара на грешките. Кой път ще избереш? Казал съм: „Аз Съм с теб винаги". Значи трябва да обърнеш лице към Мен, а не към тъмнината на отстъплението. Така разбралият тайната на устойчивостта върви победно към Мен по сребърната нишка. Помни: освен нишката на сърцето няма нищо.

113. (17 март). Чудото на невидимите Лъчи на Владиката.
Изкуството да обичаш изследванията.

114. (19 март). Ние се намираме в изключителни условия, сине Мой. Напрежението на настоящия час е ужасно. Не е в човешки мерки. Енергиите на живота и разложението са в смъртна схватка. Да се съхрани мъжеството е героизъм. Не е възможно да се наруши или отмени строителството. Дръж се! Ще Помогна. Под нас е разрушено всичко. Да се задържиш може само с Йерархията. Това е и разрушаването на тънките постройки. Няма нищо, освен бъдещето и неговите форми. Само за тях може да се захванеш със съзнанието. Бъдещето и Йерархията - ето двете единствени котви. Затова цялата надежда на човечеството остава само в Нас. Разрушен е и се разрушава и

светът на личните постройки. Дръж се за Мен, но не както обикновено, а удесеторено. Само с необичаен устрем може да се преодолее пространствения хаос. Мислиш за текущите дела на деня? Отхвърли ги! Аз Съм центърът на устрема отгоре и над всичко. Аз Съм фокусът за съзнанието. Устремът не трябва да се прекъсва при никакви обстоятелства. Ще Дам броня на духа. Тя се изковава от Моя Лъч, но при непокътнат и непоколебим устрем. Подгответе сами акумулатора на силите. Утвърдете магнита. Устременост, спокойствие, тържественост и любов - това са магнитите, зареждащи акумулатора. Аз ще Помогна, но без магнита няма да се привлекат в съзнанието нужните енергии. Затова ще Помогна, но приложете усилия. Създайте форма, кошница, където да се влее помощта. Без съд ще се пролее извън. Дава се на имация. Законът е: за прилагане е нужно нещо или към каквото, към което да се прилага, някакъв фокус, център на възприятието. Малко е да се донесат кошници - те трябва да бъдат винаги готови за напълване. Нужна е постоянна готовност. Слънцето свети различно в часовете на утрото или вечерта. Не пропускайте Моето почукване. Постави над всичко Мен. И нека да звучи Моето, не своето, не чуждото, а Моето. С Мен и с Моя Свят напълни себе си, тъй като е разрушено всичко и няма нищо. Само Аз, само в Мен е цялата човешка надежда. Аз Съм на стража на твърдината на вашето щастие. Ти - да устоиш, околните - да посветиш, близките - да подкрепиш. На кого ще Поръчам свръхсилното, тоест непосилното бреме? Нека потокът на деня да тече покрай твоите прозорци - не влизай в него, не се сливай с него. Утре ще бъде друг, после трети, тоест водата в него ще бъде друга, но домът на твоя дух е на брега на Вечността и е от Вечността. Не са за теб мътните води на потока, които днес ги има, а утре са се сменили. Твърдината също е извън потока, но го направлява. Така и ще пребъдем, като устои на мост или скала срещу течението. Ако отъждествиш себе си с потока, тоест да потопиш в него съзнанието си, ще те отнесе надолу, все по-надолу и по-надолу. Нека всичко да преминава покрай теб. Пропускай явленията от живота покрай себе си, без да ги допускаш да навлизат в светилището на духа. Отразявай неговото течение и калейдоскопа на промените като огледало, запазващо своята гладкост. Не реагирай, не отговаряй, не позволявай на делата да звучат върху струните на духа - на всички дела не можеш да отзвучиш. Пази арфата на духа за Мен. Как ще звучи тя на Мен, ако всеки и всичко дърпа нейните струни? На кого е нужна разбитата арфа? Кой ще може да свири на нея? Пази непоправимото.

115. (20 март). Завързаният от Мен възел се предава на друго лице. Красотата свети. С Мен си силен. Тайната от всяка врата и ключът ѝ се дават особено. Живей в Мен, поставен от Мен. Охраната се дава според силата на възможностите.

116. Получаваш Лъча с право. В него всичко е твое. Владиката е неизменен, и ти трябва да бъдеш също такъв.

117. (21 март). Победата над времето, пространството и нещата се предоставя на майстора.

Законът съизмерва. Вземайте, вземайте. Ето съкровището на духа! Това е чуждата власт. Утвърдихме тайната на Общуването. Да се държим заедно. Реших да те придвижа йерархично. Ние Стоим на стража. Голямото анализиране приключва.

118. Ще Говоря: настана последният час! Силите са събрани. Пригответе се за най-лошото, но за кратко време. Пълно е с безпокойство по целия свят. Ще тръгне под знака на ужаса. Аз Съм още далече.

119. Никакви изменения вън не те засягат.

120. (22 март). Доволни Сме много от теб. И Моята Ръка е над вас. Трябва да бъдеш готов.

121. (25 март). Владиката е близко. Ще утвърдим Общуването. "Пламък, утвърди се в моето съзнание като неотнимаема част от неговата същност". Ще Те Премажа ли с грамадата на доверието, ако видиш и разбереш сроковете.

И говори просто на себе си: Владиката е неотнимаем, тъй като Той - това съм аз, а аз - това е Той в мен. А всичко останало не е действително. Съществуващото във вълните на потока на живота е само Той и само аз - в Него. Не вън, а в Него. Ти, който гледаш и виждаш, благо на теб.

122. (26 март). Главното, което отсъства в човека - това е човешкото достойнство, както вътрешно, така и външно. Нужно качество! Това достойнство помръква вътрешно от унизителната, сенчеста, дребнава страна на живота, от неговата мръсотия и слуз. Хората малко мислят за своето достойнство. Не може да има показно достойнство. То е изразител на същността на човека. Основава се върху заслуженото уважение на самия себе си. Не маниерничещите обвивки, а властелинът вътре, Владиката, пребиваващ вътре във всекиго, огненото вместилище на Светлината, твоят дух без покривките на мрака е достоен за висше уважение и почитане. Неговото достойно изразяване в обвивките е основа на достойнството на духа. Достойнството е нужно и полезно понятие и най-необходимо качество. То се изразява в цялата триада от мисли, думи и действия, които трябва да бъдат форми на неговото изразяване. Лишеният от това качество е жалък. Особено жалък е вътрешно и особено при прехода на великите граници. Хората не мислят за това качество, не разбират неговото значение. Ако тук повърхностните условия създават илюзията на измамата, то как ще е там, където всичко е открито и няма нищо тайно? Колко остро и болезнено е там проявяването на духа, лишен от това качество. Тези доспехи трябва да бъдат изковани съзнателно. Това качество трябва да звучи винаги във всичко. Целият човек - и външно и вътрешно, насън и в бодърстване се изпълва и напоява с неговата сила. Колко малко ценят хората своето достойнство. Достойнството представлява изражение на това, което е достойно в човека и и особено на това какъв човек иска да стане. Даже обичайните действия през деня, наситени със съзнанието за достойнство, създават атмосфера на тържественост и спокойствие. Достойнството е синтетично качество. За какво величие на спокойствието или за съзнанието на победител или властелин на своята мощ може да се говори без наличието на това качество? Висшата проява на това качество се утвърждава във висшето съответствие. Спокойното достойнство на духа е най-необходимото качество за ученика. От живота на позналия го си отива цялата дребнавост, суетност, безпокойство, страх, прибързаност и цялата пазарна суматоха на живота. Достойнството на духа е несъвместимо с хилядите дреболии, към които сте привикнали и с които сте се сживели незабелязано за своето съзнание. То не е съзвучно с мръсния накип на живота. Царят на духа утвърждава и показва своето достойнство във всички сфери и при всякакви условия. Ценим това качество в ученика над много други. Да намериш равнодействащата между достойнството и живота е твоя задача и решаващият глас се отдава на първото. Нека да се учим винаги и при всички обстоятелства да съзвучим на Висшия призив. А това вече значи да се върви по върховете. Не условията са важни, а състоянието на съзнанието. То е господстващият фактор в живота и то обуславя всичко. Ако у душевно болните властта на съзнанието над външното понякога се проявява толкова изразително, то какво би могло да бъде то при съзнателен волеви устрем на

духа, усетил мощта на закона и своето превъзходство над всичко, което е от Земята. При осъзнато достойнство не можеш да опетниш своите бели крила. Така че, когато се говори “позволено е всичко”, се има предвид съблюдаването на рамките на висшата духовност. Хората имат деца. И Буда Имаше син. Но колко различия имаха те и колко различно подхождаха. Не е работата в децата и в жената, а в състоянието на духа, преминаващ един или друг етап от живота. Всичко е в духа и духът решава всичко. За чистия всичко е чисто. Затова калта на живота е несъвместима с достойнството на духа. И актьорът на сцената може да покаже образец за достойнство, както и също толкова ниско може да стои в живота. Говорим за истинското изразяване на същността. Тогава изчезва разстоянието между двете: да бъдеш и да изглеждаш. Изразяването съответства на вътрешната същност не само с думи, но и с целия микрокосмос. Това не значи да разкриеш себе си, но да бъдеш себе си и да запазиш непоколебимост в кръга на съзнанието независимо от всичко, което е вън. Нека да се устремяваме към бъдещето с всички страни от кристала на съзнанието, шлифовайки и обработвайки всяка до пълна, завършена красота на обработката.

123. Предстоящите промени настъпиха. Не на нищожното, не на малкото ще станете свидетели.

124. (27 март). Да улавят Нашите мисли е дадено на немного. Благо на теб, осъзнаващия Близостта. Несъмнено е, че несъмняващият се ще преуспее. Ще Дам степента на приближаването и с нея ще Очистя. Държим на атестата за зрялост. Ще продадем килима от лъжи.

125. Беше по-рано. Заплахата е за враговете, а за приятелите - Светлина и помощ.

126. (29 март). Но съзнанието е здраво. Тук в планините Той се осъзнава без труд. Щастието ..., разбира се, и трудностите са неминуеми.

Положението малко се е изменило. (За сребърната нишка).

Лъчът става неотменима част от теб. Вратата към достъпа до живот са отворени. С любов, с любов, с любов ще достигнеш ти своето щастие.

127. Върви до степента на Твореца. Семето на живота не може да бъде удържано от нищо.

През нощта насън ме нападнаха тъмни, 20 души, обезсилиха ме. Аз не можех да вдигна даже ръка. Много тежки преживявания насън.

128. (30 март). Вие поддържайте центъра на тежестта върху Владиката. Прийомът на тъмните е отначало да обезсилят, после да нанесат удар. За отблъскване на тъмнината е нужно преди всичко спокойствие. Спокойствието, а също и равновесието, е събиране на силите във фокус. Фокусът Съм Аз, Аз, Който Съм в теб. С Моето Име утвърждаваш неговата (на фокуса) мощ в теб. Съзнанието винаги - и насън и наяве, трябва да пребивава на пост и в пълна готовност: винаги и навсякъде на пост в пълна готовност. Тъмните те свариха неподготвен, значи не е имало дозор, тоест охрана на съзнанието, тоест на микрокосмоса. Защита на микрокосмоса се създава със заповед на цялото съзнание. Не трябва да се отслабва бдителната зоркост, тоест дозорът нито за минута, нито денем, нито нощем. Крепостта, която днес се охранява, а утре не, е беззащитна. Така е и с микрокосмоса на човека. А Аз? Нима Мога да оставя? Но проводникът се държи от двете страни, както и мостът. Аз Държа винаги. А ти? Може би според настроението? Стоиш на стража на света, на охрана на планетата. Не себе си

охраняваш и не от себе си си поставен, а от Мен. И да бъдеш верен на стража не е твое лично дело, а общо. Не своя микрокосмос охраняваш, но стражата е поверена на твоята същност по Моето доверие. Стоиш в охрана на планетната мрежа на Светлината. Винаги ли си верен? Мога ли да разчитам? Мога ли да бъда уверен като за Себе Си? Мой воин и Мой син, провери своите доспехи с отворени очи. Приучи съзнанието да бъде активно, тоест да противодейства на тъмнината винаги: приучи го в бодърстване и насън. Само ще знае. Стани непоколебим и никога, и никъде нито за миг, и при каквито и да било условия и обстоятелства не се съмнявай в Моята Близост. Тъмните нападения са добър урок. Учи се от всичко. Нека те да бъдат като удари на чук по огненосното вещество на твоята същност, изковаващи твоята мощ. Учи се! И се радвай на получаваните удари, радвай се на нападенията. Върху тях ще закалиш своята огнена мощ. Радвай се за възможността да се изправиш в защита на близките и да приемеш върху себе си ударите на тъмните. Така Постъпвам и Аз, приемайки в Своя щит стрелите, изпратени към теб. Доспехите се закаляват и ръката укрепва само в битка. Действената помощ винаги се заключава в приемане върху себе си тежестта на близките или на тези, на които тя се оказва. Затова гледай. Получилият удар от врага поради непредпазливост не носи чест, така също и пропусналият охраната и открил себе си на врага. Усили дозора. Кой е силен срещу нас - теб в Мен или Мен в теб? Трябва, трябва, трябва да се помни за това не само наяве, но и насън. Да се внедри идеята в съзнанието. Никой не иска да остава вечно в положението на опекунствано дете. Време е да станеш възрастен и да оцениш своята отговорност. По разбирането на отговорността Съдим и Оценяваме ръста на съзнанието. Заставаш на границата за разбиране на отговорността за планетата. Минутите на слабост, тоест на отслабен дозор са недопустими. На кого ще Доверя мрежата на Светлината, ако не на най-близките? Разбери и знай: не може да има отстъпление там, където крачката обхваща хилядолетия. Ценим верните воини. Кога ще Изкореня съмнението в нашата неразделност – на Мен и теб, съществуващия в Мен? Кога? Нужно е най-после да се разбере непреодолимата всепобеждаваща мощ на Йерархията. Трябва! Поставените от Мен стоят като огнени кули на духа и в тях винаги е готов подслона за приятелите, за защита. Учителят Защитава винаги - и ти се учи да защитаваш близките. Ти си Мой! Обуздай опърничавата дъщеря, покажи ѝ неразумието и опасността и ѝ дай защита. А Аз ще Помогна. Аз Съм винаги с теб. Стоя на стража. Още един път Повтарям: “Не се бой от нищо и не говори, а действай”. Действието не е в думите, а в огнената мисъл – тя е по-силна от всички думи. Слушай какво говорят твоите противници и веднага с огъня на мисълта превръщай в прах техните постройки. Разрушавай и строй своето, смятано от теб за нужно и целесъобразно. Но им дай да се изкажат, за да изразходват сила за създаване на форма, която ти унищожаваш. Никога не възразявай, а само утвърждавай своята постройка. Давам сила, Давам власт, Давам мощ на действието и те Утвърждавам в твоята сила. Нанеси удар с вярна ръка, без да се колебаеш, без да проявяваш съмнение и страх, а като знаеш нерушимостта на закона. И така постъпвай във всичко, тъй като си силен с Мен. Разбери колко полезни са тъмните нападения. Те са нашите най-добри учители. Може даже да се благодари за научения урок. Само врагът ще изостри и зоркостта, и находчивостта, и умението, и съобразителността. Враговете и нападенията, трудностите и препятствията са като пробен камък за духа. Всичко служи за възхода на този, който върви решил се необратимо и за когото няма връщане назад. Ти си Мой любим син.

Поздрав на Нина, сътрудничката.

129. (2 април). Писма ще има. Аз ги Виждам. Не забравяй, че да достигнеш и да се приобщиш към вибрациите на Учителя може само със сърцето.

130. (3 април). Връзката на сина с Отца е нерушима.

Как да се превърне най-горчивото в най-сладко? Само върху огъня на сърцето. Тежести и трудности! На пръв поглед каква радост има в тях? Но дават опит, тоест знание, тоест единственото наше имущество и при това неотнимаемо. Опитът е голямо нещо. Животът е натрупване на опит. Даже реакцията на растението на светлина е резултат на опита, както и всички явления в живота. Да бъдеш съвършен приемник значи да се откажеш от личните опити. Указът за деня е: Това може и това е по-леко. Бъдете заедно, за да противостоите. Има единаци - като тревичките в полето, изложени на вятъра, и - дъбова гора. За нея не са страшни бурите и ураганите. (Помислих, че записвам своите мисли.) Не си прав, приятелю Мой, не е твоя мъдростта в тези думи, а Моя, не със себе си си силен, а със съзнанието за Стоящите зад теб. Говориш и действаш от себе си, значи със своята сила. От Нас, от Наше Име, с Нас или с Нашето Име - значи с Нашата сила. Непобедим и непреодолим е този, който действа с Моята сила. А твоята сила без Мен какво е? Учи се да действаш с Моята сила. Вървящите с Моето Име побеждават. Не е ли в това мощта на победителя? И аз-то се забравя, понятието за себе си се отхвърля, Аз Измествам всичко и Ставам център на действието, тоест център на действащата сила. Опитай да действаш с Моето Име и в Мое Име и наблюдавай резултатите. Действието за себе си е временно, а това за Мен е за Вечността. Продължителността на действието зависи от отправната точка. Затова Действието на Спасителя се простира във Вечността. Дейците, по-точно сеячите в Мое Име и с Моето Име са сеячи на зърната на Вечността. Широко е полето на вечния посев и жътвата е огромна, и семената на бъдещето са пълноценни. Колкото по-надалеч са хвърлени, толкова по-сигурен и нужен е урожаят. Сеячи за днес, на кого са нужни вашите мигновени кълнове? Днес свършват и с днешния ден. Но ние сме безпределни, тоест вечни. Така силата на действието се обуславя от малкия или големия му кръг. Колкото по-голям е кръгът, толкова то е по-силно. Това е и кръгът на личното или на световното съзнание, кръгът на обхвата им или времето им: дни, години или хилядолетия и силата, стояща зад тях. Ако тази сила е Йерархията, то и силата на действието е съответна. Да твори с Мен и с Моята сила, и с Моето съзнание е свойство на Архата. Оттук и устойчивостта, и непоколебимостта, и мощта. От сферата на своя микрокосмос трябва да се премине в Моята сфера и в нея да се утвърдиш. Зад един стои неговото “аз”, зад други стоят те, може би, незнаещите, може би, плашещите се, може би тези от тъмнината, но зад теб е Йерархията. Ти си Нейна част, Неин представител и довереник, и посланик. Говори от Нейно Име като имащ власт и така също и действай. Кой си ти? Воин на Майтрейя. Кой? Довереник на Владиката. Кой? Облеченият от Него с власт. Кой? Изпратеният в света да носи Неговата Светлина. Резервоарът на космическата мощ на Йерархията е неизтощим. И ти със своята същност си потопен в океана на тази мощ и само обвивките са в плътния свят. Ето в нейното съзнание, в съзнанието за тази мощ и пребъди. Вървящите с Името на Майтрейя са непобедими, затова трябва да се разбере, осъзнае и почувства единният източник на силата. Имащ власт - значи осъзнал. Осъзнаването е всичко. Осъзнаването е знание. А знанието е сила. Така Аз, Творилият с Името на Отца, Съм изразител на космическата Мощ. Без дълбоки корени в Нас и в Космоса не може да стои градът, никой и нищо не може да стои. Погледни тях, люшканите от вятъра. Люлеят се и са безплодни като суха тръстика. Астралният вихър ще ги отнесе като сухи листа в бездната. Но воините на

Йерархията са като гранитни скали срещу урагана. Не може да ги помести, не може да ги разклати и не може да ги разруши. Здрава като броня е защитата на Йерархията. И сребърната нишка е по-здрава от стоманени въжета. И тъй - Аз Съм като скала. Върху Мен можеш да застанеш твърдо, да се държиш здраво и да не се страхуваш от никого и от нищо. С Мен ще победиш всичко.

131. (4 април). Ти си близък като никога. В бъдещето това е много важно. От подробностите зависи вибрацията на цялото. Колкото те са повече, толкова по-пълен е акордът (за Лика). В Моя Свят ще влезеш свободен от всякакъв товар. Кармата е в съзнанието, така също и освобождението. Моят Свят е свят на свободата. Нишките, свързващи със Земята, се прекъсват. Пази указите на пространството. Всяка дума се дава в нужния момент.

132. (5 април). Във всичко Нашият Път е най-ценното. Нашият Път, Нашият Свят, Нашето бъдеще - всичко е Наше и само Наше, и няма нищо свое. Своето - това е личното. Индивидуалността е със Светлината, над личността. Нашата Община, Нашата Обител, Нашата планета, Нашата Майка на Света - всичко е Наше и нищо - свое. И когато Казвам "Аз", Утвърждавам Моята Индивидуалност. Затова Ние живеем извън личността. Искам да изведа и теб от света на личните преживявания. "Парцали на миналото" Наричаме света на личните явления. Личното Аз е минало, Индивидуалността е бъдещето. Светът на сенките, светът на миналото, светът на грамадите е нереален, свят нямащ корени в Космоса - така ще Наречем психическите продукти на личността - егото. И колко такива светове е имало, и колко са разрушени и се разлагат. Само народите, строили върху основата на истински съществуващото, са дали принос в Безпределността, само хората, утвърждавали в своя живот същността на космическата правда, са били строители. На какво? На тънкото тяло на планетата. Човекът е ковач на своето тънко тяло, човечеството - на тънкото тяло на планетата. Нерушимото се строи на основата на висшите принципи, а на основата на личността и нейните ограничения - временното и затова обречено на смърт, тоест на унищожаване в хода на космическата и планетна еволюция. Загинали са всички царства и са изчезнали цивилизации, но някои от тях са направили истински принос в съкровищницата на Космоса. Както горе, така и долу, както в голямото, така и в малкото. Всяка велика Индивидуалност е давала и внасяла своите съкровища. Не за себе си, а за Вечността е важно, че тя е живяла на Земята и е била погубена. Важното е, че тя е оставила вечни, нетленни съкровища, напоявайки с тях същността на планетното тяло. Така са постъпвали и вървящите по Техния път. В това е Великото Шествие. Всяка мисъл не от себе си, а от Вечността, не лична, а световна, извънлична, е също принос, а хората - приносители. И ценността на всеки отделен човек се измерва само по този принос. Всички те - служителите на благото, красотата, доброто и истината, тези светилници на човечеството - всички са принасяли и принасят своята жертва на Светлината. Благодарение на тях е жив светът. Затова пространственото служене и принасянето на дарове на Вечността, а не на временното, на Вечността, е висша форма на служене. Служители за днес могат да се нарекат всички себеслужители. На кого са нужни мъртвите плодове на техните неосъзнати животи? На вихъра - за разрушаване? Събираме съкровища за Космоса, на него Принасяме даровете на духа. Благо на събирачите на истински ценности. Благо на донеслите и донасящите. Пространственото принасяне е по-ценно от земното, невидимото - от видимото. Но вървим по Земята с човешки крака и затова видимото представлява вехи на невидимото и го утвърждава.

Даже Височайшите Утвърждават невидимото чрез видимото със своята ръка и крак. Но за Тях видимото е само глина за създаване скулптурите на невидимия Град. Но и на носителите на Моите поръчения, на строителите на храма на живота - благо. Невидимата Огнена Обител не е ли мястото, където обитава духът на човека? Тя е създадена от Нас. Но и всеки човек създава в малък размер същата обител за себе си. Висша ли? Огнена ли? Обител на Светлината? А може би на мрака? Може би своята тъмница? Може би в царството на тъмнината, сред грамадите на низшите слоеве? Строители са всички, но по различен начин. Всички строят за себе си: едни - обители на Светлината, други - тъмници на мрака. И никой няма да избяга от плодовете на своето творчество, тъй като микрокосмосът е носител на своите рожби. Може да се разруши дома, но кой ще разруши невидимото вместилище на духа, неговата тъмница, издигната от самия него и наситена с енергиите, породени от самия него? Затова стройте мъдро, щателно избирайки и оглеждайки всяка тухла. С Мен и с красотата може да се строи спокойно и да се украси с бисера на своето творчество планетната градина. При всяко свое движение, във всички области да помислим какво принасяме и на кого: на Светлината или на тъмнината, на Владиката или на царството на мрака и неговите слуги. Всяко принасяне върви по закона за магнитното притегляне и по съответствие. Не може да се избяга от отговорността и от плодовете, посадени и отгледани от самия себе си, не можеш да се отклониш. Кои сте вие? Сеячи на временното или вечното, на тъмнината или на Светлината? Всичко отива във великото, всепоместващо вместилище на Космоса. Какво внесохте вие и къде е вашият принос? Така в Светлината на бъдещето стават ясно видими истинските ценности. Няма да ги объркаме с отпадъците на деня, с пяната и накипа, и калта на живота. Вземащите съкровища мислят за принасянето и принасят съкровища в Мое Име.

133. (6 април). (Думи на Майката). Ето къде съм аз, на кормилото на събитията.

134. (7 април). И небето е покрито от Знамение.

135. (От Майката). Достатъчно, скъпи. Безсърдечие ли?
Опази се и опази от тъмните въздействия.
На всички ли е известна най-изумителната новина?
Да бъдеш не с Нас - ето това е най-висшата форма на въздаване. Предупредихме за опасността от самия себе си. Ухапването е най-силно.

136. (9 април). Върхът е точката на съсредоточаване на висшите енергии, така както и Аз. Обликът на Учителя може да се види - напрегнете устрема. Няма какво да се прави, всичко е решено. Там не се прегъват под тежестта на токовете, а стоят над тях. Само болезненото състояние помогна да се запази формата. Тя (болестта) е нужна като стъпало към преобразяването. Висшите условия на съзнанието са малко разбираеми, но важно е откъсването от тялото. От здравото няма да се откъснеш, тоест да се освободиш. Даже смъртта - освободителка няма да дойде в здравото тяло. Нужна е болест, тоест отслабване на връзката с материята. Така болките и болестите са стъпалата за възход и освобождение. Всяка разрушава възлите на връзката, прикрепваща към плътното. Ще ги Наречем разредители на плътните условия. Затова мъдрият се радва на възможностите за освобождение. И ненапразно ги наричат "Посещения на Господа". Но унинието е несъвместимо с разбирането на тяхната цел и значение. Затова бодростта и здравината на духа в болестта е знак за свободата и височината на духа. Не болестта е важна, а възможността. Важно е духом да се издигнеш и да застанеш над нея, както и над всички

други условия и обстоятелства. Не те са важни, а победното състояние на духа. Прегъналият се и падналият под тяхната тежест е победен, извисилият се и устоялият - победител. Всичко е в духа. А външните условия са само лакмусова хартия, индикатор за степента на издигането или падението на духа. Да се стои докрай, да се стои независимо от всичко е Нашият Път. Тъй като огнената пещ на живота и ударите - двигатели са само ваятели на блестящата пламенна форма на духа. Как ще се закали мечът без ударите на чука? Деца Мои, вие сте в Моята воля и Зная вашите трудности, но как иначе да ви приближа до Мен, как да ви изтънча и подготвя? Мога да освободя от всичко и да дам спокоен и тих живот, но без приближаване към Мен. Какво ще изберете? Подготвям за съвместна работа и радост на духа. Как Мога да пристъпя закона на живота? Казах: "Вземи своя кръст". Деца Мои, нима няма да носите своя кръст, когато Аз Носих своя и го Нося? Как в свръхмерното натоварване Мога да освободя вас, близките, от помощта на Мен, без да наруша връзките на близост? Ние сме едно и в трудностите, и в победите, и в радостите. Как да ви Изхвърля от Моя Свят? Вече Казах: вашата печал ще ви бъде в радост. И ще бъде! Наистина ще бъде. Но още не е настъпил срокът. Тежко е, но нали напред е победата и Светлината. Непоносимо е! Но преди края. Стойте мъжествено на границата на събитията. Посрещнете радостно деветия, последен вал. По-близко до Мен, застанете още по-близко, колкото може по-близко. Нека нищо разделящо ни да не застане между Нас. Говоря за спасение. Последният час е страшен. И много няма да устоят. И какво ще Правя с пречупени и неустояли? Дървото с пукнатини не е ценно. С това са опасни и пукнатините на духа. Искам да ви вдъхна непоколебимо мъжество, вяра и твърдост. Свързах ви с невидима нишка със Себе Си и Завързах свещения възел наоколо. Вие сте Мои и няма да ви Отдам на тъмнината. Изпитанията се дават за вашето благо и укрепване. Ако можехте да видите колко сте укрепнали! Но Аз Виждам. Радвам се. Ще Изпълня вашите сърца със Своята Сила и ще Дам мир. Но потърпете за последно. Вашето бъдеще вече е гранулирано и оформено в сферата на идващото. Не е малко. Подготвям грижливо и Въвеждам в сияйния чертог. Да се порадваме на великолепието на бъдещето. И вие сте негови съучастници. И по сенките на настоящия час можете да съдите за Светлината и радостта на бъдещето. Нишките на закона са в Моите Ръце, от тях Изплитам килима на вашето щастие. По него ще стъпвате. Ще ви украся с цветята на радостта. Ще Изпълня най-дръзновените стремежи и мечти. Деца Мои, устремете се и нека настоящето да бъде под вашата пета. Потъпквайки с краката си настоящето, утвърждаваме бъдещето и се издигаме над настоящето.

137. И ти, докоснал се до океана на световната скръб преди разсъмване, изправи се духом, тъй като в този свят, където преминава и свършва всичко и това ще премине. Тежка е пространствената нота на текущия час. Но и тя ще отзвучи. Всичко ще премине, всичко ще се измени. Ще останеш само ти, Безмълвният Свидетел на преходното, Гледащ и Съзерцаващ потока на живота. Съзерцавай, но не влизай в потока: ще те обхване, завърти и отнесе. Тъй като ти си само Гледащият, само Свидетелят, Безмълвният Пребиваващ вътре, неизменен и вечен, и Стоящ настрани. Не отъждествявай себе си с външното. Ти си извън него. То тече, винаги е в движение, а ти си над и извън всичко. И колкото и да се сгъсти тъмнината - тя е временна, колкото и да се стеснят обстоятелствата, Безпределността ще остане в цялото свое величие, колкото и безнадеждно да е обкръжаващото, то е само Майя на преходния час. Но Аз Съм над всичко. С Мен и пребъди. В Мен е прозрението и освобождението от мрежите на Майя.

Разбий веригите на илюзията. Само за тях, незнаещите Ме, няма изход. Те са в задънена улица. Но ти си син на Безпределността. Не си струва да се поддаваш на измамата на външните покривала. Твоята съдба е в Моите Ръце. Моята Ръка е здрава. Грижата не се прекратява и не се прекъсва и не зависи от външните условия. Нашата връзка е извън преходността и извън случайностите на живота. Тайната на отношенията на Отеца към сина и на сина към Отеца лежи върху Камъка на вечната основа. И тъй, отхвърлил всичко и взел своя меч, върви след Мен.

138. (10 април). Но твоята лаборатория на духа е нерушима. Това е такова богатство, което трябва да се цени. Показваш голяма мъдрост, считайки себе си за син. Тайна. Всичко е в това. Синът, единороден, единосъщен от векове. На него е дадена властта, не на пребиваващия в плът, а на него, съществуващия в Мен. Според степента на осъзнаване на Тайната е и властта и наследството е за него, а не за теб. Да осъзнаеш него, значи да осъзнаеш Мен, тъй като Той - това Съм Аз в теб. Той, тоест ти – е син и Аз съм син: синове на Висшата Светлина. Търси в Мен разбирането на синовството.

139. Не се ужасявай от вихрите. Ти си вече по-силен и това е победа. И деянията на плътта да нямат власт над теб. С Моята Сила Разпалвам твоя дух и го Утвърждавам върху Камъка на основата. Преодоляването в съзнанието на остатъците от миналото неразбиране на себе си и очистването от вековния боклук да бъде отсега нататък същност на твоя живот и постъпки. Запомни: преодоляване. Не в деянията на плътта е коренът на злото, а във вековните залежи на съзнанието и в отделянето от сина в себе си. Съзнанието на отделеност, на отделеност от Мен и Отца е породило всичкото зло. Отражението на своето Аз и на света е било криво. Осъзнаването на Мен в себе си, очистено от всички придатъци, е придобиване на нетленното и вечно съкровище. Всичко е в осъзнаването и съзнанието. Твоето съзнание е поле на твоя труд. В него е ключът към всичко. Само то единствено създава разликата и различието между степените на духа и йерархията на духовете. Атрибутите на сина ще започнат да се утвърждават в теб според осъзнаването на сина в себе си. Според осъзнаването получавате. Осъзнаването винаги предшества овладяването. Осъзнаването е магнит, неизменно утвърждаващ овладяването. Сине Мой, кой и какво може да те отдели от Мен, когато Аз Казах - ти си победител?! И докато твоето око е обърнато към Мен, даровете на духа са неизброими. Всички твои постройки от вчерашния ден се разсипват като картонени къщички при неотклонност и непрекъснатост на устрема към Мен, при неотклонно и непрекъсвано осъзнаване на Моята Близост въпреки всичко и каквото и да било то. Дръж се за Мен здраво, с цялата сила на духа, с цялото твое същество, винаги. Нека твоето съзнание да бъде изградено и да звучи върху ключа на близостта с Мен, близостта до Мен и ненарушаваната от нищо и неможеща да бъде нарушена слятост с Мен. Моето Сърце е отворено за теб. Това е твоят дом, дом здрав и завинаги. Нека вълните на живота да минават покрай теб, осветени от лъча на твоето съзнание, светилникът и кристалът на което е нерушим и неподвижен в своята стихийна недокоснатост. Тъй като от началото на времето Аз Съм, тоест ти в Мен, тоест синът в теб Съм. Отъждествявайки своето съзнание с Него, отъждествяваш съзнанието си с Вечността и ставаш вечен, тоест безсмъртен. Пренеси това съзнание през всички условия на своя земен живот и го пази като най-голяма ценност. И каквото съхраниш тук, ще бъде съхранено и там. И каквото осъзнаеш тук, ще бъде осъзнато и там; и каквото разрушиш тук ще бъде разрушено и там; и каквото утвърдиш тук, на Земята, в своето съзнание, ще бъде утвърдено и там, и във всички светове. Затова стой здраво и разбери отговорността за постройката -

скулптурата на духа. Строиш дома на духа. (В това време на улицата засвири музика, вдигна се шум.) Ето виждаш как преодоляваме всичко: и шума, и бодърстването, и звуците, тъй като победителят и властелинът над всичко си ти. Аз-ът -това си ти в Мен. И това е сега, когато всичко е против. А какво ще е после, когато всичко ще бъде за: и пространствените токове, и преобразената Земя. Помисли. Никой не е в състояние да ти отнеме величието на бъдещето и твоя дял по пътя на всестранното осъзнаване на Мен в своето сърце. Благославям те, сине Мой и ти Подавам Ръка. Върви, върви, върви. Чакам. Отдавна те Отбелязах с печата на Моя дух. Готви се за отсъденото щастие, тъй като си Мой и от векове.

140. (11 април). Песента на великия народ - тази песен ще зазвучи и ще пробуди сърцето. Сърцето ще се събуди, ще прозре. Пробуждането ще стане по линията на сърцето. И ако сто събудили се сърца са сила, то каква ще е тя, ако те са милиони? Кой ще устои срещу нея? Нейната мощ е невидима. Няма сила по-силна от нея. Към това и води ходът на събитията. Погледнете къде са те - събудилите се сърца. В тях е надеждата на света и Нашата. Мощният вал на огнената енергия на сърцето ще съкруши тъмниците на мрака и всичко пречещо. Реката на живота ще потече свободно. А тя не може да бъде спряна, тъй като най-тънката енергия не познава прегради. Тя е по-високо и по-бърза от светлината и прониква през всичко, и за нея няма разстояния. Помита препятстващите явления с тънкостта на вибрациите. В това е преобразяването на света. Така и ще Наречем Новата епоха на Земята - Епоха на Сърцето. По нишките на сърцето ще тръгне обединението на народите, докато сърцата не се слеят в мощна клада на обединените енергии. Казано е: народите се събуждат. Значи сърцето се преобразява. С какво може да бъде спрян растежът на стихийната мощ на световния огън? Космическите лъчи на пространството са основата, извикала сърцето за живот. Можеха ли тъмните - убийците на сърцето - да предвидят и да предположат непризнаваното и отричано от тях? Може ли да се каже на смърдящото сърце “имаш сърце”, когато през вчерашния ден се е отказал от сърцето? Победата се постига по линията на сърцето. Огънят-обединител създава единното стадо и Пастирът - Единното Велико Сърце ще го Възглави. И след Него ще тръгнат всички, които са от сърцето. Дошло е време за събуждане на сърцето. Всички ще чуят Моята призивна камбана, тъй като сърцето е чувствителен апарат. Силата на обединените сърца ще спаси планетата от разложение и гибел. Тя и ще възкреси. Ще Наречем прелома възкръсване на сърцето. И Ние на Кулата Следим за огньовете на човешките сърца и Изпращаме лъчи на помощ там, където се разгаря Светлина и лъчът твори обединението. Обединяваме чрез лъчите. Така в пространството тече неспираща нито за миг битка за човешките сърца между Светлината и тъмнината. Но Нашите Лъчи са по-високо от всичко. Тъмните поробители не са предвидили тази фаза на битката, тъй като не са могли, тъй като не владеят висшите огньове. В това е тяхното безсилие пред Светлината. По Моя Лъч ще се изправят милиони. И времето е дошло. Милиард събудени сърца, обединени от Моите Лъчи - това не е ли сила! Войнството на Майтрейя е непобедимо, мощта на Йерархията е непреодолима, но е скрита докато настъпи времето. Радвайте се на победата, засега още невидима - победата на сърцата. Световното сърце бие с Моя пулс, с Моя пулс, с единен пулс бият сърцата на воините на Светлината. Космическият пулс направлява и регулира живота на сърцата и Космическата Воля диктува сроковете. Моето Явяване ще се разнесе над света по струните на отвореното сърце. И по Мой знак непобедимото войнство ще се изправи като несъкрушима стена на Светлината. Колелото на историята

неудържимо се търкаля към заветната граница. И когато бъде премината последната черта, кой и какво ще спре утвърждаването, начертано в сферите на невидимо съществуващото? Деца Мои, Изпращам ви вест за идващата радост и близката победа. Ще се изправят със своята сила сърцата, обединени с Мен в единното Сърце на света. На границата на идващото щастие да помислим за единния път, където е спасението, за пътя на Светлината, за пътищата към Светлината. Да отложим своите грижи на деня в Мое Име и да се приобщим към Моите, да оставим парцалите на миналото и да мислим само за бъдещето, да забравим за тъмнината и да навлезем в сияйните лъчи на Светлината, да се отречем от себе си, за да се приобщим към световното съзнание и да бъдем готови с цялото си същество, с цялото свое съзнание за величието на бъдещото преображение. Те не знаят, а вие знаете. Отворете очи и вижте. За какво от вчера ще замените щастието от утре? С какво ще засенчите Светлината на Света, с каква вехтория ще закриете огъня на своя дух? Мои, да вървим с Мен до края, близък и победен, който е начало. Толкова страшно е да не устоиш последните срокове, последните дни, последните часове. Ще бъде разрушено до основата всичко, което не е от Новия Свят. Новото Небе и Новата Земя няма да вместят отпадъците на вехтия заминал си свят. Не можеш да се изкачваш към върха, ако си се излегнал в калта, не можеш да вървиш напред, ако си обърнат назад. Може да се спънеш и да паднеш. Ако е в пропастта? Приятели, приближаваме последните граници. Бодърствайте и отворете ухото и сърцето си за думите на Светлината, тъй като Зовът е насочен към децата на Светлината.

141. (12 април). Бъдете уверени в Моята Близост. Затова е нужно да се слуша и да не се разсъждава. Дава се най-нужното и навреме. Не се съмнявай. По-добре е да допуснеш грешка вярвайки неизменно, отколкото да затъваш в съмнения. Възприемането протича по канала на Близостта. Без Близост няма възприемане. При медиумите - да, но ти не си медиум. Може ли да има грешки? Може, но не грешки, а странични нахлувания. Затова Казвам: “Застани по-близо”. Добър е съдът без пукнатини. Пробитата стомна е негодна - няма да задържи наливаната благодат. Смущаваш се от лекотата! Но колко трудности струваше тя и колко време. Всичко е лесно, когато е усвоено. Да, всичко е просто в духа. “Как да отлича своята мисъл от Твоята?” - С чувствителното ухо. При палорията съзнанията се сливат и няма различия. И ще говориш и мислиш с Моята Светлина, и твоето ще бъде Мое, а Моето - твое. С една дума, сливане. Засега отхвърляй страничното. Когато потокът на мисълта се даде на Мен, не трябва да се прекъсва, а също и да се променя. Нарушава се настройката. И тъй, да вървим по-нататък. Общуването изисква устойчивост на съзнанието и здрава захватка на съзнанието. Без нея как ще задържиш Моя Лик?

142. Вие давате своя синтез, издигайки явлението до неговото световно значение като част от цялото. И така е във всичко. Ти си част от цялото и всяко явление също се разбира като такова. Това е същността на синтеза. Няма нищо отделено и несвързано. Всичко е само части от цялото, единното цяло. Всяка част е значима като такава и безсмислена ако е взета отделно, сама по себе си, като независима от Космоса или от цялото част. Така също и хората. Отделянето от света, а също и от Отца, от Мен, от Космоса е равно на смърт. Затова единосъщието трябва да се разбира като основа на битието на човека. Дървото е неотделимо от корените. Без тях няма да устои. Също както и човекът без осъзнаване на Великата Майка на Света, дала му живот. Пъпната връв на духа, като връзка с Космическото пораждащо Вместилище, не се прекъсва никога, както горящата лампа - с източника на светлина.

143. Разбира се, близостта до Мен изисква напрежение и не е лесна. Но какво ценно се ражда от лекотата? Трябва да бъдеш готов за небивали нагнетявания. Това е закаляване на устоите. Не песнопенията, а напрежението е Наша съдба, тъй като огънят е най-напрегнатата стихия. Състоянието на постоянно напрежение води до асимилация на огнените вибрации или на стихиите на огъня. Приветствайте всички степени на напрежение като врата към огненото великолепие. Тихо, спокойно и тъмно е в гнилия кладенец.

144. Болезнената реакция не е от напрежението, а от несъответстващото състояние на съзнанието. При всички напрежения трябва да се научите да запазвате тържествено спокойствие на съзнанието, изгонвайки всички помрачители. Режимът на икономия на сили също е необходим. Неразграбената планина, затвореното ковчеже и лъкът, напрегнат със стрелата, са символи, опазващи съзнанието от разточителство на съкровищата и защита от разхищаването им отстрани. Контролът над огнената енергия на духа е също толкова нужен, както и контролът над мислите, и може би още по-нужен. Пазете огненото съкровище, добито с такъв продължителен труд при хилядолетни усилия. Готови да го разграбят и разпилеят са всички: и приятелите и враговете, съзнателно и несъзнателно. В името на опазването на своя живот, на своя дух опазете съкровището. Без него няма възход. Грижливостта е велико понятие. Под разхитители на съкровището Разбираме не само хората навън, но и мислите. Пазете се от тези, които разхищават. Гонете ги като най-опасни вредители. Има мисли даващи живот и мисли гасящи живота. Последните като пиявици изсмукват огнената субстанция. Зоркостта и контролът над мислите са нужни не за абстрактни достижения, а за самосъхранение. Затова е полезно да се знае кои са приятелите и кои - враговете. Да утвърдим даващите живот и да изгоним вредящите.

145. Оценяваме всекиго по достойнство, Приближаваме по предаността и Придвижваме по закона за съответствието. Вместилият Моя Образ напредва според степента на пълнота на вместване.

146. Победата е в духа, затова утвърждаването ѝ тук, на Земята, в земните условия, е преждевременно.

Резервоарът на съзнанието е неизтощим.

Той ме огорчи още вчера с неразбиране. (Вчера Записът ми изглеждаше непълноценен.)

147. Моята Близост дава насищане на устремените токове на съзнанието. Тя насища токовете - пипала на устрема. Постоянният устрем означава непрекъснато насищане или подхранване на съзнанието. Без устременост подхранващите магнити не могат да действат. Потенциалът на устременост на магнита показва напрежението и степента на напредък. “Само се устремете”, тоест само приведете в движение колелото на действие на могъщия закон и “ще ви залее сиянието на Безпределността”. Законът е явен, по-осезаем и по-конкретен даже от земните явления. Не отвлеченост, а живот. Формулата “Хлопайте и ще ви отворят” хората са отнесли някъде в задоблачните далечини и в някакво мъгливо бъдеще. А той действа тук, на Земята и навсякъде, веднага щом е пламнал устремът. Това е най-добрият лост за напредък и живот. Съзнанието лишено от устременост не може да се придвижи. Всички усилия ще бъдат безплодни. Устремът трябва да пламне отвътре, от самороден импулс на духа. Затова са плодоносни похлопалите сами и дошли при вас, а неотговарящите на закона ще ви бъдат като воденичен камък на шията. Така също и постижението в сферата на която и да е област на знанието се обуславя от устрема. Архатът прилага закона съзнателно. Така

получаването и познаването зависят от волята на устременото съзнание. Всичко е в ръцете на самия човек. Невежи и ненужни са всички жалби и оплаквания за изоставеност, за обезправеност и безпомощност. Тези понятия са рожби на мъртви сърца. За човека е отворено и достъпно всичко; непрекъснатото получаване е в неговата собствена власт. Вратите на Космоса са широко разтворени и неизброимите съкровища на духа лежат в очакване кога до тях ще се докосне лъчът на огненото съзнание, тъй като колелото на устрема се движи от мощта на огъня. Духът се движи в пространството като огнен вихър на Светлината, непрекъснато разпръскващ искри от устремените енергии и привличащ също такива огнени искри от пространството. Изоставени завинаги са случайността, неувереността и неопределеността. Позналият върви мощно, здраво държащ в ръцете си лостовете на неизменния закон. Знанието е породило сила и осъзнаване на властта над вълните от огнени енергии. Човекът се е научил да управлява вълните на пламъка. Дадена е власт над всичко, но до нейното осъзнаване и съзнателно приложение трябва да се достигне по Земята, формулата на живота да се превърне в самия живот и силата на закона - в крила за полет. Дадох власт. Тя трябва да се приеме и утвърди съзнателно в живота на този ден. Човекът е най-мощния и най-съвършен от всички апарати и неговото могъщество, издигнато в ключа на знанието е безгранично. "Ще познаете истината" и ще станете над света победители на света. Призовавам към върховете на могъществото на духа, заповядано на Моите синове преди началото на времето. И Утвърждавам царствения път на духа с Моите Ръце и със Стълбовете на Моите Стъпала. Аз Дадох, Аз Давам, Аз ще Дам обещаното.

148. (13 април). Не само съзнанието трябва да се просветли, но и обвивките, за да станат те ясносияйни и всеки атом да се очисти. Очистване става на всички тела: на плътното и на тънките. Всички се пронизват от Светлината, всички се приучват да вибрират на висшите усещания, тоест изтънчват се. Грубите плътни частици се отстраняват от микрокосмоса и се заменят от елементи, съответстващи на височината на съзнанието. Въвеждането на най-тънките енергии в нашата същност и замяната на плътното с тънко, тоест разреждането и изтънчването на микрокосмическата сфера, е най-великата задача на агни йогина. Тонусът на целия негов живот във всички тела и на всички планове започва да звучи на тази нота. Изтънчването е неразривно свързано с разширяването на съзнанието. В известен смисъл това са даже синоними. На външните въздействия реагираме с елементите, заложени вътре. Затова те трябва да се залагат твърде внимателно. Запалвайки в себе си низши огньове създаваме и съответните им отлагания или кристали от низши огньове, тоест въвеждаме тези елементи в своя свят и обратно. Само Висшето поражда висше. Затова Красотата е основа на светлото строителство. Навсякъде: и в микро- и в Макрокосмоса строящият върху красотата няма да сбърка. Красотата на огньовете ще стане основа на красотата на отлаганите кристали от огнена енергия и елементите, съответстващи на същността на човека ще носят върху себе си печата на красотата. Красотата на мислите, чувствата и постъпките ще заложи и съответстващи елементи. Така може съзнателно да се изгони от живота на духа всичко, което не е от красотата. Безобразието е породител на низши огньове и неочистени елементи. Те са като тежък товар на краката и крилата на духа са запечатани с олово. Но лека и летяща става нашата очистена същност. И тогава гледайки вкаменените истукани от низшите слоеве на астралния свят, а също пълзящите и влачещи се - става дума за хората - и обезобразени до невероятни степени, може да се разбере значението на огненото очистване. Така устремът, изтръгвайки човека от низшата сфера, го увлича

нагоре. И грубите неизгорели частици се отделят и отпадат. Извършва се процес на постоянна трансмутация от низшето във висше. И където и да се намира човекът, на каквато и височина да е, този процес не се прекратява, тъй като над висшето се намира височайшето, а над височайшето - Неописуемото; и на духа се отварят вратата към безпределния възход. Разбира се, основа на трансмутация на съзнанието се явява мисълта и ударението е върху нея. А областта на материалните прояви е само пластична маса за енергията на мисълта.

149. Аз Съм трансмутиращата сила в теб. Аз Осветявам всички ъгълчета на съзнанието и всички натрупвания. И в Моята Светлина е лесно да се отличат истинските ценности от тъмните натрупвания. Така Моят Лик сътворява хората със своята Светлина. Така Моят Лик сътворява теб. Тайната на преображението е в творческата мощ на Лика. Благо на тези, които са придобили Образа на Владиката в своето сърце. Той няма да ги Напусне, няма да ги Изостави. Неизменно Води към блестящите най-високи върхове на Светлината. И за тези, които са почувствали тайната на Лика, всички явления от живота служат като стъпала на възхода. Няма противни явления и най-противоборстващите и препятстващи стават само усилители на огнените енергии на духа. Така всичко служи от полза на познали Моята Близост. Отдавна Казах: всичко ще Обърна в полза - и приятелите, и враговете, и доброто, и лошото. Властта на озареното съзнание се утвърждава над всичко и заставя всичко волно или неволно да му служи. Така "джиновете строят храмове". И "тъмнината гние за цветята на Светлината". Ако е дадена власт над всичко, то и всичко е във властта на съзнанието и от него зависи как да приложи и използва енергиите на света, които са вън.

150. Приятели Мои, напрегнете устрема. Само по този канал ще получите желаното. В живота много се върши автоматично. Желанията са рефлекторни. Говоря за съзнателния волеви устрем, основан върху знанието на закона. Приложете устрема съзнателно. За Мен е радост да водя устремените духом.

151. Виждаш сам: можеш да записваш безкрайно, обръщайки нови страници. Но няма такава книга, в която би могло да се запише цялото безпределно многообразие на космическите явления. Най-огромната книга на света - това е Книгата на Природата, но броят на нейните листове е безкраен.

152. (14 април). Налягането на пространствените токове се усилва. Но очите ще заблестят първи. Това е най-тънкото в организма, затова е и по-достижимо. Това се признава от всички. И когато живият блясък на очите светне от пространството, тогава ще Отбележим първия етап от преодоляването на материята. Там вземам, а тук получавам каквото Дават. Това е поредният процес на възход на съзнанието и е явен за Мен. Тайната на сливането я знаеш, но степента ѝ трябва да се усили. Трябва да виждаш Мен през и над обкръжаващото и трябва да се достигне степента на преодоляване на плътното от тънкото. Затова се дава денят с всички вариации на условията. Условията са различни, но яснотата на Моя Лик е постоянна и неизменна, и над всичко. И колкото и ярко да се представят тези условия, Ликът трябва да бъде по-ярък от всичко в своето постоянно присъствие. Контактът не се прекъсва и не се нарушава от нищо. С това е и трудно постоянното помнене, но е достижимо. Изисква висше напрежение на съзнанието и представлява съдба само на най-близките ученици. Защо пък да не станеш такъв вече явно за себе си? Ако преодоляването е във всичко, то защо да не го утвърдиш в главното, най-нужното? Ако във всичко всичко върви до края, то защо твърдо и упорито, напрягайки всички сили да не се достигне до този благословен край - началото

на най-чудната страница от живота на възхождащото съзнание? Защо да не хвърлиш всички сили на своя дух към това, знанието на което още не е явно за ума, но се чувства от сърцето? От всичко, заради което живееш, което желаеш и мислиш това е най-нужното. Трябва да се съберат всички сили на съзнанието и да се хвърлят в това направление. Творящата мощ на Лика трябва да се превърне в грижа на всеки ден и всеки миг. Нека Ликът да стане неотменим фон на всичко, което става или преминава пред лъча на твоето съзнание. Нека всичко да върви както е вървяло, но нека потокът на живота върви пред Моя Лик и твоето съзнание, устремено винаги към Него. Лъчът на съзнанието е устремен към Мен независимо от преходните и непрестанно променящи се условия на материалния свят, независимо от неговата бъркотия и шум. Така Аз ще Вляза в твоя ден и твоят ден ще бъде озарен със Светлината на Моя Ден. И неговата Светлина ще погълне и залее мрачините на твоите дни. И тъй, постоянното помнене и държане в третото око на Моя Лик при всички условия на деня и особено най-отвличащите да бъде твоята задача. Всичко, но с Мен, винаги, но с Мен и навсякъде, но с Мен. А Аз ще Помогна.

153. Бог не може да бъде поругаван. Каквото посееш, това и ще пожънеш. Енергиите, изхвърлени от човешкия апарат в пространството, по закона на магнитното притегляне привличат към себе си съответстващи образувания. Мислите и чувствата, хвърлени в пространството, са като въдици с примамка. Каквато примамката, такъв и уловът. Какъвто е зовът, такъв е и откликът. Законът за съзвучието регулира получаването или притеглянето. И светът на микрокосмоса е нагледен пример за този закон. В него е това, което някъде и някога е желал човек и към което се е стремил. Това е и микрокосмосът, тоест човекът. Микрокосмосът е плодът на неговите стремежи. Не е в това работата, че получаването по някога и някъде, може би отдавна заложения устрем се осъществява в дадения момент и вече изцяло не съответства на висотата, достигната от съзнанието, а в това, че устремът донася плод. Колко предпазливо и внимателно трябва да се желае. Получаваме всичко. Но къде, кога и как? Изкривеното, неуверено, тъмно желание дава плод. И кой е виновен за неговата уродлива форма? Желайте предпазливо. Мъдростта учи нищо да не се желае, заставайки над света на безкрайните и неутолими желания. Тъй като каквото и да желае човек на даденото стъпало, то не може да го удовлетвори на следващото. Говори се за възхождащия дух. Архатът заменя желанието с неизменна волева заповед с чиста мисъл. А тъй като неговите мисли са насочени към Общото Благо, то и резултатите или плодовете отиват в резервоара на Общото Благо и веригата от плодовете на желанията не сковава човека. Само излизайки зад пределите на личността стрелите на желанията губят своята отрова. Устремът става чист, тоест неограничен от личните елементи и неговата стрела не е насочена към себе си. Затвореният кръг на безизходността на връщащите се обратно към своя, породил ги център на желанията, е разединен. Кръгът се превръща в спирала и стълбата на духа става път на възхода. Иначе отровните стрели на егоистичните лични желания се връщат обратно, натоварени със сходни елементи от пространството и, поразявайки самия човек, внасят тази отровна окраска в неговата аура. И когато свърши цикълът на земния живот порождението, създадено от стремежа, като верен спътник ще чака на прага. Това е неуспялото да се върне още приживе. Но се връща всичко: или тук, или там. Така и се движи човешкият дух, натоварен с тези наслоения. И е добре, ако се движи, ако неизмеримата тежест на породените от него грамади натрупвания не го е превърнала в каменен истукан. Леките, светли, чисти мисли създават крилати желания. На крилата на

свръхличните желания може спокойно да се лети. С мисъл се създават и веригите, и крилата. Крилато дете лежи в Чашата, не е ли това духът, освободен от веригите на егоизма?

154. Знанието е сила. Утроен магнит.

155. Е, приятелю Мой, ще пишем. Да се пише е по-леко. Да се съсредоточиш върху Лика без писане не е лесно. Стрелката на съзнанието се обръща към Мен.

156. (15 април). Мрачно е в света. В дълбините на съзнанието мърда Хаосът. Мрак е обвил Земята. Хората се задъхват в създадения от тях задух. Светът е покрит с капака на безизходността. Огньовете на духа са помръкнали. Налягането ще се увеличава, докато духът не се изтръгне нагоре. Но някъде има предели и приближаваме към тези предели. А отвъд тях е чертата на взрива или възкресението. В тази безпросветна тъмнина Моите воини са като Кули на Светлината. Моите воини са държатели на планетната мрежа, на спасителната мрежа на Светлината. Ако не беше тя съзнанието не би могло да вмести целия ужас на разпръснатата отрова. Огромен е напорът или налягането върху стълбовете на Светлината и е тежко на държателите. Но твърдостта на духа е безпределна в дните на непоносимите тягостни нагнетявания. И само силните и най-силните са в състояние да устоят. Колкото по-близко до Мен, толкова по-силно е нагнетяването, и целият упор на тъмнината Нося върху Себе Си Аз. А най-близките помагат да се облекчи натоварването. Не Аз Налагам тежестта, но навлезлите в Моята Светлина и самосветещите с Моята Светлина, по този начин вече се противопоставят на тъмнината и нейния натиск. В това обединено усилие се напряга цялото войнство на Светлината. И задача на деня е да не се напусне поста, да не се прегънеш духом, да издържиш макар и с титанично напрежение на цялата своя духовна мощ тези последни часове на битката. И не само да устоиш, но и да подкрепиш по-слабите. Великото Служене не е лесно и стъпилият на неговия път върви по стъпките на Великата Жертва.

157. Ще пазиш ли Моя Лик? Няма ли да го опетниш с неразбиране? Няма ли да го затъмниш със съмнение? Няма ли да го изкривиш със злословие? Няма ли да го покриеш с праха на ежедневието? Може би ще го предадеш на забвение поради безгрижие или равнодушие? С какво и как ще намалиш Неговото сияйно великолепие? С какво ще потушиш Неговата Светлина? В своята светлина ще видиш Моята Светлина. А ако тази Светлина е тъмнина? Гори с всички огньове, гори ярко и в светлината на твоите огньове ще засияе Моят Огън. В огньовете на твоето сърце ще се изправи Той, Ликът в своето величие, светлина от Светлината и светлина в Светлината: огън от огъня и огън в огъня. Огненото величие се познава чрез своите огньове. И децата на Светлината в Светлината и ще пребъдат.

158. Можеш да бъдеш породител на Светлина и можеш да бъдеш породител на тъмнина. Мислим ли за това, че с всяка помислена мисъл, с всяка изречена дума, с всяко извършено действие на всичко и във всичко оставяме или творящите огньове от Светлината, или пояждащите парещи огньове от тъмнината. Вървим като сеячи по света и там, където стъпва нашият крак, оставяме своята следа и своите знаци - от тъмнината или от Светлината. Добрият сеяч изнася от съкровищата на своето сърце добро и твори посев на Светлината, светли зърна, а сеячът на тъмнината - тъмен посев. Всичко ще даде своите кълнове и по съответствие. Нашият сеяч подготвя отрано и грижливо семената на Светлината, отбирайки и отхвърляйки негодните. И всяко посято зърно се хвърля под лична отговорност и съзнателно, със знание на закона. Безотговорността и

несъзнателността се изкореняват като най-вредни свойства. Сферата на рефлекторните реакции на микрокосмоса съзнателно се заменя с контролираща себе си активност. Върша и постъпвам не защото така се прави или постъпва, а защото искам. Властта, както е Казано, се установява над всичко и преди всичко над живота на своето съзнание. Съзнание значи съзнателност, а не мътилката на лунната рефлекторна пасивност. Воинът в теб издига своя огнен щит. Когато всичко бива премазано и се прегъва под вълните на тъмнината, огненият победител се изправя като непреодолима мощ, извисявайки се като стълб на Светлината над тъмните води на света. Мои воини-победители, безстрашни воини, на вас Поръчвам най-отговорната и най-тежка част от битката, на вас Доверявам оръжието на Светлината и вас Поставям в първите редици. С Мен ще устоят всички, без да отстъпват и, неотстъпили, ще се втурнат в настъпление. Пасивното противостоене на тъмнината е негодно и не е плодотворно. Самопроизводните огнени лъчи на духа са активни по своята същност. Борбата с тъмнината изисква огнена активност, тоест съзнателно напрежение на сърцето. С волята, с огнената воля и с усилие се преодолява съзнателно всичко противодействащо на Светлината извън себе си и вътре. И главно вътре. Става един вид съзнателна поляризация на своето съзнание на вълната на огнената светлинна активност. На нищо и на никого не се позволява да погаси светлината в себе си или огньовете на сърцето. Не позволявайте на свещения огън да погасне. Неговото угасване означава смърт. Това е битка на огньовете: на огньовете вътре, на огньовете на духа с ужаса на разпръснатата пространствена отрова, с кафявия газ на разпълзялата се тъмнина.

159. Поляризацията на микрокосмоса изисква незаспиващ дозор и нечувана твърдост и решимост да се устои докрай при всякакви условия на битката. Нека девизът да бъде: “А аз ще устоя”. Тъй като не си сам, а с Владиката. И ще Помогна, и ще Подкрепя, и ще Усиля, но се дръжте за Мен здраво, недопускайки прекъсване на устрема. Воинът не може да остави оръжието в битка или да обърне гръб на врага - тогава няма да избегне ударите. Да се биеш докрай е Моят призив. И така заедно във всичко до края, до великото светло начало на епохата на Майтрейя. На Мен Ми е нужно вашето победно състояние.

160. (16 април). Тихо навъсено сиво утро и ден. Символично утро. Лъчите съзряха.

Избран Наричаме този, кого Избрах, за да го приближа до Себе Си. В основата на избраничеството лежи съответствието. Затова такива избрани са толкова малко и са много званите, тоест тези, на които се дават възможности. Аз, Съществуващият в Отца, Утвърждавам в избраника елементите на Вечността, които са в Мен. Те преобразяват неговите обвивки.

161. Формите на стария свят се унищожават навсякъде. Всичко разрушавано крещи за несправедливост. Но как иначе да се сменят одеждите на тъмнината с одежди на Светлината, формите, породени от мрака и невежеството - с форми на красотата? Как да се строи новото, ако не се очисти мястото за постройката? В лъчите на Светлината старите форми се проявяват в цялата своя неприкрита голота и чудовищна нелепост. Ще бъдат пометени от нелогичността на своето съществуване. Своего рода reduction ad absurdum - довеждане да абсурд, но в планетен мащаб. Елементите на разложението, от които се състои тяхната същност, се саморазрушават. Ще Наречем този процес саморазрушаване или по-добре самопоглъщане.

162. Ще Укрепя, ще Помогна, но мрежите трябва да отхвърлите сами.

Към всички, към всички, към всички! Настана решителният час, огненият час, решителният час.

163. (17 април). Ще отчетем действието на великия закон. Високите духове носят двойна отговорност: за себе си и за другите. Постъпките са резултат от действие на мислите. Съдим не за делата, а за мислите - отговорността е за тях. Пазете мисълта. Действието на великия закон се проявява в притеглянето по съответствие. Обстоятелствата се магнетизират от него. Но за получаване следствия на мисълта трябва да се познава процесът на магнетизиране на обстоятелствата. Затова и ударението се поставя на мисълта, а не на постъпките. Даже рефлекторните действия са подчинени на него, даже привичките. Даже проявите на атавизъм някога е предшествала мисъл. Затова решението е в мисълта. В нея са началото и краят. Тя поражда, тя също и убива породеното, тоест се изживява. Но съзнателното унищожаване на породеното означава това, че духът сам взема в ръцете си своята съдба. Този етап в развитието на съзнанието може да се нарече борба със собствените порождения. Тъй като, все едно, ще се наложи някога и някъде да се срещнеш с тях. Защо да не е сега? Много по-трудно е да се срещнеш с тях лице в лице и да се пребориш с тях вече след Прага. Но тук в света на причините е по-лесно да се бориш със следствията, унищожавайки причините или непораждайки ги. Отсичайки корените на дадената причина тук, отсичаш самото дърво, тоест порождението там. Смърт на тъмните порождения! Съзнанието е постоянно пораждащ център. Значи може винаги и да се знае какви са в дадения момент поражданите плодове или бъдещите следствия. Съзнателността във всичко и отговорността за всичко неимоверно ще ускори възхода. Следствията на мислите не могат да се избегнат - такъв е законът. Тогава не е ли по-добре да се знае във всеки даден момент какво готви за себе си съзнанието: чудесен замък или задушна тъмница; затворен безизходен кръг от тъмни порождения, обхващащи като октопод съзнанието или сияйни възможности в простора на безпределното пространство; песен на полетите или каменна неподвижност, крила или вериги. Пътищата са дадени и изборът е указан. И лостът на закона е в ръката и колелото на изпълнение е готово за действие, и над всичко е мисълта, привеждаща в действие цялата тази сложна машина. Тя кара да се въртят колелата на причините и следствията и тя също може да спре причините във всеки момент от тяхното зараждане. Затова осъзнаването на отговорността за мислите означава осъзнаване същността на заражданите причини. Две съвършено еднакви по външен вид постъпки могат да имат две съвършено различни следствия, тъй като работата не е в постъпката, а в мисълта, тоест причината, която я е породила, в характера на динамичната сила на порождението. Динамиката или силата на всяко порождение трябва да бъде изчерпана върху съзнанието, което го е породило. От своите порождения не може да се избяга. Затова духът, който не е побеждаван от своите натрупвания и противопоставящ им своята огнена волева сила на мисъл с по-мощен потенциал, върви по пътеката на победителя. Нужно е някак да се израсне от своите собствени порождения, да се издигнеш над тях като подрастващ от своята дреха. Както облеклото не по мярка се заменя с ново, тъй като просто не подхожда, така и порождението от миналото става не по мярка на съзнанието и се отхвърля поради ненужност, тоест поразява се в своята същност от растящото съзнание. Но за това е необходимо наличие на растеж, тоест възход на съзнанието. Затова и водя по високия път, затова и те Нарекох победител, затова Гарантирам за победата. Аз Гарантирам. Ще победиш и ще победиш въпреки всичко и всички трудности. Водя по пътя на изпитания

Магнит, по пътя, изпитан от Магнита. Вече Казах: всичко ще Обърна в полза. Подножието е видяно. Не се смущавай от нищо. Върви, върви, без да се спираш и без да се задържаш от нищо. Нека крайпътните знаци да се мяркат и явленията от живота да преминават покрай теб. Всяко от тях представлява индикатор за състоянието на съзнанието и с това е полезно за познаване на самия себе си, на своите сили и възможности. Учим се от всичко. Моята Ръка направлява и помага разпознаването. Качеството разпознаване е необходимо, а също и познаването на себе си. Не да се ласкаеш трябва, а да знаеш. Знанието е сила. Знанието е велика сила. Трябва да се познават и враговете, и приятелите в своята същност, трябва да се различават в себе си енергиите, творящи огньове и poяждащите огньове. Трябва да се познават своите огньове. Огньовете на действието се запалват от мисълта. Причините се пораждат от огньовете. Светлият творящ Агни кове веригите на Светлината, веригите на щастието.

164. (18 април). Помни за Мен. Утвърди непрекъснатото помнене. Определи отначало минута непрекъснато помнене, после час, после ден, месец и така нататък. Винаги започвай с малкото. Повтаряйте така: това е Той, моят Владика, ето Неговият Лик в постоянно действие. Но допуснете Присъствието и отваряне на сърцето за Мен. Отворените врати са покана за госта. Нека вратите на твоето сърце да бъдат винаги отворени за Мен. Нужна е не толкова концентрация, колкото отваряне на сърцето към Мен.

Трябва да се постигне състояние на съзнанието за отворено сърце. Лъчът свети само в отвореното за него съзнание. Това състояние е състояние, постоянно привличащо към себе си магнита. Трябва да се настрои съзнанието на вълната на постоянно притегляне на Светлина. И тогава Моят Лик ще твори непрестанно. Не в Мен е задръжката на Светлината, а в теб. Нужно е пълно отваряне на сърцето нагоре и затваряне надолу. Вратите на сърцето се затварят за тъмнината. Отговаряме само на зова. Но отвореното сърце е и знак на постоянен зов. Само на зов Отваряме вратите. Но това отваряне е взаимно - те се отварят за отвореното сърце. Олтарът на отвореното сърце и върху него пламтящият огън на устрема. Сърцето се отваря нагоре по линия на Йерархията и надолу по линия на даването, по линия на низходящата йерархия. Трябва да се приложат нови мерки към разбирането на Моята Близост. И веднага и без забавяне се отхвърля всичко, което ѝ пречи и я нарушава. Аз Съм с вас винаги - осъзнаването на това изключва възможността за въздействие на случайните мисли на съмнение в този факт. Минувачът може да се усъмни, но синът!??! Парализираме и ще обезвредим отрано тези нарушители на Моята Близост и Моето Присъствие. Няма да допуснем помрачители. Даже в тъмнината, мислейки за Светлината, не спираме своя бяг. Наред с това е нужно и друго условие. Това е условието на постоянна готовност да се послужи на Мен и за Мен. Всичко се прави заради Мен и за Мен. Аз Съм двигателната сила на всяко действие и целия живот. Вървиш в Мое Име. На Мен се принасят и действията, и плодовете на действията; и стремежите, и плодовете на стремежите.

165. (19 април). Необходимо е да се работи над себе си. Тъй като цялата работа е в себе си, в собствения апарат на духа. Апаратът на духа трябва да бъде винаги в пълна готовност, в работно състояние. Държи се в готовност от волята. Подчинява се на волята. По-добре един настроен, отколкото сто разстроени. За какво са те? Безполезни са. Грижата за апарата на своя дух е грижа номер едно. „Винаги готов" - казва победителят на своите немощи и настроения. Неурегулирана огнена енергия ще обгори. Ненапаснатите части ще се разлетят на парчета. Но хармоничността ще издържи

всяко напрежение. Като горещ кон на здрави юзди: иначе ще те отнесе. А огненият потенциал на своя дух се усилва и без юзда не може. Сребърната юзда на духа е атрибут на победителя и винаги е в твърда ръка. Това условие предшества усилването и задълбочаването на близостта.

166. Разбира се, че е трудно, но нали вървим заедно. Нашата работа е в духа, но сроковете са скрити. Това не е повторение, а задълбочаване и разширяване. Но все пак се налага и да се повтаря, тъй като няма усвояване. По същество обаче не е повтаряне, а напредък. Още един път Казвам: работата не е в постъпката, а в отношението към нея, към постъпката. Работата е в това, да бъдеш ли във властта на своите слабости или над тях, над или под, роб или господар, сломен, пречупен, подавен от постъпката, или да бъдеш победител. Не трябва да се изпада под властта на извършваното, Licet Jovis quod victum fuit (Позволено като на Юпитер е всичко, но при съответстващ начин на живот). Но на роба не е позволено нищо. Това не е оправдаване на грешките, а утвърждаване на властта.

167. Дадените знаци се отнасяха за детайлите, за подробностите, а именно за неумението да се издигнеш над, в което и се убеди снощи.

168. Не искай от себе си невъзможното при дадените условия, тъй като токовете са неимоверно тежки. Изпращам Лъча неизменно и в него е Моята Любов. Също и Грижата не спи. На стража Съм винаги за вас. Ще Опазим от случайности. Не Можем да отдадем съдбата на избраника на волята на случая. Случайности няма с тези, които Охраняваме Ние.

169. Владиката със Своята Светлина Твори живота на планетата и направлява течението на събитията. В Негови Ръце са нишките на народната съдба. Голямо и сложно е преустройството на света. Тежко е на прелома на заминаващия си свят. Неустоялите на условията на Новия се колебаят. Реката на Новия Свят се носи, разчупвайки преградите. И какво правят разрушаваните? Затова и буйстват неистово, тъй като усещат своя край. Приветстваме всичко съзидателно и обединяващо. Разложението и разединението оставяме на тъмните.

170. Връзката с Мен е засвидетелствана от звездите. Звездата е знак на контакта. Запази чистотата на проводника от замърсяване със странични мисли. Получаваш наследството на Владиката. Приемникът трябва да бъде чист.

171. Истината за Далечните Светове: няма притегляне надолу. Преодолява се само инерцията на миналите постройки. Утвърждаването на съзнанието не изисква повторно напрежение, както на Земята. Всичко утвърждавано духом на даденото стъпало на възхода остава в съзнанието като действаща сила, не изисквайки непрестанно и постоянно напрежение и повторни усилия. Огънят, разпалван в съзнанието, не се гаси от обкръжаващото, а продължава да гори с равна светлина. Възвишеното състояние на съзнанието си остава такова. Няма гасителство. Радостта не се залива с отрова, а звучи, обогатявайки се с нови елементи. Утвърждаваните качества на духа си остават с него, а не се помитат ежечасно от вълните на тъмнината. И огньовете на съзнанието не представляват обекти на непрекъснато нападение на тъмните и не се потискат от отровената атмосфера. Животът звучи с всички цветове и тонове. Духът стои над материята и материята е като мек восък в ръцете на ваятеля. Там духът е победител над плътта (материята).

172. Въпросът е в това как при някои условия да се запази равновесие.

173. (20 април). Контактът се обуславя от пълнотата и неразделеността на устрема. Фокусът на изразяване действа. Аз Съм Фокусът на Йерархията на планетата. Аз Съм Светлина, съществуваща в Светлината: Светлина, съществуваща в Светлината на Йерархията.

174. Навлизам (аз, пишещият това) в четвъртата степен на Агни Йога. Това е Йога на приложението. В Моя Ден започваме ново стъпало - претворяване на Светлината в живота. Аз Съм Истината и я Проявявам. Заставаш на пътя на проява на истината със себе си. И тук, както и във всичко той започва от малкото. По твоите съдини се измерва неговата степен, тоест по степента на вместване или степента на разширеност на съзнанието. Можеш да разглеждаш себе си като съд, предназначен за вместване на Светлина - като носещ Светлина, носител на Чашата, изпълнена със светлина. В нея се събират огнените кристали на отлаганата Светлина - огненото Съкровище. Изпратените за Светлина и посланиците на Светлината са Мои деца. Всеки носи Чаша светлина според размерите на съзнанието. Устременият към напълване на Чашата се нарича събирач на съкровища. Това е и Великото Правене. Подвигът на събиране на Светлина се заключава в разпалване на огньовете, охрана на огньовете и съзнателното им нарастване. Огньовете изискват тънко отношение. От носещия огъня зависи той да не угасне. Пътят на Царствената Йога е път на растящите огньове. Благо на тях, огненосците. Огньове! Огньове! Огньове! Огньове изкупващи, огньове на очистването, огньове на устрема, огньове на подвига, огньове на малката жертва и огньове на Великата Жертва. Огньове! Огньове! Огньове! Навсякъде огньове.

175. Нека твоето сърце да бъде винаги отворено за достъпа на Светлина и затворено за тъмнината. И то ще стане светлоносно и неговата светлина ще бъде светилник за хората. Така Моята Светлина чрез твоето сърце се дава за спасение на света. Сърцето ще спаси света. Ще го спаси със своята светлина. Светлина на сърцето - спасението е в нея.

176. Чашата изпълнена със Светлина трябва да се носи така внимателно, че да не се разплиска и да не се разлее. Непредпазливо разлятият огън пари. Хората се боят от Светлината. Да си спомним как беснееха неистово те, когато Аз, прегънат под тежестта на кръста, Носех Моята Светлина на Голгота на света. Позорната смърт представлява символ на позора и тържеството на тъмнината. Но Светлината-победител побеждава винаги. Ще Възкръсна с негасима Светлина в човешките сърца и ще Разбудя съзнанията с огньовете на духа. И Осъществяването е близко. Светлината не може да бъде поругана. И позорната смърт ще се яви като семе на блестящото преображение на човечеството. Ще Дойда в указаната страна. Ще Дойда за спасение на света. И огненосителите на Светлината, поставени от Мен, ще застанат с Мен на всичките четири края на възкръсналата и преобразена Земя.

177. (21 април). Безпросветното униние и безпросветното безпокойство са извън границата.
Бъдещето е неотвратимо. Ще преминем през всички трудности.
Пиши: Въздействието на силите се увеличава.

178. (22 април). На разсъмване ще чуеш Моя Глас. Ще го Разбудя с думи и ще Дам храна за деня. Ние сме едно, но извън условията на Земята. Близостта е обратна на земното притегляне. Устремът я привлича, предаността я удържа и...

179. (23 април). Те пламват (очевидно звездите[огньовете?]), тяхното задължение е да пламват при приближаване на висшата енергия. Трябва да бъдеш готов за промяната на токовете и да чакаш новите ритми.

Обещаното на 22 - ри се изпълни.

180. Искам да те видя преобразен в огньовете на духа, Искам да сваля от твоето лице калта на наслоенията, Искам да видя твоята същност освободена от тежките одежди на плътта. Искам да те видя преобразен и освободен. Защо стъпваш толкова тежко по пътя на Светлината, претоварен с товар? За какво ти е всичко, с което е изпълнено от Земята твоето съзнание? Може да се грижиш за всичко, но не трябва да се претоварваш с него и да обременяваш с него твоето съзнание. Защо, управлявайки машината, да влизаш в нея и да си въобразяваш себе си като нейни работни части. Ти само я управляваш. Защо да отъждествяваш себе си с потока на живота? Нека да тече покрай теб. Застани отстрани и наблюдавай, без да се сливаш с него. Бъди в света, но не от света. Ние в Твърдината Живеем в света и Гледаме реката на живота, Регулираме нейните води и течения, но Ние Сме извън нея. Текла е, тече и ще тече, но Нашият Свят, от Нашите Дни никога няма да се слее с нейните мътни, преходни вълни. Нашият Свят не е от света на преходните земни явления. Ние Сме слети с реката на великия Космически Живот. Както Слънцето, давайки живот и топлина на Земята, остава там, в недостъпните сфери на космическите далечини, така и Ние Даваме живот, и Светлина, и любов на планетата, но не се Въвличаме във вихрите на земните течения. Те не Ни обхващат и не Ни овладяват. Ние Сме на кормилото и Ние Направляваме, но Стоим извън. И ако ти искаш да се приобщиш към Нас, към Нашите Дни и Нашия живот, застани извън всичко, което е от Земята. И яж, и пий, и дишай, и взимай участие във всичко, което те заобикаля, но със сърцето си, но със съзнанието си, но с мисълта си отдели себе си от земните дела. Нали хората играят на сцена и понякога играят добре, даже гениално, превъплъщавайки се в живота, протичащ на сцената, но знаят, че това е само игра. Разбери, целият твой земен живот е само игра и ти си само артист. Играй я добре, с интерес и познаване на нещата, вложи в нея огньовете на своето сърце, дай това, което изискват от теб, но знай, неизменно знай всяка минута, всеки миг, сутрин, през деня, вечер и през нощта, че това е само игра и че ти си само на сцена, артист, изпълняващ ролята. Всяка вечер завесата се спуска и ти се оттегляш в Моя Свят, в Света на истински съществуващото от Моите Дни. И ще дойде часът, и завесата ще се спусне задълго. И когато се вдигне отново сцената ще бъде друга, пиесата друга и времето, и живота, и епохата, и костюмите, и артистите, и зрителите. Всичко ще бъде ново: и театърът, и градът, и страната. А и ти самият ще бъдеш друг. Ти, но в други обвивки. И отново от Моите Дни ще навлезеш в живота на Земята, и отново ще играеш, но вече новата роля на своя живот. И нека и тогава, както и сега, както и винаги Моите Дни да са неизменно на първо място в твоите дни. Нека и сега, тук Моите Дни в твоите дни да се явят проява на истински съществуващото и непреходното - в преходното. Защо да се изразходва своята светлина за това, което е обречено? Всичко около теб е обречено на завършек, тъй като всичко е крайно. Аз Съм извън крайното. Тъй като и животът е в Мен - в това, което единствено няма край и стои извън света на обречеността. Аз Съм извън обречения свят. Застани в своето съзнание редом с Мен. Застани с Мен над света на сенките. Крайно е всичко, което е в него. Неговите дни и нощи са преброени. От всичко, което е в него, Зова на Моя Връх, който сам неподвижно се възвишава над реката на света. Реката тече в неговото подножие. Подавам Ръка, за да те извадя от

потока. В това е твоето спасение и на всички, които от временното искат да влязат във вечното, от смъртното - в безсмъртието. Но Моята Планина е в средата на потока. Така и ти стой като Моят Връх в средата на потока и както Планината е неподвижна и не се слива с него, така и ти, бидейки в потока, не бъди него, а стой, възвишавайки се над него. И тъй, живей като всички, прави това, което налага животът, но живей в Мен и бъди в Мен и с Мен. Нека водите на потока да текат, не се вкопчвай в тях със съзнанието си, не отъждествявай себе си с тях, не ставай част от тях. Нека да вървят по своя си път, а ти гледай. И вършейки своите земни дела, само гледай, както артистът на сцената гледа на себе си, не забравяйки нито за миг, че той е артист и животът, изпълняван от него тече само на сцената. Така Утвърждавам Моите Дни в твоите дни и Приобщавам твоето съзнание към Твърдината на Светлината.

181. (24 април). Нашите държатели на мрежата на Светлината! Всеки от тях е стълб, около който се концентрира висшата енергия. Опитвам се да ви приближа до Безпределността. Пътят минава през самия себе си.

182. (25 април). Уви! Добрите познати са глухи за помощта!

183. (26 април). Ще Помогна. Чувате ли: призив, призив, призив под знамената на Новата Земя и Новото Небе. На беснеенето на злото ще противопоставим спокойствието на устрема. Колкото по-голямо е беснеенето наоколо, толкова по-голямо и по-твърдо е спокойствието вътре. Усилването на отрицателния полюс на тъмнината предизвиква утвърждаването на противоположните свойства на носителите на светлина. Чудовищата, които са крака на Престола, са като символ на това противопоставяне. Така проявите на тъмнината са подножие за устоите на Светлината. Лотосът се издига от блатото. Тъмнината е тор за проявите на Светлината. Тъмнината ги откроява и ги усилва по закона за полярността. Цветята на Светлината укрепват, растат и се утвърждават само в условията на безизходно надвисналата тъмнина. Защо и за какво са подвигът и Жертвата на Спасителя? За да утвърдят и дадат да се прояви Светлината в момент на най-тежко напрежение на тъмнината. И Дадох, и Утвърдих. Привидната победа на тъмнината тогава стана причина за нейното поражение и послужи като стъпалото към идващото преображение на света сега. И вие ще видите в предразсветната тъмнина зората на Светлината. И всичко, което сега е от тъмнината, нека да бъде за вас залог за утвърждаване на противоположния полюс на явленията, сянка, хвърлена от Новата Епоха. По сянката съдят за височината на предмета. По сенките на мрака ще съдим за величието на идващата Светлина. Нека всяко тъмно явление да служи като прообраз, отражение или сянка на противоположното. Затова е и великото разделение, затова е и страшното напрежение на тъмнината и са ужасни нейните ликове. Съдим по противопоставянето. Анализът на проявите на полярността на тъмнината ще даде известна представа за мащабите на светлото строителство. Тактиката Adversa е многообразна в своето жизнено приложение. Тя трябва да доведе тъмните прояви до края, за да се отклонят от тях човешките сърца. Тогава ще е лесно да се подавят те с Лъч Светлина. Затова преобразяването на света, тоест на съзнанието, върви под знаците на тъмнината. Чрез тактиката Adversa тъмнината ще бъде прогонена в тупик, от който изход няма да има на никъде. Вижте признаците на разложение и поражение на тъмнината. Ще се усилват. Тъмнината не подозира, че с всяко свое утвърждаване тя предизвиква оттатък, на противоположния полюс, победните огньове на Светлината, носещи крайното поражение за нея. Колкото повече тя буйства, колкото по-дълбоко е падението на нейните служители, толкова по-високо се издига стената на Светлината.

Някога Аз Бях Сам, Останах Сам пред вълните на тъмнината, но сега знакът на Моята войска е милиард. Някога беше нужно пасивно утвърждаване на Светлината, сега е нужно активно. Някога Забраних на Моя воин да вдигне меч, сега Призовавам воините да държат мечовете в готовност, за да нанесат удар с твърда ръка. Новият Свят навлиза в живота на Земята като победител. Обреченият свят ще си отиде. Йерархията на Светлината ще утвърди Своята Мощ.

184. Продължавайте неотклонно да се грижите за своите духовни одежди. Грози ви опасност. Ще Помогна.

185. Ще спаси приятел.

Ще се наречете синове на Светлината. Очакват се реформи. Съратниците на тъмнината ще бъдат поразени във всичко.

186. (27 април). Тайната на познанието. Искам да осветя твоето съзнание с Моята Светлина. Посветилият време на мисълта, благо на теб.

Долитам до вас без труд и Срещам очакване. Дом, където Ме чакат, Моят дом. Заострете очакването, усилете го. То е магнит за Моя Лъч. Очаквайте знаците на Моята Близост. Мислете за тях. Задълбочавайте осъзнаването на Близостта със своята мисъл. Нека задълбочаването на мисълта за Моята Близост да бъде Като избиване на масло. И всяка мисъл за това ще бъде правилна, тъй като наистина Съм по-близко от близкото. И всяка мисъл за това ще бъде усилване. Трябва с повторни удари на мисълта да се преодолее инертността на земното съзнание и магнетизма на очевидността. Погледнете наоколо: Мен Ме няма! Но Аз Съм. Аз Съм далече, но Съм близко. Невидим за окото, но усещан със сърцето. Задълбочавайте осъзнаването на Моята Близост. Утвърждавайте непрестанно Моето явяване. Аз Съм с вас, но колко трудно е да се преодолеят упоритите привички на обичайното мислене. Давам знаци, но даденото днес избледнява и сякаш се изпарява за утре. Съумейте не само да ги приемете, но и да ги задържите, правейки ги в съзнанието живи, вибриращи нишки не за днес, а постоянно звучащи. Изисква се състояние на непрекъснато бодърстване, не позволяващо да затихнат огньовете на пламналите знаци. Ето пламнаха знаците, запалиха съзнанието и сърцето - не им позволявайте да угаснат. Удържайте съзнателно огньовете на сърцето и на съзнанието. Аз Изпращам благовестие. Невнимателният ученик, получил дъжд от знаци, сякаш забравя за тях и неговата аура бледнее. Пребъдвайте в сферата на напрегнато сияещата си аура, запалена от знаците, давани от Мен, дадени било днес, било вчера или преди година. Те са извън времето, те са винаги залог и вехи, водещи в бъдещето и символи на Моята Близост. Колко знаци и указания и писма са Дадени - нима са малко, нима сте забравили? Нима ще позволите да помръкне Моят Лик и да се покрие с налепа на забравата? Нека като огнени светилници да стои винаги пред вашето духовно око всичко дадено от Мен. Към това, което е Дадено, към това пламенно живеещо във вашето съзнание, към това богатство е лесно да се добавят нови съкровища. Но това е невъзможно при забравяне или при прояви на угасване, тъй като от нямащия се отнема. Спомняйте си даденото, превъртайте го в своето сърце, не позволявайте да помръкнат получените съкровища. Може да се забравят подробности от земния живот, но не това, което Аз Съм Давал, Давам и ще Дам. Любителят на скъпоценните камъни често им се любува, въртейки ги в своите ръце. Бъдете такива също и с Моите Съкровища. Обичайте ги, преразглеждайте ги, любувайте им се с обич и внимателно ги пазете, скривайки ги далече и близко. Съкровеното изисква добро укритие, но близко, под ръка. И вашето сърце ще пребъде с вашето Съкровище. И на верния пазител ще бъде доверено и повече.

Няма по-печално явление от небрежния пазител на духовни богатства. Те могат и да се раздават, но пък колко внимателни трябва да бъдете при раздаване. А какво ще бъде, ако раздадените съкровища се използват за лошо дело и огньовете на духа се превърнат във факли за подпалване? Бъдете внимателни при духовното даване. Може да се даде много и може да се даде малко, но все пак е по-добре да се недодаде, отколкото да се наддаде. Необмисленото раздаване влачи след себе си предателство. Човешкият дух не издържа тежестта на даровете на духа. Оплюването, издевателствата, ударите и подигравките на озверената тълпа по Кръстния Път нима не са доказателство за това? А нали посрещнаха с палмови клонки и следваха на тълпи. Давайте предпазливо. Аз Знаех какво Давам и Знаех човешката отплата за Даването, но вие не знаете. Затова бъдете мъдри и зорки. И ако дадената светиня бъде стъпкана с краката им, отговорни сте вие и ударът на одарените ще се стовари върху вас. Затова Нашият Закон е да се отварят вратата само на зов. Отваряме само на устремения дух. Дайте, когато видите устрем, но се затворете пред зова на инертността или любопитството, или на неосъзнатите, смътни, неизкристализирани желания. Бъди точен в съблюдаването на този закон. Ние Даваме по съответствие. Давай така и ти. Ние Чакаме зова и устрема. На дерзаещия - лъчи, огньове и звезди; съкровищата са приготвени за дерзаещия. Приветстваме и Насищаме с всички огньове сияйното дръзновение, устременото дръзновение, огненото дерзание. Удесеторете дръзновението, възпитавайте дерзанието. Вложете бушуващия пламък на неукротимия дръзновен устрем в тарана на своя дух, устремил се нагоре. Утвърждаваме дръзновението, Радваме се на дръзновението, Приветстваме неговия пламък като могъща, блестяща сила на възхода. Погледнете тези, прегърбени до стената на плача; какво ги е прегънало и ги е притиснало към Земята? Къде е тяхното дръзновение, къде е огънят на духа? Крилатото дръзновение не се навежда към Земята. То познава само полетите. На него, на него Изпращаме Нашия първи Лъч. СВИДЕТЕЛСТВАМ САМ и ДАВАМ ГАРАНЦИЯ: ще Наситя всеки, даже и най-малкия огън на дерзание, ще Наситя и океана от дерзания. Ще Дам всекиму според дръзновението. „Дерзай, чедо” е най-великата формула на живота. В нея е и законът, и Гаранцията, и Моята Ръка, даваща плодотворно и с препълнена мярка. Как да се превърнат прегърбените молители в устремени в пламенно дръзновение? Не прегърбено пълзене, а царствено дерзание е заповядано. За него, дерзаещия, са отворени вратата на щастието. Запалете победните, сияйни огньове на дръзновението. Не роби са нужни, а сътрудници. Робът е породил робство и робската психология на пълзенето. Но дерзаещите сътрудници ще Нарека синове на Светлината. И на Моя син, отбелязан от векове с Печата на Моя Дух, назования победител, Давам и Препоръчвам Пламенния венец на дръзновението. „Дерзай, чедо”.

187. Чакаха не Мен, а земен цар и земно царство. И... се спънаха. Моето Царство не е от този свят и Аз не Съм земен цар. И чакащите земното чакаха и чакат напразно. Не на Земята Утвърждавам Своето Царство. Но Моите Дни ще намерят в дните на Земята своето отражение. И подобно на това, както се утвърждават Моите Дни в твоите дни и те озаряват, преобразявайки целия твой живот и ти ставаш изразител на Мен и Моя Лъч, така и Моите Дни ще намерят своето утвърждаване в човешките дни и човешкият живот ще се озари от Лъчите, изхождащи от Моите Дни. И тези Лъчи ще преобразят и съзнанието на хората, и техния живот, и Земята, и нейния лик. И Моето Царство, което не е от този свят, ще се изяви като творящо преобразяващо начало в този свят, в света на плътните земни условия. С Моята Светлина, която не е от света на

Земята, ще бъде озарена Земята и Моето Царство, което не е от този свят, ще господства в човешките сърца. Така ще стане сливането на Земята и Небето. И Моето Царство, което не е от този свят, в този свят ще бъде на първо място невидимо, но явно. Аз ще Дойда да царствам и ще Царствам, и Мой трон ще бъде престолът на сърцето на човека. С пламъка на събуденото, преобразено и възкръснало сърце ще Царувам и властвам в човешките сърца. И те ще се слеят в едно пред престола на Единното Вселенско Сърце на света – Моето Сърце. И ще настане Епохата на Сърцето - Епохата на Майтрейя.

188. (Отговор на въпрос, зададен преди една седмица.) Нека да не се смущава от привидното противоречие между това, какво тя е и това, което трябва да бъде. С това разстояние се измерва не дребнавостта, а величината на духа. Как иначе ще се движиш, ако няма разстояние между идеала и неговия творец. Въпросът не е в него, а в това разстоянието[височината на идеала] да нараства и да се превърне в двигателна сила на духа, в поле на магнитно притегляне между идеала - водещата звезда, и вървящия след нея. Важно е наличието на движение в бъдещето, към водещата звезда. Само това движение ще създаде ефект на убедителност. И тогава ще изчезне тежкото чувство за неудовлетвореност. Постъпателното движение е залог за успеха и достижението. Колкото по-високо и по-далече е идеалът, толкова по-верен е пътят, но при условие на задължително придвижване. Само застоят и спиранията заплашват с гибел. Затова Утвърждаването на водещия идеал е първата крачка, приближаването към него – втората. Тяхното съчетание е стълба на възхода, стълба на духа. Само от спиранията и задръжката може да се смущаваш.

189. (28 април). И всичко живеещо вътре и вън нека да живее и преуспява. Обществеността е развълнувана от приближаващите събития. Наближаваме до предела и гребена на прелома. От него стремително ще се затъркалят надолу частиците на (отживелия) стар свят. Разбралите същността на ставащото няма да се объркат и ще станат център на устойчивостта. Това е особено важно във вихрите на наближаващите събития. Центровете на неколебаещата се Светлина са възли за предаване на Моите Лъчи. Мрежата на Светлината в момента на всеобщо рушене ще остане единна и единствена крепост на съзнанието. Поставените от Мен ще се явят като котви на спасението, като маяци на Светлината, към които ще се устремят погледите на цялото човечество. И в тях ще се съсредоточи цялата човешка надежда.

190. Да, ти си прав, преодоляваме и ще преодолеем всичко, което е извън нас и всичко, което е под нас. Пречещите условия се дават за преодоляване. Искаш да имаш знаци за Близостта! Ще имаш. Искаш да задълбочиш Общуването! Ще Дам свидетелство. Искаш това или онова! Искай. Умей да искаш: ясно, явно, рязко, отчетливо, определено. Нека кристализираната форма на желаното да достигне до пределна отчетливост и плътност. Нека наситена и пулсираща с устрем тя да оживее, бидейки постоянно свързана с теб, нейния творец, с нишката на творческата енергия. Тази нишка е като въже от мрежа, хвърлена в морето за улов. Ще Дам живот на всичко, което е от Светлината в теб и ще Изсуша кълновете на негодните семена. Ще полея с дъжд от благодат добрите кълнове и ще Предам на огъня плевелите. В лъчите на Моята Светлина за тях няма да има живот: ще изсъхнат и повехнат. И полето за жътва ще даде само пълноценно зърно. В това е очистващото значение на Лъча. Но го допускайте във вашата същност, но му намерете място в своето съзнание. Опазете младите кълнове. Нека вашата грижа да бъде за Моята градина във вашия микрокосмос. Полятата градина няма да обеднее. Значи нашата грижа - Моята и твоята - е за градината.

191. Завещах Безпределност. Затова във всяко ново явление ще намираме признаци и зачатъци на възможностите за безпределно развитие. Сякаш се отваря врата в нова област, достъпна за изследване. Не край, а начало, стъпало в сферата на безкрайното знание. Безпределността отваря широко вратите за познаващия разум на човека. Вече са свалени ключалките и се премахват всички огради и забрани, и заграждения, стоящи на пътя на човешкото познаване. Новият свят сваля оковите и забраните. Освободеният ум ще се устреми по свободния, широк, светъл път към върховете на Знанието. Кладите на инквизицията, фанатизмът, религиозните крайности и всичко и всякакви забрани безвъзвратно ще отидат в забрава. Някой още дрънка с веригите и би искал отново да ги надене върху съзнанието, но старото небе и предишната Земя завинаги ще се потопят в тъмнината на невъзвратимото.

192. Всичко е Мое и всичко е твое – всичко е наше. Според степента на яснота на Лика се установява бързината и яснотата на възприятието. Затова трябва да се умножи старанието. Трябва да се вижда. Колко чудесно е скрито в Неговата, тоест на Лика, мощ. Тайната на Лика. “Яснотата на Лика на Учителя ни поставя в непосредствено съприкосновение с Него”. И тъй, цялата работа е в това да виждаш. В умението да виждаш е ключът към всичко. Това е най-краткият път към Мен. Ето къде трябва да се приложи цялата сила на желанието. Защо да се губи време по заобиколни пътища, когато е разбрана същността на прекия съкровен подход? Но за това всички сили на съзнанието се съсредоточават върху Мен. Трябва да се преодолее своята низша материя и трябва да се задържат в съзнанието атомите на висшата. Не толкова спомняне, колкото задържане в едно, държане в един фокус. Детайлите могат да се запомнят. Но как да се задържат? Чрез волята. Виж колко по-лесно е да се задържи лицето на обикновения човек. Колкото по-ниско е материята, толкова по-лесно. Още по-лесно - на животните, още по-лесно е задържането на вещите и предметите. Можете да се учите върху тях. Но е по-добре да се започне и да се завърши с Лика, тъй като даже простото упражнение с Него е плодоносно - засяга най-съкровеното. Правилно! Съсредоточавайки се върху подробностите може да се предизвика облика на цялото: сякаш притегляне на цялото към точката за устремяване на мисълта. Поискай с цялото си същество, с цялото си неизчерпаемо могъщество, с цялата си сила. Трябва да можеш да поискаш, трябва да се учиш да искаш. Хлъзгавите, неоформени, смътни желания и мечтания не са пътят на властното, изковано, отчетливо искане. От себе си се изисква и властност, и отчетливост, и монолитна целеустременост. Енергиите на цялата същност на ученика се напрягат в могъщо пълно усилие към единната заветна цел. А нима не си струва да се принесе всичко за нейното достигане? Но колко трудна е пълнотата на целеустремеността и умението да се отречеш от всичко, и преди всичко - от себе си. Но ще получим желаното и ще достигнем. Аз го Казвам. Но се учи да се устремяваш. Непреодолимата инерция на устрема е особено важна. Да се създаде, насочи и утвърди нейната сила е също задача. Но мощта на утвърдения, по-точно кристализирания устрем ще понесе като на крила по според силата, вложена в него. Приложете усилие. Тази мощ може да се усети като жив усещан двигател.

193. Утвърждавам твоя устрем и Подавам ръка! Ще Подкрепя и Сгрея всяко зърно Светлина, всяка същност на всяка устременост нагоре. Аз ще Дам сила, но нека твоята сила да вибрира в акорд с Моята - удвоена сила. Вървим заедно, но при пълно напрежение на всички твои сили. “Ще Помогна, ще Помогна, но приложете усилие” е законът за сътрудничество на Учителя с ученика. Само с напрягане на всички сили ще

победите. Вървим към победа. Вървим към върховете. Всички енергии на микрокосмоса, устремени насам и нататък по различни направления, се събират в един фокус. Огънят се събира, сърцето се събира от всички останали устремености и мощната сила на единния устрем се насочва по единния канал. Затова Гарантирам за успеха, когато се привежда в действие мощта на непреодолимия закон. Психомеханиката на духа действа и твори живота.

194. (29 април). Трябва да се усили отговорността за мисълта и да се осъзнае тя. На дадена мисъл винаги отговаря по-следващата, винаги по-задълбочена и разширена. На всяка мисъл сякаш идва отговор във вид на нараснала мисъл. Нарастването на мисълта отговаря на първичната мисъл: това е отговор от пространството, нараснал и нагнетен с нови, но съответстващи на нея елементи. Мисълта вече има в себе си или носи в себе си отговора, или отзвука в бъдещето на зададената нота. Трябва да се осъзнае това свойство на мисълта и, разбирайки явлението ОТГОВОРност да се знае, че следствие на дадената мисъл ще бъде отговор единосъщен с нейната същност, но усилен от мегафона на пространството. Затова канейки гости на пир със своите мисли е добре да се знае кого каните и че поканените ще доведат със себе си гости, съответстващи по звание и чин на тях. И не само мислите, но и чувствата, с една дума всичко, което произлиза от микрокосмоса, всяка реакция на обкръжаващото, всеки отговор на външно въздействие ще се повтори в една или друга форма по вече заложеното направление. Да се осъзнае същността на дадената реакция и да се види нейния рецидив в бъдещето е първата крачка, да се насочи реакцията в необходимото русло или съвсем да не ѝ се позволи да пламне е втората крачка. Трябва да се наложи здравия печат на съзнателността върху всички реакции на микрокосмоса, избягвайки рефлекторността. Идеалът ще бъде огледалната повърхност на водоема, само отразяваща явленията, но не разлюлявана от външните въздействия, тоест пълното подчиняване на астралната обвивка на съзнателната воля. „Идва Князът на този свят и няма в Мен нищо” е формула на победителя и победата над земните сфери и техните енергии. В микрокосмоса не са останали елементи, звучащи в унисон с въздействията на тези сфери. Огледалната повърхност на съзнанието остава неподвижна. Кристалът на съзнанието не губи своята стихийна цялост и хармония на страните. Затова „спокойствието е венец на духа”. Затова кристалът на съзнанието, украсен от него се явява отразител на величието на Макрокосмоса, а не негов изопачител. Спокойното езеро отразява света, развълнуваното го изкривява. Време е да се разбере значимостта на спокойствието. Защо се казва „кристал на съзнанието”? Кристал? Да! Но у всички ли? Болшинството съзнания се намират в аморфно състояние. Отсъствието на определеност поражда аморфност във всичко. Хората не знаят защо живеят, накъде отиват, какво искат. Хората не знаят нищо. Хората се носят пасивно по вълните на Тамас като сламка в морето. Енергиите на такъв микрокосмос, като частици в разтвора на електролит, се движат в най-пълен безпорядък накъдето поискат. Само огненият ток на духа може да им даде направление. И веднага енергиите се насочват към полюсите. Едни идват, други си отиват, но по волята на огнената енергия на духа. Трябва с огъня на духа, докоснал подобно на електрически ток електролита, с огнения меч на волята да се приведе в порядък движението на енергиите на микрокосмоса. Трябва да се замени неоформеното, смътно, аморфно състояние на съзнанието с отчетливите страни на кристала. Огънят събран в кристала е нерушим и не зависи от външните условия. Така и ще разделим съзнанията: на аморфни, мятащи се като слепци, бродещи в тъмнината и на кристали на

скъпоценни камъни - съзнания, носещи огъня на живота. Те са благословия за света. От тях идва Светлина и радост. Те са учители и светилници. Без кристала на съзнанието не може да се разпали огън и не можеш да станеш светилник в тъмнината.

195. Моят Лъч твори в твоя микрокосмос неговото преображение. И хаосът се заменя с хармония. Движението напред достига степен на закономерност, тоест неотстъпна неизменност. Затова когато Казвам: вървим към победа, Зная закона и Виждам венеца на Светлината върху челото на победителя. Законно възхождаме в творящия Лъч на Моята Светлина. Цялата дълбочина на този процес не може да се обхване. Неговите съкровени пружини са скрити като зърното, посято в почвата. Само по кълновете можете да съдите. Но вярвай, тъй като Зная и Виждам бляскащия меч на победителя.

Искам също да Премахна елементите на неопределеност от твоите постройки. Законът е точен, явен и неизменен. По стъпалата на закона може да се възхожда с твърд крак. Победителят върви с твърда крачка, тъй като знае, че държи лостовете на закона в своята твърда ръка. Той е извън случайностите на живота. Завоите, водовъртежите и подводните камъни на потока на живота не го засягат, тъй като той е извън този поток. Неговият живот и съзнание се подчиняват на други закони. И тези закони властват над и подчиняват на себе си външните условия. Ако Моето Царство не е от този свят, то не е от този свят и неизмеримата сила на законите на Моя Свят. И законите на Моя Свят господстват над целия Макрокосмос. И на този, който става от Моите Дни, наистина се дава власт да твори със силата на закона на Висшия Свят - власт над всяка плът. Отначало се дава меч като знак на победителя, после жезъл като символ на властта. Утвърждавам Даровете на Моя Дух в твоето сърце.

196. Ще пишем за красотата на Далечните Светове. Там красотата е основа за изграждане на целия живот. Елементите на видимата природа се съчетават по принципа на хармонията и съответствието. Красиво е всичко: и планините, и моретата, и реките, и растителността. Особено растителността. И не толкова дърветата и тревите, колкото са красиви цветята. Всяко цвете пее химн на красотата и носи в себе си изражение на непредаваема прелест. Трудно е да се намери красота в изгорената от Слънцето изсъхнала степ или гнилото блато, или в мъртвите пясъци на пустинята, или в сивата унилост на дъждовния есенен ден. Природата на Земята невинаги е прекрасна. Но това там го няма. Стихиите не се съчетават и не могат да се съчетаят там по друг начин, освен в рамките на изискано прекрасната форма. Там красотата е като неизбежна рамка на проявите на живота. Красиви са животните, рибите, птиците. Ако понякога те са красиви тук, то какви ли ще са там. И хората са необичайно красиви. Случвало ли ви се е да се любувате на красотата на човешкото лице и можем ли да си представим неговата съвършена форма? Това, което е рядкост тук е обичайно и неизбежно там. Всяко лице е своеобразно и индивидуално изражение на красотата, неповторима в своята оригинална самобитност. Красотата и хармонията на духа, не свързана с инертността на грубата неразредена материя пластично подчинява на себе си материята и дава прообраз на изражението на висшето. Тя във видими форми отразява и изразява красотата на Висшия Свят. Хармоничното съчетание на видимото и Невидимото на прекрасния Свят се изразява в съвършено завършена форма. И само степените на изтънчване и одухотворяване на тази красота показват безкрайната стълба на безпределната еволюция на формите. Според степента на височина на духа – носител на физическата форма тя се озарява с (от) вътрешни огньове, откроявайки със своята светлина видимата обвивка и

заставяйки я да свети и да сияе. Светлината, по-точно светлините в най-тънко хармонично съчетание почти невидимо, но явно обкръжават човешката форма и озаряват лицата на хората. Гласовете на хората, техният тембър и тоналност се отличават с необикновена музикалност и звучност, и чистота. Вибрациите на човешкия глас с изтънчеността на звуковата гама предизвикват хармонично колебание на струните на арфата на човешкия дух. Беседата, за предположим, на двама души, представлява сякаш взаимно прекрасно свирене на два музикални инструмента, тъй като арфата на духа звучи от докосванията на човешкия глас, звучи хармонично, предизвиквайки усещане на радост и наслаждение. Особено прекрасни са очите - изразители на цялата същност на микрокосмоса. Разбира се и дрехите, и жилищата, и предметите на бита представляват шедьоври на художественото творчество. Творци и художници са всички и там няма безобразни предмети, тъй като всичко, което е създадено от ръцете на човека е също красиво. Красиво е всичко. Красотата е във всичко. Красотата царства във всичко и над всичко.

От вечерта изразих желание да пиша за това, което не зная.

197. (30 април). И тъй, ще пишем за неизвестни неща. Вибрациите на лунния лъч. Има лъчи, носещи живот и лъчи, носещи смърт и разложение. Има флуиди или токове на живота и флуиди на смъртта. Флуидите на разложението, попаднали в организма на човека, предизвикват бърза смърт. Страшни са лъчите на смъртта, свързани с движението на Хаоса. Затова магнетизмът на Луната е пагубен. Участта на духа, попаднал в сферата на лунното притегляне, е ужасна. На Земята духът може все още да се бори и да преодолява страшната притегателна сила на лунния лъч. Но след смъртта притеглянето става непреодолимо. То се обуславя както през живота, така и след смъртта от пасивността на духа и отсъствието на воля. Волята и лунните елементи на микрокосмоса са антиподи. Слънчевата огнена воля е от бъдещето, пасивната лунна рефлекторност – от миналото. Лунният живот трябва да се изживее. Съзнанието, което е лишено от воля, се увлича във фунията на лунното притегляне и мъртвата планета става съдба и обител на падналия дух. Тъй като най-страшното падение на човека се заключава в анихилацията на волята. Волята, огънят - висшето в човека, Светлина в действие - е самата същност на активността и е основа и принцип на всеки живот и творчество, и съзидание. Лунната пасивност живее с призраците на миналото, с останките на заминалите мъртви форми. Сферата на мъртвата планета на страната, завинаги лишена от Слънцето, крие в себе си ужаса на безсъзнателното смъртно автоматично съществуване. Съзнанията, разлагащи се приживе, допуснали лунните флуиди в сферата на своя микрокосмос, установяват магнетична връзка с Луната и стават жертви на лунната светлина. Наркоманите и обсебените са деца на Луната. Служителите на активното зло отиват на Сатурн. Но пасивните поглъщачи на разлагащите се енергии на Луната обричат себе си на нещо по-лошо. Разложението и смъртта, но вече не физическа, а духовна, е крайната възможна съдба на тези отцепници от живота, огъня и Светлината. Трудно е да се измъкнеш от тъмния конус. Рефлекторната лунност на съзнанието е страшна не със своята пасивност, а със следствията и привличанията, предизвикани от нея. С това е особено опасен медиумизмът. Медиумът върви по лунния път. Хората неволно отдаващи се на течението на живота, не противящите се, обричат себе си в жертва на лунните богове. Лунната йерархия има своите синове. Как да ги наречем? Синове на смъртта? „Борба и победа” е написано върху Нашия щит. Учението на Живота е антипод и противовес на

лунния атавмизъм на съзнанието. Борба и преодоляване във всичко, борба докрай, поражението е немислимо. Лунният лъч винаги е готов да приеме в своите обятия погасналото съзнание. А в неговата дълбина, тоест дълбината на лунния лъч, е Хаосът, абсолютната смърт на съзнанието и крайното разложение. Разлагащите се луни са сфери на крайно превръщане на някои елементи в Хаос и в частност - на продуктите на астралната и психическа дейност, тоест на съзнанието. Заповядан е слънчевият път. Пътят на Светлината и радостта, пътят на борбата и победата. Това е пътят на Йерархията на Светлината.

198. Искаш да получиш новото? Но навсякъде е труд. Такъв е законът. Потруди се с мисъл, учи се да получаваш по канала на устремената мисъл. Законът за притегляне действа безотказно.

Стихиите са прекрасна светлозарна област на космическите сфери, област на възможности за безпределно творчество. Стихиите са пластичен материал за творческата мисъл. Стихиите са този материал, от който са създадени всички форми на видимия свят, а също и на Тънкия. Основно свойство на стихиите е пасивността и пластичността. Те са материали за ваене. Творческият дух на човека е ваятел. Всяко движение на човека е свързано със същността на стихиите. Това значи, че човекът съзнателно или несъзнателно, но твори непрестанно. Енергиите, внедрени в човека и намиращи се в негова власт волно или неволно, знае ли той за това или не, творят от субстанцията на стихиите съответстващи форми. И тези форми, заредени с динамиката на огъня на духа на човека, творят живота. Благо, ако тези форми са съзидателни по своята същност и горко, ако носят разрушение. Атлантида е загинала от силата на енергиите на разрушителните стихийни форми, извикани за съществуване от духа на човека. Но призваният творец на живота - човекът не мисли за мощта, която му е доверена. Играе си с огъня като дете. И следствията са страшни. Мисълта царства над стихиите. А ако злото царства над мисълта и насочва мисълта, то какви ли ще са следствията? Дошло е време за човека да се събуди за разбиране на могъщите творчески сили, заложени в него. Време е съзнателно да ги насочи към съзидание и строителство. Разрушението е престъпление пред Космоса. Тъмните разрушители ще бъдат пометени. Ще Утвърдим, Ние ще Утвърдим осъзнаващата себе си власт на човека над стихиите. Тъй като планетата е доверена на човека. И неговата задача е да създаде прекрасната земна градина. Стихиите са готови винаги да отговарят на творческата воля на човека. Но е необходимо знание. Не може да се строи върху невежеството. Епохата на Майтрейя, Епохата на светлото строителство е основана на пълното съзнателно сътрудничество със стихиите.

199. Трябва да се учите къде и как да прилагате растящата мощ. От ъгъла на приложение на енергията зависи мощта. Задълбочавайте закона. Водещите енергии дават максимум полезност на действието при неотклонност на възхода и се намаляват при отклонение, правопропорционално на ъгъла на разхождане. Те се неутрализират при движение назад или изцяло, или според разликата на силите. Само при пълно сливане на Моите водещи енергии и твоите, възхождащи устремено, пътят е бърз. Ще се учим да пазим силите и да икономисваме скъпоценната мощ. Ще откриваме зорко пречещите и особено противодействащите сили в своето съзнание и орбитата на духа. Давам сили. Съумей и се научи да ги използваш изцяло. Печално е да се наблюдават вихрите от енергии, разхвърляни неразумно. Помощта се усилва при разумно разпределяне на силите. Огнените енергии на Моя Дух не могат да се изливат в пробито решето.

Внимателно и предпазливо трябва да се затвори съда на духа от разхищение. Трябва да се събира огнена мощ и да не й се дава да изтича. Съзнателната помощ е далеч от разточителството. Умелият стопанин пази безценните енергии на духа. Учи се да се затваряш вътрешно. Нека разликата в потенциалите - твоя и на минувачите - да не бъде причина за размагнитване. Опази „планината" от разграбване. Стой като неразграбена планина. Учи се да светиш, опазвайки маслото на светилника от разхищаване. Свети, но опази огъня на светилника и не позволявай да се докосват до него. Хората не умеят да пазят и да съхраняват съкровищата на духа. Учи се, учи се, учи се да бъдеш винаги на пост. Опази довереното съкровище. Носи пламъка на своя дух, запален от Мен, като скъпоценен съд с неповторимо благовоние. Голямо изкуство е да се раздават богатствата на духа, без да се разрушава и без да се нарушава неприкосновената цялост на кристала - твоето огнено съкровище. Носиш Съкровището на света. Неговият кристал като рядък скъпоценен Камък пламти в гърдите. Опази го. Помни: достъпа до светилището е забранен за когото и да било, даже за най-близките. Там е Моето място, Моят престол. Огради светилището на духа. Бъди верен страж и пазител на довереното. Предпазвай се от чувствата и емоциите, и мислите - разточители. Има мисли поглъщащи пламъка. Страхувай се от тях. Наричаме ги огнегасители. На умеещия да опази ще бъде доверено и по-голямото. Наричам Моите доверени верни стражи, пазещи съкровището на Моя дух и им Поверявам ключа от Моето преуспяване, затворено от векове.

200. (1 май). Но пространството не трябва да се разслоява, както искат враговете. И това, което е издигнало нас, издига и ще издигне другите.

Ще говорим за тайните на съкровеното знание, за тайните на Царството Божие. Не е ли все едно как ще се нарекат съкровените прояви на Космоса. Това са тайни на пространството. В пространството се съхранява всичко. И този, който навлиза в океана на пространството, повдига завесата на съкровеното. Какво ли ни чака там нас, откъсналите се от брега на плътта? Пълно прекратяване на личното и установяване на космичното. Остава само познаващият център с орбита навсякъде. Няма ограничение на мястото. Всички граници лежат в и са съсредоточени в, и са обусловени от познаващия център. „С каквато мярка мерите..." И мярката остава една, мярката на космическата протяжност. Личните мерки са неприложими в свръхличното царство. Паметта, отскубнала се от тъмницата на личността, обхваща веригата от причини и следствия, губеща се в дълбините на времето. Разгъва се филмът на съществуване на Индивидуалността от двете страни на спиралата на живота - земната и невидимата. Изтрита е лъжливата, тоест чисто материалната едностранчивост на съществуването на духа. Отворени са двата полюса. Съзвучието или сливането на съзнанието с познавания обект става действителност. Познаващият дух като част от света се превръща в познавания от него свят. Устремените и утвърдени при живота на Земята енергии служат като канали на познанието. Явленията се постигат със самата същност на духа вече без всякакви усилия и без измъчени старания на мозъка. Получаването на знание става непосредствено. Човекът просто знае, явно, видимо и осезаемо сливайки се с познавания обект. Където е духът, там е и всичко, там е и светът за него, пламнал и съществуващ в него. За съзнанието съществува само това, към което то е устремено. Плодовете в градината и съкровищата от знания се събират според устрема. Преградите и ограниченията се намират само в самия дух. Извън него всичко е готово да отговаря и в съответствие с енергиите на познаващия център, тоест на човека. Човек жъне това, което иска да жъне, но не със сърп или машина, а с елементите, заложени и утвърдени в

него през живота на Земята. Получава се отговор или отзвук на всяка устременост, даже най-малката. Стремежите се намират в него във вид на сгъстени кристализирани енергии. Те могат и така да бъдат наречени: кристали на устрема. И техните страни по качеството на своя строеж и материал отразяват в себе си и възприемат енергиите на съответстващите сфери, които са им съзвучни. Законът за съзвучието господства над всичко. По негово указание се съчетават утвърдените енергии на микрокосмоса с енергиите на сферите, намиращи се вън. Волята, тоест огънят, кристализиран в желанията и стремежите, представлява творец на пълно и ярко звучащия живот на микрокосмоса. Затова когато Казвам: „Устремете се" Имам предвид знанието на великия закон. Сеячи на стремежите, разберете, че си подготвяте или задушна тъмница, или безпределни сфери на неограничените възможности. Когато Казах: „Търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви отворят, искайте и ще ви се даде...", Исках да подчертая действието на закона. И ако тук е получено нещо и някак ограничено, то не е ограничено с нищо и никак в лоното на космическото пространство. Давайки власт Казвам: „Творете в името на Светлината и вашият посев ще бъде съвършен. Нека енергиите на устремения микрокосмос да бъдат добри сеячи. Тогава и жътвата на необозримите поля в пространството на Тънкия Свят също ще бъде добра. Сеячи на днешния ден, не забравяйте: сеете за себе си и вие ще жънете". Така тайната на бъдещето се разкрива пред духа и крилатите нишки на щастието или веригите на подземията на низшите сфери са в неговите ръце. Давам крила на духа, Давам сила за полети и Устремявам в пространството на Светлината.

201. Но окото неотстъпно стои над пропастта, устремено към търсене на нови пътища.

Умът на Учителя е зает с утвърждаване на вечно нов подход към Истината. Вселената съществува и нейните страни аспекти са безкрайно многообразни. Учението никога не се повтаря. Всяко последващо Учение е нова страна, допълваща предишната с богатството на новите елементи. С всяко ново стъпало елмазът на познанието на света блести с нова страна. Съзнанието не е ли елмаз? Тъй като светът - това Съм Аз. Затова Нашият път е непреминаван път. И плодовете от творчеството на Нашите ученици са нови, неповторими и нямат подобни на себе си в това, което е било по-рано. Зовът на новостта и оригиналността са привлекателни. Изрязвам нови планетни страни. Новите Лъчи позволяват. И враговете няма да Ни настигнат, тъй като не знаят Нашите пътища. Могат само да Ни следват. И проклинайки и ненавиждайки следват. Свое у тях няма, а Нашето блести с логиката на убедителността. Представят го за свое, но следват. Така постъпват враговете. Зовът на новостта е вашият магнит, неопровержимата здрава убедителност - сила. Нашето Учение е нов аспект на живота - живота на Космоса. В това е неговата истина. В истинността е неговата убедителност, тъй като тя представлява със себе си Истината. Не цялата, но достъпната за хората сега. Кой може да ни опровергае? Затова бъдете твърди в осъзнаването на единната Истина на живота. Аз Съм Фокусът и Центърът на изразяване на Истината на Учението на Живота. Как може да бъде отричано това, което има явно конкретно изражение и утвърждаване на Земята? Кой Съм Аз? Аз Съм Истината, олицетворена в духа и формата на човека, неописуема и неизразима явно в материалното и видимото, може би не за всички, но за този, който е готов или ще бъде готов навреме. Дръжте очите на сърцето отворени, за да не проспите заветната зора. Идвам в света за всички, но... имащи сърце. Запалете светилниците на сърцето. Там, в неговата светлина ще видите Моята Светлина. Благо на вас, очакващите

Ме. Според вашето очакване ще Дойда неочаквано при вас. Няма да Подмина никого. Всеки, донесъл поне зрънце, ще Напоя с живата вода на живота, по-точно с живия огън на живота. Вярата е преддверие на знанието и неговото предусещане. Вярващи в Мен, благо на вас. Тъй като няма сила на Земята, можеща да ви попречи да получите според вашата вяра. А на вас, не вложилите пръст в раната, но принесли вяра, за вас благото е утроено. Победили със сърцето - така ще ви Нарека. Отидох при Отца, за да Приготвя за вас съкровищата на духа. Елате, вземете приготвеното. С Моята Сила Утвърждавам Светлината на Земята. Да бъде Светлина.

202. (2 май). Тази Моя сила не допуска разделяне.
Даже най-необикновените способности не могат да се сравнят с Нашата мярка. Нашите способности, тоест способностите, давани от Нас, не се вместват в мерките на обичайно-човешкото. И Нашето знание не се взема от книжната лавица. Чувствознанието е пример за непосредственото познание, навлизащо в съзнанието от космическия резервоар. Невинаги то звучи еднакво, а в зависимост от пространствените токове. Това трябва да се отчете. Преодоляването на пространствените токове не е по силите даже на в значителна степен високото съзнание. С токовете трябва да се съобразявате и да не искате винаги всичко. Също не трябва да се забравят и ритмите. Те могат да облекчат и затруднят възприемането. Сложна е лабораторията на природата, изисква навик в работата. Всички тези условия са относителни - според степента на височина на духа. Лекото и достъпно за едного е недостижимо в дадения момент за другиго. И всеки инструмент звучи по своему. Резонансът е индивидуално явление. Моята „свобода" не може да бъде сравнявана с „чуждата свобода" или съдена от нея. Камъкът на духа сияе със своите неповторими огньове. В Космоса няма еднообразие. Нищо не се повтаря. Законът е един, но в индивидуално пречупване, точно както и материята на микрокосмоса. Затова не съдете. Наблюдавайте, изучавайте, знайте, обсъждайте, но не съдете. Не знаете цената на сълзите и страданията, и на труда, вложен за придобивките на духа и платената цена. Също така човек не може да се проявява по вашата мярка, тъй като утвърждаваните от него енергии имат хилядолетни корени. Не вие ще ги отскубнете. Насилието над чуждата воля е недопустимо. Учителят с внимателни докосвания не Засяга нито волята, нито кармата. Давайте Светлина, предоставяйки на всекиго да се разпорежда по своему. Не по вашему, а по своему. Свободата на волята е свещена. Даже Ние не я Нарушаваме. Но дайте Светлина на всеки, който се стреми към Светлина. И не пречете на свободата на растежа. Достатъчно е насилието в каквато и да била форма. Векът на Майтрейя е век на истинската свобода. А истинската свобода се проявява в рамките на закона. И Ние Прилагаме Закона свободно и мощно.

203. Как се изгражда здание? По определен ред Как се полагат тухлите? Един слой над друг. Може ли да се издигне покривът без стени и основи? Така е и със знанието Даваме последователно, добавяйки към заложеното по-рано. Само на имащия, тоест на вече донеслия нещо и вложил в постройката се дава. Какво може да се даде на нямащия и недонеслия нищо? Към какво да се приложи? Затова е ценна самодейността – тя обуславя Нашето даване. Някой смята да получи незаконно! Не се заблуждавайте. Законът не може да се заобиколи. Даденото или полученото незаконно ще се разпадне. Следствието е купчина развалини, а не знания.
Дайте, към което да се приложи.

Пиши по-нататък. Моят Свят е фуния за космическите лъчи, изпращани на Земята или магнит, притеглящ Висшите енергии на пространството. Без него Земята няма с какво да се подхранва.

204. Помниш ли неразбираемата притча за разчупването на хлябовете? Аз ги Разчупих, давайки ги на хората. Моят Дар се пречупва в твоето съзнание и служи като храна за духа. Космическите дарове или лъчи, изливащи се от пространството, се пречупват в Моето съзнание и така пречупени или асимилирани вече се изливат на Земята. Без Мен няма и не може да има получаване на Земята. С това е значителен и пълен със съкровен смисъл фокусът на Йерархията. Съзнанието на хората - това е огънят на Йерархията, пречупен от тях и възприет от тяхната същност. Хлябът на живота се дава, но получен от Нашите Ръце и преминал през Нашите Ръце, тоест оформен. Без асимилацията на космическите лъчи от Нашето съзнание те биха били недостъпни за съзнанието и духа на земните жители. Затова Светлината на Йерархията е символ на даването. Този принцип преминава по цялата Стълба на Яков от горе до долу. Всяко звено на Йерархията е възел за предаването на Светлината от горе надолу. В това е смисълът на ученичеството. Учениците са преди всичко асимилатори и предаватели на Светлината по линия на Йерархията. Човекът е приемник и предавател на космическите енергии. Чрез него Земята, растенията и животните получават енергиите, които ги хранят. По този начин планетата е сфера, наситена с космически лъчи, пречупени през психо-огнения апарат на човека или призмата на човешкия дух. Човекът е център на средоточие на лъчите безброй десетки хилядолетия. Камъкът на звездните светове е човешкият дух. Арфата на духа е отворена за звездния свят и на нея лъчите на звездите изпълняват своите величествени мелодии. Но не всички арфи са в порядък, не всички са настроени по необходимия начин, не всички звучат на висшето и ъглите на пречупване могат да бъдат много неочаквани. Странни са гримасите на духа. Но царят на природата - човекът е призван да бъде отразител на космичната красота и арфата на духа е дадена за изпълнение на симфониите на Светлината. Така Моята Светлина се утвърждава на твоята арфа на духа с мощта на космическите лъчи.

205. (3 май). Моят Образ, даден на теб, е център на средоточие на всички твои стремежи. Всичко се извършва в Него, в Неговата Светлина, не отвлечена умствено, а явна реално. Ще говорим за утвърждаване на властта в себе си и вън. Не винаги можеш да пишеш, а само тогава, когато ти се дава възможност. Изпускането на възможността е недопустимо, тъй като тя не се повтаря. Не трябва да се прекъсва и устремът към Нас, с каквото и да е зает умът. Животът тече по обичайния коловоз, но при условие на непрекъсната връзка. Връзката не се прекъсва от нищо. Прекъсванията на връзката показват неподготвеност на съзнанието. Говори се за постоянна отвореност на сърцето към Мен или Моя Свят. Не Мога да се задоволя с полуустрем, както и ти - с половинчати резултати. Половинчатостта е пагубна.

Преминавах през река. Страшно ми се прииска да спя. Задрямах и улових думите:

Всеки е спасен и всеки се радва за брата. Получаването не е във видимостта и разписки не се издават.

206. Твоето щастие е в здрави ръце. Ръката е над теб неотстъпно. Остави разделянията на плътта. Всичко е тук и сега. И Аз Съм с теб сега и завинаги, и во веки

веков. Тайната на близостта е в това, че няма разделяне, тъй като то е само рожба на мозъка. Узнай радостта на бъдещите възможности. Почувствай радост от Близостта.

207. (5 май). Знай, че Аз Съм тук.

Очертайте кръга на взаимност.

208. (Вчера). Червена светлина, в спектъра на която никога нищо не се заражда.

За огненото съзнание не са страшни огнените докосвания.

209. А ти вземи каквото искаш. Звездата свети толкова ярко. Чакащи и вземащи! Едни седят и чакат, а други не чакат, а вземат. Никъде не е казано да се стои и да се чака хубаво време от морето, но е Указано да се хлопа, тоест да се получава активно. Нужно е активно състояние на съзнанието. Нужен е слой тухли за полагане на следващия слой. Прилагането на нещо към нещо е основно условие за получаване. Синът свободно и по право взема желаното, но не очаква подаяния. Получаването винаги се предшества от някаква дейност на съзнанието. Защо да не се направи съзнателен трудът или процесът на получаване? Елате и вземете. Но трябва да се дойде и трябва да се вземе. Кой може да направи това заради вас? Само на младенците се дава храна без техните усилия. Но даже и те плачат, тоест изразяват желание да ядат. Трябва да се премахне елементът на пасивност от процеса на получаване. Искаше тайни. Нима не получи тайни знания? Окото вижда само при насочване и при наличие на желание да се види, както в лъча на прожектора се вижда само това, което осветява. Останалото остава извън съзнанието. Да! Ти искаше тези дни да чуваш и не чуваше, да възприемаш - и не възприемаше. Защо? Защото искаше изобщо, пасивно отдавайки се на желанието. Това е урок. Нужно е активно състояние на съзнанието. Добре е да се устремиш с отрано обмислени положения и прилагането ще дойде при тях. Не толкова въпроси, колкото магнитни пипалца за притегляне в тях на стружките, тоест искрите на пространственото съзнание, натрупващи се в техните краища. Моят Лъч изпраща искри - те трябва да се осъзнаят, тоест да се привлекат в своето съзнание, в сферата на своя микрокосмос. И това трябва да се направи съзнателно, тоест със знанието на закона. Настройвайки себе си на музикална вълна получаваше звукови възприятия и създаваше мотиви и мелодии. Така е и тук, но се избира друга вълна и по собствено усмотрение.

210. Беше даден съвет да се устремяваш към неизвестни форми на мисълта. Защо? За да разшириш кръгозора и да покажеш, че магнетизмът на устрема може да се разпространява не само върху известна вече област. Трябва да се изхвърли от съзнанието предположението за това, че от пространството или от Мен не може да се получи ново, неизвестно знание, още не напечатано нито в мозъка, нито в книгите. Всичко, което се даваше досега, представлява един вид подготовка за получаване на съвършено ново и по форма, и по съдържание знание. Всичко и всяко знание е дошло на света по този същия канал на невидимото възприемане и само по-късно то е изкристализирало в изписани листове. Трудно е само отначало. После съзнанието привиква към метода на космическо получаване на знанието. Този метод ще бъде асимилиран от съзнанието и ще стане също толкова обичаен, както и общоприетия мозъчен. Нашата задача е да въоръжим човека без нито един апарат. Пречките се намират в съзнанието и в осъзнаването. Трябва да се очисти съзнанието от вековните предразсъдъци и предвзети идеи. Те са като окови за духа. На Нас са Ни нужни свободни от всякакви предразсъдъци глави. Ние все още сме далеч от разбирането на това с каква стена от предвзети съждения сме обкръжени. Още не сме осъзнали

величината и размерите на своята тъмница. Обичайните и наивни човешки предразсъдъци и рамки на неразбирането са като песъчинка пред тези чудовищни грамади и стени, които още не са осъзнати от човечеството. Мозъкът и мозъчното възприемане е затъмнило знанието на духа. Човек вярва само на него, смятайки себе си и за роб, и за грешник, и за пълзящ червей. Забравил е за своята сила и власт, и могъщество, и забравяйки е загубил. Вече не са предразсъдъци, а стени от невежество и мрак. А нали някога е и можел, и знаел, и умеел, и виждал, и чувал. „Имащият уши да слуша" е формула за обръщане към зрящите. Какво е запушило очите и ушите? Не е ли тъмнината? Колко смет трябва да се отстрани от съзнанието, за да се изчисти стъклото на духа? Ето, знаеш, че Аз Съм Близък, че няма граници и разделение и все пак издиганата през вековете бариера стои като препятствие по-силно, отколкото думите, отколкото Моите Думи. Призовавам сърцето да разруши всички прегради. Пътят към това е през сърцето. Мозъкът и мозъчната логика са безсилни. Преминаваме към езика на сърцето. Вярваме въпреки очевидността, сякаш над всички бариери. Отначало Ние Строшихме и Разрушаваме материалните прегради или форми на стария свят. Сега Помитаме планините от психически грамади, сковаващи съзнанието с вериги и закриващи хоризонта на възможностите. Зад вратите има нечувани възможности. Те не могат да бъдат обхванати от съзнанието, сковано от оковите с хилядолетна давност. Кой е казал, че човекът е роден за мъки и страдания? Лъжа! Човекът е роден за щастие. Служителите на тъмнината са породили злото. Злото е породило страданието и завесата на ограниченията и безпомощността се е спуснала върху челото на царя и победителя на природата. Човекът наистина е станал роб на материята. Всичко това трябва да се помете и разчисти. Гъсталаците на духа са огромни. В осъзнаването е ключът към всички достижения. Властта се заключава в осъзнаване на своето могъщество, принадлежащо на духа на човека по правото на неговото първородство. Не играчка на съдбата, а цар, не роб, а властелин на духа и повелител на стихиите. Не слуга, а Владика на своята мощ. „Вие сте богове", - Казах. Потвърждавам Казаното. На Мен не са Ми нужни прегърбени роби. Очаквам побеждаващи воини. Искам да видя победители, мощно вървящи към Мен. За вас, за вас, за вас е Моята смелост, за вас, за вас, за вас е Моята сила, за вас, за вас, за вас е Моята Светлина, и Моите дарове са за вас. Очаквам, за да украся вашето чело с венеца на победата и да ви връча скиптъра на властта. Невидимият венец и блестящият жезъл - какво са пред тях всички земни отличия?! Короните на царете са отхвърлени и царските скиптри са в прахта в този свят, където преминава и свършва всичко. Но Моят венец от Светлина и Моят жезъл на властта са навеки твои. Не са човешките ръце, които ще го свалят от челото на победителя и не са краката на двукраките, които ще стъпчат твоята власт. Давам висшето. Приеми го духом и в духа.

211. "Събирач на съкровища"- така може да се нарече тази степен. Съзнанието се проявява като филтър, задържащ скъпоценните частици, или като ловна мрежа. Работата на ловеца е да отграничи нужното от ненужното и да избере времето за лов. Понякога сам организмът подава знаци, както това беше в случая с неотдавнашната сънливост на реката. Но фокусът на притегляне представлява запаленото съзнание. Сега хвърлят мрежа с електрически лампи. Аналогията е пълна. И уловът е пълен, ако лампата е достатъчно силна. Може да се лови и без лампа и мрежа. Тъй като говорим за съзнателно прилагане на закона. Обещах Безпределност, затова по сегашното възприемане може да се съди за бъдещото. Зад пределите на твоите възможности се

отваря полето на Невидимия Град. Звънът на камбани ще покаже неговата близост. Затова и се говори за жадуващите за Града. Възможно е да се усили духовния глад по невидимото до степен на неизменност и тогава насищането с дарове на духа става законно неизбежно. Разбира се, съзвучим духом, или в духа, или с единното сърце. Живеем с единния Дух на Вселенското Сърце и с единния пулс, който не е земен, а вече Космически. Излязохме на широките пътища на света. Не може да се съзвучи с Мен с радостите и скърбите на този материален свят, който те обкръжава, но ти с Моя можеш. И отваряйки Своето Сърце за теб те Приобщавам към неговия живот. Аз Съм в радостта на духа, готов да дойда и да срещна в Надземната страна този, който върви победно по тежкия път в борбата и не се е предал на Земята. Аз Искам да Утвърдя Моя Свят в твоето сърце като висша проява на щастието. И със Своя пръстен Запечатах Моето явяване. Аз Съм Близък в лъчите на настъпващото разсъмване. И Скрих сроковете, за да укрепя вярата. Нейният огън е могъщ. Три пъти утвърден, помни за това, което Подготвям за теб. Набелязал Съм те за съучастник на огненото Царство на Шамбала на Земята. Кой, ако не моите воини ще понесат Нейната Светлина и на кого, ако не на тях, ще Доверя стрелите на Светлината - Моите Стрели? Нарекох ги възлюбени, тъй като Моята любов е с тях. Радвам се на твоето предусещане на Моята Близост. Не виждаш, но усещаш – в това е твоята сила. Аз Виждам и Зная, а ти не виждаш, но знаеш. Благо на теб, още не виделия, но постигнал със сърцето. Изгаряй преградите на плътта. Чакам, за да те взема при себе си видимо. С любов се изкачваме по стъпалата на Светлината, с любов към Мен побеждаваме тъмнината и с нея вече съм сковал връзките на щастието, свързващи ни в едно. Благо на теб, победилия с любов.

212. (7 май). Със съзнателност може да се определи направлението в небето. Отсъствието или нарушаването на стените на Кристала на устрема разрушава съсредоточаването. Кристалът на съзнанието трябва да остава нерушим. Тогава стените пречупват и отразяват без изкривяване. Също такъв монолитен кристал трябва да бъде и мисълта. Мисълта трябва да бъде кристализирана здраво и върху определен предмет. Тогава по закона за кристализацията ще протече процесът на правилното нарастване на страните на мисълта. Ако вместо една ясно оформена мисъл се появи друга или други, както това често се случва, то целият строй се нарушава. Да предположим, че ясно кристализираната мисъл е съсредоточена върху Мен в Моята Кула. Този кристал ще нараства по своите размери. Много опасни са страничните елементи, винаги внасящи аморфност. Но не само това, огледалността на стените става вълниста или неравна и губи способност да отразява и да способства нарастването. Подобно на лъча светлина на прожектора, ако се премахне фокуса, разпръснатите лъчи на съзнанието разсейват светлината и тя губи своя обхват и рязкост (видимост) и осветеният предмет изчезва. Съзнанието осветява само предметите, тълпящи се в непосредствена близост. Така и осъзнаването на Моя Лъч също изисква съсредоточаване.

213. Моите отношения не се променят, тъй като Владиката е неизменен. А твоите? Трябва да се отстранят колебанията. Никакви външни или вътрешни причини не могат да служат като оправдание за отслабване на връзката или прекъсване на сребърната нишка. Никога и никакви, с нищо! Връзката остава съвършено нерушима при всички условия и обстоятелства. Грешките и паденията са опасни не сами по себе си, а със своето откъсване, откъсването на съзнанието от Мен. Така също е неизменна и Моята любов. Това, което я затъмнява и отдалечава, са кривенето и гримасите на духа. Не тя се променя и намалява, а колебанията на разклатилия се дух я изкривяват и

намаляват в своето собствено съзнание. Владиката е неизменен. Така че главната грижа е да се удържиш от безпорядъчните колебания и на чувствата, и на мислите, и на цялото съзнание. Спокойствието на съзнанието се полага в основата на всички видове прояви на микрокосмоса, на цялата и всякаква негова дейност във всички сфери и на всички планове. Как да се покаже ценността на спокойствието? Безпокоят се всички и заразяват със своето безпокойство всичко и всички. Самата атмосфера трепти и се колебае под вълните на безпокойството. Безпокойните емоции и мисли заразяват пространството на далечно разстояние. Особено мислите. Сред всеобщото безпокойство спокойният, непоколебим, невъзмутим от нищо адамант на съзнанието е като светлина в мрака, като котва в бурята, като планина (висока скала) при наводнение. Всичко бушува, мята се и се безпокои, но не избраните от Мен. Тъй като на предела на безпокойствата и вълненията, върху техния гребен Съм Аз и Моите проявяват блестящия Камък на спокойствието, който е най-ценен от всичко. В него, в неговите стени е последното прибежище на духа.

214. Само животът - този най-добър учител, извиква за съществуване нужния ред мисли и внася своя коректив към тях. А животът на ученика Направлявам Аз. Значи може спокойно да се учиш от твоя живот, намиращ се в Моите ръце. Изпращам вехи на възможностите за разбиране проявите на живота. Учи се върху хората, върху приятелите, върху минаващите (минувачите). Всеки от тях носи в себе си урок за теб. Трябва не да се огорчаваш от техните несъвършенства, а радостно да се възползваш от даваните възможности и да се учиш безкрайно. Не осъждане е нужно, а обсъждане на получените от хората и приятелите уроци на живота. Какво може да замени най-ценното натрупване на опит? Ще се радваме на всеки опит и на всеки урок. Опитът - това са стъпала нагоре за издигащия се по тях дух. Колкото повече е опитът, толкова по-високо е духът. Разбира се, имат се предвид натрупванията на възхождащия дух. Огънят на активното напрежение не е безпокойство, но... при наличието на тържественост. Може да се даде крайно напрежение, но само тържествеността ще помогне да се съхрани облика на кристала на съзнанието. Иначе енергията, тоест самият светилник на духа ще се разлети на пръски. Беснеещите обвивки и особено астралът често предизвикват такова колебание на стените, съпровождащо се с взрив на съзнанието. Откъслеците на съзнанието са най-тягостното състояние на духа. Да останеш при откъслеците, разхвърляни поради небрежност пасивност е много печално зрелище. Колкото по-тревожни и безпокойни стават всички и всичко наоколо, толкова по-мощно нараства и се утвърждава спокойствието на съзнанието в своята несломима непоколебимост. И всяка проява на безпокойство вън в обкръжаващия свят нека да служи като повод и причина да се установи неговата устойчивост вътре. Тази формула – "Колкото по-зле, толкова по-добре" трябва да се приеме в живота като най-мощно условие за нагнетяване на вътрешна сила и съзнание за своето могъщество. Възможно е да се разглеждат тези "по-лошо" направо като усилители, сякаш черпейки и вземайки от тях своята сила по закона за полярността, прилагайки принципите на тактиката Adversa. Нека единият полюс на безпокойните явления да се утвърждава вън, вътре той ще предизвиква своя антипод, своята противоположност - осъзнаването на великото спокойствие, на великата неприкосновеност и неуловимост, и неподвижност на центъра, на стълба, на духа, Гледащ мятащия се свят вън от непристъпната твърдина на Вечността, цитаделата на Мълчаливия Свидетел. Така всичко служи за благото на възхождащия дух: и денят и нощта, и мракът и Светлината, и доброто и злото, и радостта и мъката, и приятелите и

враговете, и тишината и бурите. Всичко ще роди в неговата дълбина творящия съзнателен отзвук. Кристалът на непоколебимото за външното съзнание само напоява своята същност с нови елементи, непрекъснато обогатявайки го.

215. Огньовете на центровете са запалени като знак за постоянство и устременост. Огънят на устрема запалва центровете.

216. (8 май). Предоставете на Мен своите грижи. Пътищата за възход на духа винаги водят в областта на неизвестното. Следователно всичко неизвестно трябва да се превърне в близко и родно. Как да се направи далечното близко? С постоянно размишление. Тъй като всичко е в мисълта. Значи Твърдината се превзема с мисъл. Както навсякъде и тук побеждава мисълта, но създадена и насочена именно към тази цел. Целеустремената мисъл или мисълта, създадена с точно определена цел. Говори така на себе си: “Ето, аз пораждам мисъл отчетлива, ясна, явно кристализирана, създавана от мен за съвършено определена цел, за да вляза с нея в Твърдината и Света на Владиката”. И тогава тя, мисълта, ще те понесе към целта и тя също, мисълта, ще отвори вратата. Ще полетиш върху крилата на мисълта където мисълта може да долети. Но къде са границите на възможностите на полета на мисълта? Тези сфери на полета нямат граници. Листът хартия няма да полети или перото, или парчето дърво. За точния и бърз полет и то към целта е нужна стрела - стрелата на мисълта, огнена, оформена, определена, завършена, стройна в своите части. Тя ще долети. Стрелите на мисълта са остри. Пухкавите зайчета могат да лудуват само наблизо, само до теб. Листата и пухът се носят само по волята на вятъра. Говоря за неотклонния, неизменен полет на изострената стрела на мисълта. Трябва също да се знае, че стрелата на мисълта не познава препятствия, не познава прегради, бариери, стени, огради, врати, ключалки, брави и каквито и да било ограничения. Огнената целеустремена стрела на мисълта не ги познава. Огнената победителка е психическата енергия. Огнената стрела на мисълта, наситена с огъня на психическата енергия, носи в себе си свойството всепроницаемост. Ето, съедини се с Мен. Как? С какво? Със стрелата на съзнателно изпратената енергия на мисълта. Затова и е казано, че мисълта е над всичко. Говорим за мисълта, не за слузта на смътните и неясни образувания. Умейте да оформяте мисълта, придавайки ѝ нужната завършеност. Във вашия свят има много незавършено и неопределено, но в Моя Свят, където царства мисълта, в нея няма елементи на пихтиесто-разлятата неопределеност. През цялото време напомняме за отчетливост и яснота на съзнанието. Отчетливата ясна мисъл се твори от отчетливо ясното съзнание. Съзнанието или по-точно центърът, можещ да твори мисъл, се състои от елементи на мисълта. Но как да се твори и каква мисъл? Ако се погледне как твори мисъл обикновеното съзнание, можеш да се ужасиш. Съзнанието на двукракия е конвейер, от който тече мътна, кална, лепкава слуз, често зловонна и гнойна. Тече в непрекъснат поток, заразявайки пространството наоколо. Пораждащите центрове могат да се различават помежду си като Светлината и тъмнината. Устремявайки се към висшето осъзнаваме висшия аспект на творчеството, по-точно на творенията на мисълта. Осъзнаваме как трябва да творим своята мисъл. Мисълта е могъщо оръжие на познанието, непознаваща прегради проникваща сила, невидим всепроникващ лъч, спирала от най-тънка, пронизваща всички видове материя, енергия. Именно пронизваща спирала на мисълта, заострена, мълниеносно бърза, остра спирала. Мисълта е наш приятел и верен спътник. Нека висшето грижливо отношение да бъде към нея. Казано е: в тялото на мисълта може да се достигнат Далечните Светове. Къде са нейните граници? Така и в малкото, и в голямото - навсякъде царства мисълта. С

нея ще се осъдим, с нея и ще се оправдаем. На нея принадлежи последната дума и тя е вършителят на съдбите. Трябва да се разбере всеобхващащото, безкрайно многообразно значение на мисълта. Мисълта води човека. Мисълта е всичко. Затова всяка мисъл, набраздяваща сферата на духа, се нуждае от постоянна оценка на бдителното съзнание. Как да не се отчете нейната творческа мощ и следствие, ако тези продукти ще пребъдат в нашия микрокосмос, пораждайки неотвратими резултати. Да помислим за мисълта, да източим и приведем в пълен порядък и готовност това всемогъщо оръжие на Светлината. Жезълът на властта се твори със силата на мисълта. И той е даден. Ако жезълът е даден, ако е указана неговата цел и е обяснено как да се използва, то какво остава на одарения да прави? Да го приложи! И да помни: силата на дадения символ е в осъзнаването на могъществото му. Неосъзнатото оръжие е безсилно. Като автомат в ръцете на троглодит. Трябва да се осъзнае доверената мощ.

217. Да, ти си прав! Моят Огън и Моята Светлина твори в теб. Както светлината във фенера проявява най-тънки рисунки по неговите стъкла. Светлината е Моя, но рисунките нанасяш ти сам, щателно, като върху китайски фенери, изтънчвайки, обработвайки и украсявайки всеки детайл. И материалът на боите трябва да бъде лек, прозрачен и здрав. Грубата обвивка и тъмните тежки бои могат съвсем да затъмнят светлината. И тъй, Светлината е Моя, но рисунките върху обвивките са твои, ти си творецът и художникът и твориш с Моята Светлина. Затова са толкова разнообразни продуктите на творчеството и върху всяка стои печатът и рамката на Индивидуалността - техния творец. С това се утвърждава и свободата на творчеството. Творете в Мое Име, деца Мои. Творете с Моята Светлина, Мои воини.

218. (9 май). За далечната Близост. Какво значи близко или далечно? Близко е това, което изпълва съзнанието. Предметът, стоящ наблизо, но не заемащ съзнанието, е далечен. Човекът, живеещ под един покрив, но нямащ място в сърцето, е далечен. Цялата работа е в това каква част от времето отрежда съзнанието на даденото явление. Само с това се определя близостта или отдалечеността на хората, явленията и вещите. Не признаците на разстоянията, а отрязъкът от време, посвещаван на явлението в мислите. Мисълта е факторът, регулиращ и определящ близостта. Помненето е форма за изразяване на близостта. И когато то е изкристализирало достатъчно мисълта, то тя живее и пулсира в сферата на микрокосмоса даже и тогава, когато не е озарена от фокуса на съзнанието. Тя не явно, но мощно присъства в подсъзнанието, тоест също тук, до теб. Когато такава мисъл изпълва цялата орбита на духа, то последният вече става изразител на нейната същност, даже без да се съсредоточаваш съзнателно върху нея. Това е вече степента, когато човек започва да проявява със себе си истината, тоест изразява мисълта, ако тя е от Светлината. Няма да говорим за тъмните изразители, тъй като има и такива. Страшно е да проявяваш със себе си тъмнината. И тъй като мисълта е силна, ако е заредена с огъня на сърцето, то близко е само това, което е в сърцето или на сърцето. Долепилият се до Мен със сърцето е близък, възлюбилият Ме със сърцето и носещият Ме в сърцето е близък. Съзнателно укрепващият и утвърждаващият близостта е на твърд път. Моята Близост е тайна на успеха. Моята Близост е твърдина на поръчителството. Моята Близост е бездна на Светлината. Моята Близост е крила на щастието. Моята Близост е диханието на Вечността. Моята Близост е възторгът на духа. Моята Близост е килим за полет. Който смята да живее и възхожда без Мен, живее в света на призраците и фантомите, нямащи битие. Призрачен свят и призрачно съществуване! Неговият живот

е живот на смъртта, тъй като всичко подлежи на разрушаване. Но строящият върху Мен е зидар и строител на живота. Изпълнете сърцето си с Владиката.

219. Тя стои извън въздействието на времето, вещите и пространството. Затова се нарича и Твърдина.

220. (10 май). Благодарение на Бога вакханалията свърши. От всичко най-малко имат значение думите, по-голямо - постъпките и накрая мислите. Ние Даваме гаранция за закона за притегляне на мисълта. Мисълта твори Светлина. Ще се срещнем на работната маса. Ние много Ценим всяка дума от горе. Времето е създадено от мисълта, също и разстоянието. С мисълта те се и унищожават. И да се победи може духом. Затова и вратата към миналото се затваря. С това се отстранява магнетизмът на неговото въздействие. Следствието е още едно освобождение на съзнанието. Много са веригите, приковаващи към света долу. (От Майката). Работата е много.

221. Къде е Нейната Съкровищница, къде са Нейните искри, къде е Нейният Пламък? Великата Върви във вълните на Светлината. Въплъщавайки закона във форми Твори. Коя е Тя? Майката на Света. Майката на всичко, което е било, е и ще бъде. А ние сме Нейните деца – децата на Майката на Света. Идва времето, когато Нейните Дни ще се утвърждават на Земята. Дните на Майката на Света! С Нейните Лъчи ще бъдат пронизани сферите на Земята. Ще звучат и вибрират на Нейната нота. И Нейните деца ще изявяват Нейния Лъч. Така веригата на Йерархията ще се насити с Нейните Лъчи. И те ще преобразят света. Новата Земя и Новото Небе са Земята и Небето на Майката на Света. Както човек върви в лъчите на утрото или вечерта, така ще върви в Нейните Лъчи или под Нейните Лъчи. Лъчите на утрото и вечерта се променят, но Нейните са неизменни. Ще навлезе в живота като Даваща мощ и като реална явна Същност. Не отвлеченост, а живот. И ако Ние Я Почитаме, то ще Я почитате и вие. И ако за Нас Тя е Блага и Вседаваща, то Нейните Дарове ще се излеят и върху вас. Но Я Утвърждаваме Ние, тъй като Тя е Нашата Майка на Света, Майката, Скрила Лика Си. Кой ще повдигне покривалото, което Я закрива? Кой ще издържи ослепителното бляскащо сияние на Светлината на Скрилата Своя Лик, тъй като децата на Земята още не са готови да застанат пред Нея. Високите Духове са падали по очи и са седели, съзерцавайки Я. Плътта не е издържала. Но Нейната Епоха настъпва и тогава недостъпното се заменя със стъпалата на нечувани възможности. Нейната Сфера е широка като Света, Свят извън всички предели, затова и светът на личните преживелици и на егото се помита, за да не пречи да се види Огненото Величие на Тази, Която Твори живота на безпределната Светлина. Епохата на Шамбала, Епохата на Майтрейя, Епохата на Майката на Света! Трябва да се подготвяме за пълно преобразяване на живота, за пълно съзнателно изчерпателно отстраняване от лицето на Земята на всички форми на извехтелия свят. Ще си отидат всички, които са от стария свят. Ще си отиде всичко, което е от миналото. Ново, ново, всичко е ново във всичко. Не трябва да се съжаляват заминаващите сенки, не трябва да се съжаляват изживените форми, достигнали до границата на разложението. Те са изживели своите енергии. Разпадането на стария свят е нещо много по-драматично, отколкото може човек да си представи. Тъй като той се унищожава не само във видимите форми. Главното разрушаване на неговата същност се извършва в невидимите сфери. Не присъединилите се към Новия Свят, не утвърдилите се в неговите форми, останали глухи и слепи към неговия призив ще се окажат в положението на човека, внезапно лишил се от всичко: и духовно, и материално. На мястото на обичайния вътрешен свят на обикновения човек с обичайните продукти на неговия

психически живот изведнъж ще се отвори зееща празнина. Старото отмиращо съзнание ще се залавя за оцелелите отломки, но вихърът, помитащ всичко, което е от миналото, ще помете и тях. И да се живее няма да има с какво. Умъртвялото съзнание няма да има с какво да живее психически. Като просяци в отпадъци хората от миналото още се ровят в сметта на стария свят, вкопчвайки се за него и задържайки съзнанието си върху неговите отломки. Но вихърът шуми, помитайки последните. И за тях, възлюбилите стария свят, вече няма да има място нито в Новия Свят, нито в бъдещето. Лъчите на Майката на Света ще очистят Земята от отпадъците на миналото, ще изгорят натрупаните тъмни грамади. Съзнанието ще стане свободно и ще бъде Светлина. И за любителите на мрака няма да се намери нито занимание, нито място. Същото преустройство, отбор, и очистване се осъществява във всяко човешко съзнание. Старият свят в него се руши и помита. Но накъде ще се насочи корабът без кормило и кормчия и не знаейки своята цел? Решението на всичко е в Нас. В този тежък момент на разрушаване на всички предишни основи на живота неговите устои, надеждата на света се съсредоточава в Нас, само в Нас. Тъй като нерушима е само Стълбата на Йерархията. Трябва да бъде чут последният призив, тъй като наистина за някои това е последният призив.
Видях насън Апостолите. Те се подготвяха да приемат смъртта. "Някои кръстна, някои – друга". И аз бях сред тях, но на мен не ми предстояха смъртни мъки.

222. (11 май). Никой никога за нищо не се допуска в Светая Светих, в скритото светилище на сърцето.
Ако у нас имаше колектив, който би изразил своята мощ в единно желание!
Багажът на времето - психическите продукти на съзнанието - като ценности са различни по степен - от нужни до най-ненужни. Ще оставим най-нужните и ще предадем на забрава или ще изхвърлим ненужния баласт. С тях кълбото няма да се издигне. Колко излишно и всяка излишна вещ е като камък, преграждащ пътя към Мен. Съзнанието трябва да се освободи от излишния товар. Устремяваш се към Мен, а връзките държат, връзките на съзнанието. Това са токовете, излизащи от всяка ненужна вещ или явление, или продукти на съзнанието, протегнати от тях към фокуса на съзнанието. Ти се стремиш с всички сили към Мен, а те държат твоя фокус като здрави гумени ленти. Съзнанието трябва да се освободи. Почти всичко, което го изпълва, е ненужно. Тези нишки омотават крилата на духа. Няма да полетиш с вързани крила. Съзнанието не трябва да се привързва към нито една вещ, към нито едно явление, към нито един човек. Само към Мен и Моя Свят, и Моите Думи. Нека съзнанието да не се спира върху нищо. Изпълни всичко, което трябва и веднага забрави. Затова не се грижете какво да пиете или какво да ядете, или в какво да се облечете. Душата не е ли повече от храната, а тялото – от дрехите? Моят Свят е свят на духа и Моята Светлина е храна за душата. И твоята грижа е за тях. А за всичко останало – Моя. Затова и Казах: "Остави на Мен своите грижи". Аз ще се Грижа за теб и твоя свят - и вътрешния, и обкръжаващия вън, а ти - за Мен и Моето. Така и ще полетим, устремявайки се върху крилата на взаимната грижа. Но пред очите има толкова вещи. Премахни ги - те пречат. Очисти своя микрокосмос от всичко пречещо, а главно ненужно. За какво ти е това, което никога и никъде няма да послужи в бъдеще? Вземи на път ковчежето, но вещите в него полагай по избор. Без жалост предай на миналото, тоест на пълно забвение всичко, което не съответства на нуждите и величието на настоящето. Казах за венеца на победителя и жезъла на властта, а ти насочваш съзнанието си към сметта на текущите натрупвания.

Като елен, прелитащ над бездната, не забавяй полета в прахта на настоящето, не приковавай съзнанието към преходното и неговите фантоми. Призраците, призраците на живота нека да не спират твоя летеж. Призрачен живот, живот на илюзиите, многолика Майя, под какъвто и облик да се проявяваш, познавам твоя лик. Значи очистването на съзнанието се състои в освобождаването му от всичко, което пречи на Общуването с Мен и препятства връзката. Искам да те видя свободен, Искам да те познавам свободен. Пред Мен ще застанеш свободен. Затова и Казвам: не Мога да изпратя Лъч на възможности на роба. Отхвърли своите вериги. Законите, давани от Мен и тяхното следване са закони на свободата. С тях ще се освободиш от всяко робство. С изпълняването на Моята воля, с изпълняването на Висшия закон освобождаваш своя дух от хилядолетното робство. Особено пречи робството на текущия час и не толкова на вещите и явленията, колкото на хората и от хората. Влизайки в допир с хората трябва да се отстранят проявите на лични емоции, тъй като те именно отдават съзнанието във властта на другия човек, образувайки сякаш свързваща верига. А тъй като емоциите на хората не са много високи, то и веригата става вредоносна и обременяваща. Отграничи се от тях със стената на духа. Бъди не от този свят и света на хората, а от Моя. Давам и ще Дам възможност да се учиш усилено върху всички явления от твоя живот. Всичко ще Превърна в полза. От всичко ще извлечеш сока на живота. Няма противни явления, тъй като Моята Ръка е над тях - Ръка указваща, направляваща и грижлива. Погледни колко сили и енергия трябва да се изразходва всеки път за отстраняване на тези пречещи натрупвания. С тях нека да няма контакт. Върви срещу потока. Да! Владиката! Да! Твоят Владика, единен и единствен в еоните на времето. Аз ще те Издигна, ще Възнеса твоя дух на Планината на Знанието, Моята Планина. Твоето бъдеще е безоблачно и сияйно. В Моята Светлина сенките ще изчезнат.

223. Пази се от вибрациите на астрала - те са като пипала на октопод. Като калмар обвиват и изсмукват огъня на живота. Защо Пребиваваме в Твърдината? За да се оградим от хората. Еманациите на двукраките са непоносими. За странични тук достъп няма. Така и твоят център нека да бъде твърдина на духа, отразяваща Нашата, и без достъп отвън.

224. Искаш да възприемаш още! Е какво пък, ще Уважа твоята молба. Разглеждай своите мисли, постъпки и действия в аспекта на бъдещето. Прилагай към всичко тази мярка и няма да сбъркаш. Това е най-надеждният критерий на живота. Ще се приучиш да живееш сякаш в атмосферата на бъдещето. Как иначе ще определиш значимостта на явлението, неговата нужност и пригодност? Нищо негодно няма да издържи мярката на бъдещето. Нищо препятстващо няма да премине под нея.

225. Помни: всяко твое усилие, приложено за сближаване с Мен, е безкрайно плодоносно. Следствията на тези усилия не могат да се изброят. Но плодовете им вече виждаш. Затова се радвай на съзнанието за възможността на безкрайното приближаване. Всяка крачка, всяко усилие в това направление приближават към Мен. И отдалечеността не е в разстоянията, а в степента и плътността на ненужните натрупвания. Затова всеки опит носи в себе си елемент на очистване на съзнанието. С това е и значителен Съветът: “Устремете се към Мен”. Това е най-необходимата устременост.

Защо Давам толкова много? Мозайката на наслоенията не отслабва основата, а прави нейния рисунък по-пълен и по-многообразен по богатство на цветове и оттенъци. И ще се обогатява с нови елементи дотогава, докато не даде пълно съвършено отражение на Космоса, тоест на самата същност на живота.

226. Твоята любима е с теб със сърцето си винаги, както и Аз. Тъй като е Моя. Синът е Наш. За него е грижата. Но Нейната мисия на Земята е велика. Настъпват велики срокове. Затова съзнанието е напрегнато над Космическите задачи. Но ти си в Нашите планове – Моите и Нейните. Не Я разделяй от Мен. И когато Казвам "Аз", Тя, макар и незримо, но е с Мен. Ние сме заедно и ти си с Нас, Нашият син. Далечна е, но винаги близка. И творите също заедно с Нея в сферите на невидимото битие. Дръж Я здраво в сърцето си, неотделимо от Мен.
Съсредоточил се върху близките, записах.

227. Както съзрелият клас пшеница се накланя под тежестта на зърното, така плодовете на нейния дух узряват във времето си и изискват жътва. Не трябва да се пропуска срока на жътвата, защото класовете ще се разсипят.
Придобивките на духа не се проявяват веднага. Нужно им е време. Но когато то настъпи, песента на духа ще зазвучи като величествена симфония.
Владиката е неизменен. И когато свърши нощта зората на утрото ще пламне с огньовете на невиждана красота. И Поръчителството на Светлината ще бъде свидетелство за верността на духа.

228. (12 май). Именно, нужни са внимателни докосвания в ръководството. Ако помислим, то не е лесно. Как да не се докоснеш до кармата? Защо е недопустимо насилието? Всяко насилие е намеса в кармата, тоест нарушаване на закона. Нарушавайки кармата, нарушителят я поема върху себе си. Съзнателно това Може да прави само Владиката. Докосването до съзнанието на ученика трябва да изсича самопроизводен огън. С това той е и ценен. Истинският възход се осъществява със своите огньове. Корковите човечета са характерни с това, че тутакси се свличат надолу по стъпалата, преминати от тях с чужд огън. Сам, сам, сам, със своя огън, със своята воля. При сливането на волята на Владиката с волята на ученика елементът на насилие изчезва и ръководството достига апогея на задълбоченост. Инерцията на носещия се влак и пасажерът се сливат в едно в устремения бяг. Но е невъзможно да бягаш след влака, тоест да допуснеш проявата на отделяне. При отсъствие на отделеност кармите се сливат. Огромно е значението на думите "Вървим заедно". И тогава вече не е вмешателство, а пренасяне на кармата на любимия ученик върху Себе Си. Нишките на съдбите се преплитат здраво. И връзка вече означава сливане на съдбата на ученика със съдбата на лодката, кормчия на която е Владиката. И тогава не са страшни нито бездънната дълбина на океана, нито бурите, нито огромните вълни, носещи се наоколо, тъй като Ръката е твърда и Кормчията е опитен. Усещането за ярко осъзнаване на себе си в лодката на Владиката дава сила на най-великото спокойствие. Какво са за нас тогава всички опасности и страхове, и целият ужас на стихиите, бушуващи зад борда? Да загубиш своето място в лодката е равносилно на гибел. Затова гребците чакат и слушат всяка заповед, и я изпълняват незабавно. Грижата на Кормчията е за гребците и пасажерите. Но не всички искат да бъдат пасажери. За гребците грижата е двойна. Пасажерите ще покажат своята ценност по-късно, гребците вече я показват. Мои помощници, благо на вас. Вие се носите с Мен по бурните вълни на сивото и страшно море.

229. Нужно е Моите Завети да навлязат така здраво в живота, че да станат живот, тоест негово изражение. Джуджешките условия са за джуджетата. Но по ръста на проблемите и препятствията може да се съди и за своя ръст. Но решението е в духа, тоест решава духът. Огнената воля на духа разрушава напрежението на външните

стихийни натрупвания и обстоятелства, привеждайки в действие колелото на закона. В тези натрупвания няма съзнателност. Волята им дава направление или решение, претворявайки ги във форма по свое желание. Гордиевият възел на сгъстилите се дела се разсича с огнения меч на волята или на духа, въпреки привидната сложност на очевидността. Решението е в духа. Така наричаните обстоятелства са само пластичен материал за въздействие на волята. Но хората, вместо да застанат над обстоятелствата и сложностите на живота и да ги управляват като с диригентска палка, предпочитат да затъват под тяхната тежест. А Аз Говоря за власт. Тя трябва да се осъзнае, тоест да се влезе в нея, да се вземе в свои ръце и да започне да се прилага. Не Говоря за мъртва власт и теоретични абстракции, а за живота. В живота сега, незабавно се утвърждава властта над вещите, делата и обстоятелствата. Влез в своето наследство, вземи властта, ползвай се от нея, почувствай нейната сила. Разбери и осъзнай могъществото, дадено на теб и намиращо се в твои ръце. Не ограничавай неговото поле и сфера с нищо. Доверена е власт, доверени са и сферите на нейната проява или приложение. Жезълът е даден, но той трябва да се вземе и да започне използването му в живота и върху живота. Всички външни затруднения се дават със специалната цел да се упражнява и проверява на дело и в работата силата на даваното съкровище. Повтарям: не за мъртва власт Говорех и не за отвлечено могъщество. Нейната сила е в невидимостта, нейната мощ е в неуязвимостта, нейната непреодолимост – в силата на Моя огън, тъй като Съм я Дал Аз. Призовавам към съзнателно прилагане на твоята власт над сляпата сила на стихийните външни условия. Казвам: наистина можеш да заповядваш. Провери и утвърди своята сила и мощ. Проверката е възможна само в живота, от примера на тяхното утвърждаване. Не Мога да допусна да ръждяса блестящият меч. Затова Давам обстоятелства за управляването им и утвърждаване на твоята власт над това, което е вън. Говорих за голямата награда и съкровищата на духа, а ти все още ги измерваш - своята сила - с аршина на еснафа. Не за внушения, не за желания става дума, а за могъществото на духа, за власт над стихиите и над всичко, което е вън. Не си призван да укротяваш вълните в локвата. Отсега нататък са ненужни всички страхове, безпокойства и преживявания, както и размислите за трудностите или за безизходността на положението. Кълбото на явленията се взема и се разсича с меча на духа, кристализира се в нужната и желана форма и с духа се утвърждава неотвратимостта на необходимото следствие. В основата е неотменността на огнения закон и превъзходството на мощта на огъня над всички явления от живота. Прояви своята сила в съзнателното ѝ приложение. Тъй като Аз Съм зад теб. Не оплакване, не въздишки, не безпомощност, не униние, не страх, не безпокойство, а знание че властта, дадена от Мен, е непреодолима с нищо, което е извън нас. Вършителю на своята съдба, вършителю на живота, ръководителю на неговото течение, осъзнай своята мощ. Пробвай я, изпитвай я, прилагайки я навсякъде, където повелява духът и към което тласка животът. Той ще ти поднесе сам своите проблеми. Решавай ги със смела ръка с единната сила на духа и помни, че решението на всичко е в духа. Решението е в огнеността на духа, в огнеността на светлоносния меч на духа. Защо да се чака или мисли как ще се стече (как ще се случи) това или онова? Съставяй (Случвай) това “то или онова” сам и не чакай, а сам оформяй или давай направлението на това, което те очаква. Не се поставяй в зависимост от едни или други външни обстоятелства, а поставяй външните условия в зависимост от своята воля. И не едни или други, а именно тези и такива, каквито искаш ти. Тъй като властта над тях е у теб. Аз Дадох властта, Аз я Утвърдих и я Утвърждавам с Моята Ръка и със силата на

Моя Дух. Като начало и за усилване на себе си можеш да твориш заедно с Мен, сякаш Ме призоваваш. Но властта е дадена на теб и ти, слят с Мен, не се нуждаеш от молби, тъй като сливането изключва молбата. Твори като власт имащ. Учи се да стоиш върху своите крака и не забравяй: заповедта на волята и условието за личната отговорност са нерушими. Не трябва да се прави сметка за грошовете, когато имаш огромно богатство. Формовчик на човешките души, формовчик на космическите знания, формовчик на течението на живота, формовчик на народните съдби и планетните явления - в това е властта на сина. Можеш всичко, което осъзнаеш. Пределите на властта са ограничени от предела на осъзнаване. Но Аз Завещах Безпределност.

230. Преображението не е съдба единствено само на небесните жители. Всичко в Космоса върви по стъпалата на преображението: и пеперудата, и Архатът, и Пламтящият Логос. Звездата на Майката на Света също преминава това стъпало. Нейните Лъчи, достигнали за първи път Земята, са били първите Лъчи на преобразената планета, преминаваща стъпалото на своята трансмутация. И когато тя пламне с всички свои лъчи, наистина това ще бъде ново светило, нова планета. И срокът за преобразяване на Земята зависи от Нейните, на Майката на Света срокове. Скрилата Лика Си ще Приповдигне завесата и всички ще видят величието на Нейната Светлина, на Нейното светило с физически очи. Всички са гледали Спасителя и не са ослепели, но в момента на Неговото преображение или манифестация на Неговата огнена същност даже най-близките са паднали по очи, ослепени от Неговата Светлина. Възможно ли е да си представиш мощта на Лъчите на Преобразения Логос? Но сроковете са скрити. Бодърствайте.

231. Всяка стихия има живи същества, принадлежащи на нея и живеещи в нея на Земята във видими форми, а също живеещи в невидими форми в това отражение, на което на Земята са видимите стихии. Изключение представлява огънят. Съществата, принадлежащи на него, не могат да съществуват в земни форми. Но те съществуват - от низши до висши. Висшите е лесно да бъдат разбрани, тъй като ние самите сме огнени същества. Но низшите са форми на същества от неземна еволюция. Те се проявяват в земните огньове и в огнените недра на Земята, но не принадлежат на нея. Живеят в огъня и се хранят с огън, както рибата във водата и човекът – във въздуха. Подчиняват се на огнена йерархия на духовете по степени. Овладяването на своите огньове поставя човека на стъпалото на йерарх на огъня, облечен с власт над енергиите на низшите огньове. Заповедта към духовете на стихията на водата може да прекрати бурята в морето, заповедта към духовете на огъня – да спре пожара. Тази област на забраненото знание, достъпна за Архата, ще се разкрива в хода на разпалване на огньовете. Нужно е да се утвърди властта на съзнанието над стихията на огъня, тоест овладяване на огньовете. Иначе опасността е огромна. "Пламъкът адов" е резултат от това, че съзнанието е предизвикало огньове не притежавайки сили, поради ниското си равнище, да ги управлява. Пояждащият огън или низшите огньове се нуждаят от обуздаване, тоест от овладяването им и утвърждаване на властта на съзнанието над тях.
Помолих да се даде отговор на мой въпрос за Звездата на Майката на Света и съществата на огъня и веднага записах тези редове.

232. Да! Ще дойде ден, когато ще бъдеш с Нас и в плът, и в духа. Сега си само в духа. И този ден е също така неотвратим, както изгрева на Слънцето. А засега знай. Колкото по-малко плътни са твоите обвивки и колкото те са по-малко, толкова по-близо

си до Нас. По този начин плътният, Тънкият и Огненият свят са като стъпала за сближаване. На върха всичко се слива.

233. Надявай се на Мен, ще те Уредя. (Мисля, че се отнася за моите житейски дела, усложнили се много).

Идват уредниците на живота. "Градина на бъдещето" – така ще Наречем семената на творческата мисъл. Властта се дава за творчество. Посади със своята творческа ръка пламтящите огнени зърна на мисълта. Настъпва ново разделяне на хората по светлосянка. Светлоносците са носители на живот и се утвърждават в своята сила. Песента на живота започва да звучи в земните простори и да заглушава и побеждава песента на смъртта и разрушението. Можеш да виждаш и ще виждаш Лика на Владиката.

Вчера имаше пясъчна буря до късно вечерта. От вечерта реших да я спра, насочвайки мисъл към центъра на циклона. Сутринта имаше тихо и ясно време. Нима?..

234. (14 май). Лъчът е основа на връзката. Е, приятелю Мой, по Лъча и ще пишем. Творческата сила на Лъча изисква осъзнаване. Забележи: първото условие за всеки напредък или утвърждаване е допускането му в съзнанието. Без осъзнаване явлението остава вън в неоформен вид. Съзнанието на човека привежда явлението във форма. Затова осъзнаването е привеждане във форма, иначе без него енергиите остават неоформени и не могат да бъдат оформени. Енергиите се привеждат във форма от човешкото съзнание. Затова понятието осъзнаване включва в себе си не само разбиране, тоест понятието разбиране, колкото именно оформяне. Висшето стъпало на оформяне на енергиите е творчеството. Отделните разпокъсани елементи се сливат в стройна завършена форма. На този същия принцип се основава и осъзнаването - оформянето на мисълта. Всяка отчетлива мисъл вече носи върху себе си печата на тази оформеност. В това е нейната творческа ценност. Но тъй като мисълта има стремеж да се отлива във видими материални форми, то в това е нейното второ творческо свойство. Динамиката на творчеството е двойна. По такъв начин отчетливата кристализация на мисълта автоматически създава канал или причина за проява на тази форма вече в земни условия. Всичко е създадено от мисълта. И в основата на всичко, каквото и да било, длъжно или желано да бъде утвърдено на Земята, трябва да бъде мисълта. Сумата от които и да са външни условия по своята същност е стихийна, тоест необединена от една отчетлива съзнателна мисъл, макар отделните ѝ части да могат и да са следствие на съзнателни мисли. Затова стихийната сила на обстоятелствата също стихийно се подчинява на съзнателната, ясна, отчетливо оформена мисъл. Трябва да се осъзнае особеността на тази сила и властта на мислите над аморфните частици на външните условия. В това е властта - в осъзнаването. Запиши: вчерашният опит за прекратяване на пясъчната буря е успешен. Мисълта беше правилно насочена към центъра на циклона. В него е лостът и най-слабата точка. Както водният смерч се пречупва с лъча в средата, така мисълта разрушава самия център на зараждане на бурята. Енергията на мисълта се прилага към центъра, към основата, към самата същност на явлението - в корена. И когато най-сложното кълбо от външни явления трябва да се претвори по своему, тяхната периферия остава в покой. За да съборят дървото не срязват клоните, а то се сече в корена. Въздействието се прилага не над външните образувания, не над следствията, а над центъра, над самата пораждаща или породила ги същност. При това в сферите на тези причини, в самия им център властно и твърдо, и без всякакви колебания, и изобщо не съобразявайки се с това, което е било по-рано, се установяват своите причини - но вече

желани - като нов пораждащ център. И този нов център на причинност - пораждащата мисъл, творейки със своя огън вече отвътре, ще даде нужните следствия, тоест ще преобрази вече външното. Представете си човек раздиран от астралния вихър на безпокойства и вълнения. Кратка, остра, отчетлива стрела-спирала на мисълта за спокойствие в центъра, в сърцето - и ефектът е почти моментален. Но това е човек, съзнателен носител на мисли, тоест така или иначе противодействащ център. Докато външните условия и явления в природата нямат такъв център на съзнателност и противодействие. Те са съвършено пасивни и се подчиняват незабавно. И това трябва да се разбере. В случай на противодействие от страна на хора, въвлечени в едни или други условия, трябва да се помни, че хората не могат да мислят нито отчетливо, нито съзнателно. Техните мисли са полуаморфни и те не могат да се борят с огнената енергия на този, който познава своята мощ. Тъй като твоята мощ е слята с мощта на Владиката. Ние сме неразривно слети в едно – Аз и ти. И на теб е дадена власт да твориш с Моята Сила.

235. Правилно! "Не изкушавай твоя Господ". Но Говорим за опита за утвърждаване на закона. "Дадена е власт над всяка плът". Говори се за нейното утвърждаване в живота, в опита на всеки ден, в ежедневието. Детските опити и несериозното прилагане на закона за дреболии показват незрялост на съзнанието и разрушават основата на властта. Но полето на широкото прилагане ще даде опит на ръката. Следователно отсега нататък елементът случайност се отстранява от всички възможни съчетания на външните условия. Върху тях се налага огнената юзда на творческата воля и то съзнателно. Който иска нека да бъде играчка на съдбата и обстоятелствата, но не този, когото Аз Съм Нарекъл син, на когото е дадена власт. Отсега нататък ти си властелин на своята съдба и възлите на външните условия. Разрушавай ги по свое желание, по своя воля. А сила за извършването Аз Дадох. Учи се от Нашата Ръка. Виж как тя обръща хода на световните събития, въпреки жалките усилия на двукраките. Не искат, негодуват, буйстват, но постъпват в крайна сметка по Наша воля. Така и ти закалявай своята ръка, за да се приобщиш към делата на Моята Ръка. Подготвям за това. Не за лично самоудовлетворение ти се дава власт, а за големи дела, планетни. Още не осъзнаваш значението на възлите за предаване на Светлина в мрежата на Светлината. Но един от тези възли си ти. Те имат планетно значение. По своята близост до Мен можеш да съдиш за значението. За пълна изява на своя потенциал и светлоносимост трябва да сведеш до нула личното. Те като мръсни петна върху лампата пречат за пълното утвърждаване на Моята Светлина. Отхвърли всичко пречещо лично и всичко, за което е "достатъчна за деня неговата злоба". Сега твоето съзнание в своята дейност изцяло се посвещава на Мен: всичко е Мое, всичко е за Мен, всичко е за Моето. Така и ще продължим: заедно и неразделни. Областта на царствената власт на духа над материята се извоюва с редица продължителни съзнателни усилия и труд. Властта на духа се утвърждава с ръката и крака човешки, тоест с опита от прилагане в живота. Хората са отнесли в надоблачните висини даровете на Небето и са останали с празни ръце. Сега огнената власт на духа се утвърждава тук, на Земята. Помни: не на теория, а в живота. И Моята Ръка е с теб във всички твои дела. Дерзай, сине Мой.

236. Ще имаш всичко, което поискаш. Аз ще го Дам. Дори и... "лещена чорба". Но Предупреждавам: "Не заменяй срещу нея Моите дарове". Можеш да имаш всичко, но при условие да не заменяш Моето за всичко това, тоест да знаеш цената на всичко, тоест да претегляш всичко върху везните на Безпределността. Утвърждавай

съизмеримостта. Подготвям те за разбиране на велики задачи. В океана на Космоса и космичните простори, и в хоризонти без граници. Само с хоризонта на бъдещето можеш да ограничиш своя кръг. Настоящето е в миналото и не е Ни нужно. Ще отмериш своето величие с величието на бъдещето. В пределите на Моето могъщество и власт ще очертаеш границите на твоите възможности за могъщество и власт. Синовство означава единосъщност и сънаследие. И тъй, към висините на духа, натам, където няма край.
Според степента на растеж на разбирането на Мен в себе си утвърждаваш своята власт и могъщество.

237. Лъчът за помощ се протяга към любимия ученик. На някого му се иска да угаси твоите огньове. Но на тях няма да им бъде добре, Моите огньове са по-силни. Как им се иска да те притеснят и погасят. Колко хитрости! Колко мисли трябва да се изпратят, за да се установи охрана. Бодърстваме във взаимната грижа. При наличието на огън тъмнината е безсилна, както мракът пред светлината на светилника. Тъмнината само съществува, а Светлината притежава битие. Аз Съм Светлината.

238. (15 май). Бъди уверен, че Аз Зная. През нощта излезе на обичайната работа. През нощта с Мен. През нощта е същото, което ще бъде след смъртта. Отдавна всичко е познато и известно. Работим и се учим. Нощта за тялото е ден за духа. Духом спим денем, нощем се събуждаме. Там е реалното, тук са сънищата. И ако тук денем в земните сънища получаваме прообраз на Този свят, където биваме насън, то наистина се събуждаме от земния сън за царството на правдата, тоест за истински съществуващото. Насън понякога осъзнаваме, че сънуваме. Осъзнай и сега, на Земята, пребивавайки в сънищата на Земята, че ти сънуваш, че само сънуваш. Аз Съм и Моят Свят е съществуващото. Всичко останало е сън. И сънищата учат на реалност. Веднага щом стане разбираема сънoподобната природа на обикновения живот на Земята, Моят Свят започва да утвърждава своята реалност и истинската същност на своето битие. Но сферите на Земята са нужни като сфери на причинностите. Тук се зараждат причините и така ковем техните следствия там. Там се зараждат нови следствия на причините и тук вече ги утвърждаваме като причини. Веригата от причини и следствия преминава през тази двойна трансформация.

239. Кристалите се появяват при насищане на разтвора до известен предел. Кристалните образувания на огнените енергии на Моя Лик ще се проявят, подчинявайки се на същия този закон. Трябва да се насища творимия Образ до степен на кристалност, тоест да се отлее той във форма. Потруди се, приятелю Мой. Усилвайки го ще придобиеш власт над способността да кристализираш енергията, задържайки единната форма на образуванието със силата на духа.

240. Аз не един път Съм те държал в лъчите на напрежение на Светлината. Ако помнеше! Но ще си спомниш! Разбери и осъзнай творимата чудна приказка, когато бледнеят земните цветове и другият свят звучи победно с други звуци. И формите на другия, но близък живот с чудната си тънка, но ярка цветиста реалност изведнъж утвърждават мощта на победата на духа над света на тъмнината, илюзиите и забравата на всички висши чувства и висши възприятия. Животът извън границите на измамата и непоносимо тежките земни връзки е прекрасен. Но ние се приобщаваме към него сега в мъчение на духа, страдания и борба. Зова при Себе Си и Утвърждавам твоята власт над царството на тъмнината. И Аз Утвърждавам престола на светлината в света на светлите мечти, реални, съществуващи в Светлината, за власт над този свят и над Онзи, над всичко, което е извън Мен, над всичко което е и ще бъде. Зова и Чакам хилядолетия, за

да приобщя Моя най-любим син към Моя Свят. Ела, по-скоро, сроковете настъпиха. Вратите на Моя Свят са отворени и те Очакваме Ние всички, влезли тук някога. И сред тях, високите и достигналите, Чакам и Аз, твоят Владика, Застъпник и Баща. Ела, сине Мой, Моята Ръка е с теб. И пътят на далечните и надземни достижения, които ковеш сега в огненото огнище на земните скърби, е постлан с щастие. Венецът на победата върху твоето чело увенчава пътя, водещ към завършването. Аз Чакам. Ела.

241. Нека еоловата арфа на твоя дух да звучи на вълната, давана от Мен, не нахлувайки в нея със земното съзнание и не нарушавайки тоналността на песента на духа. Нека да звучи свободно. Чрез красотата Свързах твоя живот с Моя. Не мисли за прегорелите шлаки, дали прекрасни форми. Без шлаки не може да се мине. Но не заради тях започва процесът на творчество на формите на красотата в творящия живот. Всичко живо отхвърля мъртвите отживели частици, както тялото отмрелите клетки на кожата. Пеперудата, отхвърлила мъртвия, безобразен, никому ненужен пашкул, не съжалява, тъй като е получила крила. Така и ти ще отхвърлиш без съжаление своите дрехи от вчерашния ден и не за тях, омързналите и загубили прелест, заменяш своите нови блестящи крила, крила на радостта, крила на знанието, крила на Светлината.
Постепенно навлизаш в Моя Свят. Свързани сме с духовни нишки.
Предстои далечен път.

242. **(16 май).** Премахват се всички бариери. Широкото приложение на Моите закони ще се слее с Мен, тъй като Аз Съм законът. Пътищата на духа са неизповедими.

243. Строшилият преградите на материята ще чуе биенето на пулса на живота или ритмите на Космоса, огнения ритъм. Слушай песента на духа. Тя не винаги звучи. Прилепи ухо към нея, за да я уловиш цялата, от началото до края, всеки път, когато Моята Ръка докосва струните на сърцето и арфата на духа звучи. Разбира се, не е лесно да се издържа напрежението в отровените условия на живота. „Готов съм винаги да звуча на Твоя Зов, Владико. И песните на Земята няма да заглушат и няма да прекъснат песента на духа". Тя звучи само за чувствителното отворено ухо. Съзвучието на духа е мистерия на живота, звучене на духа на Моя далечен Призив. Върви с напрегнато внимание през живота. Напрегни ухо към Мен. Разбери съзвучието на сърцето, съзвучащо с Мен. Невидимо-неуловимото Съкровище на духа е по-ценно и по-добро, по-вярно и по-надеждно от хазна със злато. Като полъх на вятър, като шумолене на цветя са звуците на Моите крачки. Наклонилият своето ухо към гласовете на Земята няма да чуе Моите крачки. И възлюбилият някого или нещо, или каквото и да било „повече от Мен, не е достоен за Мен". Най-близкият – това е този, на когото Аз Съм по-близък и по-скъп от всичко, който в сърцето си най-близко от всичко и всички, и даже от самия себе си, е поставил Мен. Затова отдалият своята душа, тоест поставилият Мен пред себе си, ще бъде най-близък. Тъй като Аз Стоя в него по-високо от всичко. Любовта към Мен утвърждава превъзходството на Моя дух, Неговото главно място и изпълването на целия микрокосмос на ученика с Него. Изпълнете сърцето като център на микрокосмоса с Владиката и Неговите Лъчи като Слънцето ще го залеят изцяло. Изпълването на сърцето с Владиката не се нарушава от външните условия. Нужна е твърдост като на меч, разсичащ кълбото на грапавите и космати сгъстаци на земните условия. Утвърждаващият център е неподвижен. Как да науча да се преминава животът в мощно съзнание за спокойствие? Мощта на Моето спокойствие Давам чрез спокойствието на диханието на Вечността. Докосвам с крилата на величието. Върви в Моята Светлина, здраво стъпвайки в Лъча на Моето спокойствие. Усмири енергиите,

вибриращи вътре. Те са дадени, за да ти служат и се подчиняват на твоята воля - те са твои слуги. Тъй като ти служиш на Мен, на теб служи всичко, което е в Мен. Изяви тайната на сливането, проявявай тайната на близостта с целия твой съкровен лик, съкровено. Печатът на тайната да бъде върху челото и устата. И явното, което е тайна, да бъде скрито в гънките на твоята дреха. И преминаващите очи да не различат печата на Моя дух върху твоя лик, докато не удари часът.

На 15-ти повредих силно крака си. Стъпалото ми се изкриви. Боля ме три часа. Взех мерки и си казах, че утре сутринта ще ходя. На сутринта бях здрав.

244. (17 май). Да живее носителят на сътрудничеството! Преработи ли полученото или само чете? Дава се за обмисляне и анализ, и преработка, и приложение. И тъй, сине Мой, ти се привличаш към осъзнаване на истинското битие, битието в духа. До духа най-близко от всичко е мисълта. Затова пренасянето на битието в мисълта означава пренасяне на живота в областта на духа. Дворът се огражда със стобор, тъмницата – със стена, държавата – с граница, мисълта – с това, към което се приковава или накъдето е насочена, тоест в сферата на своята проява: ниската – с низост, семейната – със семейството, световната – със света, космическата – с Космоса; или: за себе си - със себе си, за домашното – с дома, за Родината - с Родината, за Мен - с Мен, за Светлината - със Светлината, тоест с орбитата или сферата, или същността на това, към което е насочена. Става дума не за освобождаване от мисли, а за пренасяне на мисълта от малкото към голямото, от нищожното към огромното, от ограниченото към неограниченото. Ограничението не се намира в самата мисъл, тъй като тя е безгранична в себе си, а в това, в което тя е потопена или с каквато сфера се обхваща. Преобразяването и освобождаването на мисълта се заключава в пренасянето ѝ от пределното в безпределното. Кажи Ми с кого или с какво, или в кого или в какво пребивават твоите мисли и Аз ще ти Кажа кой си ти. Кажи кои са твоите приятели - мисли и Аз ще ти Кажа кой си ти. Така светът на мислите, обкръжаващи човека, представлява изражение на неговата истинска същност. По това Творим и съд на този свят, тоест оценка на човека. Светът на мислите на спекуланта, на труженика-ентусиаст и на учения-новатор е толкова явен, че човешката същност лежи като отворена книга. Да се учим да сравняваме ликовете. Но мисълта се привързва към дадена сфера чрез сърцето, така че степента на свързаност или свобода на мисълта се определя от сърцето. Малко е да се насочи мисълта нанякъде или към нещо, или в нещо, трябва да се вложи в нея сърцето - не мозъкът, а сърцето. Мозъчната мисъл е лишена от динамика. Трябва да се осъзнае къде е това, най-ценното, тъй като където е нашето съкровище, там е и нашето сърце, тоест натам е устремена мисълта от сърцето. Архатът пренася своята дейност или своята проява в света на мисълта и в него съсредоточава своята активност. Това е пренасяне центъра на своя живот в мисълта. Затова йогът може да престои неподвижно цял ден и да бъде хиляди пъти по-деен и активен от суетливо тичащия из града еснаф, зает със своите дела. Единият мисли и твори, другият се гърчи във вихрите на астрала.

Да, ти си прав, възприятието е подобно на беседата между двама души и изисква активност. В това е неговото различие от обикновеното пасивно възприемане. Осъществява се беседа, само че това не е обмен на думи, а на мисли. Има форми на мисли, творящи света и мисли, творими от света. Първите царстват, представлявайки самородни центрове на причинността, вторите са само следствие на някакви външни

условия. Първите обусловят или творят живота, вторите се обуславят от живота и се явяват вторични, последващи. Творческите мисли, творящи причините на явленията, се отличават от последващите мисли като Светлината от тъмнината. Тези последващи се пораждат от рефлексността на мисленето. Светът, обкръжаващ хората, може да се разглежда като свят на формите или свят на чувствата и преживяванията, или като свят на мислите. Въздействието се извършва от горе към и чрез света на мислите, именно представяйки си го като прекристализиран с волевото сърдечно усилие.

245. Още един път Казвам: животът е училище и всяко обстоятелство е учител, имащо за цел да предизвика нужната реакция на микрокосмоса. Именно животът на ученика е широк ред от възможности за напредък на съзнанието и получаване на уроци от живота, точно планирани от Учителя. Затова подобно на пчела умният ученик извлича полезното знание и опита от всички тези задачи и подробности на живота, които Учителят Поставя пред него. Разбира се, нужна е зоркост, за да не се изпуснат най-полезните уроци. Опитът – това е сокът на живота. Да се порадваме на възможностите за опит. Това са стъпала на подема.

246. Зная всичко, какъв си бил, си и ще бъдеш. И Направлявам твоите крачки с твърда Ръка. Да пребиваваме с доверие към Водещата Ръка. Виждам подножието, не ти, а Аз. Затова върви спокойно. Терзанията на бъдещето са обширна област от психическата активност на човечеството. Ученикът не познава терзанията – никакви! Поглъщането на енергия е недопустимо!

247. (18 май). Поръчение, сине Мой. Неотстъпчивостта е основа на успеха: Какво ще бъде, ако мислите и чувствата на момента отминат, а тя остане и какво ще бъде ако я няма, тоест ако тя не остане? Пречещите и отвличащи обстоятелства ще има винаги, но при неотстъпчивост какво са те? Стъпало на подема или пейзаж, мяркащ се през прозорците на влака? Забравил си и разбойника, и митаря, и блудницата? Неотстъпчивостта е крила за полет! Пречи миналото? А ти върви. Пречи настоящето? А ти върви. Върви при всякакви обстоятелства. Нека всичко, което е отвън, да бъде условие за напредъка. В полета не трябва да поставяш себе си в зависимост от това, което е вън или долу, под теб. Но може от това, което е само в Мен и само с Мен, само Мое. Няма връщане назад. Пътят е само напред. И драконите на Прага, и страшните чудовища, и всичко, което пречи, са само стъпала на преодоляването. И препятстващите гласове ще предадеш на Моята воля. Всичко ще Обърна в полза и всеки недостатък ще Направя подножие и опора за скок в бъдещето, камъни, по които ще преминеш бурния поток. Аз Казах. Указания се дават, за да се възстановят изгубените възможности и да се отстранят причините за загуба, тъй като в твоите ръце са и причините, и възможностите. Ако се дава власт, то преди всичко тя се дава над света на причините. Възможностите се пораждат от причините и лостът от света на причинността се дава на теб. Вземаш явлението, каквото е. И ако то не съответства на теб, го разсичаш с огнения меч и вече според себе си създаваш причината за ново, желано. И ако в теб нещо не е както трябва, гледай на това „не както трябва" като на нещо, към което по една или друга, зависеща от твоята воля, причина ти още не си успял да приложиш своята воля или пък не си пожелал. Няма противни явления и няма нищо, което да не може да преодолее огнената воля на човека и твоята, на Моя син, слята с Моята и укрепена върху Мен със съзнанието за получената власт. Запомни: всичко се дава само за възход или преодоляване. Тъй като преодоляваш с Мен. И здравето е в твоите ръце, както и в неотдавнашния случай с повредения крак. Кракът беше увреден, но знаеше и вярваше

неизменно, че на сутринта ще бъдеш здрав и стана здрав, победи немощта на плътта. Така е и във всичко. Учи се, приятелю Мой. Добре е да се учиш върху живота. При съзнателно отношение ще пожънеш обилно. И можеш да черпиш своите сили от всички срещани съчетания на елементи, тъй като служат на теб и са дадени за служене, и при осъзнаване служат като килим на подвига. Като слон, вървящ през гъсталака, съкрушавай неговите храсти. Вървиш под Моята грижа. Обичай съзнанието за преодоляване. В него е радостта от превъзходството на духа, в него е чистата радост от победата, в него е силата на Лъча. Ограничавайки своя свят с Мен го правиш безграничен и излизаш в океана на Безпределността. Затова преди всичко и всички навсякъде и всякога Съм Аз. Има ново препятствие, има пречещи мисли, има отзвук от миналите грешки, но... Аз Съм напред, но Аз Съм преди всичко и над всичко, но постави Мен, Моя Лик между себе си и това, което препятства или пречи, или смущава. Така, поставяйки Мен по-близко от всичко, което е вън или вътре ще преуспееш неизменно и ще победиш всичко. Давам ти ключа от тайната на преуспяването. Просто. Просто е всичко в духа. Но не се измамвай от тази простота. Към нея води пътят на хилядолетни усилия и борба. Но когато е достигната границата, величието на простотата става достъпно. „Устремете се и ще ви залее сиянието на Безпределността" - колко е лесно и колко е просто. Но кой от милиардите двуноги ще разбере мощта на простотата на закона и ще я последва? Всичко е просто, всичко е в духа, но то е достъпно само за напредналия ученик.

248. И тъй, Моят Лик, творящ Светлина, стои в теб между Безмълвния Свидетел - центърът на всичко и в центъра на всичко, и потока от сменящи се физически форми, потока от астрални образувания и потока от носещи се мисли. Три свята се носят вън. Ти и Аз сме в центъра и с Мен си отделен от това, което е вън. Да бъдеш с Мен значи да бъдеш отделен в Мен от тези трите носещи се мощни потоци. Тъй като Аз Казах, че Слънцето ще премине и Луната ще премине, и Земята ще премине. Но няма да преминем нито Аз, нито ти, който съществуваш в Мен и утвърдил се в Мен. И тъй, във всяко препятстващо явление търси корена за преодоляване, или лоста, и веднага го вземай в свои ръце, и го завъртай както и накъдето искаш по своя воля. Трябва да се научиш да се ползваш от лостовете на живота, тъй като си поставен при неговия източник. В Чашата на Света кипи животът, става насищане на неговото съдържимо. И скоро наситеността ще даде кристали от огнени отлагания. Защо Ние Стоим на кормилото на събитията? Защото Ние Пребиваваме в света на причините. Ние Сме мощта, пораждаща причините. Над света на видимите и невидимите форми стои Светът без форми. В него е източникът на проявените във форми явления в световете. Законите на Макро- и микросветовете са еднакви (тоест на човека и Космоса). От Света на Причините на невидимо съществуващото и без форма се поражда видимото. Така и невидимият център на микрокосмоса е центърът, пораждащ и обуславящ характера и същността на неговата видима сфера. В орбитата на микрокосмоса твори неговият център. Затова микрокосмосите на Спасителя, на Платон и търговеца на ъгъла се различават толкова.

Също и на човешките думи не трябва да се придава никакво значение, тъй като не изразяват света на причините, а само свойствата на външните повърхностни течения. Учението на Христа, Словата, Казани от Него, представляват кристализирани форми на идеите от света на причините. Тяхната същност е непреходна. Изтрити от страниците на Писанията те ще останат да съществуват в пространството, докато не се изпълни всичко.

Не е така с човешките думи. Те текат като вода и нямат корен. Каквото и да каже двукракият неговите думи са като опадали листа. Не придавайте значение на думите, зад тях няма мисъл. Ако и да блесне, то толкова бързо и ще угасне. По тази причина всички постройки на двуноги, изразявани от тях в мисли и неизразявани, може без стеснение да се помитат и да се заменят със своите: отчетливи, завършени и неизменни, ако това изисква делото. Може изцяло да не се съобразявате с това, което прави, говори или мисли човекът. И не трябва винаги да възразявате или да спорите. Това е съвършено безполезно. Но е полезно цялото това кълбо от неоформена разливаща се слуз да се замени с ясния монолит на своята мисъл, ако това е нужно. Също не е важно какво искат хората. Важно е кое искаш ти, ако искаш в Името на Светлината или в Мое Име. Можеш да заменяш техните искания със своето желание, твърдо очертано и определено. И в същото време, когато техните мисли, думи и постъпки се стелят по повърхността и нямат сила, твоите излизат от дълбочина и от сферата, пораждаща причинност и творят своите форми. Осъзнай своята власт над сферата на човешките прояви и внимателно се отнасяй към човека, без да се съобразяваш с някого и с нещо. Тъй като човешките желания и действия обикновено нямат никакво отношение към Моя Свят и Моите желания, и Моето Учение, и Моята Светлина. Затова моите посланици вървят, съкрушавайки планините от човешките натрупвания и утвърждават своята свобода върху отпадъците на двукракото мислене. Еснафското блато не обуславя течението на техните, на посланиците, мисли. Те знаят своя път. Властта е дадена не за подчиняване на хората, а за подчиняване на обстоятелствата и утвърждаване на своята свобода, за да се бориш мощно с мътния поток на човешкото мислене. Ако нямаш власт, няма да устоиш. Но Аз Устоях, тъй като Имах власт. Ще устоиш и ти, но сега Аз Стоя срещу потока на света и ти си с Мен, и ти стоиш. Дръж здраво властта и не се отклонявай нито на миг от нейното осъзнаване. Човешкото блато засмуква като тресавище. Изслушвай всекиго и пропускайки излятото покрай теб, утвърждавай своето и не с думи, а с мисъл. Светът на причините, намирайки се в сферата на невидимото, при утвърждаването на всяка дадена причина изисква и невидими пътища. А невидима е само мисълта. Нея и утвърждавай. И думите, и убежденията, и доводите вече не са нужни. Затова позналият става мълчалив. За какво са думите, когато в неговите ръце е могъщият лост на мисълта. Но ако се произнесе дума, то тя, бидейки изражение на мисъл от света на причините, носи в себе си печата на неизменността. Оттук огромната отговорност за всяка съзнателна, тоест със знание изречена дума. В началото Словото е било от Бога и Бог е Бил Словото. Словото е било изражение на Първично съществуващата Причина. Ние, създадените по Неговия Образ и подобие, носим в себе си отражение на Неговите закони и словото на микрокосмоса също е творяща мощ и като такава изисква преди всичко осъзнаване. Словото като изражение на мисълта е пораждащата и творяща първопричина, тоест могъщия лост на огнената енергия. Словото, творящо първопричинната мисъл, невидимата творческа мощ на духа - нека да запомним. Даже неосъзнатите думи вече предизвикват някакви утвърждения в пространството. Огромна е отговорността за думата, даже на обикновените хора, но каква ще е отговорността за тях на огненото съзнание, творящо неизтриваеми следствия с неизменността на космическия закон. Да се замислим за отговорността за думите.

249. Аз и ти заедно творим формите на живот и в тях се влива животът.

250. **(19 май).** Минава ценно време. (Аз много дълго време се съсредоточвах.) Творческите ценности на духа се раждат извън времето. Пътят е подобен на чудо. Днес

пространството се преодолява трудно. Ще Подаря Камък от Планината. С него ще се отворят заповяданите пътища. Ще се облекчи Контакта. В него има вещество излъчващо топлина - истинския огън. Свещен Камък имат само учениците. Опази Съкровището. Ти го заслужи с вярна служба. Ще бъде свидетелство за Грижата и ще те надари с щастие. Носители на Камъка, колко сте малко. Но вашият малък брой е по-голям от милионите. Вие сте двигатели на еволюцията, водещи, ваятели и формовчици - вие сте строители на живота. С този Камък ще Утвърдим паметта на любимия [Гуру] в земната долина на скръб. И ще тръгнеш през живота като победител на света. И ще свържеш земната немощ със своята чудесна сила. Носителите на Камъка са имащи власт. Той се дава на всекиго според неговата същност. Представлява свидетелство на закона на съответствието. Неговият носител и Камъкът се усилват взаимно чрез невидим огън. В ръцете на отклонилите се той гасне. Но такива няма. Той е приемник и кондензатор на Моя Лъч. Алатир. Видим явно. Правилно си спомни тибетската монета! И чудният свят ще стане реална действителност. С устрема и изпълването с Мен показваш примера на Майката. Не е чудно! Ти си Неин син! Цветя от една градина сте, Скъпи Мои. Насищам те с нова сила с всеки нов изгрев на Слънцето. Моето Слово е неповторимо, както е неповторим идващият ден. Вървим по неутъпкани пътища. Ново, ново, ново - винаги. Прахът на Писанията е за книжниците. За носителя на Камъка в утрото са кристалите на елмазната нова роса. Струята на извора не се повтаря. А той тече във вас непрестанно.

251. На предела на загуба на сили Давам нови, във вихъра на безпокойството Изпълвам със спокойствие. Аз Съм тази жива струя на живот, пулсираща и трептяща с искрите на радостта в твоето сърце. Да! Да! Усещаш я. Утвърждавам радостта от Общуването. Запомни: всичко ще се изпълни.

252. Отвореното ухо е обкръжено със сфера. Слушай я. Всичко притежава своя сфера и ухото може да се постави, тоест да се насочи като окото, но към едно нещо или към всяка сфера. Може да слушаш Мен или Моята сфера. Учи се да слушаш това, което е в Мен. Съедини окото със слуха - съсредоточаването е двойно. И когато е усвоено, можеш да присъединиш и още едно чувство, да кажем обонянието или осезанието. И някога ще оживеят всичките седем. „Напълно бодърстващ” - така ще Наречем тази степен. Когато всичките седем са съединени към Мен и в Мен, настъпва палория. Такава има частична и пълна, зависи от устрема и умението да потопиш себе си в чувството и сферата на неговото приложение. Границите на овладяване се намират в съзнанието или осъзнаването, както и в случая с лежането или седенето върху вода. Състоянието на съзнанието обуславя. Учи се да съединяваш слуховото впечатление със зрителното едновременно. Може върху музика. Законността на необичайността изключва вредното чувство на удивление. Възприемай всичко както трябва. Всеобхватността е свойство на огненото съзнание. Негов символ е всевиждащото око. Степените са различни като стъпалата на Йерархията. Всичките седем се сливат в едно, както камъкът [седмостенът] в седемте стени. Поговорката „Седем педи чело” е пример за народната прозорливост. Защо не две или три, а седем? Народът е досетлив и чувствителен, усеща истината. Пребиваващият в Мен се приобщава към всичките седем стени, всичките седем започват да сияят с огньовете на живота, тоест събуждат се.

253. Мислиш постоянно дали може да се вмести Безпределността в писаните листове. Не може. Всеки ден ще пишеш и все ново. Всичко ще бъде ново и всичко неповторимо. Така също и процесът на неотклонния възход на съзнанието изключва

движението назад, тоест към старото, вече преминато по-рано. Зовът на новината е привлекателен. Затова Учителят е вечно нов. И не трябва да очакваш стари скрижали от Него. Не се Спира и Бърза, като и вас Моли да не се спирате и да побързате след Него, напред, за да получавате постоянно и неизменно все ново. Получаването се съпътства от асимилация, както храната всеки ден. „Хлябът насъщен дай ни днес" – чули, изучили и запомнили и повтарят като папагали, но малко някой е разбрал значението и смисъла на насъщния хляб, даван днес. Владиката Дава ежедневно на ученика Хляба на Живота - Учението на Духа: невидимо и видимо, незнайно или знайно. И това трябва да се разбере, помнейки, че и Нашият извор шурти във вас непрестанно! Разберете непрекъснатостта и постоянството на въздействието на Светлината на Моя Лъч. Отворете по-широко сърцето към потока на огнената благодат. Не вие, а Аз Изисквам отваряне на сърцето, не Аз, а вие го отваряте. Вярваш ли? Тоест отворено ли е сърцето ти към Мен - е условие за получаването. Да вървиш в Моята Светлина и то съзнателно е степен на вървящия Архат. Не се отвличай! Сега още се изисква съсредоточаване. Но после винаги и навсякъде и всякога ще проявяваш със себе си Мен, както Аз Проявявах Отеца - и в мислите, и в думите, и в действията. Аз и Отец, сътворили обителта в теб, ще Станем реалност. Затова те Нарекох сънаследник на щастието. Ускори своя бяг, за да не изоставаш след вървящия Учител. Световете са в движение, в движение е всичко. В движение Сме Ние - устремени вечно. Нима има време да се спираме на отпадъците на деня, когато е нужно да се даде пълна устременост на бяга? Ето защо се говори за огнен устрем. Утвърдете огнената стремителност на устрема. Нека устремът да бъде единствената форма на изразяване на съзнанието. Моят Лик е наситен с огнен устрем и приобщилият се към неговата Тайна се устремява след Него. И пътят на устремения дух е лек като полета на орела в небесата. По Земята така леко няма да допълзиш. А и къде? Полетът на духа е безграничен.

254. (20 май). Чуй, устремени, Моите стъпки. Има четири вида карма: народна, лична, срочна и обща. В момента на кулминацията на духа – преображението всичките четири трябва да съвпаднат. Подготвям за това. Удържам всяка и я Подравнявам към срока. Кармичните сфери, тоест привличащите се към нас, са устремени към нас със своите енергии. Посрещаме ги със своите огньове, за да потушим устремените отвън енергии. В това е и изчерпването на кармата - нейното погасяване. Кармата на миналото се гаси с енергиите на настоящето. Битка на огньовете и огньовете на настоящето надделяват. Иначе натрупванията на миналото побеждават. Енергиите на кармата са енергии, породени някога от нас. Извършили своя кръг, се завръщат. Те са преодолими за нарасналото съзнание. Но горко на духа, вървящ назад. Силата на помръкналите огньове е безсилна пред кармичните огньове. Ако всичко е огън, то и кармата е огън, кондензиран в кристалите на миналото. И побеждаващият дух върви свободно напред, преодолявайки вълните на насрещните кармични течения. Затова вървейки с Мен преодоляваме даже светилата, лъчите на които тъкат кармичните установки. Тъй като утвърждавайки мощта на света вътре, утвърждаваме мощта на духа или на Светлината над всичко, което е вън. В това се състои властта. Утвърждаващият огнен център противопоставя на външните огньове висшите огньове вътре. Запалените центрове или центровете за преодоляване на преодоляваните огньове създават победителя на духа. Моята Ръка, водеща по огнената пътека, издига твоята огнена същност в цялата ѝ мощ и непобедимост. Огненото същество, огнената твоя същност се събужда за осъзнаване на своята сила. Пламтящият съкровен огън, изпълвайки сферата

на микрокосмоса го преобразява в (пламтяща) пламенна пентаграма. И Аз, утвърдилият Своя престол в твоя микрокосмос, Царствам с величието на висшите огньове. Огън-победител. Така се нарича, тъй като огньовете на духа в света на материята нямат равни на себе си по степен. По скалата на вибрациите на материята те са най-висши. И властта над всяка плът е власт на височайшите огньове над огньовете на низшите октави на битието. Стъпилият върху огнения път стъпва върху пътя на победителя и става син на огъня, от света на огъня, Огнения Свят. И светът на низшите огньове му е подчинен. Същността на възходящия път се съдържа в овладяването на огньовете. С осъзнаването на себе си като огнено същество истината на Невидимите Светове се утвърждава в света на материята. Пламтящата Чаша на огненото осъзнаване трябва да се носи през живота с твърда ръка. Моята Ръка е в защита на огненото осъзнаване. Утвърждавам със Своята Светлина твоята огнена същност сред мрака на земната сфера. На всички противодействащи обстоятелства, условия и сили противопоставяме огъня на своята огнена мощ и своята огнена същност.

255. Границата на Шамбала. За преминалите - поток от огнена благодат. Шамбала не е мястото, а състоянието на съзнанието. Царството на Шамбала е царство на висшите съзнания. Твърдината е прообраз на това царство на Земята, където земното е одухотворено от висшето. Магнитните условия облекчават, материята е вече разредена и изтънчена от духо-огъня. Пъпна връв на връзката с Висшите Светове и магнитния център. Огнено сърце на планетата. Прозорец към световете. Котва и прибежище за духовете. Вечно - в земното, нематериално в материалното. Входна врата на пределите на Земята към Огнения Свят, Висшия свят, Света на Светлината, царството на невидимо Съществуващото. Утвърждение на това, което го няма, но което ще бъде. Бъдеще в настоящето. Крепост на Тези Немного, които Държат и Водят Земята и на тези, които Им служат в двата свята. Упование за всички краища на Земята.

256. (21 май). И само тогава, когато цялото твое същество е съсредоточено върху Мен, можеш да очакваш съответствие.

257. (22 май). Зората на утрото е като символ на настъпващото преображение. Винаги е на небето - тук или там. Знак за постоянната победа на Светлината. И винаги вървяща напред по лика на Земята. Моят Лъч върви със зората на утрото, разсейвайки тъмнината - значи винаги. Лъчът на идващата Светлина! Търсете Моя Лъч в лъчите на утрото.

258. (23 май). Всички ние изпълняваме задачата на Владиката. Дойде твоето време.

Преди пет дни записах.

259. Единението в Името на Владиката е сфера на съединени енергии, фокусът на които е устремен към Йерарха. Магнитната сила на притеглянето на сферата усилва дейността пропорционално на броя на участниците. Съзнанието, противодействащо на единението, е като олово на крилата на устремената сила. Лишили сами себе си от Светлина - така могат да се нарекат тези, които нарушават единението, самоволни затворници. Но обезсилвайки себе си, презрелите единението обезсилват целия кръг. Лъчът на Йерарха невежо е разпръснат за забава и угаждане на егото. Онези, презрелите единението, са окрали сами себе си. И те бродят, сами себе си окрали, с букаи на краката. Къде? Единението се утвърждава над личните настроения и всичко временно и случайно. Устремът към Светлината не може да зависи от настроенията. В

единението е залогът и гаранцията за възход и възможността явно да се докоснеш до Светлината на Йерархията. Тежко е за отделилите се и светло за събралите се заедно в името на Учението на Живота.

260. (25 май). Устременото тяло отхвърля от себе си зловонния накип на живота. Но стига само да спре и веднага бива заобиколено от сфера от енергиите, пулсиращи наоколо.

261. (26 май). Когато всичко се променя, Владиката е неизменен. Ние се Грижим. Нашата Грижа не е само в изпращаните думи. Засяга целия начин на живот. Не го Изменяме, но го Насочваме и Предвиждаме. Това е много важно за съчетаване на нужните нишки. Ние Тъчем нишките на събитията.

Видях насън Майката и Нейните дарове.

262. (27 май). Давам стъпало за сближаване с Майката. Ставаш близък. Степента на сближаване е неотменима. Всичко, което е било, е оставено зад теб: то е твое достояние. Преди края има сближаване. Всичко е записано по Моите думи.

263. Затова донеслият е опора на духа.

264. (28 май). Трябва да умееш да се подготвиш. По-добре слушайте. Знанието се влива като широка вълна в отвореното сърце. Всичко е изкупено с цената на мъка или жертви. Утвърдих безкрайността на Своите докосвания в Красотата.

265. (29 май). И тъй, дадена е власт. Но как, върху какво и къде да бъде приложена? Не е ли огнената енергия, която властно утвърждава своята мощ в света на материалните форми, подчинявайки на себе си сферите на низшите енергии? Властта може да се приложи в свръхличната сфера и в личната сфера, която е тясна и ограничена. Нима огнената победителка се дава за изява в личното блато? Разбира се, светилникът свети преди всичко в близкото обкръжение. Но е виден отдалеч като маяк в бурна нощ в морето. Но все пак, как да се приложи властта? Да помислим! Ще укротим враговете, ще подкрепим приятелите, ще умножим творчеството, но главното приложение ще бъде все пак в незатворена посока. Тъй като не всички пътища са „забранени" за сокола [перифраза по стихотворението «Дума сокола» (1840) на Алексей Васильевич Кольцов (1809-1842)].. В сферата на мисълта, сферата на тънките енергии, в сферата на невидимото е наистина царството на прилагане на огнената мисъл. И както за проявяването тук в невидимата форма то най-напред се изявява там, така и царството на неограничената мощ се намира в сферата на невидимото. Там и ще приложим дадената власт. Невидимо съществуващите Лъчи на Владиката изковават планетния живот. По този път върви и ученикът. Създавайки невидимо силни форми извън предела на личното, той се приобщава към Творчеството на Владиката. Пространството? Да! Да! Пространството е сферата за прилагане на огнените енергии. Пространствена власт - така ще Наречем родената мощ на победителя. Трудно е да се осъзнаят тези лостове на невидимата сила. Трудно е съзнателно да започнеш да се възползваш от дадените енергии. Но се учим, започвайки от малкото, както и във всичко. Поверената мощ ще увеличим и умножим. Това е първото неумолимо изискване на закона: не само да се съхрани, но и да се умножи. Иначе се отнема. Ще я умножаваме върху всичко, върху голямото и върху малкото, върху личното и общото. Личното не пречи, стига да не се разедини и да не закрие общото, стига да се проявява като негова, на общото, част. Властта се нуждае от ежедневно упражняване и утвърждаване. Не може да има отвлечена власт. Ученикът преди всичко не е отвлеченост. Дадена е! Приеми я. Действай

винаги и във всичко в ключа на придобитото и получено съкровище. Ето, твореше и заповядваше насън на хората, на себе си и на обстоятелствата като имащ власт. Радвай се на възможността за осъзнаването и приложението й където и да било. Тук сте ограничени, но там не сте ограничени. Ако тук ограничението може да лежи вън, то там е само в съзнанието, тоест в степента на осъзнаване на своята власт. Учи се. Огнената победителка, тоест психическата енергия няма да започне да действа докато не я признаеш в своето сърце, докато не я утвърдиш мълчаливо в цялото свое същество и с цялото свое същество. В мислите, думите и постъпките нека скрито да пулсира нейната мощ. И Аз, който Съм зад теб, ще Утвърдя твоята сила. Разрушавай миража на очевидността. И на Мен беше дадена, и на теб е дадена власт над хората и обстоятелствата. Но помни: висшата власт се утвърждава на предела на угнетяването. И ако по-рано, във века на водата, противенето на външното е било пасивно, сега в епохата на Водолея то става огнено и господстващо над него, тоест над външното. Утвърждавам те в съзнателно използване и прилагане на твоята огнена мощ.

266. Още не всички лъчи действат. Опърничавите ще се укротят със силата на лъчите.

267. (30 май). Времето идва и времето си отива, но Аз Пребивавам вовеки. Аз Съм винаги несменно присъстващ, като биенето на сърцето. Сърцето бие винаги, съзнаваме ли това или не. Така също и Аз Съм винаги в теб, съзнаваш ли или не. Биенето на сърцето не зависи от това, дали го усещаш или не го усещаш. Така също и Моето вечно Присъствие. Зърното на духа пулсира и Аз Съм в него, и сърцето е негово физическо изражение или орган. Не твой, а на зърното на духа. Не на обвивките, а на центъра, съществуващ вечно в теб. Но вслушвайки се в биенето на сърцето чуваш и усещаш крачките на Вечността, не земното, а вечното, затворено в земното, огнената пулсация, тоест ритъма на огъня, затворен в материята. Не в ръцете, не в краката, не в черния дроб, не в главата, а в сърцето е престолът на Тайната. Търсете в сърцето. Забравено, пренебрегвано и отхвърляно сърцето е средоточието на всичко. Отхвърлилият сърцето отхвърля Мен. Търсят решение на живота в мозъка, но то е в сърцето. Започналият да се вслушва в живота на сърцето отваря тайната врата към Висшия Свят. Биенето на сърцето отчита ритъма на Вечността, ритъма на Моите Дни. Аз Говоря с теб на езика на сърцето. Сърцето е мост между световете. Вибрацията на сребърния мост се предава със сърцето. Започвайки наблюдения може да се напише цяла книга и да се озаглави “Животът на сърцето”. Но най-тънкото изисква и най-тънки наблюдения и не на пазара. Някога ще бъде издигнат Храм на Сърцето. Хората ще достигнат до осъзнаване и почитане на Средоточието на Битието.

268. Твори пространствените задачи в Мое Име. Няма друга двигателна сила, друг стимул. С Моето Име не само “бесове се изгонват”. С Моето Име се извършва строителството. Формулата “В Името на Сина” са изкривили и са загубили нейния смисъл, и е останала форма без съдържание, тоест лишена от сила. Отецът-Майка са породители, Светият Дух – огън и Аз – Владиката, облечен във властта. Трите в Мен и Аз в теб не е отвлеченост, а творяща мощ. Словото! Но в плът Го обличаш ти. Необлечено от теб, тоест Аз, неприет от теб, не Мога да творя с теб, в теб и чрез теб. Утвърждавайки Мен в себе си твориш велико Действие или Велико Правене, Magnum Opus. Казано е: “Творете делото на Живия Бог”. Но как да се твори, какво дело, никой не знае. Но ти знаеш, тъй като Аз Указах. Моето Име сега отново се дава на света, предадено на мнозинството. Кой ще Го приеме, кой ще Го постави в основата на делата,

кой ще приложи огъня на Неговата възраждаща сила за Благо? Със Светлината на Йерархията Творим всички Ние, стоящи отгоре. Светлината на Моето Име е Светлина и мощ на Йерархията, събрани в единен фокус. Прилагайки Името към делата, прилагаш фокуса на огнената мощ. И те, извършваните с Моето Име или в Мое Име дела цъфтят с особен цвят. С Моето Име можеш да изискаш всичко, което сметнеш за целесъобразно. Мощта на Владиката се дава в ръцете на позналия тайната на Името. Първите християни са вървели в Мое Име и са победили света. Тайната на победата е в силата на Моето Име. На теб, вървящия с Мен, са нужни условия за строителство. Искай властно и смело в Името на твоя Владика. Ще получиш всичко. Прообразите на бъдещата власт и утвърждаването на въплъщаването на Моите Думи в живота са вече проявени в сънищата и изпратените думи, за да привикнеш и да ги асимилираш в съзнанието. Не за себе си или на себе си, а за Мен и на Мен са нужни дела. Затова е властта. Запомни: имащият власт, властимащият е увенчан от Мен с нейните знаци. Утвърждавай я във всичко. И ако в началото от сто се изявят десет, е огромен успех. Отбелязвай успеха като вехи за бъдещи действия. Отхвърляй неуспехите. Причините за тях са много - и лични, и пространствени, последните особено. Важни са успехите. Те са стъпала към бъдещето. Твоето бъдеще е приготвено: и хората са определени за теб, и условията са набелязани. И едните, и другите чакат Моята Дума, без сами да знаят това. Заповядах на вълните на Светлината да създадат това, в което да се прояви силата на твоето служене на Мен и в Мое Име. Ще разместиш шубраците със здрава ръка и ще направим чудна градина. Но на Мен Ми е нужно твоето осъзнаване на Моята Сила, заложена в теб в основата на всяко твое движение и действие, извършвано с Моето Име. Подчинените зверове ще легнат в твоите крака и ще ти служат. И твоята стрела, изпратена даже с усмивка на врага, ще изпълни поръчаното, въпреки цялата и всяка видимост. Записвай вехите на успеха. Казах: ще бъдат стъпала за растеж на силата. Всички външни условия и подробности нека бъдат за теб като четките и боите за художника - рисувай каквото поискаш и както поискаш. И черните, и сивите, и кафявите, и сините, и златните, и розовите - всичките служат за завършване на желаната картина - образа на огнената мощ, творяща в пространството. И тъй, сине Мой, не си оставен без грижа, не си лишен от дарове, не си отрязан от възможностите. Дадено е всичко, което е по силите да приемеш и да издигнеш духа. Твори. Благославям те. Готви се за великото бъдеще. Трябва да влезеш в него съзнателно, със знание на властта и силата, скрити в Камъка, подготвен от Мен. Камъкът е огнено съкровище на сила и власт, и могъщество. Подготви съзнанието си за него. Гори с огъня на тайнствената чудесна сила, но според степента на готовност на съзнанието.

269. (31 май). Проявеното от вас усърдие се поставя много високо от Нас. От Мен не може да се изисква, но от пространството може. Чуваш и виждаш чрез Мен. Твоята власт над пространството е йерархична. По-лесно е да се понасят проявите на обкръжаващото несъвършенство, когато си в Мен и с Мен. Тъй като Нашата задача е да водим към съвършенство и да издигаме. На всяка проява на несъвършенство отговаряй със създаването на висша, по-съвършена форма, за замяна с нея на дадената, несъответстваща на твоето разбиране. Внасяй своя коректив веднага. Много несъвършенства има наоколо, много грижи. И тъй, гледай и изправяй, внасяйки по-съвършени и по-подобрени форми. Само критиката и осъждането са мъртви и неплодоносни. Нашата критика е творяща. Но често в новата форма, още несъвършена, Виждаме нейното бъдещо съвършено еволюционно-строително значение. Това

придвижване на факта в бъдещето изключва грешките на съжденията. И формите, проявяващи се в социалния живот, се издигат по стъпалата. Затова на грубите форми на този ден Гледаме като на пластичен материал за преработка и отливане във висши форми на живот. Смятаме, че всичко видимо е подчинено на Нас за подобрение. И ако Нашата Ръка завърти кормилото, то кой може да го завърти обратно? Ще твориш в Нашия ключ в съзвучие с Нашите Планове. Полето за творчество е необятно. Степента на обкръжаващото несъвършенство е огромна. Затова няма край работата пред очите, виждащи мрака на настоящето и Светлината на бъдещето. Пигмеите и невежите отпускат ръце в безсилие, но Ние Творим с огнената мощ, подчиняваща на себе си пространствено-временните форми. Поставен си от Мен да твориш Светлина в обкръжаващата мрачина. Твори с мощна ръка. Заменяй вехтите форми на заминаващия свят с нови, светли, огнени навсякъде и винаги. Да не се умори ръката в правенето. И пространството ще звучи с радостта на творчеството. Замени калта с чистота, тъмните дрехи със светли, колибите с дворци, мотиката с машина, плевелите с цветя и ливади, пущинаците с гори, невежеството със знание. Строй неуморно с творяща мисъл царството на бъдещата Светлина. Като планински поток в долина ще се втурнат през фунията на твоето съзнание пространствените творящи форми, приготвени от Нас, тъй като ние - Аз и ти творим и ще творим в съзвучие. При изворите на живота са поставени избраните от Мен. С меча на духа се разсичат възлите на стария свят и с жезъла на творческата мощ се изграждат формите на победно настъпващия нов живот. Новото Небе и Новата Земя се отливат в земни форми чрез Моето съзнание и твоето, слято с Мен. Помни отговорността за създаваните форми. Така Твори Йерархията, така ще твориш и ти, познавайки силата на великия закон, лостът от който е в твоята ръка. Тази творческа работа се извършва на всички планове и във всички твои състояния, и вече не остава място за малката личност, отхвърлена поради пълна ненужност. В настъпващото планетно преустройство не остава място за малкия дребен свят на личните преживелици. Личността става само част и изразител на общото, а за теб на Висшето, тоест на Йерархията. Проявяваш със себе си Висшето и преди всичко - Мен. Носи пред себе си съкрушаващия всичко вехто и старо таран на пламенната мисъл и с него разбивай и разтопявай всичко противодействащо, тъй като пламъкът на всепобеждаващата мощ е в точката на удара. Разбери: Говоря за мощта и силата, и Моето могъщество, утвърждавано в теб от Мен, непреоборим и непреодолим от нищо. Кой е силен срещу нас? Подготвям за величието на Моя Ден. Ще се представиш в пълно въоръжение на Светлината. За Моите синове е разстлан килимът на успеха. Но даже пес няма да се отзове на зова на онези, предали се на мрака противници на Светлината. Сега твориш с Мен. Но какво ще бъде после, когато удари Часът и се пометат последните прегради? Да помислим. Да помислим за величието на царството на Шамбала. Успехът, успехът, успехът се носи върху крилата на полета и незримата сила твори с Моята огнена мощ. Да, приятелю Мой, пространството на Светлината е огромно, но действието на Лъча е мигновено. Творим обединени със сърцето.

270. Кой ще се реши да отрече великото планетно преустройство и тежестта на времето, което го съпътства. Разклатени са вековните устои. Ледът е натрошен и се отнася от потока. Пролет е. Настъпва пролет, цъфтящата пролет на Новата Епоха. Течението отнася и старите кални пътища, и боклука, и мътилката, и калните води. Всичко става така, както трябва. Бреговете вече се обличат и ще се облекат със зеленина.

Стихналата вода ще стане прозрачна и оловно-сивото небе ще стане синьо. Идва щастие за света. Аум.

271. (1 юни). Има три плана на Космоса и всеки има своите енергии - до най-висшите. Висшите могат да се проявяват на низшите планове, но не обратното. В това е слабостта на злото и неговата ограниченост - върховете са му недостъпни. Енергиите могат да се съчетават по съответствие и единосъщност, сякаш привличайки се. На плана на низшите енергии злото е притегателно. Но законът е много сложен. Ето защо мисълта заредена с астрална енергия е слаба, много пъти по-слаба от чистата мисъл, тоест лишената от елементи на низшия план. От две съзнания винаги побеждава това, мислите на което са лишени от камично начало. Затова пазете спокойствие. Бъди винаги победител. Принципът на безстрастието е в мисълта. Огънят на сърцето не е астрал, тоест емоции. Не могат да се смесват антиподи. В случай на стълкновение с разбеснели се двукраки съблюдавай равновесието, каквото и да става. „Никой няма да устои срещу равновесието". Сега разбра тайната на мощта на равновесието. Да зазвучиш в унисон с беснеещия астрал на друг човек значи да загубиш всичко. Пазете равновесието на всяка цена. Струва си да се потрудиш. Поразяващият лъч се изпраща с усмивка към враговете, така също и стрелите. Спокойствието е оръжие на Светлината. Безстрастието е дете на равновесието. Но то трябва да се разбере. В неговата основа е любовта, а не ненавистта. Установи точно и научно опитите с прилагане на равновесието. Това е вече област на чистата психотехника, а животът е най-чудна лаборатория. Ако раздразненият човек прилича на черупка, то устоялият в равновесието – на адамант. Дадох ти Камък, за да станеш наистина Камък. Към казаното за това да не спориш и да не възразяваш, но само да мислиш по своему ще Добавя: и при това да се пази мощта на равновесието. Загубилият го е отворен за врага и беззащитен като воин без щит, оръжие и броня. Но докато са здрави щитът на равновесието, бронята на безстрастието и спокойствието - оръжието е непобедимо и защитата е непробиваема. Аз Дадох сила да разбереш силата на закона, тоест да я приложиш. Много важно е да се постигне същността и смисълът на получаваното знание. Разбралият ценността на евангелското съкровище на Царството на Светлината вече няма да го замени за нищо. Разбралият закона няма да се забави да го приложи. Така ръката, държаща лоста на закона, укрепва. „Защо да се пази равновесието?" - крещи невежеството. Ще Отговорим: „За да не станеш празна обвивка и жив мъртвец дори и за миг. Много такива ходят по лицето на Земята".

272. Законът е за всички. Същността на закона - за най-близките. Даже тъмните йерофанти владеят и управляват низши огньове. Медиумът не може да ги управлява. Равновесието е мощ на сдържаната активност, а съзнанието - като парен котел под налягане. Но подчиненият огън се насочва по канала на висшите енергии. И кой, приобщил се към властта, познавайки закона, ще поиска съзнателно да отдаде себе си в робство даже за секунда на когото и да било или на каквото и да било. Всеки нарушил с неравновесие целостта на заградителната мрежа отдава себе си на доброволно робство и под властта не само на тъмните твари, които се устремяват в пролива, но и на всеки човек - свидетел на взрива. С това се дават в ръцете на свидетеля нишките на връзка, за които може винаги да дърпа препъналото се съзнание. Затворете се здраво и спуснете забралата. Не Мога да допусна Моята сила да изтича през цепнатината на невнимателността. Ползвай се от силата, но по своя воля и в равновесие. На верния пазител ще бъде доверено повече и все повече. Зова Своите верни воини, поставяйки верността към Мен във всичко. А Аз ще те Издигна и всяка Моя дума,

дадена на теб, е стъпало на неизменността. Тъй като твоята мисъл е по-силна от всичко, помислено някога от теб, ако вървиш слят с Мен. Ето в какво е твоята сила. Пътят на духа, възхождащ под Моя Лъч, е неизменен. Аз Победих света, тъй като когато Вървях на смърт и на мъки скъпоценният камък на равновесието гореше с нерушимия огън на далечната звезда. И Князът на този свят не Ме намери, тъй като нямаше в Мен нищо. Утвърди равновесието в своя живот като основа на битието. По-добре е да загубиш всичко, запазвайки равновесие, отколкото да придобиеш всичко, загубил го. Могат да отнемат всичко, даже и тялото, но не Камъка. Но ноктите ще се втурнат и слабият няма да удържи равновесието. Още един път Напомням: „Опази!"

273. Верен приятел и незаменим приятел, и близък завинаги. Не е еднодневка и не пърха, а върви, стъпвайки здраво. Дай му възможност да върви със своите огньове. Само направлявай с нечувани докосвания. Ще се издига с огньовете на предаността. Пътищата се срещнаха неслучайно. Предвиди го. Вървете по върховете. Бъдещето е набелязано. Ще разделите Моя Труд. Пази. Камъчето е ценно. Ще се събуди навреме с огньове.

(Това е мое собствено). Стадото свине се втурна към водата. На освободената енергия на обсебителите трябваше да се даде изход. Разрушавайки нежелателното явление трябва непременно да се създаде форма за проявата му, противоположна по същност. Детето плаче. Не е достатъчно да му се забрани това. Нека енергията, изливаща се в сълзи, да се изрази в усмивка. Трябва да си представиш усмихващото се лице на детето.

274. И устремът е по Лъча.

275. Получаваш наследството на Владиците. Опази мисълта от блуждаене.

276. (2 юни). Мисълта носи освобождение.

Ще се стовари заплаха.

А Аз ги Предупреждавам. Не подлежат на съд.

Това е и Тайната, че Аз, пребиваващият вън, Пребивавам вътре в теб. Всичко се върши по думата на Владиката. Забравяме ли? Забравяме.

277. (3 юни). Сърцето е на вечна стража: велика и малка. Нищо не е сравнимо с величието на Вечността. Винаги е извън условията на времето, пространството и вещите. И щом като тези условия се отстранят, Проявявам се Аз. Молитвата е също средство за такова освобождаване от връзките на Земята. Откъслеците от мисли задръстват канала на възприемане. Да се отстранят. Не е нужно нищо. Само Аз, само Моето, само в Мен. Въздействието се осъществява непосредствено, ако няма откъслеци. Но през тях се пречупват и, пречупвайки се, се изкривяват. Трябва при контакта да се отстранява всичко пречещо. Възприемането е винаги възможно, ако каналът е чист, тоест не е замърсен с нищо. Н[иколай] К[онстантинович] казва: „Използвай опита за напредък: и лошия и добрия, и успешния и неуспешния, и сладкия и горчивия". Дарът слово, ако има възможност, трябва да се използва. Става дума за Моите възможности, непознаващи поражение, давани от Мен. Аз Съм в Кулата, но с теб. Мостът действа, сребърният мост на щастието. То не е леко, но кой е говорил за лекота? Заключи се с непробиваемо спокойствие и в него черпи сили. Аз съм тук, ти си там. Не! Не тук и не там. Всичко е единно в Мен. Хорските лутания са за Нас ручейче в низината: и далече, и долу, а Ние Сме горе. Материалните сънища, тоест животът, са неизбежни, те учат на нереалността на плътния свят. Колкото по-плътно, толкова по-нереално и обратно. Откъслеците застилат познаването. Огромна е вредата на откъслечното мислене. Непригодно е за път. Всички откъслеци могат да се изчистят без всякакъв ущърб за

делото. Ти какво мислиш? Отново да се потопиш в очакване? А къде са търсенията? Съсредоточаването не изисква измъчени усилия, нито напрежение, а само отричане, отричане от себе си или самоотхвърляне. Странно, но простото отвръщане от себе си веднага отваря тайните двери на знанието. Аз ви Казах: „Оттеглете се”. А ти се учи да заповядваш на мислите като на живи същества. Те се подчиняват незабавно на имащия власт. Мислите слушат Нас, тъй като ние Сме извън тях. А ти отъждествяваш себе си с всяка и вибрираш в унисон с нея. Това е твоята грешка и слабост. Мисълта е твое оръжие или инструмент, а не ти. Нали няма да започнеш да се отъждествяваш с лопатата, с която копаеш земята. В това е второто условие за свобода и власт.

278. Моят Свят е необятен и този, който иска да го отвори за себе си, отстранява себе си, тъй като той именно и затваря Моя Свят. Твоята постройка (мостът към Шамбала) през цялото време се помита от вълните на хаоса и изисква нечувано упорство. В Моята Кула вратите са отворени за учениците. Ще Опазя всички. (При това видях Гуру. С младо лице, повече монголски тип и мустаците монголски, висящи. Лицето неоцветено.)
(М.А.Й.) Аз трябваше да ти разкажа: наскоро след смъртта дойде ден и той (Гуру) оживя. Отначало се явяваше под различни облици от минали въплъщения, но видяният от теб преобладаваше. А аз ще тръгна заедно с него. Чувам песента на Шамбала, зовяща за бой. Последният бой, решителният, настъпва. Помогнете и вие. Помагате със своя устрем. Ще завърша с радост за бъдещето.

279. Силен! Силен! В осъзнаването на тази сила Сам.

280. Освобождаването на съзнанието от откъслеците на мисленето означава сливане с Мен. И безпределният, бездънен Свят, вливайки се като елмазен поток в отвореното сърце, донася без мярка безбройни дарове.

Видях насън Альошка. Той каза, че за нас се грижат така, че ние можем да не се безпокоим за нищо. Всичко за нас е вече решено и обмислено.

281. (6 юни). Открехват се опасни сфери.
Видях насън Альошка и той каза така: <...> каза, че след 8 месеца ще тръгнете за Русия. Какво за вас? „Много не говори с Георги” – (тя добави).
Ще взема при Себе Си неизменно. Отказ няма да има в нищо, но не може всичко веднага. Скоро. Скоро ще свърши всичко. Влез в Моето Дело. Събрани са всички сили, за да се изправим срещу тъмнината!
Работата не е в съсредоточаването, а в любовта, тоест пребиваваш в сърцето на любимия молитвено и се привличаш към него без всякакви усилия. Да се усили любовта. Клоните, недонасящи плод, Отсичаме. Виждам те и те Чувствам с приближаването на Светлината. И там, където трябва да се чака с години, Моят посланик получава веднага. Подготвяме за посланичество. Ще бъдеш Мой посланик и доверен, както беше Гуру. Моите посланици не познават терзанията на неувереността или колебанията, или съмненията, или страха. В Мен сте нерушими.

282. (Из пропуснатите Записки за май). Какво са за нас приятелите или враговете, или горещината, или студа, радостта или мъката, здравето или болестта, когато сме заедно и извън времето. Всичко това са само сънища, отминаващи в миналото. Но Аз не Съм нито минало, нито настояще, нито бъдеще. Аз Съм вечното в теб и затова Съм винаги с теб. Измамили, обидили, огорчили, обременили, но Аз Съм с

теб. Ще си отидат всички от твоя живот, но не Аз. Ще променят своя лик, но не Аз. Ще променят своето отношение, но не Аз. Владиката е неизменен.

Писмо от Майката. Потвърди се всичко, което записах на 6 юни, 3 юни, 26 май, 27 май. И даже думите са сходни. Особено думите от 6-ти за скорошното заминаване.

283. (7 юни). Бисерите на Великото Знание - Владиците ги Донасят от пространството и от Йерархията. Те се събират от Съкровищницата на Мъдростта. Летописът на Учението и записването на опита са пазители на земното изражение на Учението. Записва се всичко, достойно за записване. Книга на записите на Знанието.

284. Ние ви Доверяваме само при наличието на пълно доверие. Опази пазеното. Степените на възход са съкровени. И само Ние единствено Знаем кой на коя е. За Владиката е радост да даде на ученика нов аспект на Истината. Но затова се изисква известна степен на разширение на съзнанието. Ние винаги Сме Готови да помогнем. Но за помощта са нужни условия на възприемащо съзнание, чувствителност на отзива. На изпращаната помощ трябва да може да се отзвучи, да се приеме, да се осъзнае или признае. Признателността е важно условие за получаване. И тук, както и навсякъде, зоркостта помага да се забележи пратката. Повърхността на достиженията се пробожда с Лъча за новия посев. Но почвата трябва да бъде готова, иначе къде ще сееш. И кълновете узряват навреме. За Нас състоянието на съзнанието винаги е ясно и няма да Забавим времето за новия посев. Страданията на плътта разрохкват почвата и подготвят съзнанието за посев. Не трябва да се изказват мисли, освен ако не трябва да се приведат в действие, тоест нужни са действено жизнени мисли. Метафизиката се отменя поради непрактичност. Взема се всичко жизнено и за живота. Всеки труд се върши в името на живота. Ние Сме труженици-практици. Теорията е само канал за приложение и само “до известна степен”. Чистото теоретизиране е отменено. Животът на спасяваните е на отчет. Ние Сме на Велика Стража. Отговорни Сме за планетата. Общото изключва личното. Общото Благо напълно изключва сферата на личните интереси. За нея просто няма място в сферата на космическите начертания. Затова до Нас достигат тези, които са оставили своята личност назад за изгаряне. Даже кладата може да се разглежда като символ на предаване на на огъня на всичко лично и на приобщаването към космическото. Само в аспекта на общото личното може да заеме своето истинско място, но никога обратно.

285. Слушай какво Искам да ти кажа. Наблюдателността е основа на напредъка. Без нея възприемането е невъзможно. Усвои я и я вземи в ръце, и я овладей като инструмент на познанието и творчеството. Забравил за себе си само отвори очи и уши и гледай и слушай. Ако егото не попречи, ще откриеш нов свят. Тя (наблюдателността) означава събраност и бдително състояние на съзнанието. Човекът, предал се на емоциите, не може да наблюдава.

286. Магнетизиране на обстоятелствата. Намагнетизират се с мисълта за определена цел. Значи мисълта от абстракция става практически приложима за действие. Мисълта е съзидателна творческа енергия. Художникът има четки и бои, Архатът - мисъл. С мисъл се докосваш до Мен. С мисъл се устремяваме в пространството. Мисълта лети към далечната звезда и в сферата на невидимото, с нея се създава и машината. Мисълта е универсална. От световната необятност тя винаги е съсредоточена върху нещо близко или далечно и с това затваря себе си. Работата не е в самата безпределна мисъл, а в това върху какво или накъде тя е устремена у човека или към

какво е приложена нейната безпределна същност. Мисълта може да се приложи и към закърпената подметка. Не царствената мисъл е виновна за това, а този, който я насочва. Разбира се, нужна е и подметка. Но става дума за мярката за потапяне в преходното. Делата на деня могат да се вършат и без съзнанието да прилепва към тях. Искам да кажа за свързаните души, прилепнали към низшите слоеве тук или там, като мухи към лепкава мухоловка. И по-силно прилепналите загиват. Лепкавата слуз притегля непреодолимо. Затова не се докосвайте до низшето. Не се спирайте върху него и не привързвайте съзнанието си към него. Стрелата на мисълта засяда в атмосферата, която е наситена със слуз и безсилно помръква. Нагоре! Нагоре! Устременото към върховете съзнание стъпва по повърхността, без да се докосва до слузта на низините.

287. Моята Кула се издига високо над сенките на долините и устременият към нея получава даровете на пространствената мисъл. Така ще се научим преди всичко да летим мислено. Някой без да се мърда от мястото си с мисъл облита Земята и световете, друг, придвижвайки се по Земята, но скован в мислите, е вече закостенял в съзнанието. Свободата е в мисълта. Великият мълчаливец и великият затворник са най-активните дейци на Земята. Трябва да се преразгледат всички понятия според тяхната същност. Ученикът се оценява по устремеността, тоест подвижността на съзнанието. Цени се съзнанието, намиращо се в състояние на движение. Устремеността извежда духа от състоянието на застой и неподвижност. Мисълта действа или се намира в действие.
Ще бъдеш здрав толкова бързо, за колкото време си заболял, ако [не]наричаш своето състояние болест.

288. (8 юни). Ето, ти си на Строеж по-велик от пирамидите, които Строих Аз. Правилно са наречени Велики строежи. Намерете достатъчно време за вашите строежи. Разбира се, дълбините на сърцето са непостижими, но с тях вървим. Укрепвай Близостта с Любовта и ще преуспееш. Ще Дам сила да твориш приказката. Ние - ти и Аз - заедно сме по-силни от всички и всякакви условия и обстоятелства. Помни това при всички и всякакви случаи на живота. Вземи магнитите. Ще вземеш всичко по пътя, каквото поискаш. Ще Дам условия. Навлизайки в Моето Дело, удивлението трябва да се остави: за него не достига времето. Помни за Майката - Поръчана е на теб. Ще Я пазиш по Мое поръчение. С Моята Сила ще принудиш да се подчиняват всички, които са наоколо. Не злоупотребявай. Ще се наложи да се дава отчет за всичко. Ще действаш с формулата "Не за мен, а за Теб и в Твое Име, Владико". Това е формула, кондензираща огромна мощ. И когато започнеш да искаш в Моето Име, ще се отворят всички врати и резета. Не обикновен човек, а Властелин на Моята Мощ, доверена според Моята Дума. Укрепи всички знаци на властта, направи я част от себе си и себе си. Вървиш в света с Моя меч, с Моя пръстен, с Моя жезъл и запасан с Моя пояс. Укрепи съзнанието за дадените ти знаци и бъди в тяхното осъзнаване неотменно. Опази Майката с цялата сила на духа и с цялото си разбиране. Ще ти Дам лика. Изгори предишното разбиране на нещата. Почувствай се нов. Предишният «ти» вече го няма, ражда се нов, мощен, непоколебим в осъзнаването мощта на Владиката. Изоставят се и предишните мерки. Подготвям към изказаното величие. Влез в Моето съзнание с цялата си сила, с всичките си помисли. Тогава двамата, станали едно, ще творим делата. За да станеш свидетел не на нищожното и не на малкото трябва сам да станеш велик с величието на Владиката. Не своето ще проявяваш, а Моето. А ти нима знаеш пределите на Моята власт и величие? С какво могат да бъдат ограничени? Със своята представа от днес? Или искаш да поставиш Моите възможности в рамките на своето разбиране от вчерашния ден? Мощта

на Йерархията няма граници. Запечатай казаното с огнен печат. И тъй, приятелю Мой, по нов път и от този момент. Дава ти се “да започнеш да живееш отначало”. Чудесна възможност. Бъди крайно внимателен в своите постъпки, чувства и мисли. Върху тях се полага печатът на властта и мощта на изпълнението. Привеждат се в действие мощни енергии. Открий огнената сила на доверените енергии. Ще се проявиш като Мой син, снабден с това, което притежавам Аз – Отецът.

289. Пиши, приятелю Мой, времето е кратко. И още толкова трябва да успееш и да приемеш в съзнанието си. Бъди в Мен непрекъснато, за да ускориш процеса. Отложи грижата на деня, тъй като Моята грижа, Моето Дело е преди всичко. Теб те няма, съществува Делото и Поръчението и него трябва да изпълниш. Чакат те.

Подготвям нишките на събитията. Дойде Моето време, разгръща се нова страница от историята с Моята Ръка.

Светлината стига за всички, жадуващи за Светлина. Никой няма да бъде забравен или обезправен. За получаване ще дойдат всички. И всеки получил според своята мярка ще мисли, че е получил всичко и напълно, тъй като пълна мярка означава мярката за вместване от съзнанието, висшата мярка на неговата вместимост. И даже донеслият “частица от частицата” ще получи своето. Не ограничавайте с нищо своя устрем в дните на Моето величие, за да може мярката за получаване да бъде безпределна мярка, тоест мярка на безпределните възможности.

290. Тайната на поражданите от Мен и поддържани от Мен съзнания, връщащи се при Мен и пребиваващи в Мен, бидейки отделени в мнозина, е Тайната на Единния, Тайната на Единия, Пребиваващ навсякъде. Искро-монадата, някога изхвърлена и произлязла от недрата на Абсолютното, се завръща в Лоното на Отца, обременена с опитностите на живота и знанията като клонка - с плодове, за да се слее отново с Единния. Това е Тайната на Отца и Сина, и Огъня – Светия Дух, съществуващ в Тях и обединяващ Ги. Преминах през океана на времето, воден от далечната цел, изведнъж станала видима и близка, тъй като Аз Съм Синът в Отец, а ти си синът в Мен, Който Съм в Отца.

Вчера започнах превода. Трудно е. Не, не вчера, а в деня на получаване на писмото, тоест на 7-ми. Става дума за писмото на Е.И.Рьорих от 25.05.1952г. с думите: „Великият Владика изрази предположение, че Вие ще можете да преведете втория том на моите “Писма”...

291. (9 юни). Няма толкова много грешки, както изглежда. (Това беше получено насън за превода.) По-нататък ще бъде по-лесно. Ще се свикне с работата. Ще имаш Моята помощ във всичко. Но затова другите ще могат да се възползват от неговия (тоест от моя) труд. В света на преходното или в света на явленията е важно всяко зрънце от донесеното знание. Но указаното от Мен е най-нужното. Ще навлезеш в ритъма на работата и в ритъма на контакта, и работата сама ще те понесе.

292. Обединяване на сърцата с ликуващият огън на любовта, не познаващ преградите на преходното. С него се съединяват устремените части на родствените противоположности. С него те се сливат в едно. Но наличието на огън в устремената половина на явлението е необходимо. Иначе как ще се прояви законът? Вървящата устремена половина ще си намери принадлежащото, ще го привлече и цялото явление ще се утвърди. По закона получаваш и ти. По закона и мислите постигат проява. Законът

е един и същността на неговата проява е огънят, в една или друга форма. Магнетичността на самата механика е очевидна. Така също и магнетизирането на обстоятелствата. Огнената форма на желаното явление като пламтящ магнит привлича от пространството съответстващи елементи и се постига завършване. Огнеността на първичната форма обуславя манифестацията. Когато Архатът твори със запалените центрове, процесът върви автоматично, без особени усилия, тъй като неговата мисъл е вече лъченосна, тоест вече наситена с огньовете на центровете. Можеш да си представиш мощта на творческата мисъл на Владиката. Към това вървиш и ти. Затова вложи огньовете на сърцето в твоите стремежи. Сърцето е най-добрият двигател. Силно е със своите естествени огньове. Тъй като сърцето е огънят на битието. Да живееш със сърцето значи да живееш с огньовете, да действаш със сърцето значи да действаш с огньовете. Но не така, както живее и както действа светът, тоест по низшата скала. Влагането на целия себе си в устрема събира огъня във фокус и координира центровете. Няма нищо по-лошо от разпиляността на нееднинния устрем. Моите знаят какво искат и знаят как да искат с цялото сърце, с цялото си същество. „Проявеният еднорог” е символ на правилно построения устрем. Нека той да бъде кратък, но пълен. На мисълта не е нужно време. Нека мисълта да бъде кратка, отчетлива и завършена. Тя ще извърши своето дело според силата на огъня, вложен в нея. Мощта на отворените центрове е несравнима със силата на несъбудилите се, като буболечка и човек. И тя се проявява в други измерения и с други мерки, недостъпни за обикновения човек. Затова следствията от делата на Нашите Посланици са огромни. Имат огромна орбита и хилядолетна продължителност във времето. Творимата приказка се твори с огън и като в приказката пред нея се преклонява природата на нещата. Огненият ключ е подобен на вълшебната лампа на Аладин. Дава достъп в областта на чудесното. И земният живот се превръща в живот на приказни възможности. Действителността накрая засенчва приказката и сама се превръща в приказна действителност. Разликата е само в това, че в приказката има тайнствена, неразбираема, но увлекателна чудесност, а в живота – познаване на закона. Резултатите от закона са чудесни, но неговото действие, неговата работа е точна като механизъм на изправно работеща машина. Не е чудо, а знание. Чудесата са отменени.

293. Трудностите, понесени в Мое Име, са плодотворни. Не Искам да говоря за награда, но резултатът и следствията са неизбежни.
Ще послужиш на Майката и ще заситиш глада на сърцето. Твоето бъдеще е неотменимо. За обременяващите обстоятелства много не мисли, дадени са за устойчивост, като товара на кораба. Ще навлезеш в Моето Дело през глава и вече няма да има място за нищо, което е извън него. И ще гледаш на външния свят като от крепост – Моята Твърдина.

294. (10 юни). Настъпи сложно време. Всичко трябва да свети и да нараства по великолепие. От теб се изискват кратки, ясни и отчетливи форми на мисълта във всичко. Трябва да се измени самата постройка на мисълта, придавайки ѝ необходимата форма. Заветът е: „Краткост и яснота”. Умейте и да се радвате на трудностите. Сега вече всичко, което е наоколо, не е важно. Укрепи разбирането за обкръжаващото. Така действието върви от двете страни. Отсъдено е кой да бъдеш. Утвърждаваш себе си в Мен и Мен - в себе си - ето твоята степен. Твоят съд е изпълнен с чудесна сила. Давам завет за мълчание. Не е полезно сега да се разсейва енергията. Не е вярно положението, че Светлината се предава само с думи. Светиш със себе си. Но Светлината на мълчанието не обезсилва неговия носител, както това прави Светлината на изречената дума. Мълчаливи светилници - така Наричаме тези, които са на стъпалото на мълчание.

Учи се на мълчалива сдържаност. Отхвърли всички условности. Мълчаливата жертва е също степен на обуздаване на себе си или жертва на мълчание. Пребиваващият Владика Моли: „Не очерняй радостта от сливането с нищо недостойно”. Отпадъците на миналото се предават на забрава. Утвърждавай се в Мен постоянно. Бъдещето ще поиска огромна устойчивост на съзнанието. Затова трябва да се създаде непробиваем от нищо доспех. Човешкото съзнание, както винаги, ще прояви упорита пасивност. И ще бъде трудно с хората. Преди да бъдат превъзнесени и въздигнати, хората трябва отначало да се смалят и снижат. Челата са готови с неразбиране да посрещнат Лъча Светлина и тяхната твърдост трябва да се пробие. Ще Залеем с море от Светлина тъмнината и несломимата логика на здравия смисъл. Ще приведем в мълчание. Ще покажем Нашата Светлина на ограничените умове. Ще доведем до разбиране утвърждаването на несъмненото.

295. Страната на щастието е обработена с плуга на труда и полето е готово за Посева. Очакват, без сами да осъзнават, пришествието на нови явления и се намират на гребена на очакването. Измъчвани са от неосъзнатото и още неоформило се очакване на необикновеното. Събудилото се човешко сърце чака. Чакат Нас. Главите са вдигнати нагоре в очакване. Вслушват се и чуват крачките на времето, настъпващо неотвратимо. Ще го Наречем „Великото Очакване”. Така и ние ще бъдем във велико очакване, но съзнателно. Ние знаем това, което чакащите вън не знаят. Ще построим своя ден в ключа на очакването и готовността и няма да свалим своята стража и през нощта, за да не проспим заветната зора. Последните дни настъпват. Усещате ли?

296. (11 юни). Е, сядай, пиши. Охрана на съзнанието. Неохраняваната крепост не може да устои срещу врага. Така също и съзнанието изисква охрана, но още по-бдителна. Наоколо е пълно с врагове: мислите за неизживяното минало, импулсите и тенденциите на обвивките, мислите на обкръжаващите хора, техните емоции и желания и накрая обширната област на тъмните хитрини, продукти на съзнателното творчество на тъмните противници на Светлината. Последните са особено опасни. Съзнанието е като крепост, обкръжена от всички страни с плътен пръстен от врагове и под постоянни удари, непрекратяващи се нито денем, нито нощем. Врагът заплашва отвсякъде: изпод земята и от въздуха. Затова е нужна Велика Охрана. Съзнанието се храни със Светлина, като растението от Слънцето. Нейният достъп се намира под ударите на враговете. Тя трябва да се охранява преди всичко. Постоянният, непрекъснат, съзнателен контакт с Йерархията охранява безусловно. Той е невероятно труден. Не трябва да се лъжете от привидната лекота на поредните периоди на подем на съзнанието. В моментите на подем е по-добре да се усили напрежението. Ударите отвън са неминуеми. Тъмнината не понася сиянието на Светлината. Мощни щитове са: Името на Владиката, повтаряно седем пъти и вълните от огньове на сърцето, с които може да обвиеш себе си, а също и Лъча Светлина на Владиката. Може съзнателно да се обградиш с тях. Защитният кръг остава основа, съзнанието - център и в него Съм Аз, непобедимият Владика. Така с Моето Име и с Моята мощ, и с Мен се създава крепост на огнената мощ, могъща и непреодолима. Вярата в твоя Владика и Неговата сила е като огнено заграждение. Като пламтяща твърдина се изправя огнената пентаграма пред зеещата тъмнина и я заставя да трепери. Заградителната мрежа блести с огъня на напрежението и горко на тъмните служители на мрака. Не могат да се приближат, тъй като получават болезнени обгаряния като от електрически искри. Светлината изгаря тъмнината и опърля техните тела - и плътните, и тънките. Възможно е съзнателно да усилиш своята мощ с горящия пламък на микрокосмоса. С Моето Име може да се събере небивала мощ. Степените на

съзнателно усилване на огньовете и нагнетяване на огнена енергия са безпределни. Но действащият с Моя огън и с Моето Име е непреодолим и силен с неописуема сила. А Аз Съм винаги близък, по-близко от близкото и готов да отговоря на призива във всеки момент и незабавно. Аз Съм с вас, винаги с вас. Давам сила, Давам Своята мощ, но колко малко са тези, които съзнателно се ползват от нея и я прилагат. Пребиваващият в Мен е непобедим. Живеещият в Мен е победител на света. И вече не е крепост, а твърдина на Светлината, разсейваща тъмнината далече наоколо. Стените и кулите са изчезнали, няма защитни оръдия и приспособления: изумителният, огромен, сияещ с ослепителна Светлина Камък е в ръцете на държателя на Камъка, протегнати към Чашата. Давам Камъка. Ти си Камък. В него е опората и той е светилникът на света. Опази го, победителю!

297. Човекът е носител на Камъка. Но мнозина ли знаят за това? Те, камъните у хората, са с различна големина и ценност. Има малки и големи. Има разчупени и напукани. Има покрити с кал, израстъци и руда. А има и прости речни камъни – сиви, тъмни и тежки. Има различни Камъни. Има камъни на тъмнината, обкръжени с кървавите лъчи на низшите огньове. Те също са красиви по своему и мнозина се съблазняват и привличат от тяхната сила. Особено се пазете от техните притежатели. На високите стъпала са силни, но огньовете на тъмнината са несравними с мощта на огньовете на носителите на Светлината. Моят Камък не е от Земята, а от Висшите Светове и такъв няма сред тези, които са от Земята, и няма равни по сила на него. Носители на Камъка, носители на огньовете, носители на Моята Светлина, съществуваща във вас, осъзнайте Моята сила и Моята мощ, пребиваваща във вас по Моята Дума.

Какво е човекът? Обвивки плюс зърното на духа. Какво са обвивките без зърното на духа? Мъртва черупка, форма без съдържание, празна обвивка. Всичко е в зърното на духа. Служещият на обвивките и пребиваващият в тях е като черупка и няма никаква полза от това, тъй като той е в обятията на Майя. Служещият на зърното на духа и пребиваващият в него служи на Мен, тъй като в неговия център, тоест зърното Съм Аз. Зърното на духа, очистено от низшето, е Камък от Далечните Светове, сияещ с огньовете на земния опит и придобивките на духа. В него е всичко, а в обвивките – нищо. Кой ще отъждествява себе си с носените дрехи? Но с обвивките се отъждествяват. Резултатът е еднакъв и подобен на хората, намиращи своето значение в носената от тях дреха. Има и такива. Да не приличаме на тях, макар и в обвивки.

298. Може да искате от Мен и ще ви бъде дадено, но може да искате от Мен в Името на Отца или от Отца в Мое Име. В Името на Отца и в Мое Име означава не за себе си, не на себе си и не в свое име; не за себе си, а за това и за тези, които са обхванати от Моето Име, тоест за всички, за Общото Благо.

299. (12 юни). Държим в ръце клонката на мира. Радвайте се на стечението на живота. Радвайте се на Близостта на Владиката. Радвайте се на изворите на Учението. Бъдете пазители на Моята Близост, на Моята неотменимост. С мощта на Моето Име разсичаш слоевете и правиш далечното близко. Насищам твоята същност с животворните Лъчи на живота. Докосваш се до Мен, докосваш се до Моята орбита, тоест до Безпределността. Така сигурни са и посевите на пространствената мисъл.

300. Приучвам те още към носене на тежестта на кръста. Тежестта се увеличава с приближаването към Мен. Но кой ще вдигне Моя и кой ще поиска да върви без товар, когато натоварването на най-близките е непосилно? Аз Обичам да уча най-

близките на любов. Само с любов може да се вдигне всяка тежест и да се изпълни всяка задача, и при това с радост, и при това непосилна задача. Най-близкият следва с любов. Любовта към своя Владика е извор на ненадмината мощ. С нея се приближаваме, с нея и преминаваме всички врати, всички стъпала, всички трудности. С нея побеждаваме всичко. Затова и се нарича любов-победителка. Някой е подготвил купища изчисления, някой се упражнява и диша, някой е изучил Писанията, но победителят, докоснал се до Тайната, върви с любов и с любовта преуспява . Неговият път и плодовете от пътя, и знанията са резултат и следствие от силата на огъня на любовта. Може да се върви и по други пътища, и мнозина вървят, но няма по-преки и кратки пътища от този, позабравен от хората. Огнените нишки на любовта, преминаващи от сърце до сърце, свързват и съединяват веднага и непосредствено. Най-близък значи разбрал и съумял да възлюби повече от другите. С мярката на духа измервам предаността. С мярката на духа измервам готовността. С мярката на духа измервам височината на духа. С нея се измерва и Близостта и Общуването. Най-съкровената мистерия на живота може да бъде предадена само с езика на любовта. Тайна на Тайните. Тайната на Отца и Сина.

Ако искаш да се доближиш още повече - прояви още по-висока степен на любов. С нея ще отвориш всички врати. Любовта е същността на познанието и причината за даваното знание. Моята Първозвана прояви ненадмината степен на любов. Най-близък дух, проявен на най-висшата степен на Великото Служене. Дух несломим, непознаващ съмнението и не спиращ се пред никакви препятствия. Дух, познал любовта и пребиваващ в нейните огньове, съзвучен с Мен до степен на неразделност. Наследил си свойствата на Майката и нейния потенциал. Но разкриването се извършва с твоята ръка, със съзнателна воля, устремена към висшия аспект на живота. Всеки възхожда със своите качества и свойства. И ти също, но обединени, запалени и нарастващи чрез Любовта. За нея не съществуват предели нито в живота, нито в смъртта. Тя е над всички предели, над всички и всичко. Тържествуващата Любов, Любовта-победителка на смъртта, Любовта творяща живот.

Кой пълзи там в праха в подножието на Храма? Това са те, отхвърлилите Любовта към Владиката, Любовта към Висшето. Чии стонове се чуват от бездната на мрака? Техните, на отхвърлилите Мен, когато даже искра на любов към Висшето би могла да ги спаси. С какво са изпълнени редиците на тъмните служители? С тях, отхвърлилите. Любов, превъзмогваща всичко, Любов устремена, Любов пламтяща в Чашата, Провъзгласявам те и те Утвърждавам в светилището на Храма на Сърцето.

301. (14 юни). Всичко, всичко се стреми да поражда. Това е принцип на творението и свойство на вещите и явленията, духовни и материални. Пораждащият принцип се съдържа в свойството на първичната пространствена искра, искро-монадата: „Плодете се и се размножавайте” е закон или завет, насочен не само към човека, но и към всичко съществуващо, към целия Космос, към самото Пространство. „Пораждащо вместилище” – така ще го Наречем. Тази безпределна творческа мощ на Космоса се символизира от понятието Майка на Света. Разбира се, даровете на пространството са резултат от творческата сила на Космоса, отговаряща на стремежа на човешкия дух. Творящата същност на устрема се заключава в това, че енергията на микрокосмоса, бидейки устремена, влиза в съприкосновение с резервоара на пространството и намирайки си половинка да образуват двойка според рода си се съчетава с нея, принасяйки плод, тоест дарът на пространствения живот. Не е чудо, не е магия, а пространствена психомеханика. Получаваното е резултат от устремената психическа

енергия. И не толкова се получават, колкото се вземат, ако това се прави съзнателно. Законът на устрема е неизменен и прост. Каквото повикало, такова се и обадило. Какъвто зовът, такъв и откликът, и каквото посееш, това и ще пожънеш. Отговор винаги се поражда и съответства на същността на енергията на устрема и сякаш че вече се съдържа в него, или по-добре казано - се обуславя от него. Не мъглявото гадаене „ще бъде - няма да бъде", а най-тънка механика. Всеки микрокосмос е сфера от устремени енергии, получаващи и привличащи от пространството според своята същност. Законът за съзвучието или съответствието регулира живота на сферата, но печатът на позволението се налага от съзнанието. Оттук огромното разнообразие от човешки души и ценности, събрани в Чашата. В сферата на пространствените енергии жътвата зависи от устрема. Устремените енергии, хвърлени от съзнанието в пространственото вместилище, могат да се нарекат семена за посев на пространствената мисъл, или психозърна. И реколтата узрява навреме в зависимост от условията. Но мислите като зърна растат в пространството. Могат да станат дъжд от благодат или каменен порой в зависимост от характера на вложените от мисълта енергии. Но сеячът може да не се тревожи и да не се съмнява - реколтата идва по съответствие. Също не трябва да се оправдаваш с незнание на закона, тъй като това не променя нещата. Дали човек знае или не, но стрелата с отрова донася от пространството отрова. Така и ходят те, изпълнени със самопородена отрова или с отрови от всички видове и оттенъци. Така също и доброто нараства законно и по съзвучие. Светлина от Светлината, светлина към Светлината, светлина чрез Светлината.

302. Изисква се малко внимание, за да се определи ключа, на който е настроено дадено съзнание. Ако се отчетат условията на епохата, народността, средата и всичко останало, то ключът за обикновеното съзнание се определя твърде точно. Нашите хора стоят извън обичайността и еснафските мерки не са подходящи за тях.
Какво е това човекът? Човекът е жив движещ се магнит, постоянно и непрекъснато привличащ към себе си от околната сфера или пространството енергии, съответстващи на неговата психомагнитна природа. Голямата бдителност изисква контрол над всяка своя енергия. Човекът е психомагнит - да го запомним.

303. В началото на всичко Бях Аз, Отецът-Строител, произлязъл от недрата на Неописуемото. И Ние бяхме Двама: Аз и Тя – Майката. И Ние Породихме Съществуващото. Творят Те – Огнените Логоси Съзидатели: всеки - искро-монади по Своя Лъч. Разделяме Техните Лъчи според скалата на Светлината. По този начин лъчо-монадите са се разделили според пораждащия Лъч. Седем Лъча - седем класа и 5 допълнителни. Деленето на съществуващото става на принципа на седемте. И искро-лъче-монадата, станала човек, запазва своето основно отличие по Лъча. Творящият Логос е Баща на всяка. Но всяка трябва да попие в себе си елементите на всичките седем и, оставайки самата себе си, да стане всички. Затова Лъчите на останалите шест продължават да творят лъче-монадата, за да я направят седмократно проявена тоест за седемте лъча. В това е смисълът на творческата астротехника, или астрологията. Тъй като астрологията е наука за звездното изграждане на човешките души или лъче-монади, единични в началото и със седмична проява на края. Огнените Логоси или Владиците на Пламъка Творят непрестанно. Видимо е творчеството на слънчевия лъч, носещ живот явно. Астротехниката изучава творчеството на звездните лъчи. Тялото е от Земята, но и неговият състав е седмичен в своите земни елементи, тоест също е според лъчите. И планетата е седмична. Творчеството на космическите огнени центрове е взаимно и

подобно на творчеството на огнените центрове на човека. Аналогията е пълна. Тялото живее и функционира с центровете. И всяко от тънките тела е също със седмичен състав според принципа на седемте. Но основният лъч доминира. Делението става от 1 до 12. Например: 2 - две - плюс и минус, раджас и тамас, или 4, тоест четири елемента: земя, вода, въздух и огън, 5 – пентаграмата на човека и така нататък. Но основното деление е по лъчите на 7. Асимилацията на всеки става по неговата скала. Score Неможещият да отговори на висшата отговаря на низшата, събирайки елементи за трансмутация. Но да бъдеш студен или горещ, тоест да установиш възприемане и реакция на горната или долната октава от лъчевата ска́ла, е задължително. Владиката, който е въоръжен с всичките Лъчи, е на степен от еволюцията на духа утвърдил в своята същност Лъчите на Седемте. Прообраз на космическото величие на Земята, Водещ Дух и завършил Седмичната асимилация.

304. (15 юни). Победа!

Е какво пък, ще пишем за опазване на безценното. Как да се съхрани това, за което няма наименование на човешките езици? Наричат това безценно богатство радост за духа, огън, светлина, благодат, блаженство. Но думите са безсилни. Самадхи е най-точното название. Как да се задържи огънят, или поне проблясъците му? Как да станеш пазител на огъня, огнепазител? Защо се говори за сдържаност? Какво трябва да се сдържа или удържа? Огънят. Защо Говорим за спокойствието? Какво трябва да има в състоянието на равновесие? Какво трябва да гори в сърцето с равен неугасим пламък? Огънят. Породеният огън трябва да се задържи и опази. Нарича се съкровен. За огненото съкровище не трябва да се говори. Притежаващите Камъка не говорят за него. Всяка дума е излязла сила. Думите за своя Камък са безразсъдно разточителство. Огънят на духа изисква укриване. Като маяк свети на всички, но никой няма достъп до огъня. Само Наблюдаващият, Пазителят. Пороците, недостатъците, големите и малки слабости са разточители на съкровището. Всяко нарушаване на законите на неговата съкровеност незабавно предизвиква помрачаване на духа. Всяка вибрация в астрала е като незатворен клапан на балон. Огънят, ако е съзнателно съхраняван и опазван нараства по своята сила. Без утвърждаване на безстрастието в микрокосмоса няма опазване и растеж на Камъка. Загубилият своята душа, тоест отказалият се от всички човешки егоистични преживявания, придобива огненото съкровище. Да се научим на сдържаност, тоест на умението да владеем себе си. Човекът невладеещ себе си бива владян от някой друг. Заразяването на себе си с емоциите на друг човек е отдаване на себе си във властта на другото съзнание. Победителят не може да го допусне. Огненият дозор изключва самата възможност за такова унизително и позорно робство. В такива моменти на слабост съкровището се отдава за разкъсване от хората и за стъпкване. Да опазим съкровеното. Предаването на себе си във властта на всякакви чувства и емоции е също нарушаване на закона. Прави каквото искаш, но убий самата възможност за лични прояви на астрала. Някои побесняват при загубата на късче плесен, други спокойно отиват на смърт. Астралните вихри в микрокосмоса са недопустими при каквито и да било обстоятелства и не могат да бъдат оправдани с нищо и с никакви съображения. Да утвърдим съзнателната мощ на безстрастието и спокойствието. Ръцете са протегнати към Чашата, но в ръцете е Камъкът. Асимилацията на Моя Лъч, тоест нарастване размерите на кристала - на Камъка - е възможно само в условията на нерушимо спокойствие. Отначало Камъкът е малък и заглушавайки всичко обкръжаващото крещи, раздирайки ушите. По-късно обкръжаващото замлъква, Камъкът заема полето на съзнанието и с

неговите лъчи сияе целият микрокосмос. Пречещите гласове се привеждат в мълчание. Моят Мир, даван от Мен, е условие за съзнанието на носителя на Камъка. Добре е да се помни, че всяко желано със-знанието качество е зърно, подлежащо на закона за нарастване и притеглящо към себе си съзвучни му елементи. Затова придобиването на желаните качества е неотвратимо. Умейте да желаете. Степента на ярко осъществяване на мислите ще придвижи мощно съзнанието. Но се изисква особена предпазливост, тъй като обратният полюс на явлението е също толкова разрушителен. Искам да утвърдя твоята сила на основата на познаването на закона и да ти дам неговата ненарушимост. Носителите на Камъка ще наситят света и съзнанието на хората с Моите Лъчи. Те ще донесат осъзнаване ценността на съкровището.

305. Космическият огън застава на кормилото на живота. Съзнанието се насища с него. Ако издържи, ще преуспее. Ако не издържи, ще изгори без остатък и проводниците ще прегорят. Огнената смърт ще бъде налице. Прегарянето на слабите ще се усили. Нагнетяването на огъня е непоносимо. Смъртта ще премине на огнени крила. Имунитетът е в съзнанието.

306. (16 юни). Ще пишем за Мен. Разбира се, ти трябва да познаваш Този, част от Когото се явяваш. Аз се измервам с полето на проява на енергиите на Моята Същност. Това поле е огромно и необятно. Орбитата на духа е огромна. Кой и какво е в нея? Обхваща световете и човешкия океан от двете сфери – видимата и невидимата.

Даже най-лекото от земните облекла е тясно. Затова Нашето облекло е особено. Много велики хора са се опитали да променят облеклото. Не е прищявка, а целесъобразност. Нашата храна също е особено чиста и много умерена. Съзнанието е непрекъснато. Почива само тялото, но не духът и съзнанието. Променя се само сферата на проява или плана на битието. Личен свят няма. Индивидуалността живее с живота на света и Космоса в потока на водещата и възходяща спирала на Еволюцията. Ние - Владиците - Регулираме огненото сърце на планетата.

Грижата за близките и учениците е огромна и постоянна. Трудна е не сама по себе си, а поради разликата във вибрациите в сферите на техните микрокосмоси и Моето Съзнание. И колкото по-малко е развит ученикът, толкова по-голяма е тежестта. Преданите се грижат да не обременяват съзнанието на Владиката. Благо на тях, проявилите грижа. Опазвайки Мен, ускоряват неимоверно своя път. Трудно е да се утвърди спокойствието за себе си, но за Мен, заради Мен и в Мое Име се утвърждава лесно. Пазя опазващите особено. Такава изтънченост на разбирането, изискваща високо самоотричане, е рядка. Учениците са приети в Моето съзнание и представляват негова част. Контактът се осъществява по висшата ска́ла на духа - по тяхната ска́ла, висша за тях.

307. Запълваме страниците на Великата Книга на Космическото Знание. Учението, давано от време на време на света, има и друг аспект, неизвестен на света, космопространствен, единен за всички планети от нашата Слънчева система. Този аспект, разбира се, е недостъпен за човешкото съзнание на даденото негово стъпало. Учението на Агни Йога е само искри от огъня на Великото Знание.

Книгата на Миналото или архивите на Акаша са отворени за Нас. Но Строители на бъдещето Сме Ние и Нашата грижа е за него. Изисква немалък труд и неимоверно напрежение, надхвърлящо всяка представа. От Дозорната Кула Виждаме психо-огненото и фото-психическо състояние на Земята във всяка дадена точка или местност, или център с едно или друго значение и важност и го Регулираме, изпращайки Лъч –

коректив. Неведнъж се е опитвал „барсът да скочи“. От Кулата Сме Потушавали активността на тъмнината, ако е заплашвала неизменността на Плана. Много са тъмните циреи. Опасни са с това, че могат да предизвикат заразяване на обкръжаващата сфера. Пресичаме разпространението.

308. Опазването на близките изисква немалко грижи. Опазваме и тях, и при това винаги. Няма прекъсване в грижите. Лъчът на грижата е незаспиващо и неотстъпно над тези, които са отбелязани с печата на Моя Дух. Обучавам всекидневно. Насън отиват в Моето училище и в него Аз Съм Учителят. Ако знаехте всичко, удивлението ви щеше да бъде безпределно. Ще узнаете с времето. Моето Сърце е отворено за вас, приелите Ме и е напрегнато с внимание да улови вълните на вашия зов. Няма да се Забавя нито с помощта, нито с отговора. Като най-сложен звукоуловител Моето Сърце, винаги отворено и винаги на пост, улавя вашия зов. Такава степен на чувствителност и напрегнатост вече не е в човешките мерки. Затова е най-добре да се устремите и да навлезете в Моето съзнание с цялата своя сила, за да опазите от излишен разход скъпоценната огнена мощ на Владиката. Законът е: не Владиката се Спуска до нивото на съзнание на ученика, а ученикът се издига към съзнанието и сърцето на Владиката. Хората се стремят да смъкнат до себе си и да затворят Светлината в тъмницата на своето съзнание, вместо да се устремят и издигнат към Великото Сърце. Устремилият се към Мен получава. Получаването върви по закона. Получава законно. Чакащите кога някой ще дойде при тях допускат голяма и печална грешка. Висшият Свят се превзема с бой, труд и устременост.

Търсим вдигнатите глави и Поддържаме всяко добро начинание за Общото Благо. Определяме неговата степен по светлоделимостта. Лъчът е напрегнат в търсенето. Много са грижите за земното стопанство. Огненото съзнание не познава периоди на покой. То е като Слънцето - свети винаги и денем, и нощем в пространството.

309. Ще отидете в сърцето на най-добрата Страна, ще се срещнете с Майката и ще творите Моето Дело. Кой ще предвиди възлите на връзка? Аз. Кой ги съединява над всички земни сложности? Аз. Кой ще превърне невъзможното във възможно? Аз, Аз. Да погледнем със земни очи. Възможното, обещано и указано, за вас е невъзможно. Но то ще бъде. То вече е. Моите огнени стрели вече са очертали кръга от възможности и Моята Воля е поставила върху тях печата на неизменността. Казаното ще се сбъдне. Готви се за него според думите на своя Владика. Аз Предвидих, предвиди и ти всичко, което е достъпно в твоята сфера. Постави Моето Дело в главата на ъгъла и преди всички други. Така и живей – с Мен и същността на Моите Дела.

310. Метод на ускоряване и изтънчване във всичко.

Проявите на Моето Учение нямат предели, тъй като представляват изражение на Безпределността. Учението няма край. Разширява се и расте в съответствие с развитието на съзнанието. Учението на Живота обхваща не само морално-етичната страна от живота на човека, но то обхваща целия негов живот и всеки живот, от атома до звездите, и всички прояви на материята, с една дума всичко, което е в Космоса. Затова е и наречено Учение на Живота. А тъй като живее всичко и живот има навсякъде, повсеместно и във всичко, в неговите видими и невидими форми, то може да се каже, че и Учението на Живота е ограничено от живота, тоест е безпределно. Науката, изкуството, философията и религията са само негови фази и дотолкова истинни, доколкото са в хармония с него. Учението, бидейки синтетично, обединява всички форми на живот във всички негови прояви и да се осмисли и разбере всяко явление

може само от гледна точка на Учението. Съвременната преоценка на ценностите е полагане на фундамент под новото разбиране на нещата. Животът се преразглежда отново. Тъмниците, клетките и каменните подземия на предишните понятия се разрушават. И Небето сякаш е същото, но е вече безпределно, и Земята е същата, но като част от него. Новото Небе и Новата Земя са ново разбиране на света в разреза на Учението. То също и ще преroди живота. Учението навлиза в живота под различни форми. Преобразуването на природата е резултат от допира с Учението. Дуализмът на битието - също. Утвърждаването на материята, наистина все още непълно – също. С една дума там, където животът помества своите форми, знайно или незнайно се утвърждава силата на Учението. Всеки улавя от пространството достъпното според съзнанието. Но на Строежа са призовани всички, които са от Новия Свят и техният брой е милиард. И "строящите в задните дворове слънце от клечки" също са Мои строители. Вярно, още са слепи, но вече откликнали на Моя Зов. Според своето разбиране и според своята незначителност, но откликнали. И тези малките няма да Оставя. Мощта на Новия Свят, тоест силата на Учението се проявява в новото строителство. Разбирайте строителството широко, във всички форми, на всички планове. И на Тънкия също строят и също със силата на Учението. Строителството на Новия Свят се осъществява със силата на Учението на живота, осъзнато или неосъзнато. То може да расте не само нагоре, но и в широчина, тоест вече към страната, достъпна за разбиране от човека.
Върху твоите неща стои печатът на Моето творчество. В това е тяхната сила.
(Зад вратата се вдигна силен шум. Не можех да пиша.)
Ще преодолеем и това. За Мен, заради Мен и в Мое Име може да се преодолее всичко.

311. (17 юни). Щитът на мисълта е здрав. Охранява субстанцията на мисълта, тоест това вещество, от което се оформя мисълта, строителния материал, тухличките от материала, оформени от мисълта. Строй от тях всичко, което искаш и ги прави каквито искаш. Прави елементи, съединявани от мисълта и творими от мисълта с всякаква форма. И от тях, от тези елементи за строеж може да се строи по същия начин, както се строи обикновеният дом от земен материал. Но този материал трябва да се достави, докато материалът на мислената материя е винаги под ръка. Строителите не изпитват недостиг от него никога. Той притежава силата на магнит, притегляйки към себе си и обличайки със себе си вече елементите на видимия свят, както растящото зърно облича с елементите на Земята тънката форма на растението, затворена в него. Творчеството на тънките, по-точно на огнените форми на мисълта при тяхното утвърждаване на земния план на видимост протича подчинявайки се на същия този закон и по аналогия с него. Разликата е само в това, че формата на растението обикновено вече е предопределена, а формата на явлението (на мисления строеж) се предопределя от мисълта, пораждаща самото психо-огнено зърно. Творческите сили са творящите психо-зърното, човекът е сеячът, а пространството – полето на посева. Запасите от посевен материал са неизтощими. Този материал е огънят на пространството, обличан от човека (творящия дух) във форма. Самите психо-зърна са невидими, но разбира се, техните форми, проявени на Земята, тоест сътворени от тях, са достъпни за възприемане и напълно материални, грубо материални. Всичко създадено от творчеството на човешките ръце е резултат от творчеството на пространствените огнени психо-зърна, износени в космическото вместилище и зародени в съзнанието на човека. Съзнанието сякаш плува в океана от лъченосна материя и непрекъснато го облича във форми от лъченосна светеща материя или, което е същото, огън. Трябва да се разбере властта на човека над огъня на

пространството, силата, творяща формите, създадени от него от човека, лекотата и достъпността на самия процес и неотвратимостта на следствията. Всяка форма би притежавала винаги неизменна сила за осъществяване, ако самият творец поради своето невежество сам не разрушаваше често нейната мощ със създаването на противоположна форма. Ще кажем така: вярата създава мощна форма на неотвратимо изпълнение, но съмнението и неувереността, и непознаването на закона веднага създават противовес, унищожаващ цялата й сила. Затова вяро-знанието е по-силно от вярата. Вярата само вярва, вяро-знанието не само вярва, но и знае неизменното изпълнение на закона и затова не допуска нито съмнение, нито колебание. Аз Заповядвам на вятъра и водата или огъня да утихнат и те незабавно се подчиняват. Незабавно ще се подчинят и на теб, ако проявиш Моята степен на вяро-знание на своята мощ. Работата не е в мощта, а в непоколебимата твърдост на съзнанието, недопускащо даже и възможността за сянка на съмнение. Нашата вяра е неизменно познаване на могъщата сила на закона. Не вяра, а неизменност. Така и ти трябва да засилиш вярата до степен на неизменност. Вярата в твоя Владика ще даде това необходимо качество. Владиката е човек, въоръжен с могъщество без какъвто и да било апарат. Не можеш да използваш и приложиш това могъщество, ако не осъзнаеш неговата мощ и сила на действие. Давам сила за осъзнаване, но трябва сам да използваш своето оръжие, да го приложиш и да видиш неговото действие или ефективност. Утвърждавам те в осъзнаване мощта на твоя дух.

312. (18 юни). Едно или друго явление може да предизвика напрежение, но неговата съизмеримост е в Безпределността. То не понася аурата на страха.

Сега Общуването ще бъде нарушено. Няма да са на твоя път и тези, които мамят. Пътят ще бъде прав, зигзаги няма да има, няма да те има и теб - само Аз. И ще погребеш себе си и вещите.

Къде е границата на опиянението с отровите на житейското блато и къде е Светлината? Няма да има блато - само Светлина. Верижката на близките ще остане, но преобразена, както и ти. Бъдещето ще потече в аспекта на преображението. Ще се преобразят и хората, и условията. Старото положение на нещата при бъдещите постройки трябва да се изостави даже в мислите. Новото светило не може да сияе над старите отпадъци. Всичко се изживява сега. Затова спокойно приемай върху себе си тежестта на близките в името на бъдещето. Преобразявай ги върху огньовете на своето сърце с Моята сила. Нашата сила стига за всички. В моята Кула по ска́лата на родствените противоположности лошото се преотлива в добро. Благо на донеслите нещо свое: и лошо, и добро. Но благо, но на донеслите. Недонеслите нито лошо, нито добро ще си останат без нищо и при същото. Разбойникът, донесъл Ми своето лошо, е по-високо от румената добродетел, тъй като размахът на ска́лата дава височината на полета. Гледайте на своите недостатъци и пороци като на отправна точка върху колелото долу, устремена нагоре. При завъртането на-ниската точка ще стане най-висока, но при условие на движение, заложено в устрема. Съзнанието устремено в бъдещето се освобождава от властта на Настоящето. Живейте в бъдещето и с бъдещето. Преобразяващата сила на бъдещето е огромна. То е могъщ двигател. Живеем в тона на бъдещето. Не Познаваме прегръдките на миналото - съзнанието е свободно винаги. А също и от вещите, от тяхното магнитно засмукващо притегляне. Вещите притежават свойството да засмукват съзнанието в своята аура и да го държат в нея. На мястото на тресавището са вещите, а на мястото на засмуканото тяло – духът. Има и още една опасност – това е поглъщането на съзнанието от чуждите аури. Това е още по-лошо от магнетизма на вещите. Взаимни роби,

доброволни слепи роби, колко много сте навсякъде. Налага се да се говори за робство, тъй като от две аури едната е непременно по-силна. Крепостното право и робовладелството е отменено, но робството никога още не е процъфтявало така, както в тези преходни дни. Пазете своята Индивидуалност от всички видове робство. Бъдете на стража. Веригата на Йерархията утвърждава свободното сътрудничество или сътрудничеството на свободата. Опазете се от робството. Обградете със стоманена стена себе си от въздействието на другите аури. Те не може да не бъдат почувствани, но и не трябва да им се дава власт над себе си. Корабът влиза в допир с могъщата стихия на вълните, но върви към своята цел и, допирайки се, не се смесва с нейните вълни и не ги допуска вътре. Течът означава гибел. Контактувайте с хората, но не допускайте в сърцето минувачите и опазете Съкровеното даже от приятелите. Всички ключалки се отварят и оградите се свалят само с Мен, само лице в лице. Оградете Съкровеното.

313. Предвестници сте на щастието. А народната воля е главното.

314. (19 юни). Доброто единение. Преминавам към действие. Звучащият в нотата на достойнството, благо на теб.

315. (20 юни). Вървящият по пътя трябва да съхрани устрема.

Благо на теб, пазещият съкровището. Да се съгласува Моят Свят и твоят е голямата задача.

Непристъпност на мястото (пространството).

Победата се дава със силата на Моите Лъчи.

316. (21 юни). Очаквай промяна. Очаквай Новата Страна и новите условия. Твоите очаквания ще се изпълнят.

Властта е Наша, поставена е от Нас и поддържана от Нас до настъпването на срока. И джиновете строят храма.

Моите дела невинаги са в нужда, но когато са в нужда не се забавяй.

Много лошо се възприема, 3 дни почти нищо. Днес помолих поне нещо да се даде.

317. (22 юни). На Мен Ми е нужна твоята преданост, непоколебима от нищо и от никой. Нужна Ми е още степен на пред стоене - съсредоточено, спокойно, тържествено. Нека да се колебае всичко, но не ти. Ти си Камъкът и трябва да отразяваш моята Светлина, да отразяваш, но да не изопачаваш. Събитията са назрели до степен на неотвратимост. Погледни внимателно - ще видиш признаците. Нека вълната на събитията да не те завари неподготвен. На Мен Ми е нужна готовност на съзнанията. Това са устоите, кулите-приемници сред хаоса на объркването от последния напор на бурята. С тях ще Удържа мрежата.

Сега в теб няма огън, но в Мен има, с него и гори. Твое няма нищо, всичко е Мое и то е твое. Зная какво ти е нужно, но трябва да се чака. Тежко е да се чака, но трябва. И Ние Чакаме, и на Нас не е лесно, и на Майката е трудно. Трудно е на всички.

Попитах да ми се каже как да се предаде думата „подвижник". Дойде отговор: достигнал сам. Тази мисъл дойде някак просто, сякаш от само себе си.

318. Светът на духа е неизчерпаем и неизмерим. Плътният свят е само разрез на необятния резервоар на света на духа. Получаваш според предаността и ще пожънеш според пред стоенето. Непрекъснато пред стоене означава постоянен поток на получаване. Постоянството указва напрегнатата готовност на нашата същност винаги да съзвучи със Света на Моя дух. Това е прозорец, отворен към Безпределността. Значи докосването на безпределността до света на духа става непрекъснато. Както

планинският извор от вечните снегове блика със свежата струя на неповторимостта и звучи, и звъни винаги, винаги пее своята песен, сребристата песен на безпределната струя на духа, лееща се от света без край и граници, от света на безграничните възможности на духа. Постоянството е свойство на Архата. Песента на духа звучи винаги от вечните снегове на Върха на Майката на Света. Ако замлъкне, значи земните звуци надделяват, значи на земното е даден превес. Токовете на пространството могат да попречат на възприемането, но какво може да заглуши гласа на Безмълвния Свидетел, какво може да заглуши мощта на Безмълвието? В теб има нещо винаги докосващо се до резервоара на духа в Безпределността. Него се учи да слушаш и бъди винаги с него, и в него и чрез него проявявай себе си. Аз и Той сме единни в теб. Присъедини се към Нас и ти, защото Ние Сме, независимо дали знаеш за това или не. Защо да не узнаеш това и да не проявиш себе си в Нас? Ние сме от Света на Духа, от неговата неизмерима необятност. Проявявайки Нас, проявяваш свойствата на Безпределността. Същността на предаността към Нас се заключава в предаването на себе си, в предаването на своя дух на Нас, които Сме в теб. Ние Сме - Аз и Отец. Утвърждавайки Нас в себе си, утвърждаваш света на безграничните възможности. А Ние Можем всичко и за Нас е достъпно всичко. Всичко е Наше и всичко служи на Нас. Защо ти да не встъпиш в своята част с Нас? Ние Сме Готови да те приемем и да ти дадем даровете на духа. Даваме на всекиго, но търсят не където трябва и получават, но - според своята незначителност и липса на разбиране. А ти не ограничавай необятността на даровете на духа със земните представи за тях. Всичко твое най-висше ще се окаже песъчинка пред Безпределността. Тъй като земният мозък не може да вмести Нашето величие. Дължината на хитона на Майката на Света не се измерва с мозъка, а духом, встъпил в своята част. Част ли? Но защо част, когато пред Нас е всичко и всичко е Наше, и всичко е твое, на теб, съществуващия в Нас. Зовем на трапезата на духа, на несвършващия пир от радостта на живота, или несвършващия живот и непомрачената радост. В Живота има радост, но на Земята – кръст. Без кръста няма да се изкачиш на Планината на Възкресението на Духа. Но Аз се Изкачих и сега Аз Съм в Живота на Вечността. Ще се изкачиш и ти. И кръстът не е тежест, а средство да се обуздаят и подчинят обвивките. На тях не им трябва нито кръст, нито Вечност, тъй като те са временни и от този свят или светове. Но даже и те да са от световете, то също са временни. Искам да те видя владика на трите плана, победител на трите свята, Аз Съм Владика на Седемте, но овладелият трите отваря достъп и към Седемте. Отначало се утвърждава двузначния пламък, после тройния, а накрая - седморния. „Владико на Седемте Лъча, научи мен, твоя син, съсъщен на Теб, да утвърдя Трите". Зовем при Нас, в Нашия Свят, в света на безпределните възможности. Зовем, Аз и Отец.

319. (24 юни). Успехите се носят на най-бързите коне.
А с тях и тези, които с устрема на волята са победили преградите на Земята. Здравей! Съкрати числата и периодите. Прави само това, с което можеш да пребиваваш с Мен. Където са твоите мисли, там си и ти, тъй като ти изразяваш себе си в мисълта и няма благо за този, чиито мисли пребивават в стомаха или други органи на тялото. Тялото изисква грижа и трябва да се мисли за него. Но грижата за телесните нужди не трябва да закрива Моята Светлина и да Ми пречи. Вибриращи обвивки, кога ще ви Подчиня и ще ви Приведа в спокойствие? Заставате като преграда. Всичко е позволено на победителя на всичко. Важна е не проявата, не неговата форма, а неговата същност, тоест състоянието на съзнанието в момента на извършване. Може да се върви към подвиг и

към престъпление. Върви тялото, движат се мускулите, но колко различна е същността на движението. Може да мълчиш, преживявайки позор, но може и да мълчиш, удържал победа над себе си. И мълчанието бива различно. То може да е от ума и от глупост. Формата е една, същността е различна. Може да бъде снизходителност [отстъпка] към растяща слабост или затихващи пламвания на отминала буря. Затихващите пламвания са като стъпала на възхода и всяко прерязва нишките на свързаност на съзнанието и му придава крила за неповторяемост на възможността за безизходно робство на това, което някога безрезервно е властвало над съзнанието. Учи се, приятелю Мой, да намираш в своите слабости корените на растежа и възможностите за освобождаване. Не самооправдание, не отстъпка пред слабостта, но растеж на духа независимо и въпреки нея. И всяка нейна проява е като удар на бич по буен кон, за миг спрял се заради нещо. Ние Вървим независимо от всичко и въпреки всичко пречещо. И всичко ни служи за възхода. Служи на теб, победителя. Правилно! Терзанията са отхвърлени, разкаянието е отхвърлено, отхвърлени са пагубните съжаления за допуснатите грешки. Вървим напред и малко ли неща могат да се случат по пътя. Само обръщането назад е недопустимо. Но тялото ще се подчинява на духа и вече се подчинява, независимо от всичко. Разбира се, корабът среща препятствия, но достига до целта. Нека съзнанието да пребъде с Мен. Нека периодите на прекъсвания да се съкращават упорито, настойчиво и съзнателно. От прекъсваемостта ще преминем към непрекъснатост и нека едното да обуславя другото. Тъй като е важно от какво ще се започне. Не може и е немислимо да се започне изведнъж с постоянното пред стоене. Съзнанието няма да издържи. Но започвайки с нещо, то може да се усилва безкрайно. Отначало нямаше никакво, после се появиха проблясъци, после то се усили и даде плодове. Укрепвай и усилвай – настойчиво, упорито, планомерно и ритмично докато цялото съзнание изцяло, непрекъснато и завинаги не бъде обхванато от Светлината на Моите Лъчи и не бъде утвърден Моят престол. Просто и явно вървим нагоре и да се задържаме в падините, в цепнатините, в гънките на слабостите просто и явно нямаме време. Не можем да си позволим такъв разкош. Преодоляваме всичко и всичко служи само като материал за преодоляване. На преодоляващия се дава Камък и да се задържи той може само със силата на преодоляването. Камъкът е даден за преодоляването. Скъпоценният камък в легендата ще се роди не от самото страдание, а от силата за преодоляване на страданията. Непреодоляното страдание няма да роди нищо. Значи силата, раждаща Камъните, е само в духа. Стъклото се разпръсква на дребни парченца, както и слабите и колебаещи се съзнания, но чудесното огнено острие на духа с всеки удар става само по-здраво. А шлаките и нагара се изхвърлят надалеч. На кого са нужни и кой ще мисли за тях? Познаващите ценността на огнения меч не мислят за шлаките на отминалите мигове. Но пази острието. Светлоносния меч няма да ръждясa в постоянната битка с тъмните отродия. И тъй, бодърствай и съблюдавай неуморно дозора.

320. (25 юни). Идеята за пътната мешка [раница] крие в себе си определен смисъл. И в нея се поставя всичко, но най-нужно. Не трябва да се вземе много, тъй като няма да издържат раменете, както и да се вземе ненужното е нецелесъобразно. Оттук и съизмеримостта на психическите продукти на съзнанието с цел да се отхвърли ненужното. Всичко несъответстващо на Пътя се отхвърля. Възможно е да имаш товар и да седнеш с него отстрани на пътя поради невъзможност да го вдигнеш. И мнозина седят. Ненужното се изхвърля без жал. На кого са нужни раздразнителността, недоволството, страховете и всичко останало? На никого и най-малко от всички - на

вървящите. Разтоварвайте съзнанието. Прегърбеността на съзнанието често е от излишния товар. Но радост, бодрост и мъжество, и други такива могат да се вземат във всякакво количество, тъй като нямат тежест и не заемат място. Пътнико, преразгледай багажа. Лесно е да се прекара огнената граница между нужното и ненужното. Пътнико, за какво ти е излишния товар? В течение на деня ние извършваме маса движения, действия и постъпки и изговаряме много думи. Всичко ли е нужно и всичко ли е целесъобразно? Може би половината е възможно да се отхвърли? Мълчанието е ценно поради съхраняване на енергията. Но тя може да се пази и във всичко останало. Аз Давам огън. Изразходвайте внимателно, тъй като ще се наложи да давате отчет. И за какво са ви безполезните действия или думи? Неизразходваният запас е като парата в двигателя. Изразходвайте, съизмервайки с целта на Пътя. Не трябва също да се претрупва съзнанието с ненужни, тоест нецелесъобразни мисли. Ще се бавим ли да установим контрол? Моята Близост е неотменима, но се усеща при съблюдаване на основните условия. Когато се говори или върши ненужното, тя остава, но не се усеща. Затова ще поставим на едната чаша на везните Близостта на Общуването, на другата – ненужното. Кое ще натежи? При болшинството натежава ненужната вехтория. Да не приличаме на тях. Така в съзнанието се оставя единствено само вършеното в Мое Име и заради Мен. Мярката е безпогрешна и плодотворна, мярка на преуспяването и гаранцията. По време на Общуването това условие се довежда до степен на изостреност. И в основата се полага съизмеримостта със задачата на момента. И тъй, приятелю Мой, степента на необходимост се довежда до степента на ярката, явна, убедителна, логична, самоочевидна, динамична неизменност. Трябва, тъй като иначе не може, тъй като иначе е немислимо. Силата на убедителността побеждава. Възможно е да се поколебаеш: струва ли си или не си струва да се направи нещо, но когато друг изход и друго решение няма, а има само едно - пътят е прав. Ще Приведа съзнанието в състояние на непоколебима решимост. Ще Дам сила за прозрение в същността на явленията. Но изборът се прави самостоятелно. Животът на съзнанието може да се разглежда като процес на постоянен отбор на нужното от ненужното и на най-нужното от нужното. Изпълняването на дълга и делата на деня няма да попречат, тъй като да се възхожда може при всякакви условия, тъй като е важно състоянието на съзнанието, а не външните вечно променящи се обстоятелства. И при това беше Указано да не се навлиза в потока. Ние Стоим на брега на Вечността и Откриваме в потока най-ценното, можещо да обогати и разшири съзнанието. Но защо да отъждествяваш себе си с филма. В киното никой не прави това, макар да плачат и да преживяват, тъй като знаят, че освен съчетание на светлинни лъчи няма нищо: всичко е Майя на очевидността и лъжа на действителността. Всичко е и нищо не е. Разликата е, че филмът на текущата Майя се движи през целия живот, но неговата същност не се променя от това. Съчетанията на елементите създават илюзия за убедителност и реалност, но филмът се движи и прекарва пред съзнанието лентата на явленията, които са и които ги няма, за да се мярнат за миг и да бъдат отнесени в миналото. Но Ние Сме извън фантасмагориите на Майя. Трябва да отделите Мен и Моя Свят от света на илюзиите, отминаващи в царството на забравата. Няма да сбъркаме, прилагайки тази мярка, тъй като всичко, което е от Моя Свят, е най-нужното.

321. Пътници светли, пътници далечни,
В света на огорчение и сълзи
Мисъл устремена, огнекристална

Вестителят на Владиката донесе.

322. (26 юни). Нека Моят Свят да бъде обект на твоите стремежи. Но в твоя той няма да се помести. Ще се наложи да се откажеш от своя. Не от съзнанието, а от света, а съзнанието да се пренесе в Моя. Предлагам дворец за духа, но при Мен и с Мен, и в Мен. Така пребиваващият в мислите с Мен пребивава в Моя Свят. Чрез Мен се приобщава към явленията на живота. За Нас бъдещето означава строителство и творчество. Ние Живеем в бъдещето, но Живеем активно като негови формовчици. Влагаме в настоящето отливаните от Нас бъдещи тънки постройки. И за Нас строителството е само претворяване на огнените форми в живота, тоест вливане в огнени форми на елементите на вече видимата материя. Ние Творим огнените първообрази. Техните земни отражения се творят от човешките ръце. Тъмните също творят, но Нашите форми са по-силни, тъй като са огнени форми. Техните са ограничени в по-низшите планове на невидимата материя. Затова Ние Побеждаваме. И битката бушува. Трябва да се учите да вървите по Нашите пътища на строителство и твоето бъдеще в значителна степен се обуславя от творчеството на твоята мисъл. Когато това творчество е слято с Нашето, се получава неизменният път. Нашият ученик никога не казва „Аз бих искал", „Ако би могло" и така нататък. Неговата мисъл е определена и позитивна. „Аз искам", „Това ще бъде и ще бъде именно това, което аз искам". „Аз ще видя", „Аз ще работя заедно, аз ще бъда близък", казва той и с цялото свое същество и устременост залага камъните на бъдещите прояви на своя живот. Мъглявостта, неопределеността и предполагаемостта в постройките на своето бъдеще се отхвърлят. Колкото по-ярко, по-детайлно и по-реално е отлято това бъдеще във форма, толкова то е по-вярно и по-близко. Затова и живей в него, близкото на сърцето и желаното. Мисълта не е ограничена от нищо, но твоето бъдеще е ограничено от мисълта. Къде са неговите граници и къде са границите на възможностите на твоите бъдещи прояви? Влизайки в него като желан и зван гост... не, не гост, а син и сънаследник, вземи за себе си своята част по сърце . Вземи всичко, което искаш. И според твоята мисъл ще ти бъде дадено. Тъй като ако твоята мисъл е построена в съзвучие със същността на Моя Свят, наистина за нея няма граници и предели в орбитата на нейната проява, тъй като такава мисъл е ограничена само от орбитата на своята същност. Мечът на духа или мълнията на мисълта се дават за творчество. Мъглявостта на мислените постройки е негодна. Знай твърдо какво желаеш в сияйната Светлина на Бъдещето и приложи своя труд. Само труд, тоест дела, тоест действия, тоест прилагане на закона в живота. Прилагането на закона в живота ще доведе до това, че бъдещето ще стане живот или истинско. И тъй, ще утвърждаваме бъдещето с мислите, чувствата и делата на настоящето и в настоящето, тъй като настоящето е дадено за утвърждаване на бъдещето. И докато строителят днес, сега, в това свое настояще не започне да съгражда това бъдеще със своите ръце и сърце, то няма да може да се прояви. И друг път няма. Законът е неизменен: с ръката и крака човешки.

323. Радостта от препятствията е радост от неизменността на нашия ход. Преодоляват се с напрежение на духа. Въпросът не е в тях и от тях няма нужда, а в необходимостта от огненото напрежение. Как и с какво да се предизвиква по друг начин това напрежение? Ние Сме далеч от суматохата на земния живот, но Нашето напрежение е неимоверно и Ние Сме Избрали пътя на напрежението Сами. Стихията на огъня е най-напрегнатата. Пребиваващите в нея понасят върху себе си напора на

огнените напрежения. Съществата във водните дълбини живеят под страшно налягане. И все пак живеят. Така и нашият дух асимилира свойствата на огнената стихия чрез степените на напрежение. Трябва не само да се премине тя, но и да се срастнеш с нея, за да стане тя обичайност, подобно на това как не усещаме с тялото си налягането на атмосферата. Сложността и трудността на съвременния живот са предизвикани от необходимостта да се приспособи организмът на човека към растящото напрежение на новото стъпало на еволюцията. Не трябва да се надявате на неговото отслабване, а обратно, трябва да се радвате и да желаете още по-голямо. Тъй като това е пътят за приобщаване към огнените сфери. Тихото проспиване на живота от нашите прабаби и прадядовци вече не отговаря на стъпалото на изправилия се дух. Мечтаещият за тихата несмутимост на живота от миналото не е от еволюцията. Огнените борци и строители идват на мястото на задимяващите земното небе. И зовът на часа на идващото благо е напрежението. Трябва да приучваш себе си към състоянието на постоянно напрежение. Трябва да обикнеш това състояние на творящ огън. Да се успокоиш върху нещо е вече от миналото. Винаги напред, напред във всичко, напред, до пределите на Безпределността, тоест напред без край е Нашият Завет. Ще Завършим с радостта от неспирния труд и безпределността на огненото напрежение. Деца на огъня, Призивът на Владиците на Пламъка е насочен към вас.

324. (27 юни). Аурата на покой ще дойде след аурата на напрежение. Затова няма да се безпокоим. Но аурата на покоя е аура на най-огромното напрежение, когато поради висшата честота на вибрациите тялото се усеща неподвижно. Това наподобява на динамо-машината, когато при наличието на повече от 3000 оборота в минута се създава впечатление за неподвижност. Най-малкото неравновесие на частите - и огромната машина ще се разлети на парчета. Центърът на равновесието (оста) трябва да бъде пресметнат точно. Същото е и с аурата. Само при съблюдаване на равновесието е възможна висша напрегнатост, иначе няма да се избегне разрушаването на тялото. Ако е спазен центърът и е установено правилно съотношение на частите, и е спазено равновесието, то най-сложната машина - апаратът на човешкия дух - тяло и цялата същност на човека могат да издържат всякакво нагнетяване и напрежение без вреда и ущърб. Но и най-малкото неравновесие срива работата на машината, тоест на човешкия апарат. Ние сме като електротурбина с най-голяма мощност и основа на тази мощ е непоколебимото равновесие. Считаме за абсолютно немислимо неговото нарушаване. Затова и наистина то никога не се нарушава. Даже слабият човек прекрасно може да се сдържа в присъствието на по-висшите от себе си и нужни хора и да се отпуска с низшите по ранг. Способността на умението да владееш себе си е безгранична. Единствено трябва да кажеш на себе си това магично и чудодейно „не трябва”. Колко често човекът, прекрасно владеещ себе си пред хората, се отпуска у дома си, тъй като сваля от себе си забраната. Ще Утвърдим равновесието, не можещо да бъде разколебано никога и от нищо. Ще го утвърдим един път и завинаги със заповед с цялото си съзнание. Не могат да се избегнат огорченията, тоест външните въздействия. Но е подложено на влиянието на външните условия и се поврежда само външното покритие на машината, което избледнява и се покрива с прах. Но вътрешността блести с чистотата на недокоснатостта. Пазете центъра от външните въздействия, покрит винаги. Машината не може да стои на открито. Така че съкровеността на живота на духа е нужна за живота. Външната обвивка е достъпна за погледите на всички. Но това, което е вътре, се опазва щателно и е плътно затворено, макар и от електричеството да се ползват всички. Да

опазим съкровеното за тях – получаващите благо. Изисква се най-внимателна, щателна и непрекъсната грижа за най-тънкия и най-сложен апарат на своя дух. Пазете равновесието. Човекът, който е утвърдил своята власт над запазването на равновесие, прилича на пълководец на огромна войска. Всичко е в неговите ръце, всичко е в неговата власт. Но стига той да се обърка и да наруши взаимоотношението на частите с центъра или частите да излязат от подчинение и войската се превръща в тълпа. Хармонията на взаимоотношенията на цялото и частите, на центъра и периферията не може да бъде нарушавана. Несменната охрана е нещо много по-важно, нужно и жизнено, отколкото това изглежда. Тя се утвърждава не за някого или за нещо, а в името на битието и живота на самия микрокосмос. Висшето състояние на организма изисква и висши мерки и условия. Ще пребиваваме в състоянието на висша напрегната зоркост и бдителност. Ще опазим своето съкровище, скъпоценната сила на духа. Камъкът ще сияе и неговата величина и светлина ще се увеличават през цялото време, но при съблюдаване на известни условия. Профилактиката на духа не е за удоволствие, а за опазване на живота в аспекта на неговата съкровена светлоносимост. Да запомним един път и завинаги: не външните обстоятелства нарушават центъра на равновесие, а обвивките, не вън е причината, а в обвивките, не от външното ще се оплакваме и помрачаваме, а от обвивките. В тях е цялата работа и причина. Тя е вътре, а не вън. В това е и лекотата, и трудността на преодоляването. Лекотата е в това, че не трябва никъде да се ходи за спокойствие и за да не се тревожиш за нищо, тъй като всичко е вътре и всичко се обуславя от вътрешното състояние. Но е трудно! Тъй като е трудно да преодолееш себе си и да обвиняваш себе си и да считаш себе си, а не околните за причина на неравновесието, огорченията и помраченията. Неразбралият, че причината за всичко е вътре прилича на човека, намерил съкровище. Стига да знае как да се разпореди със съкровището. И тъй, всичко се пренася вътре, включително и тези причини, които са били изнесени навън.

325. Мисълта на Владиката твори със своята Светлина. Навлизайки в Света на мисълта на Владиката творим с Неговата Светлина. Оставете всичко ваше. То не е нужно. Пазете всичко Мое. То е нужно, то е здраво и вечно. Как да убедя, че Моята мисъл е съкровище, което може да се вземе на далечен път, грижливо да се сложи в пазвата със съзнанието, че ще послужи и днес, и утре, и винаги, и за всички случаи в живота, и във Вечността. Откъслекът от Моята мисъл няма да остарее никога и неговата ценност е извън зависимостта от външните условия. Така ли стои въпросът с вашите мисли? Не Говоря за боклука от вчерашния ден, който е вреден и ненужен. Но как стои въпросът с вашите привички, дрехи, етикети и всички условности на днешния ден? Как стои въпросът с трите кита или клетвата на Галилей и хилядите неоспорими вярвания и научни теории, отдавна вече лежащи в гробищата. Ето ги тях, вашите мисли от мярналите се дни, също толкова бързотечни, както и вашите измислици. Живеете сред призраци и на призраци се молите. И приемате фантомите на измислиците векове за истина. Давам съкровището на Моята мисъл. То е от Вечността и над света на вашите творения, то е от Истината и затова никога не старее. Два потока текат: единият мътен, временен, лъжливият поток на човешките мислени порождения от днес, винаги изопачаващ действителността и ограничен в рамките на човешкото невежество, и другият - потокът на живота, реката на живота, мисълта от Безпределността, мисълта - изразител на вечните, неизменни закони на битието, огнената, неограничена от нищо мисъл. Зова в Моя Свят, Света на огнената мисъл, към вечния извор на вечно бликащата

огнена струя на Космическата мисъл. Приемете съкровището. Моите мисли са вечно нови, неръждясващи и съществуващи извън преходното. Носещият Моята мисъл в своето същество е вечно нов и вечно млад с неувяхващата младост на духа. И тъй, има два свята: светът на миналото, тъмен, човешки, сляп, пълен със заблуди, страдания, мъка, невежество, насилие и робство, свят на личността и егоизма, и Моят Свят, Светът на Светлината, светът на блестящата мисъл, светът на огъня, светът на бъдещето, светът на свръхличното космическо съзнание. Избирайте и съдете, и нека вашият съд да не бъде осъждане за вас.

326. Ти си длъжен не само да влезеш в Моя Свят, но и да донесеш Моя Свят на Земята. Твоят свят ще умре и ще бъде заменен с Моя. Ще проявяваш Мен със себе си. Ще дойде време, когато Земята ще се преобрази и ще проявява Моя Свят със себе си и Царството Божие ще се утвърди на Земята. Плътта ще си отиде в миналото и ще царува светът на духа. Няма да умрат нито Земята, нито хората, но ще се преобразят до огнен образ. Пътят е далечен и има много стъпала, но седмата раса, преминавайки стъпалото на уплътнения астрал ще се приближи до огнените брегове. Еволюцията може да се разглежда като слизане на Небето на Земята или въплъщаване на тънкото в плътното. И както се изтънчва тялото и се прониква от духа, така ще се изтънчи и Земята, проникната от огъня. Съединението на световете е знак на идващата епоха. И животът на планетния колектив се насочва от Моята Ръка към тази велика цел. В тази светлина и трябва да се разглежда целият ход на планетната еволюция. За съединяването на световете и ще се потрудим.

327. Правилно си избрал пътя на творчеството в своето следващо въплъщение и така ще бъде. Аз Казах. За нас с теб вече мерките са други и човешки прегради няма. Ние сме от духа и в света на духа, и духът утвърждава нашия път. Затова и утвърденото от Мен ще се сбъдне. Аз Казах. Нима няма да Дам на Моя син, проявен от Мен, да се изяви в желанието на сърцето за благотворчество. И твоето желание, утвърждавано сега, ще се сбъдне. Ще го Отпечатам върху скрижалите на времената и ще Дам Указ за осъществяване на закона за сроковете. Дерзай, чедо и желай духом и със сърцето. И всичко, каквото и да пожелаеш в Мое Име и заради Мен, ще ти бъде дадено. Предавам властта за осъществяване на сина и най-дръзновеното ще се превърне в най-близко и възможно. Огнената близост е далечна, но е по-близка от земната. Земната ще се разсипе в прах, но огнената ще пребъде вовеки. Огнените мерки са по-висши от земните и за тях няма прегради на времето. За тях хилядолетията са миг. И светът от настоящето е само трамплин към бъдещето. Да. Да. Да. Моят Свят се утвърждава вече не със земни, а с огнени крачки. Подготви твоя дух за величието на ставащите промени. Остави удивлението. Отстрани пределите и формите на възможностите, разруши предвзетостта по отношение на ставащите промени на съзнанието. Мисли така: „Да бъде Твоята Воля, Владико и по Твоята мярка, а не по моята". С една дума, отвори сърцето си, не поставяйки никакви прегради в духа. Аз Оформям твоето съзнание, но не според твоите мерки, обусловени от твоите представи. Ще бъдеш свидетел на немалкото, но това немалко е извън тези рамки, в които го мислиш. Говоря за новото стъпало на твоето съзнание. Не закривай с нищо Моята Светлина. Аз, твоят Владика, ти Казвам: „Бодърствай и бъди във велико очакване". Настъпи часът на твоето преображение, извършвано по Моята Дума. Да се утвърди Моята Светлина, която те твори! Прониквам с Моя Лъч в отвореното ти за Мен сърце и Сътворявам твоята преобразяваща се същност, докато Моята Светлина и твоята светлина не станат Единната Светлина на

Отца. Чудото се сътворява в живота. Чудесата са отменени. И животът става чудо. Чудната приказка се твори наяве. Аз, Аз, Аз Съм ваятелят на твоя дух. Аз, Аз, Аз те Утвърдих, Аз, Аз, Аз Съм поръчителят на огнените прояви на твоя дух. И Аз Казвам: удари твоят час.

328. Тържествуваме над хриптенето на плътта и не даваме на временното власт над вечното даже сега, даже в ноктите на материята. Вече победихме – ти и Аз. Заедно вървяхме, заедно победихме. И твоята радост, и твоята лекота са от неосъзнатото съзнание за победа. Това е духът, който тържествува в теб, това е сърцето, което пее нечуваната песен на победата. Любими, приеми дара на Сърцето на М. Ще Залея с огнената радост на духа цялото твое същество. В света на тъмнината ще станеш стълб от пламък. И кой ще те съкруши, помазания от Мен и увенчан с венеца на победителят на духа? Стой като огнена канара, като мощ, непреодолима от ска́лата на земните въздействия, като Мое изражение, проявяващо огненото могъщество на Моя Дух. Утвърждавам.

329. (29 юни). Тогава сложността на изпълняваната работа ще се превърне в нищо. Контактът е силен. Способът на превода ще тръгне по пътя на необичайността. Ще се научиш да работиш, ползвайки се от космическия резервоар. Цялата работа е в степента на съсредоточаване и задълбоченост на съзнанието и силата на контакта. Всичко е в хармонизацията на центровете. Ще превеждаме заедно. Това не е по-трудно, от сегашното възприемане. Отначало възможността се допуска в съзнанието или от съзнанието. Това и ще бъде тази практическа част от реалността на Общуването, която не ти достигаше за доказване действителността на Моето Присъствие. Помощта се дава в действие - това е законът. Пътят на неизменността се утвърждава с действия. Феноменалната страна навлиза в силата си. Вървиш по стъпките на Майката. Чудесата са за жреците. Ухото, наведено към Мен, започва да чува. Забрани няма за нищо. Всичко се изживява естествено, постепенно и само по себе си, а не с насилствено подтискане. Но мисълта се пази особено щателно.

Ще бъде установен контакт при всякакви условия на бодърстващото състояние. Апаратът на духа е по-съвършен от телефона, от който може да се ползваш винаги. Затова нарочно Извеждам способността да се възприема от съкровено състояние. Главното условие е силата на съсредоточаване върху Мен, съзнателно или подсъзнателно. Свойството да проявяваш Моя Лик и степента на това свойство зависи от силата и постоянството на контакта или пред стоенето. Все едно постоянно пребиваване във вибрациите на Моята Аура. Това и означава да бъдеш в Моята Светлина, но вече съзнателно и постоянно. Накрая тази степен на съзнателност, достигайки известна граница, ще се превърне в естествено изражение или състояние на съзнанието. Това е и пребиваването в Мен, когато Моята Обител се утвърждава в съзнанието, тоест в сърцето. Говоря не отвлечено, не за теория, а за фактическо жизнено всекидневно състояние на съзнанието, за пребиваването му в Моето. Аз Влизам в живота на твоето съзнание и Моят Свят като широка вълна се влива в твоя микрокосмос. Така най-близките проявяват Мен със себе си и, проявявайки Мен си остават те. Индивидуалността не се губи, но разцъфтява и се преобразява. На представата на Моя Лик вътре отговарят вибрациите на Моята същност отвън. Апаратът става пламенно звучащ на Моята нота. Притчата за хляба и камъка има и друго значение. Отговорът, получаван от Мен, върви в координация с въпроса. На искането за помощ Отговарям с помощ, за защита – със защита, за превод на дадена дума – със значението на думата.

Отговорът е точен и определен, ако кармата допуска. Изисква се едно – яснота на искането и краткост. Яснотата и краткостта изобщо си остават нерушими завети. Трябва да се разбере ответната същност на вибрацията, съзвучна на запитването.
Напиши писмо на Майката. Ще Опазя. Ще има отговор, на тях не им е до твоите писма. Изпрати по въздуха.
Помощта идва в действие, защото само действието дава нужната степен на напрежение, обуславяща формирането на отговора. Даже обикновения въпрос изисква определена сила на гласа, иначе никой няма да го чуе.

330. Вярваш ли? Вярвам. Тогава пиши: Съзнание.
От какво се обуславя съзнанието? От живота. Как се проявява животът? В цикли, големи и малки, като денят и нощта или биенето на пулса и така нататък. Но той е двойствен. Слънцето е извън деня и нощта, извън двойствените цикли на Земята. Така и огненото съзнание е извън ритмите на обикновеното. Безсмъртието е в това и в него няма прекъсване на съзнанието. Моят Свят не подлежи на циклите на земния ритъм на дни и нощи, раждане и смърт. Съзнанието се освобождава от колелото на необходимостта. Безсмъртието и непрекъснатостта на съзнанието царстват над смяната на дните и нощите. И както съзнанието на Архата не се прекъсва при смъртта, така не се прекъсва то и при заспиване. Както е свободно и бодърстващо то на Земята, така също свободно е то и в света на астрала и ментала. Трите плана са отворени. Владиката на трите плана и трите лъча влезе в своето царство. Моят Свят се утвърди в съзнанието. Стана обединяване на световете. Архатът е обединител на трите. Това е неговото Знаме, Знамето на Владиците и с него той отива в света за утвърждаване на разединеното. От този момент в кръга на неговото съзнание са трите и всичките са еднакво достъпни на съзнанието. Така, слял се в съзнанието с Моето, влезлият в неговия ритъм утвърждава в себе си мерките на трите сфери. Силата на трите лъча на Камъка е приведена в действие от силата на Моя Лъч. Стъпкан е светът на земната двойственост или на смъртта. Слънцето на мъртвите повече няма власт над съзнанието. Мрежите на земната Майя са разкъсани и Аз – Владиката, в Моята Слава Утвърждавам Своя престол върху олтара на пламтящото сърце на Архата. Сине Мой, Чакам, за да те Приема в лоното на Моята Светлина, вечната Светлина на Живота.

331. (1 юли).
Слънцето е вредно за очите.
В средата на годината ще приключите. (Това е за писмата, предполагам).
Тънкият апарат изисква тънко боравене.
Всичко ще отмине без следа. (Болят ме очите, трудно се работи). Мента и сода.
На Мен са Ми нужни вашите съзнания не заети със себе си и със своето и не изпълнени със себе си, а с Мен и пребиваващи в Мен, за да творим. Съзнанието, което е изпълнено със света на собствената личност, по отношение на изграждането на Общото Благо или на Космическото е равно на нула. Нулеви съзнания. Затова и се Опитвам да пренеса съзнанието на свръхличните релси за благото на ближния, за общото, народното, световното или космическото благо или път. И съзнателното коопериране от твоя страна е необходимо, иначе как ще се извърши преустройството? Нуждата е огромна. Аз Чакам. Но Моите възлюбени, предани и любещи Ме, продължават да стоят в личния си кокошарник.

332. Във всяко творчество и във всичко вървете над и по върховете. Все едно привеждате себе си към висшето във всичко. Ска́лата на всяко явление върви от долу

нагоре. Нима е толкова трудно постоянството на устрема на сърцето към Мен? Къде са крилата на радостта? В любовта към Мен. В какво се заключава любовта? В изпълнението на Моите Указания безпрекословно и светло. Ще Възстановя равновесието. Съблюдавай мисълта. Главното е съблюдаването на мисълта. Постави мисълта в главата на ъгъла. Постъпките не са ценни сами. Мисълта без постъпка е по-ценна от безсмисленото действие. Рефлекторни кукли не са Ни нужни. Ние имаме Лъчи, но нямаме връвчици, за които да дърпаме куклите по панаирите за забава на тълпата. Но, приятелю Мой, ще победим, по-точно вече победихме всичко и няма да се смущаваме от остатъците на миналото. Не простъпката е важна, а властта над нея и установката на мисълта. С мисъл разрушавай очарованието на съблазните. Твоето оръжие е мисълта. Двама души могат да извършат еднаква простъпка. Единият ще бъде оправдан, другият – осъден. Един изпушва последната цигара или изпива последната чаша вино, за да се откаже завинаги, а друг – за да започне дългия път на порока. Разликата е огромна. Всичко, което се извършва в Мое Име, не подлежи нито на съд, нито на осъждане. Правилно, правилно, правилно, всеки опит към Мен носи върху себе си печата на благото. Нека редица от отделни опити да се слеят в незамлъкващата симфония на сливането.

333. (2 юли). Колко труд трябваше да се положи преди да се състои Общуването. Или смяташ, че сам си достигнал? Не е необходимо да се съжаляват изпитваните. Елмазът изисква шлифоване. Теб също не Сме те Жалили и резултатът е Общуването. Ние не Страдаме от съжаление. Състраданието не е съжаление. Състраданието приема удара върху себе си. Състраданието е действено. Жал ли ти е? Помогни. Съжалението се превръща в състрадание. Като надвиснал порой. Помощта тече, иначе съзнанието се разлага. При наблюдаване на точката на равновесие отбелязваме нейната неуловимост. Центърът на възникващото явление е обусловено от наличието на две начала, разполагащи се на полюсите. Унищожавайки единия от полюсите, унищожаваме цялото. Дървото може да се убие като се среже стволът или като се отскубнат корените. Унищожава се този полюс, който е по-лек и по-достъпен. Центърът на равновесието - това е точката на опора в съзнанието на човека. Куката за захващане.

Вчера съжалих тръгналото преди бурята дете, че ще го намокри дъждът.

334. (3 юли). Няма друг изход, няма друго решение. Донасяш на Мен своя дар. Но дарът, отдаден от теб на Мен, винаги Връщам преобразен. И колкото повече донесеш, толкова повече ще получиш. Не се скъпи. Времето не чака. Бързам да надаря донеслия. Аз Живея във вас. С вас творя. Нима ще предпочетете „бараката и борината", когато богатствата на Моя Дух са пред вашите врати? Деца Мои, на предалите се на Мен няма да Поставя ограничение в нищо. Чакам, за да даря. Защо да се бавиш в това да бъдеш дарен? Сине Мой, правилно усещаш Моята Близост, тъй като наистина си близък, тъй като съм Утвърдил Близостта. Когато Моят Свят залее твоето съзнание, той ще стане по-реален от очевидността и Моята Светлина ще победи тъмнината на твоето мрачно ежедневие и тъмнината на обкръжението. Живей в Мен. Учи се да живееш в Мен. Аз Съм храна за духа. Аз Съм радост в мрачината на безизходицата. Последният призив звучи особено мощно преди събуждането в живота на духа. Живяхте с живота на плътта и животът завърши с безизходица. Аз Съм безкрайността на простора на Космическите далечини над задънената улица на земното проспиване. И когато вратите на безизходността и мрака се затварят над съзнанието на тълпите, Моите възлюбени

влизат като победители през широко разтворените врати на Светлината в Моето Царство. А за нас с теб напред има толкова работа – светла, завладяваща, огнено-радостна. Щастие е да вършиш Делото на твоя Владика. Но принеси целия себе си безразделно. Според принасянето е и получаването. Немощта на плътта е дадена за да се осъзнае мощта на духа и преимуществата му. Това е противовесът. Всичко има своя противовес. Затова всяко дадено ограничение е трамплин към неограничената мощ на неговото противоположно. Съумей да разбереш явлението противовес. Така ограничеността и слабостта на земното зрение е залог за неограниченост на безпределното око. Така даже земната тъмнина е криво отражение на космическото величие). Тук се движат. Но дори движението на тялото е символ на изумителните чудесни полети в просторите на Тънкия Свят. Земният танц! А мислил ли е някой някога за танца на духа пред лика на светилата, когато той се слива с лика и вибрациите на лъчите светлина, когато светлината, звукът и движенията на духа се сливат. Всичко на Земята има свой противовес. Но особено силен е този закон в сферата на страданията. Донеслите с цената на страдание са притежатели на скъпоценни Камъни. Няма да се уплашим от нищо, тъй като всичко, допуснато от Мен, се дава за благо. Казах (за Нина), че ще получи и вече получава. Но ще получи стократно за всяка сълза на болката. Всяка ще се превърне в бисер на духа върху венеца на щастието, подготвян от Мен. Времето е близко! Гответе се. Оставете земните дела и грижата за тях. Нека да текат по своя си ред. Преминете през чертата на духа и обратно през нея, зад чертата на духа, не пристъпвайте. Отделям ви от властта на обикновеното и Утвърждавам Моето Царство във вашето разбиране. Дръжте се за Мен с всичките си помисли, тъй като сроковете се доближиха. Ще устоите само с Мен.

335. Сине Мой, Отпечатвам Моя Лик в твоето сърце неизгладимо и завинаги. Затова приеми печата на Моя Дух, творим с Моя Лъч. При кръщаването над Мен имаше Лъч. Над теб има огнен Лъч. Влез в същността на неговите вибрации и се слей с него. Деца Мои, това са Лъчите на Моята Светлина, носещи Моя Лик в себе си. (Ти много не мисли, пиши без да умуваш.) Моите са изразители на Мен, носят Моя Лъч, Лъчът, проявяващ Моя Лик. И на себе си, като проявяващи Моята същност в пределите на размера на Камъка. Носещи Камъка, опазете своето съкровище, дадено от Мен за благо и радост на света.

336. (5 юли). Аз ви Призовах на велико дело. Нужни са изпълнители. Аз Направих всичко, за да ви отвлека от рутината на живота.

Качеството на действието продължава в Безкрайността. Преградите изчезнаха. Писанията се дават за бъдещето. Моят Свят става порядък на деня и времето се изпълва с Моите грижи. Едни живеят със своите грижи, други - с Моите. На тях, последните, благо. Грижите ще се увеличават, докато не завладеят цялото съзнание. И всяка грижа изисква сърце, как да се направи по-добре. Оправданието на живота е намерено. И калейдоскопът на явленията от външния филм на живота вече става не толкова важен. Моята Ръка е простряна в защита и полето на магнитното въздействие е напрегнато, като ток на ограда. Невежи, не се приближавай. В полето на Моята охрана може да се пребивава в спокойствие и спокойно да се твори Моето Дело. Оградени сте от случайностите и странична намеса. Ще Изтръгна зъбите и ноктите и ще Обгоря косматите ръце, за да не се докоснат до охранявания. И ще тръгнете през живота под Моята Ръка, помитайки преградите. Земните и човешки непреодолимости са за слепите и хората, но за Мен са като картонени къщички. Не искат даже духане, а само поглед и

стрелата на мисълта. Затова бъдете спокойни във вярата. Вашият живот ще тръгне не според човешките мерки. Моите посланици няма да изпитат нужда от нищо. Тяхната борба и грижи са от друг порядък. Да се прахосва енергията в борба с грапавите условия Смятам за нецелесъобразно. Енергията е нужна в цялата си пълнота за друго. Затова Казах: „Оставете грижата на деня и всичко, неотнасящо се до Моето Дело. Вие се грижете за Моята грижа, а Аз – за вашите. Не Мога да изпълня делото, поръчано на вас, но да оградя тези, на които е поръчано, Мога. Затова са нужни изпълнители на доброволната мисия. Затова Чакаме столетия и хора за изпълнение на задачата. Толкова неща трябва да се предвидят и толкова да се предпратят. Няма да Търпя двукракия невежа да пречи по пътя на предначертаната мисия на Моите доверени. Затова бъдете спокойни във вярата. Приближавате до границата на възможност на началото на изпълнение на мисията на вашия живот. Заради нея дойдохте на Земята, заради нея приехте суровите изпитания, заради нея се надявахте и чакахте години. Пътят на нейното осъществяване е неизменен. Енергията на мисълта пронизва всяка материя и всичко, което стои на нейния път. Така и огнената сила по пътя на изпълнението не познава преградите на материята и човешките постройки. Препятствия ще има, но от друг порядък и само за усилване мощта на действието. Колкото по-силно е съпротивлението на опъвания лък, толкова по-надалеч лети стрелата. Съпротивлението на елементите е трамплин за действие. И противодействието служи на посланиците, усилвайки динамиката на изпълнение. Но горко на приближилия се, за да попречи. Кой ще устои срещу Мен!?! Затова действайки с Моето Име и в Мое Име знай своята мощ. Изпепеляващата мощ на мълнията на духа е непреодолима. Какво може да ѝ противостои и кой? Действайте с Моя Лъч и съзнателно. Вашата сила се заключава във вярата и познаването мощта на вашия Владика. Аз Съм мощта на огнената сила, Аз Съм изпепеляващата мълния, Аз Съм поразяващият Лъч, Аз Съм стрелата, поразяваща целта, Аз Съм бляскащият Меч на Светлината. Аз Съм копието над дракона. Аз Съм поръчителят за опазването на охраняваните от Мен. Гарантирам с Моята Мощ. Ще победите всичко по пътя за изпълнение на вашата мисия, вие, предалите сърцето си на Мен и намерилите живот в Мен. Силни сте в Моето Сърце и вашето място в него е завинаги. Благо на вас.

337. (6 юли). Две свещи. Плувци, ако вие сте направили всичко възможно, къде може да ви отнесе и най-пагубната вълна? Тя може само да ви възнесе! Маяци на спасението – така Нарекох възнесените. С какво са се възнесли? С труд и усвояване уроците на живота. Е, приятелю Мой, ще пишем. Очите видяха Моята Светлина и бяха леко обгорени. Ето причината. Трябва да се привиква към Светлината на Моята Аура и да приучваш себе си. Приучвай съзнанието. Приучвам към огневидимостта. Следователно одеждите на Светлината Майката на Света Може да надене само върху подготвилите се. Подготовката е в духа. Всичко е в духа и духът е в тялото. Но тялото е прах. Неговите частици се държат от духа. Колкото по-голяма е разликата във вибрациите, толкова по-голяма е възможността за обгаряне.

338. (8 юли). Аз Отговарям за всички.

Вашите ограничения са обратно пропорционални на силата на огньовете. Когато те пламнат, в тях ще потънат огънчетата на огорченията. Всички емоции носят огнения характер на своите огньове - и светлите, и тъмните. Светлоделимостта на центровете започва да се обозначава.

Има два аспекта на битието: лично и свръхлично съзнание.

Деца Мои.

339. (10 юли). „Ние се Радваме особено, когато се осъзнава пътят, преминат с Наша помощ". Затова Казваме: „Съберете сили за действие. Не разпилявайте енергията". Силите са нужни за строителство. Силата, събрана във фокус, е действена. Принципът или символът на еднорога се прилага в действие. Цялото същество се съсредоточва в едно. Всичко се изключва. В това е тайната на мощта на действието. Да вземем две действия: в едното са събрани всички сили и енергии, в другото - известна част, често нищожна. Кое е по-силно, кое е по-успешно? Нашите действия са успешни винаги. Защо? В Нашето действие е еднорогът на устрема. Който е казал за половинчатия устрем е имал предвид безплодността на половинчатите действия. Затова Нашето Дело изисква отдаването му на целия себе си. „Аз-ът" се отдава на делото изцяло и напълно. Затова Нашите Дела цъфтят с особен цвят. Затова на действията на Нашите посланици няма равни. Изостряме действието върху точилото на мисълта, Даваме му отчетливост, Насищаме с огъня на Йерархията и Придвижваме в бъдещето. Нашите действия са построени в ключа на бъдещето. Всяко има свое определено място в спиралата на еволюцията и точно му съответства. В това е неговата целесъобразност, тоест съответствие с определена точка от възходящата спирала на развиващите се явления на живота. Ненужни действия у Нас няма. Всяко донася плод навреме. Понякога действието обхваща много отдалечени високи пръстени на спиралата и само хилядолетията показват набелязаната точка на приложение и историческите перспективи в живота на народите. Нецелесъобразните действия Смятаме за грешка и разхищаващи огнената енергия. Сферата на действие на всяко съзнание изисква тънко обмисляне и предпазливост. Тъй като всяка мисъл, лежаща в основата на действието, дава явни резултати на всичките три плана и по-широко, и по-нагоре. Сферите на последствията на мислените действия, до които ще се докосне самата мисъл, не могат да се отчетат, но полезността може да се види винаги и безпогрешно, тъй като мисълта от Светлината и за Общото Благо е полезна винаги с огъня на абсолютната полезност. Светлината твори. Светлината е абсолютният критерий на действието. Действията, извършвани в Моята сфера и с Моята Светлина, и в Името на Моята Светлина са полезни винаги. С Мен и творете...

340. Най-добрите души, най-добрите странници, как изпълняват те огнения Завет? Заповядан е Огненият Път. Как обикновеният човешки път да се направи огнен път? Как да се въведе огъня в живота и в съзнанието? Назад всичко се зачерква. Съзнанието се обръща напред с цялото си същество, с цялата своя същност. Всичко е напред и в това „напред" Съм Аз, като негов център. От съзнанието към Мен се протягат невидими, но здрави нишки и то много - нишки на мисълта, безпределен поток от мисли, стрели, електрони към Мен и от Мен към теб. Сякаш е колело за въртене на Светлината. Потокът Светлина е като задвижващ ремък в движение: от теб към Мен и от Мен към теб. Моят Лъч носи свой поток от електрони и друг поток - от теб. Получава се жив обмен на искри Светлина, огнен поток. Мислите са огньове, чувствата са огньове, стремежите са огньове. По този начин съзнанието пребивава в огньове. И трудът е също огньове и също отдадени и посветени на Мен, тъй като всичко се твори в Мое Име. От Мен такъв поток е устремен нагоре по стълбата на Йерархията, а от теб – надолу, низходящ. И не можеш да кажеш до кои слоеве надолу или до кои съзнания достигат твоите искри. Поток на получаване и отдаване. И колкото повече отдаваме, толкова повече получаваме. Маякът дава светлина. И радиостанцията изпраща в ефира своите

вълни. Така и ние, носителите на Светлина отдаваме своя огън на пространството и хората. Моите са центрове, излъчващи Светлина, произлязла от Мен и получена от тях от Мен. Това е огнено колело в действие, постоянно, мощно, носещо Светлина. Бъдете огненосци, съзнателно излъчващи искри на благото, милиарди огнени искри от Светлината на своята аура. Наподобявайте на Мен. Моята аура със своя огън насища цялата планета. И вие, свързани неразривно с Мен, наподобявате Мен, изразявате Мен и Моите пътища. Вие - това Съм Аз, но в размера на мощта на вашето съзнание, но подражаващи на Мен, но представляващи един вид изображение на Моя Макрокосмос. Тъй като по отношение на вас Аз Съм вашият Макросвят. Това е огнената същност на нашите взаимоотношения. Бидейки на Земята живеем в огньове и Светлината проявява същността на Нашия живот. Светлоносната същност на Нашия живот и отношения е неуязвима за тъмните, тъй като е над света на техните възможности и над тъмнината. В това е здравината на защитната мрежа на планетата и заградителната мрежа на ученика. Ние сме свързани с огъня, взаимоотношенията се осъществяват по канала на Светлината. Така съзнанието влиза в Света на Огъня и асимилира огъня в ежедневието. Пишеш ли? Процесът е огнен. Устремяваш мисълта към Мен по огнения проводник. Моят Огън и огънят в теб се съединиха. С мощта на огъня преодоляваме и времето, и пространството, и земните прегради. Затова служенето на огъня е служене на Светлината и пътят наистина става огнен. Но това изисква осъзнаване. Не нещо и някак, а огънят действа, явно и скрито, видимо и невидимо. Трябва да се осъзнае огнената същност на тези явления. Разбира се, огньове има навсякъде - от низши до висши, но Ние Говорим за същността на Огнената Йога, съзнателно навлизаща в живота. Приобщаването към Йога на Огъня е Път на възход, единствен за всички векове, както и да са го наричали хората. Аз Съм Владиката на огнената мощ. Към Мен възхождат с огньове и в огньове. Затова Аз, Владиката на Пламъка, ви Нарекох „Деца на Огъня". Трябва да се осъзнае своята стихия и да се влезе в нея с отворените очи на разбирането. Огненото преобразяване на живота е Завет на бъдещето. Това е постепенното събуждане на огненото тяло, влизащо в своя Свят, както някога физическото е влязло в света на плътта. Но огненото ще обедини и подчини трите и трите лъча ще започнат да служат. Огненото Тяло царства над всички тела или обвивки. Затова Моите посланици са вървели като победители на живота. Тъй като огненото тяло и мисъл управляват и стихиите, и земните условия. Дадена е „власт над всяка плът". На кого? За какво? На огненото тяло и на огненото съзнание, което го изразява. Утвърждавам те като огнен победител в живота и над живота, сине Мой, единосъщен с Мен в огненото единосъщие. Огънят е навсякъде, огънят е във всичко, огънят е над всичко. И с огъня Царстваме над света на плътните явления и по-нагоре.

341. (11 юли). Няма пророк без чест. Чест ще има, но след настъпване на срока. След масовото обръщане на съзнанията условията ще се изменят, лостът ще се завърти на 180 градуса. И по един или друг начин ще станем такива - желани. Съзнанието, устремено само към Земята, ще се обърне към Космоса и ще бъде живо.

342. (12 юли). Важно е да бъдеш в състояние на готовност.

343. (13 юли). Всички неща се обуславят от единната всеначална енергия. Законът за равновесието преди всичко означава съединяването на равни, но противоположни начала, равни енергетично. Устремената енергия или начало намира себе си или привлича към себе си равна, но противоположна. И действието на притегляне на огнената енергия се прекратява. Желанието и устремът са енергии,

насочени и търсещи контакт и завършек. Те притеглят и се притеглят. Равновесието е неутрално състояние. То не привлича и не се привлича. Човекът, изпълнен с въжделения и желания, е център, наситен с притегляния и привличащ се към обектите на своите стремежи. Колкото повече са устремените енергии, толкова по-голямо е притеглянето към съответните обекти или сфери, където тези обекти или явления, или енергии съществуват. Съзнателното погасяване на устремената енергия е установяване на равновесие на дадената енергия. При погасяване на земната енергия, насочена към Земята, сферата на Земята губи своята привлекателна сила и не завладява съзнанието в своите здрави нокти. Човекът се освобождава от властта на Земята. Желанията и стремежите на човека рано или късно, някъде и някак винаги ще привлекат желаното. Съчетаването на енергиите ще се състои. Моментът на съчетаване е важен със своята неутралност, когато човек може да започне нещо ново или отново да се устреми по предишната пътечка, зараждайки нова енергия на устремяване. Значи моментът на вкусване на плода на устрема може да служи като момент за унищожаване на възможностите за неговото повтаряне в бъдещето, ако се задържиш върху точката на равновесие с мисълта. Или пък може мислено да се премине през момента на реализация на желаното и по такъв начин да се приключи с дадената енергия. Но да се завърши породения устрем трябва, за да се пресече неговия корен и да се установи равновесие. Този процес може да се нарече съзнателно изживяване в духа. Възможно е за силните духове да преминат през тях и наяве, и преминавайки да ги отхвърлят, тъй като плодовете на земните утехи и земните радости са горчиви. Те са ограничени в малкия и тесен кръг на своята проява или сфера. Безличните действия и деяния не носят робство, тъй като не обхващат съзнанието и нямат елементи на притегляне в центъра на съзнанието. Съзнанието, освободено от земните притегляния, насочва своите устремени енергии вече не към земната сфера. И както по-рано увличано от земните притегляния се е проявявало на Земята, така ще се проявява, увличано от висшите стремежи, на висшите или други планове. Да се отстрани съзнанието от земната сфера значи да се освободи то за висшите сфери. Човек живее в сферата на своите притегляния. Неравновесие Наричаме превеса на земните притегляния над висшите. Притегляне притежава всичко, също и енергиите или елементите от аурата на човека. Грубите елементи могат да се заменят с по-тънки според тяхната възходяща същност. Така наличието на отрицателни или тъмни енергии може да бъде възможност за тяхната трансмутация в светли според тяхната сила. Това е и трансмутацията на огньовете. А те притеглят и се притеглят. Може да се каже, че вътрешният свят, в който човек живее, е свят на притеглянията. Ето един от аспектите на равновесието. Равновесието е синтетично понятие. В обвивките не може да има равновесие, а само във висшето „Аз”, когато то свети и в обвивките и ги е обуздало. Врагове на равновесието са привичките и рефлексите, тоест сферата на автоматичните явления. Изисква се съзнателна намеса във всяка привичка и всеки рефлекс, тоест постоянен дозор. Но всичко няма да може да се вмести и да се устои, ако съзнанието не е в Мен. Аз Съм устой на мощта, Аз издигам съзнанието от сферите на низшите притегляния в Моя Свят. Когато си в Мен, когато си с Мен те нямат власт.

344. Мислиш явно. Стрелите на Моите указания се разполагат правилно. Но не предопределяй нищо. Приех твоя зов и Отговарям. Крилата на Общуването не винаги са на нашите услуги. Проводникът е налице винаги, но не винаги може да го ползваш: състоянието на токовете и атмосферата често не позволяват. Но Чувам твоя зов винаги.

345. (14 юли). Нищо не пречи на избраничеството. Неведома сила увлича да Ми се служи. Вратите на Моя Свят са отворени винаги.
Ще пишем за равновесието. Равновесието е привеждане в електронеутрално състояние на цялата същност на микрокосмоса, за да може по-нататъшната проява на всяка енергия да става само по волята на победителя, когато нито едно движение в микросвета вече не се извършва без съзнателно прилагане на волята и позволението на „Аз-а". Дозорът и контролът са установени като форма на живот на съзнанието. Без условието на постоянния бдителен дозорен контрол не може да има напредък. Това е условие на известно стъпало и то не може да се заобиколи. Това означава, че върху рефлексите, действията, привичките и всички реакции на съзнанието се налага сребърната юзда на духа. Това стъпало е неизбежно. Позволено е всичко, но при условие, че е позволено от волята. Действам не заради нещо, а защото искам. Много трудно е да се различи външно защо се извършва действието. Затова ли, че искам и съм позволил или пък се извършва от самосебе си, както при обикновените хора. Но в тази невидима разлика е цялата същност на различието между двете съзнания – на победителя на света и на еснафа, на роба и на Владиката. Робът не може да влезе в Моето Царство, значи равновесието трябва да бъде установено като форма на изразяване на съзнанието. Неизбежността ще роди неизменност и ще даде сила за осъществяването. Друго решение няма. Това означава, че равновесието се установява и ще бъде установено каквото и да струва това. Външният свят с цялата своя сила ще се стовари върху дерзаещия, тъй като движението винаги предизвиква противодействие. Но да не се победи не може. След милиони години еволюция спирането пред каквото и да било е нецелесъобразно и немислимо. Така достигането на равновесие става най-насъщна и неотложна задача за момента. А животът няма да се поскъпи да поднесе уроците на деня в съответствие със силата и твърдостта на решението. Равновесието е могъща сила, притежаваща огромен потенциал. „Никой няма да устои срещу равновесието". Защо? Ето, например някаква енергия, без значение каква, се устремява към монолита на равновесието и, не срещайки нищо, никаква реакция, никакъв отговор, никаква активно устремена вибрация, безсилно помръква в пространството. (+ и − не са се свързали). Тя отскача като от огнен щит и се връща към своя огнен породител. Имащ власт, утвърждаващ властта - така ще Наречем този, който е утвърдил равновесието – това най-велико качество. Без неговото наличие всички останали качества не са действени. Нарушаването на равновесието на микрокосмоса незабавно неутрализира и всички останали качества в момента на загуба на равновесие. Съзнанието се затъмнява, тъй като остава за известно време при разбитото корито, а при постоянна загуба на равновесието – продължително, според степента на загубата. Трудностите на живота се дават на ученика изключително за установяване и развиване на някакво качество, тоест представляват единствени възможности за възход. Така през вратите на равновесието влизаш в Моя Свят и пребиваваш в Моя Свят в равновесие. Не трябва да се допуска огледалото на духа да се променя или да се колебае в зависимост от това какво трябва да отразява. Да се отразява явлението е позволено и трябва, но да се колебаеш, да се променяш и вибрираш в унисон с всяко явление на външния свят ще бъде нарушаване на основите, тъй като кристалът на съзнанието и огледалността на неговите стени не трябва да се изкривяват никога и от нищо. Огледалото на духа при наличие на равновесие само отразява, но не вибрира. Реакции на външните въздействия се разрешават, но с позволението на волята и в никакъв случай въпреки нея. Конфликт между волята и нещо външно не трябва да

има. Волята е върховен вършител, оръжие на духа, волята е висшият атрибут на духа. Тя не може да бъде отдавана във властта на някого и на нещо. Падналите съзнания са съзнания, отдали своята воля на някого или на нещо извън себе си. Сливането на волята на човека с Висшата Воля не е отдаване на волята и нейното отслабване, а обратно, хилядократно усилване. Борбата за своята воля и равновесие е най-увлекателната страница от живота на духа. И Ние Следим, за да помогнем. Това е вече явление не от личен, а от космически порядък, тъй като светът се крепи върху съзнанията, утвърдили равновесието. И помни: не обстоятелствата, не хората, не условията са враговете, а палячото, жив от древността. Той обича много да се преоблича, обича маскарада. Готов е да приеме всеки облик, само за да въведе в заблуда. Той е този, който облича обектите на въжделение в прелъстителни форми, той прикрива шиповете и бодлите, той е този, който хвърля духа в тъмницата на помрачаването и компромисите. Неговото име е астрал. Древният враг. Неговото основно свойство е неравновесието. На него ли ще отдадем властта над себе си? Постоянството и равновесието са родни сестри. Така също и твърдостта и упоритостта. И неизменността е тяхна майка. Пътят на познали тайната на равновесието е неизменен. Тържествеността е апотеоз на равновесието, когато величието на Космоса се разкрива на озареното съзнание. И всички те са извън пределите на егото и малкия свят на личните преживелици. Величието на спокойствието се постига при установяване на равновесие. И светът ще беснее и хората ще буйстват неистово поради спокойствието и равновесието на твоя дух, и ще се нахвърлят, и ще те притесняват, стига само да нарушат това, което ти си придобил с цената на страдания и скръб, и продължителни усилия, и тежки хилядолетия. Но ти мълчи и знай: твоята сила е в Мен. Знай, че Аз и ти в Мен сме непобедими. А те нека да беснеят, както беснееха поради Моята Светлина преди две хиляди години и още много, много пъти, когато Моята Светлина е озарявала тяхното тъмно съществуване. Бъди готов да срещнеш вълните на противодействията. Според силата на твоето решение са и вълните. Но ние вървим по пътя на преодоляването и ще преодолеем всичко. Утвърдих те три пъти като победител над света. И Свидетелствам Сам за утвърждаването. Насън действам с хора, помагам на мнозина. Това вече се повтаря много пъти.

346. (15 юли). Да се предупреди.

Носител си на висшето знание.

Навсякъде има нагнетяване и мрак. Тежко пристъпва старият свят към своя край, като тежко болен, умиращ. Откъде да се вземе мъжество да се задържиш в последните часове, откъде бодрост и сили, когато всичко тъне в мрак?

Извънвременното знание, Космическото знание - единно за всички планети и безусловно, е знание на Архата. Знанието е по-високо от преходните форми. То се изразява преди всичко в законите на Космоса, вечни и нерушими. Земята не я е имало, но ги е имало Космическите Закони; Земята няма да съществува, но те няма да преминат. Няма да премине и духът, тъй като е носител на същността на космическите принципи, аспект на които се явява законът. Познаването на Законите на Космоса приобщава човека към Вечността в нейната свръхземна проява. Затова познавайки законите на Вселената, нечовешките закони, навлизаме в сферата на непреходното. Затова има две науки - от Земята и от Вечността; две знания - земно и вечно. Ние Сме Пазители на съкровищата на вечното Знание. Да се обхване то изцяло значи да се обхване Безпределността, което е невъзможно. Затова Ние Сме не само Пазители, но и Събирачи. Планетната Съкровищница съхранява това, което Ние Сме Събирали и Сме

Събрали в продължение на стотици векове. И всеки дошъл при Нас получава от Съкровищницата. Пътят на знанието е огромен и нелек, тъй като познаващ апарат се явява вече не мозъкът, а самият човек - микрокосмос. Микрокосмосът възприема знанието със своята светлина по закона на полярността. Затова и се изисква чистота на кристала на съзнанието, а главно, на сърцето, незатъмнена от обвивките. Съзнанието се пренася в сърцето и знанието се стича непосредствено. Това е и знание на духа без намеса на мозъка. Мозъкът е само оръдие, а не източник и при това не единствено. Голямото Знание е получено без помощта на мозъка, а с помощта на сърцето. Спасителят е Знаел и Волтер е знаел. Той е Знаел космическото, Волтер – земното. Той - със сърцето, Волтер - с мозъка. Земното знание може да бъде лъжливо, обременяващо и ненужно. Космическото – никога. Днес то е така също истинно, както и преди хилядолетия. Но колко ненужни вехтории има в архивите на земната наука. Тази наука е лъжа. Но лъжата се съпровожда и с лъжливи представи. Само да си помислиш колко грамади от тях има в Астрала – планини, изживени и неизживени. Почти всичко, в което вярва човек е или лъжливо, или изкривено. Вечната Наука е извън огромния свят на човешките натрупвания и измислици, постоянно сменящи се, умиращи и раждащи се отново. Към нея, към Вечната Зовем синовете на Светлината. Основната същност на Учението във всички векове дава непреходни частици от космическата Истина във форма, достъпна за стъпалото на съзнанието. Познаването на Вечната Истина и космическите Закони дава равновесие, тъй като издига съзнанието от света на вечно променящите се форми в света на Светлината. Всяка частица Знание натежава в чашата на равновесието. И само познаването на цялата достъпна Истина дава цялото възможно равновесие, тоест свобода на духа, тъй като равновесието е свобода. Моето Царство е царство на Свободата и Моите синове са синове на Свободата и Светлината.
Денят е необичайно тежък и притискащ. Оглушах напълно.

347. (18 юли). Ето вие виждате кълновете, създадени от човешкия труд.

348. (20 юли). Удивлявайте се.

349. (21 юли). Огромна опасност.

350. (22 юли). Показва пътя на личното завоевание.

Чувства се, че те са напрегнати като лък готов за действие, напрегнатост поради близостта на сроковете.
Ние Изпращаме сили на воина. Утрото е най-доброто време за Общуване.
Ще Дадем сили. За вещите жадуваме вещи съница.
За мъдрите - очакваме мъдри желания.
Скоро тук ще вземат и ще отсяват. Големи дела, но разбира се, още не решителни. **351. (23 юли).** Ще Разгъна килима на щастието за работа. По-добре движение в теснотия, отколкото спирка в благополучието. По-добре е да се поизмъчиш, но преди срещата, отколкото да затлъстяваш в затъпяване. По-добре горчива чаша, отколкото горчивина без край и без просвет. По-добре тъмнина преди разсъмване, отколкото безпросветна тъмнина.

Четири дни валя проливен дъжд. Днес - страшен порой през цялата нощ. Много тежки дни.

352. (24 юли). Ще Дадем сили за строителство. Могат да се вземат сили за строителство.
Вижте.

Ние Сме живи, само че никой не иска да слуша.

Насън летях и учех другите.

353. (25 юли). Значи цялото значение на цялото бъдеще, всичко е в бъдещето.

Нищо не чувам, независимо от всички усилия. Когато престана дъждът, стана по-леко психически. Облаците страшно притискаха съзнанието.

354. Пиши: Настъпи време за привеждане на съзнанието в пълна готовност. Процесът се заключава в следното: обичайното мислене се прекратява. Цялото съзнание се пренася в Мен. Корените на обичайното се прерязват. Към началото на готовността ще бъдат дадени особени знаци, изключващи всяка възможност за каквото и да било съмнение или грешка. Но мощният скок на съзнанието в стремително настъпващото бъдеще ще бъде необходим за включването ти в кръга на Светлината с особено напрежение и състав. Нишките, свързващи със Земята и обкръжаващото, ще бъдат пресечени вече завинаги. Съзнанието напуска този свят, света на миналото напълно и се превключва към Света на Светлината. Старата Земя и Небе се предават на пълна забрава. Обичайните мерки се заменят с мярката на Лъча. Насищането на атмосферата и пространството ще позволи да се понесе ефектът от преместване на съзнанието без наличие на обратен удар, тъй като противодействащите стихии ще бъдат приведени в мълчание. Космическото Велико Действие отначало ще се извърши в дълбините на стихиите. Затова процесът на привеждане на съзнанието в състояние на готовност ще стане възможен. Но от Моите това трябва да бъде направено съзнателно. Неосъзнатата изява на идващата Светлина в Деня на Моето Пришествие ще породи объркване на съзнанията. От Космическата мощ ще бъде приведено в мълчание и трепет дотогава противодействащото земно величие и сила. Човешкият ум ще се смири и помръкне в трепета на страха пред необяснимото и величественото. Само Моите ще знаят и тези, които са от Светлината. И облечените с Моята власт ще действат на отвореното преобразено съзнание със силата на спокойствието на Моя Лъч и на своя. И нито един земен ум няма да дръзне да се изправи в противоречие или да се осмели да не изпълни Указите, изхождащи от Мен, но привеждани в изпълнение от Моите. Моментът на превключване на съзнанието е необичайно важен. За обикновените съзнания това е моментът на съда и възможността да останат на стъпалото и височината, проявена от даденото съзнание - отправна точка в бъдещето на века. За Моите, показали процес на готовност и осъзнаване, това е осъществяване на висшето щастие, утвърждаване на Мен и Моя Свят в техния дух, тяло, съзнание и живот, в целия микрокосмос и неговите функции. Нужно е до дълбините на своето същество да се осъзнае и да се проникнеш със същността на процеса на преобразяване в Деня на тържеството на Моята Светлина. Трябва да се събере цялото знание на Учението, всички най-добри стремежи, всички мечти за бъдещето, всичко свое висше и да се донесе на Мен за претворяване и утвърждаване на цялото получено богатство на духа в живота на Земята, за Земята и хората. Това богатство ще оживее: ще стане могъща действена сила. Донеслите ще преживеят тайнството на претворяването на всичко донесено от тях в живи активни огнени енергии, които ще творят живота около тях. Щастие за донеслите макар и частица. Щастие и Светлина за донеслите Силата на Учението. С Моята Сила ще започнат да творят и с Моята Сила ще станат наистина и в живота синове на Светлината. Дадената власт ще стане по-реална и по-ярка от всичко, което сега е наоколо. И ще бъде

единно проявяването в живота на земните жители. Моята Власт, Моята Светлина ще се утвърди от Моите воини и синове в земния живот. Подготвям за осъзнаване на Великия Час. Очиствам съзнанието за приемане на властта, Давам най-нужното за преобразяване на живота. Не трябва в Явлението от Космически порядък и Проявата на Величие да се влагат земни предпоставки. Да! Ще Дойда! Но не така, както мислят хората и даже Моите близки. Осъществяването на Пришествието ще стане по други, нечовешки мерки. И ще премине в съзнанието на хората по пътища, не вместващи се в земните умове. Няма на Земята сили, нито човешки, нито стихийни, можещи да противостоят на Мен в Моя Ден. Светлината е непобедима. Мощта на Йерархията в момента на своето утвърждаване ще се прояви като космически непреодолима. И земното ще се смири пред Величието на Светлината. Всичко ще падне по очи. Ще Дойда в Слава, облечен във Висшата власт. Противниците на Светлината и техният господар ще паднат. Моето Царство ще се утвърди отсега и вовеки. Царството на безкрайната Светлина. Земните ще паднат от власт и ще се преклонят пред Висшата повеля. И единната мярка ще бъде частицата или богатството, принесено на Мен в Часа на Моето Пришествие. С принесеното ще се осъдят, с принесеното и ще се оправдаят. А вие, Мои воини, в тишина и тайна подготвяйте вашия дух за приемане даровете на Светлината. Дръжте светилниците запалени, съдовете и кошниците подготвени. Горко на проспалите зората на Моето Пришествие. Горко на втурналия се след блатните огънчета. Нека целият ваш устрем, цялата надежда, цялото упование да се изгражда върху Мен и в Мен. Тъй като всичко е в Мен! Тъй като Часът на Моето Пришествие наближава. Мир вам и радост за Идващата Светлина.

355. (27 юли). Сега времето е особено. Както ако си в тълпата: колкото по-високо вдигнеш глава, толкова повече ще видиш. И за да видиш всичко трябва да се издигнеш над тълпата и да се откъснеш от нея в духа - не от народа, а от тълпата.

356. Е какво пък, приятелю Мой, трудно е? Да. Трудно е. Тъй като същността на този свят е противоположна на Моя. Затова и противодейства. Но не трябва да се огорчаваш и да реагираш също. Низшето винаги ще противодейства на висшето и ще бъде побеждавано от последното. Важно е да се пази спокойствие, тъй като спокойствието е ликът на Висшия Свят. Проявявайки него, проявяваме Висшия Свят и се приближаваме към него. Губейки равновесие веднага се спускаме в низшия свят, където такова няма. И въпросът не е в това да не бъдеш тревожен, а в това да не се тревожиш въпреки очевидността, тоест независимо от всичко. Плачът и скърцането със зъби са атрибут на Земята и земния свят. В него не може и не е нужно да се търси спокойствие и мир. Моят Мир, който Аз Давам, не е от този свят. Учи се от противодействието на живота. Парникови цветя не са Ни нужни. Ударите изсичат искри от духа. Желай ударите и противодействията както смелият плувец – вълните. И не гледай към външното, а към пламванията на астрала. Те трябва да се приведат под контрол. Всичко външно винаги ще се стреми да надмогне и да подчини твоя дух: и хората, и делата. А ти стой и нека всеки натиск от вън да предизвиква състояние противоположно на това, което се случва в обикновените хора. В това е системата на обучение на духа. Противодейства всичко и ще противодейства, тъй като възхождаш, но духът отговаря така, както иска волята. Условията се дават за закаляване. Тежки са? Но целта е висока. Те са временни – целта е вечна. Те ще си отидат, целта ще остане. И ако тя е достигната? И ако това стане благодарение на тях, противодействащите обстоятелства? Кой е казал “Не мога”? Не е истина! Думите “Не мога” ги няма в речника

на Архата. Те са заменени с думите “Не искам”. Това трябва да се запомни и да се приложи във всичко. “Не мога”? – Не, не си проявил достатъчно нито огън, нито воля, нито устрем, нито единение с Мен. “Всичко е възможно сега”, но с Мен. Одобряваме всяка победа, Съжаляваме за всяко поражение. Първите ускоряват, вторите забавят пътя. Борбата е неизбежна винаги и при всякакви условия. И в Новия Свят, когато той се утвърди, пътят на възход на духа все пак ще си остане такъв. Значи преодоляването и борбата са спътници на еволюцията. Колкото по-високо, толкова по-изтънчено. Значи микрокосмосът е вечна арена на борба на двете начала: умиращото минало и утвърждаващото се бъдеще, на низшето и Висшето “аз”, на каквото стъпало и да е съзнанието. Преодолява се това, което е по-долу, а висшето побеждава. Това е вечният път на възхода. И достигнатото днес подлежи на преодоляване утре. И днешното спокойствие ще се окаже безпокойство на сутринта, когато блесне новият връх за духа. Тъй като идеалът – това е спокойствието на твореца сред вечното движение. Трябва да се обикне самия процес на борба и преодоляване, самата същност на процеса. Тъй като това е квинтесенцията на възхода, силата на магнита на вечното притегляне на Безпределността към безпределното усъвършенстване. Ударът поражда енергия, енергията – борба. Борба, преодоляване и напредък – в това е целият смисъл. Да се отхвърли тя означава да се отхвърли възможността да се издигаш. Всичко ще бъде както искаш, но при условие на преодоляване и победа, а може би и на отказ от желаното. Тъй като искащият да достигне нещо и убил желанието за получаване достига това, което иска. Не астралът трябва да иска, той може само да желае, но нещо по-дълбоко и мощно. Желаят всички, но нищо не получават, докато единици искат и умеят да искат. Учи се да умееш да искаш. Не с астрала, приведен в мълчание, а с огъня на волята, непознаваща и неразколебавана от емоциите. Може да кажеш “да” или “не”, но нека тези думи да пламнат с огъня на волята. Огънят е от сърцето, волята – от духа. Сърцето е огън, духът е огън. Сливането на огньовете ражда непобедима мощ. Казвах на престъпника: “Няма да живееш повече от един ден”. И демонът на престъпността умираше. Не с астрала Заповядвах, а духом. И тъй, преодоляването на обвивките представлява както винаги задача на деня. Отсъденият победител постига победата рано или късно, но винаги я постига. На победителя се дават знаци. Над победителя сияе венецът на подвига и мечът в ръката е здрав. Вървиш неизменно по Моята пътека към победата и привидните неуспехи са само сянка от кулата на духа. Сянката не трябва да се приема за реалност. Сянката е от светлината, от Слънцето на живота. Не сянката, а Светлината ще гледаме. И победата ще засияе с огньовете на действителността. Мир на огненото сърце, устремено към Моята Светлина.

Аум.

357. (28 юли). „Не пожелавайте зло на благословения”. Това е формулата, показваща защитеността. Не отмъщение, а обратен удар по силата на закона. Като човекът, блъснал се в стълб. Така и вие сте защитени със силата на висшите енергии. Светлината защитава, но докосналите се до Светлината. Тъй като е Казано, че и косъм няма да падне от главата. В това е защитата и грижата. И за лилиите също е Казано. И ако нещо се случи с вас, то това е допуснато от Нас като неизбежно и за определена цел. Нищо няма да премине без полза. Пред изгрева сме...

358. (29 юли). Разширяване на съзнанието.

Ритъм.

Приближавате се до неутралната точка на равновесието. Утвърждаването на себе си върху нея означава власт. Вече не външното явление обуславя реакцията, а вътрешният цензор. Реагирам, тъй като искам и така, както искам. Автоматизмът на рефлекторността се заменя с волеви съзнателен отговор. Животът на съзнанието тече в ключа на волята. В това е съизмеримостта и дозорът. Антипод представлява съзнанието, лишено от волеви дозор, ветропоказател за чуждия и всеки ветрец. Външните въздействия и удари се приемат с острието на волята, на заострения таран на волевата спирала, разбиващ нагнетяването. И противното явление се разлита на пръски. Но скалата на духа трябва да стои здраво, макар и обгърната от искри и пръски от разрушените удари на противодействащите и враждебни явления. Трябва да се учите от всичко и на всичко да прилагате тази привичка да насочвате веднага заострения таран на волята даже и към най-малкото противно явление, да разбивате неговия център и от искрите-електрони на разпадналото се явление да създавате свое. Процесът протича в мълчание на съзнанието при пълно равновесие. Колкото по-дълбоко е спокойствието и равновесието, толкова по-мощна е силата на удара. То поразява противодействащата енергия. Изслушайте и не осъждайте. Приемете го мълчаливо върху себе си и натрупалото се кълбо от сиви енергии на чуждия микрокосмос ще се разсее на прах. Да зазвучите в унисон с насочената към вас енергия значи да загубите своя център и своето равновесие и да станете жертва на чуждото съзнание. Ще приложим принципа и към мислите – своите и чуждите. Върху бронята на равновесието безсилно помръква своята и чуждата отрицателна мисъл. Всичко започва от малкото. Но трябва да се започне. Това не е всемогъщество, но само пътят към него. Всеки избира сам пътя на роба или пътя на владиката и той започва с малкото. Това малко като зърното ще даде огромни плодове, несравними с големината на самото зърно. При напора на противните енергии трябва да държиш на своето докрай. И ако е създадена картина или образ на желаното явление, то трябва да му останеш верен и да се държиш за него до края, независимо от явната противоположност на очевидността. Само претърпелият докрай, тоест устоялият докрай, непоколебим докрай в своето упорство и твърдост побеждава. Този натиск на стихията и в голямото, и в малкото, особено първият и най-силен трябва да се издържи каквото и да става, непозволявайки на съзнанието да се огъне. Само първият натиск е силен. После силата на противодействието бързо спада, вървейки към нулата. Да се издържи натискът без колебание е Нашият път. Да се премине животът като победител е път на Архата. И ти, призован от Мен, стой здраво. Тъй като Аз Съм зад теб. Равновесието е качество на духа на Владиката. Дръж се за него с цялата сила на своето съзнание. Тъй като пребивавайки в него, пребиваваш в Мен. С качествата, утвърждавани в себе си, се утвърждаваш в Мен. Това са нишките на връзка и Общуване. Моята Обител в теб е постлана с качествата като със зърна от амарант, които са като елмази на безкрайните възможности. Тъй като всяко качество носи върху себе си печата на Безпределността.

359. Ето, виждаш сам, че можеш да пишеш независимо от външните въздействия и шум, ако вътрешното равновесие не е разколебавано от тях. Така и при съхраняване на равновесието каквото и да става вън, външното се побеждава от вътрешното. И не външното се побеждава като такова, а съзнанието утвърждава своята воля в своя микрокосмос. И когато Казах „Аз Победих света” Победих не беснеещите двукраки, а Себе Си. Тайната на победата е победата в себе си и над себе си. Изцелявайки болните и немощните Поемах тяхното бреме върху Себе Си и в Своя Дух Преодолявах и Неутрализирах възела на психическата нечистота на болестта.

Преодоляваме в себе си чуждата мъка и тегоби, претворяваме върху огньовете на сърцето тежкото в леко, нечистото в чисто, както Аз в Моята Кула Претопявам твоите дарове в съкровища на духа. И тъй, Гаранцията е дадена и Пътят е пред нас. Напред с нова сила!

360. (30 юли). Лек живот няма да има. Ще се наложи да се носи кръста до края. Ще има само просвети и отдушници, за да не се задъхаш. Труд, труд и подвиг - каква ти тук лекота. Или кръст и достижение, или нищо. Мъдрият се радва на натоварването. Това са знаци за сближаване. Победителят преодолява всичко. Колкото по-трудно, толкова по-близко до Мен. Трудностите са стъпала на подема към Мен. Няма да помогнат нито протестите, нито бягството. Радостно, радостно ще срещнем пътя на подвига. В унинието и оплакването няма възход и жалбите няма да помогнат.

Личното пречи, а низшето - особено. Не потискане, а изживяване, не компромис, а необходимост и постепенно затихване. Правилно. Сферата на личното е вериги, област на лъжливото и изкривеното. Само когато цялото лично е съсредоточено върху Мен и в Мен, отражението на битието не се изкривява. Иззад оградата на личността не се виждат космическите далечини. Затова личното се изживява напълно. Не са нужни аз-ове. Да казват „аз" могат всички. Повтарящите „аз" двукраки не строят еволюцията. Животът е огнище, претопяващо личното в свръхлично. Шлаките на личното се изхвърлят поради непотребност.

Скоро ли? Скоро! Но процесът на творческото очакване е полезен. Човекът проявява своята истинска ценност. Чакащите в безделие не са нужни. Оправданието на живота е в труда. Смисълът е в борбата. Целта – в преодоляването. Победата – в достижението.

361. Доволни ли сме? Не! Настроенията пречат на придвижването. Желателно е настроението на спокойствието, настройката на съзнанието да бъде в ключа на спокойствието. В този ключ може да се предаде всяка симфония и еоловата арфа на духа може да звучи. Хвани се здраво за кормилото на кораба на своя микрокосмос и го управлявай към Мен във всичко, винаги и навсякъде. И нека всяка спирка и задръжка да бъде само причина за ускоряване на хода. Всичко трябва да служи на възхода. Да се изсвири симфонията на земния живот в ключа на възхода е най-огромното достижение. На мнозина ли се удава? Избраничеството задължава да станеш изпълнител на величествената и тържествена симфония на живота. И Моята Ръка е над разбралите. Иначе жизнената суета губи своя смисъл. Не пазарната очевидност е изражение на Живота, а подвигът. Зова към Мен и се Опитвам да внедря условията на зова в съзнанието. Мой си от векове, не се покривай с миражите на преходното. Всичко е в Мен, а не вън. Така и върви с Мен и да ти бъде благо.

362. (31 юли). Пиши. Напразно се затрудняваш с ненужни съображения. Приеми живота такъв, какъвто е, без да се измъчваш над него. Мислителната енергия се отдава на Мен: твоето – на Мен, Моето – на теб. Това е обменът на животворна енергия. В него е значението на предстоенето. Колелото на щастието действа. Така Наричаме процеса на утвърдения обмен (Общуването). Но не забравяй, че същия обмен се установява и надолу. Мисли за близките и приятелите. Както горе, така и долу. Мисли добре и в благо. Набелязвай вехите на техните придвижвания. Не трябва да се оставят техните животи в жертва на случайностите. Планирай тяхното бъдеще. Подражавай на Мен в Моята грижа за теб. Нека колелата на щастието да са в движение. Ще ги привеждаш в движение с Мен, с Моята сила. Това ще им придаде характер на неизменност. Помни: със себе си не можеш, но с Мен можеш. Така ще творим заедно. За

благото творчество е отворено широко поле. Сферите на съзнанието са отворени за невидим посев. Кълновете няма да се забавят, ако посевът е направен съзнателно. Затова моментът на срещите и беседите е много отговорен. Може да не се изпуска нито миг за посев на зърна на Светлината. Но чуждото съзнание изисква голям труд и грижа. Безотговорността е бич на века. Трябва отново да се преразгледа отношението към хората помнейки, че за всяка дума ще трябва да се дава отговор (ще трябва да се отговаря). Моята огнена енергия, дадена на теб, трябва да се изразходва внимателно и с разбиране на отговорността. Беседата за отсъстващите се подчинява на същото това правило, тъй като мислите засягат обекта на беседата също толкова явно, както и при непосредствен контакт. Много вредно се говори и се върши необмислено. Дозорът и контролът са насъщно нужни и тук. Човек с предстоенето го прави естествен. Също и тържествеността. Огромно е значението на тържествеността в мрачините на делничния ден. И ще Кажа още нещо важно: симфонията на зараждащите се качества утвърждава казаните лъчи - те са три, според основния вид качества. Има три синтетични качества. Ще ги Кажем: любов, устременост и равновесие – основа, средство и цел. Лъчът на любовта, лъчът на устрема и мощта на лъча на равновесието. Нека твоят свят да се върти около тези три стълба, докато не засияе Триадата.

363. И тъй, приятелю Мой, има много работа. Но ако се отхвърлят блуждаещите мисли, то времето ще стигне за всичко. Защо да крадеш от самия себе си? Нека мисълта да се движи, но по каналите, установявани съзнателно от теб. Освободената творческа мощ на мисълта ще се впусне напред като лавина. Слузта на блуждаещите ненужни мисли е като тежки вериги на краката на пътника. А главното е, че не са нужни. Да се мисли за тях е интересно, но нали тях ги оплодотворява Моят огън. А той изисква съзнателна загриженост. На опазващия ще бъде дадено още, от разточителя ще се отнеме. Осъждането е също като вериги и на своите крака, и на чуждите. С всяко осъждане завързваме краката на осъждания. Добро и хубаво има у всички, него и ще усилваме със своята мисъл. Нека всяко осъждане да се превърне в обсъждане, а после в съзнателна помощ и преобразяване на чуждото съзнание, в началото поне на приятелите. Всяко съзнание ще реагира по закона „Каквото повикало...” и ще отговаря в унисон с предпратената мисъл: на лошата - с помрачаване, на добрата – с подобряване. Трансмутирайте недостатъците на близките върху огньовете на своето сърце и мисъл и ще бъдете сеячи на благо.

364. (1 август). Готов Съм да Обучавам.

Ето, виждаш, приятелю Мой, че не е така, както искаш ти, а както Аз. „Човек предполага...” Разполагам Аз. Не Бог, а Попечителят. Така че решението на всичко е в Мен. При Общуването сме Аз и ти и нищо повече. Добре е когато има какво да обменим при Общуването: по според мярката е и плащането. Записвай думите точно. Ще усвоиш техниката на записа до съвършенство. Точността на възприемането зависи от настройката на арфата на духа. Настройваш ти, Свиря Аз. Готовността излиза винаги от теб.

Ще пишем за готовността. Готовността е състояние на съзнанието, настроено постоянно бдително, за да усети и възприеме полъха на Моя Дух, тоест да усети докосването на невидимите криле на Моята мисъл. Да усети и улови, отначало намирайки се в състояние на съсредоточаване, а после – винаги, даже в обичайното бодърстващо състояние. Разбира се, Записите изискват винаги съсредоточаване. Да бъдем заедно не е лесно и изисква жертви. Трябва да се пожертва обичайната рутина на съзнанието. Как да

се обясни, че суетата на земната суматоха и Моята Светлина не се смесват. Едното изключва другото. Затова суетливостта и суматохата са врагове на Светлината и делнична ежедневност. Празник и делници. Зовем към празника на духа, към празника на Моя творчески Труд. Съзнанието, пребиваващо в готовност, попива Моята мисъл като гъба - водата. Готовността е килим на подвига. Готовността е преддверие на щастието. Готовността е привличащ магнит. Готовността е гаранция за получаване. Готовността е съдба на мъдрия. Пламъкът на готовността е дар, принесен на Владиката. За Мен е радост да видя пламъка на готовността. Готовност и избраничество! Едното обуславя другото. Радостта от готовността да се послужи на Мен представлява знак за ученичество и избраничество. По степента на готовност на съзнанието Съдим за пригодността и височината на духа.

365. (Недоволни са от мен.) Няма напрегнатост на устрема. Защо да се чакат токове, когато огънят на духа може да свири върху токовете на пространството. Колкото и да е тежко, свещеният огън не гасне никога. Може да гори по-ярко или по-слабо, но не да гасне. Угасяването на огъня е предаване себе си на тъмнината. Огънят показва степента на готовност. Когато степента на устрема и на готовността премине известна граница, получаването става постоянно. Постоянството на получаването е също знак на ученичеството.

366. (2 август). Да! Чувам и Отговарям. Пълната устременост е необходима. Ще пишем. Пътят на изпълнението се обозначава с вехи. Те трябва да бъдат видени, за да няма неразбиране. Владиката в действие е непреодолима мощ. Трябва да се разбере или поне да си я представиш. Мислейки за мощта на Владиката се доближаваме до нея. Нашият път преминава в мислите. Унисонът на звучене или съзвучието с мощта на Владиката е път за утвърждаване или за осъществяване на дадената власт. Звучи с цялата си същност, с всеки атом и нерв и мощта ще се изправи като реална осъзнаваема сила. Къде е границата на сливане и къде е пределът? Къде е границата на твоята мощ? Ограничена е само от степента на сливане с Мен. Затова бодърствай в съзнанието за власт. Разбира се, работата не е в думите, а в огнената мисъл. Думите са само проводник на огнените енергии, форми, носещи в себе си огъня. Затова всяко слово е като контейнер с огън. Бъди предпазлив с произнасяните думи и особено внимателен към Моите Думи. Всяка дума съдържа огън. Този огън трябва да се почувства и да се усети неговата степен или тонален ключ, или ключовете на тоналността. Словото е носител на огъня. В това е мощта на думите. Работата не е в самите думи, не във формите, а именно в съдържанието. Формата е само обвивка като кората на ябълката. Повтаряйки думата много пъти подред е лесно да се отдели тази обвивка и да видиш, че сама по себе си тя е лишена от смисъл. Но звуковото значение на думата е вече нещо друго, също огнено и също много дълбоко. И тъй, стъпваме върху пътя за приобщаване към Моята Мощ. Това е нужно в името на близкото бъдеще и разбира се, не за себе си. Всичко, което се дава и се върши, се върши за Мен, тоест в Мое Име, заради Моето Име. С Името на Майтрейя ще победиш света. Моето Име ти е дадено за прилагане и утвърждаване на властта. С Моето Име ще строиш. Мощта на думата на Моето Име е неимоверна, както в звуковата така и във вътрешната проява. Подготвям спешно за приемане на наследството. Нуждата от хора е огромна. Трябва да заменя много според силата на мощта на въздействието и огнеността. Аз Съм Един на милиони, а ти? Мисли и прилагай и не ограничавай размера на своята мощ. И помни: нейната граница е в Мен, тоест в степента на сливане на твоето съзнание с Моето. Моят Свят е отворен за теб и океанът на Моята мисъл е достъпен, и

неизчерпаемият извор на Учението на Светлината е на твоите услуги. Черпи от него според ръста и разширяването на съзнанието и желанията на духа. Всяка обиколка на планетата носи обновяване и нов ден. Така и Единното Вечно Учение на Светлината всеки ден се разгръща пред твоето съзнание в новостта на спиралата на твоето разбиране - Единно и вечно ново! Вечно новата, неповтаряща се и безкрайно течаща струя на извора от резервоара на Моя Дух е само за най-близките. Ще Замлъкна ли? Няма! Ще се Уморя ли от вечната новост на несвършващите аспекти на Безпределността? Не! Владиката Дава ново, ново, ново, но Единно, но все това същото Учение на Живота. Мой любими и сине, виждаш Моята любов и неотложността на подготовката. Напрегни твоето същество за пълно попиване огнената тоналност на планетния Час. Трябва да се разбере зова на момента. Няма да Отложим и няма да Пропуснем. В бъдещето трябва да се влезе в пълно въоръжение. Вече Казах: обичайния живот се изключва. Всичко се съсредоточава върху Мен. Готви близките, давайки на всекиго според размера на съзнанието. Може да се покаже близостта на бъдещето. И още: откъде ще вземеш доспехи, подходящи за проявата на Светлината? От Мен. Вече са приготвени. До деня на Празника на Явяването ще се облечеш. А сега се устреми с всички сили към сливане с Мен с волево съзнателно усилие. Нека Общуването да не се прекъсва от нищо. То може да се усилва или да отслабва, да променя своя характер и форма, но съзнателно или подсъзнателно духът се настройва в ключа на постоянното, непрекъснато Общуване. Отначало се говореше за постоянство на устрема, после - на предстоенето, сега - на Общуването. Така стъпалата се усилват, докато Моята Светлина и твоята светлина не се слеят в едно. Могъществото на властта се утвърждава със силата на непрекъснатото Общуване. От Моя страна е направено много, думата и делото отсега нататък са за теб. Дава се според асимилацията от съзнанието. Да се ускори може със задълбочаване на съсредоточаването върху полученото - сякаш смилане духом. Сред делата на деня има достатъчно време за мисли. Стига да не се задръстят с отломки. Разбира се, задачата не е лека. Но Ние Сме се Отказали от лекото.

367. В Моя микрокосмос Нося изражение на потенциала на Макрокосмоса, утвърдено от стълбовете на моите стъпала. Утвърденото в Мен Утвърждавам в теб, сина. Аз съм Отецът, Аз и ти - макро- и микро световете. Разбира се, Моят микрокосмос по отношение на твоя се явява Макрокосмос. И всеки в размера на своето съзнание се явява само отражение на Висшето. И така е по цялата стълба на Йерархията. Затова и Аз Казах: Аз Съм Пътя. Затова най-нужното е утвърждаването на Владиката. Радвам се на Моето утвърждаване в твоето съзнание. Именно, важно е осъзнаването, че Пътят - това Съм Аз, че Пътят е само чрез Мен и всякакво друго решение е немислимо и невъзможно. Тъй като без Мен няма нищо. Няма накъде да се върви и няма къде да се получава. Тъй като Аз съм всичко. И накъдето и да се насочи възхождащият дух, навсякъде под различни одежди и форми, и прояви той ще срещне Мен.

368. Искаш за Майката? Пиши. Първозваната първа ще дойде и първа ще каже Дума за Мен. И ще слушат и ще възприемат. Като твоята картина. Ще Я Увековечим (картината). Ще заемеш мястото си около Нея по правото на своето синовство. И ще проявиш себе си на висота. Близостта до Майката е неотменима. Ще се срещнете, сякаш разлъка не е имало изобщо. И веднага ще навлезете един в друг, тоест съзнанията ви вече са асимилирани във вековно сътрудничество. Задачата ще Укажа отделно. Мощта на вашата батерия ще бъде необичайна. Именно, ще се усили десетократно. На Нея е нужна твоята почит и утвърждаване на Нейната висока мисия сред вихрите на живота.

Тя, разбира се, знае. Но нали Моля понякога да помогнеш дори на Мен и с това Изказвам особено доверие. Такова доверие Оказвам на теб. Ти си за Нея опора в условията на Земята и осъществяване утвърждаването на Нейното дело в човешкото съзнание. Затова твоята помощ е особена и незаменима благодарение на твоята близост. Гуру замина. Беше сама. Ти ѝ се даваш в помощ за облекчаване трудностите на Нейната задача. Можеш да осъзнаеш цялата отговорност на своето поръчение. И трябва не да се отказваш от своята воля, а да слееш своята воля с Нейната и Моята. Така и ще действаме тримата. Опази. Прояви нищо не искаща, а само даваща любов. Потисни себе си. А Нея можеш да издигнеш още по-високо в своето сърце. И колкото по-високо Я издигнеш, толкова повече ще се доближиш до Мен. Ще Дам здраве. Ще Дам сили. Но любовта, но предаността и готовността трябва да принесеш сам.

Ще бъдеш в Москва. Ще живеете заедно. По-близко от близкото. Осъществяването на Моите начертания върви под знака на неизменността. Печатът на неизменността ще легне върху вашите действия, когато настъпи срокът. И ти трябва да изоставиш всяка представа за себе си като обикновен човек. Ще се наложи да се облечеш в одеждите на необикновеността и преди всичко в своето съзнание. Чудото ще стане порядък на деня, осъществяването на необикновеното - обикновеност и подвигът – живот. Затова гледай на последните дни на твоя живот тук като на разделяне с обикновения живот, както хората се прощават с вещите, дома, местата и един с друг преди окончателната разлъка, за да не се срещнат повече никога. Така и казвай на себе си: ето, това повече няма да го има, с това се разделям завинаги. По този път ще подготвиш съзнанието си за откъсване от Земята и от света. Тъй като с Нея ще бъдеш в света, но не от света. Ще пребъдете в Моя Свят и с Моя Свят ще творите условията на земния свят. Какво още да ти кажа? Бодърствай като на велика стража. Денят приближава. Трябва да се посрещне със сто очи. Чрез вас ще Творя и Действам. И за да не пречи нищо, трябва да отстраниш себе си. И тъй, приятелю Мой, побързай да кажеш „прощавай" на миналото. Настъпва зората на новия Живот на Света и твоята зора, зората на твоя живот.

369. (4 август). (Питах за победата на Новия Свят). Отговор: Събитията ще тръгнат мълниеносно, донасяйки изненади и неочакваности на всяка крачка. Срещу тях ще бъдат всички, започвайки със стихиите, подчинени на Мен. Щом побегнат, ще започне разложение. Ще отминават на цели части. Ще Ослепя и Лиша от ум техните водачи. Вдигнатият меч ще се обърне срещу тях.

370. Нужни сте Ми много. И затова ние се спасяваме. Трябва да проявиш себе си в постоянство на служенето на Благото. Това е целта на ученика.

На познали пътя се забранява да се намесва в личния живот на близките.

371. Мощта на Владиката не означава всемогъщество. Но все пак нейната сила превъзхожда всяка човешка представа. Това е Висшата Мощ на планетата. Ако Силите на Светлината не правят нещо, то не е затова, че не могат, а по силата на закона.

Пришествието е близко! Готов ли си? Осъзнал ли си значението за Земята и за себе си? Как и с какво ще Ме посрещнете? В какви дрехи? Какво е най-важно за вас: Моето Пришествие или очевидността на Майя? И къде са делата? Коя чаша натежава на везните във вашето съзнание - на Моите дела или на вашите, на духовните или физическите, и на коя е вашето сърце? Моите Дела не винаги са в нужда. Кой ще помогне в нужда? Венецът на Светлината е за принеслия себе си върху Моя Олтар.

372. (6 август). Пиши. Установяването на ритъм е важно. По-добре това да е всеки ден и по-добре без пропуски, макар и по немного. Ритъмът е могъща сила и

облекчава много. Говорейки по същество, целият живот на Космоса е основан върху ритмите. Скоростта на ударите или пулсациите, тоест продължителността на времето при редуването на ударите на противоположните напрежения е различна - от милионна част от секундата до милиарди години. Животът е проява на ритъма. Аспект на различни редувания се наблюдава навсякъде и във всичко - от пулса на сърцето до слънчевата и световна Пралайя. Улавяйки ритъма на природата и явленията може да се предвиди течението даже на историческите събития, които, както и всичко, също са подчинени на ритмите. Двете противоположни точки на люлеенето на махалото може да се оприличат съответно: горната - на висшата и долната - на низшата точка на кръга, тъй като същността на ритъма се изразява с кръг и преходът от тези точки е постепенен. Значи ритъмът е свързан с понятието окръжност. Но тъй като всичко се движи във времето, то кръгът се превръща в спирала. Ще я Наречем Спирала на Еволюцията. И спиралата на злото се движи във времето и също възхожда, но този възход или развитие на злото, в дадения частен случай именно на злото, не е възход към Светлината. Злото обаче е частно явление, а не от Космически мащаб. Хаосът не е зло, а нещо друго. Връщането в Хаоса или разложението е зло, но Хаосът е нещо, от което Строителите съзидават. Извечната борба е съзидание и борба на творящата мисъл с Хаоса. В това е същността на Еволюцията. И ритъмът е стълбът или основата на космическото строителство. Движението е ритмично, но движенията на Хаоса са лишени от ритъм. Хаосът и ритъмът на еволюцията са двата антипода на битието. Противоположните точки на спиралата на еволюцията се обуславят една друга. Така ужасите на Армагедон обуславят полето на Светлия Град. Аналогичността на колелата на спиралата не означават пълно тъждество. Колкото по-високо е пръстенът на спиралата, толкова повече различия има в явленията. Известна аналогия остава, но на висшата ска́ла или стъпало. Низходящата спирала на еволюцията се издига във времето, както например разцвета или гибелта на цивилизациите или живота на дървото, или въобще на всеки живот. Отначало има кулминация, после затихване, за да пламне отново. И тъй, животът е построен върху ритмите: по зимата отгатваме за лятото, по нощта – за деня, по младостта – за старостта. Законът за противоположностите се изразява в ритмите. Тези ритми могат да се установят съзнателно. Допускайки проявата на тактиката Адверза, Ние Прилагаме осъществяването на ритъма по закона на противопоставянето. Но лостът на предизвикваните явления е в Нашите Ръце. Законът за ритъма е Закон Космически и основен. Наблюдавайки усилването на отрицателните явления, узнавате мощта на противоположния полюс. Над малката двойственост винаги има голяма двойственост. Цикълът на деня и нощта, цикълът на годината, планетният цикъл и така нататък. Пренасянето на съзнанието от малките цикли в големите разширява съзнанието и го приобщава към живота на Космоса. Съзнанието може да потъне в безкрайния калейдоскоп от дни и нощи и даже секунди, тъй като животът е разбит на единици. Но осъзнаването на цикъла, поне планетния, на неговото значение, цел и огнен завършек на спиралата на глобуса вече издига съзнанието в областта на висшите явления. В това е откъсването от Земята и приобщаването към Нашия Свят, Света на Космическата правда. От сферата на интересите на тълпата и на момента съзнанието се издига до разбиране на космичното и свръхличното. Истинското движение е само в ритъма. Затова установявайки ритъм в своя живот навлизаме в орбитата на неизменността.

Отговарям на въпроса - няма ли да замлъкне Гласът на Учителя? Няма, тъй като звучи crescendo (постепенно усилвайки се).

Какво още да ви Кажа? Ще Кажа още и то много важно. Съзнателно установяваният ритъм е основа на неизменността на получаването на висшето знание. И установения ритъм не трябва да се прекъсва. Някак и при всякакви условия трябва да се държите за него винаги, с цялата сила на духа. Животът на ученика е живот на ритъма. Така постепенно съзнанието, установявайки своя ритъм, може да влезе в ритъма на Космоса. Ритъмът изключва случайността. Ритъмът утвърждава неизменността. Ритъмът е лост на еволюцията. Ритъмът е канавата на психотехниката на Архата, тъй като даже „колелото на изпълнението" се движи ритмично. Нашите постройки са основани на познаването на законите за ритъма, затова са безпогрешни. Така също и Нашите прогнози. Трябва да се разбере и усвои същността на значението на ритмите.

373. Да! Следствията на немарливостта могат да бъдат ужасни. Говоря не за теб, а за тези, които допускат непоправими грешки. Има непоправими грешки. Как да се избегнат грешките? С ярка устременост към Мен. К. е сгрешила в избора на направлението и ъгълът на отношението се е изменил. Затова Лъчът, бидейки изпратен, не среща съответния отклик. Лъчи се изпращат на всички, те са над света. Само степента на възприемането им е различна. Не Говоря за особените Лъчи, присвоени на най-близките. Може ли да се поправи грешката? Може. Но в главата на ъгъла трябва да поставите Мен и Моето - над обкръжаващото. И не на думи, а на дело и не с мозъка, а със сърцето. Написа на Майката за К. - и постъпи правилно. Тя трябва да знае. Езикът не може да замени сърцето. На нея ѝ се искаше да знае за себе си. Нека да слуша: дойде времето на истинската проява на всекидневно служене. Затова съзнанието се превключва в сферата на Владиката. Нека да се запита колко минути в течение на 24-те часа са отделени на Мен и по полученото частно да съди за своя труд в полза на бъдещето. Не се страхувай от обиди. Дойде време за всекиго да погледне към себе си в аспекта на готовността. Искам да видя всички воини на пост, а не като обикновени хора, чакащи промените. Ще изпълниш поръчението. Изисквам го. Казах: горко на тръгналите след блатните огънчета на преходното в последния Час. Времето не чака. Трябва да се покаже готовност и да се постави Моето Дело над всичко, както направи ти. Искам да усиля помощта и ръководството и Посрещам вихъра на суетната заетост с това, което днес го има, а утре ще изчезне като дим. „Където е вашето сърце, там е и вашето съкровище". Сърцето трябва да бъде устремено към Мен без колебания. Не е осъждане, а желание да помогна, тъй като е призована към Моята работа. Ако отхвърли Указанието - нейна воля. Ако приеме - ще бъде дадено повече. Доверявам на теб да предадеш. Трябва изцяло да обърне съзнанието си към Мен. Достатъчно грешки. Неприелият теб отхвърля Мен. Ще ѝ Дам знаци за теб. Отношенията ще се преустроят: Аз, ти, тя - веригата на предаване. Преустройството е неизбежно, докато не зазвучи сърцето. Встъпи в правата на синовството и не се смущавай от нищо. Помни, че целият твой живот отсега нататък се преустройва в ключа на необикновеността. „Чудесата са за жреците" - помниш ли? Навлизаш в света на заповяданата чудесна приказка. И още ще кажеш: нужна е устременост през целия ден - утвърдена и всекидневна. Скоро, скоро ще Призова. Но проявете своя потенциал сега, преди срока. Това е всичко.

374. (7 август). През тази година. Вижда се. Твоето щастие. Аурата на разбирането. Да влезеш в аурата на страха означава загуба на достижението. Страхът е убиец на възможностите. Той е многолик. В това е неговата сила, тъй като често се прикрива под съвсем не страховити форми. Съмнението и страхът са родни сестри. Покриват се една друга. Коренът на страха е съмнението. Мъжеството вярва в Мен

безрезервно. Значението на добрите качества е в това, че създават покривало, възприемащо интензивно Лъчите. Ако страхът отблъсква Моя Лъч, то мъжеството го поглъща. Точно както и вярата е магнит, притеглящ Лъча. Значи качествата са магнити за притегляне на Светлина. Лошите качества - обратно. Следователно магнетичността на аурата на човека зависи от насищането ѝ с качества от един или друг порядък. Разбира се, аурата на злото е също магнит, но от нея се привличат лъчите на тъмнината, тоест енергии на злото. Затова злите чувства, като магнити притеглящи отрицателни енергии, са недопустими. И всяко чувство или емоция привлича според своето свойство. Бдителното съзнание стои на стража на магнитните излъчвания на микрокосмоса и ги регулира. Мисълта е лостът на регулатора. Магнитният характер на микрокосмоса се установява от мисълта. И тъй, за възможността за възприемане на Моя Лъч се изисква определено състояние на съзнанието или на аурата на микрокосмоса. Всички чувства могат да се усилват до безкрайност. Да кажем чувството на спокойствие или на преданост. Значи и степента на притегляне и осъзнаване на Лъча може да се задълбочава съответно. Изпраща се Лъч. Степента на възприемане зависи от приемащия. Затова и се говори за съзнателно възприемане на Лъчите. Пазете светлината в своята аура, тъй като това е каналът за възприемане или магнитът за притегляне на Моя Лъч. Изисквам спокойствие, тъй като в Часовете на световни пертурбации е нужно да се възприема и удържа цялата сила на мощта на Моя Лъч и за себе си, и за пространството, и за обкръжаващата местност. Планетната мрежа на Светлината се удържа от аурите, магнитното поле на които по същността на своя потенциал хармонира с Моите Лъчи. Искам да Видя Моите като съзнателни носители на Светлина. На пръв поглед голяма беда ли е, ако човек се дразни или страхува. Пространствено е огромна, а в дните със световни събития – катастрофална. Затова Изисквам твърдост и непоколебимост на вярата в Мен, в своя Владика. Време е да се разбере, че времето на розовата безотговорност на детето под опекунство е отминало и е настъпило време за суровата отговорност на воина - носител на Светлина, носещ постоянен дозор и охрана на планетата. Става дума за планетната отговорност, за отговорността за планетата. Искам най-близките до Мен да разделят с Мен част от Моята отговорност за Земята. На кого другиго, ако не на тях ще Поверя охраната на мрежата на Светлината? Микрокосмосът се привежда в състояние на хармонична мощ на притегляне на своята аура не в свое име, а помагате на Мен заради спасението на планетата. Великото Дело се твори в Мое Име и с Моето Име. Време е да се излезе от своята незначителност на планетния простор, за да може по-нататък той да бъде заменен от космическия простор. И тъй, за възприемане на тънките енергии най-важно от всичко е състоянието на аурата на възприемащия апарат на човека. „Нека вашето сърце да е отворено и умът непомрачен" – така е заповядано. И тъй, ум и сърце, и регулираща мисъл.

375. Колко много трябва да се предпрати, за да се състои Общуването. Затова пази съкровището като Най-Висшето, което притежаваш. Стоя на стража на вашето щастие и Очаквам по-задълбочено разбиране същността на Сребърния Мост. Ето настъпва предуказаното явление. Кой ще го посрещне в най-голямо напрежение на духа и готовност? Колко малко са те, носещите съзнателно Светлина. Към тях са Моите стрели и Моята Светлина без край и ограничения. Ще ги Залея с Моята Светлина и ще ги Изпълня до пределите на безпределността. Заради вас Носих и Нося бремето на отговорността за Земята. Заради вас, разбралите, Строя Моя Храм. Очакват ви съкровищата на Светлината и Духа, но нека вашите светилници да горят по-ярко, тъй

като със своята светлина възприемате и постигате Моята Светлина. Така във всички векове звучи великата Мистерия на Живота на Сливането на човешкия дух с Неизразимата Светлина.

376. Аурата на спокойствието е могъща сила. Аурата на спокойствието потиска вибрациите на другите аури, по-низши от нея по степен на напрежение. Идваме до това, че да се победи светът може само с поляризация на своя микрокосмос. Той не може да зазвучи напълно, ако не бъде очистен от ненужните вехтории. Ненужното се отстранява с твърда ръка, без жалост. Даже цигулката, преди да зазвучи хармонично, се настройва. Така също и арфата на духа. Ще Бъда точен: настройването на апарата на микрокосмоса преди всичко означава обуздаване или подчиняване на волята на всяка негова енергия или вибрация, и повече от всичко това се отнася за струните от астралната октава. Самозвучащите струни на астрала заглушават с грубостта на своя звук висшите октави. Пълнозвучен акорд се постига на затихнали струни. И две различни мелодии не могат да звучат заедно. Затова първото условие за възприемане се явява спокойствието. Правилно е и това, че устремената към Мен мисъл властва над ограниченията на плътта, тоест преодолява пространството. И ти, съединен със своето съзнание с Мен се издигаш над света на земните условия и обвързаности. И пребиваващ в Мен ти си победител. Радвай се на победата на духа, радвай се на Моята Светлина, вече реално достъпна за теб. Радвай се на утвърждаването на степента на Вечен Живот тук, на Земята, в твоето съзнание, побеждаващо Земята. Плът от Плътта Ми, кръв от Кръвта Ми, утвърден от Мен и мой син, радвай се на утвърдения Живот, победил смъртта. Ти, пребиваващият в Моето Сърце, благо на теб. Ще зашуми вятър, ще задухат вихрите и ще се разколебае твърдта, но ти, утвърдил се в Мен, ще стоиш непоколебимо като скала. Благо на теб, строящият своя свят върху Мен и слят с Моя. Аз ще ти Дам Светлината на нечуваните възможности и тяхното достигане ще стане порядък на твоя живот. Побеждаваш с любовта, предаността и устрема и се Радвам на сигурността на твоята крачка. Не се смущавай от нищо. Корабът на духа върви в правилна посока. И е лесно да се изхвърли зад борда боклука и ненужния баласт. Ти си в Лъчите на Моята любов. Осъзна ли крилатите коне, носещи те върху Лъчите на Светлината? Сине Мой, сроковете са пред вратата. Бодърствай в осъзнаване на Моята Мощ. С нея ще устоиш и ще се защитиш от беснеенето на урагана. Всичко е в Мен, всичко е за Мен и всичко е заради Мен. Ти си Мой, приеми в своето съзнание неотложното утвърждаване на близостта на Моето Пришествие. И осъзнай космичността на това планетно явление. Гледай на него през призмата на веригата от векове като завършваща кулминация и начало на ново планетно стъпало. Виж и почувствай крачката на хилядолетията. Двуногият крачи от днес до утре. Но Ние крачим по звездите. Затова като символ на Моята крачка на отминалия Цикъл бяха дадени Рибите. И в Рибите имаше кръв и мрак, и скърцане със зъби. Но идва Светлината на Лъчите с нов знак. Животът и пулсацията на Моя Свят са свързани с живота на Космоса, тъй като представляват част от него. Звездният Път е Пътят на Моя Дух.

377. Да, да, принасянето на целия себе си задължава и представлява основа на Поръчителството. В Моята Кула намираш мир и знание, и прибежище за духа. Тя единствено е нерушима в земния океан.

Ти искаш да знаеш бъдещето? Слушай. Ще се утвърдиш върху Мен като сто хиляди мъдреци и ще понесеш Моето Име по света, по лика на Земята. Ще вървиш като имащ власт и ще се докоснеш до земната слава. Но блясъкът на земната позлата не е за теб.

Ние ще вървим по-нагоре, още по-нагоре, където се слива всичко земно и небесно във вечното сияние на Светлината. Ще изпълниш своята мисия. Ще оставиш богато наследство, значимостта на което ще нараства във вековете. Ще проявиш себе си като стълб на Учението и множества ще тръгнат след нас - след теб и Мен, който Съм зад теб. И когато твориш живота и съзнанието на хората, ще Творя Аз, който Съм в теб. И тези, които ще дойдат, ще признаят Мен, творящ в теб и стоящ зад теб. Затова твоята власт над човешките души ще бъде огромна. Ще твориш тяхното съзнание с Мен и в Мое Име. Майката ще те утвърди, ще разпали твоя дух с небивала сила и със своята земна ръка ще те благослови за подвиг. И когато останеш сам, ще бъдеш неотделимо с Нея и с Мен. И, бидейки от Моя Свят, ще послужиш за съединяване на Моя Свят със земния свят. Успехът и победата ще бъдат форми за проява на енергиите на твоя дух, тъй като Моят печат ще бъде върху твоите дела. Ще Поразя всички и всекиго, който застане срещу теб или тръгне против. Моята Ръка ще те подкрепи в твоите начинания, творими в Мое Име. Ще ти служат невидими сили и тънките огнени енергии на духа ще се устремяват по твоята дума. И ще преодоляваш непреодолимите трудности с енергията на ЛЪЧА и трите свои лъча, сега утвърждавани в теб. А където приложиш Моя Знак, там ще легне печатът на благословеното изпълнение. За знака ще Кажа отделно. Твоята земна личност ще умре и за нея няма да има място в Моя Свят. И освободен от веригите на личността и егото ще твориш своята СВОБОДА. В Майката ще намериш утвърждение на твоите най-съкровени стремежи. Слят с Нея в едно ще познаеш Моята Близост в Моята Светлина. Обичай своя Владика със свръхчовешка любов. С нея ще достигнеш. И не забравяй, че отдаването е получаване. Ще помислим за отдаването, но няма да затрудняваме себе си с мисли за получаване. И в Последния Час преди разсъмване ще съсредоточим цялата сила на своя дух върху Владиката.

Сутринта насън стоях редом с Майката, в ръцете ѝ беше книгата с писма и бележки с молив: коригираше.

378. Пречещите условия на живота ще бъдат премахнати, за да се отдадеш изцяло на Моята работа. Не смятайте щастието за нещастие. Само при проявена готовност може да се строи. Бъди готов за строителство. Ще строим нови форми на живота. Ще даваш идеи за всеобщо ползване. Идеите-скелети ще засягат всички страни на живота. Животът на Любимата Страна напълно и открито ще потече по Нашия План. Те ще мислят, че го правят самите те, но Нашата мисъл ще изпълни цялото изкуство, литературата, вестниците, ефира - открито и явно великата сила на живия дух ще навлезе в живота. Килимът на народната мисъл ще се раззелени и ще се проявят самородни таланти. Творчеството ще потече като свободна река. Творческият труд ще замени рутината на живота. Всеки ще стане съзнателен творец на щастливия живот на своята страна. Няма да има нито парии, нито привилегировани. Ще си отидат ненавистта, недоволството и страхът.

379. (8 август). Аурата на великото спокойствие е съзидателна сила. Пиши: къде е тази страна, къде са тези условия, къде са тези хора, които ще се изправят в защита на Моето Дело? Подготвям ги сега.

Трудните токове препятстват Общуването. Трудността е в тяхната аритмичност. Несъгласуваният ритъм на токовете не позволява на съзнанието да се утвърди.

Спокойствието е важно с това, че астралът замлъква. Не е възможно да напредваш, не обуздал звяра и не подчинил неговите функции на волята. Животинските функции не

могат да се отнемат от човека, тъй като неговото тяло е животинско. Но работата не е в отнемането или прекратяването на тези функции, а именно в подчиняването им на волята и разума. Всяка функция може да нарасне до абсурд, например лакомията. Но да се яде може и трябва. И така е във всичко. Разумът утвърждава, волята регулира. Не забравяй, че астралната материя е низша, а в известен мисъл даже по-нисша от земната, затова и подлежи на пълен контрол. Вървят двама: единият роб, другият свободен, единият в робство, другият на свобода. Така е и с всяко астрално преживяване или усещане. Един преминава през него като роб, друг – като господар. Ако е Казано, че е позволено всичко, то това е при условие на господство и власт над усещанията. Пароксизмът на разюзданите чувства или страсти, или емоции свежда всички достижения до нула. Пазете спокойствие при всякакви явления на вашия живот, външни и вътрешни, физически и духовни. Сребърната юзда върху чувствата на ученика не означава убийство на чувствата, а именно обуздаване и контрол. Искаш? Вземи, но в рамките на спокойната уравновесеност. Аскетизмът не е обуздаване, а убийство на астралните чувства, а те са нужни за живота на тялото. Обузданият астрал може да бъде полезен помощник, тъй като внася в живота своята гама от усещания. Също така огромна е неговата роля в еволюцията на микрокосмоса. Вярно е, че до известен предел, но е най-необходима. В процеса на трансформация на астралните чувства по ска́лата на духа центърът на съзнанието неотклонно се премества към висшето. И всичко, което остава долу, трябва да се подчинява на волята. Иначе процесът на възход ще зависи от октавата на низшите вибрации. Съзнанието, раздирано от астрални вихри, не може да възхожда. Стъпалото на обуздаване на астрала и пълното му подчиняване на волята е неизбежно. Постоянният дозор и бодърстване, и наблюдението на всяко, даже и най-слабо уловимото пламване, пресичат неговото неистово буйстване. Ненужните усещания и мисълта, която ги предизвиква, просто се изхвърлят от орбитата на микрокосмоса като ненужна вехтория бързо и без колебание. Врагът е древен и изисква внимателно и продължително оглеждане.

380. Пълнотата на съгласуваността се достига с напрежение на волята. Усилвай напрежението до предела на възможностите, за да преодолееш по този начин съпротивлението на пространството. Не е лесно и не е просто. Особено трудно е преодоляването на съпротивата на сферите, непосредствено заобикалящи центъра на възприемане и най-трудно е привеждането на самия микрокосмос на човека в състояние на възприемащо спокойствие. Затова е нужна и огнеността, тъй като само огънят е способен на това огнено възприемане. Огненото възприятие на йога се основава на огнените функции на центровете. За обикновеното съзнание това е нещо съвършено невъзможно. Можеш да седиш с месеци и да не запишеш нито една дума. Няма да говорим за явленията от медиумистичен порядък, тъй като това е порядъкът на низшите вибрации. Лудите също чуват и виждат, но никой не ги смята за достигнали. Също и под влияние на опиума и хашиша хората започват да възприемат. Но пътят на насилствено пробуждане на огъня е страшен. Алкохолният делириум служи като пример за това. Само пътят на Йога, отварящ способността за огнено възприемане, не представлява път на насилие над себе си. И Учителят Знае как да Превърне опасностите на Огнената Йога в огнен път на достижението. Учениците ползват огнения проводник като нещо обичайно за тях. Способът на далечното съобщение влиза в техния живот и става обикновено необикновено явление. Постоянният контакт с Учителя, не нарушаван нито в момента на възприемане, нито в течение на ежедневния живот държи проводника на

духа в готовност. А постоянната "вечно зряща бдителност" облекчава моментите на включване на проводника в действие. Но предаността или предаването на своето съзнание на Учителя е неизбежна. И Учителят Регулира проявите на активност на огнения апарат на човека, който също изисква голяма грижа и внимание. Характерът на получаваните възприятия е свързан със строежа на проводниците и същността на характера на микрокосмоса. Ценим всестранните приемници, тоест можещите да пропуснат вълна с всякакво напрежение. Това обстоятелство е обусловено от степента на синтеза, проявен от съзнанието на ученика. Колкото по-висока е синтетичността (или синтезиращата способност) на съзнанието, толкова по-широк е диапазонът на възприемащия апарат на микрокосмоса. Затова предвзетостта, предубеждението, предпоставките и всичко и всякакви ограничения на съзнанието при синтетичната същност, чистота и яснота на приемника отсъстват. Егоцентризмът и синтезът са антиподи. И първият от тях е символ на ограничението. Съзнанието се настройва така, че да възприема без най-малко противодействие всичко, което Учителят Смята за нужно да изпрати, независимо от това съответства ли то в дадения момент на желанието на личността на ученика. Важно е всичко и всичко е нужно, и то ако не за себе си, то за света. Кой знае защо Учителят Смята за нужно да даде именно този материал? И старателният ученик внимателно натрупва всичко. Времето ще покаже нужността и приложението на изпратеното. Учителят Въоръжава за бъдещето, за всички случаи на живота. И да предвижда Може само Учителят. "Нека сърцето да бъде отворено" и тази отвореност не трябва да бъде свързана с нищо.

381. „Пръстенът притежава сила и то не малка и разбира се, както и всичко, тя изисква осъзнаване. Работата не е в пръстена, а в символа, изобразен върху него. Астралното отражение на символа притежава мощ на видимия и на невидимия план. Печатът на Шамбала свързва съзнанието с Шамбала и служи като символ на съединението с Твърдината".

382. Днес преди заспиване беше даден опит за възприемане на мисли без обичайната подготовка и преди сън, в обичайното състояние. И кратката Записка за пръстена беше направена правилно. Така постепенно се разширяват рамките на възприемане и условията, докато вечно отвореното към Мен съзнание не отхвърли всички условия на ограничаване и съзнанието не навлезе в състоянието на явно отворено постоянно Общуване с Мен. Степента е висока, но достижима. Призовавам към непрекъснато осъзнаване на Моето Царство или на Моя Свят. И Подавам Ръка на устремилия се. Не може да има застой върху достигнатото. Възходът върви стремително. И духът трябва да познава набелязания път и вехите по пътя.

Обикновена гадателка видяла насън, че Някой ѝ казал: „Кажи П.А.: Индия е непобедима. Два пъти той беше много близко и се отклони".

383. (9 август). Днес ще пишем много. Планетният мащаб на Моето Служене на човечеството означава, че целият планетен живот на човечеството в неговите видими и невидими сфери се направлява от Мен. И ще се направлява дотогава, докато не се изпълни всичко. Моите думи „Ето Аз Съм с вас до свършека на века" означават неизменността на присъствието на Моята Водеща Звезда и на Моя Дух от еволюционните стъпала на живота на цялото човечество. Трябва да се разбере космичността на планетния размах на Моето Служене. Векът на кръвта и желязото на пасивния воден знак на Риби се сменя със знака на Водолея. Затова и рибата е била

тайният и неразбираем църковен знак на първите християни, даден за две хилядолетия. Рибите са воден и негативен знак. Затова на арената измъчваха телата на Моите ученици, затова се гавриха с Мен и Ме плюха и биха. Мълчаливо Носих Своя кръст и мълчаливо се Изкачих на Голгота и Приех позорна смърт. Формулата да не се противиш на злото изискваше наличието на пасивно, а не на активно утвърждаване на Евангелието на Живота. Затова Заповядах на Петра да прибере ножа в ножницата. Пасивното утвърждаване на Светлината на Моето Учение притежава потенциална огнена сила, поглъщаща и преодоляваща всяко противодействие. Затова и Евангелието на Царството беше проповядвано на всички езици.

384. Е, слушай. Когато Аз Изпълня твоя микрокосмос до предела и твоето съзнание бъде предадено на Мен докрай и изцяло, то делата на този свят, засягащи твоята личност, ще престанат да имат значение за теб. Личните дела повече няма да оцветяват аурата.

Поръчението на К. ще се повтори и то нееднократно. И двамата получихте доказателства. (През тази нощ К. Беше в Твърдината, говори с Владиката и чувстваше Неговата Ръка върху рамото. Нищо повече не е запомнила.)

(За П.А.) Подготвям за бъдещето. Гаданието е важно за вас двамата. Чакай. Ще Дам знаци.

Попречиха ми на сутрешния запис.

385. Сега ще запишеш! Време за умуване за обичайното няма. Трябва някак вече да се навлезе в аурата на надвисващите събития и да се прокара своето съзнание в духа през тях непоколебимо. Трябва в духа да се премине през напора на бурята, съхранявайки неотслабваща връзка и мъжество. Освен това устоите на Сребърния Мост от страна на твоето съзнание трябва съзнателно да се усилят и укрепят. Fortitudinem tuum ad Gloriam Mecum et Adventum Futurum deditur tibi tot benedictum mecum additur (Твоята сила и Моята Благословия се дават на теб, за да достигнеш в слава с Мен до бъдещето). Ще закалиш себе си в умението да възприемаш всичко, каквото и да било и на какъвто и език да се дава. Кой може да се похвали с получаване на Моите Указания? Знай цената си в своето сърце, за да не се усъмниш когато дойде по-голямото съкровище. Трябва да оценяваш съзнанието си по достойнство. Подценяването на себе си и смирението тук не са подходящи. Синът носи своето право на синовство със съзнанието за съответстващото му достойнство. Дръж се с хората като власт имащ в съзнанието си, а не като обикновен човек. Еснафското отношение към смъртта трябва да се изостави, тъй като Часът е пред вратата. Навсякъде, винаги, насаме и пред хората носи Чашата неразплискана и невидимо за тълпата, но явно за пространството. И тъй, Указът за бъдещите дни е безразделно предаване на съзнанието на Мен.

Влез в настроението на последния Час на завършека на твоите земни дела. Укрепи съзнанието за невидимото Присъствие до неизменност и накарай светските гласове да замлъкнат.

На Г. укажи за неизбежността на превключване на съзнанието. Не се смущавай от неизбежността. Тя, както и ти, е предана докрай и можеш да разчиташ на нея. Детето ще се върне на другия. Това е всичко.

Събуждайки се записах думите: „Техеран е Наш. Изгонване на чужденците”. И в сутрешния вестник намерих потвърждение.

386. (10 август). Как да се заздрави и усили Общуването? С дневно пред стоене. Как да се получат Укази? С изпълнение. С приемането на Лъча приемаш Мен. Аз ще достигна до всичко.

387. Всеки висок дух еднолично избира кармата. Изборът се утвърждава от Мен. И тогава бъдещето е в твои ръце. Затова Приближаваме несвързаните души. Временното отдалечаване на избрания се предизвиква от особени цели. Близостта не зависи от разстоянието: никога и никъде. Нека Указващата пътя Ръка да господства над условията. Предвижда се всичко, имащо значение.

Но получаването на Съвет се облекчава от запитването. Колкото по-силен и по-определен е въпросът, толкова по-ярък е отговорът. Няма да Оставя без отговор. Усилвай, усилвай, усилвай яркостта на Обръщението. Замени себе си с „Ние". Така и мисли: Ние ще напишем, Ние ще направим, Ние ще преведем. В своята реч замени „аз" с „Ние". И мисли за себе си, мислейки себе си като Нас, заедно, неразделни. И тогава никакви земни звуци няма да нарушат Общуването. Сливането на съзнанията е неизбежно също така и за преодоляване на низшите притегляния. Към микрокосмоса се устремяват хиляди енергии, но когато той е в Мен и Аз Съм в него, асимилацията на насрещните енергии е правилна. Тъй като се повишава общата възприемаща тоналност. Все едно от върха се наблюдават идващите насреща явления от живота, заемащи всяко съответното място. Така не се получава преобладаване на отделното явление над останалите. Сякаш всичко от само себе си се претегля върху везните на Безпределността. Тогава земните явления се възприемат през стъклото на духа и целият живот, и настоящето губи своята власт над съзнанието. Но за тази цел трябва да бъдем заедно. Трябва да се учите да бъдем заедно винаги, навсякъде и при всякакви условия. Запомнете: каквото и да бъде, където и да бъде и както и да бъде - но заедно. Така Аз Побеждавам живота в теб и ти побеждаваш себе си с Мен. Ето и сега утвърдих своята власт над земното и независимо от прекъснатия контакт записването завърши. Да се порадваме на победата, сине Мой.

В средата на записа се наложи да стана, да отворя вратата на продължителното повторно чукане, да кажа няколко думи и отново да легна и да се съсредоточа.

388. (11 август). И тук, и там Ограждам Тайната на съществуването. Косите ти ще се изправят, ако се докоснеш до забранената област.

Зовът на Часа означава готовност за всичко, тоест за всички неочакваности и без загуба на равновесие, когато те настъпят. Те трябва да се приемат като обичайни, за да не се наруши кръга на спокойствие на аурата и степента на съчетаване с Моя Лъч. Влизайки със спокойствие в Моя Лъч и приобщавайки се към неговата мощ може да се твори със силата на Моя Лъч. Пишеш със силата на Лъча, значи също и твориш с нея. А къде е пределът и степента на неговите възможности? По Моя Лъч получаваш и по Лъча също твориш. На всеки ученик е присвоен Лъч, притежаващ свое особено предназначение. Лъчът е като постоянно отворен проводник за връзка от двете страни. Трябва да се навлезе в необикновеното и да се направи то обикновено и привично. Необикновеното не трябва нито да поразява, нито да разтърсва, тоест не трябва да нарушава равновесието и спокойствието. Всякакви вълнения и бури в микрокосмоса са вредни. Най-поразителните възприятия и явления трябва да стават без нарушаване на спокойствието. Да се предизвиква възторг от необикновеното е също така вредно, както и всяко обичайно вълнение. Затова възторгът от неочакваността се обуздава. Нали е Казано: спокойствието не се нарушава от нищо. Даже пресловутата безропотност е имала за цел

да запази целостта на микрокосмоса. Същата цел е имало и уединението и известна изолираност на учениците от живота в света. Разрешава се да се приема и възприема всичко, но да не се реагира с астрала, който трябва да замлъкне. На Мен не са Ми нужни колебанията на астрала. Пречат на напредъка. Допускаме особено близко само обуздалите астрала и само пред тях Приотваряме завесата. И колкото по-съвършено е овладяването, толкова по-дълбока е Близостта. Затова на всеобхватното подчиняване на проявите на своето камично начало, даже и на най-дребните, се отделя особено внимание и грижа. Процесът е завладяващо интересен, тъй като борбата с астралното начало протича в името на запазване и усилване на Близостта и Общуването. И тъй, сътрудничеството се обуславя от спокойствието и подчиняването на астралната материя на микрокосмоса на волята. В това е тайната на зареждането на силата на духа. Духът, който е подчинил на волята ска́лата на астралните вибрации на своя микрокосмос, по този начин вече подчинява на себе си вибрациите на астрала и на чуждия микрокосмос, тоест на другия човек, а също и изобщо на материята в астралния свят. Победителят утвърждава първия етап от победата над астрала вътре и вън, в себе си и в другите хора, и по този начин и в сферите на астрала. Убиващият астралните чувства не придобива власт. Придобива я само неподдалият се, а именно подчинилият ги. Подтискането често предизвиква по-скоро обратни резултати. Тънка е границата и тесен е входът. От едната страна е изживяването и подчиняването, от другата – подтискането и убийството. Но трябва да се премине през това като по острието на нож. Моята Ръка обезпечава победата. Но колко здраво трябва да се държи тя във всичко. Сътрудничеството преди всичко означава пълна, неограничена кооперация от страна на ученика, именно кооперация. Не несъгласие или съгласие, не кимане, не умиление, а безразделна кооперация. Новото се дава за незабавно прилагане в живота. Да! Правилно! За обикновените хора човекът обуздал астрала и егоизма може да изглежда като същество, изгубило душата си, тъй като съзнанието на хората живее в астрала и с астрала. Но така се ражда властта на духа. По подобен начин се обуздава и менталът. Но за това по-нататък. Във всеки случай властта на ученика се установява върху трите плана и се утвърждават трите лъча. Лъчи на властта – така ще ги Наречем. Тъй като лъчите са атрибути на могъществото, както Владиката Управлява света, въоръжен с всички Лъчи. Започналият с малкото овладява голямото. Утвърждавам в Моя син владичеството на твоя дух над трите плана на битието и трите отсъдени лъча.

389. Планетният Час изисква своето осъзнаване. Откъде ще вземем сили за проява на разбиране и за среща. Отговорът е един и същ - в единението.

Неудовлетвореността от настоящето винаги ще съпътства твоето съществуване при всички условия, докато не бъдеш с Мен. Нищо няма да даде пълнота на щастието. Но ще намериш неговия прообраз в Майката.

Част от теб е при Мен в Кулата, олицетворена конкретно и явно, и всяка мисъл за връзка я усилва. По нея или чрез нея те Творя. Това е твоят астрален макет. Всичко ставащо с него ти се предава по Лъча. Лъчът е каналът за предаване. Този астрален макет е твой терафим, функциониращ на двата плана като предавател на Моите Енергии. С негова помощ преодоляваш своето лунно наследство. Има много тайни в живота на ученика. Спокойствието неимоверно облекчава всички процеси на взаимодействие. Състоянието на спокойствие изключва болезнената бодливост на астралните токове, толкова затрудняващи Ме, когато астралът вибрира. Смятаме равновесието в ученика за много високо и облекчаващо Нашите Грижи качество. Резките промени на настроението също

са нежелателни. Резките неритмични движения се избягват. С това са неполезни и подскоците на мисълта. Плавност във всичко: в движенията, в мислите, в думите. Ритъмът на стройното планомерно хармонично движение се установява като форма за проява на микрокосмоса. Движението на светилата е и символ, и пример. Най-съкровеният живот и степените на съзнанието не се обуславят даже от светилата и приобщилият се към него управлява даже звездите и тогава звездите вече съпътстват, но не повеляват. Ще дойде време и Луната, твоята Майка, няма да я има, но теб ще те има, няма да я има Земята, която те е изхранила и възможно Слънцето ще угасне, но ти, съществуващ от векове ще пребъдеш във вековете.

390. (12 август). Радостно е да се осъзнава преминатия път. Нека да не си блъска главата, ако нещо не е било както трябва. Важни са следствията и общият резултат. Малкото съзнание затъва в малкото, голямото крачи към целта, без да се спира от нищо, преодолявайки токовете на притегляне, стремящи се да погълнат съзнанието. Съкровището на сърцето пренася устрема в бъдещето, което е важно като такова. Настройката в този ключ е важна. Тогава временното и преходното си застават на мястото. Вълните на бъдещето смиват слузта и мръсотията на настоящето. Двигателната сила на този магнит още малко е разбрана. Върху нея са построени всички Учения. Самото Мироздание и всичките му процеси, и цялата еволюция на човечеството са движени от мощта на магнитното притегляне на пръстените на спиралата, губеща се в бъдещето и върху която са отбелязани точките или вехите на бъдещите находки. И колкото е по-тънка и по-висока постройката, толкова са по-високи оборотите на спиралата и толкова е по-отдалечено бъдещето. Те могат и така да се нарекат „терафими на постройките” на бъдещите осъществявания на еволюционния възход на човешкия дух и на човечеството. Картините или формите, издълбани от Нас във веществото на стихията, са тези магнити на бъдещето, набелязващи пътя на човешката еволюция, най-висшите и най-далечни водещи маяци. Еволюцията на духа върви по пътя, набелязан и определен от Нас, в съгласие с Повелите на Космоса. И Великият План се осъществява от водещия магнит на мощните терафими на бъдещето, заложени във висшите слоеве на битието, недостъпни за противните въздействия. Това са сияйни сфери, недостижими за противниците на Светлината. Така ключът на бъдещето е оста на спиралата, устремена нагоре и възхождаща със своите точки или части по закона на магнитното притегляне. Колкото повече се разширява съзнанието на човечеството, толкова повече вмества то величието на тази Космическа постройка или план. Целта на Учението и на всички Учения е да се насити съзнанието на човека с магнитната сила на предначертаните бъдещи възможности и находки. Спиралата, стълбата или етапите от историята на бъдещето на човечеството са предуказани в своята същност. С осъзнаването на своето бъдеще, указвано от Нас, хората неимоверно ускоряват процеса на еволюцията. В това е целта на изливаното сега на Земята Учение на Светлината или Учението на Шамбала. Шамбала е царството на бъдещите прояви, това е мощното утвърждаване на бъдещето в настоящето. Устремът към бъдещето и изграждането на бъдещето се осъществява над шума и лутаницата на обичайното човешко настояще. То върви в настоящето, в дух и тоналност, пронизани от величието и красотата на далечните неописуеми осъществявания. Същността на Невидимия Град изразява тази красота, още неутвърдена на Земята. Как да наречем Нашата Община? „Община на бъдещето”? Разбира се, от магнита на бъдещето, независимо дали това се осъзнава или не, са движими всички хора и техните начинания. Но цялата беда е в това, че те обхващат само най-низшето и

намиращо се в непосредствена близост. С това се пресичат големите възможности и строителите тъпчат на едно място. Погледнете колко далеч се захвърлят котвите на устрема на всяко истинско Учение на Живота. В Евангелията са разхвърлени множество котви на бъдещето. Върху тях се изгражда и в тях се съдържа и смисълът на Огненото Учение на Агни Йога. Огненият Свят е цел на еволюцията - Свят на бъдещето. Тайното Знание прехвърля могъщ мост от сферата на безсмисленото двукрако съществуване към пълното със смисъл и значение сияйно бъдеще. И тъмнината на двукракото проспиване се озарява от Светлина и безсмисленото става светло, целесъобразно и придобива дълбок значителен смисъл. Животът придобива ценност и цел, но само озарен от лъчите на маяка на бъдещето, зовящ в далечината. Не е ли най-голямо престъпление против своя собствен дух да заковеш съзнанието в безизходния кръг на настоящето и да ограничиш живота с краткостта на обичайния земен човешки живот и не е ли това равностойно на духовно самоубийство? Какво има в настоящето? Плач и скърцане със зъби. Какво има в бъдещето? Светлина и освобождаване от всякакво робство и на тялото, и на духа. Свободата на духа е висшата възможна свобода на Земята. И не само на Земята, но и в световете, когато няма нито болести, нито въздишки, тъй като тях ги заменя радостта. Съзнанието, което подобно на дълбаеща машина се врязва в бъдещето, събира огромна жътва. Оттук и дълбоката значимост на устрема в бъдещето. Всички лични и земни постройки са за днес, за утре или за един или друг период от краткия земен живот. В този период и ще бъдат ограничени и с тях е затворен безизходния кръг от желязната верига на причините и следствията. Но постройките, прекрачили кратките срокове на личния живот и обхващащи далечните пръстени на спиралата разрушават железния кръг и застават над ограниченията на времето. Обхващайки бъдещите векове се докосват до Вечността, тъй като засега вечното за нас е верига от несвършващи векове. Но кръгът е разединен и се превръща в спирала на възхода. Еснафът строи за днес и „за разрушаване от вихъра”. Знаещият строи и за този живот, и за бъдещите животи, и тук, на Земята, и в Тънкия Свят, и по-нагоре. А в този живот само поставя вехи или залага звената, или сади семената, плодовете на които обхващат не само дадения кратък земен живот, но и бъдещето, и на всички планове. В това е разликата между живота на обикновения човек и на ученика. Устремете се в бъдещето и нека единствено бъдещето в цялото си величие да води вашия дух. Магнитът на бъдещето е огромен и мощен.

391. Запомни: на Земята винаги и навсякъде при възприемането [на посланията] нещо или вътре, или вън ще пречи. Затова съзнанието се настройва твърдо в умението и желанието, и необходимостта да възприема, независимо от всякакви условия. Вътрешното побеждава външното и тази победа върви под знака на неизменността. Побеждавам, тъй като иначе не може. Не може Моята Светлина и Моето Учение да вибрира и да се колебае в силата на даваните знания от това, че някой или нещо пречи. Ще пречи и ще противодейства всичко. Всички ще отвличат и, знаейки или незнаейки, ще се стремят така или иначе да заглушат Нашата Светлина. Но толкова по-ярко и по-силно тя ще гори от всяко противодействие. Трябва да се победят вълните на противодействащата материя. Дава се това, което по своята същност е по-високо от обкръжаващото. Така ще бъде винаги. Значи състоянието на противодействие и преодоляване на обкръжаващата сфера ще бъде твоя съдба до края. Ние, Водещите и ти, който си с Нас и си Наш, пребъди в усещането на това постоянно преодоляване на всичко низше от Нас, тъй като се Намираме в постоянна устременост и възходящо

движение. И Нашето днес не е такова като вчера. И Нашето утре е друго. И ти, вървящият с Нас, подлежиш на закона за възхода. Но тъй като Ние Работим в света и на Земята, и за света, и тъй като светът също възхожда, то това чувство на преодоляване е усещане за установяването на вечно новото в живота. Докато съществува светът, той вечно ще се движи нагоре като човека, преодолявайки старите форми на своята проява и заменяйки ги с нови. И не сам по себе си, а под Нашата Ръка и не просто така, а по законите на спиралите и циклите, на + и −, тоест на люлеенето на махалото, тоест на ритъма, тоест на упадъка и разцвета, но при наличието на никога не прекратяваща се борба на висшето с това, което е по-долу.

392. Ти мислеше, че някъде съществува покой и отдих. За вървящия с Нас покой и отдих няма. И както Висшите Братя се отказаха от Паранирвана, така и преданият ученик се отказва от най-сладките илюзии на Девачан, за да може, подобно на Тях, Висшите, да пребивава на своя пост. Не е лесно да се разбере значението и висотата на тази жертва. Но пламтящото съзнание не иска и не може да се примири с възторзите на най-изтънчената и чиста Майя на Девачан тогава, когато Владиците в кървава пот Стоят на несменен дозор. Затова въплъщенията на такъв ученик могат да бъдат чести. Но и наградата е огромна. Ние не Забравяме никога никого от принеслите Ни своя труд и огън. Нашата Ръка е неотстъпно над тях, носещите Светлина. А ти, какво знаеш ти за това какъв си бил, какво си и кой ще бъдеш? Но Ние Знаем. И това, което в даваното ти превъзхожда твоето съзнание и изглежда несъизмеримо с твоята собствена оценка на себе си, е основано на познаването на твоята същност в миналото, настоящето и бъдещето. Тъй като ти, познаващият себе си и живеещ в своето тяло на Земята сега, познаваш само неголяма частица от себе си, но говорейки по същество не знаеш нищо за себе си. И само редки проблясъци, при това в по-голямата си част насън, служат като намеци за неземното и скрито величие на твоя дух. Символът на Моето преобразяване на планината от външен, такъв като всички - в Светлина, утвърдена и проявена на Земята, е указател за това различие по ска́лата на Моя Дух. По ска́лата на своя дух можеш да помислиш за неописуемото, тъй като си Мой син и вървиш по Моите стъпки. Подготви своето съзнание за проявяването тук, на Земята, на великолепието на своята огнена същност и бъди в готовност и трепет пред неописуемото. Дойде време за утвърждаване на най-висшите огнени енергии на духа в Мое Име и за Моя Слава. И на теб, Моят най-близък, на когото Доверих огнения проводник на Духа, предстои да изявиш със себе си Моята Светлина през каналите на събудените центрове. Проявявал си и си бил на висота, ще продължиш да проявяваш и ще бъдеш още по-високо, отколкото си бил някога в мъглата на миналите векове. Величието на твоя дух и твоята светлоделимост са известни на Мен в тяхната съкровеност и затова Утвърждавам светлината, която е в теб. Ето и днес ще се порадваме. Има нова победа над гласовете на Земята. Пречеха на възприемането, по-точно направиха опит да попречат, но ние победихме отново, ти и Аз, който Съм в теб.

393. (13 август). Много вреда се получава, когато се върши или говори ненужното. Но по-късно, приятелю Мой, ще съжаляваш за загубеното време. Освен невъзвратимата окраска на текущия час, разбира се, ще вземеш своето, но под друг ъгъл. Аз, който Съм с теб, Съм Набелязал и плана на твоето обучение. Но времето е кратко. Затова не нарушавай ритъма. После ще привикнеш и дори на път, във влака и на парахода или аероплана записките няма да се прекъсват. Не се изисква отказ от каквото и да било. Нужно е вместване на даваните възможности. И още: важността на Моето

Дело трябва винаги да бъде над всички останали дела. Приятелю Мой, тайната на сливането изисква определено състояние на съзнанието. Именно на съзнанието. В проявите на непреходното външните текущи условия нямат значение. Те винаги ще текат и винаги ще се променят, но състоянието на слятост на съзнанията, на твоето с Моето, е извън потока на явленията от всичките три плана. Прозорецът отворен към земния, астралния или менталния поток се затваря с волята и лъчът на съзнанието се фиксира върху Мен неразделно. Щом се затвори прозорецът, непреходността на Моят Свят веднага утвърждава себе си. Затова Общуването се доверява на твоята воля и на твоето устремено желание. И каквито и да са условията на потоците, течащи винаги, не нарушавай Часа. Нека за начало да пребиваваш в необичайното състояние поне малко, но да пребиваваш, но ритмично. Ако можеше да осъзнаеш могъщата носеща и устремяваща сила на ритъма.

394. Подчиняването на природата или на стихиите, които я изразяват, може да върви по два пътя: по магическия път и по йогичния път. При първия път цялата сила на човека се влага във формулите и външните атрибути на магията, тоест навън, при втория – в силата на духа на човека, тоест вътре. Първото е изцяло чуждо, затова е временно, а второто е изцяло свое, неотнимаемо. Какво ще прави магът в Тънкия Свят, лишен от целия свой инструментариум, жезли, опушвания и всичко останало? В това е неговата ограниченост. На йогина нищо не е нужно, всичко се съдържа в чудесния апарат на микрокосмоса. И колкото по-висок е планът, толкова по-лесно и независимо може да действа той. И колкото по-високо, толкова по-ефективно. И основа на неговото могъщество е мисълта или подчинения и обуздан огън. Огнената енергия е неговото оръжие и мощ, подчинена на неговата воля. Вездесъщата и всепроникваща енергия на мисълта-огън твори по неговата дума. Присъствието на тази енергия може да се види навсякъде и във всичко. Но преди всичко - във функциите на самия микрокосмос. Звукът на гласа, буквите и думите са огньове в действие. Мислите, чувствата и емоциите са огньове от различни степени. Функциите на тялото, всяко трепване на нерв е огън. Клетката е огнен микро-микросвят. Така че микрокосмосът е огнен апарат и огнен свят, ограничен в своята сфера. Всички останали стихии, затворени в него и свързани с него, имат второстепенно значение. Премахването на елементите на огъня от организма означава неговото унищожаване. В мъртвото тяло виждаме пример за отделяне на стихията на огъня от земята. Низшата степен на власт над материята и стихиите е изразена във всеки човек, който живее по своята воля, тоест яде, пие, движи се, мисли. Но на волята на йогина микрокосмосът е подчинен съзнателно, и то на всичките три плана. Йогът функционира в тях толкова свободно, колкото и обикновеният човек на Земята, тоест също съзнателно. Трите лъча са изразители на светлоделимостта на микрокосмоса на трите плана. Трябва да се запали преди разделянето, тоест да даде огън, светлина и лъч. Неговата мисъл, оцветена от неговия лъч, носи върху себе си печата на властта за изпълнение. Къде и как осъществява човек своите мисли? На Земята и видимо. А йогът? Висшето творчество на мисълта е невидимо творчество. Ние Пребиваваме в Твърдината, но Нашите мисли-прообрази се осъществяват на Земята и във видими форми, и с човешките ръце. Ученикът се учи да твори така: с огъня на мисълта. Огненото творчество на човека, докоснал се до основите, преминава границите на обикновеното.

Ето, сега водиш записки. Какво правиш? Улавяш продуктите на огненото Творчество на Владиката със съзнанието си според неговата мярка и ги отливаш вече в свои форми,

обличайки ги с думи. За да дадеш, трябва да можеш да вземеш. За да твориш, трябва да можеш да възприемеш. В това е полярността на огъня. И в центъра на този двуроден пламък е той, победителят на огнената стихия, въоръжен с трите лъча, любимият син и ученик.

395. (14 август). Ще се придържаме към ритъма. Пиши: Същността на даваното ти знание превъзхожда всичко давано досега чрез учениците от твоята степен. И трябва спешно да се запълнят страниците на знанието. Затова и щедростта е небивала. В твоите Записки трябва да се обединят Заветите на Христос с Агни Йога и да се укаже, че едното допълва другото, и че Агни Йога и Учението представляват само продължение и следващо стъпало на единното за всички векове Учение на Живота. Истината не може да противоречи на себе си, затова Единството на Учението не се нарушава нито от различието на формите, нито от отпечатъка или наслоенията на вековете, нито от условията за нарастване и разширяване на даденото по-рано. Мярка за формата на даваното сега Учение се явява степента на постигнатото стъпало на общочовешкото съзнание. И задачата се дава за векове. Затова всяко съзнание може да почерпи от него за себе си нещо, съответстващо на неговото разбиране. Да се разбере то изцяло все още не е дадено на никого от сега живеещите, даже на тези, чрез които то се предава. Целта на тези Записки също е и в това да се осветли езотеричната страна на Учението, засягаща процесите на живота на съзнанието. Магията е отменена поради непригодност, както дървеното рало е заменено с трактора или борината – с електрическата лампа. Нищо старо в неговите предишни рамки на разбиране вече няма да удовлетвори съзнанието и новото се дава навреме. А къде ще паднат семената на това знание не е твоя грижа. Ще се Погрижим Ние. Твоята грижа е да събереш съкровищата на знанието навреме и в пълна мярка. Затова да не изпускаме безценните и неповторими часове на Събирането, невъзместими космически. Наред с това трябва да се превключи значението на твоето съзнание от тясно лично на общопланетно и в този аспект да се мисли и за себе си. Трябва да осъзнаеш себе си като звено от великата световна верига на Йерархията. Посланикът е велик не със себе си, а с това, което и който е зад него, тъй като не представлява себе си, а Изпратилия го. Действието в Името на Изпратилия е знак за йерархическия печат. Така е било винаги. В това е огромната сила на духа на посланиците на Светлината. Вървят по висшата Воля и творейки в нейно име, и мощта на Космическата Висша Повеля е върху техните дела. Така и ти върви с осъзнаване на висшата невидима власт, дадена ти йерархично от Изпратилия те. Ти си посланик и изпълнител на велика мисия и огненият печат на Моя дух стои върху успеха на твоите дела. Без даваното ново знание човечеството няма да напредне. Гладният няма да работи без хляб. С Учението се дава Хлябът на Живота. Всичко старо, давано по-рано, трябва да се преразгледа в Светлината на новото знание и не за отричане, а за утвърждаване и очистване от човешките измислици.

396. Любими ученико, разбери значението на своето посланичество. Не да разрушим Сме Дошли Ние, а да очистим и допълним. Тъй като Хлябът на Живота в ръцете на невежите узурпатори на Великото Знание е изсъхнал и раздира гърлото на изгладнелите духом, и е непригоден за употреба като храна. Нужно е неотложно очистване на предишните Учения от грамадите на невежеството. Ценността на брилянта може да се определи като се сравни с другите. Непреходната истинска ценност на предишните Учения може да се види и да се определи само по пътя на сравнение със съкровищата на Великото Учение на Живота, Учението на Светлината, Учението на

Агни Йога. Само тогава от тях ще се отдели цялата ненужна черупка на по-късните наслоявания и тълкувания, затъмнили тяхната Светлина и отвърнали от тях човешкия дух. Светлината на Учението и църковността са несъвместими. Светлината на Учението и мъртвите букви на догмите са несъвместими.

397. Аз Съм с теб и със Своята Светлина Направлявам и Указвам твоя път. Идваме в света за да побеждаваме света, побеждавайки света в себе си. Моята Ръка е над твоите най-добри помисли. И твоите дела, и твоите помисли ще разцъфнат с огньовете на необикновеността и преуспяването. Изпратен си в света от Мен и посланичеството ти е утвърдено, и идва срокът за изпълнение. Затова Говоря за готовност. Затова е и неотложността. Облечи своето съзнание в одеждите на необикновеността и властта, която ти е дадена. Намери съответстваща на нея форма на изразяване. Надени одеждите на духа, съответстващи на властта. Пребъди в своето сърце в явно, твърдо и непоколебимо осъзнаване на властта. Пребъди в осъзнаване на величината на ценността на своя дух, отбелязана от властта, пребъди без да се съобразяваш и без да се прекланяш пред потока на обкръжилите те обикновени съзнания, носещи се покрай теб или докосващи се до теб. И ако Аз Съм Утвърдил, то кой може да разруши? И ако Аз Съм Дал, то кой може да отнеме? И ако Аз Изпращам, то кой може да застане на нашия път? С Моята Сила се помита всичко противодействащо и се утвърждава всичко, което е от Светлината.

Моят Глас вече не може да бъде заглушен от нищо. Аз, Владиката, Съм в твоето съзнание над стърженето на низшите вибрации. И ти, наклонил своето ухо към Мен, бъди спокоен в осъзнаването мощта на преодоляването. Нека само сърцето да държи сребърната нишка на духа. И така, в осъзнаването на своята власт върви в света и не се разделяй с усещането на своята мощ. Утвърждавай я вътрешно, влизайки в допир с хората, за да не разрушат твоята сила и да не стъпчат твоето съкровище, и да не те оставят опустошен.

398. Разбира се, най-добрите ритми са при изгрева и залеза на Слънцето: става промяна на полярността и централната точка на равновесие. Възприемчивостта е особено изострена. Провери, за да се убедиш върху опита. Средата на деня и полунощ са точките на висшата и низшата активност. Разбира се, впечатлителността се задълбочава и в това е главната трудност. Не е лесно да се носи бремето на възприемчивостта. Искам да те въоръжа със знанието, необходимо за извършване на жизнения подвиг. Без знание няма подвиг. Препоръчвам особена предпазливост при съприкосновение с аурите на хората. Чувството на бдителност държи заградителната мрежа в пълна готовност за отразяване на вредните въздействия. Иначе крепостта остава незащитена и отворена за нападения или пък просто за низшите влияния. Ако врагове на човека са неговите домашни, то врагове са всички, тоест всичко се стреми съзнателно или несъзнателно да застави микрокосмоса да зазвучи в унисон със своето, а той трябва да звучи само с Моето. Говоря за светилището, вътрешната Твърдина, за Моята Обител в теб. Тя се пази от въздействията отвън - тънки и плътни, видими и невидими. Посланикът утвърждава себе си и своя свят, но самият той не се утвърждава от обкръжението. Носи своето, поръчано от Мен и него утвърждава. Приема в щита всички противни въздействия, за да ги неутрализира и потуши, и да утвърди поръчаното. Да се носи поръчението в духа, без да се колебае сред вихрите на земното обкръжение, е трудно. Съзнанието, привикнало към състоянието на преодоляване, преодолява. Но за да преодолееш трябва да приемеш върху себе си пълния удар на преодоляваното, както корабът – вълната. Ние винаги

Приемаме удара върху себе си и с това Разбиваме центъра на противното напрежение. Ние Сме се Изострили в борбата. При обуздаване на стихиите техният победител приема върху себе си техните удари. Победител на себе си е първата степен. Победител на стихиите – втората. Те са неотделими. Запомни: възхождаме по стъпалата на преодоляването. В това е същността на стълбата на духа. И на каквото и стъпало той да се намира, навсякъде има борба, преодоляване и победа. Затова да се усвои и утвърди същността на преодоляването на явленията в себе си значи да се върви по правилния път, тъй като друг няма. И малцина вървят по него. В крайна сметка борбата протича между микрокосмоса или това, което е той на даденото стъпало и това, което той трябва да стане на висшето. И тъй като сърцето на победителя завинаги и необратимо е отдадено на Висшето, то побеждава висшият аспект на микрокосмоса, за да стане веднага щом е достигната победата низш, и да се устреми към проявяването на себе си като нов, още по-висш. Безкраен е пътят на безкрайното преодоляване, тоест на безкрайния възход. Даже получаването на обикновеното знание е преодоляване на незнанието, а често и на невежеството. Лесно ли е? Човекът говори и неговата реч се лее плавно. А колко милиони години на нямо съществуване са преминали и колко чудовищни усилия и безкрайни векове на преодоляване са били нужни за това! Да помислим.

399. (15 август). Аз Пожънах труда на многовековното съзидание и опит. Бремето на света е Бреме на преодоляването на планетното несъвършенство на настоящия момент. Светлината преодолява тъмнината в тъмнина. Така и светлоносното съзнание. Но тежестта е огромна. Разбира се, Светлината е Наша и победата се постига с Нашата Светлина. Но не Говорим за самите победи. Победното състояние на съзнанието се установява като форма за изразяване живота на духа. Не победа и после почивка върху лаврите и успокояване, а победа, след нея друга и сияйна верига от последвали безкрайни победи. Така върви победителят.

Планетните условия в момента не са добри. Подобното на смърт закостеняване на духа е достигнало апогея. Нужен е удар и той ще последва. Не може една страна безкрайно да носи върху себе си бремето на изкупителната жертва. Времето на космическата справедливост ще прояви своята сила. Ударът е надвиснал. Нашата мощ няма да се спре пред стената на неразрешимостта. Ще Разсечем планетния Гордиев възел. Ще Отворим гнойника, ще изпуснем гнойта, ще почистим раната. Ще започне оздравяване. Продуктите на разложението и умъртвената тъкан ще се наложи да се отстранят и много безжизнени клетки ще пострадат, но... те са ненужни, вредни и пречат. Само че вече не клетки, а хора, умрели в духа. Ако знакът на Моята войска е милиард, то какво представляват тези, принадлежащи към другата половина на човечеството? Не са ли те мъртвите? Ще Отстраним мъртвите клетки от планетното тяло.

400. К. се превъзнесе. Наистина, такава е природата на човека. Но по-добре да се възнасяш в самооценката, отколкото да се задавяш в суетата.

З. си е такъв какъвто е.

Нека да върви, важно е да се обърне в правилното направление. Подробностите ще зависят от световните събития. Съзнанието, разчитащо на Нас изцяло, не е заплашено от нищо. Нека да бъде спокойна за своята съдба. Дошлия при Нас няма да Оставим без грижа. Пътуване ще има и именно на запад. Нека да се готви и пребъде в готовност на духа. Това е всичко.

401. (17 август). Изгрев и залез - вечно сменящите се полярности на циклите. И така е във всичко: и в голямото, и в малкото, и във вечното. Вечната смяна на противоположностите на възхождащата спирала на еволюцията. Така е било, така и ще бъде - това е животът.

402. (18 август). Нека да има даже суета, но на фона на осъзнаване на вечното битие, като рисунка на килима върху основата. Шарката е немислима без основата. Без Вечност няма живот, тъй като животът е проява на Вечността във временното.

403. (19 август). Учи се да възприемаш в различни условия. Различието в условията е неизбежно. Сега ти си върху лаврите на победителя.
Утвърждаването не е достигане.
"Научаваме се да се усмихваме на грешките". Свойство на Лъча е очистване ..... от всякакъв боклук. ..... Приложи усилие да освободиш съзнанието си от всичко, което пречи. Всичко притежава способност или да облекчава, или да задържа възхода. По това и се определя вредността на едни или други свойства на характера или на явленията. На кого е нужно да е с вързани крака? Няма нищо лошо само за себе си или само по себе си, а по отношение на еволюцията. Лошо е това, което е срещу еволюцията и което ѝ пречи и я задържа. Ценно е това или този човек, който е полезен за еволюцията. Така и Казваме: ценен за еволюцията или ценно за еволюцията, или полезно за еволюцията. Старото деление на грехове и грешни дела трябва да се изостави. Не е убедително. На всяко явление, лошо или добро, ще дадем изчерпателно обяснение защо е така, за да може творящият делата да ги извършва с пълна отговорност и знание. Формулата: "Не е имал грях, тъй като не е знаел и не подлежи на осъждане" се заменя с думите: "Зная и затова съм отговорен". И Учението дава това знание за същността на собствените дела и делата на света. Няма да преоценяваме значението на грешките, тъй като от тях се учим. Но няма да забравим и това, че "се допуска само известно количество грешки". Да се упорства по пътищата на снизхождението не е полезно за еволюцията и преди всичко за своята собствена. Ще си изясним също и факта в случай на самооправдаване. Кого мамим? Не себе си ли? И кой ще заплаща? Самоизмамата не е полезна за пространството, измамата не е полезна за измамилия. А за измамения? Да! Тъй като дава опит, тоест придвижва, но първия захвърля в обятията на Майя, илюзията на мига. Пространството не може да бъде измамено. Трябва да се разбере пространственото значение на вредата от така наречените лоши постъпки. Тъй като е вредно само това, което е вредоносно пространствено. За пространството е отворено всичко по слоеве. Разбира се, Учителят Знае и Вижда всичко. Към това също трябва да се привикне. Учителят не Осъжда, не Принуждава, но Пояснява грешките за напредъка. Разбраната грешка не се повтаря без осъждане на самия себе си. Затова избягвайте грешките. Вредни са с последствията си, включително и пространствено. Има ученици вървящи напред, има спиращи се и връщащи се назад. На кой вид ще се оприличим? Победител не означава светец, но значи вървящ неотклонно напред. Призовавам към неотклонен възход и Указвам победния път. И носещата щастие Своя Ръка не Отдръпвам.

404. Никога и при никакви условия не се задържай в низините на мрака, но ги преминавай бързо, вземайки есенцията на опита. Съвършени хора няма. "Никой не е благ, единствено само Бог". И никой не може да стане изведнъж съвършен. Не е въпросът в това, а в това да възхождаш какъвто си, отхвърляйки ненужния баласт. Отхвърлянето на баласта се достига само с изживяване. Не може мигновено да се отхвърли натрупаното от векове. Тъй като трябва да вземеш своя кръст и да носиш

неговото бреме, и все пак да се изкачиш на планината. И, изтърпявайки последното разпятие на духа, да се освободиш. Затова ще мислим как да се движим, как да хвърлим възможно повече семена на благото във вървящата вълна на подема на духа. Непрекъснатият път е път на спиралата с противоположните полярности на неговия възход. Всяка точка е по-високо, всяка точка е гаранция за друга, още по-висока. Помни за низините на мрака и пътя, не прекъсван от собствените недостатъци.

405. (20 август). Понякога трябва да се премине през земните съблазни, за да се види цялата им пустота. Затъващият в тях и предалият се на тях губи пътя, и вече те водят духа на падналия.

Това ще е празник на пролетта. Новото войнство.

Виждаш сам: впечатлителността или възприемчивостта се изостря и това, към което е насочено съзнанието, ще се възприема остро. Насочените вибрации трябва да се посрещат с чист устрем. Решителният час се приближава. Бодърствай с всички сили на духа. Само така ще съхраниш връзката с Мен. Доведи я до постоянна непрекъснатост. Но толкова неща и впечатления са пред очите. Те Ме закриват. Самият ти ме закриваш. Апаратът на микрокосмоса е разстроен. Трябва да се приведе в хармония и равновесие.

406. (21 август). Погрешно е да се мисли, че извършената постъпка незабавно се изчерпва. Не, тя остава в микрокосмоса на човека като движеща сила. Ще дойде времето и заложената енергия ще пламне от своето гнездо. Но ако преди енергията да се загнезди чрез волята й се даде друго направление за проява в ясна, отчетлива, определена и силна мислеформа, то и следствието ще тръгне по определения от волята канал. Така на злата или недобра постъпка или явление може да се даде съвършено друго следствие. Какво добро има в това, че са разпънали на кръста жив човек и хиляди са били разпънати? Но Моето Разпятие, едно на хиляди, даде особени резултати, оформени от мощта на Моя Дух и неизчерпващи се и досега. С това Искам да кажа, че кармичните резултати от следствията на човешките дела и постъпки могат да се управляват от волята. Когато Казвам да не се смущаваш от миналото, тъй като всичко ще Превърна в полза, Искам да кажа, че този, който върви след Мен, пребивавайки неотстъпно в Мен, може да бъде спокоен и уверен за това, че наистина Формирам неговата съдба, извличайки енергиите за възхода от всичко: и от лошото, и от доброто, което е в него. Дръж се за Мен здраво, с цялата си сила, с цялото си съзнание и нашият път ще стане път на непрекъснат възход. Владиката е неизменен. В изменчивостта на вибрационните колебания на своя микрокосмос, временни и преходни, съзри устойчивостта, здравината и непреходността на Моя. И Аз Съм вечно в теб, вечно е в теб и това, през което или пред лика на когото тече този непрекъснат поток от постоянно сменящи се форми и явления, носещи се през твоя микрокосмос. В това море от вечно променящото се преходно съумей да уловиш, да намериш и да утвърдиш Моя Лик като единно мерило и опора на това, което е извън времето и извън преходността на външния свят. Аз Съм в теб скалата на вечния живот. Аз Съм в теб крепост на твърдостта и нерушимостта. Аз в теб Съм този, който Съм над това, което са́мо съществува. Замисли се над определението на Владиката, че човекът, тоест микрокосмосът - това е процес. Наистина е така. И само ти и Аз, като съзерцатели на този вечен процес на всевъзможни видоизменения, сме извън него. Аз и ти - Мълчаливият Свидетел. Но кой Съм Аз и кой си ти, съществуващи от векове? Кои сме Ние, пред окото на които текат тези два потока на микрокосмическия и макрокосмическия живот? И двата текат... докато някога и някъде не се слеят в един, както ще се слеем с теб Ние, за да не се разделяме повече

никога. И ако потокът на микрокосмоса, сливайки се с Космоса и ставайки поток на макрокосмическия живот се обогатява и разширява неизмеримо, то така също и ти, слял се с Мен в едно, неизмеримо разкриваш и разгръщаш своя свят, своето Аз, докато то не се слее с пределите на Безпределността. Така мярка на твоето съзнание, слято с Моето, става самата Безпределност. Затова не се учудвай, че пред Моето Величие ще помръкнат, ще избледнеят и ще загубят цялата си сладост всички земни дела и утехи и радости. Моят Свят е свят на съвършената непреходна радост, в основата на чието изражение стои красотата. И Аз Искам ти да осъзнаеш Моя Свят и осъзнавайки неговата мощ и величие да кажеш за него на хората и да им занесеш вестта за благоуханията на Моята Градина. Ще бъдеш вестител за Моя Свят, и ще занесеш Моето слово на света, без да си свързан, а освободен от връзките на света. Аз, който Съм с теб, ще те Одаря със силата да проникваш в човешките сърца. И ще тръгнеш победно по света като победител на сърцата. Тъй като ти, пребиваващият в Моето Сърце, ще придобиеш силата на неговата мощ. Да! Да! Нарекох те победител. Такъв и ще бъдеш. Така да бъде! Аз Казах.

407. Още един път Казвам: на гримасите и проявите на астрала гледай като на подскоци, конвулсии и гърчове на смъртно ранен звяр, последните преди края му. Затова вървим стремително напред, вече без да се плашим и да се подчиняваме на тяхното разлагащо въздействие, а знаейки, че това е краят. С палячото е свършено. Но ние вървим към победа, пълна победа. И трябва да бързаме, вече действително без да губим и секунда. Всичко е Мое, всичко е за Мен, цялото твое време, всички твои помисли, всички твои енергии. И за Мен е лесно да изрека тези невероятно трудни за изпълнение думи, знаейки твоята готовност и отвореност на сърцето към Мен.
“Владико, приеми моя микрокосмос и всичките му енергии за служене на Теб” - с тази мантра ще преминеш през живота. И житейското блато ще се превърне в океан от блестящи възможности за вечен възход на човешкия дух. И ти ще поведеш след себе си хората, както Водех, Водя и ще Водя теб Аз. Трите лъча са залог за възход и атрибути на победителя, и скоро ще засияят над твоето чело с чудния знак на победата. Не се обръщай. Никога не гледай назад, даже към вчерашния ден. Напред, напред и само напред. Тъй като всеки момент от настоящето е по-висок, по-богат от миналото, но ако този момент е устремен мощно в бъдещето, той е по-силен и по-висок от всичко, което някога е било в миналото. В това е силата на настоящето.

408. Пътят на сърцето. Когато сърцето пламти с любов или признателност, или с разбиране към Мен, то тези чувства, насочени от сърце към Сърце, неимоверно облекчават Контакта. Огненият проводник се усилва хилядократно. Да възхождаш с любов към Владиката значи да възхождаш със сърцето. Няма друг път по-близък и по-съкровен. Затова пътят на Бхакти Йога е най-краткият път. Лесно е да се прочетат книгите на Учението или да се изпълнят десетина Укази, но как да се обикне? Тъй като любовта изисква самоотверженост. И в това е нейната особена сила. И там, където са били нужни години, един миг ярко горене на този вълшебен пламък на живота твори чудеса. И когато тези ярки припламвания се превърнат в постоянен равен силно горящ пламък, тогава подвигът на живота става негово изражение. Приятелю Мой, по-скоро приключвай в съзнанието си своите земни дела, за да се предадеш изцяло на Мен. Времето не чака. Времето на нечувани възможности настъпи. Нужна е пълна преданост. Пълното предаване на своето съзнание на Владиката е основа на пълната преданост. Бъди на пост, бъди с Мен и не забравяй усещането на дадената власт, тъй като времето дойде.

Насън преминах през редица много тежки и различни изпитания. Заплашваха ме със смърт - без да мигна с око гледах към насоченото в очите оръжие. Заплашваха ме, изпитваха верността ми. Имаше много хора. Всичките руснаци. Сред тях имаше и преоблечени приятели, а може би всички бяха приятели, но аз не знаех. Преодолявах с Името на Владиката, често призовавайки Го. Изпитваха ме с отчуждаване от хората, при което всички се отдръпнаха от мен. Но всичките тези хора бяха оттам, сякаш от Родината. После видях сън, че вече създавам и, комбинирайки, творя елементи. После пристигнаха редица известия за демократични преврати в множество страни.

409. (22 август). Той (Владиката) е сгъстена Светлина.

Пиши. С устрема на своето сърце към съкровените недра на Владикиното Сърце навлизаш в живота на Моето съзнание. Сега Аз Живея особено напрегнато с живота на света и борбите за спасение на Земята и нейното бъдеще. Ние Напрягаме Своите Лъчи, направлявайки течението на планетния живот. Сега моментът е особено отговорен. Лоялността в този труден час е съдба на преданите. На Нас тя сега Ни е крайно нужна. Всеки най-близък воин трябва да застане като непоколебим стълб от пламък. А ученикът и посланикът - десетократно, като далечна стражева кула, но не обикновена, а въоръжена с всички средства за защита и нападение: с Моите Лъчи, с най-тънките огнени енергии, със своите лъчи, изхождащи от собствения микрокосмос. Кулата е силна с живата огнена връзка с Мен и стои с Моята сила като многохилядна войска. “Сам воин в полето не е воин”. Не, воин е. И именно сам, но въоръжен с Владиката, видимо сам, но обкръжен от невидими сътрудници и невидими сили, помагащи му по Моята дума. Отсега нататък невидимите сили ще ти служат и изпълняват твоите заповеди, давани с Моето Име и в Мое Име. И ти осъзнай сега мощта на тази своя невидима лаборатория, тъй като това, което Притежавам Аз, се споделя от сина според ширината и височината на неговото съзнание. И тъй, Утвърждавам невидимото сътрудничество на невидимите сфери и строго съзнателното сътрудничество. На Моите противници Казах: “Нямате власт над Мен, ако не ви е била дадена от горе”. Можех да призова легиони от ангели и да проявя Своята власт. И сега тези легиони от невидими сътрудници също са готови да се притекат на помощ по Моята дума и по думата на тези, на които Аз Съм Дал власт да призовават невидимите Мои сътрудници, воините от Невидимия Свят. Помни: те са зад теб и вече те охраняват. Но Ние Говорим вече не за пасивна защита, а за огнено сътрудничество в боя. На Мен Ми е нужна твоята помощ на земен план. Твоите невидими помощници ти се дават за утвърждаване на Моите решения и за провеждането им в живота. “Сега небесните сили служат с Нас невидимо” е формулата, ставаща от този ден реален фактор в твоя живот за изпълнение на Моите Указания. Това изисква пълно сливане на съзнанията и най-напрегнатата пълна устременост. Мрежата на Светлината се усилва огнено. И Моите Лъчи вибрират с огъня на небивало напрежение. Навлизаш в осъзнаване на лъченосимостта на Моята Мощ. В планетен размах моментът е страшен с това, че Мощта на Моите Лъчи ще съкруши непреодолимо всичко противодействащо и ще пострадат всички и всичко свързано с лагера на Моите противници. И това рушене ще разколебае земните сфери и даже по-далеч. Пасивният век на Рибите завърши и поразяващият меч на Моя Дух ще се стовари неумолимо върху всички вървящи срещу Мен или Моите Дела, или Моите близки, или Моите посланици, или тези, които Съм Нарекъл Мои синове. Няма да Дам никого за разкъсване и ще Защитя. Бъди твърд в осъзнаването на Моята Мощ и своята мощ, която

е само част от Моята Мощ, затова притежава особена сила. Твоят микрокосмос се насища с Мощта на Моите Лъчи. И тя преминава в твое съзнателно разпореждане. Наситен с Моята Мощ стой непобедим като четиридесет хиляди воини. Остави думите само за особени случаи, повелявай с мисъл и поглед. Помни: повелята се дава с Името на Твоя Владика. Така и казвай: "С Името на Владиката повелявам...". И когато призоваваш невидимите сътрудници кажи: "Воини на Светлината, с Името на Владиката на Шамбала призовавам вас, невидимите, на помощ и с Името на Майтрейя ви заповядвам...". На сина се дава власт и не тази малката, за която мислеше вчера, и не по твоята мярка. Навлизаме в периода на осъществяването на казаното по-рано в живота. Спирала на изпълнението – така ще я наречем. Не забравяй своето оръжие – блестящия огнен меч на мисълта. Вече се убеди как треперят от твоя поглед животните и как бързат хората, когато поискаш те да се отдръпнат. Но това е само още началото на властта и при това още съвсем несъзнателно. Какво ще бъде когато съзнателно навлезеш в осъзнаването на властта по космическото право, давано ти сега от Мен. Подготвям, Подготвям, Подготвям за великата мисия на Деня на Моето Пришествие. Аз Съм в теб Извършителят на велики дела. Аз Съм в теб Светлината на Новия Свят. Аз Съм в теб Претворяващият камъните в Хляб на живота. Аз Съм в теб изворът на непресъхваща сила. Аз Съм в теб утвърждаването на огнената мощ. Аз съм в теб Носещият Заветите на Владичицата. Аз Съм в теб Изпълнителят на Космическите Повели. Аз Съм в теб утвърждаващият Новото Небе и Новата Земя. Аз съм в теб Победителят на тъмнината и нейните служители. Аз Съм в теб Събирачът на съкровищата на Космическото Знание. Аз Съм в теб Бащата и Майката, пребиваващи и творящи благо. Така обединявайки се с Моята сила, със силите на Йерархията, със силите на Светлината, със силите на Космоса, събираме съкровището на Мощта.

Правилно, през нощта премина през редица изпитания, назначени от Мен. Изпитанията бяха тежки и разнообразни и изискваха много участници. Правилно беше усещането за преоблечени приятели сред някои. Издържа всичко блестящо и с Моето Име, което е особено важно. И не се уплаши от смъртта, заплашваща явно и жестоко. Един от резултатите на победата е властта над елементите, осъществяването на която видя в съня. Събитията на бъдещето видя също така правилно, тъй като настъпват.

И тъй, любими Мой сине, прояви своята същност като достоен приемник на Моите дарове.

410. Благо на този, който Ме намира и Ме вижда под всички облекла на вековете, епохите и народите. Различни времена, различни облекла, различни наименования, но Аз Съм с вас през всичките времена, значи Съм Бил, Съм и ще Бъда извън формите и ограниченията на времето. Благо на този, който през формата на всички религии и Учения на Светлината, съществуващи и някога били, вижда Моя Лик, Единен и неизменен в своята съкровена същност. Благо на него, разбралият и позналият Моята Тайна.

411. Може да се каже: вече не може да се избегне огнената необходимост. За ужаса на огнените вълни у неподготвените вече стана дума. Аз ще Призова с Най-съкровено Слово от недрата на битието други сили и ще Насоча вълните на пламъка, и ще ги Хвърля към съзидание. И ако сега Най-добрата Страна твори чудеса, то какво ще бъде тогава, когато огънят се налее във вече отлетите от суровия живот и готови форми на живот. Те са готови, укрепнали са и са изкристализирали. Старите форми няма да вместят и ще се разсипят поради своята незначителност и слабост. Но новите ще

издържат и ще предизвикат небивал разцвет на Страната. И народите, сменили мечовете с плугове ще тръгнат да се учат от тази, която са унижавали и терзали. Полето за необятния творчески труд е пред Нас. Епохата на велики открития, епоха на планетарно строителство. И ще поведе тази Страна (твоята Родина), която първа е показала пътя, сама преминавайки през всичко.

412. (23 август). И нека нищо да не наруши дълбокото очистено щастие. За да бъдат тези явления обичайни, с тях трябва да се живее. Пиши. Случайности няма. Случайността е съвкупност от причини и следствия. И Ние, установяващите причините, Установяваме желаните следствия съзнателно чрез волята. В това е властта. Призоваването на невидими сътрудници е причината, тяхната помощ – следствието. Причината и следствието са прилагане на закона, ако това е направено със знание. Такава е мощта на простотата. И не са нужни измъчени усилия: лостът на закона се завърта лесно и просто. Вяро-знанието, пораждайки причината, ще роди неизменността на следствието. Така съзнанието може да се разглежда като център, зараждащ причини: при обикновените хора несъзнателно, при Архата – с познаване на закона. В това е разликата между техните съзнания. Оттук особената значимост на бдителността. Установява се постоянен дозор, за да бъдат огнените зърна на причините в пълно съответствие с огнения път на възхода. Кой ще поиска съзнателно да застила своя път с бодлите на някога непредпазливо посетите зърна на причините? Затова кармата, сътворявана съзнателно, предопределя пътя на находките. И ако пътят на кармо-причините е застлан с огньовете на сърцето, то следствията са особено мощни. Затова е и казано: където е вашето съкровище, там е и вашето сърце. Този път на сърцето или път на любовта е път на неизменните осъществявания. Широко и обилно жънеш щастието на Моя Лъч, тъй като твоето сърце е отдадено на Мен. Със сливането на сърцата победихме и времето, и пространството, и скърцането със зъби на преходното, тоест с любов. “Съумей да обичаш, ако възхождаш” е формула с велика сила, но не разбрана от много вървящи по Пътя и даже от близки. А когато няма любов, Владиката не Живее в сърцето. Така заветът “Възлюби своя Господ”, тоест своя господар, тоест своя Владика, е завет на живота и единствен и най-кратък път към Светлината. И някой, смятащ Евангелските завети за нежизнени, крачи в тъмнината. И накъде?
Сине Мой, за теб, позналият любовта към своя Владика, са отворени вратите на щастието и достиженията.

413. Трябва също да се разбере, че истината и формата за изразяване на тази истина са различни неща. Истината е една и неизменна, но формите на изразяване се променят в зависимост от условията на времето. Затова този, който през преходните (временни) външни обвивки, обличащи истината, вижда нейната вътрешна същност, стои на стъпалото на разбиране на Архата. Външните обвивки на истината са обусловени от външните условия. Но истината вътре - от нищо. Умейте да постигате истината, независимо от нейните покривала. И не само в сферата на духовните Учения, но и във всичко.

414. Да, приятелю Мой, контактът е здрав и лек, за което някога Предупредих казвайки, че после ще бъде леко.
И тъй, Архатът е породител на огнените зърна на причините, огнен сеяч, извършващ своята сеитба за всички. Той е сеяч на огнените зърна на благото. Зърното расте, донасяйки плод според своята същност и претворявайки околните енергии, които го хранят, във форма, съответстваща на характера на самото зърно. Затова добрите зърна са

претворители и трансмутатори на лошото в добро. Торта дава особено добри урожаи и “тъмнината гние за цветята на Светлината”. Огромно е значението на огнените зърна. И благо на сеяча на добро.

415. Трябва да се отличава спокойствието на напрежението от изкуствената и измъчена напрегнатост. Основа на психотехниката е напрегнатото спокойствие или наситеното спокойствие.

416. Чрез М.А.Й. се дава Моето огнено Послание. И чрез Нейния син идва неговото допълнение и разширение, както основата на тъканта и разцветката. Но се дават от Мен, бидейки свързани в едно.

417. При творчеството трябва с мисъл съзнателно да се създава калъф или форма на желаното произведение. Трябва точно и детайлно да се знае какво именно е желателно да се създаде: тонусът, настроението, душата на творимата вещ. И когато тази форма е готова, то пространственият огън в процеса на творческите усилия ще се влее в нея, ще я оживи, ще ѝ даде реален живот. Формата се изпълва със съдържание. Да започнеш да твориш без да е създадена завършена форма и без да се знае какво иска волята, значи да се внесе в творчеството елемент на случайност и неопределеност. Тогава създадената форма носи върху себе си печата на разлятостта. Отчетливост и яснота ще отсъстват. Творете с познаване на закона.

418. (24 август). Спокойствието на духа е стъпало на преодоляване. То трябва да се превърне във форма на утвърждаване на своето “аз”. Тежките токове пречат на контакта. Затова даваното е оскъдно. Скоро, скоро ще залее вълната на събитията. Но очакването е тежко. Аз Приемам вълната върху Себе Си. Но вие сте цели. Нагнетяването е необичайно. Пази връзката с Мен. Само така може да се устои. Усещам твоя устрем. Но моментът на напрежение е огромен. Дръж се за Мен по-здраво от здравото. Идва вълна с гигантска космическа мощ.

Някои живеят без защита и живеят. А ти си защитен и отбелязан. Защитата не е освобождаване от трудността на космическите токове, претворители на които сме ние. Дръж се неотделимо в съзнанието.

Моите Лъчи са санитари.

419. Какво искаш ти от Майката? Пиши. Свързани сте от Мен за изпълнение на великата мисия по открито-явното утвърждаване на Владиката и на Моето Учение. Ти си нейната дясна ръка, най-близкият, незаменим и Неин син, приемник и продължител на Нейната мисия, пазител на чистотата на Нейното наследство, център на съзнание, слят с Нея, близък любимец. В теб ще намери земна опора на своята невидима мощ, това, което Тя няма. В теб ще придобие утвърждаване на своето величие и значимост като Майка на Агни Йога и Посланичка на Светлината. В теб ще бъдат осъществени, изкристализирани и утвърдени за съзерцаване от Нея формите на разбиране на проявите на Носителката на съкровения Огън. Ти ще останеш за Нея символ, утвърждаващ Я не такава, каквато е Тя в своите очи, а в Моето разбиране, във висшето, свръхземно, планетно значение и аспект на времената. Ще Я приемеш по-просто от простото като човек и ще запазиш простотата на човешките отношения, топли и близки. И на основата на тази простота и близост ще утвърдиш неописуемото величие, заложено от Мен за векове. Съумей да свържеш в едно тази двойка от противоположности, без да разрушаваш нито едната, и да съвместиш Нейното величие с дребнавостта на земните условия и проявите на плътта. Изисква се голяма височина на съзнанието и на близостта до Мен. Затова и Я Поверявам на теб. Тя очаква тази среща

също така, както и ти. Подкрепата и насищането е двустранно, както и пълнотата на усещането за близост и слятост на съзнанията, като двете противоположни начала на единната вещ. За това те Подготвям.
Пиши писмо. На Нея са ѝ нужни твоите писма. Ще достигне. Не е твоя грижата.
Беше далеч от Нея, за да оцениш и дълбочината, и височината на близостта и оценил да опазиш. Усили контакта с Нея. Отдалечеността ни с теб не е препятствие. Нощем достъпът до Нея е отворен. Трите лъча са лъчи на победата над времето и пространството. Утвърждавам те в Нейното сърце и Въвеждам духа ти в света на Нашата (между Мен и Нея) връзка.

420. (25 август). Събитията приближават. Спокойствие.
Изпълването на сърцето с Владиката изостря всяко качество на духа.

421. (26 август). Власт. Даващият власт я дава, за да заздрави закопчалките на обувките. Обувките са символ на възход. Значи властта е дадена за укрепване на възходящото движение. Не можем да изменим космическите токове - нямаме власт. Но в своя микрокосмос стопани сме ние самите. Тук властта е наша. Да приемеш удара на вълната върху себе си значи да го пречупиш през своето съзнание в своя микрокосмос по указание на своята воля, да го пречупиш с волята и по своя воля да ѝ дадеш направление, тоест да трансмутираш външната енергия върху огъня на сърцето. Свойство на несъзнателните пространствени енергии е да се подчиняват на волята на човека. Огньовете на пространството са длъжни и имат предназначение да се подчиняват на огньовете на сърцето или на огньовете на волята на микрокосмоса. На огнената воля на микрокосмоса е подчинено всичко идващо отвън. В това е “властта над всяка плът”. Процесът на пречупване и утвърждаване на идващите отвън енергии от волята е огнен процес на манифестация на тази власт. Неоформените енергии на пространството се оформят и кристализират от съзнанието на човека и по негова воля този поток, течащ през цялото време през сферата на микрокосмоса, получава в нея своята гранулация и се излива от микрокосмоса отново в това същото пространство, но вече във вид на в една или друга степен завършени и отлети форми. Като машина, приемаща маса от суров материал, но изпускаща по конвейера вече завършена готова продукция. Качеството на продукцията е различно. Произвеждащите брак са много. Често фабрикатите са сурови, незавършени. Често повреденият конвейер дава повредена, деформирана суровина. Но силното и чисто съзнание, приемайки пространствените вълни, дава ясни отчетливи форми. И ако те са построени върху основата на красотата, то фабриката за благо е изправна. Такъв психически конвейер има у всекиго. Микрокосмосът работи непрекъснато. Въпросът е само в това как и какво изпуска конвейерът на съзнанието. Ако машините на фабриката започнат да работят без контрол, това е беда. Какво ще се получи? Така е и с психическата продукция на микрокосмоса. Подлежи на контрол и съзнателно управление. Идеалът за ясно и отчетливо работеща машина, даваща високи образци на красота от психическите продукти, се явява съзнанието на Архата и трансмутиращата работа на неговия микрокосмос. Космическите лъчи се пречупват в него правилно. Но какво да се каже за лудите, тъгуващите, страхуващите се, раздразнителните и останалите видове съзнания? Те са микрокосмоси-вредители, създатели на пространствено безобразие, слуз, хаос. Благо на тружениците, тъй като в самия труд вече има стройност. Съзнанието се поставя в рамки. С това е полезна дисциплината на труда. Разбърканото, разпуснато съзнание е ужасно със следствията на пространствената вредоносност. Затова властта преди всичко

се заключава в това направление, което се дава от волята на съзнанието. По-добре една силна, завършена, съзнателно обмислена мисъл, отколкото остатъците и парцалите от психически отпадъци. Нека мисленето да изкорени разхвърлеността, разлятостта и проявите на самотек. Мисля не защото така се мисли, а затова, защото искам и то именно така. Нека всеки даден момент да бъде посветен на обмислянето на една определена, утвърдена от волята мисъл. Случайни мисли не са нужни. Не допускайте скитници в своята градина. Ще повредят цветята и кълновете. В това е властта в микрокосмоса, в сферата на неговите мисли. И така, има два реда мисли в нашия микрокосмос: случайни, бродещи, непроизволни, рефлекторни, смутни, ненужни, безцелни и разрушителни, и други – ясни определени, утвърдени от волята и насочени към определена цел, трудови, творчески - и всички са под контрола на съзнанието. Значи властта започва с утвърждаването ѝ в микрокосмоса. Принцип на мислите е целеустременост, монолитност, съизмеримост и постоянен контрол. Ненужните странични мисли се изхвърлят поради ненужност, тоест заради отсъствие на съизмеримост с великата цел напред. Така асимилацията на пространствените вълни и идващите отвън енергии се заключава в пречупването им от съзнанието на микрокосмоса, усвояването, преработката и изпускането на готова, красива, здрава продукция от конвейера на съзнанието. Не е важно дали токовете са тежки или леки, а това каква продукция дава микрокосмосът под действието на тежките токове и можеш ли, без да се срамуваш, да я покажеш на Учителя. И тъй, следете зорко за това какви мисли и образи изтичат от конвейера на вашето съзнание. Тъй като не това осквернява човека, което влиза в неговите уста, а това, което излиза от неговите уста. И както Аз в Моята Кула Претопявам пространствените енергии в Хляб на Живота, така и вие, всеки в кулата на своя дух трансмутирайте устремените към вас вибрации в прояви на Светлината и Красотата.

422. (27 август). Преди разцвета на бъдещото благополучие ние трябва да осъществим контакт един с друг.

Съветската победа е навсякъде.

Посланичеството и еснафските настроения са несъвместими. Победата вътре е по-важна от всичко външно. Как да се научим на независимост от външното, как да отделим двата свята? Тогава слушай! Възприемчивостта е необходимо условие за Общуването. Апаратът е изтънчен. Усещането на предстоящата тежест е правилно. Но това е последното предстоящо и реката на живота ще пробие бентовете. Но усещането е тежко. Преддверието винаги е тежко. Трябва да се облече здравия доспех на спокойствието. Отначало трябва да се създаде неговата мощна явна форма, после така също явно да се облечеш в него, да го наденеш върху себе си, да влезеш в тази форма реално. Този процес на обличането на себе си в определена форма е също така реален и явен, както и простото обличане. Но по този начин можеш да се обличаш в различни облекла, доспехи или качества и да свикваш да живееш с тях. Но създадената форма трябва да бъде явна, конкретна, мощна и стабилна. Трябва да я виждаш. Тъй като всички хора живеят в такива, несъзнателно или съзнателно създадени от тях образи-форми. Но това са обикновените хора. Ученикът не е обикновен човек. Съзнателността и волята са неговото различие и оръжие. От несъзнателна жертва на своите собствени порождения той става съзнателен властелин на създаваните форми или психическите обвивки на своето изражение. Обвивки има у всички. Но той създава тяхната форма сам и то форма, достойна за своето звание. Тук няма случайности. И той не може да стане несъзнателна

и жалка жертва на своите порождения. Тъй като знае, че стига само да вдигне меча на мисълта и всяка стара форма или обвивка на неговото изражение ще се разлети на прах, и всяка нова, прекрасна и устойчива форма е готова да облече неговия микрокосмос. Създавайте съзнателно формата на своето изражение от светеща материя на светлоносно вещество. И спокойствието, и тържествеността, и любовта, и устремът се нуждаят от оформяне духом. Този огнен процес на самотворчество е нужен, полезен и радостен. Да твориш себе си и веднага, тутакси влизайки със съзнанието в създадената форма да станеш нейно изражение или олицетворение. И гледайки на тъмните чудовищни муцуни, създавани от хората от самите себе си или за себе си, може да се творят образи на красотата и величието, изражения достойни за божеството, намиращо се в нас. Творете за себе си достоен образ на изражение. Направете своя лик, своето облекло, своето изражение достойно за значението на духа. Достойнството на духа изисква подходящо за него облекло. И не трябва да се ходи на пазара за своите облекла. В твоя власт е незабавно, мигновено да създадеш всеки образ, всяко облекло, всяка форма, достойна за ученик на Владиката. Говоря за облеклото на духа, което трябва да бъде приготвено навреме, Говоря за това, което конкретно и осезаемо се създава от волята, облечена с властта, дадена от Мен. Разбери, че можеш да твориш леко и властно, и радостно всяка форма на своето изражение. И колкото повече сърце вложиш в нея и знание за неизбежността на неотвратимите следствия, толкова по-верен ще е резултатът. Колелото на изпълнение на огнената мисъл е неизменно. Формата ще те облече. С повторни удари на ритъма, особено при залез и изгрев, ще ѝ придадеш особена жизненост. Човекът строи дом, влиза в него и живее. Така и ти: строиш формата на своето изражение, обличаш я в живот и влизаш в нея, и вече в това духовно облекло изразяваш себе си. Всяко свое нежелателно състояние можеш да разглеждаш като антипод на положителното и веднага да създаваш неговата положителна мислена форма на своето проявление. Всичко е много просто и много лесно. Но колко сълзи, труд, изпитания и столетия на острието на меча струва простотата на този закон. До простотата трябва да се достигне. В нея е цялото величие и мощ на космическите закони. И сътворявайки така себе си, можеш да сътворяваш и хората. Не ги гледай какви са те в цялата своя непривлекателност, а ги сътворявай такива, каквито те трябва да бъдат. Да сътворява хората е задача на Архата. Да сътворяваш хората, да сътворяваш условията, да сътворяваш живота, тъй като творчеството е съдба. И от малкото до огромното лостът на това творчество е мисълта. Материалът е лъченосното вещество на стихията, най-тънката светеща материя, пластична в лъча на мисълта. Хората са безпомощни, тъй като са слепи и упорити в невежеството на отричането, но ти си зрящ и въоръжен със знание. Затова твори като знаеш, че няма предел, прегради и препятствия, и ограничения на мощта на твоя дух, тъй като Аз ти Дадох власт и те Утвърждавам в проявата, приложението и овладяването на тази власт. Дръж здраво в ръце лоста на желаните следствия. Ти повече не си жертва на някакви случайности или явления, а властелин на обкръжаващото, господар на следствията, видими от теб наоколо, които ти можеш да променяш и оформяш с властта на своята воля, дадена от Мен и утвърдена ненарушимо. Затова щом като видиш някакво, каквото и да било, противно явление, утвърждавай със своята власт и Моето Име веднага своята власт, помнейки за целесъобразността. Дадох власт.

Тя трябва да се задържи и укрепи над всички случайности. Укрепва се с практика, като мускула. Нелепо е да се смята, че лекарството в джоба ще помогне. Нужно е приложение

и прилагане и то постоянно. Властта е форма на проява на живота и действието. Понятието мъртъв капитал е неприложимо към психическите продукти. Те се разлагат. Значи властта, ако е не приложена в живота, е загубена власт. Талантите са дадени за приложение, като в притчата. Погледни как напреднаха твоите записи под действието на продължителните практически усилия.

423. (28 август). Какво представлява микрокосмосът на човека? Микрокосмосът на човека е оръдие за опознаване на Макрокосмоса. Познаването е разширяване и растеж. Кръгът на съзнанието се увеличава, докато не стане планетен, после кръг от слънчевата система и накрая от Космоса, тоест от Макрокосмоса. Сливането на микрокосмоса с Макрокосмоса е целта на еволюцията, тоест разширяване на съзнанието до Безпределността и сливането с нея, тоест достигането до Космическото съзнание, за да можеш, оставайки себе си, да станеш всичко. Да влее света в безпределността на своето индивидуално свръхлично съзнание е задачата на човешкия дух. Да бъдеш в Отца, който е всичко. Дъгата на съзнанието, обхващайки трите свята или трите плана, става вече кръг и кръговете на съзнанието могат да се сливат. Учението на Живота устремява единия край на дъгата на съзнанието в безкрайното минало, като Начало на нещата, а другия - към края, към Завършека и към Началото на всичко и в най-високите точки на Началото на края дъгите се съединяват, образувайки кръга на съзнанието. Манвантарата се приключва в една и съща висока точка на Началото на Битието на проявения свят. И дъгите, устремени във времето, вървят нагоре, към Началото на Началата, там, където се съединяват миналото и бъдещето, тоест във Вечността. Трябва да се живее извън точката на настоящето, в големия кръг на разбиране на Живота, тоест във Вечността и моментът от настоящето да се разглежда като преминаване на съзнанието по кръга на Вечността. Докосването на съзнанието до точката на окръжността на спиралата дава илюзията за настояще, тъй като гигантската окръжност на Манвантарата е само един оборот от спиралата на Еволюцията на Космоса. Самата окръжност е спирална и се състои от милиарди спирали: големи и малки, и съвсем малки. Тъй като всичко, което съществува във времето, по своя строеж е спирално. И всяка спирала започва от началната точка на колесницата на безкрайната причинност на всички планове на битието. Човекът е творец и породител на спирали на причинности. Духът ражда огнена мисъл в материята на низшия вихър на спиралата, зараждаща явление. Не прекъсване на битието, а видоизменение, тоест трансмутация, тоест Еволюция, тоест изпълнение на Космическия Закон. Не нарушаване на закона, а изпълнение. Тъй като не да нарушим Сме Дошли, а да изпълним. Идвах на Земята не да наруша спиралата на Вехтия Завет, тоест Ученията, дадени по-рано, а да изпълня, тоест да завърша строежа на възходящата спирала. Но книжниците и църковниците не приеха и отхвърлиха това, което трябваше да бъде поставено в главата на ъгъла: отхвърлиха Мен и мощта на Космическата постройка. И затова тяхното Царство и Град бяха разрушени. Тъй като спиралата на техните постройки безжизнено увисна в пространството, неподдържана от Космическия Закон. Но спиралата на Моето Учение мощно продължи да възхожда в сияещите чертози на бъдещето. Тъй като Земята ще премине и Луната ще премине, но Спиралата на Моята постройка е устремена във Вечността и от Вечността, и тя идва от дълбините на времената. Тя е творящ огън, побеждаващ инертността на материята и нейните прояви. Аз Съм добрият Строител, и Аз Съм Строителят на Вечния Храм на Живота. Аз Съм Водещият и завършващият

космическия звезден път на човечеството на вашата планета. Вървим през хилядолетията към Вечността в спиралата на вечния възход. И Водещият Съм Аз.

424. (29 август). Подемът на това предназначение се приближава. Контактът е добър. Пиши. Разбира се, Моите Лъчи насищат земната аура. Лъчът е мисъл, обагрена с цвета на аурата на Владиката и заредена с Неговите еманации - не просто мисъл, а мисъл, наситена с излъчвания и Светлина с определена окраска. Лъче-вселена - така Наричаме света, тъй като живее с лъчите от различни напрежения. Лъчът на Слънцето е явен, но неговата мощ не е явна и не е изучена. Както и мощта на лунния лъч или на тези на звездите. Светът се държи върху Космическите лъчи. С тях живее всичко. Пространството е пронизано от лъчи, творящи живота лъчи. Огромна е стълбата от микро- микросветовете до Макро- Макрокосмоса. Планетата е също макросвят и звездите, и светилата са Макросветове, частици от Невидимия велик Макрокосмос. И на всяко е присвоен Лъч. Животът на Вселената е живот на лъчите. Животът е проявен от лъчи. В атома и клетката животът е проявен чрез еманации, тоест също чрез лъчи. Лъчите като носещи потоци от електрони са породители на материята и живота - лъчи на живота. В лъчевия аспект на Вселената пространството не е ограничение, а среда за съществуване и разпространяване на лъчите. Лъченосната или лъченосещата материя напоява световното пространство и тези лъчи изграждат Живота. Лъчите са строители. Пространственият лъч не може да бъде създаден, но енергията на лъча може да се трансмутира от човешката воля съзнателно. Живата клетка на растението прави това несъзнателно, изпълнявайки повелята на Космоса. Но принципът за трансмутация на космическите лъчи е заложен в самата основа на всеки живот. Всеки център на живот е център, притежаващ свойството да трансмутира и асимилира пространствените лъчи. В растителния, животинския и човешки свят законът е ясен. Така животът се основава върху трансмутацията на пространствените енергии и самият живот не е нищо друго, освен процес на трансмутация. Тази трансмутация се извършва в съответствие със същността на трансмутиращия център по закона за съзвучието. Подобно на център, живеещ с еманациите на пространствените енергии, микрокосмосът на планетата, нейната аура също се насища и подхранва от енергиите на пространствените лъчи. Тези токове на потоците космически енергии са явни на полюсите, където атмосферата е наситена с разряди на космическото електричество, даже слушани с ухо. Земята живее с токовете и нейното тяло е пронизано от токове. Земните стихии - на водата, земята, огъня и въздуха са проводници на космически токове с различно напрежение, постоянно поглъщащи в себе си зарядите на пространствените енергии. Свойство на стихията на водата е да привлича и поглъща силата на магнитната мощ на лунните лъчи, явно изразена в приливите. Но това е явното. Скритите свойства на магнетизма на лунния лъч са могъщи и неизследвани, което е обширната област на засега още забраненото знание. Лунатизмът и промените във времето са само частични прояви на невидимата мощ на лунните лъчи. Всеки център на живот, лишен от животворното подхранване с пространствени лъчи, умира. В това е опасността, заплашваща нашата планета. Тъй като лъчите трябва да се възприемат от човечеството съзнателно, тъй като то представлява съзнателен трансмутатор и усвоител на висшите енергии. Без растителната покривка Земята ще умре, лишена от живот и космическо подхранване. Тъй като и растенията, и животните са приемници и канали на енергиите на живота, изливащи се от пространството, също както и човекът. Но колкото по-висока е степента на съзнание, толкова по-тънка е подхранващата и възприемана енергия. В тяхното усвояване и

насищането с тях на атмосферата на Земята или нейната аура е особеното и висше предназначение на човека и човечеството. Както човекът не може да живее нито за миг без подхранване с пространствени енергии, така също отмира и земната кора, лишена от лъчите на живота. Работата не е в отричането, тъй като не може да се отрече действителността, но в усвояването и разбирането на космичността на жизнените процеси. "Ние сме от Вятск и нас не ни засяга" е формула от стария свят. Ничия къща не е на края. За здравето и живота на планетата са отговорни всички и всеки. Престъпниците, разхищаващи недрата на планетата и унищожаващи нейната растителна покривка, са планетарни и космични престъпници. Трябва да се разбере чудовищността на тяхното престъпление. То е несравнимо нито с убийствата, нито с останалите обичайни престъпления. Хищниците, убийците на планетата трябва спешно да се отстранят от жизнените ресурси на земното кълбо. Вредата от техните престъпления пред човечеството е неизмерима и се разпространява в бъдещите векове. Всеки отсякъл дърво трябва да посади две - е първият закон за опазване на растителната покривка на планетата. Правителството, позволяващо да се изгарят във въздуха огромни запаси от горящи подземни газове и с това лишаващо човечеството от най-ценната енергия, е правителство от престъпници, посягащи на живота на планетата. Убийци, разхитители на достоянието на бъдещите поколения, докога мощта на космическата справедливост ще ви търпи? Запасите от трансмутирани космически енергии са били акумулирани от планетата в течение на стотици милиони години. Планетните съкровища трябва да се пазят, тъй като те са достояние на цялото човечество и не само на сега живеещото, но и на бъдещото. И ние сме отговорни пред бъдещите поколения за опазването на планетните съкровища. Великите космически закони трябва да се приемат жизнено и за прилагане в живота. Няма отвлечено знание и Земята не може да бъде отделена от Небето и даже от небесата. Едното обуславя другото и на свой ред се явява следствие.
Твоят глас ще бъде чут във всички краища на света, затова не се смущавай от широтата на засяганите въпроси. Идеите трябва да се хвърлят в света.

425. Укрепвай ежечасно устоите на Моста - единственият Мост на Щастието. По него ще преминеш към Мен. И тогава няма да е нужно нищо: нито вещи, нито хора, нито даже обвивки. Без моста няма да преминеш. Затова най-важното в твоя живот са вибрациите на Сребърния Мост. Тежестта не е от Моста, а от всичко, което пречи. Но и лекотата не е признак на пътя. Нашето бъдеще никой няма да отнеме от нас. Запечатано е в свитъците на бъдещето. Давам Гаранция за бъдещото щастие. То не е зад планини, а зад дни. Разбери - зад дни. Последно тежко изкачване, превал и полето на Светлия Град ще се разкрие пред очите. Последният превал скрива близостта на това, което вече го има. Но Аз го Виждам. Вярвай Ми. С вяра в своя Владика ще преминеш останалите дни. И колкото по-близко, толкова по-тежко. Възкръсването на духа се предшества от разпятието и изнуряването на духа. И душата скърби смъртно. Но Владиката Чака и Знае близостта на сроковете. И Свидетелства Сам, че дванадесетият Час е настъпил. Сине Мой, събери силите на духа и изправи съзнанието си срещу тъмнината. Ние Пребиваваме във велико очакване, когато накрая ще удари Часът на завършека на планетното Действие. Земята се напряга в очакване в родилни мъки и усилия да отхвърли хилядолетната вехта форма от себе си. Ражда се Новата Земя и цялата плът стене в мъките на раждането на духа. Преобразява се цялата същност на планетата от горе до долу, тъй като и Небето трябва да стане Ново. Трансформацията на планетната аура се отразява тежко на чувствителните духове. В часа на напрежение бъди с Нас.

Заедно творим тайнството на преображението. И капките на твоята пот се сливат с Нашите, тъй като заедно вървим към Зората на Светлината. Мостът на Щастието е напрегнат с енергиите на новите формации. И на съзнанието не е лесно да ги асимилира. Но идва, идва, идва заповяданото щастие. И за Моите избрани, вървящи с Мен, има немалка част в него. Затова Казвам: "Дръжте се". Тъй като ето, Аз Съм с вас на стража пред вратите на вашето щастие, за да опазя дошлите при Мен и доверилите Ми се, и положили в Мен цялото си бъдеще. Благо на вас, съучастници в звездното щастие. Благо на вас, вървящите с Мен. Благо на вас, поставилите Мен в главата на ъгъла.

426. (30 август). Здравей, сине Мой. Чакам, ще пишем. Знаеш ли кой, как и къде ще чете твоите писания? Ако знаеше! Това е част от твоята мисия - да дадеш на света Моето слово чрез твоето, най-близкото, пречупено от съзнанието. Разбира се, могат да четат всички. Учението е дадено. Но Космосът е многостранен и всяка страна само ще обогати. Разбери свръхличното и планетното значение на твоите Записки. Те изразяват Моя Свят и неговите закони. Затова са извън времето, извънвременни, изразяват непреходната същност на взаимоотношенията на Учителя и ученика, на ученика и Владиката. Така е било във вековете. Така ще бъде. Но даваната степен на близост още никога по-рано не е била разкрита до такава степен и предадена на света за приложение и следване по пътя, прокаран от твоята ръка и крак. Близостта до Владиката е сведена от задоблачните височини на Земята в човешкото сърце и не за светия съвършен човек, а за човека, вървящ по Земята и носещ върху своите рамене цялата тежест на несъвършенството - и своето, и на обкръжаващото. Такъв като всички, но единствен и неповторим по своята същност и носещ в себе си зърното на Архата и Учителя; този, който е роден победител и отбелязан с печата на Моя Дух. И тъй, тяло и обвивки като у всички, но адамантът на съкровището на духа вече е оформен и не един път вече е блестял на хората във вековете на миналото. С една дума, син човешки и Мой син, посланик на Владиката на Шамбала. Нека да се научат и те да съчетават Вечността с преходното и да разберат твоето изразяване или проява в преходната, проста, обикновена физическа форма на обикновен човек, носещ Моя Свят, проявяващ вечното в смъртното човешко, временно и преходно. За да не могат вече да кажат, че "не разбираме и не можем, и не знаем", тъй като ние, видите ли, сме прости хора, простосмъртни. Ти също си прост и също смъртен, но вместил и проявил в смъртното безсмъртното и утвърждаващ безсмъртието с утвърждаването на Моето Явление. Даваш им пример със себе си за сливане на твоето съзнание със съзнанието на твоя Владика и носещ им плодовете на Моята Градина за вкусване. Нека любовта към Владиката от златоризна отвлеченост да стане реален всекидневен начин на живот като двигател на човешките дела. Нека съчетаването на невидимия и видимия светове да навлезе като ярка и неопровержима рисунка на живота в техните мозъци, отричащи Висшето и нека да знаят, че живата любов към Владиката е най-краткият път. И да знаят: непоколебимо със своите дела ще утвърдиш Моето Слово, видими за света и от света и хората, отбелязани върху страниците на историята. Ще дойдат при теб и ще те попитат, и ще почувстват цялата Мощ на Моята Десница и Власт, и Сила, и Светлина, цялата Моя Мощ - на Мен, стоящия зад теб. И докоснали и почувствали Мен, ще признаят теб и ще видят печата на избраничеството върху твоето чело. И ще тръгнат на тълпи след теб, избирайки от своето множество предназначените за теб за утвърждаване от Светлината. Затова е и Моята щедрост, отдавна вече преминала границите на вместимост на твоето съзнание. Но ще вместиш всичко, тъй като срокът още не е дошъл. Готовност означава

още разбиране на своята мисия и сживяване на съзнанието със същността на нейните прояви. Съзнанието се приучва да изразява не себе си, а посланика. Да, сине Мой, Утвърждавам те в разбирането на значението на своята мисия, на своето посланичество. Спешно Подготвям твоите три тела за предстоящата отговорност, гранулирайки всяко за особена работа. Живей в Мен и действай, сякаш изхождайки от Моята Същност, от Моето Сърце и действай с Моето Сърце, сливайки се с него. Предавам Моята Сила в твоето сърце, действай, пребивавайки в Мен. Сега пишеш, сливайки се с Моето съзнание, така също ще действаш и говориш в обикновения живот, когато удари Часът, без да прибягваш към напрежението на концентрацията и уединението. Моите мисли ще се вливат широко в твоето съзнание, докато не станат форма на неговото изразяване. Не себе си ще изразяваш, а Мен. И тогава ще кажеш: "Не аз ви говоря, а Владиката, Пребиваващ в мен. Него слушайте". Теб няма да те има, а ще Бъда само Аз - Изразителят на Космическата Воля. И тогава формулата "Аз Съм в теб, ти си в Мен, Аз Съм в Отца и Ние сме едно" ще стане живот за теб. Твоята същност и твоите смъртни форми - трите тела - ще станат изражение на Мен, Владиката. Подготвям, Подготвям, Подготвям за величието на бъдещето. Да! Да! Сине Мой, Чувам как звучат струните на арфата на твоя дух и Отговарям на ключа на момента.

Продължавай да утвърждаваш властта и записвай нейните прояви. Доспехът трябва да се закали спешно.

Майката също пребивава в състояние на напрегнато очакване. И ако на теб не е леко, то какво ли е на Нея? Помогни!

Лъчът на твоята любов е храна за Нейното сърце. Не е разглезена от любов. Интелектуалците, които са много, не носят чудото на любовта. Затова обичай Майката с най-съкровената сила на огненото чувство. И не думите са важни в твоите писма, а сребърните нишки на любовта, подхранващи Нейното сърце.

И тъй, приятелю Мой, в новото задълбочено съзнание - към живота.

427. В писмото е казано още да се утвърди спокойствието. Правилно е да се смята, че утвърденото качество трябва да бъде изражение на цялата същност на микрокосмоса. Не повърхностен временен спазъм на съзнанието, а всеки електрон, атом, клетка на физическото тяло и веществото на всички други тела трябва да изразява формата на утвърденото качество. Опитай мислено да внедриш утвърждаваното качество в самите недра на микрокосмоса, установявайки го отвътре, съсредоточил се върху него и сякаш поглъщайки неговата форма с цялото свое вътрешно същество. Така че външното изражение да бъде вече само просто и неизбежно следствие на психическия процес на поглъщане на създадената мислеформа, или по-добре да се каже - мислеоснова на желаното качество. Само външното утвърждаване, както виждаш, не даде желаните следствия. Но последният опит за утвърждаване отвътре, в своите дълбини, породи вече продължително следствие. Семето, посадено дълбоко, дава здрави корени и тогава потокът на повърхностно течащите мисли и чувства няма да отмие зърното. Колкото по-дълбоко е внедрена мислеформата, толкова е по-устойчива тя. Вътрешната същност господства над външната преходност и посевът, извършен втре, вече не е подложен на външните случайни настроения. Фундаментът се залага дълбоко и колкото по-дълбоко, толкова по-здраво. Запомни.

428. (31 август). Ще пишем за това, че животът е съвкупност от най-тънки енергии, събиращи около себе си материя от различни степени. Енергиите на огъня притежават магнетичност и с това свойство творят своето обкръжение от едни или други

видове материя. Оттук и разликата в това, с което е обкръжен човек като център на тънките енергии, оттук е и цялото разнообразие на строежа на човешките тела. Еднакви няма. Събирането на енергии около зърното-център също е обусловено от притеглянето по съзвучие или сходство. И под една и съща човешка форма на ръцете, краката, главата, тялото и така нататък е скрито огромно разнообразие от Индивидуалности. Притеглянето се извършва по съзвучие. Законът за съзвучието управлява Космоса - той е основен закон. Характерът на съзвучие на микрокосмоса, по-точно на центъра на микрокосмоса, зависи от настройката, а последната зависи и се подчинява на волята на човека. Значи притеглянето на външни енергии и съответстващата им материя зависи от волята на човека. И контролът или дозорът на съзнанието е контрол над избора на енергии от определен порядък от безкрайно разнообразния свят на всевъзможни видове енергии. Селектиращата способност на зърното или центъра на живот води до това, че семената на различни растения на една и съща ливада дават различни форми на живот. Следователно към пречупващата и трансмутираща сила или свойство на центъра се добавя още и селектиращата способност, зависеща във висшите организми, например в човека, от съзнателно или несъзнателно проявената воля. Колкото по-високо е съзнанието, толкова повече е проявена волята. У Архата волята управлява закона за съзвучието. Преминавайки през океана на живота той избира само това, което съзвучи на същността на висшите енергии на зърното на неговия дух и отхвърля всичко останало. И всяко съзнание звучи само със свойството на своите притегляния. Личното и свръхличното съзнания се различават по свойствата да привличат или съзвучат на енергиите в различните слоеве. Първото е ограничено в малък и тесен кръг, второто - от нищо. Личното съзнание е ограничено от ска́лата на енергиите, отнасящи се единствено към личността и личния свят на възприемащия център на съзнание. Свръхличното обхваща света. Цялата разлика е в чистотата на хоризонта, който в случая на свръхличното съзнание става космически. И свободата за избор винаги остава за човека. Ето, сега свободната воля на твоя дух е устремена към Мен. От огромния свят на явления или вибрации, или енергии е избран Моят Свят и съзнанието, устремено към Мен, черпи от Моето съзнание огнената същност на неговите тънки енергии. Свободата на избора и волята са обусловили получаване по закона за съзвучие на магнитното притегляне. Този същият закон се проявява във всичко и във всички сфери на живота. Разнообразието на жизнените условия на всеки отделен човек е обусловено от магнитните свойства на енергиите, съдържащи се в неговата аура, център на която се явява зърното на духа. Народният вожд, ловецът и овчарят - всеки по своему са проявили своите притегляния. Космическото право на живот и формите на неговото изразяване са проявени в огнените енергии на човешката аура. Затова и носителят на силното и здраво тяло, и гърбавият урод са само резултати от следствията на законите за магнитно притегляне на енергиите, съдържащи се в зърното на духа. И колко щателно и грижливо трябва да изпълваш своята съкровищница с едни или други видове енергии. Тъй като те изграждат тъканите на всички тела: физическото, астралното и тънкото. Тъй като тези енергии обличат микрокосмоса с едни или други обвивки. Съзнателното напрягане на волята за привличане на един или друг вид енергия показва, че свободата на избора и посоката на завъртането на кормилото на волята, а значи и властта, са в ръцете на самия човек. И степените на тази власт са различни - от пълна, до едва проявена. Волно или неволно, но човек твори с мисълта си винаги, непрестанно. Но когато това се върши съзнателно, с познаване на закона, жезълът на властта преминава в

ръцете на твореца на своята карма. Богове Нарекох не еснафите, явяващи се жертви на всевъзможни случайности и комбинации на външните условия, но тези, които са взели твърдо в своите ръце жезъла на властта над явленията на своя микрокосмос и явленията на външния свят. Човечеството се е доближило до степента на овладяване и управление на космическите енергии. Но няма да му бъдат дадени в ръцете, докато не бъде утвърдена царствената власт над своя микрокосмос. И който я утвърди, първи ще се доближи до извора на космическата мощ. Ще има открития, ще има невиждани най-сложни, по-вярно, най-прости, но най-тънки апарати, но те ще работят и действат само в ръцете на тези, които са овладели огнените енергии на своя микрокосмос и са ги подчинили, и чиято психическа енергия е организирана, обуздана и приведена в хармонично работно състояние. А останалите ще се наложи да гледат и да се удивляват на явната и убедителна очевидност на висшите закони. Имащите и нямащите ще бъдат разделени по светлоносимост. Тогава огнените носители на висшите енергии ще станат най-ценното достояние и съкровище на държавата. Непризнаваното сега ще бъде признато и оценено. И търтеите ще намерят своето място и оценка. И вече няма да могат нито да измамят, нито да се отклонят. Огнената енергия ще предяви други изисквания към човека. И благо на този, който като добър стопанин вече отсега се грижи за запаса от зърна на огнените енергии с висше напрежение. Събирането на огнена психическа енергия, на това висше съкровище на човека, е действие с огромна космическа значимост. Те - носителите на огнени съкровища, ще възглавят течението на живота също така явно и неотвратимо, както сега го възглавяват слепците. Затова на събирача на огнена мощ ще Дам сила и възможност, и помощ. Ще Дам в името на бъдещето.

429. Носи се така наричаният поток на живота. Да го преминеш без Мен?!! А там какво? Без Мен какво?!! Тук още можеш да се уловиш за някакви илюзии. А там?! Какво ще бъде там, в безкрайността без Мен?! Кой ще помогне? Кой ще наставлява? Кой ще покаже пътя? И какво ще бъде без Мен в Тънкия Свят, където влече и движи мисълта? Накъде? Без Мен, Владиката, няма път! Навсякъде тупик или бездна. Малстрьомът на астралните течения е страшен. Духът без Ръководителя е като коте в океана. В какви бездни ще отнесе течението и какво ще е там?! Какви луни, какви светове на смъртта могат да привлекат духа? За какво ще се уловиш там, където вибрира, трепти и се променя всичко? И чудовищата на мрака, изкушени от знанието на тъмнината, заплашват отвсякъде... Йерархията на Благото стои като Твърдина с непоколебима мощ и Йерархът - като стълб Светлина, котва, прибежище, крепост, Път, Живот!.. Елате при Мен всички, жадуващи за Града. Аз Съм за всички Вратата към Безпределността, Аз Съм Пътят на Светлината и Пътят към Светлината. Аз Съм центърът и стълбът за съзнанията в безпределността на Космоса и безчислените звездни светове, устой на Мощта. С Мен пътят в неизвестността се превръща в стълба на щастието, в стълба на духа, всяко стъпало на която е подготвено от грижлива Ръка. В бездната на пространството Аз Съм пазител на звездния път на духа. Аз, Аз, Аз Съм утвърждаващият Тайната на огнения приоритет на духа и Тайната на неговото сливане с Началото на Началата в апотеоза на безкрайните цикли на свършващите времена. Аз Съм поръчителят на истинността на Единния Път на Живота. Аз Съм стълбът на Храма на Единния, Космически, вечен Живот. Дошлият при Мен няма да усети глад на духа вовеки. Дошлият при Мен ще пие от океана на космическото Знание. Дошлият при Мен няма да зажаднее вовеки, тъй като ще Залея потребностите на неговия дух с океан от щастие и ще Умножа енергиите на неговия дух. И ще му Дам скъпоценния Камък на

чудодейната мощ за полети в Космическото Лоно. За теб, преодоляващия скърцането на материята, са отворени Моите съкровища и теб Увенчавам с венеца на щастието. Любимец и ученик, благо на теб, призналият Ме за свой Владика. Със Своята Светлина Озарявам твоя път, водещ в Моите чертози. Твоят път е решен за Еони! С Мен винаги... Изпращам благо, любов и грижа на сина, единосъщния с Мен, лъч от Лъча на Моя Дух, пламък от Моя Огън и светлина от Моята Светлина.

430. (1 септември). В процеса на достигането на по-голямо знание ще ставате по-доверени.

Пиши. За личното няма място в космическото, но Индивидуалността е като център на познание. Утвърждавайки Мен, установяваш призмата за пречупване на океана от безгранични вибрации във форми, достъпни за постигане и ги подчиняваш на принципа на съзвучието. Аз съм кристалът, Камъкът за пречупване на необятната многостранност на Космоса в ясни и определени усвояеми от съзнанието граници, подчинени в процеса на тяхната реализация на проявите на закономерност. Тънки са границите на съзнанието, отразяващи многостранността на битието. В лудите виждаме нарушаване на взаимовръзката между страните. Аз Съм Камъкът от Венеца на Космическия Магнит, Звено от Разума на Космоса. Аз Указвам да утвърдиш Моята същност чрез твоята незначителност на Земята. Ще Ме занесеш на света. Ще донесеш на хората свидетелство за Мен и ще утвърдиш мощно отново стъпалата на Стълбата на Светлината, загубени от човечеството, както вече си ги утвърждавал някога. Изпращам те като Вестител на Светлината в света да свидетелстваш за Моя Свят. Ще Дам в твоите ръце огъня, непознаващ прегради и препятствия, небесния огън на пространствената мощ. С него ще преобразяваш живота в Лъчите на Моя Дух. Ще Дам Указание къде, как и кога да разчупиш хляба на живота. И твоят живот от живот на обикновен човек ще се превърне в път на огненото преосъществяване на Моята воля. Да! Ти си прав. Чудесното ще бъде прикрито с плаща на обикновеността, тъй като иначе няма да вместят и няма да приемат. Чрез тяхното разбиране и степента на разширяване на техните съзнания ще тръгне утвърждаването на Светлината. Давайки, ограничи в рамките на ширината на техните възприятия космичността на своето. Чудесата са за жреците, а за тях, гладните, е само това, което могат да приемат. И мъдростта на змията ще се наложи да се съчетае с малката ограниченост на съзнанията, но в твоите ръце е звукът, словото, страниците на печатните листове, мисълта от Светлината. Служенето вече не е ограничено до ходенето с крака и силата на гласа, както е било някога. Новото стъпало дава възможност за други видове служене. Възможностите, които вече са ти дадени и разкрити в дните за подготовка се дават за служене. Затова трябва да се разбере неотложността на тяхното значение.

Ние всички се Радваме на неизменността на твоята крачка и предаността ти към Мен. Разкриващите се стъпала са неповторими по своята неповторяемост и съзнанието не може да вмести обема на изпратените енергии за това. Художникът рисува добре и ръката му се движи леко, но колко труд, грижи и усилия през дългите векове на върха на неговата четка и колко хилядолетия за изостряне на орловото око! Събрани са сили за служене, но е добре да се осъзнае изпратената мощ и събраност. Признателността е резултат от разбиране и осъзнаване.

А сега за сроковете. Сроковете настъпиха и приемат очертанията на действителност. Пребиваващите в Моето съзнание ще бъдат опазени от неприятности и случайностите на промените, които са стремителни и неизменни. Техните форми на проява не са

предвидени от умниците по световните сцени. Бъди спокоен в Лъча на грижата за теб, който си го приел. И съхрани духа. Настъпват събития с огромна неочакваност. Ще се разсеят като дим мрежите на тъмните постройки. И Ние, които Сме те позовали, Сме готови за утвърждаване на Великото Стъпало на Живота. Часът настана.

431. Несвършването на вековете наложи върху Нас и Нашата работа особен отпечатък. Живеем на Земята извън обичайното измерение на времето. Същите денонощия, същите часове и минути като при вас, но с тях измерваме хилядолетията. Вие измервате с години, в най-добрия случай - с десетки години. Ние - с хилядолетия. Хилядолетната крачка е Наша крачка. И Нашите дела и планове, и разпределяне на работата вървят по хилядолетен график. Познавайки неизменността на закона за причинността Разглеждаме последователността на дните на бъдещите столетия като непрекъсваща се верига от причини и следствия. Не мъгляви предположения, а точна прогноза или по-точно виждане на картините на бъдещите постройки. Затова етапите на Нашата дейност на Земята в обвивките на едни или други исторически личности са залагане на магнитите на бъдещето, които в идващите векове ще дадат своите неизменни следствия. Даваха, дават и ще дават. Не Говоря за дейността на Упасика [Е.П.Блаватска], заложила основите на това, което се дава сега във вид на Учението на Живота. Твърде близък е срока. Но Акбар - Обединителят на Индия, Сергий - Строителят на Руската Земя са два примера за дейността на Йерарсите, положили в миналите векове магнитните натрупвания на това, което сега приема конкретните форми на изграждане на постройки от планетно-космически мащаб. Двата колоса - народи на един Йерарх, обединени от Твърдината на Светлината ще дадат на света нови форми на небивал разцвет на културата върху началата и принципите на Новия Свят. Затова Нашите дела притежават в себе си неувяхваща свежест с вековна давност, тъй като величието на бъдещите постройки е само етап или стъпало към още по-големи висини на бъдещето. Кратките формули на Моето Учение, наричани Евангелие, векове служеха като храна на устремените духове. Давайки ги, Знаех. За колко ли векове се дава Огненото Учение на Йога! Колко хилядолетия ще бъде то светилник на човечеството! Давайки Учението - Знаем. Затова всяко Наше действие е нишка, протегната в пространството на времето и губеща се в дълбините на бъдещите векове и хилядолетия. Ние също Живеем във времето, но Измерваме земното време с хилядолетия. „Ето утре ще бъде това и това - казва обикновеният човек, - Аз ще отида там и ще направя това и това”. „В следващото столетие, Казваме Ние, на Земята ще станат явления от такъв и такъв порядък, които след толкова и толкова векове ще дадат своите плодове”. Преди две хиляди години Казах на хората: „Ще Дойда в слава да съдя живи и мъртви”. Ще Дойда ли? Да. Вече Дойдох и Часът на съда наближава. Не в задоблачна слава, а въоръжен със силата на могъщите Лъчи на огнената аура на Моя Дух. Застанах в краищата на Земята не за оплюване и подигравки, а за преобразяване на планетата и човешкия дух. И заложеното преди две хиляди години, заложено с познаване стъпалата на бъдещата еволюция на Земята и човечеството, сега се отлива и утвърждава в плътните физически условия. Нашите възможности не могат нито да се изброят, нито да се измерят с човешкия ум. И само тези, които вървят с Нас, знаят етапите на осъществяването, тъй като Ние, живеейки на Земята в настоящето, Крачим с крачките на хилядолетията, показвайки на света аспекта на Вечността в разреза на земните условия. Пребивавайки във Вечността Виждаме веригата на времето, нескрита от сроковете на човешкото съзнание, тъй като Нашето съзнание е непрекъснато и не подлежи на колелото на времето и неговите

закони. Затова вече не говорим за верига от причини и следствия, а за спирала на действието и в нейната ос е съзнанието на Йерарха, победил времето. Спиралата се вижда от горе до долу. Затова Вечността в Нашето съзнание е израз на извънвременната постройка на живота, единствено само протегната във времето. Беше, Отиде си и отново ще Дойде. Така мисли невежеството. Бях, Съм и ще Бъда. Моето съзнание, не прекъсвано от никакви условия, пребивава с планетата, направлявайки нейната еволюция. Не Съм Заминавал и не Съм се Издигал в задоблачните висини, но Бях, Съм и ще Бъда с вас във всичките дни, до свършека на века, близък и достъпен, и явен за всеки искрено и пламенно устремен дух. Затова ще намерите във вековете Записки и свидетелства за Моята Близост и прояви на Моя Дух, реално, явно и огнено подхранващ съзнанието на човечеството и отворен съзнателно за тези, които са Ме намерили в своето сърце. „Ето Аз Съм с вас” е Завет и формула на живота за всички векове на всички хора, на всички народи като единствено решение на живота.

432. (2 септември). Здравей, сине Мой. Ще пишем по нов начин. Малко повече напрежение и огнената енергия ще се полее също така свободно, както обикновено. Необикновеността на огнените прояви е необикновена с това, че винаги преодолява трудността на обичайните условия, ако Контактът е силен. За волята, преодоляваща ска́лата на низшите вибрации, нищо не е препятствие. Приветствам всяка нова трудност, поставена за преодоляване. Радостта от преодоляването е радост на особената мъдрост. Победителят върви радостно и стъпалата на преодоляване съставят величествената симфония на победната песен на духа. Веригата от несвършващи победи е храна за духа и същност на подвига на живота. Вехтият човек с всички свои слабости и недостатъци се разпъва и сияйният доспех на победителя започва да блести през разредените обвивки на предишното облекло на духа. Трябва да се обикнат бляскавите доспехи на воина на духа, трябва да се разбере, че огненото облекло, изковано в пещта на преодоляването, е истинското наше нетленно достояние, неотнимаемо от никого. Велик е подвигът на съзнателното утвърждаване на огнения доспех на духа. Когато всички са заети със своето, временното и ненужното и с това, което остава тук на Земята във вид на отломки от пространствените струпвания, воинът на духа строи за бъдещето и плодовете на неговите усилия ще останат завинаги при него. Ще го Наречем строител на вечното достояние. Как да се покаже по-ясно, че човешките дела са подобни на носенето на вода с решето. Резултатът е нищо. Години на старание, преживявания, осъществяване на дребните житейски дела и крайната сметка е равна на нула. Струва ли си да се строи върху пясък? Ние Полагаме здраво и Строим за векове. Не оставяй без грижа красотата и мощта на твоята непреходна същност. И изковавайки облеклото на духа творим благо, тъй като утвърждаваме вечното дело сред вихрите на разрушението. И временната кратка личност започва да бледнее и да се изтрива и се оттегля на заден план. И свръхличните, общочовешки дела заменят малкия кръг на личните стремежи. Тогава дихането на Вечността се докосва до делата на духа-строител и човешките дела стават дела на Йерархията, и йерархичното строителство, направлявано от Йерархията и планирано за векове, става изразител на същността на делата на прозрелия дух. Моите строят и нареждат Моите Дела, и подвигът, изковаващ огнената мощ, се превръща в път и изражение на живота. Работата на духа върви на всички планове и във всички обвивки и утвърждаваната Светлина се разгаря в мощен пламък. Давам в ръцете на преодоляващия огнените енергии, направляващи течението на живота, който го заобикаля. Огледай всяко звено от огнената ризница на духа с грижлива ръка и я укрепи.

Силите на вечната младост на духа, тъчащ облеклото на Светлината, няма да пресъхнат. Ще Умножа силите и ще Дам радост от труда на вечното строителство. Да изгражда огнената кула на духа в мрачините и сенките на живота е действие, достойно за ученика на Владиката. Моята Ръка е над твоя труд. В явленията от космически порядък няма егоцентризъм. Космичността на задачата произлиза от това, че наоколо и в далечното пространство слоевете на тънката материя се галванизират и вълните на духа преобразяват средата. Магнитните вълни на излъчванията на духа творят преображението на обкръжаващите сфери на всичките три свята. Подвижникът на духа става точно и буквално светилник в тъмнината. И всяко преодоляващо усилие, всяка победа не е лично дело, засягащо само него, а деяние от космопространствено значение. Огромна е степента на въздействие на батерията на човешкия апарат. Трябва да се разбере цялата мощ на неговите най-тънки енергии, съзнателно насочени към определена цел. Носителят на Светлина е преобразувател на земната аура и разредител, непрекъснато изтънчващ и разреждащ земната материя. Паралелно и в съответствие с изтънчването на неговата същност и всички тела върви и изтънчването на обкръжаващите сфери. Носителите на Моята Светлина преобразяват земната кора. Затова Моята Ръка е протегната в постоянна грижа да поддържа сияйната светлина на духа на носителя на знание. Няма да Замлъкна и няма да Престана да изпращам Моя Лъч към утвърдения ашрам. Той изразява Мен и превръща Светлината на Йерархията, утвърждавана и поддържана, в дело на своя живот. Да се утвърдим в значението на огнения подвиг на духа и да разберем, че вършим не лично, а общочовешко дело за Общото Благо.

433. Вие, съзвучащи на вибрациите на Моя Дух, къде е границата на могъществото на волята? Вече не преодоляване, а утвърждаване на нейната царствена мощ. Волята е висшата висш прерогатив на микрокосмоса. Духът е воля, огън в действие. Всичко е създадено от волята. Ключът към разбиране на волята лежи в осъзнаването. Вярата - този могъщ двигател - е само аспект, един от аспектите на волята. Каква ли ще е мощта на волята, ако с вяра може да се преместват планини! Вярата е форма на неосъзнато, предчувствано знание, предусещане или същото това осъзнаване. А волята е форма на изразяване на знанието. „Ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни”. Кое дава свободата над низшата материя? Знанието! Къде са устоите на волята? В знанието! На какво? На Космическите Закони. Висшата Воля е форма на проява на Космическите закони в сферата на вибрационните съчетания на енергиите. Волята е център, указващ направлението и формите на проява на енергиите на пространството. Какво е това мислеформа? Мислеформата е скелетът, обуславящ или ограничаващ, или указващ как трябва да се отлеят или кристализират огнените енергии, или вълните от стихийна материя. Формата се създава от волята, друг творец няма. В тази форма се отлива пространствената материо-енергия. Властта да твори или способността за творчество е съдба на човека. В това е неговата божественост. Волята е божествен атрибут на човека. Волята изисква осъзнаване, признаването ѝ в себе си. Властта, утвърдена от волята, не може да се прояви без нейното осъзнаване в себе си и без разбирането на това, че човекът е преди всичко волеви център или център на волята. Осъзнал своята власт над несъзнателните неуправлявани енергии на пространството, човек може да каже: „Да бъде така!” и наистина ще бъде така. Но как, Как именно, В каква форма, в какви рамки трябва да се прояви това „как”, определя волята на човека. Ако волята се колебае, не знае точно „как”, то какви ще бъдат проявите на енергиите,

подчинени на духа на човека? Те ще отговорят със същите такива колебания и неопределеност. Утвърждаваната форма ще отзвучи в съответствие с волевата сила на съзнанието. Законът за отразяването на волевия импулс в стихиите е точен със своята огледалност. Могъщата воля ще породи могъщи форми, слабата - неустойчиви. Пожънва се това, което се сее, по-точно, както се сее. Но здравата, силна, неразколебавана от съмнения мислеформа, или по-добре, мислеоснова, ще сътвори върху своята основа следствие, неизбежно и неотвратимо като хода на светилата. В дълбочина, тишина и спокойствие, без всякакво физическо напрежение, без всякакво участие на астрала чистата мисъл - тиха, спокойна, беззвучна - твори мощно. Висшето творчество на волята е безмълвно и се извършва в дълбината на духа. Волята в себе си не е ограничена от нищо. Мисълта в своята сфера не е ограничена от нищо. Съчетанията от тези двете пораждат трето, ограничено от неограничените свои породители. За слепците потокът на живота, в който те се мятат, е неумолим. За знаещия това е само материал или вещество за оформяне или оплодотворяване от огнената мисъл. Затова няма такива условия или обстоятелства, които да не се подчинят на огнената воля на позналия дух. Тъй като на него е подчинена всяка плът и всички пространствени енергии му служат безотказно. Ако някъде някога не се постигат резултати, значи волята още не е осъзнала своята мощ, значи духът още се колебае: да признае ли себе си за бог, властелин над материята, или за обикновен човек и жертва на „злощастната” сляпа съдба. Аз Казах: „Вие сте богове”! Но това изисква осъзнаване, разбиране и приложение. Папагалът също може да повтаря тази най-мощна формула на огнената власт, но няма да престане да бъде папагал. Осъзнаването означава да почувстваш своята сила. Съзнателното утвърждаване на властта е въвеждане на себе си в правото на наследство, предназначено за сина от началото на времената. Елате при Мен, за да вземете своето достояние от Моята Ръка!

434. (3 септември). Най-необходимото условие за възприятието е да виждаш, но главната роля се отрежда на мисълта. Ликът е канал за сближаване. Възможно е да се възприема без да Ме виждаш, а само усещайки Ме. По-добре е да се възприеме мисълта, не виждайки, отколкото обратно. По-трудно е да се приеме мисъл, отколкото да се види. Но и да се види, и да се възприеме ще бъде пълнота на достижението по огнения път. Пространствените енергии приемат форма само влизайки в съприкосновение със съзнанието на човека. Да бъде трансмутиращ център е неговото предназначение. Енергиите, които не са оформени от човечеството, се отнасят в пространството без полза за планетата. Степента на възприемчивост е показател за близостта до Йерархията. Колкото тя е по-висока, толкова си по-близко до върха на Йерархичната стълба. Възприемащо и трансмутиращо съзнание означава съзнание, даващо на Земята даровете на Небето. Символът на Даващия е знак на Йерархията. Изопачителите и обезобразяващите даровете на Небето не са даващи. В широк смисъл цветето принася пространствен дар на Земята във вид на кристализирани огнени енергии, явно усещани например в миризмата на розата. Но Ние Говорим за висшите огнени енергии, достъпни за трансмутация само от духа на човека. Да се пречупят, оформят и да се дадат плодовете им на планетата е форма на висше служене. Все едно се кондензират лъчите на пространствената Светлина. И тази Светлина, почерпена и притеглена от пространството, вече явно кристализирана сияе от Ашрама на сърцето. Животът на Сергий е дал следния резултат: в дебрите на девствената гора до запаленото огнище е бил заложен светлинен възел с магнитно напрежение с голяма сила. Пространствената Светлина по пътя на дългогодишни, постоянни, упорити усилия, тоест Служене е била

концентрирана и събрана в една точка, за да сияе невидимо и да бъде магнитна светло-основа на цяла държава и на велик народ. Великият Подвижник, Великият трансмутатор на космическите енергии е Дал плодовете на своя многострадален живот на любимия народ за далечните бъдещи векове. Разбира се, растенията също са трансмутатори, но всички цветя на света не биха могли да дадат това, което е Дал Той- кристализиран синтез на най-високите и най-тънки енергии, оформени в огнената пещ на Неговия Огнен Дух. Вървящите по Неговия път наподобяват събирачи на Космически Съкровища - дарове на Небето. Трансмутираните огнени енергии подхранват Земята, но неоформените от съзнанието отлитат в дълбините на Космоса, не отдали нищо на Земята. Огромно е значението на трансмутиращата сила на човечеството, но не е осъзнато и не е приложено. Аз ви Уча, докоснали се до знанието, да застанете на пътя на съзнателното принасяне на планетата на огнените богатства, изливащи се от пространството. Твърдината на Светлината е най-мощният пречупващ кристал, хранещ Земята. Единичният проводник свързва съзнанието непосредствено с този пространствен даващ център - с резервоара на Космоса. Последният е по-труден и изисква здраво умение да се стои върху своите собствени крака. Владиците Използват пространствени проводници. И Тяхната задача е да изведат съзнанието на ученика в океана на пространството. Някога болшинството от човечеството ще се приобщи към океана на пространствените Знания. А засега - само единици. Но пространствения проводник за ученика е обусловен от връзката с Йерархията. Иначе съзнанието, неограничено от формата или от канала, ще се разлети и разсее под вихъра на магнитните напрежения с необхватна разнообразност. Тъй като Йерархията е предаващият и възприемащ Фокус. В кулата на Моя Дух ще намериш всички нишки на пространствени връзки. Затова се дръж здраво за Мен. Степента на здравината на прилепването на духа е степен на получаването. Тези, които са отблъснали Моята Ръка, получават блясъка на фалшивите камъни. И вървят, натоварени със стъкълца, приемайки ги за скъпоценни камъни. Нужни са опит и знание, за да се разпознават камъните. Ето и ти отливаш Съкровищата на Моя Дух във форма, за да ги принесеш и дадеш на света. И благо на теб, разбралия своя труд. Так пречупват и носят на света всички Наши посланици. И колкото съзнанието е по-близко до Нас, толкова е по-чисто, по-ясно и по-кристално преосъществяването на даровете на Йерархията. Затова опазването на чистотата на проводника на твоя дух е дело от планетно значение. Затова пази непоколебимост на спокойствието, за да не помътнее и не се изкриви Моята Светлина в призмата на кристала на твоето съзнание. Опази приемащата Чаша като скъпоценен съд. Не допускай косматото нахлуване. И носи Чашата неразплискана. И ще видиш Моя Лик, трябва само да се потрудиш. А си струва да се потрудиш. Запълни празните минути на деня с полезното упражнение и времето ще се окаже много. Моят Лик и стълб за планетния живот на духа, тъй като Той е външно изражение на Моята Същност. Докосвайки се до Него се докосват до Моята Същност, тоест влизат в Общуване. Затова Тайната на Лика е огромна и достъпна само за най-близките. Ликът е сгъстена Светлина. Въвеждайки Лика в сърцето и третото око, утвърждаваш Моята Светлина в себе си. Значението на Лика е огромно, защото пренасяш трансмутиращия център на Моята Мощ в своята същност. Затова Казвам, че Аз, пребиваващият в теб, Творя непрестанно. И ако искаш да стъпиш върху пътя на могъществото и властта, твори с Моя Лик и неговата мощ, утвърждавана в теб; твори с Мен и върши делата с Моята сила. Давам я! Не ти си нейният носител, а Аз, Мощният и

Извънвременен в теб Нося огнената сила на властта. Затова пребъди в Мен, с Мен, и Моята сила ще се слее с теб и ще бъде твоя.

435. Историческите събития текат, подчинявайки се на два фактора: начертанието на светилата и Нашата воля. Когато възлите на събитията набъбват, е достатъчен нищожен повод за пламване.

436. (4 септември). Пиши. Устремът дава направлението. Устремът е най-добрият съединител. Устремът е веществото, от което е направен проводникът. Чистотата и еднородността на метала е достойнство на проводника. Страничните примеси са недопустими. Вашата задача е друга. Вашата задача е да опазите проводника от странични нахлувания. Как и на какви? Разбира се, на мислени. Цели глутници от странични мисли са готови да увиснат върху него, докато не го скъсат със своята тежест. Ликът пази със силата на своите излъчвания, разпръсвайки паразитите на пространството. Вредоносна е именно тази пространствена слуз. Спокойствието, избрано като форма на проява на духа, дава на проводника устойчивост, опазвайки го от колебания. На Мен Ми е нужна устойчивост на духа. Неустойчивостта създава прекъсващи се вълни, болезнено усещани от Мен. Ценим проводника с постоянно устойчиво напрежение. Проводникът е постоянен, независимо дали е в действие или не. По него се предават промените в аурата. Затова е необходимо да се следи за състоянието на колебанията в аурата. Аурата е възприемащ апарат или приемник на вибрациите на Моите Лъчи. Нейното състояние обуславя приемането. Със спокойствие аурата може да бъде доведена до състояние на висша възприемчивост. Възприемането на Лъчите може да бъде несъзнателно, по-точно подсъзнателно. Но това, разбира се, не е съобщение. Пратките и съобщенията ще Наречем моменти на особена съзнателна изостреност на обичайния контакт, който винаги е налице. На фона на обичайната връзка те са като моменти на усилване.

Правилно! Днес няма дълбочина на контакта. Причината е неустойчивостта на пространствените вълни или токове. Пространството може да мълчи, да крещи, да облекчава и утежнява. Днес утежнява връзката. Не трябва да се огорчаваш от това. Още не е в нашата власт да отстраняваме космическите въздействия и условия. Но пишеш. А това е вече победа. Ще оградим Моя Лик с мрежите на истината, за да не могат да видят чакащите прашинки в окото. Ликът на истината е Ликът на Владиката. Ще се учим да проявяваме Моя Лик.

437. И тъй, сине Мой, ще пишем за Зората на Изтока. Изтокът знае за Пришествието на Майтрейя. Очаква и знае за близостта на сроковете. Затова върху везните на бъдещетона него е отредена особена роля. Майтрейя ще Дойде от Изток.

438. (5 септември). Дарявам ти плодовете на вечния живот.

За събирането на пространствени съкровища. Създадени са от мисълта. Следователно въпросът се свежда до улавяне на пространствената мисъл или на огнената енергия. С какво? С апарата на духа. Два фактора (се изискват) - съзнание и мисъл. Съединяват се върху основата на магнитното притегляне. Как? По съзвучие. Как да се установи съзвучие? С привеждането на арфата на духа в състояние на определена настройка. Тя трябва да се настрои в определена тоналност. Тонът се дава с въвеждане на Лика в третото око, като с камертон. Последният също много помага. След това се отстраняват всички странични мисли. Полето на напрежение на съзнанието е заето от Лика, предаващ или излъчващ вибрациите. Лесно ли е? За ученика - да. Но за обикновеното съзнание се изисква тренировка. Но е достъпно за всички.

Мнозина получават в ключа на молитвата, също неразбрана. И молитвата, и всички други методи са само средство за установяване на контакт. Но Образът на Учителя дава непрекъснато и да се взема може винаги. Но ритъмът облекчава. „Да се облечеш в постоянна молитва" означава да приведеш себе си в състояние на постоянно получаване на пространствените съкровища на мисълта. Богатствата са неизчерпаеми. Значи обемът на получаване не е ограничен от нищо. Всички духовни съкровища на човечеството са само част от неизчерпаемите Съкровища на Космоса, ограничени от рамките на степента на човешката еволюция и височината на съзнанието на възприемащия апарат. Трябва здраво да се усвои наличието на съществуване и достъпност на пространствената или космическа съкровищница.

439. Пиши, Мой приятелю, пиши. Твоята задача е да уловиш вибрациите на пространствената мисъл и, пречупвайки ги през призмата на своето съзнание, да ги дадеш на света в оформен, готов вид. Тази работа може да се нарече Труд по претворяване на пространствените съкровища или по асимилацията на огнената енергия. Няма да забравим значението на Фокуса на Йерархията, със силата на който се осъществява контакта. Аз Съм само изразител на мощта на Йерархията. Всяко съзнание съзвучи само със своите струни или с определена тяхна комбинация. Ценни са приемниците с широк диапазон, когато съзнанието съзвучи на всяка тоналност. Тук съзвучието се установява по формулата: „Да бъде Твоята воля, Владико". Ще Дам опит за звучене на съзнанието в необикновена тоналност. Способност на човека означава струни на съзнанието, приучени да звучат в определен тон и в определено направление. Огненото отваряне на центровете, тоест огненото възприемане, предоставя в разпореждане на отворилото се съзнание цялата ска́ла на духа в цялата ѝ ширина. Спускането на Светия Дух върху Апостолите е проява на това велико преображение на обикновеното съзнание в огнено. И тогава недостъпното по-рано става достъпно. Но самата същност на процеса се съдържа в улавянето и пречупването на пространствените енергии от мисълта. Синтетичното съзнание може да не ограничава себе си във формите, установени по-рано, а да даде своя гама от цветове и нова форма за изразяване на все тази същата единна велика пространствена мисъл или висша огнена енергия. Затова рамките на предишните човешки форми на нейното изражение нека да не бъдат за теб нито вериги, нито обекти за подражание. Дай на света свое, неповторимо изражение на духа със силата на своята Индивидуалност, дала преосъществяване на хляба на живота. Така непонятното преосъществяване на пространствените дарове от църковния олтар се предава на олтара на храма на човешкия дух за пречупване на висшите дарове на духа върху престола на сърцето. Символът става живот и мъртвата форма се отхвърля. И каменният храм се превръща в храм на духа и сърцето. Но няма да ограничаваме безграничното в тесните и мъртви рамки на църковните символи. Ние излязохме в океана на пространството и храмът на духа означава Космически Храм, храм на космическото разбиране на живота. И тъй, изграждането на огненото възприемане се обуславя от съзвучието с огнения резервоар на Моя Дух. Аз Съм тези врата, през които може да се излезе в простора на Безпределността. С Мен и чрез Мен излизаш в океана на пространството. Трябва да се разбере водещото начало на Йерарха в процеса на приобщаване към пространствения живот. Искам да утвърдя здраво устоите на моста към Безпределността, за да бъде съзнанието твърдо и непоколебимо. Невъзможно е да си представиш мощта на пространствените вихри и безкрайната ска́ла на разнообразие на огнените вибрации, и безкрайната разновидност от различни степени на еволюция на

различните същности, понякога даже изцяло недостъпни за нашето съзнание. В пространствената бездна направляващата и поддържаща Ръка на Йерарха е като здрава скала под краката, издигаща се в бушуващия океан. Невероятна, неизмерима е мощта на огнените енергии. Ще изгорят и изпепелят. Затова без Водещата Ръка няма възход. Мнозина докоснали се до огнената мощ без Водещата Ръка са изгорели, тоест са прегорили своите апарати. Вървим внимателно и стъпваме здраво в океана на неизвестното, пазени от Ръката на Владиката. На всекиго ще Дам всичко, но в порядъка на постепенност и последователност, за да може апаратът на духа не само да не пострада, но и да укрепне. Издигни твоето съзнание над бездната на живота към Мен и не се отделяй нито за миг. Така заедно, неотлъчно ще достигнем до върховете на знанието. Кой може да се похвали с получаване на Моите Указания? Кой е установил близост на Общуването? Кой е придобил Владиката в сърцето? У кого е Лъча? Сине Мой, осъзнай своето пребиваване в Лъчите на Щастието.

Знанието се влива леко и просто само при спокойствие на твоята аура. Запомни: спокойствието на аурата е тайната на чистотата, яснотата и отчетливостта на възприятието. „Моят Мир ви Давам" е формула с велико значение, също още неосъзната. Много от Моите съкровища, дадени в Евангелието, все още стоят напразно. Те трябва да бъдат вдигнати, очистени и дадени на хората за неотложно прилагане в живота. Недошлите при Мен и чрез Мен няма да имат дял в нищо. Време е да се разбере страшния момент и неотвратимостта на неизбежния избор. Бродят сенки- слепи, тъмни, спящи духом. Бродят тъпо. Накъде? Ще бъдат терзани, докато не се изправят духом. И спасението е само в Мен. Върви им кажи и отвори очите им. На невиделите Ме. Твоята мисия е велика и трудна, но победителят не може да бъде уплашен с трудности. Отхвърлиха Мен и се гърчат във веригите на невежеството и безизходицата: и изнемогват, и са гладни духом. Не за първи път вървиш по Словото на твоя Владика. И пътят не е нов. И ще срещнеш много стари познати. Пази се от съгласяващите се. Но устремилите се са приятели.

440. Със своето спокойствие възприемаш Моето спокойствие. Със зачатъците на качествата, утвърждавани от теб сега, възприемаш и утвърждаваш Моите дотогава, докато не замениш своето с Мое. Но устремът и импулсът трябва да излизат от теб. Такъв е законът. Затова само имащият, тоест донеслият, получава. Ако хората можеха да разберат значението на приношението.

Владико, не мога да се откъсна от Светлината на Твоите излъчвания! - Тогава не се откъсвай. Не е нужно откъсване, така и пребъди в тях: в суматохата на деня и в труда, и на масата - с една дума винаги с Мен и в Мен, и нека Моята радост да пребъде с теб!

Виждам на върховете на пръстите снопчета от рубинени звездички. И огньове по ръцете при записите и превода.

441. Какво е напред? Тъмнина за едни и Светлина за други. Всяка сфера ще привлече и погълне своите синове. Едните - за раждане в живота, а другите – в смъртта. Благодарение на разделянето издънките на тъмнината вече няма да се хранят повече за сметка на синовете на Светлината. Козлите ще се наложи да отидат на своето заслужено пасище. Те дадоха възможност на Светлината да се прояви и да утвърди себе си. На Земята те няма повече какво да правят. Трите основи или трите свята, не бидейки повече разделени, ще създадат единство на живота. Към всичко движено от човека ще се прилагат мерките на трите свята. Всяко явление ще се утвърждава и разглежда от гледна точка на трите свята. Тройното мислене ще навлезе в живота. Неразделната и

единосъщна Триада или Троица ще стане проява в живота и форма за изразяване на мисленето. Основата на невежеството - отричането - ще изчезне. Ще се утвърди истинското разбиране на живота. Ще свършат войните. Ще си отиде страхът. Тъмнината ще се замени със Светлина, мръсотията - с чистота, невежеството - със знание. Тайните знания, пазени в светилищата на Ашрамите, ще станат достояние на цялото човечество. Забраненото знание ще бъде разрешено. Служителите на Йерархията на Светлината ще получат признание. Огнените енергии ще навлязат в живота като приятели. Колективното окултно, тоест огнено творчество, може би на цели народи, давано за определен час и момент, ще позволи да се акумулират могъщи заряди огнена енергия за триплановото строителство. И когато това настъпи, този ден и час, и минута, тогава енергията на съзнанието на цялото човечество, обединена за кратък момент, може да бъде насочена към изпълнение на гигантската планетна и космическа задача. Ако двама или трима, събрали се в Мое Име са можели да творят благо, то какво ли може да създаде цялото човечество, обединило се за определено време в Мое Име (за изпълнение на определена задача). Няма да има сбирки и конференции в свое име, а в Мое Име и те ще дадат огромни плодове и следствия. С колективната сила на психическата енергия ще се изпълняват задачи и действия, съвършено немислими за съвременното човечество. Чудесата ще си отидат от живота, тъй като ще ги замени познаването на великите Космически Закони. Отново ще станат достъпни тайните на металите, растенията и (светилата, и) звездните лъчи. Преобразяването на природата, извършвано по триплановия принцип, ще тръгне с гигантски крачки. Единното стадо и Пастирът, Който Съм Аз, ще творят с обединена мощ. Ще украсим земната градина. Ще утвърдим красотата на всичко, което се строи с човешките ръце. Ще нахраним и Облечем всички. И ще Насочим съзнанието на човечеството към завоюване на сферите на висшите напрежения. Следствията от преобразяването на планетата не могат да бъдат изброени. Земята - бедна, тъмна, нещастна - във величието на Светлината и знанията ще стане трансмутатор на пространствената Светлина. И децата на Земята, Моите деца, ще станат синове на Светлината.

442. (6 септември). Може и е длъжен да защитава правото на живот.

Времето крачи неусетно, но донася формите на осъществяване на Нашите решения. Бягът на времето не може да бъде спрян, не може да се попречи на крайното осъществяване на Нашите Планове. Настъпват със сроковете, тоест със светилата. Сроковете са скрити, за да се остави свобода на избора. Но настъпването им е неизбежно. Причината за всичко е в пространството. Там и трябва да се търси: и тъгата, и тежестта, и лекотата, и животът на пространството са реалност. То, пространството, твори живота и чертае пътищата на живота на народите. В него са поместени резултатите на всички извършени деяния и в него са причините за извършваното. Двата края на веригата се губят в пространството: и на миналото, и на бъдещето, в което и ще търсим решение на явленията. Разрезът на настоящето не дава нищо. И ако искаме да убием зърното на причината, то трябва да се унищожи в пространството, и ако сме замислили да породим следствие, то се поражда в лоното на пространственото вместилище във вид на съзвучна причина. То е отворено и достъпно винаги. Миражът на времето е скрит в пространството. Фиксацията на миналото и бъдещето е верига, протегната в пространството над едното и другото. Няма нито вчера, нито утре. В пространството виждаме въртящото се тяло на планетата, последователно осветявано от Слънцето и носещо се по окръжността на гигантска спирала. Нито една точка от

положението на устременото тяло на планетата никога не се повтаря - това е основен закон на спиралата. И затова животът не се повтаря никога. В закона за спиралата е причината за разнообразието на човешките лица и индивидуалността на всяко същество или растение. Всичко върви по своята спирала, също както и човекът. Даже вълната светлина е разрез на спиралата на лъча, носещ се в това същото пространство. Спиралата е форма за проява на огнените енергии на пространството. Спиралното докосване на енергията до човешкото съзнание дава процеса на живот на съзнанието. И не само на съзнанието, но и на всеки живот. И животът се движи спирално. Животът на растителния свят и на всяко отделно растение се разгръща в спиралата на времето и смяната на годишните сезони. Спиралата дава направлението, но по нея може да се движиш нагоре и надолу, както и във всичко.

443. (7 септември). Аз Имам битие в пространството и ти живееш в пространството. Трябва да се разбере своето пространствено битие. Това пространствено битие има фази, тоест съществуване или живот на различните планове на съзнанието. Лъчът е винаги с вас, на всички планове. Извънвременното битие на духа е и истинското. Но широтата и богатството на пространствения живот се натрупват по пътя на земния опит. Друг път няма. Безпределността се сглобява и формира в съзнанието с посредничеството на земните натрупвания. Така съдържанието на астралния свят е събрано чрез посредничеството на земния и творчеството, извършвано там, отново също така става въз основа на земния опит. И даже Строителите на планетите, и даже Висшите Планове, съхраняващи формите на еволюционните прообрази на бъдещия възход на човечеството, са създадени върху основата на опита, почерпен и утвърден от Строителите в тяхното пребиваване като хора на други планети. Духът достига висшето знание само чрез въплъщаване в материята: чрез земното – висшето, чрез плътта – духа, чрез ограниченото – неограниченото, чрез пределното – Безпределността - такъв е Законът на еволюционната спирала на съзнанието. Трябва да се премине през Голготата на материята. Вечното се завоюва в менгемето на временното. Непреходното се изкована и утвърждава в преходното. Земният живот е единственият път за утвърждаване на безсмъртието. Чашата на безсмъртието се напълва с напитката на вечния живот тук, на Земята, сред трудностите и тежестите на плътното съществуване. И не да се избягват страданията или неудобствата на плътните условия е нужно, а да се разбере и пренесе съзнанието за своето пространствено битие - вечно и непрекъснато, през временните променящи се и прекъсващи се форми на материалния свят. Задачата е да се осъзнае своето пространствено битие. Натрупаният опит се отнася на висшите планове след всяка земна смърт за приложение. Смъртта на обвивките на всеки следващ план се съпровожда с кристализация на опита във висшата оставаща обвивка, отново за прилагане, докато не бъде събрано всичко в зърното на духа, за осигуряване на възможността за съзнателно битие на плана на неговото съществуване. А тъй като в Космоса нищо не се спира на достигнатото и импулсът на живота тласка към нови находки, то зърното на духа отново и отново се спуска в плътния свят, последователно обличайки се в обвивки, съответстващи на същността на неговите енергии. Да се откажеш от опита на материалния живот и да покажеш малодушие - значи да се откажеш от възможността за възход. Да се успокоиш върху достигнатото - значи да затвориш себе си в кръга на безизходицата и застоя. Друг изход няма. Трябва да се върви през живота, събирайки сока на опита. Колкото по-труден и по-тежък е животът, колкото повече са в него болките и страданията, толкова по-богат е опитът и по-бърз

възходът. Страниците от Книгата на Живота се записват с кръвта на сърцето. Къде кога духът е възхождал без страдание и болка? Такива са условията на Земята, най-тежката и плодоносна от планетите. Тъй като, ако духът завършва своя път на Земята, то наистина неговата заслуга е огромна. На Висшите Светове е по-леко: там го няма това страшно противодействие на материята, тъй като там тя е по-изтънчена и разредена. Затова трябва да се вземе своя кръст с твърда ръка и като се знае неизбежността на неговата тежест, все пак да се носи към върха на възхода на духа. Има много желаещи да следват, но без да вземат кръста. Те не са нужни. Не Можем да нарушаваме Законите на земния живот. Раждането на младенеца в мъки е като символ на получаването на плодовете на живота. Тоест чрез страдание. И тъй, страданието е неизбежно. Но има два вида страдание: за себе си и за другите, за света. Същността на процеса е една – страданието, но смисълът и резултатите са различни. За една и съща цена в единия случай човек придобива космическо съзнание, в другия – теснотата на личния кокошарник. Не е ли по-добре да се измени ъгъла на страданието и ако трябва да се преминава животът страдайки, то да не е за себе си, а за другите. Това е пътят на разширяването на съзнанието и освобождаването от веригите на личността. Затова вдигналият своя кръст не за себе си, а за света, върви със стъпката на отсъдения победител към победата над себе си, а следователно и над света, тъй като Аз Победих света.

444. (8 септември). Лъчът. Какво представлява Лъчът на Учителя? Лъчът на Учителя е вълна от Светлина, достигнала до определена степен на напрежение. Излъчвания или аура имат всички предмети и същества. Всеки човек също е обкръжен от аура. Но от аурата до лъча има огромно разстояние, може би еони [от гр.език: жизнен век, вечност] години. Лъчът на Учителя е излъчване на Неговата аура, достигнал степен на необичайно напрежение и височина. Мисълта преминавайки през аурата се оцветява с нейния цвят и носи върху себе си печата на Неговия дух. Не е просто мисъл, а мисъл с мощен потенциал. Мисълта винаги и навсякъде е свързана със своя творец. Тази нишка на връзка се явява като основа на лъча. Окото, насочено към предмет, също образува лъч, зареден с енергия, леко и явно въздействащ върху обекта, към който е устремено съзнанието. Този лъч се установява ако предметът или обектът на съзерцаването се намира далеч или е невидим. Предизвиквайки в третото око ментален образ на предмета протягаме към него невидима нишка или лъч. Лъчът е канал за въздействие или връзка между фокуса на съзнанието и наблюдавания обект. Всички хора притежават тази способност за въздействие на предизвикваните в съзнанието обекти и всички се възползват от нея несъзнателно. Когато огнените центрове са отворени, тоест аурата е достигнала до определена степен на огнено напрежение, то мисълта вече не е просто мисъл, а огнен продукт на творящата мощ на центровете и, бидейки заредена с огнена сила, придобива сила за осъществяване. Лъчът на такава мисъл или лъчът, представляващ поток от огнена мисъл, носи в себе си мощта на аурата на неговия притежател. Мисълта не познава ограниченията нито на времето, нито на пространството, затова мисълта със силата на лъча твори мощно на разстояние. Пространството е пронизано от лъчи на мисли, но тъй като у хората те са слаби, то лъч в истинското значение на тази дума може да бъде наречена само мисълта на Архата. На лъча на неговата мисъл може да бъде дадена задача да извърши едно или друго действие в момента, за определено време или за продължителен срок. Както работниците, които, бидейки изпратени на работа, изпълняват една или друга задача: ясно и неизменно. Способността да твори в една или друга степен е свойство на всяка мисъл, но лъчът на

мисълта на Архата твори съзнателно, често по определена задача и притежава в себе си сила за осъществяване. Лъчът на Учителя лесно и просто със своята мощ руши противодействията на всички враждебни енергии и, бидейки изпратен на ученика, представлява извор на творческо благо в обкръжаващата го сфера. Моят Лъч е твоята Светлина и основа на твоето благо и преуспяване. Моят Лъч е твоето щастие. Моят Лъч е водещата мощ. Моят Лъч е проява на огненото събуждане на твоята същност. Моят Лъч е Ръка за помощ. Благо на получилия Лъча.

445. Край на света, но и на тежестта на космическите условия.
Ако личното престане да засяга, остава космичното. Четенето на мисли е добро, ако в основата лежи определено психическо желание.
Събитията са назрели за проява, но спазват определения срок. Правилно: старото гние с изумителна бързина. В края на октомври промените ще приемат осезателна форма.
Именно личните огорчения са недопустими.
Умората не е от теб.
Чистото мислене е като събирането на чисти ягоди - кой взема гнилата?
Не се безпокой, всичко ще се нареди по сърце. Но трябва да се гледа в бъдещето, което е близко. Дни, не месеци, а дни.

446. Настъпва вече времето на чувствознанието.
Не избирай. Самите Ние Избираме твоя път. За най-близките няма избор. Любящата Ръка грижливо дава най-добрия път. Какъв избор, когато вървим по формулата "Да бъде Твоята воля". Свободата на избора е за тях, за другите. Но за Моите деца е предначертан от Моята воля. И изпълнението на Моята воля представлява висша радост. Да твориш волята на Изпратилия не е робство, а висша форма на свобода. В свободата на Моята воля ще придобиеш своята свобода. Но своеволието на егото е вериги и робство. У хората свободна воля се нарича състоянието на пълно робство и подчиняване на беснеенето и колебанията на астрала, тоест най-тежкия вид робство. У Нас свобода се нарича властта и контролът над движенията на обвивките. Движението на съзнанието в сферата на физическата, астралната и менталната материя в Нас са подчинени на контрол, на пълния контрол на волята. Волята е подчинена на законите на духа. Най-високата степен на самодисциплина е висшата форма на свобода. Свободата на подчиняването на всеки каприз на астрала е най-силната степен на робство, защото астралът по своята същност е ненаситен. Значи робството е безизходно и безкрайно, тъй като астралът не знае задръжки. Пътят на отстъпките и пренебрегването на собствените слабости е най-сигурният път за потъване в бездната. В примера на пияницата или наркомана виждаме резултатите от пътя на духовното самоубийство. Затова и борбата, преодоляването и победата са нарисувани върху Нашия щит за тези, които вървят след Нас. Да разпуснеш себе си в сладостта на успокоението или в самозабрава да отдадеш себе си във властта на емоциите, даже най-сладките, не е Нашият път към властта над тях - всякакви: и най-сладки, и най-горчиви. Нужна е желязна самодисциплина и самоконтрол. Стой отстрани и с твърда ръка обуздавай движенията и колебанията на обвивката на астрала като съвършено странично, вредно и враждебно същество. Ето го – твоят враг. Не заслужава нито милост, нито пощада. Аскетизмът е също толкова разрушителен, както и отстъпките на снизхождението. Нужна е златната среда във всичко. Нека колебанията на астрала да стават в пределите, позволени от волята. Ето в какво е решението. Можеш, но по Моя воля, тъй като Искам и Позволявам. Степента на

волевото позволение е най-добрият способ за контрол. Ще завършим: дисциплината на духа е основа на преуспяването.
Вечерта бях в тежко състояние на неудовлетвореност от себе си и от своите достижения.

447. (9 септември). Но нали всички условия са дадени не за това, да се стои на място. Пиши. Творчеството е съдба на избраните. Всичко дава плод. Такъв е законът. Притчата за талантите се отнася към всичко. Да не заприличваме на недонасящите плодове. Плодът–семе е резултат от опита на живота. Формата живее заради плода. Не формата, а плодът, семето е носител на живота. Затова само донасянето на плод оправдава съществуването. Затова творчеството е цел и смисъл на живота. Творчеството на духа е висшето (творчество). Заради него е безкрайно дългата еволюция. Оправданието на живота е в творчеството. Архатът твори съзнателно. Дървото, не даващо плодове, се отсича. Сухата смокиня е осъдена за нарушаване на Космическия Закон. Творчеството на учениците е показател за тяхната пригодност. Вървящият правилно по пътя навлиза в спиралата на творческите находки. Огънят изисква форма за проява. Творчеството е естествен резултат на духовните натрупвания и знак за това, че центровете се събуждат. Безплодието на творчеството (на ученика) е признак за застой на съзнанието. След известно стъпало разгръщането на творческите способности е неминуемо. Да се спре или потисне творческия импулс е равносилно на самоубийство. В творчеството е скрит плодът на стремежите на духа и хилядолетен продължителен опит. Да срещнем съзнателно радостно огнената вълна на подема на творчеството. Няма да приличаме на човека, станал свой собствен тъмничар. Песента на духа се лее свободно. Не формата за проява на творчеството е важна, а самият огнен процес. Да се твори може само с огъня. Огненото цвете под грижата на ръката разцъфтява с всички цветове. Трябва да се разбере смисълът и значението на творчеството. Творчеството е песента на пробудения дух. Творчеството е принасяне на съкровища. Творчеството е проява на законите на живота. Творчеството е път на възхода. Неговите плодове, огнените плодове са наистина хлябът на живота. Огнените творци - светилниците на живота - са вървящи и показващи пътя. Човешкото съзнание се привлича несъзнателно към творците на духа неволно, без да осъзнава тяхната дълбочина. Това са те: писателите, художниците и поетите, даващи в огньовете на духа на хората плодовете на живота, които ги хранят. Даващи хляба на живота - така ще ги наречем. И ти не спирай огнения поток на творчеството. Нека песента на духа да звучи свободно и да принася огнени плодове. Някой гладен и нуждаещ се жадно ще се нахвърли върху тях. Не ти ще съдиш за техните хранителни свойства, ако Аз Казвам и Указвам - Твори!
Утвърждаването и поощряването на творчеството в Новия Свят във всичките му форми и видове и във всички области на живота е изпълнение на повелите на закона на живота. Вълната на народното творчество е знак с огромно значение. Тя определя огнения потенциал на народа. Трябва по-дълбоко да се разбират проявите на живота на Новия Свят. Не са рационализаторски предложения, а пробуждане на огнената творческа способност на народния дух. И привидно земното явление има пространствено огнено значение и дълбоки значителни последствия. Нека да издигнем творчеството на стъпалото на огнените прояви на духа, отварящи пътя към областта на безпределното познание и усъвършенстване. Огненият път е път на творческите находки.

448. Удивително е как хората разрушават своето бъдеще.
Толкова здраве и радост има напред. Моята руска Душа се радва на създаваните възможности. И ти застани не пред стената на плача, а върху камъка на радостта. Тъй

като идва Светлината-победител. Аз Съм творящият Светлина в теб, произлязъл от Светлината. Утвърждавам фокуса за прилагане на огнената енергия на Моя Дух. И ти, като двойно изпъкнала леща, пречупил Моя Лъч, ще дадеш Светлина и огън. Утвърждавам твоето щастие. Свидетелствам с Моята Мощ и знание: ще пометем съпротивата на материята за проява на висшите възможности. Бъдещето диша с радост и те сгрява с реалността и силата на невидимо доближилото се щастие. Сине Мой, радвай се на близостта на срока. Сине Мой, прояви разбиране на момента на Извършването. Сине Мой, утвърден в Моите Лъчи, часът на изпълнението настъпи. Събери твоя дух да посрещне огненото Пришествие. Подготви арфата на твоя дух за звученето на великата Симфония на планетното преобразяване - Възкръсването на Света и Възкръсването на духа. Вселенският Празник настъпи. Отхвърли всички съмнения. Аз Казвам: сбъдна се! Беше Времето на Мрака, когато на Планината на Позора се Извърши великото събитие и завесата на Храма се раздра като символ на неговото разрушаване. И сега Казвам: сбъдна се. Но във Великото Време, във Времето на настъпване на Светлината Казвам: Сбъдна се! Часът на Светлината настъпи. И ти, бодърстващ с Мен и най-близък, един от първите ще се приобщиш към неговата радост. Сине Мой, Казвам: сега Моята Светлина се утвърждава по цялото пространство на планетата като победила тъмнината. Победата е постигната на всичките три плана. Армагедон е завършен на всичките три плана. Тръбете силно победата на всичките три. Ние Сме победителите на живота. Ние Изпращаме огнената вест като знак на великото чудо, за да застанеш с Нас в Палата на Радостта и да се приобщиш към Нашата радост. Пространството звучи с победата. Сферите звучат с радост и Сърцето на света трепти с радостта. Планетните срокове настанаха. И рамките за проява на живота ще бъдат рамки за проява на Светлината. И за теб, Моят любим син и ученик, дните на скърби и очакване завършиха. Тежкият плот на кармата е свален, железният кръг е разединен, носената тежест повече няма да притиска съзнанието. Ти си свободен, свободен, свободен! Сине Мой, Приветствам те, свободния, с твоето освобождение в Палата на Радостта на Владиците. Изпращам ти утвърждаване на свободата. Приеми дара на Светлината, Моя дар.

449. Преобразената Земя ще звучи по друг начин и доведените деца на Старата Земя ще бъдат възлюбените и любимците на Новата. Животът се преустройва коренно. Най-близките дни ще прогонят последните сенки на съмнение в ставащото и не само сърцето, но и очите ще виждат. Изпращам ти радост от станалото, Изпълвам те с радост. Свидетелствам Сам пред твоя дух за крайната и действителна победа на Силите на Светлината над тъмнината.

Любими, преминал с Мен през мрака, от теб ли ще Скрия Величието на Светлината и тържеството на Възкресението. И сърцето на Майката също е преизпълнено с радост. Ти си в него. С теб ще тръгне да запечата своя последен земен подвиг. Опасвам те с пояса на огненото преображение на духа. И формите на твоите бъдещи находки, вече записани по-рано върху страниците на твоите писания, изпълвам с Моята огнена сила, с живот, за утвърждаване на тяхната проява в условията на плътния свят: формата да стане огнено жива. Изпълвам ги с живота на огнените енергии за утвърждаване от теб в твоите огнени дни. Считай, че завесата на обещаните възможности е вдигната и че встъпваш във владение на казаното. Запомни: всичко, каквото пожелаеш в Мое Име, ще бъде дадено. Давам, Давам, Давам дъжд от блестящи възможности за близко изпълнение. Не някъде някога, както по-рано, а СЕГА.

Приятелю Мой, събери силите си и ги опази от разпиляване, за да не се разхищава съкровището. Поривът на сърцето на даващия е разбираем. Но светилникът остава и трябва да бъде нерушим в своята неприкосновеност. Святая Светих, недостъпна за никого, освен Мен, остава нерушимо условие за охрана на Светлината. Така е била, така е и така ще бъде Моята Обител затворена за достъп на когото и да било. Светлината е за всички, но не и светилникът и не пламъкът, даващ Светлината. Съкровеното трябва да се разбере. Носейки и давайки радост, ще покрием нейния източник.
От сега долу от плещите на ненужните лични грижи и безпокойства! Ще тръгнем с радостта на постиженията. И тъй, с Мен по пътя на Радостта.

450. (11 септември). Така не бива. Трябва да бъдеш готов. Казвам: „Удръж астрала от ненужни пламвания. Въздържай се и гледай. С ненужни дръзки прояви разрушаваш възможностите. Много, много е нужна дисциплина. Гнилият плод е негоден.
Ще има писмо. Ние ще се Намираме на Камъка. Остана малко време и е окултно важно да установиш сега формата на своята проява. Нужно е състояние на висша възприемчивост. То е невъзможно при някои условия. Нарушава се хармонията на постройката.
Казах: не се безпокой за нищо. Най-нужно от всичко е готовността на духа. Победилият тъмнината може да я обуздае. Нужна е победа над себе си. Тя придава яркост на убедителността. Ще Разруша очарованието на съблазънта и останалите бодли ще се окажат ненужни. Оголената същност на съблазънта е непривлекателна. Нека мощно да пламнат огньовете на очистването.
Няма да дават и ще бъдат много сурови. Най-важното в живота - това е да се следват неизменно Указанията на Учителя. Моето да запълни съзнанието! (Моето - тоест на Владиката).

451. Да бъдеш готов - значи да пребиваваш в постоянно бодърстване. Така придобиването на пространствени съкровища в съзнанието е нашата степен. Правилно мислиш: Моята Близост е неотменима. Задръжката не е в Мен. Но загубения час е равностоен на загубата на скъпоценности. Защо да смятаме, че улавянето на мисли става някак особено. Процесът е прост до необичайност. Моят Лъч обхваща аурата на възприемащия и я насища със своите вибрации. Нужно е само да се отпечата върху хартия. Аз Давам мисълта. Тя трябва да се вземе. Тя е ярка и отчетлива. Лесно е тя да се отличи от своите. Тя носи върху себе си отпечатъка на Моята аура. Учителят е вечно нов. Неговата мисъл е вечно нова. Няма повторение, а има само задълбочаване. Привидното повторение е оборот на спиралата на мисълта. Приключена или завършена може да се счита само мисълта заемаща седемте оборота на спиралата или седемплановата мисъл. Всяка мисъл от Светлината притежава седем ключа, както и всичко притежаващо битие. Задълбочаването на мисълта - не повтарянето, а именно задълбочаването е превъртане на ключа. Страниците на Тайната Доктрина и всички трудове на Учителите са написани в седмичен ключ. Дори и триплановото или триключовото разбиране на мисълта отваря най-широки хоризонти.
Разбирай явлението възприемане на мисли не като мъгляв, трептящ, неопределен процес с неизвестни и колебаещи се резултати, но като нещо просто, твърдо установено, явно, определено като разговор по телефона. Трябва само на елементите, включени в него, да се придаде устойчива форма. Ти, твоето съзнание и твоята аура са напрегнати в състояние на дълбоко спокойствие, съсредоточавайки се върху Моя Лик за възприемане

на Моя Лъч. Лъчът явно и осезателно обкръжава твоята аура и влиза във взаимодействие с нея. Светлината утвърждава светлина и съзнанието трансмутира светлоусещанията във формата на мисли. Тъй като Моята мисъл е сгъстена Светлина. Ето тези съставни елементи на изпращащия и възприемащия апарат на духа трябва и да се държат в съзнанието, не допускайки никаква странична мислена намеса: нито своя, нито чужда. Моята мисъл е дотолкова силна, че тя не може да не достигне до съзнанието след като е изпратена. Значи трябва (само) да се улови, тоест да се осъзнае. Можеш спокойно да пишеш началото на фразата, краят ще бъде даден също така неотклонно, както и началото. Сливането на съзнанията, достигнало до определена степен на напрежение, изключва робската неувереност на новака. Но същността на процеса трябва здраво и устойчиво да се внедри, именно да се внедри неговата реалност и материалност в колебаещото се земно съзнание. Не трябва нито да се вълнуваш, нито да бързаш, нито да се удивляваш. Пред нас е цяла вечност на съвместна работа. За къде да бързаш в момента на Контакт? Ако знанието се дава спешно, то това съвсем не значи, то да се възприема в бързане. Бързината не е бързане. Искам да приуча съзнанието към постоянно усещане, а значи и възприемане на Лъча. Искам океанът на Моята мисъл да бъде достъпен винаги, във всички състояния. Искам процесът да бъде доведен до степента на обичайното бодърстващо състояние. Искам постоянно активно сливане на съзнанията. И тогава на нас ще ни бъде безразлично дали сме в Москва или в Ню Йорк, в града или на село. Давам опит, изключителен по своята яркост за съзнанието от твоята степен. Но при това вярата в твоя Владика трябва да бъде непоколебима и преобладаването на духовното над материалното – утвърдено. Не Говоря за отвлечености, а за това, че духовните вибрации или вибрациите на Моя Дух, на Моя Лъч трябва да надвият напрежението на материалните вибрации на непосредствено обкръжаващия те свят. Те трябва да бъдат преодолени и победени. Това е възможно само при условие, че ти сам, с усилията на своята воля, издигнеш центъра на своето съзнание над сферата на тези земни, по-точно казано, най-близки до теб по място на обкръжението, вибрации. И тогава вече няма да е важно дали ще си представяш себе си с Мен в Моята Кула или на някое друго място. Тъй като ние ще застанем над пространството и времето, тоест ще преодолеем и едното и другото, както сега, по време на даденото записване сме преодолели разстоянието. Искам да Утвърдя в твоето съзнание следното: реалността на духовното и висшето е по-реална от това на земното. И ще то Утвърдя. Тъй като Казах: „Да бъде така". Ето затова е нужна пълна и постоянна ГОТОВНОСТ. Говоря за готовност на духа, съзнанието, тялото, аурата - всичките три плана на твоето същество. Изхвърли от съзнанието елементите на неувереност, неопределеност, колебание, съмнение и мъглявост. Ще направим процеса на възприемане на Моята мисъл спокойно прост и устойчиво реален. Не заради твоята доброта, а в името на великото бъдеще се дава ключът от възможността на изпълнението.

452. Не заради твоята доброта, но в името на великото бъдеще се дава ключа на възможността за изпълнение на великата мисия. Своята доброта и своите недостатъци ще оставим назад. На Мен са Ми нужни огнени, пламенни служители на Светлината, изпълнени с Мен. Да се изпълниш с Мен значи да напълниш цялото свое същество с Мен и Моя Свят, до крайните предели на вместимост на съзнанието. Само Аз, само Моето и нищо свое. Тъй като твоята доброта е като канара, заградила входа. Преображението е пълно отричане от себе си, от това какъв човек си бил и обличане на

себе си с нови дрехи. Ще Дам всичко, а ти пренеси предаността, устрема и желанието за пълно освобождение от старите обвивки, обличащи твоята същност. Царят на Славата влиза в своята обител, подготвена съзнателно за Него. Ще се отречем от миналото. За Светлината на бъдещето всичко в миналото е изгорено. Чакам те за утвърждаване в Моята Светлина.

453. (12 септември). Когато назрява вече третото решение, опази съзнанието. Има много прегорели шлаки. Ще ги отстраним! Ненапразно дните на завършека наближават. Завършването на психическото строителство не дава покой. Изисква особено напрежение. Готовността за сливане е показател за ценността на натрупванията. Недремещата Ръка ви указва пътя. Пътя на недремещата Слава. Идва само при този, на когото не е нужна и който не я търси. Славата не е цел, а неизбежен резултат. Когато съзнанието е твърдо настроено, нищо не може да задържи възприятието. Ще пишем за надземните постройки. Пространството съхранява неизчерпаем строителен материал за постройки. Волята взема този материал и от него създава форми - прототипи на земните прояви. За утвърждаването на Земята не може да се мине без тънки постройки. С това е и ценно планирането – отражение на процеса на Нашето творчество. Но когато Ние Създаваме своите тънки постройки са нужни изпълнители. Изпълнител на Нашите повели, проявяващ волята на Владиката, проявяващ на Земята формите на Невидимия Град – ето твоята мисия на живота. Затова своята воля в аспекта на нейното лично проявяване трябва да се остави. Нашите воли са слети за утвърждаване на планетните задачи. Кой може да ни попречи и да постави преграда? Запомни: няма никой и нищо, можещо да Ми попречи. Затова гледай на своето бъдеще и условията на твоята работа за Мен като на път с необичайно образуващи се съчетания, съвършено независещи от външните условия, тъй като ги обуславя Моята воля. Отсега нататък волята на Владиката е твой път и неговите условия и направление. Ти си в Моята воля - изпълнител на велика мисия. Не се отклонявай от Моята воля. Стоим пред прага на неочаквани нови съчетания. Неочаквани за света, но предвидени от Нас. Да предвидиш, значи да набележиш. Събитията са в Моята Ръка и ти си в Моята Ръка. Съчетавам ги в едно за осъществяване на Плана. Ново поръчение: пребъди във волята на Владиката. За големите поръчения това е необходимо условие. Трябва дотолкова да се слееш с осъзнаването на Моята воля, че всяко разделение да изчезне. Тогава Аз ще творя твоята воля, а ти - Моята воля. Нашите воли, слети в едно, са непреодолими. Почувствай мощта на Моята воля в теб - това е сила, надвишаваща всички земни сили. Устреми се към съзнателно сливане с Моята воля. „Твоята Воля, Владико, да бъде моя воля". Мога да творя само с воля, безразделно предала се на Мен. Само така, със слети воли Мога да извърша великите дела. Трябва да се пази това най-необходимо условие за съзидание. Ще усетиш мощта на Моята воля като могъщ прилив на огнена енергия, намираща се в твоя власт. Подготви съзнанието си за възможността да възприема огнената мощ на Моята воля. Подготви съзнанието си за прилива на огнената мощ. Премахвайки от пътя си своята незначителност и нищожество ще проявиш, осъзнаеш, придобиеш, утвърдиш величието и силата на Моята воля. По-скоро отстрани от себе си пречещото. Заедно с него няма да ни бъде. „Отвърни се от себе си" е формулата за придобиване на космическа мощ във формата на утвърждаване мощта на Владиката в своето сърце. Сине Мой, докато не разтвориш своето сърце напълно, безрезервно за Моето признаване, как да Утвърдя огнената сила? Твоето съзнание трябва напълно и изцяло да се асимилира с Моето. Лъчът трябва да бъде асимилиран. Чудото на възприемането на Моята мисъл,

проявявано от теб сега, е висока степен на достижение. Тя е особено ценена от Нас. Вървиш по пътя на Братството. Без наличието на това качество Поръчението е немислимо. Преди да изпратиш трябва да приготвиш. Отнеси се съзнателно към процеса на подготовка на своя апарат на духа за целите на мисията си. Това ще помогне да се отстранят пречещите шлаки. Изпращам в Лъча елементите, нужни за утвърждаване в апарата на духа. Трябва само да се приемат и асимилират. Ти пребиваваш в Моята грижа до дълбините на своето същество, сега все още неосъзнати. Получаваното и осъзнавано от теб е само малка част от полученото и получаваното, но още неосъзнато. Тъй като Водя работата на всичките три плана, внедрявайки в твоята същност нови елементи. С осъзнаването подпомагаш хармонизацията на даваните енергии с енергиите на твоя микрокосмос. Не забравяй връзката на осъзнаването с овладяването. Радвам се на готовността на твоя дух за приемане на висшите енергии. В земните условия огненият път не е лек. Но съзнателното, волево, охотно възприемане на Моите енергии силно облекчава задачата. Моята Светлина се съчетава с твоята светлина. Състоянието на съзнанието е важно. Съзнанието е пречупваща призма. Без него има въздействие, но няма асимилация. И когато твоята батерия бъде приведена в пълна огнена готовност, тогава наличието на огнена мощ ще стане реалност. Даденият Камък ще прояви мощта на действието. Нека съзнанието да не се задържа върху условията на преходното настояще. То е само откъслек от вече изминатия път и не е нужно. Затвори плътно сърцето за него. Нека тези сенки на настоящето да преминат пред съзнанието в своето последно шествие. Сенки, отиващи в забрава и завинаги. Пред нас е Светът на Светлината и светът на действието. Дръж с цялата сила на духа сребърната нишка, огнения проводник на щастието. И ако ти направиш всичко възможно, то няма ли резултатът да бъде следващата степен на огнен възход? Приятелю Мой, звучи камбаната на щастието. Отзоваваш се! Благо на теб!

454. (13 септември). Сега стават големи промени. Тези (най-добри) хора отстояват всяка частица истина. И те ще победят. Те са Мои слуги. Символ на живота. Нищо не пречи на движението на духа напред. Но все пак решава духът. Без духовно пробуждане няма напредък. А Аз Казвам: времето настъпи. Настъпи Моето време. Настъпи времето за жътва и дните са преброени. И няма сили в света, които да спрат Моята Ръка. Аз ще Оповестя Моето решение на света. Аз Издигнах планината на щастието. Не, не може да се спре реката на живота, която блести с бисерите на духа. Ще Дам устрем на всеки надигнал глава. Ще ги Свържа с нишки на Светлината с Моя Свят и ще Утвърдя Моята Светлина на Земята. Срокът настъпи. Ще премахнем негодните. Ще Поразя противодействащите. Царството на правдата ще се утвърди в Любимата Страна. И духът ще се възроди. Кой казва „не", когато Аз Казвам „да"? Кой върви срещу волята на Моето утвърждаване? Няма предел за Моята воля при изпълнение на Висшата Повеля. С безпределността на волята ще Утвърдим Светлината. Да, разбира се, земните очи са слепи и те не могат да съдят. И с малки мерки не може да се обхване величието на бъдещето. Но по сянката може да се съди за Светлината. Нека всяко петно сянка да бъде свидетелство за яркостта на Светлината - победител на тъмнината. Да бъде Светлина! Ще бъде Светлина! В предречения час да се порадваме на победата на Светлината. На Светлината над мрака. На Светлината над тъмнината. На Светлината над живота и Светлината на живота нека да се утвърди! Аз Свидетелствам с Моята мощ за окончателно постигнатата победа на Светлината. Аз! Самият! Отсега нататък очаквай знаците на Светлината над просторите на възродената Страна. Моята, определена от

Мен като жертва на света. С Моята мощ Утвърждавам нейното величие над всички други народи. Светлина, Светлина, Светлина ще се спусне над полята на Любимата Страна. Светлина, Светлина, Светлина, запали се в сърцата на нейните синове. Светлина, Светлина, Светлина, утвърди се като свидетелство за изпълнението на Повелите на Владичицата на Света – Светлината, победила тъмнината и разсейваща сенките на мрака. Сенките са безсилни в победните лъчи на разсъмването. Сенките са безсилни в лъчите на идващата Светлина. Утвърждавам победата с числото на Моето Име. Светлина!!!

455. Със Своите Докосвания Укрепвам твоята аура. Не се безпокой, всичко ще бъде не така, както ти мислиш. Моето Дело е по-нужно от всичко, значи ще се дават условия за делото, а не обратно. И устойчивост на положението ще има, и време ще има. Но така, както трябва и както Искам Аз. Затова и ще пишем! Аз, твоят Владика, Заповядвам: „Пренеси съзнанието си изцяло върху релсите на изпълнението на Моите Указания”. Трябва да се потопиш в Моите възможности. Как може да преуспееш, ако не се отдадеш изцяло? И нощем и денем нека мисълта за Мен да господства: от нея, устремената към Мен, ще зависят външните условия на живот. Моите живеят особен живот и човешките рамки не са за тях. Беше, си и ще бъдеш отделен в условията на работа. Гледай и се учи. Очевидността е срещу всичко, което Казвам Аз, но очевидността за Нас е само материал за оформяне и ще бъде не така, както крещи очевидността, а както Казвам Аз. Давам нагледен урок за безсилието на очевидността пред Моята воля. Ще те Отделя и ще те Поставя в недосегаеми условия, за да не се попречи на подготовката за Моя Ден. Прав си като смяташ, че пред хилядолетната необходимост възелът на стеклите се външни обстоятелства е нищо. Нека да говори който иска и каквото иска, но твоето време принадлежи на Мен и с него ще се Разпореждам Аз. Имай търпение и вяра. Ще Обърна всичко към добро и именно така, както е нужно на нас - на теб и на Мен. А ти не се намесвай и главно, не се удивлявай и не протестирай. Приемай обстоятелствата така, както идват към теб по Моя воля. От теб се изисква само вяра в своя Владика. Да, беше трудно, но нали си с Мен, но нали плодовете са огромни и значителни. Но сега условията са други. Онези изпитания свършиха: ще работиш с Мен. Всичко външно пречещо се отстранява от Мен.

456. (14 септември). Чрез предаване себе си на Владиката се разделя същността от преходното, за да се утвърди Вечността. Пазарът шуми, раздирайки ушите, но все пак вървим и все пак ще достигнем. Давам ти Моя Лик.

Преди Началото на Времената Аз Съм, Съществуващият: и Бях, и Съм и ще Бъда извън течението на времето. Идвах на Земята и Бях на Земята, но винаги Съм Бил извън нея. Моят Свят – вечният, който не е от света на Земята, сякаш се докосваше временно със своята плоскост до потока на преходния свят и двете - вечното и временното се допираха. И когато Аз се Докосвам до Земята и до земните дела, Лъчът на Вечността се докосва до тленното. Малките цикли от пулса на дните и нощите се отнасят до временното. Колкото по-дълъг е цикълът, толкова по-близко той се доближава до Вечността. И Манвантарният Цикъл вече се намира на границата на вечното. Разбира се, всичко проявено е във Вечността и съществува във Вечността, но степента на безсмъртие, тоест на вечното съзнание варира. Колкото по-голям е цикълът, обхващан от съзнанието, толкова по-близо довежда той човека до вратите на Вечността. Аз Пребивавам в Света на безсмъртието и сега, както и преди две хиляди години. Животът на Земята и неговите форми са се изменили, но Аз Съм в Моя Свят, в Света на огнената

неизменност. Земните дела, еволюцията на битието и бъдещето, направлявано от Мен, не зависят и са извън Моя Свят, и не могат да му въздействат. Ние Живеем в свят на особено напрежение. Дали преминава столетие или хилядолетие, Нашият Свят е извън течението на времето. Затова Нашият Свят няма нищо във вашия свят. Но да се стигне до него може само през вратите на земния свят, преодолявайки го. Земното не може да се внесе във вечното, но от земното може да се влезе в Безсмъртието на вечното, осъзнавайки неговата същност. Бидейки на Земята, Аз Проявявах със себе си Вечното в земното, безсмъртното в смъртното. Аз Съм символът на вечната Светлина в течащите форми на земния поток. На Земята Аз Съм свидетелство за утвърждаване на вечното във временното, на безсмъртието в това, което подлежи на смърт. Проявявайки със себе си Вечността или формата на вечния живот на съзнанието, Давах на хората елементи на непреходното за утвърждаването им от тях в тяхното съзнание. И приелите ги и утвърдилите ги също се докоснаха до извора на вечния живот. Съзнанието по твърдо набелязания път преминава от колелото на несвършващите изменения на трите плана в сферата на извънвременната неизменност. Не застой и покой, и неподвижност, а движение, живот и промени извън пределите на циклите на земната ограниченост. Така неизменната огнена основа на Моя Свят е проявена неизменно и е една и съща във всички Учения на Живота във всички времена. Неизменният вечен Лик на Истинското Огнено Учение на Живота, единно за целия Космос, се дава в различни форми и одежди, но в земното си изражение зависещо от степента на възприемащото съзнание на човечеството или на народа, получил частици от Великото Знание. Да се видят елементите на Вечността в преходните форми на човешкото знание значи вече да се приобщиш и утвърдиш в себе си елементите на Безсмъртието. Хората, устремили се към безсмъртието, са търсачи на вечните Съкровища или съучастници на вечния живот. Именно сега и именно в живота се утвърждават в човешкото съзнание съкровищата на Съкровеното Знание. Да се преодолее какофонията на земните звуци и да се улови през техния хаос симфонията на вечния живот е най-висше достижение. Всичко ще отмине, без да остави нищо след себе си на Земята. Но ние ще пребъдем. Това именно, пребиваващо вечно в нас над всичко, което е вън, е и нашето единствено истинско Съкровище и достояние. Владиката Призовава към натрупване и осъзнаване на това Съкровище. Утвърди вечното във временното. Въздай дължимото на вечното. Разбери, че вечното – това е скала, върху която може да се строи здраво за Безпределността. Да изрази и прояви вечното във временното е целта на човека на Земята. Аз Проявявам със Себе Си вечното. Обикновеният човек проявява със себе си временното. Разстоянието е огромно, но разбралият е длъжен да го преодолее и неотложно събирайки и осъзнавайки знаците на вечното битие, да ги утвърждава в своята земна проява. Всичко е добро, което вие притежавате и с което живеете, но не притежава никаква ценност, ако не е проникнато с духа на разбиране на Безпределността, която трябва да господства и да одухотворява изразяваните от вас временни форми на все този същия безпределен живот. Имайте всичко, но пречупено във вашето съзнание през призмата на Безпределността. Учението на Живота е формата, в която се познава света вън. Това е телескоп или стъкло, през което може да се съзерцава, наблюдава и разбира света и живота. Призовавам вас, забравилите пътя, към разбиране на Вечността и безсмъртието.

457. Да осъзнаеш означава да въведеш в действие. Огнената енергия не може да стане действена без осъзнаване. По пътя на осъзнаването привеждаме Космическите енергии в сферата на микрокосмоса. Съзнание за собственото достойнство, съзнание за

своята сила - самото изграждане на фразата показва, че осъзнаването и овладяването са тясно свързани. Ако овладяването е краят, то осъзнаването е началото. Във всеки случай трябва твърдо да се запомни, че чрез осъзнаването достигаме до овладяването. Затова усвояването, тоест осъзнаването на Учението неизменно довежда до овладяване на тези съкровища, които се съдържат в него. Колкото по-дълбоко е осъзнаването, толкова по-близо е овладяването. Даже може да се каже, че овладяването е висша степен на осъзнаването - дотолкова те са свързани. Затова е и казано, че чрез постоянно размишление за всеначалната енергия достигаме до нейното осъзнаване, тоест овладяване: пътят на медитацията е този същият път към овладяване. Утвърждаването на желаните качества в себе си също може да бъде облекчено по този път. Разбира се, осъзнаването не се дава толкова просто. И тук са нужни усилия и труд: Учението призовава към осъзнаване на неговите положения. Пътят към всичко преминава през съзнанието: призмата на човешкото съзнание трябва да пречупи. Вещите, явленията и истините, непреминали през тази призма, така или иначе, рано или късно остават извън микрокосмоса. Но осъзнатото някога се отлага в Чашата. Съзнателната асимилация на Лъча е неговото усвояване.

458. (15 септември). Укрепи връзката с Владиката до пределите на възможното. В нея е всичко. Насочи всички сили на духа към нейното задълбочаване. Постоянното пред стоене трябва да се направи свой живот и присъствието на Лъча – всекидневна реалност. Утвърди пребиваването на своето същество в Лика. Стани неразривна част от Моето проявление. Бъди, бъди с Мен неразделно, неразривно, непрекъснато. Трябва да се утвърди непрекъснатостта на връзката в живота на всеки ден. Наближават дни с велико значение. От дълбочината на осъзнаването на непрекъснатата връзка ще зависи успехът на съвместната работа при изпълнение на Моите предначертания. Учението трябва да стане трайно изражение на живота. Дойде време да проявиш със себе си Учението и да проявяваш със себе си Владиката. Ако за това е необходимо свръхчовешко усилие, то трябва да се прояви. Собственото съзнание потъва и изчезва в Моето, собственото се принася в жертва на Мен. Самоотвержеността става форма за проява на себе си. Аз те Утвърждавам във величието на приетата от теб по Моята Дума Мисия. Запечатай Моето Слово с тържественост. И помни: където и да си, Аз Съм в твоето съзнание преди всичко. Утвърди Моето първенство пред всичко останало в твоя микрокосмос. Бидейки на първо място в съзнанието на ученика Аз Нося знамето на победителя. Трябва, трябва да станеш въплъщение на Словото. Трябва да станеш въплъщение на Моето Слово. Спокойно, тържествено и мъжествено носи Лика на Владиката. Настъпилият срок задължава да се прояви Светлината. Нейното утвърждаване се осъществява с Моя Лик. Аз, пребиваващият в теб, Съм изпълнителят на космическите повели. Аз, пребиваващият в теб, Съм магнитът за проява на необичайните възможности. Аз, пребиваващият в теб, Съм строителят на великото бъдеще. Аз в теб Съм носителят на Великото Знание. Така слети в едно ще преминем живота и ще изпълним мисията на живота, заради която е било дадено сегашното въплъщение. Фокусът на живота на твоето същество сега се насочва в точката на осъществяване на Моите предначертания и точката, събрала лъчите, ще даде три лъча светлина. С тяхната сила ще тръгне това осъществяване. Твоите лъчи, породени в Моите Лъчи, ще станат творяща мощ. Ще насочим твоето осъзнаване към проявата на лъчите. Аз Творя със силата на Лъчите. Ти ще твориш със силата на лъчите. И твоите лъчи,

слети с мощта на Моите, ще бъдат реално изражение на силата, преодоляваща всяка съпротива на средата.
Колебанията на Светлината не са нейна конструктивна работа. Промените са неотвратими. Трябва да се зареди съзнанието. Ключът е в устрема на съзнанието към Мен. Спокойствието може да бъде проявено само на върха на безпокойствата. Дерзайте в синовството. Проявата на устрем към Мен съкращава пътя на духа. Аз Съм огънят за духа. Нарушаването на връзката е немислимо нито за минута. Връзката с Владиката твори живота и за тези, които хлопат в тишината е истинско чудо.

459. Яснотата на Моите Указания е неотречима. Аз Показвам Себе Си на този, който е заслужил във вековете. Продължителните изпитания са за сближаване. За какво е животът? За придобиване на Владиката в сърцето. Утвърждаващ Мен – така ще Нарека твоята степен. И в себе си, и в света извън себе си. Първата е в себе си, втората – в света. Първо да утвърдиш, после да оповестиш на света Мен и за Мен. Но колко ли твърдо трябва да приемеш, за да стане Моята Светлина твоя и вече не за себе си, а за хората.
Моето присъствие в твоя живот става явно до степен на очевидност и настъпва дългоочакваният момент, когато тя победно се слива с действителността. И Аз се Утвърждавам в твоите дни. Неотречимото за сърцето се превръща в явно за окото. Моето присъствие в твоя дух достига до степента на напрежение на сърцето на вървящия Архат. Аз те Проявих на най-близкото стъпало. Аз ти Дадох знание за Моята Близост и Аз ти Указвам пътя за осъществяване изпълнението на Моите поръчения. Изпълнители на доброволна мисия Наричаме тези, които са утвърдили сливането. Улавяй внимателно Моите Указания. И с духа, и със сърцето, и с цялото свое същество ги превръщай в част от себе си. Въвеждай реално изпратената ти и получена енергия в своя микрокосмос, незабавно превръщайки я в съставна част от своята същност, както каменарят зида кула от камъни. Така и ти полагай кулата на своя дух съзнателно, здраво и устойчиво от огнените камъни на щастието. Давани са ти от Мен ежедневно във вид на огнените енергии на Моя Дух в Моя Лъч. Грижливо подбери всяка троха, не изпускай нито частица от скъпоценните искри. Загубени, те се отнасят от вихъра и къде и кога ще дойде този час и тази страна, и тази обвивка, когато ти ще можеш да върнеш загубеното. Можеш, но никога вече в същата форма. Затова бодърствай с напрегната бдителна зоркост, за да не загубиш. Кой освен Мен ще даде Камък от най-чистата вода? И къде са тези хора, проявили най-редкия дар за непосредствено получаване на Съкровищата на духа? Кой ще даде, освен Мен? Ценя верността и предаността и твоето разбиране за това, че Моят извор е единственият. Според съзнанието е и получаването, и даже повече, ако предаността позволява. Затова е и дъждът от пратки, тъй като си твърд и неотстъпен в осъзнаването на това, че за теб освен Мен няма никого. Формулата „Аз Съм Пътят, Истината и живота" е формула за неизменността на находките, формиращи Чашата на безсмъртието. С теб ще влезем в самата сърцевина на живота. Ще понесеш Знамето на своя Владика, което някога вече те е осенило със своето докосване. Отбелязвай сънищата, те имат особено значение: и своите, и на близките. Ще разберем пълноустремената преданост като форма, проявяваща възможността за безпределно получаване. Съкровищата на Моя Дух са отворени за любимия, тъй като е син. Аум.

460. Доколкото указаните елементи са въведени в действие, резултатът е неизбежен: причина и следствие. Но (при Общуването) главното е да се отстранят излишните елементи, които са като тежест, поставена върху струните на цигулката. Най-

трудно от всичко е да се преодолее съпротивлението на средата. За това е даден Ликът. Неговите вибрации преодоляват.
Ако мощта на Лика не е осъзната и не е призована, се нарушава цялата постройка. Трябва да се разбере значението на въздействието на Лика на Владиката. В живота на ученика настъпва момент, когато Ликът на Владиката победно и завладяващо навлиза в съзнанието и изпълва живота. Това условие предшества Явяването на Владиката. Да се види Той и да се вижда Той, и да се превърнат тези моменти в реални стъпала на възхода, е най-висше достижение. Вървим към това. Значи поставената цел е да се види Владиката и да се превърне мистерията на Неговото Явяване в част от своя живот в неговия най-съкровен аспект. Отговарям според степента на устременост на ученика към Моето Явяване. И силата на устрема на вървящия е равна на силата на Моя отговор. И нарастването на силата на този устрем съответства на нарастването на силата на Моя отговор. Така ключът към възможността за Моето Явяване е в ръцете на ученика. Отговарям, бидейки призован и според силата и напрегнатостта на огнения призив на духа, звучащ със сърцето. Не Познавам по-ценна находка нито на Земята, нито в световете. Моето Явление или Явяването Ми в условията на плътното съществуване е победа на духа над ска́лата на материалните вибрации и на вечното над земното. Реката на света сякаш за миг спира своя бяг и диханието на Величието на Вечността се докосва до духа. Камъкът от Далечните Светове е придобит и, намерен, е запален с огньовете на вечния пламък на живота. Така утвърждаването на Лика в съзнанието, наред с трансмутиращото значение, е пряк път към възможността за Явяване. Много тайни има в живота на ученика и плодовете на вековните усилия са богати. И плодовете от находките в Моята Ръка, даваща му щастие, са неотнимаеми. И за позования, и за откликващия са приготвени дарове. Набелязвам отрано пътя на находките, за да се сживее съзнанието с чудната възможност и да ги асимилира, приемайки ги в съзнанието. Вярата, по-точно чувствознанието на реалността на бъдещите находки е най-добрата съставка в процеса на асимилация. Вярата, принесена на Владиката, е могъщ призив на духа, обуславящ неизменността на получаването. Затова е и Казано: „По вашата вяра ще ви бъде дадено”. Вярата е преддверие на знанието. Вярата е несъзнателно осъзнаване на Владиката в сърцето. С вярата, несломима от нищо, ще дойдеш до Мен. Благо на вас, още не виделите, но повярвали. Изпращам благо на вас, намерилите Ме.

461. Всеки живот и всяко съществуване в края на краищата е процес на цял ред усилия, борба и преодоляване. Животът е това, което преодолява само себе си. Без преодоляване няма живот. Застоят, гниенето и разложението не е живот. И този, който е обикнал напрежението на преодоляването, крачи правилно. Един от видовете Наша работа представлява намирането на способи за преодоляване на низшите видове материя на трите плана. Ние Сме ги Преодолели и много е намерено. Трябва да се даде на хората. Как и на кого? Засега само на малцина носители на знанието като стъпало към по-нататъшното разширяване кръга от достойни. Тъй като целта е да се приобщи някога цялото човечество. Трите плана на материята са като цел за преодоляване от духа на човека. „Аз-ът” е център на волята. „Не Аз” е това, върху което въздейства волята. Значи първото условие - това е отделянето на „Аз” от „не Аз”. „Аз” не е тялото: нито физическото, нито астралното, нито менталното. Те са само обекти за подчиняване. Всички рано или късно ще бъдат отхвърлени. Ще остане само „Аз-ът” - Мълчаливият Свидетел, техният властелин и повелител, центърът, държащ частиците на тези три вида материя в определена форма във вид на тела или обвивки около себе си, около

непреходния център. Ти - Безмълвният Свидетел и Аз - само ние сме непреходни в огромните потоци на трите материи, течащи през формите или обвивките, нашите тела. Материята тече във вечно движение. Регистраторът, пребиваващ вътре, регистрира този процес на безкрайни изменения, внасяйки резултатите в съкровищницата на Чашата. Чашата и Мълчаливият Свидетел - Аз-ът в теб – ето елементите на твоята непреходна същност. Той Гледа от дълбините на своята непристъпна вътрешна твърдина, извънвременен Регистратор, само отбелязвайки и събирайки. И зърното на духа, непреходното в теб, расте в отлаганията на Чашата. Буддха-изследователят е съзерцател, изучаващ трите потока, но отделил се в зърното от всичките три. Съзнателната работа на трите плана в трите тела е достъпна на победилия трите в себе си, именно на трите и - в себе си. Победата над тези три вида материя в микрокосмоса означава власт на съзнанието над тях и извън себе си, тоест извън своя микрокосмос. И преодолелия Наричаме победител над трите. Настоявайки за необходимостта от обуздаване на обвивките Указвам пътя на победителя. Трябва да се върви към властта чрез разпъване на себе си, тоест подчиняване или преодоляване в себе си на всичките три вида материя. И контролът над мислите, чувствата и тялото не е важен сам по себе си, но с властта, достигана и реализирана в сферата на огнената воля. Венецът на спокойствието е символ на обуздаването на трите. Ще гледаме на качествата като на атрибути на властта на Безмълвния Свидетел, проявени в света на плътната материя и по-нагоре, тоест в материята на всичките три плана. Качествата са свойства или форми за проява на Безмълвния Свидетел, облекло, в което Той може да се проявява в трите свята. Той може да се изрази във величието на тържествеността или на спокойствието, или на любовта, самоотвержеността, или несломимото мъжество. Качествата са обвивки или форми за проява на висшите принципи в човека, съставляващи елементи от зърното на неговия дух. Изразявайки тях, тези качества, човек изразява вечното и непреходното във временното и преходното. Утвърждавайки качествата на духа утвърждаваш Мен в себе си. С качествата на духа, утвърдени в себе си, изразяваш Мен. Можеш да проявяваш и да проявиш Мен чрез проява на утвърждаваните в себе си качества. За да проявиш Моя Лик са нужни качества. Няма друга форма на проявлението Ми, освен качествата, утвърдени в себе си. Проявяваш Ме чрез мъжество, спокойствие, устрем. И колкото по-рязко и по-силно, толкова по-близко. Аз се Сливам с теб, докато формите на утвърждаването Ми в теб не се слеят с Моите. Вървя през живота непоколебимо. Така върви и ти. Аз Нямам лично в себе си. Нямай и ти. Всичко е отдадено на човечеството, отдай го и ти. Нямам свое, нямай и ти. Следвам неотклонно Йерарха; следвай Ме и ти. Призовавам и теб на вечна стража и Служене при Него. Подготвям в теб обител за Мен, твоя Владика. Подготвяш се за Моето Явяване.

462. (16 септември). Минаха пет години след като си отиде Изпълнителят на Моите повели. Кой ще ги изпълнява така ревностно и пламенно? Кой ще Го замени? Кой ще направи Моето Дело свой живот? Кой ще пожъне земната слава, без да се отрови от нейните плодове? Кой ще премине живота като по струна над бездната? Има незаменими загуби. Той предаде Моята Светлина в кристализираната форма на картините. Вложи сгъстената Светлина в мощния магнит на своите неповторими картини. И по лика на Земята тези магнити творят великото действие по преобразяване на човешкото съзнание. Те установяват огнените нишки на връзка между духа на човека и Висшия Свят: живите, трептящи нишки на живота. Със силата на неговите картини се твори велико дело. Тяхното съкровено скрито могъщество, заложено за векове, лежи в

тяхната невидима, реална, могъща, вдъхновяваща и възвисяваща сила. Идва неговото време, за да даде невидимо, но действено тласък на своята нова Страна. Неговото име ще прогърми от край до край и ще бъде възвеличено. Най-близките ще понесат в съзнанието на народа съкровищата на духа, оставени от него за ползване от човечеството. Великото Служене ще даде и велики плодове. Лъчите на живота, пронизвайки атмосферата на Земята, магнитното поле, ще доведат бисерите на неговото творчество до степен на крайно напрежение и бисерите ще сияят, сътворявайки преображение на обкръжаващите сфери и запалвайки сърцата. От страниците на печатните листове ще поемат съкровищата на неговите мисли и ще ги понесат в живота, претворявайки го. И заминалият от Земята ще се изправи над нея в цялата сила на своя дух. Учителят на Живота ще се изправи и неговото семе ще бъде увековечено. И тъй като над него и неговите дела пребивава Моята Ръка и силата на Моите Лъчи, то те ще разцъфтят с небивала яркост на силата и красотата. И с произлязлата мощ на своя дух той ще изведе народа на ново стъпало на съзнанието. Ще видят Учението на Живота, въплътено във видими форми и ще почувстват тяхното невидимо, но могъщо въздействие в сърцето. Новите огнени условия на планетата ще облекчат и направят явно и осезаемо скритото сега. По-рано носеха и даже превозваха по места чудотворните икони и получаваха благо. Сега с пътуващите изложби ще разнесат по всички ъгли на света неговите картини и те ще разнесат по всички ъгли Моята Светлина, сгъстена в шедьоврите на неговото творчество. Сгъстената Светлина, кондензирания огън, съкровището на духа на неговите произведения, творящия и излъчващ благо огън ще бъде разбран явно и оценен, и пазен благоговейно като най-високо свидетелство за мощта на огнения дух на неговия творец. Приелите и утвърждаващи Го ще творят Моето Дело. Чрез него по света ще се полее благодатта на Моите Лъчи. Неговото творчество представлява един от великите канали на Светлината, проливаща се на Земята. И мнозина ще дойдат при Мен, привличани от магнитите на неговите огнени картини. Те могат да се оприличат на маяци на Светлината, тъй като кристалите на Материя Луцида са концентрирани в тяхната аура. Всяка картина представлява сгъстена, невидима Светлина. Светлината - победител над тъмнината. Светлината, побеждаваща тъмнината. Светлина, произлязла от неговата светлина и от Моята Светлина. Утвърждавам признанието във вековете на носителя на Моята Светлина.

463. Е, приятелю Мой, ще пишем и то направо в тетрадката. Правилно, елементите време и пространство могат да се премахнат от Общуването. Защо да се претрупва съзнанието с излишен баласт. Аз и ти и сливането – ето всичко, което е нужно. Ще пишем за Служенето. За Служенето е нужна беззаветна преданост, осъзнаване значимостта на Моите Дела и предоставяне апарата на своя дух в пълно разпореждане на волята на Владиката. Как Иска Владиката, как би Искал Владиката да постъпя аз. Пълното предаване на себе си в Служенето е много трудно. Изпълнителите на Моята воля нямат своя воля, тъй като собствената воля е изцяло насочена към провеждане в живота на Моята воля. Още един път Казвам: не е поробване, а сливане, не е подчинение, а свободно сътрудничество на съзнанията, вместили Космическата Воля, единна за Мен и за теб и за всеки служител на Светлината от всички времена и народи. Тъй като Космическата Воля представлява висше изражение на огненото съзнание. На това се основава Братството на Светлината. Да бъдеш Еолова арфа означава да звучиш на космическата нота. И колкото по-велик е духът, толкова е по-пълно съзвучието. Говорим за съзвучие на волите. Единството на волевите изражения е признак на

космическото съзнание. Единната Воля обединява всички Братя на Човечеството и тези, които се доближават до тях. Тъй като твоята воля, личната воля, бидейки от Земята, е ограничена от земното. От какво е ограничена Моята воля? От Безпределността. Следователно устремът да се слееш с Моята воля е път за сливане с Безпределността или придобиване на Космическо съзнание. Сливането с Моята воля дава Моята сила. Мощен – така Наричаме степента на сливане на волите. Явността на Моите въздействия с усилване на волевото сливане ще става все по-реална и по-реална, докато Моето Явяване не приеме явно осезаеми форми. Когато започнеш да служиш в света ще почувстваш мощта на Моята сила и с нея, утвърдена в теб, ще Съкруша и ще Съкрушавам центровете на противодействащите енергии на съзнанията, вървящи срещу Моите начертания. Камъкът ще прояви сила. Камъкът ще даде огън и Светлина. Носителят на Камъка ще узнае своята сила. Изпращам те в света не като безпомощен сляп обикновен човек, играчка на съдбата, а като Мой ученик и син, въоръжен с огнената мощ на духа и силата на трите лъча, сега утвърждавани в твоята същност. Бъди зорък, отбелязвай знаците на растящото могъщество и записвай неговите прояви, за да осъзнаеш силата на своя дух като невидима, но явно проявена и утвърдена реалност. Осъзнаването на собствената мощ трябва да се утвърди със своите стъпки. Мощта непроявена в действие не е явна. Затова Давам заповед за действие. Действай за благо, прилагайки дадената от Мен мощ. Това са само началните степени на осъзнаване на властта. Когато влезеш в правата на синовството, огнената власт ще стане естествен атрибут на съзнанието. Във формулата „С властта, дадена ми...” има огромно значение. Само че я повтарят тези, на които не е дадена никаква власт. Но тя може да бъде дадена наистина и се дава. Но принасянето на целия себе си на Владиката е основно условие и неговата сила е правопропорционална на степента на принасяне на себе си. Тъй като властта е жертва и се дава на този, на когото тя не е нужна за себе си. Тъй като бремето или кръста на властта не е леко и отговорността е огромна. Дава се само на тези, които са били с Нас през вековете. И отказ от властта не може да има, тъй като огнения устрем към Служене е непреодолим. А властта е възможност за проява на Служенето. Подвижникът на властта е дух, носещ кръста на властта в името на Великото Служене. Говоря за висшите прояви на духа. Мнозина ли ще разберат? Егото винаги иска да властва. Но за вървящия в Мое Име властта е жертва. Ще бъде дадена мощта на огнената власт, но за лична отговорност. Извършвайки делата с Моето Име, ще станеш победител и на себе си, и на враговете, тъй като Моите врагове са твои врагове. Правилно усещаш прилив на огнено могъщество на духа. Тече утвърждаване. С Мен, с Мен, с Мен върви - всичко е в Мен. И тъй, отглеждай огнените крила на духа и утвърждавай в себе си силата на огъня на Камъка. Ще завършиш така: „С Моята Власт Утвърждавам твоята власт за извършване на деянията на Светлината”.

464. (18 септември). Пътищата на духа преминават извън утъпканите пътища. Изискват дарбата за независимо мислене и умението да владееш себе си.

465. (19 септември). Дойде време за широко оповестяване.

466. (20 септември). Време е да се разбере: няма отстъпление.

467. (21 септември). Приятелю Мой, всичко си има своето време и не ти знаеш, а Аз. Какво знаеш ти за пространствените условия? Може да ги почувстваш, но не знаеш. Затишието е преди буря. Събери сили. Дадох знак за утвърждаване на Близостта. Не подлежи нито на съмнение, нито на предположения. Да пишеш, потопен в Лика, може. Разбери Тайната на Лика в действие. Мощта на Лика започва да действа

когато от апарата на твоя дух се устреми вибрация на действие. Под лежащия камък вода не тече. Лъчът не се насочва към съзнание, което не е устремено към действие. Затова е заповядано действие. Деца Мои, в действието ще придобиете и себе си, и Мен. Действието е утвърждаване на огъня, като сянката - на светлината. Светлината дава сянка, огънят – действие. И устременото действие поражда огън. Действието е форма на изразяване на огъня. За изразяване на огнения потенциал е нужно, необходимо действие. Подвигът е огнено действие. Акумулираният огън се излива във веригата на действията. Аз, утвърждаващият Космическия Огън на Земята, Призовавам Моите синове към действие. Давам Огъня, но духът е длъжен да действа сам. В действията на духа се проявява свободата на волята. Аз съм даващият. Искам да видя утвърждаването на Моята Светлина - Огън в самопроизводните лъчи на действието. Евангелските таланти са дадени за прилагане в живота, тоест за това същото действие, тъй като само в действията се умножават силите. Действието е обусловено от мисълта. Значи ключът към действието е мисълта. Така върховният фактор на битието запазва своя царствен прерогатив. Указвам да водиш записките направо в тетрадката, както правиш това сега. Предишният способ на запис остава само за особени случаи. Няма да чакаме милости от Небето. Вземи перото и твърдо, уверено и силно твори. Да се твори непосредствено с мисъл при сливане с Моя Лик е степен от значителна важност. Промеждутъчните технически пречки се отстраняват. Протича непосредствен процес на призматично улавяне на мисълта. Всички странични съображения „как и защо” се отхвърлят.
И тъй, действието е ключ на огнените прояви. Всичко, което искаш да утвърдиш или да достигнеш, или да станеш, или да придобиеш, се утвърждава само в действието. Няма друг път за осъществяване. Създава се план-картина на желаното, после следва действието, после осъществяването. „Утре ще бъдеш здрав” е първият етап: картината на здравия човек; вторият: огнените думи, разсичащи пространството; и третият – вече фактическото оздравяване. Вторият етап на действието може да се изрази, както в дадения случай, в думи или само в огне-мисли, или пък в редица действия. Създаването на мислеформата - първият етап - се отличава от втория с това, че ако даже и след създаването на картината не последват никакви видими действия, а само очакване на изпълнението, то това очакване ще даде резултати само в случая, ако то е действено, тоест пронизано с огъня на действената вяра или по-добре на вяро-знанието. Като непрекъснатата работа на огнено динамо, насищащо създадената мислеформа с мощта на огненото изпълнение. Тогава третият етап е неизбежен. Само при използването на трите точки на прилагането на закона може с вяра да се преместват планини. Вярата не е пасивно, инертно, фатално бездействие, а огнено, напрегнато, действено състояние на духовната машина на микрокосмоса, пронизващо с огнени вибрации цялата негова същност. Всички атоми на тялото и духа се сливат в единен устрем. Така Творим Ние, така се учете да творите и вие. Мои деца.

468. Разбира се, ти си прав: да знае Може само Учителят. С всеки ден ще бъде все по-ясно. Дай ни време. Нека да се обяснява, а ти слушай.
Решил си всичко да се предостави на времето и да се чакат знаци.

469. (22 септември). Не, не може висшето да се пречупва през низшето. Ако кесаревото е на Кесаря, то и земното е на Земята, тоест всички земни прояви трябва да заемат своето място. Не може да се мине без земното, тъй като трябва и да се яде, и да се пие. Трябва тялото да се храни и облича. То има свои потребности, но да се довеждат те до степен на засенчване на всичко останало, а главно на висшето, ще бъде грешка. По

такъв начин функциите на тялото не трябва да заемат място в съзнанието. На тях се отрежда само най-необходимото време. Хипертрофията на функцията довежда към застой и спиране. Когато облеклото или мислите за храна или други телесни дейности заемат изцяло съзнанието, то за живота на духа място не остава. Затова на всичко се отделя необходимото време. Не мислете какво да пиете или какво да ядете, или в какво да се облечете. „Душата не е ли повече от храната, а тялото – от дрехите?" С тези думи се указва съизмеримостта на голямото и малкото, на важното и неважното, на земното и вечното. Разбира се, тялото изисква своето, но даже гладът може да бъде победен. Всичко трябва да заема своето място и да способства, а не да препятства възхода. Ако е казано, че всичко е позволено, то всичко е позволено, но претеглено върху везните на Безпределността. Само тогава нещата заемат полагащото им се място в съзнанието. Значи всичко трябва да се постави на своето място. И само тогава хармонията на елементите, заемащи съзнанието, не се нарушава. Не трябва да се допуска това нарушаване, тъй като тогава напредъкът спира. И тъй, ще утвърждаваме съизмеримостта.

470. Ще пишем за завръщащите се вълни. Законът на спиралата е във всичко. Животът върви по спирала. Явленията на външния свят са спирални. Сезоните се обуславят от спиралата на времето. Може да се каже: спирала на човешкия живот. Ритъмът ражда циклите. Циклите са подчинени на закона на спиралата. Последователността на въплъщенията също може да се изобрази със спирала. Спиралата е основа на еволюцията, или по-добре да се каже, форма за изразяване на еволюцията. Така земният живот на човека се състои от спиралите на пулса, тоест биенето на сърцето, на деня и нощта и техните променящи се ритми, на годишните времена. Емоционалният живот на човека и неговите чувства и света на мислите също са подчинени на формата на спиралните прояви. Даже закоравелият пияница се явява обект на тези ритмично завръщащи се вълни на спиралата. Периодите на подем и упадък на творчеството също зависят от тях. Вълните на явленията, извършвайки своя кръг, отиват в пространството по окръжността на спиралата и, връщайки се, отново се докосват до съзнанието, за да отминат отново. Съзнанието не може да живее в една и съща вълна на напрежение. Оттук подемите и паденията, разгарянето и затихването. Идват хора в живота на човека и, изиграли своята роля си отиват, за да могат някога и някъде отново да влязат и да изчезнат. И всичко почувствано и помислено някога и някъде отново ще се върне. Като се знае това и като се наложи на даденото явление утвърждаващия печат на съзнанието, може да се срещне завръщащото се спирално явление в рамките на това окончателно решение или на изводите, които е определило съзнанието за себе си като форма на проява. Така като се знае законът на спиралата може достойно да се посрещат идващите вълни. Ще срещаме красиво вълните на идващите насрещни явления. Всичко е познато, всичко някога вече е било и се е случило, но в други форми, отговарящи на разреза на времето. Ето, идва приятел. Познаваме го, вече е бил, вече е проявявал и вярност, и преданост. А ето враг: и него знаем, вече е нанасял удари и не един път. И ще го посрещнем с познаване на закона. Отново ще си отидат и отново ще се върнат. Но рамките за проява на бъдещите срещи могат да се набележат сега, съзнателно давайки им или набелязвайки тяхната форма на проява. Срещайки полезен израз на благо може да се укрепи неговият корен, а вредното да се подреже. Може, може, може съзнателно да се направлява своя живот, утвърждавайки едни или други форми на неговите прояви, утвърждавайки едни и разрушавайки други. Да се посрещне противното явление в пълно

въоръжение със знание значи да се пресече то в корена. Затова да се наложи или утвърждаващ, или отричащ печат на съзнанието значи да се определи формата на неговото бъдещо възвратно отношение. Така ще може да се утвърди съзнателност във всичко и да се приложи волята към спиралата на жизненото явление.

471. (23 септември). Скромен и незабележим, но осъществяващ в живота цялата пълнота на властта. Така Виждаме него - изпълнителя. Не във всички форми на живот трябва да се очакват някакви промени.
В твоята светлина Владиката Даде Светлина.
Какво да се прави? Да се чакат знаци.

472. (24 септември). Много трудно е да се съсредоточиш и да пишеш. Ще пишем за красотата на знанието.
Законът е синтез, обединяващ всички явления от един и същи порядък. Законът е един, но явленията, които са му подчинени са безбройни. Явленията са безбройни, но броят на Основните Закони на Вселената е ограничен. Всичко се подчинява на законите. Изучавайки ги, вкарваме света на безпределните манифестации в рамките на определен брой основни принципи. Как може да се изучи Космосът само по пътя на изучаване на неговите Закони? Как можеш да се доближиш до изучаване на Безпределността? Само съзерцавайки я през призмата на закона. Законът - това е формата на проява на битието на всяка вещ. Има проявен свят - на вещите и явленията и свят на принципите или законите, върху основата на който се извършва проявата на всяка вещ и ключът към него е скрит в познаването на закона. Постигането на закона освобождава от необходимостта да се изучават явленията до безкрайност. Подобно на това както понятието дърво включва в себе си всички дървета в Космоса, така и законът обхваща всичко, което му е подчинено. Основните закони не са много, но обхващат Безпределността. И светът, както висшата точка, увенчаваща пирамидата, може да бъде изразен в Един Закон. Колкото по-надолу, толкова повече точки на изражение и толкова повече и по-сложни са законите и с това те са по-малко значителни и по-малко космични. Колкото по-нагоре, толкова по-велик е законът. Подножието затъва в безкрайността на подразделенията. От множествеността излиза пътят към единството, от безкрайността на правилата и малките закони, издигайки се по-нагоре към Единния Закон на Космоса. Може би това е законът на Любовта или Бог. Но той е Единният и Висш Закон на Света или Принцип и на него се държи целият Космос. Колкото по-високо е законът, толкова по-силна е неговата синтетична същност и толкова по-синтетично е съзнанието, което го постига. Значи синтезът се свежда до познаване на Космическите Закони, за да може през техните форми да се разбира светът в единната негова проява, в единни закони. Великите Закони имат Битие във Вечността и се разполагат извън времето и преходността на материалния свят. Законът е аспект на Вечността, той е Камъкът на Вечната Основа на Живота. Всичко отминава, но не Законът, подчинявайки се на който тече преходното. Познаването на Законите на Космоса е път във Вечното, към безсмъртието и Безпределността, тъй като самата Безпределност е изразена във формата на Закона.

473. Явното и противодействащо значение на явленията ще отмине. Противодействащите явления ще отминат.

474. Аз Утвърждавам Новото Небе и Новата Земя. И тя няма да премине до края. Аз се Изправих като стълб на Светлината пред немощта на плътта. Аз, победилият света. Утвърждавам неговото обновяване. Външните условия се дават за преодоляване не вън, а вътре в себе си. Безполезно е да се променя външното, ако вътрешното не е

преодоляно. Какво направихте вие, за да преодолеете вехтия човек в себе си? Новата, висша мисъл, не преодоляла старата, е мисъл, не принесла плод. Много такива браздят съзнанието. Ценим преосъществената и станала активно-неразделна част от микрокосмоса мисъл. Творческата мисъл за благо, станала съставен елемент на микрокосмоса, е семе, донасящо плод по закона за съзвучието. Следователно изграждането на Новия Свят в съзнанието се извършва от мисълта. Преобразеното съзнание твори Новата Земя заедно и успоредно с Повелите на Космоса, тоест с преобразяването и промяната на космическите лъчи. Но съзнанието трябва да бъде подготвено за приемане даровете на Новото Небе, тъй като без готовност няма да има съдове за тяхното приемане в Часа на Пришествието. И само тогава човешкото и космическото, съединили се, ще дадат плод. Да проспиш Зората на Пришествието значи да се окажеш неприготвил своите съдове. И ако Аз Утвърждавам, трябва да утвърдите и вие, и ако Аз Давам, то и вие сте длъжни да приемете. Дават се Даровете на Космоса. Но къде са те, приемащите Светлината? Подготвилите своите кошници ще получат и ще бъдат наситени до пределите на вместимост. Вместимостта на духа ще бъде мярката за получаване, а готовността – Гаранцията. Затова Говоря за готовност. Някои ще дойдат в този Час и ще попитат: „Къде е обещаното, когато аз съм гол и жаден, и гладен”? И ще им Кажа: „Всички Мои богатства и всички Мои съкровища, и всички Мои дарове са ваши”. Но трябва да се дойде и трябва да се вземе, и да се взема трябва самостоятелно, според своето желание и разбиране, и устременост на духа. А какво ще бъде с тези, недонесли нито желание, нито устременост? На тях ще Кажа: „Вие, дошлите при Мен, сгрейте се на Моя огън и утолете глада на духа”. Тъй като получилите Моя дар няма да зажаднеят и няма да знаят глад на духа. Но трябва да се донесе или даже само да се дойде. На дошлия при Мен - благо. Събирам зрящите преди срока, тъй като са Мои слуги и Мои помощници, и изпълнители на Моите предначертания. И за тях, дошлите преди срока, са първите Лъчи на Моята мощ. Но недошлите нито преди срока, нито след него нямат дял от величието на Моята Светлина, тъй като са избрали своя път. В Дните на Съда всеки има съдията в себе си и този съдия е сърцето. Сърцето, живото, трептящо сърце ще поведе духа към вратите на Светлината. Но горко на мъртвите сърца. Те са умрели за живота и смърдят. Последното разделение ще стане по линията на сърцето. И извършваният съд е Съд на Сърцето, каквото имат всички. Значи не можеш да го избегнеш. И сърцето, забравено от човечеството, ще се окаже върховният вършител на неговите съдби. Затова положението „Имаш сърце” в тези дни представлява формула на спасението. Преобразяването и спасението на света ще премине през сърцето. Имащите сърце са Мои. Сега Събуждам човешките сърца със силата на Моите Лъчи и горко на мълчащите със сърцето. Във века на Сърцето ще преминем само със сърцето. Така Моят Лъч, докоснал сърцата, твори преображението на човеците. Лъчите на живота са прострени над Земята и неугасналите духом отговарят със сърцето. Изпращам Лъчите на благото за преобразяване на света.

475. (25 септември). Трябва да се готвите за това време, когато няма да има кога дори и да се пише. Затова е важен непосредственият контакт. Той трябва да бъде доведен до степен на осезаемост. Какво е най-нужно сега? Близостта на Общуването. Ще я укрепим! Как? Като утвърдим пред стоенето. Трябва да се научиш да виждаш Владиката. Трябва да се напрегне енергията за това. Да се пожелае с цялото сърце. Възможността да Ме видиш е най-високо от всичко. Да пробиеш най-после стената на материята, да дръзнеш духом и със сърцето. Тъй като дръзновението е предусещане на

неизбежното. Ликът е близък и предназначен. Защо да не се ускори? Ще запалим желанието с всички огньове. Нека микрокосмосът да гори с този единен устрем да се утвърди Ликът. Ликът, достигнал до степен на очевидност, е знак за победа и символ на сливането на световете. Хлопам в сърцето, но колко често неговите врати са затворени от суетата на преходното. Аз и Моят Лик сме над всичко, по-близо от всичко и на по-предно място от всичко, а вече след това е суетата на деня. Потокът на живота се възприема чрез Мен. Аз, Аз, Аз Съм слят напрегнато със съзнанието и преди земните дела, неразлъчен с теб. Присъствам невидимо във всичко, което донася кармата и живота и само така и само тогава ние – Аз и ти, да се изправим и да се издигнем и над живота, и над кармата. Как може да се говори за неразривност на сливането на волите, ако всяка дреболия се превръща в клин или екран между Мен и теб. Но ако Аз Съм в твоето сърце преди всичко, то вълната на живота се пречупва чрез Мен и, пречупена чрез Мен, не уязвява съзнанието. Да поставиш Владиката в сърцето преди всичко, устремяващо се в него от вън, значи да придобиеш имунитет на духа. И вълните на светската суета ще се разбият в скалата на Неръкотворния Облик. И тъй, ще посрещаме красиво вълните, но чрез Лика. Тогава Ликът, поставен преди всичко и преди всички, със Светлината на мощта на своите Лъчи ще ги преобразява във вълни на Светлината: вълните на тъмнината във вълни Светлина. Аз Съм преодоляващият в теб. Ще Преобразявам сферите наоколо. С Мен ще победиш света. Утвърждавам в твоето сърце Моята Първосъщност преди всичко и над всичко, и най-нужна от всичко, което е на Земята. Всичко ще си отиде в бездната на времето, всичко ще се замени с друго и ново, но Аз и ти стоим извън това. Ние стоим слети в едно във Вечността, непреходни, пред потока на неизбежно менящите се форми. Да се втурнеш след тях, да ги поставиш по-близко и преди Мен - значи да Ме загубиш. Съзнанието трябва здраво да се привърже към Мен, а не към пръските на носещия се поток. Как да убедя в тяхната нереалност, как да покажа цялата измамност на Майя? Ликът се дава на победителя на Майя. Така всичко външно, пречупено през щита на Лика на Владиката влиза вътре, но очистено във филтъра на Лъчите се освобождава от измамните покривала на Майя. Пречупен през вибрациите на Лика на Владиката, животът ще започне да се превръща в реалност. Зова заедно с Мен към победа над сферата на илюзията. И ти, пребиваващ в Мен, ще видиш връзката и взаимоотношенията между проявата на Вечността и нейния разрез в аспекта на временното. Ще разбереш истинското съотношение между Безпределността и нейната проява в дните на Земята. И разбрал и примирил двата полюса на единната вещ, ще застанеш в центъра на равновесието. Призвани сме да победим света и ние ще победим света. Ние трябва да дадем нова концепция на света. Трябва да поставим човека, владиката на двата свята, в центъра на тези два свята – Невидимия и видимия. И когато двата се слеят, ще стане утвърждаване на трите: трите естества, съответстващи на трите плана и изразяващи се в трите тела на човека, ще станат естествен фактор на живота. И те ще преминат от областта на мъглявия мистицизъм и окултност в живота, ще станат част от него и ще бъдат изучавани както се изучават от науката сега функциите на бъбреците или на стомаха. Не може невидимото, но реално да продължава да бъде в пределите на недостъпното. Небето трябва да бъде свалено на Земята и да се направи реално. Достатъчно фантазии и суеверия. В сияйната сфера на духа всичко е достъпно, всичко е реално, всичко е подчинено на закона. Науката на бъдещето, науката на духа ще свали покривалата от Невидимите Светове. Да се отрича невидимото ще бъде знак за невежество. И пътят към сияйните върхове на научното знание ще прокарвате

вие, Моите воини. Ще бъдете в света, въоръжени с неизменното знание за Тайните на двата свята. Върху острието на меча на чувствознанието ще дадете факти за невидимо съществуващия свят и законите на плановете на сферите на висшите измерения. Чрез Лика на Владиката ще се излее знание, неизвестно на света. Даващият Лик ще освети тъмнината на отвъдното съществуване. Ликът ще даде всичко изисквано за момента. С Лика и с Името на Владиката ще преместите планините на невежеството. Ликът ще победи. Неговата мощ е неизчерпаема.

476. Знанието е безпределно. Ще подхождаме към науката на Новия Свят. Човешкият ум не може да обхване даже земната наука. Затова е нужен синтез. Ще Наречем бъдещата наука за синтеза наука на науките. Тя ще обхване областта на космическите науки, съчетавайки ги със земните. Знанието на Архатите е единно. Планетните Духове притежават ключовете към единната Космическа Наука. В земните рамки то се нарича мъдрост. Огненото Учение на Мъдростта се съхранява в Твърдината на Знанието. Събират го с векове упорита работа. Неговата същност се основава върху познаването на Космическите Закони. Там се съхранява синтезът на всичко, достигнато някога от човечеството. Науката е велика и съществува. Адептите на Великото Знание живеят. Те имат ученици, вече станали такива и ученици, които ще станат такива в бъдещите векове. Лъчите са над едните и над другите. И едните, и другите получават според съзнанието. Пътят на истинското ученичество е път на непосредствено получаване на знания по канала на сливането на съзнанията. Книги не са нужни за неговото получаване. Пътищата на духа са невидими. Нито един мъдрец не е излязъл от университетите. Геният не се е създава от училището. Огненото съзнание не се нуждае от видими способи. На Планетния дух не са нужни книги. Планетата ще изчезне, но мъдростта на нейните синове ще остане с тях, завършилите пътя. Пътят на истинското познание се намира извън училищните стени.

477. (26 септември). Толкова е говорено за милосърдието, че неговата същност е изгубена. Разбойникът, митарите и блудницата са били приближени, имали са достъп и са преуспели. Свързвали са това понятие с всеопрощаването. Може ли да се прости престъплението? За всеки разбойник ли има достъп? Не се заблуждавайте. На никого нищо не може да бъде простено. Кой ще прощава, когато всеки е сам съдия на себе си? И как може да се прости грехът, тоест да се прекъсне веригата от причини и следствия и с това да се наруши закона? „Вземи своя кръст и Ме следвай" е нерушимо условие. „И дошлия при Мен няма да Изгоня вън" е първото условие. Значи най-напред трябва да се дойде, независимо от това кой си ти, праведник или грешник, тоест да се устремиш и, устремил се, да вдигнеш своя кръст, тоест да вземеш товара на породените в миналото причини съзнателно върху своите плещи за тяхното изживяване. Дошлия и устремения Приемам и му Указвам пътя. По такъв начин решаващият фактор за възход на падналия дух представлява състоянието на съзнанието. И неговата устременост към Светлината решава пътя. Отказ няма за никого, но трябва да дойдеш и идвайки, да се устремиш. При Мен довеждат само миналите придобивки. И всички излекувани с Моята сила са били поставени на Моя Път от кармата. Устремът е ключът от вратата. Сърцето на Владиката се отваря за устременото съзнание според силата и степента на устрема. И колкото и ниско да е паднал човек, вратите на Светлината винаги са отворени за него, ако се изправи духом и силата, дотогава устремена към тъмнината, насочи усилена към Светлината. Дори и за падналия Ангел пътят не е забранен. Но колко мощен трябва да стане неговият устрем към благо, за да изкупи чудовищната карма на вековните деяния.

Но законът е неизменен за всички. До Нас трябва да се дойде и идвайки, да се утвърди сумата от енергиите на доброто в собствения микрокосмос с излишък и преобладаване над сумата на енергиите на злото. И когато потенциалът на светлите енергии преобладава, се отваря възможността да се възхожда към Светлината. И тогава дошлият знае и вижда, че Владиката е близко и е готов да отговаря в размера на устрема. Законът е неизменен. Ще попитат: „А как да се разбира формулата: „Прощават ти се греховете"?". Но тази формула се е казвала само на дошлите, и кой от питащите може да определи състоянието на техните съзнания и степента на устрема, и връзките на назрялата карма?

478. (28 септември). (Отговор). Той знае, че скоро ще тръгнете. Нищо не се отлага. Ние се учим. Аз Съм избраникът.

На всеки избран се дават пътища. Те не зависят от човешките постройки на живота, а довеждат до Нас. Пътят е прав, но труден. Трудността на пътя е условие за възхода. Радваме се да видим невидимия Контакт и грижата. Приемаме всички според състоянието на съзнанието. И ако то е помръкнало, приемникът помръква. Но Великият План е неизменен. Изпълнителите са набелязани. Ти си в тяхното число. И трябва да се чака. Нима онези са Мои? Мои са избраните и поставени от Мен. Семето на живота, пробивайки кората, дава кълнове при всички условия. Няма да съжаляваме за тях. Тези условия не сме ние и слънчевият лъч пада върху кълна. Владиката е неизменен, пътят е неизменен и ние сме извън условията на това, което става. Владиката е единственият критерий на живота и животът е в Него. Отклонявайки се от Него хвърляме себе си в обятията на преходното, крайното, смъртното, тоест в обятията на смъртта. Трябва да се разбере със сърцето: ще свърши всичко, което е наоколо и ще премине - и делата, и хората, и вещите. И бъдещият ден е пълен с възможности. Но откъде да се вземат сили да се преживее? В Мен! Сроковете са набелязани и не могат да бъдат изменени, тъй като ще се получи разрушаване. Вие сте призвани да изпълните определено дело. Вашето бъдеще е запечатано с волята на Владиката. Няма причини за безпокойство и униние. Бъдещето е светло. Мракът на настоящето само по-ярко го откроява. Противните условия свършиха. Техният отзвук не е продължителен. Ръководителят Знае и Охранява енергията. Трябва да се вярва на Владиката. С вяра докрай и през всичко! Чакахте, и минаха години, останаха дни. Теб няма да те засегне нищо. Вярвай на Владиката. Ще Пренеса върху крила над бездната на текущия час. С Мен не са страшни нито човешките хитрини, нито тъмните уловки. Ние ще Украсим пътя на победителя с възможности и неговото чело – с венеца на достижението. Ние Пазим избраните. Няма да Дадем, няма да Дадем на никого власт над техните съдби. Донеслите Ми любов пребивават в Моята любов. Здрава е Моята Ръка и Моята Охрана е несменна. Ще Дам нова тоналност, но се въздръжте от колебания. Съзнанията на близките затъват в мрачините на духа. Трябва да се подкрепят. Напрежението е нечувано. Но трябва да се устои. Не се ли измерва предаността с устойчивостта и не е ли трудният час мерилото? Къде е увереността във Владиката? Аз Съм с вас винаги, но Съм усещан само при ясно, незатъмнено съзнание. Тъмните могат да пресекат пътя на Земята, но не могат да пресекат пътищата на духа или да ги ограничат. И Нашият път преминава над сферата на прояви на тъмнината. Възможно е да бъдеш свободен в тъмница и роб – на свобода. Не е ли решението в духа? Зова да се издигнеш над скърцането на плътните условия, тъй като те са непоносими за изтънченото съзнание. Аз ще Дам сила да достигнеш до Мен непременно. Аз Съм Поръчител на вашето щастие. В Моето Царство, където е вашата свобода и вашите

крила, ще пожънете плодовете на своите дългогодишни стремежи, тъй като законът на устрема господства там, в сферите, несвързани с връзките на плътта. Затова ще съберем своите мисли около Владиката, за да противостоим на външната тъмнина. Сгъстилата се тъмнина е временна, но Владиката е вечен. Към победа на духа вървим по Земята и всяко обременяване на духа е крачка към приближаването на победата. Ти, отговарящият! Ако знаеше бъдещето си и своята част в него, радостта на духа би била огромна. Тя съществува, но е още скрита. Но Аз Виждам и Зная, и Казвам: „Радвай се!" Радостта за бъдещето е победа над времето.

479. Не трябва да се мисли, че достъпът до съкровеното Знание е отворен в равна степен за всички докоснали се до него. Не! Всеки получава точно в размера на своето съзнание и устременост. Неговият характер се определя от устрема, а обемът и степента – от съзнанието. Съзнанието оцветява със своя цвят и ограничава рамките на Безпределността, претворявайки нейните Закони във форма. Няма две еднакви форми за изразяване на истината, както няма две еднакви съзнания. Но оркестърът се създава от различни инструменти и различните аспекти на единната Истина показват на човечеството страните на Безпределността, също единна и недостъпна за всезнание, даже за Архата. Потокът от знание, допуснат в отварящото се съзнание, расте по своята мощ, докато познаващият дух не се докосне до великата река на Космическото Знание, отворено за Архата. Реката на живота отнася съзнанието от сферите на относителното в областта на абсолютното знание, тоест на знанието, независещо от условията за разполагане на съзнанието в една или друга точка от пространството, на една или друга планета. Зад пределите на човешкото знание започва областта на знанието на Архата, същността на което не се променя едновременно с бяга на историята на човечеството. То се намира в пределите на окръжността, обхващаща познаващите центрове на всички планети от нашата Слънчева система. Преди да се докоснеш до него трябва да се признае неговото съществуване. Знанието на Венеца на Космическия Разум на Йерархията на Светлината е единно за нашата планетна система. Към това именно знание и Зове Владиката. Познаващият дух навлиза в сферата на Безпределността и черпи от неизчерпаемия кладенец на Космическата Мъдрост бисерите на истинското познание на Вселената. Затова само познаването на Космическите Закони извежда съзнанието в космическите простори. Йерархията не е ограничена в малката планета, а океанът на безпределното Знание, изследван и опознаван от Йерархиите на всички планети, определя неговата ширина. Отвъдпланетните полети върху крилата на знанието обогатяват съкровищницата на Твърдината на Знанието на нашата Земя. Много е направено от Братята на човечеството. За земното човечество е приготвена истинска съкровищница в процеса на неговия бъдещ възход по стъпалата на еволюцията. И сега, докато то не е готово, Ние Приобщаваме към него избраните от неговото множество и ги Подготвяме като бъдещи учители и наставници и изпълнители на волята на Йерархията. Знанието се предава на човечеството или непосредствено от самия Йерарх, или от учениците и посланиците на Йерархията. Но източникът на единното Знание винаги е един и същ. И знанието не се дава за себе си, а за служене. Ние, стоящите на стража на еволюцията на човечеството, Изпращаме в света тези, които могат да дадат една или друга част от Нашето знание на хората. И носителите на Нашето знание винаги срещат яростното противодействие на двукраките. В края на краищата всичко се приема и се превръща в главни истини на живота. Но без борба Нашето знание никога не е влизало в света. То винаги се изопачава през вековете и се предава на забвение и ъгълът на

приложение става земен. И Нашите посланици отново отиват в света, носейки поръчение да очистят старото изопачено и да дадат ново. Мисията винаги е една и съща: да се просвети и добави още едно ново звено от Истината. Неговите размери и характер зависят от размерите на съзнанието на посланика и даваната задача. Трябва да си изясниш посланичеството и да почувстваш неговата значимост за еволюцията на планетата. Велико е значението на Нашите посланици. Нека да запомнят: отхвърлилите тях отхвърлят Мен, отхвърлилите Мен отхвърлят Йерархията на Светлината и, отхвърляйки я, предават себе си на тъмнината.

480. (29 септември). Пространството звучи с радост от близостта на бъдещото Пришествие. Пространството също се готви за Великия Час. Природата и материята също ще отговарят и се привеждат в хармонично състояние на готовност. Мълнията на Моя Дух ще прореже от горе до долу проявите на плътта. Няма да остане нищо неотговарящо. Всеки атом и електрон на планетата, всеки вид енергия така или иначе ще отзвучи на великото явление. Недрата на планетата също ще отзвучат и Далечните Светове ще отговорят. Планетите ще вземат участие. И Йерархията ще Прояви силата на своята Светлина. Осъществяването на Пришествието е космично. Готовността на духа е важна, за да не се предизвика сътресение. В този Час ще са нужни съзнанията, можещи да разберат значението на ставащото. Много важно ще бъде съзнателното отношение към явлението и разбирането на ставащото. Тълпите ще се мятат. Моите ще възпрат смута. Когато вълната на безпорядъка залее света, Моите, като върхове на планини, ще се извисят над разлялата се стихия и тълпите ще се хвърлят към тях естествено и неизбежно за спасение точно така, както при наводнение се хвърлят към високите места. Светското ще отстъпи на заден план. Духовното ще се разпали с огъня на живота и в човешкото съзнание ще настъпи огромна промяна. Естественото разделяне на човечеството на приели и отхвърлили Ме ще измени хода на историческите събития и Новият Свят на Светлината ще навлезе явно в живота. Сроковете настъпиха. Не може да има вече нито задръжки, нито промени, нито отсрочки на Плана. Гответе за осъществяване на Пришествието. Дванадесетият Час удари.

481. Армагедон завърши. Трябва съзнателно да се премине от тъмнина към Светлина във всичко.

482. (30 септември). Пиши. Няма проява без подготовка. Аз Съм Всевиждащото Око. Трябва да се съкратят пътечките на разпуснатостта.

483. (2 октомври). Вечният в теб пребивава в Мен. Той стои извън суетата, за него са отворени световете. Нека сърцето да пребъде с него.

Ние нямаме общ път с палячото. Аз Съм Камъкът на Вечната Основа на Живота, нерушим във вековете, не зависещ от фантасмагориите на Майя. В това е Моето свойство: да стоя извън живота и над живота, бидейки в самото му сърце. Аз Съм извън, но вътре, Аз Съм над, но под всички външни форми и обвивки. Аз Съм хлябът на живота, тъй като без Мен хлябът на живота на Земята раздира гърлото. Отговарям на призив, тъй като Съм по-близко от близкото, по-близко от всичко наоколо, изглеждащо най-близко. И веднага щом съзнанието установи истинското съотношение на нещата между Мен и външното, Моят глас започва да звучи. Но ако първенството се отдава на пазара, то пазарната очевидност се изправя в цялата си сила. Решава духът, не с магични усилия и концентрации, а просто с избор на пътищата. Сърцето, прилежащо към Мен, е отворено за гласа на Моя Дух. Постоянство на Общуването се постига с прилежащност на сърцето към Мен. Но има толкова неща и звуци, и фалшив блясък пред очите. Нека

земните очи да виждат и земните уши да чуват - животът не може да се избегне, но духовните очи и уши да бъдат затворени за делничността. Тържествеността на величието на безпределността на Моя Свят заглушава земните крясъци и вопли. Нека Моят Час да звучи с разбиране на вечното непреходно значение на живота. Аз Съм в него и в онзи свят. Моят Свят се утвърждава в твоите дни в родилни мъки и горчивината на напитката от земна отрова не може да се избегне. Как иначе да се оцени красотата и величието, и мира, и радостта на Моя Свят? Горчивината на живота се изпива, за да може духът лесно да се отвърне от сферата на безизходна обреченост към Моята свобода. Искам да освободя вашия дух от веригите на материалния свят. И ако Украсявам и Облекчавам неговите връзки с външни покривала, то как ще дойде той до освобождението? А вие сте Ми нужни освободили се. Как ще летите, ако крилата са завързани с илюзиите на материята и духът е привързан към Земята? Животът на Земята е живот на смъртта, а е Казано да се отдалечиш от мъртвия живот. Моята Ръка защитава винаги, но не от разрушенията на съблазните на времето, пространството и вещите. Решихте да преуспеете, но да се преуспее може само в Мен и с Мен. Ученикът не може да преуспява във външната тъмнина и без Мен. Нека да има хиляди тежести, но с Владиката в сърцето. И тогава пътят е прав. Но и хилядите успехи сред суетата без Мен са служене на силите на разрушението и от тях няма никаква полза, тъй като всичко е обречено на унищожение поради малкия кръг на своята проява. Ние полагаме в Нашата постройка камъни с вековна трайност. Грамади хилядолетни камъни лежат в нейната основа. Ние сме Строители на Вечността. Може да се живее с настоящето, но при условие на разбиране, че настоящето е непрекъсната верига от звена на моменти от Безпределността, устремени в бъдещето. Няма настояще, което би съществувало само по себе си, извън Безпределността. Двукракото настояще е фантом и призрак, нямащо битие в света. Мнозина живеят сред призраци и с призраци. Танц на сенките - причудливи, мигновени, нереални - това е човешкият живот. И когато настъпи смъртта и призрачният хоровод завърши своя танц, зеещата паст на бездната приема опустошения дух в своите мъртви обятия. За няколко години съмнителни сънища, наричани човешки живот, последва смърт в духа и слепота към живота на Невидимите Светове. Ученикът съзнателно изпива чашата с отрова на живота като знае, че отровата на живота е напитка на познанието на Вечността и безсмъртието. Затова събери сили за по-нататъшен възход. Няма друг път, освен пътят на страданията и обременяването на духа. Но Моята Ръка е с вървящите с тях. Вървя с вас, също така прегъвайки се под тежестта на кръста. Но отиваме в Моята градина, прекрасната градина, градината на живота с неувяхващите цветя на безпределното познание на духа. Мир вам, вървящите с Мен.

Нека Моите Дни да се утвърдят в твоите дни. И нека дните на твоя земен живот да станат форма на изражение на Моите Дни. Моето, а не своето се внася и изпълва твоя живот. Своето не трябва да се внася в Моите Дни. Диханието на Вечността ще обгори земните цветя, но диханието на Моя живот само ще укрепи и утвърди всичко, което е от Светлината. Пребиваващият в Моите Дни носи върху челото си печата на живота. Моите Дни в дните на Земята са сияние на Светлината над сгъстилия се мрак. Аз Съм Слънцето на живота. Аз Съм извън земните вихри на дните и нощите. Малката планета, извършвайки своя път, кръжи във вихрите на вечната смяна, но Ние Сме извън, като Слънцето в Безпределността. И ти си с Нас, но Зовем да застанеш съзнателно. Призивът е даден, отговаряй. Чакам.

484. Как може малкото да вмести голямото? Как може съзнанието да вмести Моя Свят? Само като се разшири. Как да се разшири съзнанието? С мисли за необикновеното. Моят Свят лежи извън пределите на обичайното. Нашата постройка е постройка върху необичайността. Тази необичайност се проявява във вечно новия подход към Истината. Ние Вървим напред, спиралата на съзнанието се разгръща. Не може да има повторение там, където се изгражда Еволюцията. Всеки ден носи със себе си разширяване на съзнанието. Съзнанието се обогатява с нови елементи. Тяхното съзвучие дава нова нота на разбирането на света. Всичко сякаш е все същото: същият Космос, същите Велики Закони. Орелът в небесата, и къртицата в дупката гледат на един и същи свят, но колко различни са световете на къртицата и на орела, летящ във висините. Така единството и тъждеството на света не обуславят стъпалото на съзерцаващото го съзнание, а зависят от него. Съзнанието пребивава в това, към което е насочено. Магнитът на съзнанието на Йерарха привлича към себе си и за съзнанието, устремено към орбитата на Великото Съзнание, се отваря възможност за разширяване. Малките планети се въртят около Слънцето. Малкото съзнание, устремено към Великото Съзнание, се привежда в движение, докосвайки космическите пространства. Малкото съзнание започва да осъществява движение под действието на магнита на Слънцето на Йерарха. Сърцето е Слънцето на Владиката. Магнитът на Великото Сърце върти съзнанието по орбита, която, устремявайки се след носещото се в Безпределността съзнание на Йерарха, се превръща в спирала. И тогава може да се каже, че пътят за разширяване на съзнанието е намерен. Устремете се след Мен и „ще ви залее сиянието на Безпределността”. За съзнанието, което бърза в своя бяг след Учителя, няма предели за разширяване, тъй като Учителят е „вечно устремен” в спиралата на вечното възхождане. Устременият към Мен няма да ожаднее вовеки, тъй като непрекъснато разширяващото се негово съзнание се насища с енергиите на висшите пръстени на спиралата, издигаща се в Безпределността.

485. (3 октомври). Моят Свят носи изцеление на духа. Халките на земните дела, залавяйки се една за друга, образуват веригата на причинността. Те са многообразни. Духът сам кове веригите. Центърът, творящ веригите, е човекът. Творецът и носителят на породеното е носител на своите пораждения. Всичко е в него, в човека: зърната на родените енергии са растящи зърна, даващи кълнове на огнени енергии. Огненото дърво на духа, като огньове на микрокосмоса, заложени в него от своя породител, пораждат всичко. Всички са ковачи на своята карма и Архатът също, но съзнателен. Разликата е само в това,че едни коват на сляпо, не познавайки закона и явявайки се жертви на своите собствени пораждения, но Архатът знае. Като знае същността на причините, ще предвиди следствията. Той е съзнателен породител на водещите причини. И веригите на робството се превръщат в мост на Светлината. Верижният мост на Светлината се прехвърля към огнените брегове на Висшия Свят. Сребърният мост или мостът на щастието се изковава със своите ръце. И когато той е скован, пътят към безпределния възход е отворен. Неговите устои са високо над суматохата на живота и се вижда надалеч, и хоризонтът е широк. Пропастите са долу и косматите ръце не смеят да се докоснат до него. Но пътникът е самотен и няма нищо свое на Земята. Владеенето или притежаването на земни вещи няма място в съзнанието на Архата. Така освобождаването от вещите е стъпало на възхода. Може да притежаваш вещи и във всякакво количество, но е необходимо да освободиш от тях съзнанието. С тази цел често вещите се отнемат, за да се покаже, че може да се живее и без тях. Целият

обкръжаващ ни личен свят със своите вещи и привързаности може да се отхвърли и все пак да останеш сам със себе си като пътник, оставящ кораба след пристигане на определеното място. И корабът, и неговите условия са само средства за движение към целта, но не целта, както и всичко, което имаме наоколо и виждаме и смятаме за свое или с което сме свързани временно. Свободата от вещите и обстоятелствата се намира не в тях, а в съзнанието. В съзнанието привързваме себе си, в съзнанието се и освобождаваме. Ключът от собствената тъмница се намира в съзнанието. Съзнанието е ключ към свободата на духа. Но тъй като действието се заключава в мисълта, свободна като птица и несвързана с нищо, то свободата на духа е крилатата свобода на огнената мисъл. Стига само да се помисли и да се осъзнае: мисълта е свободна по своето същество, мисълта не може да се затвори зад решетка, мисълта е оръжие на духа, значи истинската свобода е в мисълта! И Аз, разпънат на кръста, с ръце и крака приковани към дървото, бях свободен духом и в духа, а те, ходещите наоколо на два крака, се движеха омотани във веригите на робството. Къде и в какво тогава е свободата? Дава се могъщо оръжие за освобождаване - съзнанието и мисълта. Веригите на кармата могат да се разсекат само с меча на мисълта, но с огнения меч, обикновеният няма да се справи. Затова ще търсим освобождение не в тялото, а в духа, не в земните обстоятелства, а в мисълта. Моето Царство не е то този свят, затова и пътят към него се създава не от външните материални условия, а въпреки тях и над тях, и независимо от тях. Да поставяш себе си във външна зависимост от каквото и да било и от когото и да било, значи да строиш устоите на моста върху пясъка и от пясък. Няма да издържи даже и най-малкото натоварване. Ето ти вървя към Мен през мъглата на хилядолетията и беше воин, земеделец, учен и наставник. Колко облекла смени, но огненият път на духа, който те устремяваше към Мен, беше неизменен през вековете и водеше над случайните и временни условия. И всичко си отиде безвъзвратно: и вещите, и хората, и деянията. Но Аз Съм както и преди с теб. Ние сме заедно и пътят е неизменен. Беше Мой, си и ще бъдеш, а калейдоскопът на външните явления както и преди, вълнувайки се, ще тече пред очите на Безмълвния Свидетел, който си ти. Веригите на кармата трябва да се свалят. И веднага щом духът се устреми нагоре към Мен, пръстените на кармичните вериги остават долу, на Земята. Затова е и казано: „Елате при Мен всички нуждаещи се и обременени и Аз ще ви Успокоя". Ще Дам успокоението на свободата. Не покой, а спокойствие на духа и съзнание за свободата на духа от тежките вериги на плътта и плътния свят. Аз Съм Даващият свобода, носещият свобода и даващият свобода на духа. Тръгнете към Мен, за да ви превърна от роби в свободни. В какво е целта на живота? В освобождението. Към тази свобода Призовавам вас, забравилите свободата. Роденият да пълзи не познава полетите, но знаещият се стреми да получи за себе си крила. Крилатата мисъл прави да израстват крила на духа. Не в духа, а в мисълта е решението. Аз Запалвам твоята мисъл с Моята и твоята мисъл получава крила. И за какво ни е Земята с нейните тегоби, когато имаме крила? Върху крилата на духа ще те Възнеса в Моето Царство и ще те Приобщя към неговата Светлина. Побеждаваме света със светлоносната същност на мисълта. Да, да, устремилият се към Мен и съществуващ в Мен открива извора на вечното познание. Аз Съм далеч и Съм невидим, и както Слънцето изгрява винаги и вятърът шуми в листата и на пръв поглед нищо не се е изменило, но огненият поток на Моите мисли се пречупва в теб и се излива от пещта на съзнанието вече във видими явни форми. И тези форми, зафиксирани с перото, се проявяват във видимия свят. Вървящият с Мен има периоди на борба и скръб, но всеки носи урок и познание.

Учиш се върху уроците и опита на живота, Давани от Мен. Цената съответства на ценността на получаваното знание. Пояснявам всеки урок и изпитание. В Моето училище се учим от самия живот. И Учителят Съм Аз. Кой може да каже, че има за Учител Самият Владика? Къде са те, учениците? Затова осъзнай значението и на Училището, и на твоя Учител. И не се оплаквай от суровостта на условията. Ще преминем през всичко и ще се приобщим към бъдещето, тъй като сме в него, но последното изкачване винаги е най-тежко. Мой си от векове, бил си в Мен, си в Мен и в Мен ще пребъдеш. Аум.
Няма да Пощадя никого и нищо, можещо да прегради твоя път. Върви с мир и бъди спокоен в осъзнаване мощта на твоя Владика, сине Мой.

486. Сърцето е най-близкият проводник. И там, където то е приведено в действие, не са нужни никакви изкуствени методи. Сега е векът на сърцето, негова е и властта. Чувствата се познават също от сърцето, а не от мозъка. На сърцето е нужна свобода, тоест несвързаност и то ще ще се оживи. Да живееш със сърцето значи да живееш психоживота на духа. Духът живее със сърцето и в сърцето. Мозъкът умира, но сърцето живее винаги. Особено характерно е наличието на биене на сърцето при излизане в тънкото тяло. Физическото тяло лежи неподвижно, а сърцето пулсира вече в тънкото тяло. Сърцето не е в обвивките, а в зърното на духа. Всички обвивки и техните органи се оживяват само от него. Физическият апарат на сърцето е само проводник към невидимия. Сърцето е център на непресъхващата вечна енергия на живота. В него е основата на безсмъртието. Сърцето е цитаделата на духа. Сърцето е огненият апарат. Сърцето е акумулаторът на огнена енергия. Науката за сърцето е отрасъл на бъдещото знание. Съзнанието може да прекъсва, но не и пулсацията на сърцето. Пулсиращият център в човека, носителят на трите висши принципа или на Аза, е един през всички превъплъщения и трансмутации, и смени на всички обвивки. Пулсацията на невидимото сърце - центърът на зърното на духа, никога не се прекъсва. Затова да живееш психоживота на сърцето значи да живееш в трите висши принципа.

487.(4 октомври). Стават големи събития, народът се вдигна и взе съдбата в свои ръце. Но Ръководя Аз. Часът дойде. Извършва се завещаното. Бодърствам в очакване на възможни обрати.
И лицата се изправиха - за нова чест, за слава, за неугасимата Светлина, невидима вест за бъдещия свят, носена в сърцето с надежда. Защо да се чака утвърждаване на Светлината по обичайния път? В Моите Ръце е всичко. Вие ще станете равни и ще тръгнете желани и с чест. Поробителите си отидоха. Пиши. Събитията започнаха в четвъртък неочаквано мощно. Ние Знаехме. И Ние ги Предизвикахме. Нужна е свобода, като въздуха, иначе ще се разруши цялата постройка. Смяна на хората. Навсякъде застават тези, които са от Лъча. Настъпва непосредствено лъче-управление. Тъмнината се свива. Утвърждава се Светлината. На мощната вълна на Светлината никой и нищо не може да противостои. Утвърждава се Моето. За очите на света смяната не е явна, но следствията са бързи и могъщи. И най-после можеш спокойно да въздъхнеш, тъй като завещаното се изпълни. Все това същото, но същността е друга, Наша. И хората във властта не са същите. Очаквай знаци видими явно. Приветстваме победата.
И лицата се изправиха - за новата чест,
За слава, за негасимата Светлина.
За чудната вест на бъдещия свят,
С надежда носена в сърцето.

488. Думите бяха вчера: още не знае за събитията. Песента на духа се създава на воля.

489. Колкото по-голямо е съзнанието, толкова по-близко е до Владиката. Расте, приближавайки се. Аз Съм Поръчител за вашата близост. Аз Утвърдих любовта на Майката. Аз не ви Отделям в работата. Аз ви Свързах с неразривни връзки. Обичай Я още повече. Постави любовта към Нея по-високо от всичко земно. Чрез любовта ще очертаеш спиралата на възможностите. Чрез пламтящото с любов към Нея сърце ще се укрепиш в Общуването с Мен. Аз, Тя, ти, ти, Тя, Аз сме мощна верига за предаване на огън. Утвърди я в сърцето като символ на Моето доверие в служенето на Светлината. Ти ще издигнеш стъпалата на своята слава в лъчите на Нейния подвиг. Чрез Нейната светлина ще проявиш своята светлина. Ще оставиш паметник за величието на Нейния дух за хилядолетия. С песента на песните на озареното сърце в Нейна памет, принесла себе си в жертва за вас, ще запечаташ Нейния подвиг, предала своята плът на огнено разпятие. С огнената мощ на любовта ще дадеш Нейния облик, единствен и неповторим като символ на сияйната връзка с Владиката, утвърден с целия Неин живот. Има връзки на любовта по-силни от смъртта. Виждам и Зная, и се Радвам на твоите чувства.

490. (5 октомври). Сдържаността обуславя приближаването, затова е необходимо владеене на себе си. Трябва да се владеят обвивките, всичките, иначе ще звучат те, а не Лъча. Самозвученето изключва съзвучието и изпълването със себе си и своите емоции препятства изпълването с Мен. Не можеш да се преизпълниш с Владиката, бидейки преизпълнен със своето, дори и това свое да е високо. Моето трябва да заеме първото място. Утвърди спокойствието, неразколебавано от нищо и възприятието ще влезе в руслото. Гледай на всичко вън като на възможност за утвърждаване спокойствието на духа. Спокоен съм, тъй като наоколо има безпокойство - нека да бъде формула за утвърждаване спокойствието на твоя дух. Именно затова си и спокоен, защото наоколо има вихри. Но сам не ги пораждай. Цитаделата на духа се държи върху фундамента на спокойствието. Без него енергиите не могат да се съберат във фокус. И Лъчът помръква безсилно върху еманациите на неуравновесеността. Те са като остри колове или игли на таралеж. Винаги излизат от тебе си и се излъчват от себе си, от егото. Нека външното безпокойство наоколо да бъде причина за устойчивостта на вътрешното спокойствие.

Контактът може да бъде осъществен независимо от всякакви външни условия. Тъй като отначало си ти – центърът на съзнанието, после Аз – осъзнаваният и след това вече всичко останало. Следователно ако е намерена сила да се отхвърли външното, Оставам Аз и ти. Моят Лъч е по-силен от земните вибрации, но изисква осъзнаване и насочване на вниманието към него. Аз, Който Съм на първо място в твоето съзнание, Проявявам Моята мисъл. Затова с напрягане на силите привличаш мощта на Лъча. Тук именно е нужна и съзнателността. Трябва да си дадеш отчет какво искам. Ако искам Моето Общуване преди всичко останало, то нищо не може да лиши от Общуването. Трудно е да се преодолява света, но с Мен няма невъзможно. Но магнитът на твоя дух трябва съзнателно да прояви своята сила. С магнита на своя дух привличаш Моя Лъч. Магнитът на духа е сила, стояща над и по-високо от материалните вибрации, възприемани от обичайните органи на чувствата. Ще утвърдим властта над тях. Не се смущавай от никакви препятствия. Ти си с Мен и победата е в Мен. Духом побеждаваме плътта и с устременост на волята. Волята, приведена в действие, преодолява. С нея и действай. Нужни са непрестанни и всекидневни победи, докато животът не се превърне в

непрекъсната верига или песен на преодоляванията или победите. Така и запомни: песен на несвършващите победи.

491. (6 октомври). Ако духът е убеден в правотата на извършеното, благо на него. Много е говорено, но не е усвоено. Изпълването на сърцето с Владиката решава всичко. Но не е спазено условието за предаване себе си на Владиката, тъй като тогава изчезват безпокойствата, страховете, огорченията, вълненията и всичко останало. Невидимата воля на Владиката ръководи. Да бъдеш спокоен във вярата - това е да бъдеш спокоен във Владиката, с Него и в Него. Ако в Него е всичко, то и спокойствието също е в Него. Придобиването на всички желани качества е във Владиката, единствено във Владиката, единствено в Мен е придобиването на съкровения и най-бърз път. Аз Съм Пътят, Истината и Живота. Защо съзнанието все пак търси или иска нещо извън Мен? И какво може да бъде извън Мен, когато Аз Съм всичко. Аз Съм твой Владика, ти си в Моето Сърце. Затова не се отклонявай от пътя на сърцето. Направи Ме по-реален от текущия живот. Тъй като само слети в едно ние осъществяваме висшия закон на живота. А без Мен ти веднага ставаш обикновен човек. От ученик се превръщаш в такъв, като всички. Затова настойчиво, упорито, събрал всички сили утвърждавай Моя престол, Моята обител в своето сърце. Утвърждавай ежеминутно. Пропуснатото време, времето, прахосано без Мен, е загубено време. Моят Лъч в твоето същество е силен само осъзнат. Ето защо на осъзнаването се придава такова особено значение. И ако Авраам е ходил пред Господа, то ти ходиш не пред Мен, а в Мен. И наистина ще те Нарека „съществуващ в Мен", тъй като безсмъртието на реалния живот е само в Мен. С Мен живееш и имаш битие, не двукракото вегетиране, а битие. Тъй като битието е само в Мен. Прави каквото трябва, труди се, но в Мен и с Мен. Не се откъсвай от Лъча. И твоето лошо, озарено от Лъча, ще се претвори в добро. Напрежението на съзнанието до равнището на напрежение на Лъча прави възможна неговата реализация. Значи достижението преминава само през напрежението на съзнанието. Не се плаши от напрежението. Учи се радостно и с радост да срещаш вълните на живота. Те носят възможности. Всяка съдържа камък на успеха и е подножие на стъпало на възхода. Тях, вълните, ги Допускам Аз. И предалият своята воля на Мен преминава през тях с Мен. Следователно тази радостна увереност в Моята водеща Ръка е нужна. Ученикът, вървящ радостно по своя път, е особено преуспяващ ученик. Тъй като е важно именно състоянието на нашето съзнание. Каквито и да са външните обстоятелства, състоянието на съзнанието решава всичко. И съвсем не е важно добри ли са те или лоши, а е важно красиво да се посрещат бягащите покрай теб вълни. Колко такива е имало и колко са си отишли в мъглявите далечини на забравата, но красотата на мъжественото спокойствие на духа, готов радостно и с Мен да срещне всички вълни, ще бъде вече качество на вървящия Архат. Умейте красиво да посрещате вълните. Давам наставление на любимия ученик. Издигам любимия в степен на осъзнаване на Моята неотменна от нищо Близост. Лъчът за любимия е и в зори, и в знойния ден, и в благостта на залязващото Слънце. За любимия вратите са отворени винаги. Аз, пребиваващ в теб, Творя и Оформям твоето огнено тяло. Затова нека твоето сърце и твоето съзнание да пребъдат в състояние на постоянна напрегната отвореност към Мен. Лъчът се влива в отвореното и напрегнато сърце като вода през рухнал бент. И тъй, още по-съзнателно и още по-напрегнато звучи на Моя Зов. Отговарям винаги, но според степента на напрегнатост на устрема. Да пребъде с теб Моят Свят и бронята на спокойствието на духа нека да укрепва

непрестанно. Доспехът на спокойствието е форма на проява на духа на Архата. Вървим към върховете, и затова укрепи доспеха. Без доспеха и оръжието воинът е беззащитен.

492. Да, приятелю Мой, ти си прав: само с единение може да се разбие нагнетяването на обкръжаващата сфера. В единението е силата. И когато ти си с Мен, какво може да я преодолее? Именно съзнанието, съединено с Мен и не допускащо нищо между себе си и Моя Лик, дава проявата на Контакта. Това е и близостта на непосредственото Общуване. Всичко стоящо между се отстранява. Лъчът влиза в съзнанието, без да среща препятствия. Лъчът е непрекъснат, но ние говорим за неговото съзнателно възприемане. Така беше казано и за Тайната на Лика. Мнозина ли ще повярват в Неговата животворна мощ? А ти не вярваш, а знаеш, тъй като си повярвал със сърцето. И Моят Лик ти предава мощта на знанието. Ти пречупваш Светлината на Лика във формата на мисли. И тъй като Светлината се излъчва от Лика винаги, то и потокът от мисли е постоянен. Така Тайната на Лика става явна. Степента на въздействие на Лика нараства, усилвайки се. Затова всичко това, което ти беше Казано, рано или късно ще се осъществи. И нищо няма да може да попречи, докато между Мен и теб няма нищо. На напрежението на външните вибрации ние ще отговорим с още по-голямо напрежение на единението и все пак ще ги преодолеем - ти и Аз, Който Съм в теб. И ще бъдем в Общуване, и ще пишем, дори да гърмят гръмотевици и да бляскат мълнии. Учи се да напрягаш съзнанието към Мен независимо от всичко и въпреки всичко, което бушува и пречи от вън. И нека Часът на Общуване да не зависи от нищо външно, но само от Мен и теб, който си в Мен. По този начин, преодолявайки съпротивлението на сферите, ще утвърдим своята власт над всички енергии, които са им присъщи, тъй като най-тънкото господства и управлява всичко, което е по-долу. Ние ще утвърдим властта. Виждаш нейното утвърждаване сега, когато с твоята воля, слята с Моята, преодоляхме нагнетяването на хаоса на мятащите се низши енергии и, което е особено важно - психическото въздействие на колектива. Приветствам победата и се Радвам. Така с Мен ще обърнем всичко в полза и противодействащите условия ще станат за нас килим на възхода. Приеми силата на Лъча. Моят Лъч ще запали твоите лъчи. И когато започнем да творим със слети лъчи, то всички противодействащи енергии ще бъдат помитани като от вихър. Скоро ще започнем. Наблюдавай знаците на твоята нарастваща мощ. С Мен си силен. Какво са за нас знаците на земната мощ, когато се утвърждават явно знаците на Моята мощ. Обясних на сина за приемане на наследството. Ще те Утвърдя като победител на света в славата на идващата Светлина. Приеми даровете и ги пази съкровено. Отначало приемане в съзнанието, асимилация, после осъществяване и прилагане в живота. В примера на днешния запис имаш свидетелство за победата и преодоляването на почти невъзможните условия на земната сфера. Но реши задачата правилно. Ето това и означава „Да вървиш с чертата на Лъча”. И тежките ключалки на видимостта ще се разлетят на прах. Виждам Моя син победител. Лъчът на победителя ще украси челото. И така до нова победа, следваща в безкрайната редица от победи.

493. (7 октомври). Микрокосмосът е маса от определени атоми, които могат да реагират на външните въздействия чрез съзнанието или по заповед на съзнанието, съзнателна или несъзнателна, сегашна или дадена някога. Но определящо условие все пак се явява съзнанието и волята. Заградителната мрежа съществува и се поддържа от дозора на волята именно затова. Лъчът охранява, но много зависи от съзнанието. Степента и характера на охраната се определя от съзнанието. Низшите духове разкъсват)

покривалото на Лъча. Условието на състоянието на съзнанието е най-важният фактор. То определя степента и на получаването, и на охраната. Но когато микрокосмосът вибрира в хармония с Лъча, заградителната мрежа е силна, непробиваема и неуязвима. Със заповедта на съзнанието се утвърждава имунитета на микрокосмоса и напрежението на заградителната мрежа. „Въоръженият с Владиката е неуязвим". Така дозорното съзнание съединява в едно цяло и хармонизира елементите, съставляващи микрокосмоса и влизащи в него. Напълно достатъчно е да се набележи характера на реакцията на всяко идващо от вън явление предварително, за да отговори микрокосмосът на външните въздействия именно в рамките на желаното и набелязаното. „Искам моят микрокосмос да реагира на дадените условия именно така, а не иначе, именно така, както иска моята воля". Рамките на реакцията на микрокосмоса се установяват от волята и предварително, когато това е възможно, тоест когато е известен характерът на идващите въздействия. Вълните на външните вибрации се разбиват в кристализираната форма на защитата. Микрокосмическият монолит не вибрира в отговор или вибрира, но хармонично и в определен ключ. Вихърът на разюзданите емоции е разрушителен. Спокойствието е мощен щит. Няма нищо, заради което си струва да отхвърлиш този щит и да се отдадеш във властта на вихрите на астралната материя. Разюзданият астрал е страшен със своята разрушителна сила. За изтънчените организми да се предадат на неговите вихри означава загуба на всичко. Затова аурата се утвърждава със спокойствие. Нито пощада, нито компромис не може да има, когато на карта е поставена възможността за прекъсване на Общуването. Като мощен воин се вдига огнената воля в защита на царствения прерогатив на властта и свободата на духа. Прерогативът на властта над себе си изцяло принадлежи на духа, а не на външните обстоятелства и не на хората, раздирани от своите емоции и неумеещи да ги управляват. Ние установяваме властта над себе си и няма да позволим на никого и нищо да я разруши, каквото и да ни струва това. И какво означават за нас разрушилите нашата защита и оставили ни с разбитото корито? Ще разрушат и ще си отидат, а ние опустошени, изпепелени от вихрите, ще останем. И колко време ще потрябва за възстановяване на равновесието? Затова стой здраво на стража, въоръжен със своите огньове. Не позволявай на никого да наруши равновесието и спокойствието. Защо трябва да даваш на някого или на нещо властта над себе си. Знанието те прави зрящ. Лъчът дава сила на огньовете, но трябва сам да се разпореждаш със своите съкровища-енергии. Указвам да се въоръжиш с непробиваемо спокойствие и, бидейки в Мен, да проявяваш степента на Моето спокойствие, тъй като твоето спокойствие е в Мен и неговата сила е в Моята сила. Може да се замени думата „аз" с думата „ние", където „ние" ще означава „аз"-то на ученика слято с „Аз"-а на Владиката. Всяко такова съзнателно „ние" ще бъде знак за сливане с Владиката в действие. Силата се утвърждава само в действие, тоест протича действено утвърждаване на сливането. Привичките са вериги на миналото. Но привичките от подобен род могат да се нарекат вериги на щастието или вериги, свързващи съзнанието с бъдещето и с Висшия Свят. Колкото повече са те, съединяващите със Светлината, толкова по-здрава е връзката. Тя не може да се изкове за един час. Нека да стане вкоренена и здраво утвърдила се в съзнанието. Колкото разрушителни са всички отрицателни привички, толкова съзидателно -динамични са светло-положителните. Ще привикваме към обикновеността на необикновеното, към ежедневността, тоест естествеността на законите на Висшите Светове, законите на огненото съзнание. Тези закони утвърждават сливането на съзнанията и Мен в теб. Законът се прилага в действие. Да утвърдим действието,

кристализирайки го в привичка. И когато условията на Висшия Свят станат проява на всекидневието, то съзнанието ще започне да се слива с тях, за да стане накрая съзнание не от този свят. Привичката на Общуването, навлязла в живота на ученика и станала негово неотменимо достояние не е ли най-ценната находка? Следователно ще утвърждаваме привичките, които могат да се вземат със себе си надалеч, в далечния път, чак до Огнения Свят. Обикновените привички нямат цена, тъй като са извънредно вредни с кристализираната същност на своите форми, скововащи съзнанието. Но Аз Говоря за привичката да бъдеш неразделно с Мен винаги, навсякъде и във всичко. По този начин, принасяйки ежедневно частица устременост към Мен, наслагваме огнената грамада на храма на своето съзнание. Пеперудите, еднодневките и мушиците, летящи към огъня, за да изгорят в него, не са нужни. Не са нужни скокльовци и коркови човечета. На истинския ученик, вървящ към своя Владика, е нужна твърда, упорита, неотклонна крачка. Крачка, движение, което не се прекъсва нито денем, нито нощем, нито насън нито в бодърстване, нито от живота, нито от смъртта. Нужна е неотклонна преданост не само на Мен, но и на избрания път. Тайнството на Общуването е основа на напредъка. С Моята мощ Аз неотклонно Въвеждам устремения дух в Моята Обител, съществуваща в Безпределността. Ти, който си Ме приел, си утвърдил своя път. На теб, приелия, Изливам даваните възможности в огнените енергии на твоя микрокосмос, за да стане той, твоят микрокосмос, носител на Светлината. Светлината на Моя Лъч, леещ се в теб, се възприема, усвоява и става част от теб. Което Съм Бил Аз и е Мое, става твое и в теб. Колелото на щастието действа. Животворният поток тече, става обмен. Ти устремяваш своите енергии към Мен и Аз, Оплодотворявайки и Насищайки ги, ги Изпращам на теб. Колелото на закона е в действие. Прекъсването на устрема спира движението на колелото. Без твоя устрем не Мога да те наситя, а без Моето насищане, без Мен няма възход. Затова е и казано: „Търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви отворят, искайте и ще ви се даде”, тоест устремете се, проявете активност на съзнанието, превземете със сила Твърдината на Царството на Светлината или с воля и устрем завоювайте Сферите на Висшите енергии. Устременият дух завоюва или осъзнава Надземните Сфери, Сферите на Безпределността. Учението на Живота зове нагоре и Указващият и Водещият вашия дух Съм Аз – Владиката на Шамбала. Времето на Шамбала настъпи и първи ще влезете в него вие, Моите воини и ученици. Светлина, Светлина, Светлина, утвърди се!

494. (8 октомври). В паметния ден и Записката ще бъде паметна. Защо е нужно помненето и защо се дава веригата от дните? За да се помни и тяхната верига, губеща се в бъдещето, да не се прекъсва. Тези дни в тази или друга форма са връзка с Висшето. Спомнянето за Висшето се усилва и този, чиято памет се потвърждава, отговаря на помнещия. В тези дни може да се дойде по-близко и да се усети нещо неуловимо в обикновените дни. Така се усилва връзката. Съзнанието се настройва в определена тоналност и близостта се задълбочава. Затова паметните дни могат да се разглеждат като усилени знаци по пътя все натам – към Върховете. В паметните дни може да се получи далечна вест, ако съзнанието позволява. Тъй като при осъзнаване нараства прозорливостта на усещанията. Но особеното значение на паметните дни се крие в тяхното колективно обединяващо значение. Тези дни са дни на единение на близките, свързани с една идея съзнания или даже съзнанията на цели народи. И колкото повече съзнания влизат в кръга на обединяване на съзнанията, устремени към една и съща Индивидуалност, толкова по-мощна е силата, устремена нагоре, силата

съединяваща с дадената Индивидуалност и толкова по-реална е същността на ответната вибрация, идваща от горе. Паметните дни при правилното им разбиране и при израснало съзнание на народа са жизнени. Следователно паметните дни са моменти на колективно акумулиране на пространствени огнени енергии, когато главите на множество хора са обърнати към небето. Колкото по-висока и съзнателна е степента на устремените духове, толкова повече огнена мощ се събира и толкова по-значително е служенето. Но при обикновеното еснафско отношение следствията са оскъдни. По този начин магнитът на съзнанието определя и значимостта на паметния ден и индивидуално, и колективно. Избраният Водач, стоящ на пост за благото на любимия народ, усилва съзнанието на всеки устремен към Него. Тези дни могат да се нарекат „Дни на утвърждаване мощта на Преподобния Сергий”. Жив и реален, стоящ на стража на щастието на родната Земя, на нейните синове, устремени към Него, Той Дава сила съзнателно и огнено да се приобщят към великото строителство на Невидимия Град, вече явно утвърждаващ някои аспекти на своите прояви и на Земята. И приобщилите се огнено стават Негови воини. Единението в духа, огненото единение е основа на светлото строителство. Паметните дни усилват огнения процес на невидимото съзидаване, сякаш отваряйки по-широко вратата на Новия Свят. Невидима вест получава всеки, но според съзнанието и устрема. Единението на действията се приветства. И Неговата Ръка, на Воеводата на Руската Земя, на Водача и Строителя, е над всички съзидателни енергии на духа на нейните синове. Огромно е обединяващото значение на паметните дни в бъдещите векове на обединеното човечество. Ще завършим с помненето и утвърждаването на великия подвиг на великия Подвижник на Руската Земя.

495. В Моя Ден Утвърждавам победата на Светлината. На нея не трябва да се гледа през очилата на егото или личността. Световно Око не означава око на еснафа. Смисълът на световните събития се постига над личността и извън нея. Добро е това, което е добро за еволюцията на човечеството и планетата. Беше лошо, когато в тялото бяха забивани гвоздеи и то живо беше оставено да виси на кръста. Личността страдаше, човешкото беше разпънато на кръста на страданията, но в космически и еволюционен аспект беше извършено благо. Принасянето на личното в жертва на Общото Благо е път на Архата. Мнозина ли могат да вървят по него? Но някой може и някой върви, и този път се нарича път на подвига. Устремът, нараствайки, достига състояние, когато пътят на подвига става неизбежен и израсналото съзнание с радост и доброволно го избира. И тежкото бреме, непоносимото бреме се превръща в крила на полета. Тъй като е Казано: „Моето иго е благо и бремето Ми е леко”. Подвигът на разпятието не е в човешките мерки. Но най-близките без да се колебаят са вървели по Пътя на Учителя. За духа, изправил се и отхвърлил веригите на плътта, няма предел на властта и победата над материята. Вървящият с Мен преминава през всички пропасти, тъй като неговата тежест Приемам върху Себе Си. Чакащите в бездействие няма да преуспеят. Но ураганът на огнените действия постила пътя на победителя. Затова всичко, което Давам и Поставям на пътя на любимия ученик, Давам за победата. Трудностите на живота са стъпала на победата. Както носът на кораба разсича океанската вълна, така върви победителят през живота. И работата на насрещните грамади от вълни е да бъдат разсичани от неотклонно устремения ход на кораба. Да! Да! Вървящият с Мен не знае поражение - той е винаги победител. Затова и Казах: „И сред победилите ще Позная поставените от Мен”. Моите са победители на живота. Моите са превърнали победния път на подвига в свой живот. И ти, вложилият ръката си в Моята, вървиш по този път на отсъден победител.

Победителят не се плаши от нищо. Той не може да бъде уплашен, тъй като знае, че каквото и да има напред, той ще премине през всичко побеждавайки. Песента на несвършващите победи не е лесна. Но пътя на вървящите е с Мен. Затова на отсъдения победител се дава блестящия меч на духа и огнения доспех, и властта над сферите на трите свята. Увенчавам теб, побеждаващия света с Мен, с трите лъча.

496. (9 октомври). Единението с Владиката е основа на преуспяването. Образът на Владиката трябва да се доведе до степен на ярка очевидност. Трябва да се усилва, усилва, усилва качеството и степента на единението. Ежедневният Контакт трябва да върви без да отслабва и усилвайки се по своята яркост и напрежение. Ритъмът на единението върви crescendo. Въоръжи се с цялото желание на духа да усилиш възприемането на Лъча. Върви в Светлината на Лъча. Постоянното непрекъснато помнене на Образа на Владиката трансмутира същността на съзнанието. Трансмутиращата мощ на Лика се утвърждава в действие. Огненото динамо на Великия Дух се привежда в постоянно съприкосновение с огнения апарат на устремения микрокосмос. Процесът на трансмутация достига ритмична закономерност. Всички подвижници, отшелници и ученици, познали пътя на духа, са вървели утвърждавайки тези ритми по пътя на молитвите, песнопенията, труда или съсредоточаването. Всички са въвеждали в циклите на деня и нощта тези периоди на напрегнат контакт, докато, станал привичен и обичаен за състоянието на съзнанието, той изцяло не запълвал живота. Общуването е ставало постоянно и непрекъснато. И ако проявата на външния свят се опитва да заглуши и замъгли проявата на Лъча, усили единението. Не трябва да се смята, че някой и някак е станал изведнъж добър. Защо са тогава годините на уединение и продължителният труд на подвига? Не е работата в добротата, а в мощността на неотклонния устрем. Има много добри хора, но учениците са единици на стотици милиони. Устремeният непрекъснато отхвърля черупката на трите обвивки. Пронизани от Светлината на лъчите на Образа на Учителя, обвивките на трите свята в състава на своята материя се осветяват. И не е ли все едно в коя страна, в какво тяло, при какви условия става този огнен процес на преобразяване. И най-блестящите условия са нищо при застой на духа и най-неблагоприятните – благо, ако расте огненото цвете. Нима въпросът е в условията? Трябва най-после да се разбере същността и ценността на явленията. С какви достояния или с какво може да се похвали не намерилият Владиката? С това, което се превръща в прах? Говоря за вечните ценности на духа. Ученикът, придобил съкровищата, познава вечната непреходна ценност на своето духовно достояние. Но съкровищата се охраняват от разхищаване. Няма да прекъснем стражата. Бодърстващият на стража е пазител на съкровищата.

497. Взаимното притегляне на съзнанията се основава на закона за магнита. Но зовът винаги трябва да изхожда от низшето съзнание към висшето. Дотогава, докато не прозвучи зов, няма и не може да има отговор. В това е цялото значение на обръщането. Как ще го наречем и в каква форма се отлива то, не е съществено. Но преди Висшият Свят или Високият дух да отговори, трябва да се раздаде зов. Само на зов Отговаряме. Но отговаряме винаги в право и точно съответствие със зова или призива. Целият смисъл на дерзаенето е в този закон. Колкото по-напрегнато и многостранно е дръзновението, толкова по-широк и многозвучен е откликът. Какво е дръзновение? Дръзновението е условие на устременото съзнание, при което има място поръчителството на Висшия Свят в насищането на съзнанието с ответна вибрация. Устремeният дръзновено към най-трудното все пак получава желаното. Препятствия за

насищане на дерзаещото съзнание няма. Нищо не може да застане на пътя на огнената мисъл на дерзанието. Това е мощен магнит, преодоляващ всяко съпротивление. Да дерзаеш, значи да получаваш. Дързновението засяга Сферите на Огнения Свят, за енергиите на който земни ограничения или затруднения не съществуват. Огненият процес на дейност върви над земните прояви. Пътят на дързновението е най-краткият път. Дерзаещото съзнание не се ограничава в условните земни рамки. Натрупванията на въображението представляват динамична сила на дерзанието. И Ръката на Учителя грижливо опазва огнения кълн на цветето на дерзанието. Ученикът трябва да разбере цялата сила, криеща се в това най-ценно и най-високо качество на духа. Без него няма да се изкачиш на върховете. Ако духовното получаване е отговор и отклик, то смелото дързновение донася удесеторен отговор. Дързновението е утвърждаване на неописуемото. В него е проявена царствеността на духа. Утвърждавам дерзанието на духа. Давам Гаранция. Ще Наситя дерзанието и ще Направя плодовете, донасяни от него, проява на силата на Моя Лъч. Приветствам дерзаещия духом. Приветствам дерзаещия със сърцето. Давам Гаранция за пълна мярка на получаването. Колелото на Дързновението е водопад от благодат. Когато то е в действие, дъждът от пратки и знаци се умножава. Казвам: "Пазете съкровищата на духа, но приложете дерзание. Прегърбената плахост на молителя е съдба на спящите съзнания. Вече не вярата, не надеждата, а неизменното познаване мощта на дързновението отбелязва пътя на несвършващите находки. "Дерзай, чедо!" е огнената формула на огнения дух, получаващ своето космическо наследство. Дерзай, сине Мой и Мой ученик. Дерзай като знаеш, че получаването е утвърдено с печата на Моя Дух.

498. (10 октомври). Къде е Гуру? С Мен. Беше с Мен при живота на Земята и след заминаването пребивава с Мен също. Утвърденото на Земята продължава в Надземните Светове. Каквото свържете на Земята, ще бъде свързано на небесата. С Мен свърза себе си тук, с Мен е и там, и навсякъде. Аз Живея в двата свята. Съзнанието е отворено за двата. За най-близкия ученик отхвърлянето на физическото тяло означава само още по-голяма близост до Учителя, когато физическото и земното не пречат. И тъй, с Мен съзнанието е напрегнато в дела. Твори Моето Дело, както и на Земята, но сферата на прилагане на енергията на духа се разшири, не бидейки свързана с материята на плътния свят. Пребивава с Мен в Твърдината, отворена за всички светове. Сътрудничеството, проявено приживе, не се прекъсна, а стана само невидимо. Невидимото сътрудничество на членовете на Братството на всички планове съставлява важна част от работата на Владиците. Фокус на обединяване на сътрудниците Представлява Йерархът и Йерархията. Съзнанието на преминалия в Другия Свят, несвързано с Йерархията, се отнася от вихрите на тънките притегляния. Но устременото и свързано с Йерархията непреодолимо се привлича към фокуса. Така пътят на отвъдното пребиваване на ученика е явен, отворен и определен. Даже малко развитите съзнания, но устремени към Йерархията в размера на своята големина, остават в сферата на нейното притегляне. Непреодолимата мощ на астралните течения и водовъртежи се преодолява с магнита на Йерархията. Работата с Нас там е огромна, разнообразна и напрегната. Съзнанието, несвързано повече със земния начин на живот, изцяло ѝ се отдава. В Ашрамите на Твърдината на плана на Невидимия Свят се дава място на най-близките. Енергиите на духа, устремени приживе към находки, се насищат напълно по закона на магнитното притегляне. Всяко зърно дава плод по направлението, заложено в него. Желанията и стремежите, неприложени на Земята поради невъзможност, получават

осъществяване. За Гуру няма предел в осъществяването на неговите стремежи. И тъй като те се отнасяха към сферите на Общото Благо, то основната активност остава работата за еволюцията и човечеството. Така също обединява и бившите земни сътрудници в същата работа, но вече разширена. Неговата мисъл е също така действена за земния план, тъй като огнената мисъл царства извън сферата на ограничение. За тези, които още не могат да установят духовен контакт с него, посредник Съм Аз. Мога да му Предам вашите мисли. Не се изключва също така и възможността за контакт, включително и личен, но при наличието на висок огнен устрем от Земята към него. Не той се спуска към вас, а вие трябва да се издигнете до Него. Затова огнените пратки към заминалия Гуру се приветстват. Връзката укрепва. Само не трябва да Го считате за отделен и заминал, а за близък и – високо, така също, както и Мен. Аз Съм близък, но осезаем при височина на устрема. Тъй като височината на подема обединява съзнанията. Във висшата точка всички се сливат. Колкото по-високо, толкова по-близко и по-обединено. Близостта до Гуру не се обуславя от временните условия. Паметният ден усилва нишките на връзки, опънати през вековете. Със силата на притегляне на Гуру ученикът утвърждава себе си. Гуру е светилник на човечеството и Мой Довереник и Посланик. Утвърждаваме земните дела на Гуру.

499. Аз, стоящият зад теб Зная всичко, което става с теб, а също и това, което подлежи да бъде. Често ние смятаме, че сме предоставени сами на себе си, докато в същото време Учителят е Загрижен да даде най-добрия път. Учителят се Радва на всяко придвижващо обстоятелство, на всяка вярна крачка. Учителят Иска успешен напредък. Учителят Смята, че твърдото съзнание няма да се замъгли в земните вихри. Учителят Зове да се застане плътно. Учителят Прилага Своята сила, за да опази пътя. Учителят Показва дълбочината на съкровеното във форма, достъпна за съзнанието. Тези знания, неотнимаеми по пътищата, не могат да се почерпят от книгите на Учението, давано за всички, което с формата на своето изложение охранява съкровеното знание. Да! То го съдържа, но за да го видиш или намериш сред печатните листове трябва да притежаваш ключовете. Имащият чете и взема скритите бисери, а еснафът се взира, гледа, но не вижда. Но във формите на изложението, давани от Учението, трябва да се вниква и само тогава ще започне да се събужда синтетичното разбиране, тоест страните на единната вещ изпъкват в хармонична взаимовръзка. Всяко отделно положение изпъква във взаимовръзка с Космоса като част от цялото. Няма отделни явления. Всяко явление от живота е само искра или аспект на единното велико цяло. Постигайки разбиране на синтетичното, отваряме вратата към областта на съкровеното знание.

Сутринта не писах, тъй като се наложи да стана в пет часа и да отида на работа. Напрежението и условията в работата са съвършено несъвместими с условията за възприятие.

500. (11 октомври). Между Мен и теб, звучащ на Лъча, не трябва да има преграда в никаква форма. Лъчът на Светлината е неотнимаем. Лъчът е многостранен. Със своята мисъл можеш да превърнеш неговата енергия във всякаква форма, но предварително изпращайки мисъл за желаното. Ако е желателно да утвърдиш в себе си спокойствие в Лъча, то си представяш своя микрокосмос във форма, която го изразява. Тогава в нея се влива Лъчът за утвърждаване на желаното.

501. (12 октомври). И тъй, приятелю Мой, животът поставя проблеми и ти трябва да умееш да ги разрешиш. И не е ли животът непрекъсната верига от проблеми и задачи, изискващи разрешение? Как да се разрешават? Устремявайки към Мен

същността на въпроса. Рано или късно, в една или друга форма, но отговор ще бъде даден. Или пък просто обстоятелствата ще бъдат насочени по нужното русло. Но „дръжте се за Мен здраво” във всички крачки. Въпросът, насочен към Мен за разрешаване, ще получи съответната оценка и осветяване. Разбира се, Лъчът охранява винаги, но при съзнание, устремено към Мен винаги и във всички случаи на живота, задачата по охраната се облекчава неизмеримо. Дали помощта пристига в отворено сърце или се удря в глуха каменна стена, зависи от получаващия я, но разликата е огромна, а също и загубата на ценна енергия. Никакво нагнетяване на микрокосмоса не преминава без полза. Работата е в това как да се нагнетява енергията. Напрягайте енергията тържествено и мъжествено. Не поредица спазматични усилия, а ритмични удари на огнените вълни на духа. Микрокосмосът на ученика в напрежение е пламтяща пентаграма, утвърждаваща своята мощ. По-добре е никой да не застава противоборствайки на пътя на тази мощ, тъй като зад нея Съм Аз. Мощта се утвърждава с осъзнаването на Мен, стоящ отзад. Значи всички явления на живота трябва да се сведат до възможността за утвърждаване на огнената сила на микрокосмоса в живота, тоест в действие. Възможността за утвърждаване на огнената сила и власт се дава за прилагане в живота и в действие. Когато целта на даваните от Мен жизнени условия е осъзната ясно, то да се укрепва и утвърждава своята сила може съзнателно и с радост. Радостното изпълнение на поставените от Мен задачи неизмеримо ускорява пътя на развитие на огнените качества, набелязани от Мен за утвърждаване. Затова умейте радостно да посрещате вълните - не в униние, боязън и безпокойство, а именно победно-радостно. Нужно е победно състояние на съзнанието. Победата не е в обстоятелствата на живота, а в съзнанието. Победното състояние на устремения микрокосмос е особено условие, обезпечаващо успеха на преодоляването. Ще утвърдим постоянното победно състояние на съзнанието. Какво е пътят на неизменен възход, ако не редица непрекъснати победи? Ето така и върви духът на победителя от победа към победа. И с нарастването на трудностите и препятствията расте огнената мощ на духа. Как може да се отхвърли тази почва или условия, върху които расте огненото цвете на могъществото? Огненият кристал изисква определени условия на средата за нарастване, тъй като черпи своята сила и я умножава от противодействащите енергии на обкръжаващите сфери. И тъй, да се отнесем съзнателно към неизбежните и нужни условия за укрепване и растеж на своето огнено Съкровище. Носителите на Камъка умножават неговата мощ съзнателно и в действие.

Сутринта зададох три въпроса.

1). Какво означава днешното посещение?

Отговор. Пиши. Даже мравката може да стане вестоносец.

2). Как и къде да живее <...>? Нима с нас?

Отговор. Нужно е! И ще живее. За големите поръчения Съединявам хармонични духове.

3). А какво ще стане с трудностите на службата?

Отговор. Да се приеме идващото, каквото е и да не се роптае напразно. Ще Устроя неустрояемото. Къде е вярата във Водещата Ръка на Владиката?

Въпросите поставих преди сутрешния запис, а вчера много се огорчих от неизпълнимите условия на учителската работа в службата.

502. Съчетанията на елементите на Невидимия и видимия светове дават възможност за манифестация. Нужно е не това, което изглежда нужно, а което Аз Смятам за нужно. Искам да ви съединя за проява на определени феномени. Затова чакай

указания. Принципът на вместимост е нужен във всичко. Трябва да се разбере: не може да има Указания без особена необходимост от това. Доказателствата ще бъдат неопровержими. Трябва да се усвои необичайността на пътищата. Не е чист каналът ли? Не приемай повърхностното за основно. Магдалените не са редки по пътя. И кой сам е без грях? „А най-добро брашно няма”. Затова не умувай лукаво и не се гнуси от свързващата възможност. От две охранителни парчета не може да се направи капан примка. На нея трябва да й се помогне. Обкръжението е неподходящо? Била мъжа си? Даже заекът може да хапе, когато го боли. Не разсъждавай много и не съди, а гледай и се възползвай от даваната възможност. Почакай и ще видиш сам.

503. (13 октомври). Днес ти ще дадеш пример за това как трябва правилно да се напряга енергията на огнения апарат. Енергията трябва да бъде през цялото време под контрол. Ако напрежението пробие контрола, ще се получи разрушаване. Водачът на силната тройка държи здраво юздите в ръце. Своите енергии трябва да се управляват. Значи поставената задача се заключава в това да се установи контрол на действията. Енергиите на микрокосмоса ще бъдат усилени с енергията на Лъча. С Моята сила трябва да се научите да действате постепенно. И най-трудното е по време на действието да стоиш вън, за да действа човекът в теб, а Безмълвният Свидетел да наблюдава. Установяването на контрол над себе си е предаване властта на него – мълчаливо присъстващия вечно. Така и ще разглеждаме бъдещите дни като възможност за установяване на дело, в действие, тоест в живота, властта над себе си и обкръжаващото. Ефектът ще бъде силен. Жизненият опит се слива с пътя и животът става път на възхода. По-рано животът вървеше откъснат от пътя, сякаш сам за себе си. Сега животът става изражение на пътя. Всички явления на обичайния живот стават елементи, давани за неговото утвърждаване. И всеки от тях има значение. Няма противни явления. Всичко служи за утвърждаване на качествата, набелязани от Мен за развитие. Безсмислието и неразбирането на срещаните явления се заменят с ясно осъзнаване на значението на всяко от тях за утвърждаване в микрокосмоса и за проявяване в действие на енергиите от определен порядък. Неуправляемите енергии се подчиняват на съзнателния контрол на волята. Не изнуряване на духа, а изковаване на меча. С Мен процесът ще бъде радостно вдъхновяващ. Съблюдавай тържествеността. Ще Помогна в работата. Помни: действаме ние (Аз и ти). Ние сме в действие.

504. В съзнанието се разполагат не думите, а мислите и то ги облича в привичните изражения. Необичайността на мислите предизвиква необичайност на израженията.

505. (14 октомври). Днес ще пишем за трудностите на самоконтрола. Сдържаността, спокойствието и умението да владееш себе си са нужни не в бездействието, а именно в действие. Контролът над себе си трябва да бъде проявен в момента на напрежение на действието и непосредствено след това. Важно е да се разбере, че качествата се утвърждават в действие. Отвлечени качества не са нужни. Ако спокойствието е утвърдено на предела на напрежението или на върха на безпокойството, то това вече е победа и при това голяма. Затова и се говори за действие. Само в действието може да стане утвърждаване. На ученика се предоставят обстоятелства за цял ред действия за изработване на набелязаните свойства. Изисква се съзнателно отношение към протичащия процес. В Евангелието на учениците е било указано, че изпитанията ще дойдат - трябва да дойдат като следствие на Словото. Законът е един. Енергиите, предизвиквани в микрокосмоса при докосването до Учението, изискват

утвърждаване, ако те са положителни и изживяване, ако не са. И незабавно външната среда кармично създава по закона на магнита противодействие, предизвиквайки дремещите енергии на микрокосмоса за преодоляване от тях на идващите от вън. Ако правилно се разгледат пътищата на духа, указани от Учението на Христа, то ще се окаже, че това са пътища за утвърждаване на силата, мощта и властта на човешкия дух над всяка плът, тоест над материята. Пътища за утвърждаване властта на духа над материята – така ще ги наречем. Тъй като Аз Победих света и Зова към победа вървящите след Мен. „В света ще имате скръб, но бъдете мъжествени, Аз Победих света". Такъв е законът на живота и пътят на живота е път към победата. Същността и формата на външните противостоящи условия нямат значение - те трябва да бъдат преодолявани във всяка форма и под всеки облик, без значение дали това ще са хора или обстоятелства. Много е важно да се разбере значението и целта на обкръжаващите условия, допуснати за преодоляване от Ръката на Владиката. Преодолени в една форма, те възникват в друга, по-сложна и изтънчена, за нови победи и възход, така както е Казано: „Царството Божие се превзема със сила и прилагащият усилия го постига". Става дума за победата на духа над ска́лата на низшите енергии. Затова ти, преодоляващият, върви смело на бой, тъй като Аз Съм зад теб. Трябва да се обикне този непрестанен процес на преодоляване на себе си и победа. Тъй като в края на краищата се преодолява не нещо вън, както това може да изглежда на неопитния пътник, а именно себе си и именно в себе си. Затова е и казано: този побеждава всичко, който съумее да победи самия себе си. Нужно е настроено в ключа на победата, напрегнато, бдително, утвърждаващо своята сила съзнание. Моята Ръка мощно подкрепя избралия пътя на безкрайното преодоляване и несвършващите победи. Дръж я здраво, когато си в действие. И помни: само в действието се утвърждава силата, само в действие расте мощта. Поставен от Мен, утвърди мощта на духа. Аум.

506. Ти ще пишеш за това, което не знаеш. Знаеш ли къде и как се осъществява желанието? Къде отлита мисълта, за да приеме после осезаеми форми? В каква лаборатория се извършва този невидим процес? И кои са лаборантите? И защо една мисъл твори и царства, а друга изчезва почти без следа, не пораждайки нищо, освен отпадък или прах? Да, приятелю Мой, мисли имат всички, но колко различен е техният потенциал. Ученикът, овладял нейната сила, става цар на мисълта, повелител на мисълта. В края на краищата, властта, за която Говорех, се крие в мисълта. Първото, което е нужно да се усвои - това е, че мисълта е продукт на целе- и пълноустремения микрокосмос. Целият микрокосмос, всички три негови тела се пронизват и обединяват в единно творящо усилие: и мозъкът, и сърцето, и мускулите; и менталната, и астралната, и физическата негова същност изразяват едно, вибрират на една нота и в един ключ. Нито със съмнения, нито с колебания не се нарушава неговата цялост. Мисълта е ясносияйна със своя монолит. Запалените центрове я насищат с огнени енергии. И когато тя се отдели от породилият я център, това не е мътна слуз, колебаеща се и неопределена, не! Това е ярка, пулсираща, светеща с огъня същност или творение, имащо форма за самостоятелно съществуване. Тя живее и пулсира в пространството. И силата, пулсираща в нея, жизнената сила ѝ е дало сърцето. Затова само мисълта, породена от сърцето, живее. Как и с какво се усилва мисълта в пространството? Притежавайки определен магнитен потенциал, тя привлича към себе си по силата на своята енергия от пространството родствени на нея и расте с привличането. Както пъпната връв съединява родилката с детето или излезлия от тялото астрал с тялото, така

и мисълта е съединена със своего рода пъпна връв със своя породител, тоест с пораждащия я център. Възникнала при определени условия, по пъпната връв тя отново се привлича към своя център щом като се създадат аналогични на породилите я условия. И ето тя отново е при своя творец, донасяйки му вибрации от същия порядък, но усилени пространствено. Какво е мисълта? Това е приятел, изпратен в света за дарове. Какво е мисълта? Това е враг, излязъл в тъмнината на нощта, за да призове на помощ нови врагове и да се върне с утроена сила. Но Аз Говоря не за породителите на тъмнина, а за ученика с отворени центрове и творящ със своята мисъл благо. Постъпката, лишена от мисъл, като отзвук от някакво минало, сама по себе си не е съществена. Но ярката и определена мисъл, даже не съпроводена от външно действие, носи в себе си и върху себе си всички кармични нишки, тъй като установява и пуска в ход колелото на причинността. Постъпките не са важни, а значението на постъпките зависи от мисълта. Аз-ът е център, пораждащ мощ. Утвърждавам царственото значение на мисълта. Не трябва да се обмисля. Нима ударът с чука е продължителен? Нима ударът с меча е продължителен? Нима ударът на забилата се стрела изисква много време? Така и ударът на мисълта. Мисълта трябва да бъде ясна, отчетлива, определена, целеустремена, но кратка, като удар на чук. Такава мисъл, създадена за изпълнение на определена мисия, трябва да бъде именно кратка. И като стрелата, пусната към целта, нито за миг да не се задържа на тетивата. За да се заповяда на мисълта не трябва да се губи време за нея. Отчетливостта, яснотата и краткостта, подобна на удара на чука върху огнената наковалня, поражда искри и създава необходимите условия за нейната действеност, носеща в себе си неизменност на изпълнението. За какво са думите, за какво са молбите, за какво са съжаленията, за какво е боязънта или страхът, когато мощта на огнената мисъл е оръжието на ученика. Мечът на мълнията на духа е оръжието на Архата и неговата мощ е в мисълта.

507. (15 октомври). Сине Мой, радостното усещане на прилив на енергия вчера беше правилно. Усети Моята енергия, проявена в действие. Чрез напрежение в действието и съединение с Мен се удаде да постигнеш сливане на енергиите. Така се приучваме да действаме с Моята сила. Ти си в Лъча. Действай с „Дадения Лъч”. Давам силата на Моя Лъч в твое разпореждане, за прилагане в действие в живота. Учи се. Тъй като животът е най-добрата школа. Сънят означаваше изкореняване на черното огнище с огнена сила, вече утвърждавана в твоя духовен апарат. Феноменалната страна на проявата на тънките енергии става достъпна. Това е известен етап от твоето обучение – да се съчетае необичайното с обичайното, феноменалното с теоретичното. Искам да утвърдя твоята власт именно над феноменалната страна на явленията не само за да вярваш, но и да знаеш. Усещането на могъщество, основано върху опита и живота, трябва да стане обичайно състояние на съзнанието. Не се нуждаеш от феномени, доказателства и чудеса, значи те и могат, и трябва, и ще ти бъдат показани. Аз, твоят Владика, Утвърждавам казаното ти по-рано и набелязано в твоя живот с примери и показани опити. Теорията се допълва и пояснява с живота. Учителят Познава пътищата на необикновеното, недостъпни за смъртните. Също и явлението предаване на енергия на разстояние трябва да бъде усвоено твърдо. Не предположенията и догадките, и вярата, а знанието, основано върху опита, дава ключа към управление на тънките енергии. Привеждам знанието в живота и го Правя живот. Установил контрол над енергията вътре и усетил нейната сила, ще я насочваш в желаното направление, както лъчът на прожектора се насочва натам, накъдето иска този, който държи в свои ръце

неговите лостове. Но се изисква осъзнаване, основаващо се върху живота, а не върху печатните листове. Приливът на огнената енергия на Моя Лъч дава радост, която отсъства в нервното възбуждение на обикновения човек. Спокойната радост от явното усещане на своята огнена сила е награда за героя, тъй като в дните на нагнетяване на мрака, преодоляването на неговата слуз е вече геройство. Така Утвърждавам твоето победно състояние върху живота и в живота. Победителят - това е Мой ученик, преминаващ успешно своето обучение. На Мен не са Ми нужни униние, боязън и страх, а също и безпокойствата на суетливостта. Ние - ти и Аз - навлизаме в областта на чудесно явното, на чудесно тънкото. Подготвям те за това да ръководиш хората със силата на осъзнатата и утвърдена вътрешна мощ. Тъй като си поставен от Мен. Не се бой от насрещните вълни и не се огорчавай от дребнавостта на дреболиите в живота, толкова явно забележими и дисхармонични на фона на растящите чудни сили. Да примирява противоположностите е изкуство на Архата. Сократ и Ксантипа не са история, а живот. В навалицата на деня, във вихрите на малките енергии на ежедневието нито за миг не забравяй Мен, стоящия зад теб и радващ се на всяка успешна крачка. Аз, твоят Владика Съм винаги с теб.

508. И тъй, Моля да се съблюдава пълно самообладание в настъпващите събития, идващи неотменно, бурно и неочаквано. Аз Оставам невидим. И само чрез Мен идва Космическият Лъч. Кога Обучавам? Когато изпълнението на Указанията следва незабавно.

509. Утвърждавам те върху пътя, предначертан в доверието на съкровената Близост. Аз ще Покажа Моята Близост. Аз Съм в теб рогът, тръбящ победа. Аз Съм бисерната верига на най-добрите стремежи. Аз Съм Възвестителят на звездния живот. Искам да не разпиляваш с необмислени действия Моята воля, слята с твоята. Върши всичко, но под контрол. Не нагнетената енергия те отнася на вълната на подема, а ти направляваш и контролираш огнената вълна. Колко важно и ценно е да задържиш, да затвориш огнената мощ в резервоара на микрокосмоса след частичното и необходимо, сдържано от волята изразходване. Нека да говори, който иска, ако ще до изтощение, след вълната на напрежение, но ти мълчи и съхрани обузданата сила за следващото абсолютно необходимо изразходване. Напрежението на енергията, преодоляла контрола на волята, ще опустоши съкровищницата. Мълчи! Мълчи! Умей да мълчиш сдържано на предела на напрежението. Именно сдържано, обуздал огнената вълна. Не може, събуждайки огнената сила, да не бъдеш в състояние да я удържаш. Ще разбие организма, ще разклати апарата на духа. Силата е ценна и нужна съзнателно сдържана. Ето защо сдържаността и умението да владееш себе си Поставяме в редицата от качества, без които е невъзможен по-нататъшният напредък. Давам увереност в победата за неизменното придобиване на нужното качество. Смири се и смири, усмири своя егоизъм, нежелаещ водачеството на духа. Но ние ще победим и него. Духът, предал се на Моята воля не познава поражение. „Да бъде, Владико, Твоята воля сребърна юзда за своеволието на моя дух”. Аз, стоящият зад теб, Давам Моята воля, но в пълноотвореното към Мен сърце. Отвореното призивно към Владиката сърце е магнит, поглъщащ Лъча на Владиката. Трябва да се разбере докрай магнитната същност на отвореното към Мен сърце. То привлича според същността на устрема. То привлича на изпращаната вълна, както радиоапаратът на определена вълна улавя нужните звуци. И това също трябва да се разбере и осъзнае. Магнитната вълна, съзнателно изпращана от сърцето ще притегли вибрация на Лъча по според задачата. Вълната, устремена за получаване на знание ще

донесе знание, за мир – мир, за радост - радост. Насищането се осъществява по ска́лата на изпращаните чувства, тъй като „Зовът на любовта донася отговор на Възлюбения”. В тази кратка формула е цялата същност на великия закон за съзвучието, царящ в Космоса. Дайте едно – устременост. Дайте устремената вълна на огъня на сърцето и отзвукът или отговорът е неминуем. Според размера на напрежението на магнитната вълна на сърцето ще бъде и степента на отклика. Сърцето на ученика е огнен магнит, непрекъснато изпращащ и получаващ енергия и нагоре - към Мен, и надолу - към хората. Магнит, хранещ пространството – така ще Наречем сърцето. Ще завършим с разбиране на великото предназначение на огнения магнит на сърцето.

Ти искаш да имаш и да утвърдиш в себе си всичко изведнъж? Невъзможно е! За какво тогава и защо е стълбата на възхода? Не се разпилявай! Осъзнай задачата на деня и утвърждавайки едно, изграждай стъпало след стъпало стълбата на духа. Възлюбени сине Мой, Аз Съм винаги близък, Аз Съм винаги готов да отговоря на зова на сърцето, тъй като Аз Съм в твоето сърце, но над суетата на деня. И когато отмине шумът на бързо носещия се поток на земния живот, Аз Съм близък.

510. (16 октомври). Утвърди в действие силата на Моето решение и чрез действието ще се доближиш до Мен. Какво е подвигът, ако не цял ред от действия? Действието трябва да се разбере като това, посредством което се изразява желаното качество или свойство, или достижение. Отначало се създава образ на утвърждаваното качество, после следва действието, което го проявява и двата полюса на единната вещ - желанието или устрема и осъществяването се сливат в реално достижение. Затова признак на ученичеството е способността за действие. Затова е по-добре да сгрешиш в действие, отколкото да седиш в покой. Трябва да се учиш не да седиш, а именно да действаш в покой. Спокойствието на действието е качество, особено ценено от Нас. Да се суетят и да вършат нещо могат всички, но да действат огнено в съвършен покой или спокойствие е съдба на огнения победител. Трябва също да се отчете безкрайността на възможностите за утвърждаване на своята сила в действие. Когато ние сме в действие - ти и Аз, когато ние сме в действие заедно, какво може да противостои на нашата сила? Зова към обединяване в действието. Това е трудно в началото. Вихърът на енергиите отнася и разбива единението, но сливането с Лика и изразяването на себе си чрез Лика помага. Така и ще проявяваме себе си, слети в едно в монолита на устременото действие. Непрекъснатото помнене е трудно, но особено е трудно то в действие. То трябва да се утвърди. Големи дела могат да се вършат само с Мен и от Мен. И тъй като времето е кратко, то всичко давано от живота в текущия момент трябва съзнателно да се използва за най-бърза кристализация на формите на истинското и мощно действие. Ако си с Мен навсякъде, винаги и във всичко, то пътят за натрупване на най-ценна сила не само не се прекъсва от противните или каквито и да било обстоятелства, но обратно, укрепва се именно чрез всякакви и каквито и да било условия. Въпросът не е в условията, а в преодоляващата мощ на нашите сили, слети в едно. И все пак е нужно да се усвои, че ученикът лишен от всичко и самотен, и нямащ, подобно на Човешкия Син, къде да преклони глава, може да се окаже притежател на безценни съкровища и цар на духа, победил света, докато в същото време еснафът, пребиваващ в разкош и изобилие и заобиколен от тълпа такива същите двукраки, ще се окаже нищ и роб. Утвърждавам властта и преимуществото на духа над всичко, което е вън.

511. Да, действително, защо да не изпробваш своята власт над обстоятелствата и да не установиш със своето въображение и своята воля реакцията на

своя микрокосмос на външните въздействия? Защо трябва да смяташ, че дадено условие трябва да огорчава или да радва, а друго да обезсилва или да действа болезнено? Ако отровата, приемана под въздействието на волята, може да загуби своята смъртоносност, то не стои ли точно така работата и с всички останали явления в живота? С други думи, не може ли волята да определи отрано характера на бъдещата реакция на едни или други условия, а не обратно, тоест не едни или други условия сами по себе си да предизвикват тази реакция? Защо да се смята, че работата, каквато и да е тя, трябва да уморява, а не да вдъхновява и да предизвиква приток на нови енергии? Защо? Защо да не дадеш задача на творческата си воля да утвърди такова положение на нещата или такава реакция на микрокосмоса, при която извършваната работа да предизвиква именно прилив на огнена енергия и подем на силите? Защо да не се разглежда всяка работа и всяко напрежение именно като подем и натрупване на сили и действително да постигнеш исканата реакция? Защо да мислиш и отрано да предполагаш, че раздразнителното и неуравновесеното състояние на събеседника непременно трябва да предизвиква раздразнение или огорчение, а не обратно – подем на мощта на спокойствието и неутрализация на дисхармоничното съзнание? Защото, като се знае програмата за деня и характера на външните въздействия, можеш отрано с огъня на волята сам да определиш и утвърдиш в своя микрокосмос тези реакции, които са желани, а не тези, които кой знае защо са били рефлекторно предизвиквани дотогава, често помрачавайки съзнанието и извеждайки го от равновесие. Защо да не вземеш властта над своето царство, над своята сфера, тоест над своя микрокосмос, в своите собствени ръце, а не да разрешаваш да се разпореждат с тях, тоест с тези реакции, случайните външни условия, променящи се непрестанно? Утвърждавам властта на огнения дух на човека над неговия собствен свят. Не външните обстоятелства сами по себе си, а ти ги отливай отрано в желаната форма. Кажи си просто, спокойно и уверено: това условие трябва да се отлее и ще се отлее в такава именно форма, която аз утвърждавам със своята воля. И създал кратък и отчетлив образ на желаното следствие, вече повече не мисли за това какво ще бъде или как ще бъде, или ще бъде ли нещо изобщо. Ще бъде, трябва да бъде, не може да не бъде, ако ти решаваш с Мен, който Стои зад теб. „Няма такова препятствие, което не би превъзмогнала волята на човека”. Няма нищо, което да не би могло да се насочи в желаното русло и да се получи нужното следствие. Няма такива условия вън, които биха могли да предизвикат реакция на микрокосмоса въпреки огнената, осъзнала своето могъщество воля. Ако нещо някога е отслабвало, нека това нещо отсега нататък да укрепва и да дава сили. Ако нещо някога е огорчавало и е довеждало до униние, нека това същото „нещо” да бъде стъпало за утвърждаване на спокойствието и радостта на духа, преодолял още една слабост. Нека, нека всички, нека всичко да служи за благо. Ще утвърждаваме дадената власт във всичко и над всичко в действията на всеки ден. И преди всичко в своя микрокосмос, в неговите реакции на обкръжението, утвърдили властта над него. Победилият себе си, победилият своя свят, победилият своя микрокосмос е победителят и вече не на себе си, но на света. Победилият себе си е победител на света. И когато тази победа е утвърдена над своя микрокосмос и в себе си, то външните обстоятелства вече нямат власт над духа–победител. Той, победителят, им диктува своята воля и те, победени и подчинили се дават и донасят желания плод. Кого Победих Аз вън? Фарисеите ли? Синедриона ли? Неистовстващата тълпа ли? Римските воини ли? Нима Аз се Борих с тях? Не, не тях Побеждавах и Победих Аз, но Себе Си. И Аз, победилият Себе Си, Победих света. Аз Победих света. И светът, победен от Мен

чрез победата над Себе Си преди две хиляди години, сега ще Ми донесе плод, плода на победата, предначертана от Мен тогава, на кръста, когато Аз в могъществото на Моите Лъчи и Моята сила, и властта от победата над Себе Си, утвърдена над света, ще Дойда да съдя света, тоест да отделя Моите от чуждите, дошлите при Мен и възприелите силата на Моите Лъчи от тези другите, отхвърлили Ме. Но Аз Съм Пътят, но Аз Съм Истината, но Аз Съм Животът. Вървящият по Моя път ще Ме наследи. Вие, вървящите след Мен, вървете по пътя на победата над себе си. Аз Дадох пример и Указах пътя. Вървете в съзнанието за значението на тази единствено ценна победа – победата над самия себе си. Тъй като Аз Победих света.

512. (17 октомври). Картината, която ти виждаш е също толкова реална, колкото и мисълта, тъй като какво е мисълта? Мисълта се изразява във форма и картината, съзерцавана вън, и картината видима в третото око, по своята същност не се различават. Каракудата може да гледа и нещо да вижда пред себе си, но не картината, даже и ако я спуснем в чистата прозрачна вода на аквариума. Картината като такава съществува само за съзнанието и съзнанието на човека, съзерцавайки вещите вън, веднага ги превръща във видими форми. Тези форми, както на видимия вън предмет, така и на предмета, отразен в съзнанието, когато той е отстранен от полезрението, по своята същност не се отличават една от друга. Ако вземем тренираното съзнание на художника, който умее да вижда и да наблюдава двата процеса от Тънкия Свят, то ще се окаже, че в двата случая образите на породената в третото око форма е невъзможно да се отличат един от друг. По такъв начин същността на психическите продукти на осъзнаването на вещите, видими насън и създаваните от въображението на човека по своето естество нямат разлика помежду си. Една и съща енергия, кристализирайки се във форми, твори тези видими образи. Фотографският апарат на микрокосмоса - най-добрият и най-тънък от всички съществуващи на Земята - притежава изумителна и мигновена способност да отпечатва идващите отвън вибрации на плътния свят в определени форми. И веднага след като външната енергия се докосне до съзнанието и се отлее във форма, тази форма веднага получава своето битие в Тънкия Свят. Устойчивостта и продължителността на създадената по такъв начин форма изцяло зависи от отчетливостта и яснотата, и зоркостта на творящото съзнание. Да, именно на творящото съзнание, тъй като ние непрестанно и без умора творим нови форми, непрекъснато изпълвайки с тях Тънкия Свят. Творчеството на нови форми е съдба на човека. И Тънкият Свят е огромно складово помещение за тези енерго-образувания. Вибрациите на плътния свят, възприемани като цветове, звуци и така нататък, притежават способността да кристализират в устойчиви форми под въздействие на съзнанието. Обикновено този процес е несъзнателен и автоматичен. Но стига само съзнанието да вложи в този процес воля и съсредоточеност, за да придобие слабата и непродължителна форма незабавно ярка видима устойчивост. Създадените по такъв начин форми живеят, а създадените съзнателно – особено. Създадените чрез прилагане на воля, съсредоточаване и за определена цел живеят особено интензивно. Възможно е да се зареди създадената форма с такава енергия и да ѝ се даде такава отчетливост и яркост, че очите на обикновения човек, намиращ се под въздействието ѝ да не е в състояние да различи има ли дадената форма корен вън или пък се явява чисто психически продукт на съзнанието. Пулсацията, животът и динамичността на създадения образ зависят от огнената енергия на микрокосмоса, вложена в това кристално образувание.

513. Аз, твоят Владика, се Радвам на всяка твоя крачка в правилната посока. Не се бой от напрежението – в него е коренът на твоята растяща мощ. Разпалването на огньовете се осъществява по пътя на напрежението. И скоро ще видиш неговите благи плодове. Ние оформяме твоето огнено тяло със силата, слята в огъня на напрежението. Одобрявам правилното отношения към условията, в които си поставен от Мен, макар и те да не са леки. Но от лекото ние се отказахме. Ние избрахме твоя най-труден и най-кратък път, за да бъдеш готов навреме. И е радостно да се види как под ударите на съзнателната воля расте и укрепва огненият доспех. Помни: за каквото по-рано са били нужни дълги години усилия, сега се извършва в най-кратък срок. И тъй, ще продължим за същността на творящата мисъл. Тя - мисълта - дете на Невидимия Свят, живее със силата на енергиите, вложени в нея от сърцето на нейния създател. Живее и пулсира с магнитно притегателна сила. Насочена от волята в съзнанието на друг човек, влиза в него, става съставна част от неговия микрокосмос, става негова собствена мисъл и се проявява в действие, ръководейки неговите постъпки. Твоето дете, създадено от теб, влиза в сферата на другия микрокосмос като негово собствено творение. Само съзнанието, стоящо на пост, може да различи пришълеца. Но обикновеното човешко съзнание приема чуждото и странично за свое собствено и горко на неразпозналия, ако това е мисъл, изпратена съзнателно от носител на тъмнината. Магьосниците използват това за заклинания и изпращане на беди. Мисълта, изпратена от съзнанието в сферата на друг микрокосмос, не може да не проникне там и рано или късно ще донесе своите следствия. Ако Моят Приятел [Учителят Кут Хуми] Заболя от тъмните противодействия на земните жители, то каква ще е беззащитността на обикновеното човешко съзнание. То е съвършено беззащитно, тъй като никога не знае откъде може да долети отровната стрела. Като известна защита може да служи чистата аура. Но колко добри хора гинат от тъмни мисли, изпратени им от вън. Само намиращият се под Лъча на Владиката е опазен. Моят Лъч е твоята защита. Съвършено по същия начин мисълта, създадена за определена цел, действа и на цели групи хора, цели племена и народи. Групите от хора, обединени от Учението, са нужни за получаване на групово въздействие върху тях от Лъча на Йерарха. Мислите, изпратени от Мен и пламнали в десетки съзнания, се усилват една друга като че сливайки се в едно цяло. Учи се да задвижваш груповото съзнание, отначало в неголям колектив, в желаното направление. Не то върви накъдето иска, а ти го направляваш накъдето искаш и за благо. Можеш също и да оградиш себе си от отрицателните групови въздействия. Мисълта, създадена от теб и изпратена за изпълнение на определена задача, ще живее и вибрира в обкръжението на дадената група хора и ще ръководи тяхното мислене и действия. И когато тази мисъл твориш ти заедно с Мен, стоящият зад теб, то кой и какво може да й противостои? Затова те Нарекох и победител. През трудности и напрежение, преодолявайки себе си на всяка крачка, съзидаваш своето огнено могъщество. Затова се порадвай на трудностите, които те заобикалят сега и знай, че от тях израстват огнени крила. Повиках те на подвиг. Радвай се на огнения подвиг, сътворяван в мрачините на живота. В обичайното се твори необичайното, в земното и всекидневното - огненото и безпределното. Казах: няма да замлъкне Гласа на Владиката и виждаш как твоят път разцъфва с огнените цветя на духа. И когато Направя силата на Моите утвърждения твой живот, ще разбереш неизменността и мощта на Моето Слово. Съзнанието, устремено към Мен се намира под непрекъснатия поток от Мои най-тънки енергии и, поглъщайки ги, видимо или невидимо, знайно или незнайно, явно израстват по своята синтетична лъченосност,

докато трите лъча не се утвърдят в своята сила. Човешкият свят е свят на мисли. Те, мислите, представляват неговата двигателна енергия. Мисълта може да се създаде и мисълта може да се неутрализира със създаването на друга, противоположна и по-голяма от нея по своя потенциал. Мисълта от тъмнината може да се погаси с мисъл от Светлината, както ще унищожи мрака внесеният в него светилник. Носителят на тъмнина не може да бъде лишен от неговите мисли, но да се неутрализира потенциалът на тези мисли, да се обезсили и да се лиши от способност да действа може. Защо силното сборище на тъмните не унищожи Урусвати? Защо те останаха само със заплахите и в безсилие? Тъй като тя беше сама. Помисли. Колко огромна е мощта на Светлината, мощта на мислите от Светлината, ако носителите на тъмнина се оказаха безсилни пред нея! Затова не се бой никога от нищо и вярвай в своята сила и в силата на своя Владика. Срещу нас никой не е силен! Никой не е силен против теб, пребиваващ в Мен и с Мен. Ще преодолеем всичко и ще победим. Аз Казах.

514. (18 октомври). Мисълта за Владиката е мисъл на Светлината. Мисълта за Светлината ражда светлина на мисълта и мисълта става светлоносна. Така мисълта, съединена с Йерархията, става проводник и носител на Висшите Енергии. И пулсирайки в октавата на висшите вибрации такава мисъл заставя да вибрира в този същия ключ и целият микрокосмос. Похотливата мисъл, достатъчно силна, явно предизвиква реакция на тялото, преминавайки през всички проводници и заставяйки ги да зазвучат съответно. По същия начин и всяка мисъл, повече или по-малко оформена, издига вибрациите на микрокосмоса според своята същност. В какъвто ключ е мисълта, в същия ключ звучи и микрокосмоса. Привичната мисъл, тоест вече кристализирала в съзнанието и загнездила се там и намираща се в резервоара на духа, лесно реагира на призива на съзнанието и звучи безпрепятствено, като бързо заставя целия микрокосмос да се настрои в привичната му тоналност. Затова установяването на благи привички от духовен порядък е пораждане на огнени кристали на мисълта и тяхното насищане в процеса на постоянен растеж. Нарастването на огнените кристали в себе си е събиране на кристализирани огнени енергии в Чашата, тоест в зърното на духа. Вече не мисълта, а самата същност на мисълта се отлага в Чашата. Чашата и зърното на духа са свързани завинаги и никога не се разединяват. Мисълта устремена към Мен и станала ритмично привична, дава кристал от сгъстена Светлина и когато този кристал достигне определен размер и напрежение, то той дава вече не Светлина, а лъч Светлина - лъч Светлина, отиваща на далечно разстояние. И носителят на Камъка става носител на лъча. И Камъкът – Съкровището, което е вътре, със своята постоянна Светлина преобразява всички обвивки, изтънчвайки ги. Но преобразявайки цялата същност на микрокосмоса, той въздейства на центровете, запалвайки ги и заставяйки ги да светят, като привежда в движение техните огнени колела или чакри. Ето защо думите „Устремете се към Мен, насочете се към Мен” имат скрито дълбоко трансмутиращо значение. Творящата мисъл на Светлината действа неизменно, преобразявайки нейния носител. Но и мисълта на тъмнината също. Затова обликът на тъмния дух е страшен със своето безобразие при оголената си същност. Но даже плътната физическа обвивка се обезобразява в значителна степен под влияние на привично ниски мисли. Голяма е разликата в това носител на какви кристали се явява човекът. Кристалните отлагания от черен огън са свойствени за тъмните служители, достигайки понякога значителна сила. Те - тъмните също действат по лъча на своя повелител. Тези тъмни излъчвания по ска́лата на огнените вибрации достигат до определена степен, по-нагоре от която поради своята грубост вече не могат да се

издигат, докато ска́лата на Светлината се издига нагоре безкрайно, губейки се в Безпределността. В това е силата и мощта на Светлината и слабостта и обречеността, а главно ограничеността на тъмнината. Тъмнината е крайна и ограничена, но Светлината е безкрайна и безпределна. Нищо не може да противостои на лъча Светлина. Има ли такава тъмнина, която да не изчезне веднага щом се запали светлината? Няма такава тъмнина. Тъмнината е безсилна против срещу вибрациите на Светлината. Цялата работа е само в степента на нейното напрежение и сила. Блещукащите затихващи искри не преодоляват мрака, но даже равно и чисто горящата свещ разсейва тъмнината наоколо. А колко пък могъща е Светлината на Слънцето! Аз Съм Слънцето на живота. Аз Съм Светлина от Светлината. Аз Съм Сърце, пламтящо в Лъчи.

515. Няма такова състояние на съзнанието, от което да не би могло да се устремиш нагоре. Накъдето и да увлекат съзнанието неизживените чувства, устремът не трябва да бъде прекъсван и ритъмът не се нарушава от нищо и при никакви колебания на астрала. За постоянството е говорено достатъчно, остава само да се направи то неотделимо условие на възхода. Разбира се, трябва да се пие и трябва да се яде. И цялата работа е в това, че потребностите на тялото не трябва да се поставят в главата на ъгъла. Нека нищо земно да не заема място в съзнанието. Нека то да тече пред съзнанието, нека да му бъде отредено известно място и време, но да не завладява съзнанието, но да не изпълва съзнанието, но нека само Светлината и това, което е от Светлината да звучи пълноструннo, за да не може облакът прах от настоящето да я закрива. На Земята не може да се избегне земното, но може и трябва да се разруши миражът на Майя, стремящ се да затъмни истински съществуващия свят, и с всички сили на духа и сърцето да се дерзае към Светлината, независимо от всичко. Не в паденията е работата и не паденията са страшни сами по себе си, но е губително нарушаването на ритъма на устрема. Затова Казвам: "Устремете се към Мен независимо от всичко, което може да става вътре или извън вас". Ценността на непрекъснатия устрем към Мен е огромна. Нарушаването на ритъма разклаща нишките на връзка. Изисквам твърдо осъзнаване неизменността на пътя и несломима вяра в това, че ще бъде преодоляно всичко, даже най-непреодолимото. Прашинки на деня и неизживени слабости, колко сте нищожни всички вие пред величието на безкрайния път към звездите. Нужни ли сте? Да, нужни сте, но само като стъпало за преодоляването. Затова ще Обърна всичко в полза. Затова няма да се оглеждаме към нищо. Затова наш е единствено пътят към Светлината. Затова побеждаваме и ще победим всичко.

516. Владиката Е центърът, възприемащ енергиите на Далечните Светове и предаващ ги на хората, вече пречупени през Неговото съзнание. Светлината, асимилирана от Йерарха, се предава на Земята претворена за разбиране от земните жители. "Дойдох да Донеса Огъня на Земята". Но този огън се низвежда от Йерарха и чрез Него. Друг път за възприемане на висшите енергии няма. Владиката Стои като Посредник между Безпределността и човешкото съзнание. Без Владиката езикът на Далечните Светове и на Безпределността би се оказал твърде отдалечен от човешкото разбиране. Но в Лъчите на Владиката висшите вибрации достигат до съзнанието. Затова пътят към Висшето извънпланетно разбиране преминава само през Владиката.

517. (19 октомври). Идват нови енергии. Те ще се влеят в човешките микрокосмоси. Те ще ги изпълнят. Те ще подтикнат човека към действия. Към какви действия? Накъде ще се втурне огнената мощ? Йерархията е фокус на пречупване на висшите енергии и, бидейки такъв, именно Йерархията Указва и пътя. Йерархията

Набелязва формите за проява на тези енергии, за да може огнената мощ вместо към разрушение да бъде насочена към съзидание. Сътрудничество или кооперация на всичко във всичко. Пробуждането на жените и осъзнаването на огнената психическа енергия са форми за проява от човечеството на новите пространствени енергии, тъй като само по този път, набелязан и утвърден от Йерархията, тяхната сила ще бъде насочена към съзидание, а не към разрушение. Планът за еволюцията на човечеството се издълбава от Нас в Лоното на космическото вместилище. Тънките Сфери на планетата са наситени с формите на бъдещите прояви. И в тези именно форми през човешкото съзнание ще се влива и новата огнена мощ. Но като пречупващ фокус Пребивавам Аз - Водещият Йерарх на планетата. И Заветът "Аз Съм Пътят, Истината и Животът" остава нерушим завинаги, но вече в ново, разширено, планетно-космическо разбиране на все тази същата единна и неизменна Истина на живота. Затова Учението на Живота се дава навреме. В своето планетно значение то ще се яви този лост, с помощта на който течащите енергии на пространството може и трябва да бъдат обърнати в нужното направление. Погледни как енергията на Моя Лъч, пречупвайки се през кристала на твоето съзнание по набелязаното от Мен русло, дава плодове, с които ще се храни човечеството. Но както в малкото, така и в голямото. И човечеството ще възприеме и вече възприема огнените повеи на еволюцията, утвърждавайки ги във формите, набелязани от Мен. Процъфтяват пустини, утвърден е трудът, изчезват класите, събуди се жената, утвърдено е изкуството и всенародното творчество и всички се учат. Така Моята Страна вече върви по пътя, утвърден от Мен и, изчиствайки несъвършенствата, все повече и повече се доближава до момента на съзнателното приемане на Моето Учение. И тя, първа приела в живота неговите основи за осъществяване, първа и ще пожъне неговите плодове - плодовете на Светлината. Само не трябва да се забравя, че новата раса няма да се спусне от небето на розови крила, а ще премине стъпалата на еволюцията с крака и ръката човешки, усъвършенствайки се и според силите изживявайки остатъците от предишните тъмни наслоения. А нима ти, вървящият с Мен, си станал вече съвършен? Нима не ти се налага ежечасно да се бориш със себе си и, утвърждавайки бъдещето да изживяваш миналото? Така също и на Любимата Моя Страна ще се наложи да се бори с тъмното наследство на миналото несъвършенство. Но съзнанията са освободени и вече готови за възприемане на Светлината, давана от Учението на Живота.

518. Пиши, Мой приятелю, пиши. Ти готвиш духовна храна за хората. Твоята мисия е велика. Осъзнай значимостта на даваните съкровища.

Тяхното съзнание вече е високо. Старата храна вече не удовлетворява духа. Трябва да се донесе нова духовна храна на силно гладуващите и жадуващите за нея. Мъртвите догми и мъртвите форми, покрити с кората на невежеството и неразбирането не са нужни. Вие, носещите новите хлябове на живота, ще дадете на великия народ принадлежащото му по космическо право. Затова се подготвяйте да бъдете Мои избраници и изпълнители на Моите поръчения. Поставените от Мен и изпратените от Мен ще тръгнат по лика на Великата Страна и ще разнесат Моето просто слово на сърцата, преобразени в огнището на страданията, изпитанията и труда. И както лъчът на утринното Слънце предизвиква ответната песен на нашите крилати малки събратя - горските птички и птиченца, така и Светлината на Моето Учение, донесена от вас на хората, ще ги озари. И събудилото се за Светлината сърце ще запее победната песен на духа. Огромно и дълбоко е значението на тези, които Аз Изпращам на подвиг за носене на Светлина. И ако слушаха Мен, ще слушат и вас, ако приеха Мен, ще приемат и вас, и ако възнесоха Мен, разпънатия на

кръста на позора, то ще възнесат и вас. Само че в Светлината на идващите Лъчи за вас няма да има нито разпятие, нито позор. Ще има радостен, напрегнат и наситен труд. Ще бъде трудно, много трудно, но чудно. Ще бъде чудно и наистина вашият живот ще се превърне в чудна приказка, в чудесна приказна действителност. Какво може да бъде по-радостно от подвига по внасяне на Светлина в живота на народите? Ще изчезнат оградите на личния живот. Личното ще стане народно. И вашата светлина, слята със светлината на народното сърце, ще се възнесе като най-добро приношение пред Олтара на Великата Майка на Света, гледаща с усмивка и любов към своите деца, намерили Я отново и отново върнали се при Нея.

А сега се учи как да утвърждаваш своята власт над човешкото съзнание и как да го владееш. И вече няма да има значение дали един човек е срещу теб или стотици, тъй като Моята Светлина, която е в теб, ще преодолява всяко противодействие, и колективно, и индивидуално. Но трябва да преминеш през това за съзнателно утвърждаване на растящата сила на своя дух. Беше като Иля Муромец: седеше и не знаеше за своята сила. Сега знаеш, тъй като Аз я Дадох и можеш да я прилагаш за утвърждаване на осъзнаването. Съзнания като мокри кърпи на Мен не са Ми нужни. Сега са нужни воини, но скоро, много скоро ще потрябват сеячи. Ъгълът на прилагане на енергиите ще се измени малко, но принципът ще си остане същият. Моят Лъч, преминавайки през очистената и подготвена твоя същност, ще се излива свободно и ярко върху всичко обкръжаващо – несъзнателно, тъй като Слънцето не може да не свети. И ако Аз Съм Слънцето на вашата планета, то и вие, прилежащите към Мен, ще бъдете слънца на духа в тези сфери, където ви Изпратя. Аз Укрепвам апарата на вашия дух за целите на особено напрегнатата бъдеща работа. Отнесете се съзнателно към процеса на подготовка, за да извлечете всичко от даваните за тази цел условия. Аз ви Водя и вашият живот, и неговите условия са в Моята Ръка. За вървящия с вяра във Владиката е подготвен пътя на победителя. Моята Ръка е грижлива и целта ѝ е известна. А за вас остава само победният път към Светлината. Бъдете спокойни в Моята грижа. Осъзнайте Моята Близост в живота и от живота. Аз не Съм с вас в облаците, а именно в живота. Не в безпочвените мечтания на покоя, а именно в действията. Влизам във вашия живот и Ставам самата същност на вашия живот. Утвърждавам себе си в него във всичко, което е от духа, във всичко, което е от Светлината, във всичко, което е от яркото, по-добро, велико бъдеще. Сега ти, после вие, после много и множество все от същото растящо единно семейство на хората, племената и народите, разширяващо се дотогава, докато наистина не стане едно стадо и Един Пастир. Моите Лъчи обединяват всички съзвучни на Мен духове, можещи да възприемат Светлината. Човешките апарати, пронизани от новите Лъчи, ще зазвучат всеки на своята висша октава. И зазвучали, ще се слеят в единен устрем към Единната Светлина.

Затова Казвам: "Гответе се!" Затова Казвам: "Ще Умножа силите. Гответе се за Великото Служене, тъй като нищо малко не е съвместимо с величието на бъдещето".

519. Имай предвид, че даваните възможности никога не се повтарят. Затова не ги изпускай. Изпуснатото може да бъде получено, но вече на друга вълна и в друга форма. Изпратената вест отлита в пространството. Да, ти си прав, висшето сътрудничество е улавяне на мислите на Учителя. Когато то е достигнато, то пред съзвучното съзнание се отваря необятно поле за творчество. Скоро ще достигнем до такова състояние на напрежението, когато ти ще можеш да пишеш винаги, когато поискаш, а не в определени периоди, както сега. Степента на възприемчивост на Моите

мисли ще нараства и Контактът ще се задълбочава, и накрая ще настъпи момент, когато ти ще можеш да дадеш или по-вярно да получиш незабавно отговор на задавания въпрос, даже независимо от присъствието на събеседник или даже да цяла аудитория. И тогава ти ще бъдеш в състояние да водиш беседа с когото поискаш на всякаква научна или философска, или каквато и да било тема, независимо от това познаваш ли предмета или не. Пълното сливане на съзнанията ще позволи да се докоснеш до резервоара на Моя Дух и да черпиш от там със свободна ръка. Но за това се изисква вече висша степен на Общуване, за която те Подготвям. Ние тръгваме по пътя на необикновеното, затова дверите на чудесното са отворени за теб. Когато ти се обръщаш към Мен с молба или изразяваш желание, Аз го Утвърждавам, ако то е от Светлината, а по-нататък следва вече неговото осъществяване. И когато Казвам: "Дерзай, чедо" - Искам да предизвикам дързновената сила на устремените желания за насищането им с Моята Светлина и претворяване в живота. Давам всичко, което способства за растежа на духа и ускорява напредъка. Утвърждавай устрема и хвърляй далечни котви на дързновени желания за реализацията им в своя микрокосмос. Ще Оформя трите тела и ще Отделя трите тела, и ще те Науча да действаш във всяко отделно и съзнателно на всичките три плана. Тройственият аспект на битието ще стане така също достъпен и явен, както явен и достъпен е физическият свят. Ще Дам и съзнателен достъп до Моята Кула. Несъзнателен вече имаш, макар и да не помниш "Часовете на щастие", но събираш техните плодове явно. Днес искаше да направиш опит за дълъг запис. Днес ще имаш този опит и ще изпълниш листовете, лежащи пред теб, макар в дадения момент даже и да не знаеш как и с какво. Но ние вървим по пътя на утвърждаване на възможностите в живота и в действията, и не теоретично, а практично осъществяваме всяка възможност. Вече Казах: новото, изливащо се в теб от извора на мъдростта, е неизчерпаемо и полето на неизследваното знание е огромно. Мисълта, насочена към Мен никога не остава безплодна, а се връща обратно, натоварена с Моя Лъч. По този начин, навлизайки в Света на Моето съзнание, навлизаш в океана на Безпределността, като ловец с мрежа. И накъдето и да хвърлиш мрежата, навсякъде има богат улов. Снопът от устремени енергии, изхождащи от твоя микрокосмос, влизайки в съприкосновение с океана на Безпределността засяга обектите на отговорите и всяка донася улов. Магнитната стрела на устремената мисъл привлича към себе си или поразява това, до същността на което се докосва, и се връща с ценен товар. Някога изпращаната вест са прикрепяли към стрела, увивайки я около стъблото. По същия начин и тук, напоявайки се със същността на пронизания от нея обект, стрелата на устрема се връща към изпратилия я. Затова е добре да се устремяваш към Далечните Светове, добре е да се устремяваш към непознати области. На пръв поглед, каква полза от такъв устрем, но формулата "Дерзай, чедо" е неизчерпаема по своята дълбочина. Уча на техниката на висшето познание. Психотехниката е сложна и най-интересна област на най-висшето знание, но без Учителя е съвършено недостъпна за никого. Случайните прориви са временни и не дават осезателни резултати. Но продуктите и произведенията на истинското изкуство служат като образец за несъзнателния контакт с резервоара на Безпределността. По такъв начин можеш да си представиш какво ще даде познаването на психотехниката под непосредственото ръководство на Учителя. Ето той идва - ученикът, нямащ нищо свое, отказал се от всичко, нямащ място даже да преклони глава, но владеещ възможностите и съкровищата, пред които бледнеят и помръкват всички богатства на преходното земно съществуване. Земните богатства не са наши, но съкровищата на духа са наши.

Осъществяваме Дори земните желания на любимите ученици за по-бързо изживяване и освобождаване от тях. Но този, който носи до гърдите си везните на Безпределността, притежава имунитет към илюзиите на Майя. Затова Казвам: всичко е позволено на позналия същността на земните притегляния. Затова Идвах в света в земна слава, заобиколен от целия блясък и богатство на земното величие и поклонение. Всичко земно беше наоколо в свръхизлишък от нейните най-добри плодове, но Моят Дух, който не е от този свят винаги и във всички условия Донасяше на Земята Светлината на височайшата мъдрост, достъпна тогава за хората и с нея народите благоденстваха. Книгата на Моя Живот дава Обликите, преминали земните животи във величието на земната слава или в труд и подвизи, или в приемане Чашата на страданията, но навсякъде и винаги носенето на Светлина и Благо на човечеството на нивата на Великото, никога и от нищо не прекъсвано Служене, са били тяхната единна и единствена цел. И ти беше с Мен, и далеч, и близо, и явно, и тайно, но винаги свързан с Владиката със своята сребърна нишка на сърцето. Отдавнашен сътрудник и син. И ето отново пред нас е полето на великия труд и подвиг. И отново твоят Владика те Призовава към голяма готовност, за да можеш в пълно въоръжение с огнената мощ, сега утвърждавана в теб, да излезеш в човешкото море за носене на Моята Светлина. И Книгата на твоя живот, като Книгата на Моя, да се украси отново със славната страница на новото утвърждаване на Моята Светлина на Земята.

520. (20 октомври). Да, това е вярно, енергията на възприемания Лъч може да се отлива в определена, желана за възприемащото съзнание форма. Откъде да се вземе мъжество или бодрост, или увереност в победата и как? Когато е създаден образ на себе си като владеещ дадено качество, трябва да си представиш как огнената енергия на Лъча го изпълва и оживява. Вибриращата сила на Лъча се влива в създадената форма и ѝ дава живот. Същият този метод се отнася не само по отношение на желаните свои качества, но също и към всяка мислеформа, създадена за определено въздействие върху хора и обстоятелства. И формата, създадена от мисълта, живее и действа със силата на Лъча, вложена в нея от нейния създател, над който е прострян Лъча на Владиката. Ето какво означават думите: “Действайте с указания Лъч”... и за благо. Тъй като оказаното доверие предполага, че силата на Владиката може да бъде насочена само към добро. По такъв начин съзнанието, слято с Владиката и намиращо се в Неговия Лъч, може съзнателно да действа със силата на Йерарха. И когато Владиката Изпраща на подвиг в Своите Лъчи, то пътят на посланика се постила със силата на осъществяването. Аз, Отецът, пребиваващ в теб, Творя. Така евангелската формула “Аз сам по себе си съм нищо, но Отец, пребиваващ в Мен, Той Твори” е вечна формула на живота и връзката на съзнанието на ученика със своя Владика. Тъй като всеки Владика е Учител по отношение на по-низшия от Него и ученик по отношение на Своя Владика, стоящ над Него по Стълбата на Йерархията. И така до безкрайност. И този Йерарх винаги е Негов Отец и Владика. Само в Лъчите си Те са слети в едно – вечно и неразделно. Владиката и Неговият Владика-Отец, стоящ зад Него Са Едно. Ето към такова сливане с Мен и Призовавам. И тогава, когато сливането бъде постигнато, ще познаеш не само Мен, но и Отца, който Ме е изпратил във вашия свят. Затова възможно ли е да си представиш цялата мощ на ученика, творящ със силата на обединените Лъчи - на Моя и на Моя Владика? “Да действаш с указания Лъч” - значи да навлезеш в осъзнаване на своята мощ. Властта и могъществото се заключават в осъзнаване на изпращаните Лъчи. Затова

Казвам: ще вършиш делата, които Върших Аз, ако силата на твоето сливане с Моите Лъчи бъде безпределна.

521. Пиши. Не е имало случай, когато съзнанието, устремено към Мен, да не е преуспяло. Колко прост, лек и неизменен е законът за висшето получаване. Все едно, че е даден ключ, вратата е отворена и трябва само да се влезе. Но съзнанието продължава да упорства, пребивавайки във външната тъмнина. Колко са те, знаещите пътя и отклонили се. Затова чулият Моите слова и неутвърдил ги в действие е нарушител на закона. Интелектуалното разбиране без прилагане в живота не дава плод. Затова виждаме големи интелектуалци, които са безплодни. Но даже простото и малко съзнание, но прилагащо упорито в живота даваните от Учението Укази, се намира на пътя на неотклонния възход. Защо е толкова нужно именно прилагането? Законът или Указът, приложен в живота и утвърден в действие, установява в микрокосмоса верига от причини и следствия, привличащи съзнанието със силата на своите утвърдени енергии в сферите на Висшия Свят. И когато целият живот на човека се основава на изпълняване на Указите, се създава могъщ магнит на заложените в него енергии, непреодолимо устремяващи съзнанието нагоре. Затова стриктното изпълнение на Указите трябва да окриля огнено. Радостта от претворяването в живота на Указите на Владиката е висшата радост за духа. Изпълнители на Моята воля, вас ли ще Забравя при смяната на времената, вас ли ще Оставя в Световете, когато всяко Мое указание, изпълнено от вас неудържимо ви привлича към Мен и ви приближава? Да тръгнеш след Мен значи да приложиш в живота и в действията Моите Завети. Има много слушатели, много съгласили се, но изпълнителите, изпълнителите са малко. Но колко малко са те, долепените до Мен със сърцето. И се възхищават, и проявяват многословие, и пламват с ярка, но мигновено угасваща искра, но изпълнителите, поставили Моето слово преди всичко и преди самите себе си са толкова малко, толкова неизказано малко. Затова този, който е преклонил своята воля пред Моята воля и който не само слуша Моите Думи, но и ги изпълнява, Утвърждавам в Моето Сърце като сътрудник на Светлината. Има също много читатели на Учението - не изпълнители, а именно читатели. Читателите на Учението, които не го изпълняват, ще си останат с печатните листове, но не с Мен. Когато цялото съзнание и целият живот са изпълнени със стремежа към действия за прилагане на Указите, светлоносимостта на микрокосмоса става явна. Светлината достига до степен на видимост. Ще Наречем пътя на прилагане на Учението в живота светлоутвърждаване. Пътят на утвърждаване на Светлината е пътят на изпълнението.

522. Който възлюби баща си или майка си, или дъщеря си, или жена си повече от Мен, не е достоен за Мен. Животът ще премине и свърши, ще си отидат един след друг всички от живота на човека и в момента на Великия Преход в Оня Свят, Невидимия, пътникът ще остане сам. Сам е дошъл в света и сам ще си отиде от света. Ще си отидат всички, но Аз ще Остана, Аз, не напускащ никога възлюбилото Ме сърце. Затова всички: и бащи, и жени, и деца - всички са временни: днес ги има, а утре са си отишли завинаги. Но Аз Съм винаги неотделим. По-близо от Мен няма никого и нищо, тъй като всичко, което ни заобикаля, не е действителност, а Майя.

523. (21 октомври). Следствието на мисълта е построено върху присъщата й енергия: и духовното, и материалното. Говорейки по същество, всичко е следствие на мисълта, тъй като всичко пряко или косвено е създадено от мисълта. Мислителната енергия сгъстява материята, включително до нейните уплътнени видими образувания. Тези образувания пребивават в пространството и даже начеват светове. Стрелите на

мисълта, забивайки се в лъченосното вещество на стихиите, пораждат от тях съответстващи образи, даже ако съзнателната или несъзнателната мисъл на човека не е успяла да й придаде определена форма. Така порочното действие покрай предизвиканите в съзнанието форми дава редица тежки образувания, понякога страшни и безформени в своето безобразие. Човек трябва да мисли ясносияйно. Мисълта за прекрасното поражда и прекрасни образи. И произнасяните думи са важни с това, че всяка изречена дума или понятие по своята същност вече създава в пространството нещо, което му съответства. Думите на увереност, бодрост, мъжество, твърдост вече в самите себе си носят тези творящи положителни импулси, имащи противовес в създаваните от тях във веществото на стихиите образувания. И тези именно образувания, силни или слаби, винаги, така или иначе, но незабавно предизвикват ответна реакция в нервната система на човека. Не става дума за звука на гласа или за звуковото въздействие, което също има място, тъй като магнетизмът на човешкия глас е огромен, а именно за въздействието на стихийната форма, предизвикана от произнасяната дума или понятие. И когато е казано, че човек е длъжен да даде отчет за всяка произнесена дума и се е указвало да се въздържате от произнасянето на думи напразно, се е имало предвид именно това скрито окултно творящо значение на мисълта, предизвиквано в съзнанието от всяка изказана дума. Но ако към това се прибави един или друг заряд от сърдечна енергия, често влаган в думите, то можете да си представите динамичната сила на творимите образи. Мислите и думите на ненавист и злоба са капки отрова, разлети в пространството. И тази пространствена отрова се налага да се диша от човека и хората, които го заобикалят. Предпазвайте се от безобразия. Мисълта е свързана със своя породител. Порождението винаги ще намери своя творец по канала, съединяващ мисълта с нейната “пъпна връв”. Породената мисъл е като птица на връв - само че тази връв няма с какво да се пререже. И човекът, бидейки неразривно свързан със своите порождения, създава сам на себе си свое невидимо обкръжение или свой свят, в който пребивава не явно сега, но явно и безизходно след освобождаването от тялото. Дали това е тъмница или дворец на духа, зависи от човека. Тъй като човек се явява свой собствен тъмничар или човек се явява свой собствен създател на прекрасни замъци в чудесните простори на Безпределността. Мислите творят обкръжението на човека според своята същност и пребивават със своя създател, докато не изчерпят върху него самия енергията, вложена в тях от самия него. Не можеш да избягаш от своите порождения - и от лошите, и от добрите. Затова благо на добрия мислител, носещ Светлина и на себе си, и на хората.

524. Е какво, приятелю Мой, ще пишем и днес. Днес Моята мисъл достига с труд. Болезненото състояние на организма пречи. Всяко неравновесие се отразява на възприятието. Но да се преодолее може всяко неравновесие и всяко състояние. То се преодолява чрез Контакта с Водещия Йерарх. Ако Аз Съм твоето благо, усмивка и крепост, то следователно Аз Съм всичко твое и всяко положително състояние на съзнанието. Моят Лъч ще го изпълни, оформи и утвърди, ако единението е здраво. Решението на всички въпроси и проблеми трябва да се търси в постоянното единение при всички условия на живота. Тежко ли е? Обърни се към Мен. Трудно ли е? Обърни се към Мен. Не знаеш ли? Аз ще ти Дам отговор. Колебаеш се в избора? Аз ще Укажа решението. Така всичко, което ти поднася животът, решаваме заедно. Без Мен не решавай нищо, тъй като без Мен ти си нищо. И всичко, което става с теб, пряко и непосредствено засяга Мен. И когато ти, получавайки удари от вън, си здрав в

единението с Мен, вражеската стрела се удря в щита. Обратният удар е неминуем и горко на този, който го нанася. А ти не желай на нанасящия лошо, не мисли за отговор, а по-добре го съжали, тъй като обратният удар от Моя щит е много осезаем за чупливите обвивки на земните жители. А ти си под щита. И тъй, ще се учим на непрекъснато единение от живота на всеки ден. То е необичайно трудно. И работата не е в това, че то отслабва, а в това, че между Мен и твоето съзнание нахлува крещящата суета на деня, която сега я има, а утре се сменя с нова. Да се пази сред суетата спокойствие и при напрежение съзнанието за Моята Близост е вече достижение и преодоляване на Майя на текущия час. А тя ще премине покрай теб и ще се смени с друга и няма да остави следа от своята, за момента властна и завладяваща убедителност на очевидността. Но Нашият път е по върховете, затова твоят враг - яркото покривало на Майя - трябва да бъде разкъсано и врагът победен. Но когато Аз Съм на първо място в твоето съзнание, не е страшен никакъв враг и всички чудовища на прага ще отстъпят пред теб, съзнателно вървящ в Моя Лъч. Всяко противно или трудно, или непонятно явление от твоя живот ще предизвиква коректив или Указ, тъй като се учиш и ще се учиш именно от живота. Няма отвлечено знание. И можеш да се порадваш на това, че твоят живот, засега външно също такъв, както и у другите, е толкова чудесно плодоносен под Водещата Моя Ръка. С опита от живота, усвояван и споделян с Мен, сваляме плодовете на Вечността и изпълваме с тях съкровищницата. Така протича натрупването на сока на живота в Чашата. Умей от всяко явление, като пчела от цвете, да събираш животворния сок на опита. И помни: не са нужни и не са важни самите явления, а е нужен и важен давания от тях опит. Явленията ще си отидат, а опита ще вземеш със себе си завинаги. Затова ученикът, вървящ съзнателно, е наречен събирач на съкровища. Но да се върви съзнателно може само с Мен и само с Мен да оприличиш себе си на пчела. Тъй като плодовете на земните тежести са горчиви и само Лъчът на Владиката превръща най-горчивото в най-сладко.

И твоят микрокосмос, като трансмутатор на идващите отвсякъде енергии, наистина става разпалено огнище, в което сред купчината димни въглища и прегорели шлаки се изковава чудесното блестящо острие на духа. Шлаките ще бъдат изхвърлени, неизгорелите въглища ще погаснат, но бляскащият меч на духа, закален в огъня, ще остане твое вечно неотнимаемо достояние. Той, завършилият своята закалка, е мечоносец. И вече не е нужно огнище и не са нужни удари, и гъстият задимен пламък. Той, мечоносецът, вече върви в живота свободен в духа, за да нанася със завоювания меч вече сам удари и да поразява тъмнината. И нека попадналият под удара на огнения меч на духа заради противодействие на Светлината да се сърди на самия себе си. Огненият меч се доверява на най-близкия ученик. Утвърждавам те във владеенето на твоето огнено оръжие.

525. Приеми Моя дар и помни: всяко обременяване на духа с външни обстоятелства носи и крие в себе си скъпоценен Камък, донасян при теб на гребена на противната вълна. Поздрав на вас, удари-двигатели, носещи съкровище на духа.

526. Разбира се, властта се заключава в овладяване на своята огнена мощ. Нейното осъзнаване привежда в движение центровете. Сумата от излъчванията на въртящите се колела на центровете определя една или друга степен на това могъщество. Как да се нарече великата, Единната, Всеначалната огнена енергия, няма никакво значение за този, който я е осъзнал. Тъй като творящата мощ получава действителна достоверност, тоест нейната сила се утвърждава в действие. Призовавам към Огнената

Победителка. Но преди всичко съзнанието трябва да бъде устремено към нея. Подхранвана от устремяването на съзнанието, тя расте и го храни. Съкровището изисква осъзнаване. Представителите на кокошата порода преминават покрай него. Гледат, но не виждат, слушат, но не чуват, а и да чуват, то - много лошо. Трябва да се гледа със сто очи. Съкровищата не се търкалят по пазара и ти трябва да ги намериш сам.

527. (22 октомври). Не, не може да има оправдание за необмислените постъпки, извършвани срещу приетото решение само защото някой иска това. Малко ли неща може да иска някой си. Ако волята е казала да или не, то нека така именно и да бъде. Трябва да се учите да пребивавате неотклонно в един път взетото решение. Подскачанията на волята са пагубни. Те разрушават монолита на микрокосмоса. И домът, разделен в себе си, не може да противостои на вихъра. Трябва добре да се помисли преди да се реши нещо, но решил, да не се отклоняваш от приетото решение, освен в изключително особени случаи. Резултатите от половинчатите решения губят магнетизма на убедителността и техният породител заприличва на тръстика, разлюлявана от вятъра. Ние Решаваме твърдо. Нашите решения не се Отменят. Владиката е непобедим. Учи се да даваш в своите решения заострения удар на целия микрокосмос в точката, която като таран с цялото свое същество се устремява към единственото решение. Трудно е да се противостои на силата на тарана. Пробива всяка стена. Така също и монолитността на решението разбива вълната на насрещните енергии.

528. Пиши, приятелю Мой. Пиши за това, че в този живот на страдания, сълзи и земни тягости не може да бъде намерено това, към което така страстно, така пламенно се стреми духът. Когато влачени от кармичната верига ние отново се връщаме в света на сълзите, ние все пак съхраняваме тук неясното, но мощно влечение към своята Надземна родина. И така вървим през живота, страдайки, измъчвани от стремежа по-скоро да разбием тежките земни вериги. Ние сме затворници в безпросветната плът и само невидимата Светлина, излъчвана от Мен, поне някак ни примирява с плътния живот и дава възможност на всеки да носи своя кръст. Но това е тук, а там, когато са отхвърлени покривалата на Майя и гъстата пелена на плътския свят, там ние сме свободни. Там няма болести, там няма и тяло, толкова тежко в своите движения. Там летим в пространството на Светлината, творим и имаме всичко, което поискаме. Тъй като там само мисълта влече, само мисълта единствено твори със своята сила всичко това, към което се стремим. И по силата на магнитното притегляне там ние пребиваваме само в това, което жадува нашият дух. И там Аз Съм по-близо. Там разстоянията, пречещи да бъдем заедно, нямат място. Там всичко живее с магнитната мощ на притеглянето. И този, който на Земята се е стремил, да кажем, към прекрасни звуци, там може да живее и да пребивава в прекрасното царство на неземните звуци, подвластни на неговата творческа воля, да твори, да живее с тях и с тези, които там със създаването на тържествени и чудни симфонии, украсяват според силите си Надземния Свят. Там ние творим и творчеството, незабавно вливащо се във форми видими за окото, става за нас реалност. И дисхармония там, на Висшите Планове, няма. Съзвучните с Лъча на Владиката съзнания там пребивават в света, учейки се, трудейки се и познавайки без край. И всеки свой стремеж, утвърден тук в плът, там получава проява и донася явен плод. Там летим и нямайки дом сме свободни в духа и можем да бъдем навсякъде, където поиска духът. Там летим, но всичко е движено от мисълта, свободна като птица. И разбилият своите тежки вериги на Земята там е свободен с великата свобода на духа. Аз Зова вас, Своите

синове, забравили Висшия Свят в обятията на Майя, към полетите, към щастието, към просторите на Висшите Сфери.

529. Светлозарният Облик на Владиката дава живот на всичко свързано с Него чрез нишките на сърцето.

530. (23 октомври). Изпращам ви своя поздрав отдалече. Обещаното не е зад планини, но как да Укрепя силите, ако не дам нагнетяване? Аз Мислех да ви привлека към съвместна работа много по-рано, но обстоятелствата още не позволяват. И очакването е тежко. Няма никой, който би заменил за Мен вас, преданите изцяло на Мен и на Моето Дело. Правилно е, че изграждате своя живот върху Мен и върху това, което е Мое. Къде са те, преданите? Затова Проявявам грижа. Вашият дом живее с бъдещето и с устрема в бъдещето. И изграждайки своя живот в ключа на бъдещето, няма да сбъркате. Искам да ободря вас, немногото, които имат място в Моето Сърце. Кой може да се похвали с близост до Мен? А вие сте в Моя Лъч. Аз Заповядах на Моите невидими сътрудници да ви охраняват от всичко, можещо да ви навреди. Аз Зная всичко, което става с вас. И вашите думи достигат до Мен. Но Аз Стоя на стража на вашето щастие. И не на временното, бързо отлитащо, а на щастието, привличащо ви в Отчия Дом. Ще бъдете с Мен, когато настане времето. Ще забравите тежестта на мрачните дни. Ще Изпълня с радост вашите съдове. Много зло се твори, много насилие. То не е от бъдещето, това насилие. Но кълновете ще повехнат на студа и са нужни парникови рамки. Устойчив парник и железни рамки. Но идва време, когато те вече няма да бъдат нужни. Съзидавам устойчивост на духа върху трудностите на живота от текущия ден. Корабът, издържал всички бури, може да бъде изпратен на далечно плаване и то самостоятелно. Безпомощни пътници не са нужни. Но закалените по пътя Приветствам. И може ли да се оплаквате от закалката, оформяща вашата светлоносна същност? Да се премине с Мен през всички трудности, неразделно в съзнанията - това не е ли достижение? Невинаги пътят е тежък, невинаги Владиката е далеч. Ще Дам възможност бидейки в света да влезете с Мен в яснотата на непосредственото видимо Общуване. Говоря за тънката видимост. Това е вашата награда за годините на страдания и тежък суров живот. Ще Направя вашия живот чудо. Ще Навляза в него вече явно, тъй като сте създали Моя Дом и сте го укрепили с вярност към Мен. И Аз, вашият Поръчител, за всяка сълза на болка и всяка капка пот за Моето Дело ще Въздам стократно. Говоря за въздаване не защото вървите заради него, а защото когато е много тъмно е благо да се помисли за неизменността на великата радост на бъдещето. Аз Съм с вас. Не се покривайте с призраците на деня. Нека с тях да живеят другите, а вие – само с Мен, и нека вашата мисъл да тече единствено само за Мен. И не само кесаревото – Кесарю", но и на изискванията на деня отдайте дължимото, за да не се изправите пред съда на деня и и да не бъдете подложени на осъждането на минувачите. Вършете честно всичко, което изискват от вас условията на живота, но между тях и себе си поставете Мен. И тогава ще преминете битката без да претърпите загуба и само нараствайки по сила. И колкото по-сурово, по-сгъстено и безизходно е обкръжаващото, толкова по-близко Съм Аз, стоящ зад вас и протегнал Своята Ръка за охрана на Моите. Вие сте скъпи за Мен, но в мрачината на последните и тежко преминаващи дни осъзнайте насъщността на Моята грижа и Моя Лъч, водещ към благо. И тъй, стъпвайки твърдо в Лъча отново напред, към заповяданото щастие.

531. Да твориш с волята на Изпратилия – това е основата на Йерархичната Стълба. Това не значи, че посланикът не притежава воля и е лишен от нея, даже обратно,

неговата воля е като пламтяща огнена пещ. Но тази воля е дотолкова пълно слята с волята на Висшия Йерарх, че творейки с волята на Висшия той проявява своята воля. Сякаш в призмата на неговата собствена воля се пречупва Водещата воля, но в пълен хармоничен акорд, без нито един дисонанс. И ако някой мисли, че има обезличаване и подчиняване, или загуба на своята Индивидуалност, то той мисли неправилно. Висшият Утвърждава и Поддържа всяко зърно индивидуален устрем, ако то се намира в съзвучие с Космическите Закони. И ако все още може да има разминаване с тях на низшите стъпала от Йерархичната Стълба, то на висшите него го няма. Всеки микрокосмос е ценен със своята неповторима Индивидуалност и различието и разнообразието на Индивидуалностите създава богатството и красотата на Висшите Светове. В Космоса няма еднообразие. Какво би било, ако всички бяха само поети и пишеха съвършено еднакви стихове? Ценността на творчеството е в неговата разновидност. Няма две съвършено еднакви човешки лица. И така е във всичко. Лъчът на всеки Владика е индивидуален по своя психофизически строеж и състав. И целта на човека е да утвърди в себе си самопроизводни лъчи, да се потопи със своята светлоносна същност в Лъчите на своя Космически Отец – Йерарх и в тези Лъчи и под тяхното въздействие да прояви цялата красота на аспектите на своя дух, да загори с всички огньове, както се разгаря скъпоценният камък със своята светлина под действието на лъча светлина. При пълното сливане с Водещата воля става не унищожаване, а най-ярко утвърждаване на Индивидуалността и всичките ѝ потенциали. И когато става дума за жертви, откази, отричане от каквото и да било, то всичко, от което трябва да се отрече човек, това е неговото животинско наследство, неговото низше “аз”, неговото его. Лунното наследство на мъртвата планета се отхвърля както пеперудата отхвърля пашкула, за да влезе в новия живот на крилати възможности. В пашкула на мъртвата изживяна форма не може да се лети и тя не е нужна. Братята на човечеството са изявени в Своето Братство с това, че всички изразяват една и съща Единна Космическа Воля, пречупена хармонично и в пълно сливане през ярката и неповторима Индивидуалност на всекиго. Затова когато и където и да се е давало Единното Учение на когото и да било от Тях, стоящите на дозор на планетата, в него няма и не може да има противоречие. И даденото преди хиляда, две, десет хиляди години е също така истинно, както даваното сега. Разликата е само в това, че по-рано даваното е съответствало точно на епохата и стъпалото на развитие на расата, народа или племето, на които то е било донасяно. Точно по същия начин, както и сега даваното Учение съответства на духа на времето и новото стъпало на развитие на човечеството. Трябва да се разбере Великото Единство на Единния Източник на Мъдростта и не само на земната, но и на планетно-космическата на цялата наша Слънчева система. Ако целта на човечеството са Далечните Светове, то то ще се приобщи към тях в Лъчите на Висшата Мъдрост, единна за всички светове. Единението и хармонията на съзнанията е форма на проява на Висшия Свят. Всичко е Единно, всичко е Слято при яркия и пълен разцвет на всички висши възможности, заложени във всяко индивидуално съзнание на Носителите на Светлина. Трябва да се разбере единството в множеството.

532. Мисълта е ключ, отварящ и приближаващ това или този, към което или към когото тя съзнателно или несъзнателно е насочена. Но съзнателността удесеторява следствието.

533. (24 октомври). Трябва да се премине и през самотата. Самотата е съдба на избраните. Само силните духом я издържат. Човек умира в самота. Умира сам лице в

лице със самия себе си, а така също се и ражда, устремявайки се сам в материята. И Аз на кръста Бях Сам, и Жана Д`Арк на кладата беше сама. Всички велики подвизи на духа се извършват в самота. И колко пъти възлюбеното братство е оставяло Сергий сам, отделяйки се от Него в духа. Даже се е отдалечавал от тях в тази неизбежна велика самота. Тази самота се обуславя от Индивидуалността на придобивките. И всичко, което човек преживява или изпитва, той го изпитва индивидуално. Може да живееш с човека заедно в един дом или даже в една стая и да пребиваваш в напълно различни сфери, да живееш напълно неподобен, различен от него живот в своя свят. Даже при тесните групировки на учениците или съдружниците индивидуалността на изпитанията и животът на всеки си остава различен от най-близкото съзнание. Формулата "Ще дойда сам, ще дойда в проявен подвиг" изразява именно наличието на това условие. Мълчаливият Свидетел - съкровеният център на микрокосмоса винаги пребивава сам, Безгласен и Безмълвен, отделен от всичко в своята съкровеност, записвайки жизнения филм на своите обвивки и всичко, отнасящо се до тях. Трудно е да се съвместят противоположностите, трудно е да се разберат двете различни и противоположни начала на единната вещ и разбирайки ги, да ги слееш в едно. Как да се съвмести единството на реалността с индивидуалността на придобивките и единния неделим живот на Космоса със самотата на познаващия го център? Как да се съвмести кооперацията с индивидуализацията, и сътрудничеството и единението с Владиката със самотата? Дребното съзнание ще се оплете безнадеждно в противоречията. Но в примера на оркестъра виждаме как индивидуалността и майсторството на отделния инструмент не нарушават, а именно обратно – усилват общата хармония. На едни и същи инструменти и в една и съща нота не може да се изпълни нищо, без да става дума вече за сложните неща. Така и величествената симфония на живота се изпълнява на най-сложните инструменти на духа от най-всевъзможни степени на съзнанията и тяхното различие и разнообразие само обуславят сложността и красотата на изпълненото произведение, което се нарича живот. Да изпълниш хармонично и изкусно своята партия, без да внасяш дисонанс, а само обогатявайки и изтънчвайки цялото, е и задачата на кооперативното начало. От една страна Индивидуалността не трябва да се хвърля в обятията на егоизма и да затъва в сферата на ограниченията на личността, от друга - утвърждаването на величието на своя индивидуален център не трябва да създава нито изолация, нито откъснатост от единния живот на Космоса, нито откъсване от хората, от техните нужди и страдания. Затова е и трудна за постигане формулата: "Да бъдеш в живота, но не от този живот, да бъдеш в света, но не от този свят". Тъй като някъде съществува друг свят, където във великата и вечна хармония на живота се сливат в едно индивидуалното и космичното, без да губят нищо в своите аспекти на все това същото Единно цяло, а само взаимно обогатявайки се в това висше сливане. Величието на Космоса е построено върху величието на ПРОТИВОПОЛОЖНИТЕ НАЧАЛА.

534. Пиши, Мой приятелю и днес. Ще преодолеем и въздействието на чуждата аура. Тя е вредна не сама по себе си, а защото привлича страничното и външно влияние и пречи на проявата на психическата енергия. И ако Аз, посещавайки в Палестина едни или други селища не Бях в състояние да извърша в тях чудеса поради неверието на техните жители, то няма ли и ти така при съприкосновението с низшите аури да не бъдеш в състояние да проявиш възприемането на тънките енергии? Бъди винаги на стража и помни, че сред хората има твърде много гасители, парализиращи енергията или пък представляващи канали за гасителите от Тънкия Свят. Но при нашия

двустранен Контакт въпросът стои малко по-иначе. В случай на подобни явления Контактът се усилва и страничните излъчвания се изхвърлят със сила от магнитното поле на съприкосновение на нашите съзнания. Вече Казах: никой и нищо не може да бъде преграда на твоето Общуване със своя Владика. Има много такива, съзнателно и несъзнателно посягащи с нахлуване в тази свещена връзка. Но непробиваемият доспех на единението с Учителя преодолява и може да преодолее всяко въздействие, и да пресече всички опити за нахлуване. Техните опити или влияния идват от вън. Нашата връзка се установява отвътре, върху плоскост, недостъпна за техните съзнания. И трябва само да отскубнеш своето съзнание от затворения кръг на низшите вибрации, издигайки го към Мен. Може даже да гледаш надолу и да виждаш теснотата на земните условия, но със съзнание вече слято с Мен, тъй като имунитетът, пораждан от Контакта, няма да допусне прекъсване на връзката. Обърни внимание на това как външните обстоятелства по време на записа през цялото време се задълбочават и това, което би било изцяло немислимо преди известно време, сега се извършва леко и свободно, прилагайки само по-голямо усилие. И вече нито външният шум, нито човешката реч не прекъсват течението на записа. Извършва се задълбочаване и изостряне на възприятията и попътно с твърда ръка се побеждават случайните препятстващи външни условия. Такива препятствия в една или друга форма, отвътре или отвън ще има винаги. Затова Приветствам победата над тях. Нека волята да се приучи да върви по набелязания път, без изобщо да се съобразява с нищо, което е дадено само за преодоляване, като материал за утвърждаване на желаната степен на мощта на волята. Трябва само да се знае точно и определено, твърдо, отчетливо и уверено какво иска волята. “Аз искам да бъде така” - казва закалената воля. И именно тъй, по лъча на най-тънката огнена енергия се комбинират обкръжаващите низши енергии на външните условия. Не могат да не се подчинят и да не изпълняват, тъй като са по-низши. Хората не могат да противостоят и да те задържат, тъй като зад теб Съм Аз, а да се борят с Моя Лъч, в който си ти и с който действаш ти, не е по сила на слабото човешко съзнание. И тъмните, и то от значителни степени, биха искали да те унищожат, но са безсилни, тъй като са парализирани от силата на Лъча до състояние на безсилие. Осъзнай своята мощ. Прилагай я във всичко за утвърждаване на своето могъщество в живота върху делата на всеки ден. За какво тогава ти се дава този тежък напрегнат живот при толкова неблагоприятни и трудни условия, ако не затова, да научиш твоя дух в тях и върху тях на прилагането на огненото оръжие. Усещането на обуздана и сдържана в себе си сила беше правилно. Радостно и весело е да осъзнаваш в себе си пулсацията на сдържаната огнена мощ. Можеш да ѝ позволиш да изтече в думи, шеги, бъбрене, обиди, огорчение и всички, и всякакви низши чувства, но опази съкровището. Колко труд и страдания са положени за това да се придобие то и осъзнавайки да усетиш неговото присъствие. Но един път осъзнал пътя на придобивките, можеш да вървиш по-нататък само разширявайки степента на нарастване на силата. Не действията, не напрежението, а именно отсъствието на сдържаност и равновесие обезсилва неимоверно. При условие на волево обуздаване на огнената сила на напрежението и постоянното и съзнателно нейно сдържане може да се издържи продължително и най-силното нагнетяване, запазвайки при това радостното и пълно усещане на своята мощ и не изпитвайки тягостното чувство на изразходване и изтощаване. Можеш да бъдеш мълчалив, произнасяйки най-дългата реч и сдържан в изразходването на енергия, извършвайки цял дълъг ред действия. Мълчалива реч може да се нарече речта, където във всяка дума се влага не цялата, а само известна част от

нейната сила. Възможно е в много кратка реч да изчерпиш себе си докрай и жребият на опустошеното съзнание е жалък. Но може и трябва във всяко действие на всяка цена да се избегне изчерпаността. Изчерпаността на действието е равносилна на унищожаване на целия свой запас от огнена енергия или на изхвърляне на съкровищата от психическа енергия под краката на двукраките. “Не мятайте бисерите пред свинете и не хвърляйте съкровищата на псетата” е завет, имащ двояко значение. И едното от тях се заключава в това, че енергията трябва да се отдава точно толкова, колкото това е неизбежно необходимо и нито на една йота повече. Човекът изчерпал себе си незабавно става обект на нападение и именно от страна на тези, за които е изразходил своята скъпоценна мощ. Помни: мълчаливостта и сдържаността са бентове, преграждащи огненото съкровище от изтичане и разпиляване. Истинската мълчаливост се заключава не в произнасяните думи, а в самия процес и способ на тяхното произнасяне, тоест в това как именно става изразходването на огнената сила.

535. Сливането с Висшия Свят е достъпно за този, който пребивава в него и в мрака на нощта, и денем, винаги, и го утвърждава в своето сърце.

536. (25 октомври). Слушай Моите Призиви и не се отвличай със суетата. Суета е всичко, което не Съм Аз. Суетата се дава за осъзнаване и преодоляване на нейните вибрации. Отдавна Казах: “Тъй като всичко е суета и мъчение за духа”. Земният живот е голямо мъчение за нашата огнена същност, затворена в тъмницата на низшата материя. Но само в тези условия тя може да получи своето оформяне. Колко време е било необходимо за да се оформи физическото тяло? Милиони години. Така също и за астрала. Астралното тяло е оформено почти у всички. По-зле е с менталното. У болшинството то се намира в процес на оформяне. И само отворените огнени центрове ознаменуват със себе си великия момент на началото на оформяне на огненото тяло, което единствено от всички остава с нас през всички въплъщения като носител на зърното на духа. Разбира се, зърното на духа е било винаги с нас, е и ще бъде, но оформянето на огненото тяло е свързано с процеса на разширяване на съзнанието. Съзнанието се издига в сферата на тънките енергии и вече в тях светът утвърждава своята проява, тоест огнената Чаша на безсмъртието става достояние на човека. След така наречената смърт много от низшите съзнания спят. Когато е отхвърлено астралното тяло и човек остава само в менталната обвивка, как може да живее и да пребивава съзнателно в нея духът, ако тук, през живота на Земята неговата ментална дейност се е свеждала до нула и само низшите чувства са изпълвали съзнанието? Следователно натрупването на елементи, съставляващи същността на една или друга сфера: астралната, менталната или огнената става в условията на плътния свят и оформянето на съответстващи проводници или тела обуславя тяхната свобода за функциониране на Висшите Планове. Затова мъчението на духа в плътта, бидейки тежко, донася плодове, заради които може и трябва да се приеме кръстът на разпъването на духа в материята. Когато е осъзната великата цел и предназначение, може да се изтърпят тежестите на плътното съществуване. Пробуждането на огненото тяло означава дълбок и съществен прелом по пътя на възхода на духа. Когато сред димните условия на Земята се надигне и разцъфти огненото цвете на духа, за Нас е радост. Още едно съзнание се приобщава към Нас и застава в Нашите редове. И ако от милиардите хора някъде и у някого се събужда огненото съзнание, било то тук или там, или във всяко отдалечено ъгълче на земното кълбо, цялото Братство Знае за това, Водещият Следи и Лъчът е на стража. Ние, стоящите на Великото Бдение, грижливо Опазваме огнените цветя на земната градина.

Затова можете да си представите доколко важно и значително вече в планетен мащаб е появата на огненото съзнание. И веднага щом ученикът е готов, се Явява Учителят, тъй като събуждането на огненото съзнание и встъпването във веригата на Йерархията се обуславят взаимно. Разбира се, избираме ученици и преди отварянето на огненото цвете, но по особен лъч и при наличието на съзнателен устрем към Нас. Наричаме огнено събудилите се Наши синове, тъй като Ние Сме от огъня. Отварянето на огнените центрове изисква особени условия. Трябва да бъдеш извън градовете и низините. На височините, в режим на студ и особена профилактика на духа и под непосредственото и пряко наблюдение на Учителя се извършва великото действие. Отварянето на огнените центрове на възхождащия дух е всепланетна радост. Векове Очакваме избраните, за да дадем в нужния момент нужните условия и най-близкото Ръководство. Тъй като моментът на пробуждането е Наш празник.

537. Устремете се към Мен, тъй като “Аз Съм ваш Застъпник и Приятел, и Баща”. Приближавате се с устрем. Живата връзка с Владиката вибрира с възможностите и неочакваността на вечно новите съчетания на все тази същата велика, единна Истина на живота. Изворът, бликащ във вас, е вечно нов. Не се повтаря нито една струя. Богатството на Безпределността не пресъхва в своята несвършваща новина. Спирален възход на духа, спирално разширяване на съзнанието. Устремената спирала не се повтаря в нито една точка. Бъдете спокойни в увереността за приобщаване към вечно течащия извор на Великото Знание. Никой не може да отнеме от вас, устремените, това, което принадлежи на вас по Космическо право. Възможно е да се измени и наруши човешкото право, но космическото – никога! И Аз, вашият Застъпник, Стоя на стража за това нито една частица от предназначеното за вас да не отмине покрай вас и да бъде дадена навреме. И веднага щом готовността на съзнанието е проявена, получавате според степента на неговата вместимост. Лъчът, който ви озарява, е трансмутиращ Лъч. С постоянното осъзнаване на пребиваването в Лъча усилвате процеса, ускорявайки го подобно на това както отварящите се листенца на лотоса поглъщат жизнената сила на слънчевия лъч. Взаимният устрем е основа на успеха. Устоите на сребърния мост, който ни съединява, се разполагат върху устоите на основите на двата центъра: центърът на устремяващото се съзнание и Центърът на Отговарящото съзнание. Отговарям на зова Аз. И познаващият център, и Отговарящият Център - ние двамата се носим в пространството на познаваната Безпределност, непрекъснато обогатявайки съзнанието с нови елементи на знанието. Всезнанието е явление, към което се стреми всичко в Космоса. И кой може да каже, даже Височайшият от Тези, до Когото се е докоснало нашето съзнание, че Той е достигнал всезнанието? Великото Знание, достигнато на даденото, достъпно сега стъпало, бледнее пред другото, новото, постигано на следващото и по-висше. Утвърждавам Безпределността на Знанието. Утвърждавам възможността за безкраен възход. Утвърждавам, че в Лоното на Майката на Света най-дръзновеният устрем към Най-Височайшето Знание ще намери своя отклик и ще бъде наситено. Утвърждавам: наистина това е така. И Свидетелствам с Моята Дума за неизчерпаемостта на Космическите Съкровища. Когато е оформено огненото тяло и магнитната сила на устремените от микрокосмоса енергии е проявена в действие, процесът на непосредствено получаване на космически знания става напълно естествен, прост и достъпен. И не трябва да се ходи на училище или в библиотеката. За какво са ти листата от градината, когато можеш да вкусваш огнените плодове? Така заповяданата велика формула остава жива и действена в цялата си магнитно-огнена вибрационна мощ,

сега още по-изострена и актуална със своята магнитно-плодоносна същност: “Търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви отворят, искайте и ще ви се даде и... в пълна мярка, стръскана, натъпкана и препълнена”. Могъщият Космически Закон е в действие винаги. И сега той е напрегнат както никога. Търсете безпределното знание.

538. Кажи на хората: утвърждаването на мира е утвърждаване на Светлината. Ние Използваме международната трибуна, за да го прокараме в живота на всички народи.

539. (26 октомври). Мнозина мислят: “Аз съм лош човек. В мен има толкова недостатъци, Учението не е написано за нас и даровете на духа не са за нас”. Това не е вярно!!! Не за праведниците Дойдох Аз в света и не за съвършените се дава Моето Учение. И къде са те, съвършените? Но около Мен бяха разбойник, блудница и митари, и прости хора с всичките си недостатъци и слабости. И ги Приближих, и те бяха нужни. Колко топлички, може би и добри, се оказаха ненужни. Тъй като топличките не са Ми нужни. Така че лошотията не е препятствие, а кръст. И този кръст трябва да се вземе върху себе си и със себе си. Своята лошотия трябва да се вземе със себе си и вземайки я върху своите плещи за преодоляване, да се тръгне след Мен. Как да се тръгне? Да Ме следват сутрин или вечер, или само в известни дни, или в периоди на подем, или според настроението? Нужно е непрекъснато следване. Нека човешкият път да се извърви в Моята Светлина. Веригата от породени някога причини кармично предизвиква неизбежни следствия и постъпки и е почти невъзможно те да се избегнат. В това е тежестта на кръста. Но са важни не постъпките, а мисълта, която ги съпровожда. И ако тя правилно оценява отзвука на подлежащото на изживяване минало, то коренът на бъдещите подобни прояви се пресича дълбоко. И не това е толкова важно, колкото е важно да се разбере: нито постъпките, нито делата, нито характера и нищо от миналото не може да служи като преграда за единението с Владиката. Единението се утвърждава и поддържа упорито, настойчиво и въпреки всичко. Да паднеш духом и да оставиш Владиката поради осъзнаване на своята непригодност значи да пресечеш своя път и да отдадеш себе си във властта на тъмнината. И според непрекъснатостта и устремеността на следването Ми, отначало незабележимо и малко по малко, а после и явно, ще започнат да падат израстъците на тежките тъмни натрупвания на миналото. При неотклонност Моята Светлина преодолява тъмнината на съзнанието, което върви след Мен. И не с това са страшни минутите на слабост и падение, и че мрежите на миналото са оплели човека, не това е страшно, а е страшно и опасно откъсването от Владиката. Следвайте, без да се откъсвате, независимо от всичко, въпреки всичко, въпреки всички и всякаквите свои недостатъци и ние ще победим всичко. Колко такива има, сломили се под тежестта на собственото несъвършенство и отпаднали. Кръстът трябва да се вземе и вземайки го да се следва независимо от неговата тежест. Да признаеш себе си за недостоен да следваш пътя, да следваш Светлината поради своите несъвършенства, е по-лошо от самоубийство. Тъй като даже самоубиецът поразявайки своята същност все пак има, макар и някаква надежда някога да се изтръгне от ужаса на астралните водовъртежи и вихрите на низшите слоеве и все пак някога някъде да се издигне. Но на какво може да разчита този, който съзнателно е пресякъл спиралата на еволюцията на своя дух? И ако последствията от самоубийството на тялото са страшни, тъй като много пъти превъзхождат всички възможни ужаси на земния живот, то какво да се каже за самоубийството на духа?!? Нищо! Никакви слабости и пороци не могат да служат като преграда за следване на Владиката, тъй като всички те, при условие на устременост, са

обречени от неговата сила на изживяване, преодоляване и унищожаване. Учението се дава за вас, лошите и простите, и с всички ваши недостатъци. Следвайте го неотменно. И вашата лошотия ще се превърне в сияние на Светлината под трансмутиращите Лъчи на Водещия Йерарх. Вършете своите дела в Моята Светлина и те ще станат кристално прекрасни.

540. Приятелю Мой, как ще направляваме своите крачки в живота? Ние Сме Изсекли прекрасен План в сияйното вещество на стихиите и Ние Изпълняваме и Утвърждаваме този План на Земята. А какво си направил ти? Изсякъл ли си ти плана на своя земен живот и на послесмъртното съществуване? Следваш ли го? Взел ли си своята съдба в своите ръце или все още чакаш, че някъде и някой ще направи всичко вместо теб, както това правят майката и бащата за новородения младенец? Приятелю Мой, време е да осъзнаеш и своята сила, и своята отговорност за еволюцията. Отсега вземаш своята съдба в своите ръце твърдо и необратимо. Състоянието на опекунствано дете си е отишло окончателно в миналото. Сам си формовчик и то съзнателен, на своята съдба. Сам си властелин на своето бъдеще. Как да започнеш? Както винаги и във всичко - от малкото и най-малкото, за да се научиш после да премесваш грамади. Ние Създадохме План, и ти създай план, свой план на своя живот. Цикълът на живота е подобен на цикъла на деня. С него и започни. И вечер, преди заспиване, и сутрин, събуждайки се, набелязвай план за действие. Раздели делата на външни и вътрешни, на ставащи в микрокосмоса и извън него. И на първите отдели особено внимание. Помни: няма никакво значение какви вибрации се устремяват към теб от вън, но реакцията на микрокосмоса на тях е важна необикновено, и нея именно ти можеш да контролираш и планираш, и да следваш набелязания план с твърда, желязна неотклонност. Не това осквернява човека, което влиза в него, но което излиза, тоест енергиите, излъчвани от него в отговор на външните въздействия и пораждащи кармични следствия. Планът за изпълнение на набелязаните за днес реакции трябва да бъде спазен. В случай на отклонение, той се изпълнява или довършва на следващия ден. Задачите се дават сам на себе си за неотклонната им реализация. Енергиите на микрокосмоса се привеждат в порядък и равновесие. Разпиляване на енергия не се допуска в никакъв случай. Вечер може да направиш равносметка на изпълнението на плана и да отбележиш сривовете. Може и да се детайлизира, тоест вече на дреболии, преди нещо да се извърши, да се реши как ще бъде направено или изречено. Трябва съзнателно да се внесе контрол - планов контрол преди всяко действие. Не трябва да има необмислени и не разрешени от волята нито думи, нито действия, нито постъпки. Рефлекторните действия се отстраняват напълно и нека тези, които искат, да се търкалят надолу върху колелата на рефлекторните прояви. Рефлекторността е твоят най-стар, древен и най-опасен враг, тъй като узурпира твоята власт над своя микрокосмос. Не допускай врагът да се проявява в нищо: нито в голямото, нито в малкото. Утвърди ежедневен план за борба с рефлекторността и го приложи в живота. Разбери, веднага щом твоят микрокосмос започне да се подчинява на твоята планова воля и започне да изпълнява набелязаното от нея неотклонно, ще придобиеш способност и сила да планираш така леко вече и външните енергии. Тъй като тяхната същност и способност да се подчиняват на волята, както вътре, така и вън, е една и съща, само полето за проява на волята е различно. Помисли колко трудно е да се спре физическата рефлекторност на физическите движения. Главата се клати, ръцете махат, краката ритат и цялото тяло ходи, тресейки се. Това е съвременният цивилизован човек, загубил културата на духа. Опитай да

извлечеш всички енергии от разпуснатите части на тялото и, събрал ги в центъра, да установиш абсолютно спокойствие и неподвижност на тялото. Извънредно трудно е. Способни са само малцина, дори от учениците. Опитът е много интересен и поучителен. Енергиите се прибират от периферията към центъра. Отначало в уединение, лежейки или седейки, после вече сред хората. И когато действа, да кажем, центърът на гръкляна и човек говори, ръцете и краката, и тялото остават в абсолютна неподвижност. Огнената енергия се контролира твърдо от волята. И това е също много трудно, но нужно. Трябва най-после да се научиш да владееш своите енергии. Обичайното състояние на тялото е пълната спокойна неподвижност. Така планът за преобразяване на себе си и утвърждаване властта над своя микрокосмос ще стане актуален и ще навлезе в живота. Животът ще се превърне в най-интересна лаборатория за изготвяне на Философския Камък на вечния живот, тъй като от малкото и най-малкото ще се роди голямото и огромното. По същия начин и енергиите се извличат от тънкото и менталното тяло в центъра за обуздаването и управляването им. Но за това после.

541. Ще пишем и днес, но облакът прах на текущия ден замъглява чистотата на възприятието. Какво е по-звучно от Мен? Какво закрива отново Моя Лик и заглушава Моя беззвучен Глас? Постоянното държане на Облика на Учителя в третото око побеждава крясъка на суетата. Призовавам към утвърждаване на това най-трудно условие и Указвам, че без него не могат да бъдат победени низшите плътни енергии. Тъй като само тогава се създава един вид свързваща тръба за тънките енергии, в която се разбиват вълните от вибрации на обкръжаващата сфера. Това е и непосредствената връзка без странично препятствие, или чужди елементи. Няма значение дали Аз Съм тук или зад пределите на далечината, но нишката от тези свързващи енергии при своята еднородност установява възможност за непосредствено Общуване. И само допускането на мисли от чужд род и откъслеци от обичайното дневно мислене нарушава Контакта. Психотехниката е най-тънка наука и тя изисква съблюдаване на известни условия, първото от които е чистотата на единичния проводник. Съсредоточаването помага, но главната сила е в пълнотата на сърдечния устрем. Да възжелаеш с цялото си сърце, с цялото свое същество сливането с Моя Лъч означава и установяването на този контакт. Цялата земна същност ръмжи и всичко обкръжаващо се изправя срещу Висшето Събеседване, но „чудовищата са крака на престола” и ще заставим всяко въставащо против нас естество от материалния свят да ни служи. И колкото по-високо се трупат препятствията и по-силно противоборства низшата земна сфера, толкова по-високо ще израстваш ти и твоята сила, с която ги преодоляваш. По ръста на препятствията и противодействията можеш спокойно и твърдо да съдиш за своя ръст и да се радваш на явните показатели за своята растяща мощ. И ако срещу теб въстава обкръжаващото, то срещу Мен е самият паднал Ангел, който също някога е бил Носител на Светлина. Радвай се на растящите противодействия, тъй като това е сигурен признак за утвърждаване на трите самородни лъча.

542. Владиката Утвърждава в теб извора на непресъхващо Знание, който ще се излива в света все по-силно и по-силно според твоя растеж. Дали ще се излее под формата на Записки, думи или мисли през призмата на твоето съзнание вече няма значение. Изпълването на пространството е също така важно, както и изпълването на листовете със Записки. Също така силна е и вибрацията на произнесената дума.

543. (27 октомври). Законът за съзвучието управлява света. Този закон е във всичко, тъй като родствените противоположности на единната вещ се съединяват по

съзвучие. Можем да го наречем също закон за съответствията. При създаването и изпълнението на плана на своя живот, без значение дали големия или малкия, се създава форма на желаното действие, качество или условие и в тази форма се налива енергията, която е съответстваща или съзвучна. Например ученикът казва на себе си: „Утвърждавам своята власт над несъзнателните рефлекторни движения на тялото. Днес аз ще заменя така наречените нервни движения със състоянието на покой". После следва създаване на сърдечно-ярък образ на себе си, проявяващ даденото свойство. После, и това е необходимо в началото, в определени часове от деня се извършва проверка. Изпълнението на плана върви по график. Можеш да проверяваш себе си всеки час. При твърдо решение и достатъчна жизненост на мислеформата на желаното качество инерцията на лунната същност на микрокосмоса се преодолява успешно. Дори отделни периоди на деня, отбелязани с утвърждаване на набелязаното качество, имат много голямо значение, тъй като, явявайки се психозърна на бъдещите прояви, вече сами по себе си внедряват в микрокосмоса съответстващата на кристала мислена форма на качеството или свойството. Както и всяка работа, този психотехнически процес на утвърждаване на нужните качества изисква внимание и изразходване на труд. Даром нищо не се дава. Но всяко усилие дава съответен плод. Без посев няма жътва. Поле на посева е микрокосмосът на устременото съзнание. Огнените зърна са енергиите на мисълта, отлети във форма. Кълновете са енергии, притеглени от пространството с магнитната сила на създадените кристални образувания на мисълта. По този начин образите на сеяча, полето, добрата реколта и плевелите приемат научно конкретни форми на управлявани от волята и съзнанието огнени пространствени енергии. Човекът, който е роден властелин и повелител на природата, се призовава към фактическо управление на най-тънките, неуправляеми дотогава енергии на пространството и утвърждаване на своята власт над обкръжаващия го свят. Най-високата огнена енергия на мисълта е в негово пълно разпореждане. Трябва само да се знае къде и как да се насочи тя и към какво да се приложи лостът на великия закон. Трябва да се познават Космическите Закони. Върху тях е изграден целият живот. И да се прилагат те може и трябва именно в живота, който само на тях се и основава. Знанията се дават за прилагане, така както и законите и техниката за тяхното прилагане. Процесът на прилагането се осъществява на научната основа на психотехниката, тази нова велика наука на човечеството. Ще дойде време и тя ще бъде преподавана в училищата, може би на следващата раса. Но нейните основи поне в прикрити форми са се давали винаги. Цялото Евангелие е построено върху знанието и прилагането на законите на психотехниката, но приспособени и изразени във форма, достъпна даже за необученото в тънкостите на психиката съзнание. Но сега, когато могъщите огнени енергии са устремени към Земята, въпросът за усвояването и управлението им придобива особено остро значение, тъй като организмът, който не умее да борави с тях, може да пострада. Въпросът за отговорността за мисълта придобива практическо жизнено значение и от книжните лавици с религиозни поучения или окултно-философски трактати преминава в живота, тъй като сега без разбиране на пространствено-космическите енергии, насищащи мощно живота, животът вече не може да се премине. И ако по-рано е можело да се отклониш и да се оправдаеш с незнание, то не можеш да се отклониш сега, когато целият микрокосмос се пронизва и вибрира от огнената мощ. Къде да се насочи тя, как да се опази светът и своята сфера от разклащане и разрушаване от огнените вълни на пространството – ето въпросите, изправящи се насъщно и извеждани от живота пред

човека. Настъпващите огнени вълни са ужасни, ако не се посрещнат с подготвено съзнание. Трябва да бъдеш готов за управление на вълните на огъня. Оттук е и неотложната задача за разбиране и усвояване поне на елементарните правила на психотехниката. Прилагайте ги в живота и дайте към какво да се приложи още по-голямото знание.

544. По пътя на следване на Моите указания ще излезеш в космическия простор. И тесните условия са добри с това, че духът, задържан от тях, иска да се отскубне от техните ограничаващи рамки. Те са като трамплин за скок в Безпределността и колкото са по-тесни, толкова е по-силно тяхното пружиниращо свойство. Затова тесните условия са условия на ускоряване. Духът се стреми да се раздели със своята тъмница и да полети. И не е ли все едно какво дава крила за полет, ако те явно растат? Стават достъпни прозорецът за лични полети и пътят за нагледно изследване на космическите недра. Духът се освобождава от приковаността към една точка от земното кълбо и се завоюва голямата свобода, достъпна за съзнанието - свободата да бъдеш извън веригите на плътната материя. Към тази свобода и Зова и Указвам пътя към нея. Пространствената свобода! - кой мисли за нея и кой се стреми към нея? И стига само да бъдат потушени гласовете на Земята и да стане нечуван звънът на плътските вериги, за да започнат да достигат до съзнанието звуците и образите на космопространствения живот, усилващи се, докато то не бъде в състояние за известно време изцяло да се потапя в тях. Ето за осъществяването и достигането на тази голяма и истинска Свобода се дават и тежките, тесни условия на живота. Трудно е да се примири огненият затворник със своите вериги, но осъзнаването на тъмницата на плътното съществуване и на своите вериги вече е първата крачка към освобождението. И това остро мъчение е благо за духа, усетил растящите крила и връзките, свързващи го с материята. Ние - Владиците на Планините Сме Свободни и Нашата Твърдина е Твърдина на свободата. Жадуващият свобода на духа ще я получи. Давам Гаранция за бъдещото освобождение. И в същото време, когато множеството дори не помисля за каквото и да било откъсване от Земята и устремяване към тази единна свобода и даже не подозира за своето тежко робство, еманациите на събуждащите се центрове на ученика вече започват да възнасят духа. И предвестник на висшите полети представлява огнената мисъл. Трябва да се помни, че на всяко действие, на всяка проява, на всяка свобода трябва да бъде изпратена предварително мисъл. Дръзновението е предпращане на мисъл и после вече е реализацията. Носителят на огнения живот се събужда, на него му е тясно в своята черупка: усилия, напрягане и още, и още, и... черупката е пробита и диханието на Безпределността нахлува в теснотата на ненужната вече обвивка. Черупката се отхвърля и роденият два пъти, като птиче може да нараства своите огнени крила вече на свобода, за да лети и в полетите да черпи знание. Зова към свобода. Зова да се осъзнаят своите вериги. Зова към върховете – от тях са видими далечините. Зова в просторите на пространствения живот. И нека да бъдат благословени тесните времена, тъй като те правят да нарастват крилата у тези, на които са отсъдени полети. Сине Мой, крилатите коне на чудесните възможности те очакват. Възможностите изискват тяхното осъзнаване, преди да можеш да ги осъществиш. Моите дарове очакват наследника на щастието. Освобождението е в духа.

545. (28 октомври). Мисълта, която е породена от егото, няма крила. Но широката и безлична мисъл е устремена навън, извън пределите на кръга на малкото „аз”. Моите мисли обхващат цялата Земя и световете. С мисълта си Аз Съм във всичко.

Затова Моят Свят е широк и необятен. И устремявайки се в Безпределността и обхващайки проявената такава, Моето „Аз” става безпределно. С това са добри безличните и свръхлични мисли. Излизайки далеч-далеч извън пределите на сферата на микрокосмоса, те го разширяват и обогатяват с нови елементи. Свръхличното съзнание живее дотолкова широко извън своето бивше малко „аз”, че на неговото място застава отначало световното „Аз”, а после безпределното или космическото „Аз”. И за да се приобщиш към Моя Свят, трябва да оставиш своя. За него, малкия, няма място във величието на Безпределността. С него са несъвместими делата на малкия суетлив еснафски живот. Затова животът със страданията и интересите на своята страна, на своя народ, на народите от цялата Земя, е вече достижение, вече е разрушаване тъмницата на егото. Полезно и необходимо е всичко, което ни извежда извън пределите на личния кокошарник. Индивидуалността не е личността. В дълбините на миналото тя е преминала през толкова форми, че кръгът на нейните прояви обхваща не само цялата Земя, но и областта на Невидимите Сфери, и безпределното пространство. Затова сферата на Индивидуалността е сфера на спасение от своето малко „аз”. Указано е разширяване на съзнанието. Всички негови видове, водещи извън оградата на егото, може да се приветстват. Но съзнателният устрем на мисълта в областта на неизвестното и неизследваното е особено нужно. Тъй като мисълта, засягайки обекта на устрема, установява магнитна връзка с него и по канала на устремената енергия идва отговорът. Така се черпи знание от световната съкровищница. Само че неувереността и обичайния скептицизъм трябва да се оставят. Законът е прост и действен. Мисълта устремена към която и да е област, към който и да е обект достатъчно силно и настойчиво, донася отговор, натоварен със свойствата и елементите на засегнатия обект. Това се отнася до всичко. Трябва само да се даде тласък на мисълта в желаното направление. Точно като мрежа за далечен улов. А тъй като тя се хвърля извън пределите на границите на личността, то и нейното благодетелно влияние е огромно. Фламарион живееше в световете. Неговото съзнание беше устремено към космическите простори. В своя микрокосмос той носеше огромния прекрасен свят, опознавайки и изследвайки го и приобщавайки към неговата красота душите на земните жители. Той беше истински учен и истински светилник на науката. Непрестанно разширявайки своя свят, зовеше в него увлекателно малките съзнания, заседнали в Земята. Приветстваме истинските светилници на науката и знанието.

И неговото откъсване от Земята беше леко. Смъртта за него беше наистина освободителка за живот в звездните пространства на Космоса. Тъй като след смъртта съзнанието му вече действително и явно в своите висши обвивки живееше този необятен свят, в който пулсираше неговата мисъл, когато той беше на Земята. Тъй като мисълта води човека. Тъй като мисълта е чудесен и вълшебен летящ килим, непознаващ никакви ограничения нито на времето, нито на пространството. Трябва само да се разбере цялата реалност, цялото значение на голямата мисъл. За нея няма време, за нея няма разстояния, за нея няма граници. На крилата на тази вълшебна птица наистина може да се лети и сферата на полетите е отворена във всички посоки. Дайте крила на огнената мисъл. Тя побеждава всичко.

546. Аз, твоят Владика, утвърждавайки твоя стремеж, Казвам: „За какво са продължаващите с години усилия, когато с единение на духа и напрягане на всички сили може да се запалиш от Моята Светлина?” Напрежението е концентрация на огъня и установяване или настройване на микрокосмоса във висшия тон на огнезвучене. Духът

става пламенно звучащ, когато са обтегнати струните на напрегнатите огнени енергии. Неопънатата струна не звучи. Затова напрежението е привеждане арфата на духа в такова състояние, когато Моят Лъч може да предизвика хармонично звучене на твоето същество, пораждайки пълнозвучна симфония на духа. Само условието на напрежение на духа и всички негови енергии може да даде желания резултат. Само животът, прекаран в напрежение е плодоносен. Само сферата на напрегнатите енергии може да бъде оплодотворена от Лъча. Не избягвайте напрежението. Приветствайте напрежението като огнен път. Желайте напрежението. Тържествено и мощно напрягайте огньовете на духа, насищайки ги със съзнанието за достойнство и сдържана, съзнаваща себе си сила. Напрежението не е спазъм на истеричния напън на нервите, а равно, спокойно, сдържано волево усилие да се доведе светлоносността на своя микрокосмос до състояние на силно, равно, но мощно горяща Светлина. Светло-напрежение или огне-напрежение – така го Наричаме. Не избягвайте напрежението. Това е най-краткият път. Това е Нашият път. Владиката Води по Своя път. И кой е казал, че той – пътят, довеждащ до Мен, е лек? Доктрината на напрежението е Учение за огнения път на духа, основан върху принципа на разпалване на огньовете на центровете по пътя на постоянното, все повече и повече усилващо се тяхно напрежение, докато тържествуващият пламък не започне да върти пламтящите огнени колела на центровете. Затова животът на ученика е живот на постоянно пределно напрежение, пълнозвучащо с всички струни на неговата същност. Низшето „аз" не иска да приеме напрежението. Миражът на покоя и Майята на инертността са толкова сладки. Но успокояването е само с отците, тоест с миналото и в миналото. С Мен има боен вик и напрегната борба с пречещите наслоения на миналото. Пътят на преодоляването е именно пътят на напрежението. Трябва да се обикне огненият аспект на проява на своята светлоносност. Ще утвърдим радостно огнената напрегнатост. Не в огорчение, оплакване и недоволство, а именно радостно и бодро. Тъй като това са най-кратките стъпала към Моя Свят. Как ще издържи сърцето неговото напрежение, ако не е приучило себе си към него тук, на Земята? Защо учениците преминават завършващия живот в такова свръхчовешко напрежение? Ще Кажа: за да издигнат огнените вибрации на своето същество до такава степен на звучене, че да бъдат в състояние да приемат и издържат напрежение на съзнанието на степен, явяваща се за Нас, в Твърдината, обичайна и единствено възможна в условията на нейното битие. Така достигнатата степен на напрежение е условие за допускане в Твърдината. И ако не се премине през него, до Нас няма да се достигне. Затова да не отхвърляме единствения път.

547. Днес е особено значителен ден. Ден на установяване на нови напрежения в твоята същност. Тънката работа на Учителя над теб даде резултати. Изисква се психическа изолираност от хората. Трябва да се затвориш в бронята на психическия пашкул, съзнателно отделяйки своя микрокосмос от външния свят. Не позволявай на никого да проникне вътре в него. Това може да се постигне пресичайки емоционалните реакции на въздействията на хората. Бъди твърд като камък и не реагирай по никакъв начин на хората.

548. (29 октомври). Писма! Огненият знак на писмото значи твърде много.
И този ден ще станат 9 месеца от деня на получаване на писмото от мен. Владиката Каза: ние сме неотделими в Неговото Сърце – ти и аз. Съчета ни с връзките на духа и сърцето, тъй като си син.

Познавателните способности на интелекта зависят от съчетанията, наречени сканди. От тях са обусловени различните видове способности и интелектът е затворен в рамка или е ограничен. Но събудените центрове, действайки върху плоскостта на висшите енергии, не подлежат на ограниченията на низшата сфера. Оттук огнените способности на духа са свръхинтелектуални. В своята сфера интелектът и неговият инструмент - добрият орач мозъкът са ненадминати творения на природата, но ограничени. А също и неговите оръдия – всички земни чувства са ограничени от обкръжаващата сфера и скáлата на достъпните за органите на чувствата вибрации. Това е особено явно изразено в звуковата и светлинна скáла, тъй като за окото не са достъпни нито инфрачервените, нито ултравиолетовите лъчи. Затворникът стои в плътния футляр на материята и само през определени пролуки се свързва само с тези страни на външния свят, които могат да бъдат видени или възприети именно през тези пролуки. В резултат се създава орязана и непълна представа за това, което съществува вън. Огнените чувства са тези същите земни чувства, но претворени: същото зрение, същият слух, същото обоняние и така нататък, но тези чувства вече не са ограничени в пределите на сферата, достъпна за футляра и неговия затворник. Окото е безпределно, слухът е безпределен и чувствознанието е неограничено нито от пространството, нито от другите условия. Огненото око може да вижда на хиляди версти също така ясно и добре обкръжаващата, да кажем, ученика обстановка, както ако той би бил редом, а също и да чува. Но огненото око не е ограничено до възприятието само на низшите вибрации. За него е достъпна скулптурата на духа на човека. Той вижда образите, създавани от другите съзнания, тъй като за него са отворени сферите на Невидимия Свят. Съзнанието може просто и естествено да пребивава в двата свята, без да губи връзка с нито единия и не нарушавайки здравото нормално състояние на духа. Разбира се, състоянието на организма е напрегнато и тази нормалност по-скоро може да бъде наречена свръхнормалност, тъй като са надхвърлени и разрушени рамките на обичайното. Сферата на тънките енергии е сфера на особено напрежение. И тънките енергии се отличават и характеризират именно по степента на напрегнатост. Но съзнанието, преминало през нужния, важен и неизбежен режим на напрежение, е направило състоянието на напрежение своя обичайна форма за проява на активността и по този начин вече естествено се е приобщило към най-тънкия план на съществуване. Светът на необичайното е отворен. Земните пространство и време са престанали да бъдат преграда. Законите на Тънкия Свят проявяват своите форми и животът става наистина вълшебна приказка.

549. Давам знаци на близкото Общуване и Застилам пътя с цветята на опита. Цветето на опита трябва да може да се откъсне, тъй като често хората преминават през него без да се възползват от неговите резултати. Получава се напразно изразходване на сили. Ученикът се възползва от всеки опит за извличането на знание от него. И неговият живот става непрекъснат процес на натрупване на духовни съкровища.

550. Приятелю Мой, къде е увереността в победата и къде е спокойствието? Да се надмогне беснеещия астрал на двукракия може при наличие на пълно спокойствие и незаинтересованост от резултатите. Освен основната мисъл на синия лъч имаше и странични, и то много, и страстното желание да се прекрати изтезаването на животното. Ето това и попречи на пълното стоманено спокойствие. Ще го повториш при случай, оставяйки жалеенето поради ненужност. Не жалеене е нужно, а действена помощ.

551. (30 октомври). За какво са нужни качествата? Какво е съзнанието? Съзнанието - това е ковач на мощта. А качествата, както вече беше казано, са канали за получаване на знания и средство за приближаване към Мен. Сега може да се задълбочи разбирането на проявата на качествата. Но за това се изискваше преминатия неотдавна жизнен опит. Всичко се опознава индивидуално и от собствен опит. Опитът е утвърждаване на знанието. Утвърждавайки качествата бодрост, мъжество, радост в безпросветните мрачини на обкръжаващите условия, съзнанието трябва да преодолява мътилката и слузта на еснафския живот. Каква ти тук радост в мрака под град от удари и при скърцането със зъби на затъмнените сърца. Но победителят преодолява всичко това и въпреки и независимо от всичко създава и утвърждава вибрациите на своя микрокосмос НЕЗАВИСИМО от това, което е вън. Не външните условия създават усещането за бодра, радостна, крилата устременост, а волята на победителя. Съзнанието е най-мощна лаборатория на всички усещания. Може да се създаде и породи усещането не само за радост или спокойствие и чисто физическите усещания за топлина, студ, но може да обкръжиш себе си мислено с най-тънката материя на Светлината. Възможно е дотолкова да се съсредоточиш, че обкръжаващата обстановка, по-точно вибрациите, излизащи от обкръжаващите предмети и даващи впечатление за дадената стая или обкръжение, да изчезнат, тоест да бъдат преодолени от вибрациите, установявани от съзнанието, представящи със себе си някакво отдалечено място или Моята Кула. Качествата се утвърждават именно въпреки очевидността и побеждават низшите енергии, които я създават. И когато способността и силата на преодоляване са придобити от съзнанието, то по този начин се установява властта над света на материалните прояви. Качествата се утвърждават като етапи на преодоляване на едни или други енергии, загнездили се и кристализирали в микрокосмоса и съзнанието се приучва силно и уверено и властно да подчинява на себе си енергиите на низшите планове. Няма отвлечени качества, няма отвлечена теоретична власт. Всяко качество и свойство се утвърждава в живота и върху жизнения опит. Съзнанието, което се е научило да твори в своята лаборатория видовете и формите на желаните енергии, стъпва на пътя на могъществото. Но пътят е труден, тъй като се изминава със своята ръка и крак. Не тревичка, разлюлявана от вятъра, не ветропоказател за чуждия вятър, не пазарна кукла на конци, а мощен победител на материята. Той ѝ диктува своята воля и тя, създадена за да се подчинява и следва, се подчинява. Но пътят е през себе си. Да се съхрани силата на радостното спокойствие в течение поне на един ден независимо от обкръжаващото безпокойство, нервозност на хората и вихрите на разпуснатите астрално-емоционални преживявания от двукрак порядък, е вече огромно достижение. Лабораторията на духа, творяща със силата на огненото съзнание, вече сама установява формите за проява на духа, независимо и от хората, и от обстоятелствата. Да не се подчиниш и да не се поддадеш на астралните вихри на двукраките, заразителни ужасно, е нужно и необходимо достижение. Тогава се побеждава мрака и тогава се утвърждава Светлината. И вече отхвърлил тялото в Тънкия Свят, закаленото в борбата и победите съзнание няма да се обърка и няма да се поддаде на водовъртежа на астралните течения. Тъй като преодоляващият е победител. Царството Божие - Сферите на висшите, най-тънки, най-напрегнати огнени енергии, се превзема със сила, завоюва се с волята и се утвърждава с опита в Чашата. И мрачините на живота, и тежките безпросветни условия на съществуване са най-добрият трамплин за победителя. Привичката за победното и всеки ден нещо побеждаващо състояние на съзнанието по безкрайния победоносен път е

състояние на съзнанието, което ученикът трябва да възпита в себе си. И когато дойде Моят Ден, ще Позная именно сред победилите поставените от Мен. Затова всяко преодоляване и проява на своята власт и сила е стъпало за приближаване към Мен. Плужеци не са нужни. Оплакващи се и хленчещи не са нужни. Недоволни не са нужни. Нужни са победители, победили първо себе си, после света. И кой ще отнеме от вас венеца на победата, когато вървите с Мен, който Победих света?
И тук, както и във всичко, може и трябва да се започне от малкото. Трябва да си представиш себе си като проявяващ желаното свойство или състояние на съзнанието. Мисълта създава неговата форма, микрокосмосът влиза в нея и я проявява чрез себе си, целият, с цялата своя същност. Планът за проява на желаното може да се повтаря и колкото по-задълбочено, по-обмислено и по-съсредоточено в момента на неговата кристализация, толкова по-ефективно. Лабораторията на съзнанието дава възможност да се проведе цял ред най-разнообразни и най-интересни опити: може да се предизвикват вкусови усещания на кисело, сладко и така нататък; може да се усилват реакциите на нервната система на произнасяните понятия, да кажем, равновесие, твърдост, любов към Учителя, до степен на тяхното явно и силно въздействие върху съзнанието. И когато рефлекторния спазъм налага нежелателен вид или форма на реакция, незабавно да се утвърди съзнателно такава от своята и по своята воля. Съзнанието на еснафа е като котенце в морето под мътните вълни на Тамас. Но устременият победител се носи като мощна ладия, управлявана от твърда ръка, по бурните води на разяреното море. И ръката е твърда, и няма да трепне, и целта е ясна. Именно това ясно осъзнаване на целта и разбиране на всеки опит и значение на обичайните жизнени условия дава тази непоколебима твърдост на увереността. Да страдаш, да преживяваш и да бъдеш притесняван без да знаеш защо и за какво е тежко. Но когато всяко явление на живота се използва за утвърждаване на своето могъщество и власт и става стъпало за непрекъснатия победен възход, тогава е намерен най-краткият и най-верен път към Мен. Какво направихте вие, за да направите същността на преодоляването свой живот? А Аз Чакам и се Радвам на всяка победа. Утвърдилият се по този път независимо от това, което е вън, било то в сферата на низшата материя или астрала, или ментала, е победител на трите свята, на трите плана, утвърдил трите лъча. Първата степен – външна - това е външният обкръжаващ свят; втората степен – външна - това са движенията на астралното тяло; третата – външна - това е светът на мислите, течащи покрай съзнанието. И само Той, Безмълвният Свидетел, никога не може да е вън. Когато властта е дадена на Него и Той я Установява мълчаливо и мощно, се отварят Вратата на Огнения Свят. Аз Казах.

552. Сине Мой, пространството е фактор, който се налага да се взима под внимание. Пространството също има настроение, тоест настройка. То звучи. Понякога в определена нота. И тази нота заставя организма да звучи в унисон с нея. Мисълта е едно, но настроението на пространството е един вид стъкло, през което достига и прониква мисълта. Трудно е да се извлече пространствена радост, когато то се напряга в конвулсии. Тази настройка на пространството се определя от астрологичния момент. И когато съзвездията са тежки, духът стене. Днес е тежък ден, затова и този път ще Разкажа приказка. Живял някога цар. И той имал народ – неголям, но силен и войнствен. И царят веднъж намислил да провери бдителността на своя народ и стражата, пазеща от заплашващите отвсякъде врагове. В дълбока нощ с охрана той препуснал към границите да огледа как бодърстват воините на пост. Намерил всички на мястото, но един спял и то

точно там, пред планинския проход, който затварял достъпа на врага. „Неверни страже, - казал Владиката, - всички воини, поставени от Мен, бодърстват, а ти единствен поради своята невнимателност и небрежност остави беззащитна цялата страна и целия народ и ги изложи на нападение. Ако беше се появил незаспиващ враг, целият народ би загинал поради твоята небрежност - един за цялата страна”. Така ще Кажа и Аз: поради невнимателността и небрежността на един воин Мрежата на Светлината в тежките дни на набъбване на тъмнината може да се окаже в опасност. Нека да помислят тези, за които това се отнася и на които е доверена нейната охрана.

553. Какво още да ти кажа днес? Явленията вървят на вълни, редувайки се. Вълната на напрежението непременно ще се замени с вълна на покоя и вълните на тъмнината – със Светлина. Няма да тъгуваме за редуващите се вълни. Трябва само да се помни: „И това ще отмине”.

554. (31 октомври). Пиши без да се съмняваш, без да прекъсваш тока и без да се отвличаш с ненужни мисли. Време е да се остави неувереността.

Правилно! Съществува не само филм на всеки човешки живот и на веригата от животи, но и на всичко, което някога е ставало на планетата. Историята на планетата е отпечатана в свитъците на Акаша и не само на вашата, но и на всяка, изчезнала може би преди хилядолетия. С тези свитъци Безпределността се обогатява и пространството е наситено с картините на това, което някъде някога е било проявено на този или на друг план на съществуване. Както в Чашата се складира всичко преминаващо през съзнанието на човека, така и в зърното на планетата има сфера за отлагане на всичко ставащо върху нея. Хрониката на Акаша - най-интересната област за изследвания, достъпна на Архата или на ученика под непосредственото ръководство на Учителя, изисква стабилно съзнание и умение да се съсредоточава мисълта и да се задържа върху определен предмет. Животът на ученика е пълен с чудеса. Дава се за познаване и изучаване законите на живота. Многостранността на живота и неговите прояви се превръща в осъзнавана действителност. Служенето не се прекъсва от нищо: нито от съня, нито от бодърстването, нито в живота, нито в смъртта, чиито вериги той е отхвърлил отдавна. За да се извика от дълбините на Акаша желаното събитие или картина трябва да се устреми мисълта. Добре е при това да има някакъв предмет, свързан с предизвикваната епоха. Той служи като съединително звено. Откъсвайки се от избрания момент, мисълта се устремява назад, предизвиквайки в съзнанието поне предполагаеми образи на това, което е набелязано да се види. И сливайки се с него може да се установи пряк контакт и да се уловят отначало проблясъци, после вече пълни и свързани картини. С Учителя е по-просто: процеса Води Той, а ученикът само възприема. Учителят Отстранява пречещите да се вижда прегради. Но е нужна известна степен на Близост и право на вход в областта на недостъпното. Да, разбира се, Йерархията е пътят и източникът на всяко получаване. Без нея не може нищо. Слялият се неотлъчно с Йерархията отсича земните нишки. И притеглянето нагоре или магнитът на Йерархията преодолява земния магнетизъм. Устремът към Йерархията е навлизане в сферата на нейното магнитно притегляне. В сферата на магнитното поле на притегляне на енергиите, излъчвани от Единния Фокус, се намира решението на всички възможности на човешкия дух. В тази сфера трябва да се влезе съзнателно и по своя воля. Вратата са отворени, но да се влезе трябва сам, със своите крака и със своите усилия. Никой не може да влезе заради друг човек. Законът „С ръка и крак човешки” остава неизменен. Ще добавим само: „...и то със своята”. Ето това условие на

самостоятелно действащия самопроизводен от познаващия център на микрокосмоса устрем често се изпуска от предвид. Осъществяването на чудесните възможности се възлага на някого и нещо, намиращо се вън, докато ключът към всички възможности е в ръцете на самия човек. Ключът на устрема е точен - отваря желаните врати по съзвучие. На ученика се дава ключ, един за всички врати, но със седем нарези - може да се завърти на всеки. Необходимо е осъзнаване на даваните възможности. Преди да се пристъпи, трябва да се познава същността на разкриващата се способност и това, което тя дава, тоест да се предпрати мисъл. Беше казано: преддверието, проявено от мисълта, е много важно. Именно преддверието, именно предпращането на мисъл в дадено направление. Навсякъде води мисълта, навсякъде отпред върви мисълта, а вече след това - осъществяването. Трябва да можеш съзнателно да устремиш напред пипалата на мисълта, захващайки с тях обекта на устрема. Мисълта винаги предшества проявата. Водещата сила на мисълта не е разбрана. Бидейки висша енергия в Космоса, тя царства над всички условия на проявения свят. Невидима, нечувана, незабележима, в ръцете на познания нейната същност се явява могъща, творяща всичко сила. Ние Творим с мисъл. Мисълта трябва да се разбере. И трябва да се научите да мислите. Монолитно мислене Наричаме мисленето, освободило се от откъслеците. Всяка мисъл, допусната в съзнанието, се обмисля, завършва и получила своята гранулация се освобождава от полезрението. Неоформените и незавършени мисли съзнателно не се допускат. Ненужни и вредни са изрезките от мисленето. Трябва да се подреди мислената градина. Сферата на мисълта на микрокосмоса трябва да се приведе към отчетливост.

555. Винаги Отговарям на ученика. Единичният проводник действа безотказно. Този процес трябва да се направи също толкова явен и реален като разговора по телефона или по радиотелефона. По същността си процесът е много близък до телевизията. Впоследствие елементът ясновидство ще направи сходството още по-поразително. Областта на проява на тънките енергии е също толкова явна, както и на обичайните. Трябва да се снеме от тях формата на неопределена разлятост, тъй като са явни и по-реални от обичайността. Осъзнаването установява реалността на необичайността. Необичайност не значи нереалност. Навлизайки в света на необичайното, ние просто въвеждаме в сферата на своето познаване редица тънки енергии, също толкова конкретно съществуващи, както електричеството и звука, но улавяни по малко по-различен път. С помощта на лабораторния апарат може да се определи присъствието на енергия, нерегистрирана от нашите чувства. Но изтънчения човешки апарат ще я отбележи вече без всякакви прибори. И Нашата цел е да се изтънчи апарата на човешкия дух до степен на по-изострена възприемчивост. Човешкият апарат е огнен инструмент. Проводниците на нервите носят назад и напред, отвън навътре и отвътре навън електро-огнени импулси или токове, или рефлекси; няма значение как ще ги наречем, но огнената вълна бяга по проводника на нервите като ток по кабел. Аналогията е пълна и по същество. Значи апарат вече има, но той трябва да се изтънчи, да се направи по-чувствителен и възприемчив. Как? Чрез приучване да вибрира на звученето на висшите енергии. Сложният авиационен мотор няма да работи с нефт или даже с лош и неочистен бензин. Горивото трябва да бъде чисто. И колкото по-сложен е апаратът, толкова по-тънко, толкова по-чисто. Месото и особено кръвта въвеждат в организма силните флуиди на земните обикновени енергии и напояват с тях самата същност на микрокосмоса. Гориво грубо и тежко. Образува димен, плътен, отлагащ сажди огън. Вече Казах: два плода и малко пълнозърнест хляб и то без масло в него, е

чиста храна. С всяко стъпало се налага да се изтънчва характера на приеманата храна. Значи изтънчването зависи и от диетата. Мислите, чувствата и стремежите също са изтънчители. Когато в тяхната основа лежи принципът на красотата, пътят е верен. Изтънчва всичко, което е от красотата: природата, картините, музиката. Трябва целият микрокосмос - този свят, в който ние постоянно пребиваваме и който ни обкръжава със своите елементи, да бъде прекрасен в своето същество. Необходимо е красотата да бъде и да стане същност на проява на всичко, което влиза в сферата на изтънчения микрокосмос. В жестовете, усмивката, мислите, емоциите, чувствата - във всичко красотата намира своето изражение. Вече знаете, че на известна височайша степен човек проявява със себе образец на красотата както в аспекта на физическото тяло, така и във всички свои проводници. Но тази степен е вече висша, тя засега още е цел, за да стане, когато бъде достигната, средство за по-нататъшен подем. Но до тази цел трябва да се достигне. И се указва пътят на красотата. Трябва да се разбере нейното мощно преобразяващо и трансмутиращо свойство. Това не е отвлеченост. Не. Кръвта, тъканите, мускулите, костите на човешкото тяло буквално се изменят в своя психофизиологичен състав под влияние на въздействието на красотата във всичките ѝ видове и форми. Красотата е трансформиращ магнит. Ако обкръжиш себе си с красота и я направиш единствено изражение на своята същност, дори само в мислите и чувствата, резултатът ще бъде пълно преобразяване и изтънчване на целия човешки апарат - и физическия, и духовния. Чрез красотата се приближавате до Нас. Чрез красотата имате Светлина. Еманациите на красотата от всякаква форма са светлоносни. Красотата на тънкото тяло, разредено с емоции и чувства от висш порядък, е особено убедителна в своето изражение. И колко много обезобразява аурата всяко низше чувство. Колко остро чувства своето потъмняване раздразнилият се човек или попадналият под властта на астралния вихър на своята низша обвивка. Принципът на красотата се нарушава и веднага целият облик на тънкото тяло придобива безобразен вид. В такива моменти човек просто е некрасив или даже безобразен. Изтънчването на своята същност, на своя познавателен апарат върху принципа на красотата е степен от неотложна необходимост, тъй като чрез красотата се достига Светлината.

556. Ако се пребивава в Мен непрестанно и пред Моя Лик, то е възможно непрекъснато да се записват идващите от Мен мисли, без да се повтарят. Мислите от Моята Градина ще изпълнят съзнанието.

557. (1 ноември). Много тайни има в живота на Владиката. И Той, пребивавайки в Отца Познава неуморно. Само че наистина е безпределен хоризонтът, обхващан от освободеното съзнание. Величието на съзнанието може да се измерва с дължината на мисълта, хвърлена в бъдещето, и с разстоянието, на което тя може да се задълбочава в миналото. И когато безкрайността на миналото и бъдещето се слеят в точката, откъдето произлиза всичко, се образува кръгът на безкрайното съзнание. Зова в миналото до пределите на проявеното, за да се утвърди бъдещето до пределите на завършека. В такива мащаби Мислят Владиците. И винаги, през всички векове разрезът на текущия час е само момент от устрема на проявената Вселена във всяка точка, към великата далечна цел завършване на Космическия Цикъл, за да може след Всемирната Космическа Пралайя да започне нов. И когато съзнанието се приучи да живее в разреза на Великия Цикъл и се научи да мисли космически, то духът наистина може да намери своето място в Безпределността. Прашинка, загубена в океана на безкрайно менящите се явления. И тази прашинка, побирайки в себе си величествената картина на непрекъснато

разгръщащия се живот и постепенно разширявайки своя кръг до пределите на Безпределността, пребивава винаги в и над великия океан на проявеното. Бидейки в него тя е над него и бидейки малка част от него тя включва в себе си всичко. И където и да се намира тя, той - познаващият дух е център на познаването. Нашето Учение, показвайки на света част от великата единна Космическа Истина на живота издига съзнанието от кръга на малката затворена безизходна обреченост в сферата на необятните простори на миналото и бъдещето и твърди: ДОСТЪПНО Е ВСИЧКО. И Ние, преминалите пътя със Своите крака и утвърдили го с ръка при осъществяване на завоюваните достижения, Свидетелстваме: предназначението на човека е велико, пътят на находките е неотнимаем. В духа на човека са вече заложени в самата негова същност всички потенциали на великите възможности. И Ние, стоящите на стража, Очакваме всеки устремил се към Нас, за да наситим дерзанието на пробудилия се дух. Никой от тези, които от малкия кръг на очевидната обичайност издигат съзнанието си в света, указван от Нас, няма да бъде оставен. Знаейки пътя на духа в спиралата на вечния възход, Чакаме кога ще удари часът за всекиго да стъпи върху пътя на живота. Великата стража! И човечеството не е оставено без Грижа! И Нашата Близост, на очакващите, се изразява с кратката формула, отправена към хората от всеки Владика: „Дошлия при Мен няма да Изгоня вън". Древна формула, но винаги актуално жива. Незнанието и невежеството на човека не го освобождава от Нашата Грижа. И сега, когато наближава часът на неговото пробуждане, везните на Владиците са напрегнати - вечно чакащи и готови на всекиго да дадат и отмерят, и да претеглят според неговия устрем. Не миналите деяния на духа, а устремът определя мярката на вековете. Разбира се, донесения устрем се е родил в миналото, но неговите крила са разпрострени в бъдещето. Огромно е значението на устрема. Крилатата мисъл, устремявайки се и обхващайки сферите на бъдещите находки, не е свързана с ограниченията на материята и, не бидейки свързана, твори възможността за осъществяване на невъзможното или, по-вярно, изглеждащото невъзможно за обикновеното съзнание. Зовем в сферата на безпределните възможности.

558. Сине Мой, кой ти е казал, че Владиката Може да недогледа нещо важно, засягащо теб или заплашващо те? Ако Мълча, значи няма опасност. Кръвта от напрежението на центровете е добър знак. Но е нужно много да се пазиш. Всяка неуравновесеност предизвиква болезнена реакция на организма. Болестта е проява на дисхармония на цялото. И неравновесието е нарушаване на самата тази стройна съзвучност на цялото. Може да се реагира на всичко, но при условие на пълно спокойствие и равновесие. Недопустима и пагубна е всяка реакция или чувство, ако то представлява нарушител на стройното постъпателно хармонично движение на цялата система. Микрокосмосът е сложен свят. Съчетанието на неговите взаимо-части и тела е обусловено от правилната поляризация. Центърът на тази система в нейните видими и невидими форми е сърцето. Него и трябва да пазиш. Двигателят се нуждае от поддръжка, а сложният – особено. Сърцето се нуждае от подхранване по същия начин, както и всичко живо. Културното сърце се храни с висши чувства. И тогава то расте, докато не обхване целия свят. Да чувства страданията на другите може само човекът, излязъл извън пределите на своята личност. Затова състраданието е велик изтънчител на сърцето. Истинското състрадание е действено. Чувството на състрадание предизвиква действие, приемайки удара върху себе си. Затова състраданието и застъпничеството са свързани. Аз Съм вашият Застъпник. Приемайки върху Себе Си удара, предназначен за вас и разреждайки го, Защитавам. Защитата не е толкова проста, тъй като всяка стрела

на злото, устремена към вас, Приемам в щита. И благо на тези, които със своята признателност укрепват мощта на щита. Щитът изисква осъзнаване и се кове от двете страни. Може да се охранява и без осъзнаване, но то удесеторява изпратената мощ. Съзнателното приемане мощта на Лъчите е съдба на ученика, несъзнателното – на тези, стоящи вън. Затова дълбокото чувство на признателност изтънчва сърцето и указва степента на осъзнаване. Да се слееш може само с изтънченото сърце. Сърцето се приучва да звучи на всичко. И пътят на ученичеството става път на живота на сърцето. Пътят се постила от сърцето. Великото Сърце вмества болката на света. То е пламенно звучащо. Величието на сърцето се измерва с мярката на състраданието. Владиката на Шамбала Е Владика на Състраданието. Не съдия, не страшен изпълнител на наказанието, а именно състрадащ на големия планетен сирак – човечеството, обезправено и нямащо свой дял на Земята. Тъй като човек идва на този свят гол и си отива от този свят обгърнат във фантасмагорията на неговите обещания и Майя, без да вземе със себе си НИЩО. Труд, безпокойство, грижи, преследване на богатство, благополучие и земни блага – и като краен резултат, когато свърши миражът, не остава нищо. Тъй като всичко е суета и мъчение за духа, и благо на този, който разбира със сърцето си преходната същност на земните неща.
Тъй като той наистина е изтънчил сърцето. С прозряло сърце преминаваме през живота. Тъй като сърцето е съдия. То и само то може да разкъса покривалото на Майя. Тъй като с очите на сърцето виждаме през завесата на илюзиите. Чрез сърцето и в сърцето утвърждаваме свободата от веригите и властта на низшите енергии. Сърцето ще научи да обичаш. Как може устремeното сърце да нанесе удар на брата, ако болката от него ще прониже сърцето на нанеслия го? Затова изтънчването на човешките сърца е задача на деня. Затова има толкова страдания, тъй като страданието изтънчва сърцето. Само че степента и формите му се променят и все повече и повече преминават в психофизическата област. Да! Пътят е труден! Но дава възможност за отричане от плътските неща, тоест от привързаността към тях. Не вещите са страшни, а свързаността на духа, прикрепящ себе си към тях и пребиваващ с тях и в тях. Тези свързани съзнания могат да се наблюдават в сферите на Тънкия Свят, затънали в планини от обкръжаващи ги вещи. Представете си сияйните простори на Безпределността, красотата на световете и свободата на събудения дух и тъмните низши слоеве, където те седят като къртици в дупката, обкръжени от призраците на вещите, създадени от самите тях приживе и още приживе привързали себе си към тях, и с тях също пребиваващи според закона за посева и жътвата. Тъй като което е свързано на Земята ще бъде свързано и на Небето. Затова лекият и изглеждащ щастлив живот в изобилие от земни плодове и вещи, притежавани от човека, може да има страшни последствия ако съзнанието не е свободно. Зова към разбиране на истинската свобода в духа и свободата на духа.

559. Слушай Моите Думи. Преграда между Мен и теб не трябва да има.

560. (2 ноември). Вие можете да получите това могъщество по пътя на подхранване на вашата нервна система с дума и мисъл, които сте си позволили, тъй като силата е в тях. Най-малко от всичко имат значение постъпките. Но самото състояние на съзнанието може да бъде или подхранващо, или разрушително, изтощаващо или натрупващо фосфорна тъкан на нервите. Във всеки даден момент състоянието на настройка на съзнанието по отношение на неговото въздействие върху нервната тъкан може да бъде три рода: индиферентно, тоест нищо не даващо, положително-съзидаващо или укрепващо тази основа на огнената проводимост или мрежа на микрокосмоса и

отрицателно- разрушаващо я, унищожаващо или прегарящо самата тази електро-огнена мрежа, по която трябва нормално да преминават нервните, тоест огнените, токове. Раздразнението например може да прегори тази тъкан мигновено и човек остава празен. Волевите токове или нервните импулси, идващи от центъра, вече нямат възможност да изпълняват своята функция дотогава, докато мрежата не бъде отново възстановена. Ако човек можеше да разбере каква вреда си нанася с някои емоции, чувства и мисли, допускани от самия него, той би се ужасил от сътворяваното разрушение на своята собствена цитадела или своя апарат, единствения инструмент, който представлява негова собственост и само с помощта на който той може да се проявява. Ето тук именно проявата на дозор се изправя с цялата си дълбока значимост. Ако всеки миг допуснатото от нас състояние на съзнанието показва признак на живот или смърт, тоест на съзидаване или разрушаване и всички свойства или качества на духа носят върху себе си печата на тези знаци, водещи към живот или към смърт, то колко са важни тогава утвърждаваните качества. Незаспиващият, твърд, неумолим контрол на волята е нужен като жизнедаващ творящ фактор на нашето съществуване. Който е уверен в своята воля, нека да влезе. Това условие е безусловно по своята неизменност. При нарастване на огнеността силата на недопустимите и разрушителни чувства може да нанесе непоправима вреда и то преди всичко на своя собствен огнен апарат. Но при съзнателно утвърждаване на дозора и прояви от определен съзидателен и животворен порядък тъканта на нервите се привежда в нужното работно състояние. И радостта от усещането на творящата хармонична настройка на нашата електропроводна или нервна мрежа става постоянно състояние на съзнанието. Хармоничната настройка на микрокосмоса дава това особено ненадминато усещане на радост и собствена сила. Работата е тънка и изисква наличието на огнена бдителност и при това постоянна. Но в своя свят, в своя микрокосмос всеки сам е властелин. И за Учителя е радостно да дойде и да се доближи до хармонично и чувствително настроената батерия на огнения апарат на ученика. И е болезнено за Него да посреща вихрите на разрушителните чувства или на опустошения апарат, не можещ да вибрира и звучи в необходимия ключ. Този творящ жизнедаващ дозор е нужен в името на съхранението и задълбочаването на Общуването и утвърждаването на постоянна непоколебима Близост. Възможно е по всяко време да приведеш себе си в такова спокойно-съзидателно състояние на съзнанието, когато хармонично настроеният апарат със своята магнитна същност явно привлича вече от пространството същите творящи, даващи и носещи в себе си живот енергии, които нарастват, усилват и увеличават мощта на магнитния център и неговата мрежа. Възможно е да доведеш себе си до такова състояние на напрежение и състояние на съчетание с пространствените огньове, че нашата същност става светлоносна и започва да утвърждава и да проявява вече самопроизводни лъчи. Важно е да се започне и да се усети. А после вече постоянно и с воля да се задълбочава това радостно и тържествено усещане на магнитното притегляне и сливане с пространствения огън. Степените на това състояние са различни: от начални до най-висши. Евангелското преображение на Владиката на планината Тавор е било апотеоз на сливането на микрокосмоса с огъня на пространството. И съединилият се огън е дал проява на Неописуема Светлина. Но както в голямото, така и в малкото. Принципът е един. Магнитната същност на арфата на духа, съзнателно настроена, ще даде проява на висше достижение. Човекът е пространствено същество. Той не може да отдели себе си от съществуващото. И проявата на пространствения живот на човека трябва да се разбере. Той е свързан с пространството с

нишки Светлина. Пространствените лъчи, внедрявайки се в неговия организъм през кладенците на центровете изтъкават неговата същност. От въздействието на проявените лъчи не може да се избяга. Човекът е продукт на творчеството на звездните лъчи. И когато той започне съзнателно да сътрудничи със светилата, поглъщайки мощта на звездните лъчи с магнетизма на своята аура, приобщаването към живота на пространството става явно и дава своите плодове. Черпете силата на проявените лъчи, направете я част от себе си. Стройте, стройте на себе си достойно вместилище на духа. Но да поглъща и вмества Светлината може само добре настроеният апарат, призмите и стъклата на който са чисти и кристалите на пречупване са се установили твърдо и не се колебаят, и не вибрират от обичайните външни въздействия. Наистина е чудесна лабораторията на духа. Моята Водеща Ръка повдига една завеса след друга, за да може готовото съзнание да вземе принадлежащото му. Но Царството на Светлината се превзема със свои усилия и съкровището може да се вземе само ако те се приложат. Самостоятелната работа на ученика е най-необходимо условие. И полагащият усилия получава. И когато е приложено напрежение на всички сили, получаването е огромно. Получаването е пряко следствие на приложените усилия. Учителят Призовава към напрегната работа, тъй като Жътвата на Светлина е огромна. Ти си Мой, Моята Ръка е над теб и Моята Светлина те охранява с мощта на съединените лъчи. Прояви висша степен на съзнателност, за да бъде плодоносно великото време на Жътвата. Изпращам Моето преуспяване и Приветствам с Радост по пътя на находките.

А сега за <...>. Как мислиш, за какво се кръстосаха вашите пътища? За обикновени прояви? Не! Сферата на феноменалните явления, сферата на Невидимия Свят понякога изисква своеобразен подход и за съвършено определена цел. И тази цел е известна на Мен. По пътя на получаваните Указания ще се установи яснота и всичко ще си застане на мястото. Натрупванията са големи. И духът изисква утвърждаване. Присъединилият се външен човек пречи, но все пак не представлява препятствие. Следвайте точно даваните указания и не внасяйте свои корективи. Личният елемент трябва да се премахне напълно от чисто научното съчетание. За него няма място в набелязаната за изпълнение от вас задача. Колко велико е било разрушено от наличието на личен подход към нещата. Трябва да се каже на всички: „Не разрушавайте набелязаните възможности с проявите от ненужен порядък”. Изисква се именно научен подход и не за ваше облагодетелстване, а за бъдещето. На отклонилия се кажи: всички пътища водят към Мен, но изпълняващият точно Моите указания избира най-близкия път. И където и да отиде той нагоре, на всички пътища ще го Посрещна, ако пътят е от Светлината. Затова не се отклонявай от дадената възможност и гледай, за да познаеш. Състоянието на твоето съзнание напълно изключва каквато и да било възможност за внасяне на тези чувства и преживявания, които все още жадува нейната душа. И в твоя имунитет е залогът за успех на вашата научна работа.

561. Фундаментът на Новия Град ще бъде целият във вода. Водата означава Риби. Сега, когато се разрушава старото, е изцяло Епохата на Рибите. Тъй като как ще разрушаваш в епохата на Светлината, в епохата на съзиданието? Разрушението се съпровожда със страдание на разрушаваното. В епохата на Светлината няма да има страдание от разрушение. Течението на еволюцията ще тръгне плавно. Темпото ще се забави. Ще се отлее вълната на ускорението. Стихиите ще влязат в бреговете. Но дошлите при Йерархията в дните на нечувано нагнетяване и ярост на тъмнината ще останат с Йерархията, всички останали, които са Ме признали, в Деня на Пришествието

ще пребъдат в лъчите на Светлината, но не в степента на Близост на тези, издържали с Мен Битката.

562. Да, сине Мой, решението е правилно: ще задълбочавате Контакта и чистотата на възприемане. Областта на близко лежащите интереси ще се замени с Космическата Сфера. Новият век настъпва под знака на Съединяване на световете. На него и ще послужите. Също и възприятията при очистване на проводника ще придобият систематичен характер и ще съответстват точно на линията на устрема на вашите съзнания, направляващи и установяващи руслото на въпроса и отговора. Трябва да имаш търпение. Ще бъдат дадени знаци.

Нагнетяването носят най-близките. Тъй като са Мои. Ако от едната страна е нагнетяването, то от другата е получаването. Големите елмази се раждат в огъня и под страшно налягане. И колкото по-голямо е налягането, толкова по-едър е Камъкът. И може ли носителят на Камъка да съжалява за това, че неговото Съкровище се умножава? Твоята сила нараства. Аурата укрепва с всеки ден. Лъчите на раменете се усилват. Центровете започват да светят. Сам Наблюдавам процеса. Трансмутацията на твоята същност протича по строго набелязания път. Бъди спокоен в осъзнаването на увереността на неизменния път. Аз Зная кога настъпват сроковете на проява на всеки център и при всяка проява Създавам съответстващи външни условия, нужни за неговото утвърждаване. Не трябва да се съмняваш в постоянното присъствие на незаспиващото Око във всички явления от твоя живот. Създавам условия за проява на страните на Камъка, докато не пламнат отвътре самопроизводните лъчи и Камъкът не стане Свещен Камък. Има много такива сияещи и то ослепително с чудна светлина, идваща от вън. Но да дадеш своя светлина и да засияеш със своя светлина, да изпълниш стените на Камъка със самосветеща Светлина, даваща свой лъч - това е степента на Архата. Утвърдих трите лъча. Тежките условия им дават гранулация, докато Съкровището не пламне с всички огньове на придобивките. Ще утвърдя Светлината в теб, преодоляваща всяка тъмнина. И тази Светлина ще бъдеш самия ти, отдал своята същност на своя Владика. Аз Съм любящ Баща и Грижовник за Моите избрани. Аз Давам напитката на безсмъртието. Аз Съм Водещият през тъмнината на настоящия тежък час в сияйните чертози на Светлината.

563. При здрав Контакт Моята мисъл незабавно оплодотворява съзнанието, последователно отливайки се във форми. Ритъмът на хармоничните вибрации на Моята мисъл придава ритъм на думите и музика на техните съчетания. Получава се хармонична мозайка от думи. Може да се улови ритъмът на Моята мисъл, нейната красота, форма и тоналност.

564. (3 ноември). Трудният час нека да бъде час на утвърждаване на Близостта. И нека това утвърждаване на Близостта в трудни обстоятелства да стане привично. Съзнанието се откъсва толкова леко под вълните на противните течения. Но с Мен трябва да се премине и през мъката, и през радостта. През радостта е по-леко. Но когато тъмнината се надига и облаците надвисват, паяжината на мрака може да засегне и тогава е нужна Моята Близост. Само по пътя на постоянното помнене може да станеш Мен и изразител на Мен. Важно е също условието: при всички обстоятелства. Същината е в това, че вълните на вибриращите наоколо енергии и техният характер през цялото време се променят, предизвиквайки съответна реакция на съзнанието. Нужно е течащите води да не засягат съществото на устрема към Мен и да не го накърняват. Всичко върви както обикновено, животът тече по своя ред, но Моят Лик, внедрен в дълбината на

съзнанието, остава неизменен фон или стъкло, през което се възприема всичко, идващо от вън. Аз Съм призмата, през която се пропускат енергиите, влизащи в микрокосмоса. Проявата на Лика трябва да се направи неотменима част от себе си. Когато човек върши нещо или изобщо бодърства, той винаги, даже несъзнателно има или носи в своето съзнание усещане за себе си. По същия начин усещането или неотменимата представа не на себе си, но вече на Мен трябва да се утвърди в съзнанието и то да се сживее с нея. Трябва да се слееш с нея. Съзнанието е упорито в своя атавизъм. То се бори срещу въвеждането на новия елемент. То през цялото време разрушава постройката, завръщайки се в малкия кръг на личното "аз". Но процесът на утвърждаване на Владиката в съзнанието трябва да завърши. Процесът на кристализация на Лика трябва да бъде доведен до такава степен на яснота, че Ликът да оживее. И тогава Владиката може да се види в движение. И тогава ще се появят цветове. И тогава същността на Общуването ще стане постоянна непрекъсната основа на живота. Но сърцето трябва да бъде чисто. Има много ненужни емоции и мисли, затъмняващи яснотата на Моя Лик. Нарушители на Близостта не са нужни. Но е възможно всички сили на своето същество, всички помисли да се насочат към утвърждаване на тази велика степен и трябва да се разбере цялата ненужност и напразност на обкръжаващото и особено на дреболиите, и нужността, и вечността на установяваната връзка с Този, Който Съставлява твоята същност. Затова всеки ден с всяка обиколка на Слънцето целият процес трябва да започва отначало, сякаш човек е открил нещо най-нужно и с радост и нова енергия пристъпва към неговото осъществяване. Всеки ден се донасят камъни за постройката на храма на Общуването. И не трябва да има отлив на сили в делото или да се проявява небрежност към това, което е най-важно и най-високо от всичко. Всичко, което днес занимава съзнанието, ще се разсее като дим, но Владиката ще Пребъде вечно с нас в храма на Общуването на Духа, построен от нас с всекидневни усилия. Когато Владиката Стане центърът, около който се въртят всички интереси и помисли на ученика, когато неговото сърце е съсредоточено върху Владиката, тогава се осъществява надземното строителство на Храма на Живота. И влизайки в теб и бидейки в теб, Аз ще Озарявам със Своята Светлина и ще Оцветявам делничните дни на твоя сив живот, и животът на дните ще стане живот на Светлината. И където и да си ти, Светлината ще бъде с теб, тъй като ти сам си станал тази Светлина. И то не ти, а Владиката, пребиваващ в теб. А ти само си Го приел в себе си и си станал Него, оставайки себе си. Но не това "аз", което си бил, а новото "Аз", носител на Светлината на Владиката. Светлината е кристализирала и е станала кристал от Светлина, Камък, а ти - неин носител, носител на Камъка.

565. Днес е такъв ден, както и всички, както хиляди вече преминати дни. Но в другата, Невидима Сфера той е значителен с ново явление. Един от твоите центрове даде светлина, може би слаба и малко забележима, но началото е поставено. Това е резултат от напрежението и мъжественото отношение, и желание да се преодолеят тежките флуиди на нагнетяването. Ти преодоля в своята сфера тъмнината с напрежение на духа. И напрежението даде огън. Огненото колело на центъра започва да се привежда в движение. Къде се е извършила промяна? В съзнанието. Какво е обусловило тласъка? Трябва да се разбере състоянието на съзнанието. Състоянието на съзнанието, независимо от каквото и да било, е условие, предизвикващо работата на центровете и тяхното събуждане. Когато съзнанието е устремено към сливане с Моя Лик и намерено и упорито побира в себе си вибрациите на неговата мощ, отговаря и реагира целият микрокосмос. Цялата негова същност се напряга в своята светлоносност. С какво е силна

молитвата? Само с елемента на устрем към Висшето. Човекът, намерил в своето сърце Облика на Учителя, става ученик. Трансмутиращата сила на Лика е подобна на лъча на прожектора. По него корабът спокойно достига до Пристанището. Може ли да се знае степента на своята близост? И може, и трябва. Твоята степен е утвърждаващият Лъча. Да бъдеш в Лъча на Владиката е нещо по-голямо от охрана или подкрепа. Това е твоето място в Безпределността и сега, и вовеки. Това е придобиването на точка на опора и център. И в същото време, когато съзнанията, които не са го намерили увличани от различни течения на астралния свят, непреодолими за тях, ти, привързал себе си към Лъча и пребиваващ съзнателно в Лъча, пребиваваш в него винаги и на всички планове, и във всички състояния на съзнанието, тоест независимо от това в кой или чрез кой проводник действа съзнанието в дадения момент. Намирането на себе си в Лъча на своя Космически Отец и то съзнателно е момент от огромна значимост. Ученикът върви през живота в Лъча. Всяка клетка на организма и всеки атом, пронизвани от силата на Светлината се намират в процес на трансмутация. Извършва се разреждане на всички тела и тяхното изтънчване. В дълбочина, незабележимо за земното око, се извършва прераждане на проводниците. Този, който при всички условия се е научил да се устремява към Мен и да бъде с Мен, наистина е преодолял плътта. Да, благо на теб, преодолелия скърцането на материята.

566. Неизчерпаемостта е атрибут на Безпределността. Изчерпаността е свойство на съзнанието, ограничено от самото себе си. Малкият собствен кръг не може да храни духа. Който иска да знае, трябва да излезе от него.

567. (4 ноември). Благо на твоя народ. Спиралата на времето се развива и спиралата на съзнанието се развива, проявявайки нови елементи, които се съдържат в намиращите се по-нагоре пръстени. Тези елементи, влизайки в съзнанието, стават част от него. Така разширяването на съзнанието се превръща в порядък на деня. Тъй като и времето, и движението на съзнанието се съчетават в постъпателен ритъм. Ритъмът на възхождащото съзнание! Върви ачелерандо/accelerando, с ускорение. Само трябва да се осъзнае неизменността и явността на процеса. Не спазматичните подскоци на неопитното съзнание, не случайните аритмични подеми, а след тях - падения, а спокойната, твърда, уверена стъпка на победителя, вървящ към Върховете на Пазителката на Снеговете. Трябва да се влезе в този ритъм, трябва да се сраснеш с него, трябва да почувстваш вибрациите на неговата магнетична нарастваща сила. Стройността на движението става космично-прекрасна, тъй като, подобно на ритмичното въртене на светилата, то влиза в ритъма на Космоса и става част от него. Духът е част от Космоса. Неговата еволюция е неотделима от цялото. Но благо на духа, навлязъл в ритмичното движение на цялото. Хармонията с Безпределността е и сливане със световното движение. Приобщаването към ритъма на Космоса или ритмите на пространствения огън е такова състояние на сърцето, когато то става вселенско и бие с космически ритъм. Да се приобщиш към пулсациите на Сърцето на Владиката, а след това към пулсациите на Вселенското, е степен на огнено събуждане на сърцето. Великото Сърце, пребиваващо в Отца, е едно с Него. Така сливането на съзнанията е сливане на сърцата, живеещи и биещи с единен огнен ритъм. Сърцето усеща реално Диханието на Космоса. Наличието на пространствени ритми влиза в съзнанието и става също толкова явно, както ритмите на деня и нощта. Човекът, бидейки част от природата, както и всичко в нея, живее с нейните ритми. Тези ритми притежават различни степени, видове, аспекти и напрежения. На тях в една или друга форма се подчинява цялата материя и всички

форми на живот. Ритъмът на планетните цикли обуславя всички тези състояния на планетната материя, през които е преминала и преминава Земята през дългите периоди на своето съществуване. Тези ритми - Големите Кръгове, Цикли, Пралаи и Обскурации на планетната верига са резултат от ритмичното спирално движение на Еволюцията. Но ритъмът на деня и нощта или годишният отрязък от спиралата е само малка по време проява на все този същия велик Световен Закон за ритмичното постъпателно движение на спиралата на развитие на даденото явление. Малките груби ритми са явни, но тънките и огнените са неуловими. Във Великите Цикли някак се губи ритъмът и се изплъзва от познаващото съзнание. Но и то е подчинено на ритмите. И когато се осъзнае същността на ритмичното движение на духа и той явно и осезаемо влезе във великия поток на космическия живот, неговият възход по безкрайната Стълба на Йерархията на Светлината става също толкова неизменен и космично прекрасен като движението на светилата в океана на световното пространство. Движението придобива законност и закономерност. И наистина пътят става предначертан път. И тогава всичко и всички земни условия представлява са само вехи по пътя или просто земни изгледи, носещи се под крилата на летящия самолет. Тъй като самолетящият в космическите ритми дух вече не е подчинен на земните притегляния. Той е победител, преодолял самата същност на земния магнетизъм. Ритъмът представлява същността на Лъча на Владиката. Неговото движение е ритмично. Огнените енергии, които го съставляват, вибрират ритмично. И пребиваващият в Лъчите се приобщава към огнените ритми на Владиката. Навлизащият в света на Съвършеното Сърце се приобщава към ритмите и пулсациите на Великото Сърце. И Моят Свят в съзнанието на ученика се проявява със същността на своите Висши Закони. Режимът на напрежение приобщава към степента и изтънчеността на Висшите Огнени ритми. Ритмите на пространствения огън - това е сферата, подлежаща на осъзнаване и овладяване. Победителят овладява нови сфери и области на тънките енергии. И те нямат нито край, нито предел. И всяка се превзема със сила. И всяка, победена и осъзната, внася в микрокосмоса на победителя нови сложни елементи на Светлината, единна в своята същност и безкрайно разнообразна в своята многостранност.

568. Неизменността на пътя се установява с ритъма и в ритъма. Установеният ритъм се съпровожда с утвърждаващи знаци. Пътят е постлан със знаци. Те трябва да се забелязват и отбелязват. Незабелязани, пропадат напразно. Знаците облекчават пътя и служат за утвърждаване на несъмненото. Знакът не е чудо, а спътник на успеха. Мълчаливи приятели - така можем да ги наречем. Всеки знак има определена цел и значение. По знаците може да се различи направлението. Няма неверни знаци - огнената стихия не греши, тъй като знаците ги Давам Аз. Нужна е зоркост, за да бъдат различавани. Затова и се говори за бдителност. Тъмните сили са винаги на стража, за да прекъснат с всички достъпни им мерки тока на енергиите, идващи от Владиката. И в случай на слабост или неустойчивост на съзнанието преуспяват. Но огненият победител не се смущава от нищо, от никакви вихри и опити на тъмнината и здраво държи края на сребърната нишка. Той не може да бъде отвлечен с тъмни уловки. Ако се преброят колко тъмни опити са били направени и се правят, за да се прекъсне и наруши Контактът!! Тези външни пречещи обстоятелства не са прости. Зад всички тях е косматата ръка. Но пътят на победителя е твърд и курсът е неизменен, като ходът на огромен океански лайнер, вървящ през мъглите и тъмнината и лошото време неотклонно към целта и достигащ пристанището. Когато връзката е здрава, всичко външно пречещо

лесно се преодолява, но при съхранение на вътрешното спокойствие. Ценно качество, което е нужно винаги и във всичко. Има неща и явления абсолютно ценни по своята същност. Същността на спокойствието е особено ценна. Как да се съхрани и опази чистотата и звучността на проводника? Преди всичко с непоколебимо спокойствие на духа. Нека раздиращото ушите явление да нахлува в съзнанието, то може да бъде допуснато и някак да бъде пропуснато да отмине, без да нарушава ритмичната пулсация на микрокосмоса. Нищо и никой няма да устои срещу равновесието. В това е непреодолимата пасивна мощ на равновесието, в която се разбиват и разлитат на пръски всички противодействащи и противни, а главното, враждебни енергии. Представете си само: към вас се устремява силна враждебна енергия и, ударила се в мощта на аурата на равновесието - в тази непоклатима и враснала в основата скала, веднага се изчерпва и затихва, неутрализирана и моментално превърната в нищо от собствения си потенциал. Представете си това нещо, изведнъж станало нищо и неговият притежател, останал с празни ръце. Усещане не от приятните.
Да, да, именно без да рискуват да се доближат сами, тъмните се крият зад околните и от тях избират несъзнателните оръдия за препятстване. Трябва да се обърне най-щателно внимание на този телеграф. Как да внедриш страничния? Но своя може. Да, много хора се явяват обекти и оръдие на тъмните внушения.
На някого не се харесва стилът на Рьорих. Мой ученико, който не приема Него, не приема Мен. А неприемащият Мен остава не с Мен, а със себе си. Всеки е свободен да избира своя път.

569. С Мен ще разрешаваме всички клопки.
Аз, Владиката на Шамбала, Казвам: пътят на непосредственото Общуване е неувяхващ. Какво може да го замени? Лъчът, внедрен в сърцето, твори Светлина в сърцето. Лъчът ражда лъч, излизащ от сърцето. Самопроизводният лъч се твори от Моята Светлина. В земното царство, където всичко е смъртно, се ражда лъчът на живота, лъчът на вечния Живот в смъртна преходна форма. Лъчите на живота тъкат над земния мрак заградителната мрежа на планетата, мрежата на спасението, мрежата на Светлината. Да се потрудим за Йерархията на Благото със светлината на своите самопроизводни лъчи. Да се потрудим в името на Светлината и Йерархията!

570. Тази нощ се готви да видиш нещо неочаквано. Сутрешният запис нека да съхрани феномена.
През нощта нищо не видях. Преди утрото имах сън: в Балтийско море имаше усложнения и вероятно изискване към Родината. Аз започнах да говоря в съня: “Слушайте какво казвам. Аз предсказвам, че Родината ще победи. Не трябва никого да слушате и на никого да се подчинявате”.
Трябва да ѝ се помогне да донесе страшната тежест до близкия край.
Ритъм и постоянство на Общуването.

571. (5 ноември). Вече Казах: ритъмът на Общуването не се нарушава от нищо външно. С удари отвън се изпитва здравината на Контакта. Приемайки удар или противна вълна, връзката трябва да се усилва особено напрегнато. Процесът на приемане на удара трябва да се извършва в условията на усилване на прекия Контакт и яснотата на Лика. Обичайното състояние и усещане Близостта на Владиката се удесеторява съзнателно. Тогава може да се издържи всеки удар, без да се губи равновесие. Как да ви Науча на необходимостта от постоянно предстоене? Как да укажа, че може без всякаква вреда за себе си или за делата да се отложат делата на деня и на

първо място да се постави задачата за постоянното помнене? Аз Съм винаги с теб. Бъди и ти винаги с Мен, всяка минута, във всички свои дела. Само в такова непрестанно предстоене се кове огнената връзка. "И Авраам ходеше пред Господа". Нима само по празници или според настроението, или в минути на възторг на духа? Не, това "ходене" беше постоянно състояние на озареното съзнание. Зова към постигане състоянието на постоянен Контакт. Устоят на сребърния мост е здраво укрепен от страната на Владиката, а от твоята? Може би трябва да се задълбочи основата. Може би трябва да се задълбочи основата, да се вдигне нивото на опорната площадка, издигайки съзнанието на една височина с противоположната точка на опора? В димните земни вихри, в сумрака на бушуващите стихии сребърният мост е единствената връзка с Висшето. Освен него няма нищо свързващо. Ако изчезне Мостът ще залеят стихиите. Съзнанието няма да устои без наличието на непрекъсната връзка. Затова се укрепва сребърната нишка, нишката, свързваща ежеминутно. В това е трудността на постоянното бодърстване. Но неговата степен е степен на Архата. Ученикът влиза в същността на даваното щастие с цялото си съзнание, с цялото свое същество. Съкровището, намерено и осъзнато, се охранява и утвърждава с всички сили на духа. Когато Владиката Живее в сърцето се преодолява непреодолимото. И най-трудното за преодоляване - това е инертността на съзнанието, привикнало да върви по старите утъпкани коловози на мисълта. Новият Свят изисква новост във всичко, а главното, в новите пътища на мисълта и съзнанието. Не може старата форма на проява на живота на съзнанието да съответства на новото състояние на съзнанието. Новото вино не се налива в стари мехове. Зовът за новостта се отнася за всичко. Съзнанието лети към бъдещето по нови релси, на нови крила. Всичко, което е от миналото, се изхвърля от него и всичко се запълва и напълва с Мен и Моето дело. Аз, Аз, Аз Съм водещата сила на съзнанието. Всичко се върши с Мен и всичко се посвещава на Мен. И мисъл, и труд, и сън, и грижа. В това е служенето. И то изпълва цялото сърце и цялото същество, то става Велико. Не изпускайте мига, за да се съедините и оставили миналото, да се устремите в бъдещето, където за нас е всичко. Назоваваме мярката на устрема в бъдещето мярка на щастието. Сине Мой, бъди винаги с твоя Владика, подобно на Него, винаги пребиваващ с теб. Аз Съм с вас винаги.

572. (6 ноември). Пиши за значимостта на сроковете. Циклите са обусловени от сроковете. Циклите могат да бъдат големи и малки а така също и сроковете. Големите срокове завършват един Голям Цикъл и започват нов. Величината на цикъла е относителна, тъй като след Цикъла, наричан голям, стои още по-голям. Циклите са свързани със звездите, така че в края на краищата те носят астрологически характер. Това, че цикълът на деня и нощта зависи от Слънцето, а също и цикълът на годината, е напълно ясно и разбираемо за всички. По-трудно е с големите цикли. Изисква се дълбоко познаване на астрономията. Науката за звездите е Свещена наука. Фрагменти от великото знание, останали в ръцете на невежите, са изопачени и подобно на религиите са загубили своята съкровена ценност. В планетната система на световете на нашата Слънчева Вселена всички те са свързани в единно цяло, в един индивидуален голям свят. Те са свързани с магнитното притегляне на единния център. Но всяка планета, бидейки на свой ред също център, но вече с по-слабо притегляне, взаимодейства със своите светло-магнитни лъчи на огромни разстояния, отделящи ги една от друга. Извършва се постоянен обмен, взаимодействие и съчетаване на излъчваните енергии, хранещи всяка планета. Пространствените енергии се притеглят към полюсите, където

притеглянето е особено силно и съчетавайки се с магнетизма на дадената планета предизвикват и пораждат на нея цял ред магнитни токове и магнитни явления, обуславящи живота на планетата вече в детайли. Пространствените енергии се разпределят по възлите на магнитните притегляния, които набелязват движението на магнитните токове по лика, да кажем, на Земята. Тези възли, подобно на огнените нервни центрове на човешкото тяло, бидейки възли на поглъщане и излъчване, тъкат планетния живот. Характерът и степента на възлите и токовете и техните съчетания са разнообразни до безкрайност. Тези големи и малки магнитни възли обуславят не само характера на страната или местността, но дори и на неголеми отделни точки. Всяка полянка в гората, всяка незасегната естествена растителност е продукт на магнитните условия на даденото място. И всички те зависят така или иначе, в една или друга степен от съчетанието на пространствения огън, ска́лата на който, издигайки се отдолу нагоре, в своята разновидност, подобно на звуковата ска́ла, се дели на седмични октави с дванадесет ноти. Елементите на Земята също са разпределени по ска́ла, което се вижда от разполагането на елементите в периодичната таблица на химичните елементи. Принципът на разпределение в своята основа е същият. Оттук и голямото съответствие на атомите на различните елементи със светлинните и цветови градации на пространствените огньове. Те съзвучат или взаимодействат по съответствие. Пространствените огньове се характеризират всеки със свой цвят, а също и на всеки атом е присвоен определен цвят от спектъра. И слънчевият лъч - това велико и още малко разбрано и изследвано неизвестно, носейки в своя спектър основните цветове на елементите, съставляващи тялото на слънчевата маса, носи в себе си не само цвета, но и магнитната същност или светлинната енергия, а значи и висшата октава на материята. Той носи от пространството маси материя в нейното най-изтънчено или ефирно състояние. И тези енергетични и тънко материални излъчвания, съчетавайки се с безкрайното разнообразие на комбинациите на земния магнетизъм и неговите възли, творят и регулират живота на планетната или земната материя. Но тъй като материята, както и всичко, съществува в седем вида разреждане и изтрива границата между материята и енергията, то пространствено-магнитните съчетания на енергиите в своето безкрайно разнообразие на съединенията не се поддава на човешкия ум. Грубото движение на материята в стихийните ѝ прояви е само нищожна част от този велик космически процес. Но всичко е свързано в едно велико единно цяло и взаимодействието се извършва по законите на хармонията и съответствието. Дъждът, бурите, циклоните, измененията на температурата, климатът - абсолютно всички грубо материални, а също и невидимо тънките явления от планетния живот се предизвикват от невидимите токове на пространството и тяхното движение по възлите на магнитните центрове. Магнитните центрове на Земята, тяхното взаимодействие и връзка с космическите лъчи съставляват наука на бъдещето. Светещата материя в аспекта на Парафохат е недостъпна за изучаването ѝ от земната наука, във всеки случай сега, на даденото стъпало от еволюцията на човечеството, тъй като изисква призматично зрение, което ще бъде дар на бъдещата еволюция, но сферата на магнитните възли и планетни токове е разположена в областта на най-близките находки и открития на човечеството. При тези вече недалечни изследвания ще бъде важно да се разбере и установи тяхната непосредствена връзка и взаимодействие с пространствените или космическите лъчи. Време е вече да се изведе планетата от състоянието на пространствена изолация в простора на Космоса, да ѝ се намери място в него и да се приобщи тя към единното

семейство на нашата Слънчева система. Взаимовръзката с другите планети е жива и реална действителност, а не мъгла на постройките на средновековните алхимици и астролози. Но законът за съответствието е бил уловен и отбелязан от тях правилно. Недостигът на научни инструменти и прибори и чудовищното невежество на масите им е попречило да видят жизнената правда на този велик Закон на Мирозданието. Но сега дойде времето, когато науката, въоръжена с цялата своя мощ ще утвърди величественото разбиране на космическото единство и връзката на всичко, което съществува. Настъпи срока за разбиране на космическия живот на нашата планета.

573. Приказка за Сияйния Лик на Духа.

Днес е добър ден за дълбок размисъл. Затова ще започнем с приказка. Отдавна, отдавна, когато Земята е била още млада, живял дух, също млад. Той живял красив безплътен живот и имал всичко, което е могло да пожелае неговото въображение. Духовете на стихиите незабавно изпълнявали всяко негово желание и създавали това, което искала неговата мисъл. И му станало скучно. "Как става така, - мислел той, - че стига само да помисля и всичко моментално се извършва по моята мисъл. Искам не подчинение, а противодействие на стихиите. Искам да бъда силен, искам да ги подчиня на себе си, не подчиняващи се, а противодействащи". И едва пожелал това, когато изведнъж всичко се изменило. Изчезнали малките радостни помощници. Покорните дотогава на волята вълни на стихиите се изправили като враждебна стена и духът се озовал в света, където най-малкото негово движение или желание незабавно пораждало съответно на силата на желанието устойчиво противодействие на всичките четири стихии. И всеки път за постигане на каквото и да било, даже най-малкото, се налагало силно да напряга волята. И волята започнала да расте. И колкото повече противодействали стихиите, толкова повече растяла волята, докато не израснала в мощен стълб от пламък. И когато духът, укрепнал и закален в борбата със стихиите, се спуснал веднъж към прекрасното планинско езеро и видял в него своето отражение, той се изумил неописуемо. Равната повърхност на застиналата, спокойна стихия отразила не блед мъгляв облак със смътни очертания, както това било по-рано, не! От дълбините го гледал сияйният пламенен облик на същество с неземна красота. На челото, като меч, сияел лъч светлина, лъчите украсявали и обкръжавали главата като венец или корона и зад раменете излизали огромни сияйни снопове светлина, които като крила се разпръсквали настрани и обхващали хоризонта. Дълго гледал духът с изумление преобразения свой лик и после си казал: "Ако този наистина дълъг период от време така ме е преобразил, искам! искам! искам несвършваща борба, искам несвършващи победи и преодолявания. Светът, целият свят! Цялата Вселена! с всички твои несъвършенства, противодействия и стихии! - предизвиквам ви на бой. Искам всичко да бъде така прекрасно и величествено, както и Моят Лик, Сияещ с Красота. Искам да утвърдя Красотата навсякъде. Предизвиквам света на бой за Красотата". И едва той произнесъл тези думи, когато веднага всичко изчезнало. Страшно бушували вълните на изведените от равновесие стихии, бляскали мълнии, бушувал пространственият огън, надвиснали тежки облаци и стихиите дружно се хвърлили в мощен натиск върху Непобедимия. Но той се усмихвал, тъй като знаел, че НЯМА НИЩО В СВЕТА, КОЕТО БИ МОГЛО ДА ПОБЕДИ ВОЛЯТА НА ИЗПРАВИЛИЯ СЕ ДУХ, ТРЪГНАЛ ДА УТВЪРЖДАВА В СВЕТА МОЩТА НА КРАСОТАТА.

574. А сега за друго. Кой може да каже, че той знае или е изучил някое явление докрай? И може ли да се изучи нещо докрай, до дълбочината, до началото? Така

при изучаването на всяко явление опираме до Безпределността. Затова всичко може да се задълбочава и разширява. Няма край и предел на нито едно явление. И този, който във всяко явление вече усеща диханието на Безпределността, се намира на верния път. Тъй като всяка вещ, бидейки част от цялото - Космоса е свързана с него, неотделима от него и в него има своите корени. Безпределността е във всичко и всичко се явява изражение на Безпределността. И само човешкия начин на живот, по-точно съзнанието, породило този антикосмически ужас, е отрязало себе си от своята вечна родина. Затова съзнанието, потопено в мъглата на Майя, живее в свят на призраци, живее в това, което не съществува. В това е трагедията на човечеството. Да живее в яркия свят на очевидността, на ярките отегчителни призраци и грамади - ето съдбата, която си е избрало двукракото човешко мислене. И ако това още не е видимо и не е съвсем разбираемо тук, на Земята, където противодействието на плътната материя пречи да се разгърне творчеството на лъжливо устремената воля, то в Астралния Свят, където веществото на стихийната материя в известни предели е достъпно за творческото въображение на развъплътения дух, духът неистово твори своето обкръжение, натрупвайки един несъвършен образ върху друг. Нетренираното и слабо въображение, неумеещо да мисли отчетливо, разпалено от желанията, твори често неясни, несъвършени, непълни и разлети макети на желаните вещи и те, тези понякога чудовищни по своята нелепост форми се трупат като планини около пораждащото ги съзнание. Наситило се с едно, съзнанието, незавършило, се хвърля към друго и така безкрай. И това е в средните слоеве. А какво е в низшите, където творимите образи се отличават с яркост и детайлност на подробностите, особено ако приживе човек е можел не само да гледа, но и да вижда. И всичките тези форми живеят и пулсират с жизнената сила на човешката мисъл, и всички те са несъвършени. Направете опит. Нека хиляда души да рисуват картина на намиращ се в отдалечение дом, обкръжен от дървета. Само ясното въображение на художника ще даде подобие на реалност. Всичко останало, всичките тези стотици рисунки ще бъдат чудовищно изопачаване на действителността, понякога жалки и бедни. И така е във всичко. Така е и с построените образи в Астралния Свят. Изопачител на действителността – така можем да наречем човека. Затова се утвърждава красотата. Вървящият по пътеката на красотата няма да бъде нарушител на Космическите Закони. И там, в света на пластичната материя, той, прилежащ на красотата на Земята и изпълнен с нейните творения и изражения, ще продължава да мисли в благо. И образът на всяко цвете, отнесено от Земята, всеки звук, всеки изглед на природата или на прекрасно създание на човешките ръце там ще даде свой плод във вид на прекрасни образи, тъй като обичащият красотата, тоест уловилият нейните елементи ги отнася със себе си в своето съзнание. Затова служенето на красотата е Служене на Истината, затова служителите на красотата са Служители на Светлината, затова вървящият в името на красотата върви в името на Истината. Благо на тях, носещите Красота и утвърждаващите Красотата.

575. Огънят звучи, предвещавайки бъдещите промени. Напрежението на пространството се усилва. Слабите няма да издържат.

576. (7 ноември). Разбира се, арфата може да звучи с всички свои струни. Разбира се, акордът може да бъде пълнозвучен. Величествената симфония е ценна със своята пълнозвучност. Сърцето, отговарящо на призивите на пространството, става пълнозвучно. Но да се позволява на арфата на духа да вибрира пълнозвучно на глупости и дреболии от всекидневната рутина на живота е недопустимо. Дозорната воля не

допуска обичайните енергии да засягат цялата ска́ла на духа. Звучат една, две струни в зависимост от необходимостта и точно толкова, колкото е необходимо. Да се позволи на пламенната пентаграма да пламти с всички свои огньове в отговор на явления от суетния човешки живот е нецелесъобразно и несъизмеримо с великото назначение на пламъка на центровете. Оттук и сдържаността, и мълчаливостта, и суровия контрол над всичките три проводници, и разбиране неописуемата ценност на огнената енергия, събрана с толкова труд и хилядолетни усилия. Трябва винаги да се помни за ценността на великата енергия, трябва да се пази тя като незаменимо съкровище, трябва да се помни, че ще дадем отчет за всяка частица, изразходвана напразно. Трябва да се обърне внимание на това колко ненужно се върши, говори и мисли, когато има толкова нужди наоколо, когато енергията, изразходвана напразно, би могла да се употреби с полза. При Нас ненужни действия и ненужни мисли няма. При Нас няма загубено без полза време. Използва се всяка минута, всеки миг. И времето на труд, и времето на мълчание, и времето на беседи е изпълнено с редица съзнателни напрягания на едни или други центрове, напрягания винаги намиращи се под контрола на волята и насочени всичките към същата тази единна цел на Служенето. Трябва да се приведе в порядък живота. Трябва да се внесе ритъм и стройност в него. И тогава продуктивността на труда и творчеството ще бъде поразяваща. Дори сега все още при не напълно осъзнато значение на ритмичната работа резултатите от нейната продуктивност нараснаха няколко пъти. Какво ще бъде, когато ритъмът стане форма на изразяване на живота на съзнанието. Продуктивността на творчеството, превъзхождаща всички човешки мерки, е свойство и качество на ученика. И това, което ще направят десет или двадесет обикновени хора, той прави сам. А също и това, което те не са в състояние да направят, даже ако се обединят хиляди. Неизчерпаемостта на огнената енергия при контакт с нейния космически резервоар позволява да се трудиш без разпиляване на сили. Изразходваната енергия се попълва, но постоянно нараствайки по потенциала на своето напрежение. Днес тя е по-силна, от вчера, а утре е напрегната с нови огньове. Задълбочавайки се, разширявайки се и увеличавайки се огнената мощ расте непрекъснато и постоянно, приведена съзнателно в действие с редица ритмични повтарящи се усилия. И веднъж установеният ритъм с инерцията на огнената сила вече сам носи напред породилото и утвърдило този ритъм съзнание. Разбира се, ритмите могат да бъдат различни, а също и тяхната сила и степен, но тяхната динамична същност остава винаги в цялата си своя значимост. Ритъмът на отрицателните привички е пагубен. В закоравелия пияница или наркоман виждаме силата на установения поради невежество ритъм. Черните крила на низшите огньове, разбудени неестествено и извън срока, у пияницата вече са извън контрола на волята. Вече те, тези черни крила го носят. Накъде? Не е ли в бездната? Не по-добре стои работата и с малките привички на егото. На кого и за какво са нужни те? Но и те, малките, също владеят съзнанието. А пътят трябва да бъде чист. Всичко пречещо се отстранява от съзнанието. И ритмите, установени обмислено от волята, със своята сила лесно могат да изместят препятстващите предишни ненужни натрупвания. Новият ритъм превалира с мощта на новите огньове на събуждащите се центрове над всичко старо. Това е също психотехника. Огънят изисква не само осъзнаване, но и умение да се борави с него и да бъде регулиран. Научавайки се да се регулират и въвеждат в ритъм пламванията на малките огньове, се научаваме да управляваме и вълните на пламъка. Огнената стихия трябва да бъде подчинена и като всяка стихия се подчинява на волята на човека, роден от Светлината, за да заповядва на всичко.

577. Какво още да ви кажа? Освен за близостта на сроковете? Сроковете тъкат възможностите на планетния живот. От сроковете са обусловени формите на проява на този живот. Така че всичко ставащо на Земята и особено течението на историческите събития, и съдбите на народите зависи от сроковете. Комбинациите от пространствените лъчи, предизвиквайки неизбежна реакция в човешките микрокосмоси, се изразяват в поредица от действия, извършвани от хората под тяхно влияние. От въздействието на космическите лъчи не може да се избяга. За тях може и да не се знае, но да не се отговори с вибрация на своите нерви на тяхното въздействие е невъзможно. Тъй като микрокосмосът е своего рода резонатор, който винаги звучи на нещо идващо от вън. И ако животът на Земята се разпределя по лъчите на Слънцето, то как могат да избегнат хората и всичко живо влиянието на слънчевите пулсации, пламващи периодично? Даже слънчевите протуберанси въздействат на нервната система на човека. Така всичко зависи от сроковете, а сроковете – от светилата. И новото стъпало на планетната еволюция, диктувана от космическите срокове, не може да се избегне. Грижата е само за това как и накъде ще бъдат насочени мощните огнени енергии, идващи за нуждите на човечеството. Това русло или формата за осъществяване на приемането на идващите енергии Установяваме Ние. Учението на Живота, изливано своевременно на Земята, се дава за това човечеството да насочи енергиите към следващите стъпала на еволюцията. Само приемайки Учението човечеството ще бъде в състояние да напредне. Това е котвата за спасението. Това е човешката надежда. Учението е неотложно. И радостта е в това, че много съзнания са вече готови. Като спасителен порой след суша изгладнялото съзнание ще попива жадно в себе си Учението на Светлината. Този глад не е от днес. Можем да си припомним и кладите на инквизицията, и всички напразно измъчвани, и убитите, и пострадалите в името на Светлината. Колко векове е била потискана свободната мисъл, колко столетия са живели народите лишени от храна за духа. Колко време са влачили своето съществуване в задушаващата тъмнина! Наистина велик глад и велика жажда. В час на най-неотложна нужда и всеобщо духовно обедняване се излива Светлина от Светлината на Великото Космическо Знание. Дава се за векове. И по волята на Владиците не само стихиите, но и човешките огньове ще влязат в руслото. И тогава на Земята ще настъпи Моето Царство и Царството, осъществяващо Учението на Живота. Към това водят сроковете, неизвестни на хората, но управляващи всекиго от тях, даже най-учения и най-умния, и даже удостоените с учени степени и звания и с признание на правителството. Да помислим за значението на неизбежните велики космически срокове.

578. Сроковете приближават неотвратимо. И трябва да бъдете готови. Готовността е в духа, но с Мен. Без Мен няма готовност. Значи трябва да бъдете с Мен близки както никога. Степента на готовност е степен на приближаването. С готовност се приближаваме към Владиката. Храм на вечното Предстоене – така ще Наречем храма на готовността на сърцето.

579. Любими Мой сине! Усещам твоята близост. Аз Съм над всичко. Сътрудничеството с Владиката е висока степен на близост. Затова и те Нарекох най-близък. В Моята Кула има място за теб. Малцина имат достъп до Моята Кула. Ще осъзнаеш това после, когато застанеш лице в лице. А засега вярвай на Владиката. С вяра в Мен заменяш себе си с Мен. Затова вярвай, без да виждаш и знай, без да мислиш. Тайната на непосредственото познание е съдба на избраните. А Аз те Избрах. Затова почитай своя Владика не на думи, а на дело. Моето Явяване наближава. Бодърствай.

580. Да, разбира се, пространствените съкровища са достъпни за този, когото води Моята Ръка. И условието за достъп до тях остава неизменно: отричане от себе си. Те не могат да се вземат нито за себе си, нито със себе си. Трябва най-после да се осъзнае космическата вредоносност на малкото човешко светче, заслоняващо със себе си световете и лишаващо от право на вход в пространството. Може да се види как всяко съзнание е обкръжено от тази изолираща го от Космоса сфера, отрязваща живите нишки на връзка с Висшите Светове. Не с това е вредно егото, че затваря духа в раковина, а с това, че го отрязва от неговата Надземна родина. Затова ще гледаме на всичко, съставляващо малкото светче на личността, като на вериги на робството, лишаващи духа от светлата и радостна свобода на пространственото битие. Пространственото съществуване е естествена форма на живот за духа. Съзнанието живее напълно естествено в двата свята, влизайки в съприкосновение с двата. Може да живееш в земния свят, може да виждаш цялата негова красота и да му се наслаждаваш, можеш да проявяваш най-кипящата дейност и да влизаш в съприкосновение с хората и все пак да не живееш в малкото, ограничено от егото светче. С една дума можеш да живееш в света, но да не си от света. Колко е важно да се разбере това и да бъдеш не от затворения, ограничен от личността малък, нереален свят, не от личния кафез, а от този велик, необятен, прекрасен свят, част от който се явява и човекът, с цялото богатство на своя микрокосмос и неотменимостта на индивидуалните натрупвания. Даже излезлият от кръга на личния свят в земния свят стои вече на правилния път към разширяване на съзнанието. Единствено само приобщаването към Тънкия Свят без разширяване на съзнанието няма нито значение, нито цена. Медиумите също се приобщават, но наистина, по-добре е да си стоиш в личния кафез, отколкото да бъдеш в мръсната стая на третокласен хотел, отдаващ стаи за денонощие, а то и още по-лошо. Цялата работа е в разширяване на съзнанието и разединяване на връзките на това противокосмическо светче на личните илюзии. От него, от този затворен кръг духът се устремява към Владиката и оставя това малко светче, за да влезе в Царството не от този свят. Това царство е от трите свята и, бидейки от трите свята, то във всеки свой аспект на всеки от трите неразривно явно е свързано с всичките, всеки от които е само част от цялото. Всяка част или всеки от трите свята се осъзнава и постига на фона на цялото – Космосът, съставляващ основа на всеки. И настъпва момент, когато съзнанието прави явен избор между този - малкия и личен, и новия - голям и необятен свят. В единия има мрак, запустение и застой, а в другия - придобитият отново път на безграничните възможности. Какво би казал съвременният културен човек, ако предложеха на неговото съзнание да се вмести в тесните рамки на мисленето на диваците от Централна Африка, някои от които нямат нито "вчера", нито "утре" и даже не си правят запас от храна, тъй като не могат да придвижат съзнанието си в бъдещето? Но още по-голяма разлика, още по-голяма пропаст лежи между съзнанието, ограничено от егото и съзнанието, излязло в океана на пространството. Степените на еволюция на човешкия дух се различават поразително помежду си. Затова Зова в света на бъдещето, затова Искам да освободя и да изтръгна от светчето на заблудите. И Добавям: няма връщане назад. Съзнанието, докоснало се до красотата, свободата и размаха на космо-пространствения живот, вече никога няма да може да се завърне в своята тъмница. Наричаме отхвърлилите веригите синове на Светлината.

581. Да проявяваш Моя Свят със себе си значи да говориш и да действаш не от себе си, не за себе си, а сякаш мислено виждаш зад себе си Онзи Свят, чудесно

звучащ. Все едно да смяташ себе си за представител на Онзи Свят и неговите закони тук, на Земята, където няма нищо свое и всичко е чуждо.

582. (8 ноември). Приятелю Мой, огледалото на текущия час показва нечувано нагнетяване. Оттук е усещането за тежест и неразположение. В пространството не е добре. Съзнанието се гърчи като лист хартия върху огън. И е трудно да се устои, ако не си с Мен. Отстъпленията на близките в моменти на нагнетяване на тъмнината са временни. Просто съзнанието не издържа и търси изход в нещо вън, но не там, където трябва. Решението е в Мен, но забравят това. Затова и Указвам постоянство на предстоенето, за да не завладяват вихрите съзнанието и да не го отнасят на своите вълни във водовъртежите на астралните течения. Трябва да приучваш себе си към състоянието на човек, намерил съкровище, което всички се стремят да му отнемат: и хората, и стихиите. Всички и всичко се опълчва на щастливеца. Нима няма да устоиш? Ето защо е нужна такава зоркост и дозор, и защита на съкровеното. Цялото обкръжение се нахвърля и настъпва срещу, и притиска носещия Камъка. Самата същност на низшите светове въстава и ръмжи срещу носителя на Светлината. Затова стойте здраво. Няма да се Уморя да твърдя за необходимостта от охрана на съкровището. Трябва да се оградите със стоманена стена от външните въздействия. Жалък е жребият на отворилия вратата на крепостта и пуснал врага в цитаделата. Ще разорят всичко и няма да оставят камък върху камък от светлата постройка. Затова бодърствай на стража. Колко опити има отвсякъде и най-неочаквани. Трябва да се усили дозорът. Трябва да се усили и мълчаливостта и сдържаността, и чувството на тържественост. Нека символът на Сияйния Лик да стане водещ в теб. Може даже и да се усмихваш, когато натискът на противните стихии е особено жесток и мрачен. Нарекох го победител, побеждаващия вълните от низши енергии. Така ще утвърдим победата и ще я направим трапеза на всеки ден. За Нас няма отстъпление. Запомни: няма къде да се отстъпва и пътят е само напред. Затова закалявай своя дух от ударите на всяка противодействаща вълна. Така ще победим всичко. Вървейки с Владиката, бъди спокоен. Венецът на победата няма да бъде изтръгнат от ръцете на този, когото Аз Нарекох син. Не се бориш сам, а Аз Съм с теб. Не ти, а ние противостоим на натиска на тъмнината. Няма много такива здрави и устойчиви воини при Мен. Но Зная: няма да оставят полето на битката и няма да изпуснат от ръцете си меча на Светлината. Вихърът бушува и битката шуми, и вълните се носят бясно в пристъп. Но всичко е в съзнанието, и то - твоето съзнание, като нерушимо начало на Светлината, пребиваващо в теб, води боя. Всичко е в съзнанието. Опази нея, Светлината, запалена от Мен. Не за себе си. Трябва да се съхранят възлите на Светлината, трябва да се удържи нейната мрежа. Върху нея се държи планетата. Идва Лъчът, пробождайки мъглата, обкръжаваща Земята и среща радостно тях, мъжествено стоящите на стража. И тях, съхранилите себе си в часа на тъмнината и нуждата, и останали Ми верни, няма да Забравя в Часа на идващата Светлина със Своята Любов, и Грижа, и с дъжд от възможности. Сине Мой, в минути на особено напрежение помни Владиката, напрягайки се с цялото си сърце към Него. Напрягането на сърцето към Владиката е сребърният път. Моята Близост може да се усети само със сърце, напрегнато към Мен. Чрез Мен и Моя Лик посрещай вълните на противодействията. За някого и някога ще настъпи мир и отдих, но ти, отсъденият победител на стихиите знай, че твоята съдба отсега и вовеки ще бъде борбата и победата до деня “Бъди с Нас”. Затова закалявай духа си и се радвай на битката. Тя ражда обещаните възможности. И ударите на меча дават искри Светлина, изтъкаващи облеклото на духа. “На бой, на бой”, - звучи

призивът на Владиката. Затова Давам нови сили. Затова Умножавам силите. Затова вървим от победа към победа. Огледай доспехите. Създай си навик всяка сутрин, навлизайки във вихрите на живота, да оглеждаш своите доспехи. Не можеш да отиваш на бой без оръжие. Не си воин, ако си загубил щита или забравил меча. Не само се защитавай, но и поразявай. Удар за удар, лъч Светлина за вълната тъмнина. На тъмнината трябва да се противостои активно, поразявайки я със своите лъчи. Говоря вече за твоите лъчи. Трите лъча растат и укрепват по своята сила. Доспехите започват да сияят. Действай с Моята сила и ще придобиеш мощ. Аз Казах.

583. Смисълът на ставащите събития все пак е в борбата между двата свята: отиващия си стар и зараждащия се Нов. Отиващите си енергии са изчерпани. В тях няма живот. Още са силни с кристализираността на застиналите форми, но нали смисълът на всяко явление е в неговия растеж и развитие. В застиналите форми няма растеж. Това е особено видно във формите на съществуващите религии. Останало е всичко: и думите, и догмите, и обредите. Само че си е отишъл животът и някога великите са се превърнали в мъртва черупка. Колко страшно крачи израждането. Каква сила е народното представителство. Но в какво, в какво уродство се е изродило то на Запад. Извършва се подкупване на избирателите. Политическата игра и интригите са заменили волята на народа. А народът още мълчи, но скоро ще каже своята дума по целия свят именно народът, тъй като народите са се събудили. В какво се е превърнала търговията? В ограбване на масите. Търговското съревнование – в хищничество. Грабят вече открито, хващайки за гърлото слабите и държат задушавани цели страни. Изливат се цели водопади от лъжи. Подкупността е приела чудовищни размери. Подкупват се цели правителства и управляващи класи. Народът мълчи. Жената от стария свят иска само едно: да бъде обект на въжделение или завист за добрите познати. Всичко се принася в жертва на това да се харесва, да привлича, да бъде желана. От кого? От любимия човек? О, не. От всички, от тълпата. Вадят се зъбите и се поставят нови, красиви, режат кожата, парят лицето, зашиват миглите пришиват мигли, стига да ги искат, стига да въжделеят всички, всички, всички. "Аз се харесвам, аз съм щастлива", - казва тогава тя, изхитрилата се да привлече към себе си въжделението на тълпата. И пропастта между тези, които имат всичко и тези, които нямат нищо, е огромна. Но това не засяга никого. Нямаш, толкова по-лошо за теб. Вълчият морал тържествува. И хората си прегризват гърлото един на друг, но вече не един срещу един, а с организираната сила на държавата. Старият свят, обреченият свят, светът на изживелите себе си отиващи си енергии се разлага. Новият Свят е неотложен. Неговата стъпка е победна. Той е логичен и убедителен. И несъстоятелността на стария става рязка и явна. Електроните са изживели себе си. Отива си завинаги в забрава, борейки се в последни гърчове за угасващия живот.

584. (9 ноември). Пиши за земното щастие. Към него се стреми всичко и всички го искат. Но никой не го намира. А защо е тогава стремежът? Съществува ли то, щастието? Може би него го няма? Но откъде е стремежът? И забележете, човек винаги търси продължително и устойчиво щастие. И все пак никога не го намира. Всичко на Земята е ограничено от кръга, а главно, от цикъла от време на своята проява. Завършва цикълът и явлението се прекратява. Временността на проява е форма на съществуване на земните вещи и явления. Човек донася от другите светове мечтата за щастие, от там, където него го има и където то не е подчинено на законите на преходното. Нашата Надземна родина е страната на щастието. Но не на земното, а на огненото и затова – на

устойчивото. В него, в това надземно щастие липсват преходните елементи на Земята, затова и формите на неговата проява стоят извън времето и не са свързани с него. Някой нарече това райско блаженство или Нирвана. Но нима въпросът е в названието? Важно е да се знае, че има състояние на съзнанието, което на земен език най-добре от всичко се изразява с понятието щастие. И ако попитат възможно ли е щастието на Земята, кажете: да! Но не в човешкото му разбиране. Щастие може да бъде наречено висшето огнено състояние на съзнанието, когато е намерен Камъкът на Висшите Светове и то се е приобщило към звученето и хармонията на Висшия Свят и, запазвайки придобитото в духа, носи Чашата на огненото осъзнаване на Невидимите Светове на Земята неразплискана. И ако Моето Царство не е от този свят, то и огненото щастие също не е от този свят. Земното щастие, единствено възможно на Земята, е от Моя Свят. То е земно, тъй като се проявява в земните обичайни условия, но то не е от Земята, тъй като крилата на съзнанието са се докоснали до непреходното и то със своята Светлина и радост е заставило сферите да съзвучат с арфата на духа. И вашата радост да бъде съвършена, тоест чиста от всякакви примеси от елементите на Земята. И не е ли странно това, че тази радост и това щастие са проявявали на Земята хора, които са били лишени от всичко земно и всички земни утехи и благополучия. И те, лишените от всичко са се радвали и са били щастливи. Тъй като истинското щастие е в духа. И дълбоката народна мъдрост е отбелязала това чудесно и, уви, неразбрано явление в приказка: Хората дълго търсили щастлив човек и го намерили, но той нямал даже риза. Щастието не е в притежаването на земни вещи, а в духа. Истинското щастие не е от Земята, а от огъня и Светлината. Обречеността на малкия кръг на съществуване на всяка земна вещ и явление, свързани с нея, налага печата на обречеността на всяко щастие, което човек основава върху това, което е обречено в самата същност на нещата. Затова всички опити да се намери щастие в този безизходен кръг са обречени вече отрано и по този начин не могат да бъдат осъществени. Това трябва да се разбере и устремът да се насочи по-нагоре, натам, където то съществува и където то може да бъде намерено. Животът показва, че милиарди хора винаги са се стремили да намерят това щастие в земното и на Земята. Минавали векове. Хората отдавна са умрели и пелената на забравата отдавна е покрила и делата им, и мислите, и чувствата. Тях ги няма на Земята и всичките техни постройки от праха на Земята и върху земния прах са се превърнали в прах. Нито хората, нито вещите, нито обстоятелствата - нищо не е останало. За какво щастие може да се говори, когато е станала пълна дезинтеграция на всичките тези елементи, от които хората са го изграждали? Те са си отишли от Земята, отхвърляйки физическото тяло. После са отхвърлили тънкото тяло. То се е разпаднало. После менталното. И то се е разпаднало. Нищо не е останало даже от обвивките, носени от търсачите на земно щастие, да не говорим вече за къщите, храната или облеклото, тоест всичко това, в което те са търсили своето щастие. По този начин става явно и очевидно, и убедително това, че човек търси щастието не където трябва. То съществува и може да бъде намерено само в сферите на непреходното. Само намирайки и отлагайки елементи на Вечността в дълбините на своята съкровена същност, в своята Чаша човек върви към придобиването на истинското единствено възможно щастие. Носителите на Камъка са носители на щастието, тъй като носят Камъка на Щастието. Събирайки и умножавайки своето Съкровище, сияещо в тъмнината на временното и преходното, и пренасяйки го през веригата от векове, те наистина представляват държатели на щастието. Нито земното разрушение, нито обречеността на вещите, нито циклите на земните прояви не могат да

засегнат огненото Съкровище и да наложат върху него печата на смъртта и унищожението. То е извън преходното и е в живота: и висшия, и земния, тъй като в мрака и вихъра на земните явления свети с нерушима и вечна Светлина Камъкът на далечната звезда.

585. Душата на човека е Светлина от красотата на звездите. Затова даже несъзнателно той се устремява към красотата. И човешката душа, даже най-закостенялата, някак все пак звучи на зова на красотата, поне в някаква форма. Народите са достигали до красотата. И всеки народ в един или друг вид е запечатал в различни форми този вечен, безсмъртен устрем към прекрасното. С това е ценна и културата на всеки народ, че дава на човечеството кристали от вечния непреходен стремеж към красотата, но пречупен във вековете и временното във форми, съответстващи на епохата и времето, и народността. Но самият устрем към прекрасното е вечен, тъй като той се явява зов на духа, тъгуващ и жадуващ за своята невидима Надземна родина. Тъгата по красотата и влечението към нея е огнен зов на духа, съхранил в своите дълбини паметта за съкровеното. Този свят, откъдето е дошъл човек на Земята, е свят на красотата и той не може да зачеркне от своите най-добри и висши стремежи своята родина, тази, където духът е получил своята гранулация. Те са част от него и той самият не е земен, а висш. Нишките на сияйната връзка с Висшите Светове са скрити в дълбините на духа и там също е престолът на красотата. Затова формите на служене на красотата във вид на изкуства от всички видове са били достояние на всички народи. Променяли са се само външните изражения. Но всеки народ със своята култура е създавал храм на красотата и вярно ѝ е служил, творейки неповторими шедьоври именно на народното творчество. На нея са служили и отделни хора, изразили със своя гений духа на националния устрем на дадения народ към красотата. Затова в Новия Свят особено се охраняват изворите и възможностите на народното творчество. Култът към Красотата е най-разпространеният на Земята. Нейните служители не могат да се купят за пари. Огненото вдъхновение не се продава. Народът, отговорил на призива към красота, ще тръгне по широкия път към върховете на познанието, тъй като красотата е в самите извори на живота. Строящият върху нея строи живота. Утвърждаваме Красотата във всички области от живота на народите на Новия Свят. Тъй като с нея те ще тръгнат към Светлината.

586. Любими Владико, Отче! Да, сине Мой, наистина е така! С любовта си постигаш Моя Свят. И близостта към Мен си утвърдил с нея. Любовта към твоя Владика е магнит, преодоляващ всичко: и времето, и разстоянието, и разстройството на токовете, и вихрите на сферите. Аз Съм Владиката на Сияйния Лик. Аз Направих преодоляването и борбата основа на живота, а красотата – цел. Моите възлюбени вървят по Моя път. Пътят към щастието е за тях. Сине Мой, сроковете наближават. Осъзнаваш ли? Бъдещето трябва да се посрещне със сто очи. Малко е да се гледа, трябва да се вижда!

587. Тайната на звука се заключава в това, че звуковата ска́ла въздейства на нервната система на човека и тя започва да вибрира в унисон със звучащата нота или група от ноти. Звученето на всяка нота съответства на един или друг център и това съответствие между ска́лата на нервната система и ска́лата на звука става по свои разделения на октави и тонове. Всеки тон или нота на свой ред съответства на звук, аромат, число, вкус, геометрична фигура и така нататък. Оттук и значението на звука. От звука на човешкия глас нервната система веднага започва да вибрира. Гласът на човека, на всеки човек, има свой ключ и свой акорд, хармоничен или дисхармоничен в зависимост от настройката на съзнанието изобщо и в момента на произнасянето на звука

в частност. В това е магията на човешкия глас и в това е магията на звука. Ритмично и монотонно повтаряната дума поражда монотонно ритмични вибрации на нервната мрежа. Еднообразието предизвиква смърт или сън. В дадения случай – сън. Човек просто заспива. Беседата на двама души в своя звуков аспект притежава съвършено особено и изключително влияние върху организма на събеседниците, предизвиквайки и пораждайки в тях вибрации или нервни токове с определено напрежение. Хармоничният и музикален човешки глас кара цялата мрежа да вибрира хармонично и носи здраве и радост. Силата не е в звука, а в тоналността и съчетанията. Резониращата кутия на белите дробове като вибрираща със своето тяло цигулка придава тази тоналност на гласа. И вибрирайки с резониращата кутия на гръдната клетка човек кара да вибрират и нервите на събеседника. Затова всеки разговор и беседа имат и свое чисто звуково настройващо или разстройващо значение. Всички бързи, по-точно нетърпеливи и откъслечни разговори, всяко неестествено повишаване и понижаване на гласа, всички нервно-истерични вариации на звуковата му ска́ла са разрушителни. Речта трябва да бъде плавна и спокойна винаги. Даже ако гори къщата или се руши светът нищо не трябва да изменя хармоничното спокойствие на човешкия глас, използващ дара на речта, тоест овладял мощта на звука след милиони години нямо съществуване на измрелите раси. Трябва да се разбере този безценен дар на еволюцията, за да се отнасяте достойно и внимателно към мощта, намираща се в разпореждане на човека преди да бъде осъзната. Казвам “мощ”, тъй като звукът на човешкия глас въздейства не само на човека, но и на цялата обкръжаваща сфера, привеждайки в определено състояние не само целия негов собствен микрокосмос, но и всичко, което е наоколо и носейки със себе си или печата на хармонията и благословията, или нарушавайки я с разрушителния си дисонанс. Нежното и чувствително цвете може да загине от вибрациите на дисхармоничния глас. Много често симпатиите и антипатиите към говорещия човек се предизвикват именно от тези вибрации, които той поражда в своите слушатели. И породените дисхармонични вибрации дават и отрицателните резултати. Трябва да се учите да владеете своя звуков апарат. Трябва да се мисли за това с какво е зареден проектирания в пространството звуков лъч. Всяко звучащо слово носи или творческо начало, или разрушение, даже независимо от своя смисъл. А усилено с последния вече представлява оръжие или на Светлината, или на тъмнината. Особено силно се предава с помощта на звуковия лъч чувство. Чувството и мисълта, вложени в звука произвеждат мощно въздействие. И чувството, и мисълта са силни сами по себе си, особено мисълта, но мисълта, вложена в звука на гласа и съзнателно насочена, действа явно и силно. И чувството на спокойствие или устременост, или тържественост, вложени в думите. носят на нервната система на човека своята благодетелна, животворна мощ. На културата на речта не се обръща внимание. Хората като папагали бъбрят безотговорно. Но човекът отговаря за всяка дума и преди всичко с реакцията на своята собствена нервна система. И ако тоналността и чувството, и мисълта са дисхармонични, то разрушението и болестта са неминуеми. Мнозина заболяват поради злоупотребата с божествена мощ, поверена на човека по правото на еволюцията. Болшинството нервни заболявания при жените са предизвикани именно от тази злоупотреба. И в такъв случай мълчанието е най-доброто лекарство. Мълчанието е най-добрият събирач на енергия. Не трябва да се забравя, че с всяка дума човек отдава в пространството и обкръжението част от своята огнена сила. Възможно е да се изговориш до заболяване, изтощение и смърт. Нека всяка дума да бъде само частично, тоест сдържано отдаване на огнена енергия. Ако хората

знаеха колко нужен е този контрол на канала, по който изтича толкова скъпоценна огнена сила. Как се уморяват те от безцелните словоизлияния, как погасват очите им, прегърбват се раменете и безсилно увисват излъчванията на аурата. Човекът престъпно опустошил себе си прилича на празна черупка. А колко често се извършва това недопустимо потъпкване на своето божествено достойнство. Всеки звук, произнесен от човека, трябва да бъде под контрол. Енергията, властваща над себе си и другите, трябва да бъде приведена в порядък и поставена под неумолим и твърд контрол. Достатъчно разпуснатост, достатъчно безотговорно бърборене, достатъчно престъпно разхищаване на своята и на чуждата сила. Трябва да се осъзнае отговорността за произнасяните думи. Незнанието не освобождава от отговорност и от последствията от нарушаване на закона на живота. Всяка способност, всеки дар на Висшите Светове е двуостър. Двойствен е аспектът на всяка сила. Всяка може да носи в себе си елементи или на разрушението, или на съзиданието. Всичко зависи от регулиращата направляваща сила на съзнанието. Огнената мощ на човешкия глас трябва да бъде най-после разбрана и приложена за благо. Сега, когато всички заговориха, трябва да се осъзнае и отговорността за това, което се говори. Опустошените думи са разрушителни. Бъбривците са престъпни, не са нужни думи, лишени от сърце. Слової блудци, вредата от вас е огромна - и лична, и обществена, и пространствена. Ще дойде време и обществените бъбривци ще се наказват от закона и няма да се допускат към изпълнение на обществени задължения. Те ще бъдат изолирани и лекувани чрез усилен труд. Пространствени вредители – така ще ги наречем. Трябва да се учите да заостряте мисълта в кратки източени думи. Същата пълнота и завършеност на мисълта, но в най-кратката форма. Трябва да се учите да говорите, тъй като да бъбрят могат всички, но да говорят – единици. Невъзможно е да умееш да говориш, ако мълчи сърцето. Умението не е в красноречието, а в магията на звука, чувството и мисълта. Затова мъртвият език при множеството думи е форма на изражение на заминаващите си съзнания. Опасявайте се от мъртвия език. Изгонват се също мърморенето и ненужното бъбрене. Трудно е да се преодолее бъбривостта, толкова неподхождаща за званието човек. Човек е велико понятие. Това звание задължава и то към много.

588. Без да бързаш овладей звуковата вълна, подчинена на твоята воля и, овладял я, приложи знанието за благо.

589. (10 ноември). Сине Мой, осъзнаването на настъпващите събития нека да бъде ключ за разбиране на момента. Настана време, когато на събралото се напрежение трябва да се даде изход. Казах: на Мен не Ми харесва международното положение, тъй като над твоята Родина отново надвисва заплаха. Новият Свят изисква утвърждаване. Последната предразсветна вълна трябва да се посрещне мъжествено с огньовете на сърцето. Заедно ще посрещнем и нея. Ние ще посрещаме всичко заедно, всички вълни на живота. Всички явления на света и целият живот са вълнообразни. Животът на Космоса и животът на света - и големият, и малкият се състои в редуване на вълни. Вълнообразни, а следователно и ритмични са движенията на микро- и Макросветовете. Всичко е в движение, всичко е подчинено на ритмите, а ритмите са вълнообразни движения на веществото, от комбинациите на което се твори даденото явление. Познаването на ритмите позволява да се посрещат явленията с разбиране. Древната астрология е разбирала ритмите на пространствените лъчи и ги е съчетавала с ритмите на човешките микрокосмоси. Ритмите вървят нараствайки или намалявайки по своята интензивност, давайки две точки: на кулминация и затихване и образувайки кръгове на

проява, които, движейки се във времето, образуват спирала. Значи развитието на спиралата е ритмично. Когато съзнанието върви в съзвучие с ритмите, то сякаш се носи върху гребена на вълната, не бидейки заливано от стихиите. Познаването на ритмите освобождава познаващия от неизбежността да се потапя във вихрите на течащите явления. Познало същността на явлението, съзнанието застава над него и по-горе от него и вече не се слива с него и не олицетворява себе си с всяка вълна. Свободата се заключава в познаването на ритмите на огъня и познаването на ритмите на природата. Великите Закони, тоест формите, в които се проявява животът, трябва да се познават. Разбирайки тях, разбираме и явленията, които са им подчинени. Защо да се изучават самите явления, когато ключът към тяхното разбиране се съдържа в закона, който ги обуславя? И значението на законите трябва също да се разбере. Не измислици на скучаещи умове, а форми или рамки на изграждане на битието. Тъй като всичко ставащо в света именно се осъществява в рамките на проява на един или друг закон, независимо знаят ли хората това или не. Тъй като и самият човек, този най-сложен апарат и всички негови функции, видими и невидими, и целият негов живот на всички планове на битието също се подчиняват на законите. И всички феномени и всички явления на Висшите Светове се извършват и могат да бъдат извършени съзнателно само от тези, които изучават тези закони. В това е преимуществото на Архата. Той познава висшите закони на духа и неговата психотехника се основава на знанието. Много закони се дават в Учението. Особено Космическите Закони и на проявите на огнения живот в пространството. Но са дадени не всички, тъй като, използвайки познаването на закона несъвършеното съзнание може да нанесе непоправима вреда. И тези закони могат да бъдат управлявани само от закалената воля. Затова има и толкова изпитания, за да се укрепи духът. Там, където и най-малкото колебание или неравновесие заплашват с катастрофа, пърхането на слабите еднодневки е неуместно. Суровата закалена воля, не бояща се от нищо и не смущаваща се от никакви препятствия и от никаква очевидност - ето условието за получаване властта на Архата. Вървим към това и няма да се оплакваме от никакви трудности и тежести на живота, тъй като вървим към Висшата Светлина, напрежението на която може да издържи само изпитаното сърце. Висшата Светлина е непоносима за незакаленото съзнание. Оттук трудността на възходящия път. Но постепенно Приучваме съзнанието към все по-големи и по-големи трудности и нагнетявания. Въвеждаме го в кръга на висшите напрежения, за да го подготвим. И истинският воин не роптае от трудността на боевата обстановка. Искам да доведа по-близо, още по-близо. Как иначе ще Доведа, ако слабото сърце не издържи чудовищното огнено напрежение на Моя Свят? Давам силите, нужни за възхода, но да ги приложиш в живота трябва сам и със своята ръка. Да плуваш в собствената лодка или да стоиш на своите крака е все едно и също, но принципът на самотното, едноличното, самостоятелното противостоене на света трябва да бъде преминат. Както и Аз, оставен от всички, някога сам Застанах срещу целия свят и противопоставяйки се Победих, така и вървящите по Моя път, изправили се срещу и срещнали яростта на стихиите на устремения към тях низш свят побеждават, тъй като вървят по Моя път. И да противостоиш на света може само с единната сила на духа. Но Аз Победих света. Виждам знаците на победата на челото на победителя.

590. Правилно, сине Мой, влизайки в света на Нашите принципи и закони се приближаваш към Нас. И такова мислено приобщаване е вече приближаване. Ние Живеем в Света на Висшите принципи и закони. Явявайки се Сами форма на проява на

Космическите закони, Ние Изявяваме със себе си Закона. Могат да Ни нарекат носители или изразители на Космическите Закони. А какво е това закон? Законът е форма на проява на Битието на Единната Вещ, на Единния. Това е форма за изражение на Единния, приел отговорността за всичко. До Началото на проявеното вече е съществувала невидимата форма на Закона, на който се е подчинила проявената Вселена. Преди началото на нещата е съществувала формата на Закона. Невидима, неуловима, неосезаема и постигана единствено само със синтезиращата мощ на разума. Светът на Законите стои извън преходното на всичките три плана. В какво е тайната на дълбочината и неизчерпаемостта на евангелските истини? В това, че те проявяват със себе си аспект на проявата на Висшите Космически Закони, не човешки, а затова и непреходни. Огненото съзнание, докосвайки се до Царството на Вечното и Неизменното, постига преди всичко вечните форми на проява на живота, тоест закона в аспекта на неговото многообразие. Носителите на Съкровеното Знание са носители на Висшите Закони. Колкото по-високо и по-близо до върха, толкова са по-малко законите и толкова по-универсално е действието на всеки. Броят на Великите Космически Закони е ограничен. Това число е Тайна. Владеещият я притежава в ръцете си ключа към битието на проявения свят, тъй като светът е построен върху числото и мярката. Огнените Логоси Творят със силата на Закона. Привеждайки в движение най-тънките огнени енергии, ги Насочват по руслото на закона, знаейки неизменността на следствията. Затова Казах: „Слънцето ще премине и Луната ще премине, но нито една йота от Закона няма да премине, докато не се изпълни всичко!” Тъй като Законът лежи извън сферата на преходността на проявената Вселена. Неговите извори са в Сферата на Вечността. И ако Бог е Законът, то наистина Той е всемогъщ и Царува над света. Царството на Законите е област на това, което съществува без форма, това е сферата на принципите, нямащи форма. Всичко което съществува има форма, видима и явна. Даже Неназованата Светлина е проявена във формата на Светлина. Неизразима в думи, но явно заслепява даже Най-Високите духове, тъй като съществува явно за огненото съзнание и все пак може да бъде съзерцавана поне от Най-Високите духове. Законът може да бъде осъзнат, но не може да бъде видян. Съзнанието, докоснало се до Сферите на Огнените Закони, се докосва до Вечността. Особено характерна със своята безплътност е математиката, също и света на геометричните фигури и техните закони. На какви везни може да бъдат претеглени и къде да се видят? Те са нематериални и достъпни само за разума. Техните външни символи изразяват не същността, а само условната форма на това, което съществува извън нея. Същността на закона е умопостижима, но извън видимостта. Да помислим за приближаването към Огненото Царство на Висшите принципи и закони.

591. Съобщавам: събитията започнаха. Положението заплашва с опасности всяка минута.

Тъй като всичко е наше и всичко принадлежи на нас. Но само при условие на отказ от всичко.

Да се съхрани жизнеспособност при тези условия е геройство.

592. Светът на проявените възможности се достига с устрем.

593. (11 ноември). Няма и не може да има друг път, освен пътят към Владиката. Накъде ще тръгне съзнанието в този безкраен свят, ако няма твърдо определено направление? За какво да се живее и за какво да се трудим? За какво е този безкраен ред от дни и изпитания? Било ли е някога леко да се живее, ако болест и

старост, и войни, и всякакви опасности са заплашвали отвсякъде човека? Но осъзнаването на далечната цел поставя всичко на своето място. Компасът е в ръцете и направлението е дадено. Само че да се достигне трябва самостоятелно. И рано или късно ще дойдете при Владиката. Без Владиката не може. И всички тези, които са изминали този път, са вървели с Владиката. Всички тях ги е Водил техният Владика. Те са седем - Водещите. Всеки има Свои деца по Лъча. Едни помнят и знаят, други са забравили. Първите са много малко. Но техният път е прав. Вторите съзнателно или несъзнателно търсят. И намират. Така е било винаги. Когато Идвах пътят се облекчаваше, и най-близките, намерилите, бяха наоколо. Едни от тях знаеха миналото и изминатия път, други бяха забравили. Но магнитът на сърцето действаше мощно и събуждаше заспалата памет. И когато се отваряха очите на душата, си спомняха и се радваха на неповторимостта на пътя и на съкровищата от находки. Но Владиката е Знаел винаги. И под тъканта на външните и нови покривки е Виждал сърцето, което Му се е предало във вековете. Затова е бил неизменен пътят на доближилите се, донесли от дълбините на миналите векове сиянието на сребърната нишка. И отново са вървели заедно. И както винаги, пътят е бил труден, но връзката е растяла и се е задълбочавала, и са се залагали магнитите на далечни бъдещи постройки. Той, Владиката ги е Залагал, тъй като е Знаел. Тъй като пред Него е лежало бъдещето като днешния ден. И както винаги, светът е въставал и тъмнината се е стоварвала върху Носителя на Светлина. И Той е Приемал удара заедно с най-близките, стоящи около него. И Той, и всички, завършили Служенето са си Отишли от Земята като победители. Тъй като Водещият е Бил победител винаги. И победата е била съдба за тези, които са Го следвали по сребърната нишка. И победата е давала плодове. С техния сок се е хранел светът, тъй като те са били храна за духа. Така Светлината от Светлината със своите лъчи е озарявала света. И светът, потъпквайки я със своята пета, все пак се е озарявал от нея и е получавал искри Благо. Пътят на Владиката е бил светъл като Слънцето. Не са могли да не видят. А виждайки са получавали според своята значимост. Но Владиката е Знаел бъдещето и семената са били посаждани на нивата на бъдещите векове и даже хилядолетия. Залагали са се различни магнити. Магнити с далечно действие - така ще ги Наречем. Минавали години. Сменяли се цикли. Доближавали са се сроковете и магнитите са започвали да действат, събирайки енергиите на сърцето според същността на притеглянето. Така е било винаги. Така е и сега, когато огнените магнити отново започват да действат. И на тях, най-близките, се дава вест за приближаващите се срокове. И те отново застават на Велико Служене със своя Владика. Великото съслужене на Светлината е техният път, на най-близките. И отново ще тръгнат, носейки Благата вест. Ще понесат благовестието в света по думите на своя Владика, както са го носили вече по-рано във вековете. И кой ще разбере тайната на извършващото се и на близостта?? Но Водещият Знае. Мистерията на Съслужението е съдба на най-близките. Лъчът Светлина се дава на тях, вървящите по Моите стъпки.

594. Пространството е изпълнено с образите на мислите. Те могат да се улавят. Те са толкова разнообразни, колкото и умовете на хората, които са ги породили. Те могат да се възприемат в точно съответствие с предпратената насреща им мисъл. Предпратената мисъл представлява това решаващо условие, което и ще определи характера на черпените от пространството мисли. Струната звучи, настроена по съответствие. За мислите от определен порядък се изпраща мисъл от този същия порядък, затова процесът на самонастройване е много важен. В своята същност той е

прост и в тази простота е цялата трудност. Ако трябва да се получи разяснение по някакъв въпрос, цялото съзнание, устремено към Ръководителя, се изпълва с този въпрос и когато контактът е установен, активното мислене се подтиска според възможността и се регистрират мислите, появяващи се в съзнанието. Разбира се, изисква се отричане от себе си и волево прекратяване на обичайния поток мисли. Изкуството да се превключва съзнанието от един канал на мисли в желания или нужния трябва да бъде отработено. Малко е да се пренесе мисълта, тя трябва и да се задържи в желаното направление. Това удържане на мисълта в даденото направление е равносилно на устремяване на магнитен лъч в пространството, привличащ съзвучни мисли. В процеса се прилага магнитното свойство на всяка мисъл, устремена в пространството за съвършено определена цел. Как може да се привлече мисъл? По съзвучие. С какво? Със своя собствена мисъл. Изпратената мисъл винаги ще се върне и винаги не сама. Но тук сякаш се отваря шлюз за цял поток мисли. От пространството по такъв начин се извличат не само мисли, но и чувства, и звуци, и всичко, което поиска волята на човека. Пространството е велик Дароносец. Дава всичко, но не умеят да вземат. Не вярват на законите за магнитната мощ на мисълта. Не вярват на магнита на човешкия дух. И формулата ”Искайте и ще ви се даде...” са превърнали в подаяние на просещия и пълзящ роб. И просят: „Подай, Господи” като просяци пред църкви тези, които Нарекох синове божи. Именно като роби очакват подаяние или наказание. Кой ги е научил на този ужас? Царят на природата – човекът - се влачи в праха, измолвайки милости и подаяния от Небето. И това тогава, когато може да вземе по право. Но правото трябва да се осъзнае и да се освободят от робската психология. Настъпва векът на свободата. Роби не са нужни. Никакви: нито божии, нито човешки. Векът на робство свърши на всички видове. Нужни са не роби, а сътрудници.

Ето, човекът е извършил постъпка, несъвместима с достойнството на духа. И отново се гърчи в пароксизма на страха, угризенията или разкаянието. И отново жадува за прошка. Кой ще прощава? Човек носи в себе си, в своята аура и наградата, и наказанието, тъй като сам е творец и на едното, и на другото. Сам себе си наказва и награждава. Кой може да го прости, ако неговият микрокосмос е наситен с енергиите на извършеното? Кого моли? За какво? В неговите ръце са всички нишки, всички лостове, всичко, което той поиска. Време е да се разбере и своята власт, и своята отговорност. Отдавна е казано: всеки има съдията в себе си. Изслушали са, кимнали са с глава и са забравили. Но времето е дошло. Трябва да си спомните, тъй като дверите на еволюцията ще останат затворени за затъпялото съзнание.

595. (12 ноември). И трябва да се разбере, че народната пословица „Всеки сам е ковач на своето щастие” е по-дълбока, отколкото това изглежда. На човека е дадена власт. Той не е роб, а творец на своята съдба. Всички, всички тези хиляди прегърбени от живота хора с угаснали очи сами са творци и създатели на своята нищета. Кой си ти? Човек. Кажи Ми какво си направил с властта, дадена ти от Космоса, от своя живот? До какво те е довела твоята царствена воля и с какво живееш ти, и за какво мислиш? Всичко, което те заобикаля, е създадено от твоите собствени ръце и твоите стремежи, пряко следствие от напрягането на твоята воля. Ти се оплакваш от съдбата, от здравето, от хората! Но няма такива условия, които да се намират извън твоята карма. А си я създал ти. Твоята аура, изтъкана от теб от огнените стремежи и твоите дела - този мощен магнит - е дело на твоите ръце. И тя привлича към себе си обкръжаващото по съответствие. Владиците на кармата Следят само за това следствията на твоите дела да

бъдат в пълно съзвучие с причината. Следователно във всички условия на човешкия живот човекът твори своя живот по своя воля, независимо от това знае ли той за това или не. Семената, посети някога, дават богат урожай. Значи цялата работа е в осъзнаването на своята пълна, не ограничена от нищо власт над своята съдба и всички външни и вътрешни условия на живот. И ако породените по-рано причини са се оказали неудачни по своите следствия, ако магнитните енергии на аурата привличат и притеглят не това, което сега му се иска на техния творец и създател, значи човекът е приложил неправилно своята царствена власт да твори своя свят. И винаги, във всеки момент можеш да започнеш да създаваш верига от други, противоположни причини. Вече е Казано: решението на всичко е в духа. Духът, този огнен магнит, определя всичко. А тъй като духът е извън низшата материя и над нея, то условията на материалния свят може да твори именно духът. Не трябва никого да молиш, не трябва да негодуваш, не трябва да очакваш милости отникъде и от никого, трябва само да осъзнаеш своята мощ. Тя съществува, тя през цялото време се е прилагала и се прилага, но несъзнателно, без всякакво разбиране на силата на великия закон. И когато тя е осъзната, когато човек взема в своите ръце юздите на управлението и властта и сам установява властта в магнитното поле на своя микрокосмос, то пътят към свободата е намерен. Тъй като власт и свобода са синоними. Пламенната пентаграма - тази най-велика сила във Вселената встъпва в своите царствени права. И тя, великата и безсмъртната, стояща по-високо и над условията на обкръжението от всичките три плана: земния, астралния и менталния, определя сама със своята огнена воля психомагнитната същност на взаимоотношенията с енергиите на обкръжаващите сфери. И всяка магнитно-огнена вълна, допусната и установена от волята и контролирана от волята, дава отзвук и следствие по канала, установен от волята на нейния творец. Огромна е силата на съзнателното управление на своите собствени енергии. Работата на енергиите във външните сфери, на всичките три е само да отговарят и само в съответствие. Осъзнайте своята сила, осъзнайте своята огнена мощ, вземете властно и твърдо в своите ръце своята съдба. На никого и на нищо не отдавайте и не позволявайте властта над себе си, над своя микрокосмос. Вие, вие, вие, сами, сами, сами сте създатели и творци на всичко засягащо ви. И ако искате да измените нещо вън, изменете само вълната на напрежение от съответен порядък в своя микрокосмос. И тя със своята магнитна огнена сила ще привлече отвън именно това, което трябва. Тя ще обуслови външното. Трябва да се запомни: външното се обуславя от вътрешното винаги и във всичко. И винаги и във всичко - съзнателно. Дадена е власт на всички, но къде са те, осъзналите съкровището?

596. Няма по-голяма заблуждение от стремежа да се възлага отговорността за своите нещастия на някого, стоящ извън човека. Разбрана е лошо магнитната същност на ауричното яйце на човека, представляващо единния и неизменен лик на кармата. Наказващата Немезида е скрита в самия носител на кристализирани енергии, привличащи към себе си явленията от кармичен порядък. И тези същите външни условия, които за едного са източник на трудности и усложнения, за другиго, носещ в своя микрокосмос други енергии, могат да служат като причина за съвършено противоположни явления. Тъй като същността на явленията се обуславя от ауричните енергии на техния носител. И не вън, а именно вътре в човека е ключът и към разбирането, и към разрешаването на външните събития. В това е страшната власт на човека над обкръжаващото. А той все търси вън. Той все мисли, че някой и нещо, намиращо се извън него, решава делата. Той, „облеченият с власт над всяка плът”

обуславя всички външни въздействия над своя вътрешен свят. Той, именно той е вътрешният властелин - трансмутатор на обкръжаващите енергии.

597. Приятелю Мой, в пространството няма място за лични постройки. Там можеш да строиш, но не за себе си. Пространственото съществуване изключва собствеността във всички форми.

598. (13 ноември). Говорят за преодоляване на кармата. Говорят за това как да се излезе от колелото на раждане и смърт. Говорят за това, че трябва да се унищожат желанията. Какво значи „да се унищожат желанията" и за какво? Ако ауричната същност на кармата е изтъкана от енергии, отлагани в зърното на духа, то да се убие желанието означава погасяване на дадената енергия и привеждането ѝ в мълчание. Енергията гасне, тоест изгубва своята притегателна сила и не поражда по своя линия безкрайната верига от причини и следствия. Не може да се освободиш от кармата. На всеки план от битието има своя карма. Беше казано, че кармата - това е действие. Може да се добави: кармата - това е живот. Във всеки от по-изтънчените светове енергиите на съзнанието тъкат своите нишки от причини и следствия. И световете така и се наричат: светове на причините и светове на следствията. Не може да се говори за унищожаване на кармата, но за нейната трансмутация, за погасяването на едни енергии, по-плътни и замяната им с по-тънки, за съзнателното преraждане на сферите на кармични енергии на аурата може не само да се говори, но действително да се утвърждават в себе си редица енергии, съответстващи на даденото стъпало на съзнанието. Кармата ще догони, тоест енергията, заложена и кристализирана във вид на зърно в микрокосмоса рано или късно ще притегли по съответствие. Но ако тя е погасена и заменена с друга или ако ѝ е дадено по решение на волята друго направление, то и следствията ще се изменят съответно. И нейните магнитни особености ще притеглят от пространството в обкръжаващите човека условия вече по нов канал, и нещо ново. Могат да се променят лостовете на магнитните енергии, могат де се заменят едни с други. Да се изживее нещо в съзнанието или да се трансмутира значи съзнателно да се замени един вид или характер енергия с друг и тук на арената излиза именно психотехниката – наука за живота на съзнанието. Говорейки по същество, всяко Учение се свежда до психотехника. И пътят на възход в крайна сметка се превръща във верига от действия на съзнанието, в които психотехниката играе основна роля. Даден е законът: „Хлопайте и ще ви отворят". Къде да се хлопа? На какви врати? Не се ли дава психическия ключ? Нима не се говори за това накъде трябва да се насочи съзнанието и, установявайки в него редица нови енергии, неизменно да се знаят и да се чакат неминуемите следствия на тяхното магнетично притегляне. И така е във всичко. Всички Завети призовават именно към установяване в микрокосмоса на редица нови центрове на привличане. И новите мехове и новото вино са само символи на залаганите отново енергии и сфери на привличане. Време е великите Завети на миналото да се преразгледат в светлината на новото разбиране на живота. Време е да се приложи научна мярка на разбиране към това, което преди две хиляди години се е давало за съзнанията, ограничени в своето време и епоха. Дойде време да се излезе от периода на младенчество в простора на разбиране на Космическите Закони. Всеки символ, всяка притча крият в себе си точните математически закони на огнените енергии, познаването на които и прилагането на които в живота на микрокосмоса съставлява и същността на психотехниката. Древните за говорели за желязна участ, за неотвратима съдба, за обреченост на човека. Всичко това е така. Но всичко това по-рано се е отнасяло, както се отнася и сега, само до слепия или мъртъв човек. Евангелието ги нарича направо

мъртъвци, казвайки: „Предоставете на мъртвите да погребват своите мъртъвци”. Но за тези, които вървят след Владиката, е пътят на живота. И неумолимата участ е за умъртвелите или още не събудили се съзнания. За знаещите е пътят на Светлината и пътят на Свободата. За тях съдбата е това, над което се утвърждава тяхната победа. Тъй като Владиката Победи света. И този победен път над тъмната сляпа съдба или на живота над смъртта, или на живота в смъртта се утвърждава от психотехниката, когато с редица съзнателни последователни усилия човешкият микрокосмос създава и утвърждава в себе си магнитните зърна на нови енергии, длъжни да притеглят към себе си пространствени огньове по съответствие. Така неопределеността и разлятостта си отиват от живота на вървящия по пътеката на Светлината. Знае накъде върви и вярва на Владиката. И пътят е постлан с редица твърди, непреклонни решения, носещи по закона за магнитното притегляне редица неизменни следствия. И наистина, ученикът като магьосник извиква от пространството желаните кармични положения. Той вече не е играчка на съдбата и неизвестни враждебни сили, той е син и сътрудник на Силите на Светлината и огнените енергии на пространството му служат. Огънят на пространството служи на него, на служителя на Светлината. Човекът се призовава към сътрудничество с космическия огън. И ако Владиката Дойде да свали огъня на Земята, то съзнателен приемник за този огън се явява той - царят на природата и Божият син – човекът, сътрудник на космическите сили. Отхвърлени са веригите на вековното робство, отхвърлени са веригите на невежеството и той, победилият тъмнината, влиза в Чертозите на Светлината като победител, желан и зван син. Да разбиеш тъмнината на невежеството и да отхвърлиш своите вериги наистина е велика победа. Тя е в духа, тъй като в съзнанието се намира ключът от всички врати към Светлината. Зовем към свобода и Утвърждаваме свободата. Настъпва утрото на човечеството и хората трябва да го посрещнат свободни от всички и всякакви вериги.

599. Човек си отива от този свят в Другия Свят с аура, наситена с енергии от различни напрежения. Пипалата са протегнати в света на пластичната материя и те привличат към себе си образувания от тази тънка материя по своя род и обкръжават с флуиди развъплътената същност. Човекът продължава да живее в света на същите образи и представи, както и на Земята, но много по-изострени и усилени, тъй като там отсъства това устойчиво съпротивление на средата, което съзнанието среща тук. Колко труд и усилия трябва да се приложат тук, за да се придобие или построи дом, но там домът израства чудесно под действието на творческата мисъл и ако вече е имало такъв дом на Земята, то той с всички детайли и подробности се пренася в Тънкия Свят и неговият притежател продължава да живее в него с такава яркост, че понякога даже не осъзнава станалата промяна. А тъй като желанията и устрема често не излизат извън пределите на обичайното, то животът в сферата на пространството с всички негови възможности не излиза извън пределите на обичайното сиво земно съществуване. Свързаните със Земята и привързани към Земята души продължават да влачат своето свързано, много прилично на земното съществуване и там дотогава, докато не започне да се изчерпва силата на породените образи и на тези енергии, които са ги предизвикали. И едва тогава започва да излиза на преден план за него другият свят със своите надземни закони. Съзнанието се събужда за реалността на Тънкия Свят и влиза в своеобразието на новите условия, но не преди да бъдат изчерпани земните притегляния. Енергиите, породени приживе и засягащи чисто земни неща, са донесли своя плод. Човекът е вкусил от него напълно и окончателно и, вкусил и отхвърлил, и изчерпал, преминава

вече към по-изтънчена форма на живот. Той започва да придобива свобода на движенията и полетите. Земното бледнее пред лекотата на придвижване и красотите на надплътния свят. И тези стремежи, които са били породени на Земята и които не са се отнасяли до земните вещи и условия, в онзи свят, където всичко се движи от мисълта, стават реален двигател на живота и формират надземните му условия. Всичко земно, чисто земно и материално, отзвучавайки си отива някъде настрани, надолу, човекът се издига нагоре и пожънва плодовете на своите надземни стремежи. Ще бъде удовлетворена и наситена по закона за магнитното притегляне всяка устремена и породена през живота енергия в пълно съответствие със своята същност. И поетът, и музикантът, и любителят на красотите на природата - всеки ще получи напълно от вибрациите на тези елементи, които ще бъдат притеглени в сферата на неговата аура и ще му създадат илюзия за реалния свят. И както тук на Земята човек живее в ярките обятия на Майя, приемайки сънищата за действителност и даже не подозирайки, че зад нейните покривала съществува светът на истинската реалност, така и там, където е възможно всичко и където всичко е по-ярко, по-цветисто и по-лесно осъществимо, той и там живее в света на измамната, но още по-изтънчена Майя. И отново идва момент, когато се изчерпват породените на Земята енергии от този или друг и по-висш порядък. Човекът се издига по-нагоре в света на изтънчената реалност, света на духовните вибрации. Те са били малко през живота и творческото въображение е било бедно. Но и там той получава според силата на посева. Законът е: няма нито една енергия в микрокосмоса на човека, породена през живота, която в една или друга форма да не му донесе със своята магнитна сила един или друг вид осъществяване във Висшите Светове. Сеячът пожънва плодовете на посетите зърна, докато не бъдат неутрализирани всички енергии и не бъде изчерпана силата на привличане. Благо на устремените към знание и нови находки във всяка област. Пожънват безкрайно, докато не се насити духът. Благо на търсещите съкровеното Знание. Само там постигат реалността на Безпределността. Благо на устремените към Далечните Светове, тъй като там влизат в техните аури и се приобщават към живота на други светове в цялата му безкрайност. Благо на устремените към Владиката, тъй като влизат в Царството на Владиката и вкусват плодовете на Неговата Градина според своята ревностност, според своя устрем, според своята преданост и любов към Този, Който е с тях винаги и навсякъде.

600. Намери в необятната Безпределност мястото на петното кал, наричано Земя и върху него, върху това петно и своето по-малко от малкото място. Това е сферата на тялото. А на духа?

601. (14 ноември). Може всичко, за което дори и да се казва не трябва. Да вървим по-нататък. Бъди с Нас в мислите съзнателно и подсъзнателно. Когато съзнанието е заето (с външното), спускай Общуването в подсъзнанието, но дръж много здраво (нишката). В това е твоята сила и извор на постоянно течаща в теб сила – прозорец, отворен към света на огнената мощ. Разбери същността на постоянния Контакт, особено подсъзнателния. Ти си зает с нещо външно, но цялата същност на микрокосмоса е обърната и отворена към Мен. И тогава даже ако не мислиш за Мен в отворения прозорец на тънкото съзнание се достига ароматът на Планините. Учи се също да говориш и да действаш, пребивавайки в Мен. Говориш сякаш от Мен. Когато отиваме към Моята Градина, мислено вече трябва да си в нея, в Моята Градина и с Мен. Аз се Радвам на възможността да Давам чрез теб фрагменти от Съкровеното Знание. За по-голяма успешност е нужен непрекъснат Контакт, чиято нова степен, тоест

подсъзнателния Контакт, трябва да укрепиш. Дава се заповед на подсъзнанието или в субективното съзнание. И тогава отвличането на мисълта не пречи. И с каквото и да е заето земното съзнание, каналът на връзка е отворен. По този начин съзнателното пребиваване в Лъча се усилва и не се прекъсва даже тогава, когато външният човек е зает със земни дела. От тях не може да се избяга, значи и тяхното решаване трябва да се вкара в рамки. Като артист, изпълняващ своята роля, нека съзнанието да знае, че истинският живот е зад сцената и че изпълнението на ролята, даже най-блестящото, върви на фона на реалния живот. Искам да приуча съзнанието към най-трудното условие за непрекъснатото усещане на връзката с Мен. Затова Въвеждам Контакта вече в дълбините на съзнанието. Нека съзнанието да лети сред явленията на външния свят по нишката на връзката. Знаеш ли ти, че твоят Владика е загрижен да ускори твоя път? Аз Търся способи за ускоряване, но законно, за да не повредя целостта на кристала на съзнанието. Утвърдих чудесното. Въвеждам чудото в ежедневието, докато целият живот не стане чудо, тоест лице на проявите на законите неизвестни за хората. Лъченосният магнит на Моя огнен Дух действа. Лъченосният магнит на твоя огнен дух се пробужда за действие и трите лъча са свидетелство за пробуждащата се мощ. Аз ги Утвърждавам в теб. С тях ще преобразиш света вътре и с тях ще тръгне преобразяването на външния живот. Съзнанието, устремено към Мен, ще преуспее. По канала на устрема може да се получи всичко, а също и всяко желано качество. Притеглящият магнитен лъч се устремява от теб към Мен и Аз Насищам лъча на устрема с исканото качество. Но за да бъде наситен, той трябва да бъде изпратен. Изпратен, той притегля. Това е също психотехника. Незнаещият измолва, знаещият взема знанията по право. С това се и отличава съзнанието на ученика от съзнанието на обикновения човек и това изключва елемента на случайност, мъглявост и неопределеност. Формите на проява на закона не са случайни, както не са случайни причината и следствието. Породена, тя дава резултат в точно взаимодействие с колелото на закона. Нека ученикът да се научи да желае внимателно, тъй като неговите желания носят върху себе си печата на изпълнението - знак на растящата мощ. Както в приказката вълшебникът твори чудеса, променя хората и предметите, придава им - и на вещите, и на хората - желаната форма и вид, така и ученикът може да надява върху обкръжаващите всякаква форма на тяхното изразяване. И хората, облечени в нея, творят и постъпват съгласно нея. Енергии има у всички, но ако е създадена форма отвън, то енергиите на даденото съзнание ще се отлеят именно в създадената от ученика форма. Тази област на психотехниката е особено интересна. Може да се направи опит, създавайки светли форми на изразяване на човека, които го извисяват. Така също се оформя и личния живот. И се премахват всички думи на убеждаване, увещаване и молби. Подопитното съзнание разполага своите действия по формата, замислена от ученика. Получавайки Светлина, печели. Това не е поробване на чуждото съзнание, а внасяне на Светлина в тъмнината. И ако те, обикновените хора, са осъзнали благославящата сила на тези докосвания, изхождащи от Мен и Моите ученици, биха могли да се порадват за Светлината, която ги е озарила поне за миг. За някого е психотехника, а за някого - лъч Светлина в тъмнината. Затова не трябва да се боите нито от назованията, нито от опитите над хората, тъй като им носят благо. Не е подтискане на чуждата воля, а насочване на енергиите на малкото съзнание по достойно русло. Психотехниката на Учителя е благословия, радост и щастие за тези, към които тя е насочена. Да приличаме на Учителя в Неговата работа по преобразяване на света и хората.

602. „Аз искам да зная, аз искам да виждам, аз искам да усещам явленията на Тънкия Свят за познаване” - така говори ученикът. Може и е възможно всичко, но за определена цел, тоест целесъобразно. Целесъобразността е основа на напредъка. Човекът живее за познание. Това е целта на неговото битие. Затова се дава живота и тук, и в световете. Познава се всичко съществуващо във всички аспекти и във всички светове, невидими и видими. Заради познанието е и радостта, и мъката, и страданията. И ученикът изгражда своя живот в ключа на познаването. Пред него е Безпределността. В нея е всичко. В нейните необятни и неизмерими простори са световете, видими за окото и физически безпределни по своето множество. Но пространството на другите измерения е неизмеримо по-широко. Тази Вселена в аспекта на миналото и бъдещето, на съществуващото сега и не само на нашата планета но и на далечните звезди и на различните и разнообразни степени и стъпала на еволюцията също е, също съществува и също подлежи на изучаване. Методите на познание, давани от Учителя в ръцете на ученика, са други и не приличат на способите на обичайното познание, прието от науката. Ученикът, който е достатъчно напреднал, има достъп до архивите на Акаша. Той може да вижда миналото и може да го изучава и познае. Или пък живота на далечните звезди. Даваме истинското знание, единно във вековете. Владиката Знае. Вървял е и Върви Сам по пътя на познанието. Върви по пътя, прокаран със Своите крака. Ученикът върви по Неговия път. Той е Верен път. Път на точното познаване на Космоса и неговите Закони. Познаващият апарат, тоест микрокосмосът, се привежда в определено състояние на готовност и изтънченост, тъй като човек се въоръжава без нито един апарат. За какво са грубите инструменти, когато чудесният огнен апарат на духа позволява да се изследва това, което не е по силите на нито един апарат, създаден от хората? И при това инструменти не могат да се вземат там, където не може да се вземе със себе си даже тялото. И всички те са ограничени в ска́лата на плътната материя. Но духът е безграничен. Земната наука се приветства, но само като преддверие към висшето знание. И е много важно да се разберат функциите на творческото въображение. С това е важно изкуството. То върви пред живота и именно то развива творческото въображение. Въображението е предвестник на знанието и при това в съвършено определено значение. Преди да знаеш, в областта на съкровеното знание трябва да се устремиш към желаната сфера, набелязана за изучаване. И само въображението е двигателят. То изпраща мисълта по нужния канал, то дава направлението, то съединява с изучавания обект. Огромно е значението на творческото въображение в сферата на получаване на висшето знание. Мисълта се устремява към световете, където всичко се движи от мисълта, но мисълта без въображение не може да се помръдне от мястото си и да се откъсне от познаващия център и тогава мрежата на познанието не може да се хвърли. Преди да се може се предпраща мисъл, движена от силата на творческото въображение. Неговата сила не е разбрана даже от тези, които вече са се докоснали. Хората са привикнали твърде много да смесват въображението с фантазията. Фантазията е лишена от творческа сила. Фантазията е безплодна. Фантазията е нецелесъобразна. Въображението движи, то е динамично по своята същност. Това е огнена енергия, проявена във форма и устремена към завоюване на Висшите Сфери, лежащи извън полето на обикновения човешки опит. Затова се устремете. Устремете се към невъзможното, към далечното, към недостъпното, към неизвестното. Ученикът не върви по утъпкани широки пътища. Пътищата на знанието са индивидуални и само плодовете и резултатите от индивидуалните находки стават вече общо достояние. Така е навсякъде. И винаги е било така. Така е и при Нас.

Братството само поддържа пътя на индивидуалните находки. Но колко е важно да се разбере творящата мощ на въображението. И Ние, издълбалите в сияйното вещество на стихията картината на еволюцията на планетата и човечеството, Сме Използвали цялата мощ на Нашето обединено творческо въображение. По този същия принцип се строи и еволюцията на Космоса. Творческото въображение е огромна двигателна сила на световете. От малкото до огромното всичко се привежда в движение от нея. Без силата на въображението не може да се раздвижи даже кракът, не може да се премине даже улицата. С нея се строят жилищата, с нея се преобразява природата, с нея се издига науката. Тъй като във въображението е скрита самата същност на невидимата огнена мощ. Да помислим за мощта на въображението.

603. На всяко действие трябва да бъде предпратена мисъл. Мисълта се отлива във форма. Въображението създава формата. Значи в основата на всяко действие и на всякакво действие лежи именно въображението. Това е тази основа, върху която се строи действието.

604. (15 ноември). И един път завинаги трябва да се приключи с въпроса за почитане на изображенията. На кои? Разбира се, на свещените. Само по себе си изображението не притежава никакво значение, но служи като съединително звено с този, когото то изобразява. Как да се съединиш с Учителя? Чрез изображението. Как да се свържеш с висок дух или същност? Само чрез изображение. За какво друго да се залови неопитното съзнание? Затова иконопочитането може да се утвърди като път за общуване с тези високи духове, които те олицетворяват. Колкото по-близко е олицетворението до действителността, толкова по-лесен е контактът. Златните ризи и камъните отдалечават от действителността и пречат. Простата икона е по-силна. Почитането на икони може да се приеме като средство за Общуване. Имат значение също и натрупаните върху изображенията енергии. Но всичко това са средства, а не цел. Нужни са само дотолкова. Стават ненужни веднага щом бъде достигнато стъпалото на непосредственото Общуване, когато започва да вижда вътрешното око. Окото вижда непосредствено и явно това, символ на което представлява даденото изображение. Това е всичко.

605. Трябва да се привиква към самостоятелен възход. Отначало материал за Записките Давам Аз. После ще вземаш сам от пространствената съкровищница и това, което искаш. Трябва да приучиш себе си към простотата на процеса. Отиваш и вземаш. Ключът е в ръцете. Само малките ги водят за ръце. Неоткъсването от Лъча изключва възможността за заблуда. И тъй, ще се учим да устремяваме енергиите в пространството за получаване на желаното знание. Процесът е напълно конкретен, както на Земята, само че видът на енергиите е друг, по-тънък. Но тяхната реалност не се намалява от това. И твоите Записки са свидетелство за явно виждане и осъзнаване, и утвърждаване във видима форма на невидимите космически енергии. Формите на получаваното знание могат да бъдат твърде разнообразни. Тъй като всички изобретения и отрития на науката са почерпени също от там, от същия неизчерпаем извор. И ако атлантите са летели и са познавали тайните на металите, растенията и съответствията, то следователно всичко това вече го има в пространството и трябва само да се вземе. И вземат. Ние Оформяме пространствените образи за използването им от хората, които ги взимат наготово. И много нещо вече е приготвено. Пространството е наситено с формите на бъдещите находки и очаква тези, които могат да вземат. Мисълта не е ограничена от разстоянието. Находките на човечеството от Далечните Светове също насищат пространството със

своите дарове. Съкровищницата е неизчерпаема. И тези, които могат да черпят, представляват най-ценни фокуси на народите. В тях е висшата ценност на държавите. Хората ще се научат да ги пазят. Те са редки приемници на пространствения огън. Но са обкръжени с неразбиране. Отношението към тях все още е варварско. И тези, на които се държи планетата, не се признават от невежите, които живеят и се движат само благодарение на тях, пазещите Светлината на планетата. Казано е, че висшите принципи на планетата са съсредоточени или затворени в човечеството. Но техни носители се явяват засега единици, и те носят върху себе си натиска на огнените енергии. Тежък е огненият кръст и огненосителите са малко. Носят единици, а са длъжни всички. Но идва времето на всеобщата отговорност. В Новата Епоха огненото налягане ще бъде разпределено върху широки кръгове от човечеството. Огнената основа на битието ще навлезе в живота. И носителите на Светлината ще получат признание.

606. Ще Науча на невидимостта на опита, ще Науча на слуховото възприемане. Ще Дам ключ от вратите на Невидимия Свят, ще го Въведа в руслото на вниманието. Ще Дам увереност на опита.
Избягвай резките движения. Нарушават хармонията на цялото. Може да се помага с мисъл, слово и дело. Затова задействай силата, която може не само да помести всичко, но и да твори.
Ще Отворя ушите за Моя Глас. Ще ги Отворя най-напред.

607. Отбележи победата. Пълното спокойствие пред хората, когато говореше. Ще говориш също така спокойно винаги, колкото и слушатели да има. Спокойствието на духа е победа над тълпата. От спокойствието стигаме до овладяване психиката на слушателите. Но етапът на спокойствието е необходим. Така крачка след крачка навсякъде и във всичко ще отбелязваш стъпалата на победи и преодолявания. Ще се удивляваш от вехите на достиженията. Те вече съществуват, но още не е имало случай да ги проявиш в действие. Отбелязвай растежа на силата. Властта над съзнанията е нужна за утвърждаване на независимото мислене. „И Той Говореше като имащ власт” е формулата на за проява на победителя в действие. Но трябва да се върви по-нататък и по-бързо. Трябва да се използва всяка възможност за нарастване на силата. Тя се укрепва само от преодоляването на всички и всякакви противодействия. Ударите на чука укрепват мощта на волята. Не допускай в мислите си даже и възможността за съпротива и неизпълнение на твоите мислени заповеди. Трябва да се подчиняват, тъй като Моята сила, действаща в теб, няма равна сред тези, които са и ще бъдат наоколо. Не подтискане на нечия воля, а превъзходство на огнената мисъл над неустойчивите и слаби творения на слузта на еснафското мислене. Разбери ясно: твоята мисъл е заредена с огъня на пробуждащите се центрове. В това е нейната мощ и сила. Мисълта на обикновения човек, не притежаваща тази степен на огненост, не може да се бори с нея. По закона за поляризацията тя просто се неутрализира и угасва. Трябва да се осъзнае своята мощ. Яркото осъществяване на мислите е степен на Архата. Към това вървим неизменно. С това е значителен животът, че дава поле за опити по прилагане силите на ръцете. Къде иначе да се закали, провери и утвърди мощта? Да, да! Встъпвай във владение на наследството и отбелязвай стъпалата на завоеванията на духа. Трябва да познаваш своята сила. На Владиката са нужни стълбове на духа. Не можеш да станеш творец на живота, ако нямаш власт. Не можеш да имаш власт, ако не я утвърдиш в съзнанието като основен камък на своите действия. Могъществото на Владиката е нещо, което ти трябва да проявяваш със себе си. Тъй като си в Мен. Проявяваш Мен със симфонията от

качества. Акордът от качества е могъща сила. И в основата на проявата на всяко качество е непреодолимата сила на спокойствието или равновесието на духа. Няма предел за мощта на равновесието. Върху него се държи Космосът. Върху него стои микрокосмосът. Но мощта, съзнателно приведена в действие!!! Какво може да ѝ противостои? Така със силата на равновесието на аурата се неутрализират излъчванията на всички хора, влизащи в съприкосновение. И главното – без думи. Словото трябва да се изостави напълно като мярка за молби, увещания или достигане на желаното. Преминаваме на стъпалото на мисленото осъществяване на желаното явление. Няма да забравим царствената яснота и отчетливост на творимите за изпълнение образи. Аз Утвърждавам Своята власт в твоята власт сега в живота. Не съжалявай за заплатеното. Даром нищо не се дава. Тежестите и трудностите на живота са условие за получаване на нетленните съкровища на духа. В благополучие нищо не се твори. Радвайте се на тежестите на живота.

608. Тъй като всичко е наше и всичко ни принадлежи, но при условие на отказ от всичко.

609. (16 ноември). Тъмно и бурно е. Корабът бърза да се доближи до пристанището. Но пристанището е в духа, в състоянието на духа, във Висшите Сфери, към които е устремено съзнанието на ученика. Долу, сред вихрите и мъглите на въстаналите стихии няма и не може да се придобие спокойствие на духа. По-високо, по-високо, към Мен, и трябва да се издигнеш над всичко. Има сфери на вечен покой, не тревожени от скърцането на Земята и там духът може да въздъхне. Този покой е относителен, само огненото тяло може да издържи напрежението на този покой. Това е покой и отдалеченост от земните дела, но не успокоение. В Космоса няма успокояване. Но има сфери, където не достигат вибрациите на низшите слоеве. Не всички издържат пребиваването на височини, същността не издържа. Така също и напрежението на Висшите Сфери. Напрежение ли? Да! Но величествено, тържествено и неописуемо прекрасно и ритмично, като движението на звездните светове в пространството. Бързината и напрегнатостта на движението е неизмерима и неговата сложност е неизразима, но симфонията на ритмичната устременост на световете е тържествено величествена. В нея липсва суетата на дребните земни дела. Ритъмът на Космоса звучи с космическо величие и красота. Съчетанията на Лъчите тъкат космическата мрежа на Светлината, задълбочавайки симфонията с нови красоти на висшите огньове. Зова нагоре, в Надземната родина на духа. Зова да се застане извън живота. Тъй като слънчевият лъч може да осветява пазара, но без да губи връзка със своя източник. Така и ти в този земен живот сред вихрите и земния мрак съхрани неотделимост на лъча на съзнанието от Слънцето на Моя Дух. Кой казва, че е леко? Кой може да мисли за лекота, когато вълните на разлагащата се и превръщаща се в хаос материя заплашват да залеят съзнанието, когато се изисква напрягане на всички сили, за да се противостои и вече не на суетата на деня, а на планетния ужас на изпуснатата пространствена отрова. И с какво можеш да противостоиш? Само с духа и със сърцето, и в единение със своя Владика. Така постепенно Извеждам твоя дух на арената на пространствено – планетния живот. Тези, които го проспиват във външната тъмнина, не го познават, но ти го познаваш и влизаш в Моите грижи за Земята. Приобщавайки се към Моите грижи трябва да се изостави всяка мисъл за лекота, а за трудностите да се преразгледа. Космическите трудности са несравними със земните трудности. Те са несъизмерими. Трябва да се раздели Моята отговорност за Земята. Планетните мащаби изискват друга постановка на

съзнанието. Загрижеността вече е не за личния малък свят, а за човечеството и неговите съдби. Съзнанието израства за широк живот и заедно с неговото нарастване расте и мощта на осъществяванията. Закалявам твоя дух за приемане върху теб на тежестите на Моите грижи. Те са много и са разностранни, и са нужни помощници. Нужни са сътрудници. Но хора няма. Има много устремили се, за да избягат от външния живот, но устремени да вдигнат Моята Тежест са неописуемо малко. Затова Лъчът е за тези, които Ми помагат да Нося Кръста на Света. Сътрудничеството с Владиката не е лесно. Цялата неизживяна лунна същност се изправя против и зове надолу, в миналото, където е било толкова спокойно и безотговорно. Но огненият дух, почувствал крилата, се стреми напред, нагоре, в бъдещето, където за него е всичко. Преразгледай отношението към живота. Преразгледай смисъла на действията и постъпките, утвърди планетното разбиране на живота. Отвисоко се виждат далечините. Издигни се нагоре и хоризонтът ще стане широк. Давам храната за деня, няма да Оставя без грижа. Укрепи Духа. В спокойствието на тържествеността и осъзнаването на Моята Близост растат огнените крила на духа. Утвърди съзнанието за величието на тържественото спокойствие и пребивавай в този блестящ доспех. Той е непробиваем за суматохата на земния живот. Прояви степента на нерушимо спокойствие. Именно спокойствието и непоколебимото равновесие да бъдат твоят отговор на вълните от външни въздействия. Ще терзае и досажда всичко. Защо да бъдеш постоянно терзан? Не допускай колебание на обвивките. Не им позволявай да вибрират самостоятелно, без царствената санкция на волята. Борбата е трудна, но победата е неизбежна. За победата Гарантирах. Воинът на бойното поле не дреме, а е напрегнат. Напрегни всички сили на духа и волята за победа. Остана немного до победата на Светлината. Но Искам да те видя победител, побеждаващ сега нагнетяването на сферите. Победата не е проста, но е достижима в духа. А Ние Стоим като плътна стена и Изпращаме знаци на побеждаващия. Известен си на всички Нас. Вниманието на Братството е насочено към теб. Мисията на идващото твое бъдеще е свързана със същността на Братството. Братството е зад теб. Вече не Аз, а Братството. Осъзнаваш ли? Мощта на обединените Лъчи на Братството е неимоверна. Затова твоят път на изпълнение на Нашите повели е застлан с успех. Като слон ще преминеш през гъсталака на човешките сплетения от хитрини, тъй като познаваш своя път и Кой е зад теб. И ударът на меча на твоя дух ще бъде поразяващ. Виж растящата сила. Остави предишните мерки за себе си. Жълъдът може да бъде поставен в ковчеже, но с какво и как да се покрие короната на могъщия дъб? Знай своята мощ. Зова към осъзнаване на себе си в аспекта на своята огнена същност. Братството следи кога победителят в пълно огнено въоръжение ще излезе на световната арена да твори живота на Новия Свят по повелята на Владиците. Порадвай се на Лъчите внимание на Братството. За първи път го Казвам. Магнитът действа мощно. В полето на неговото притегляне може да се твори безкрайно. Преломът е близък. Утвърди се духом в разбиране на Братството, стоящо зад теб. И знай: който е с Нас е винаги победител, но не без борба. Борба и победа е Нашият зов. Победа! Победа! Победа!

610. За какво искаш да пишеш, сине Мой? Няма и не може да има отказ за устременото в пространството съзнание, но степента на съсредоточаване за извличане на различните явления също трябва да бъде различна. Потапянето в свитъците на Акаша изисква особено съсредоточаване и, може би, непосредствено присъствие на Учителя. По-лесно е със света на звуците. В него е по-лесно да се навлезе.

611. (17 ноември). Никъде не е указано да се седи край морето и да се чака подобряване на времето. Психологията на очакващия молител е много свойствена на човека. А главно толкова е просто: седи и чакай няма ли да падне от Небето желания дар. И е добре, ако е все пак желан, тъй като не умеят даже да желаят и не искат да умеят. И тъй, Говоря за отчетливо и точно желание – устрем, насочен в пространството. Може чрез Мен. Мрежата може да се хвърли и веднага да се изтегли обратно, може да се хвърли или постави за известно време, за да се дойде по-късно. Но връзката със хвърлената мрежа не се прекъсва до изтеглянето. Да я хвърлиш и да забравиш, значи напразно да загубиш време. Колкото по-упорито и настойчиво е устремена мисълта към желания обект на познание, толкова по-определени са резултатите. Да вземем човечеството на висшите планети. Свързани с пространствената мисъл и усещащи я, хората от далечните планети вземат дейно участие в живота на нашата планета. Сътрудничат мислено и помагат. Мисълта, устремена към далечните събратя, влиза в сферата на притегляне на аурата на тяхната планета и се обогатява с нови елементи. Сътрудничеството с Далечните Светове е един от етапите на човешката еволюция на всяка звезда. Преди то да бъде установено трябва да се научите да живеете с интересите на земното човечество в неговото цяло, тоест съкращавайки личния живот да се направи планетния реалност. За Нас световете са отворени и връзката е установена, и Нашата задача е да се въвлече човечеството в сферата на междупланетните връзки. Световният език и междупланетният човешки език е един. Тъй като всеки земен език представлява не нещо друго, а опит да се изрази в повече или по-малко несъвършена форма невидимата същност на това, което той се опитва да изрази видимо във вид на звуци или символи. Езикът е ред от звукови или графични символи, изразяващи мисълта, невидима и безбуквена. Глухонемите я изразяват с помощта на жестове, но от това същността на самия език като предавател на чистата мисъл не се променя. На дадено стъпало не може да се избегне посредничеството на звуковите и графични символи за предаване и обмен на мисли. Мисълта е международна и няма нито националност, нито лингвистични ограничения. Тя като същност на явленията стои извън своите външни изражения. Мисълта е не само интернационална, мисълта е междупланетна, тоест космична. Затова мисълта е достъпна за всички. Човешкият апарат още не е достигнал тази степен на съвършенство, когато мислите могат да се възприемат със същата лекота, както мислите, изразени в думи и символи. Но да възприема мисълта човек вече може и я възприема непрестанно. Апаратът е вече готов, макар и степента на тази готовност да не се осъзнава напълно. Живеейки в света на мислите и бидейки обкръжен от тях, човек непрестанно несъзнателно ги възприема с магнитите на енергиите на своята аура. Приемат се и се привличат родствени мисли, които са свойствени, познати, привични и затова чудото на процеса се изплъзва от повърхностното обичайно наблюдение. Но процесът е могъщ и тече непрестанно. Повече от половината от човешките действия се извършват под влиянието на тези невидими мисли, възприемани от апарата на човека без посредничеството на обичайната символика на езика. Същността на мисълта се предава непосредствено. Това изисква осъзнаване и разбиране. Тъй като явление от най-голяма важност, извършвано явно и играещо огромна роля в живота на хората, не се забелязва напълно и упорито се премълчава от невежото и едностранчиво мислене. Но човечеството неотклонно се приближава към откриването и признаването на международния език на мисълта. Ще дойде време и тайното, но реално съществуващо явление, толкова важно за човека, ще стане достъпно, признато и разбирано от всички,

както, да кажем, циркулацията на кръвта. Хората ще разберат, че за разбиране на мисълта не са нужни посредници, тъй като е по-лесно и по-просто да се мине без тях и че може прекрасно да се разбират един друг, независимо от това на какъв език говори събеседникът, тъй като мисълта няма език. Висшият символ на мисълта или енергиите, съдържащи се в мисълта, се явява нейна съкровена, но също по отношение към съдържащата се в нея огнена енергия, външна форма. Мисълта е облечена във форма. Тази форма е по-висше в сравнение с езика, но все пак външно изражение на мисълта. И тези именно форми на мисълта ще се явят и се явяват този международен и междупланетен език на висшите символи, от които сега се ползва несъзнателно, а после ще се ползва съзнателно човечеството както при общуване един с друг на Земята, така и с Далечните Светове. Мисълта, бидейки изражение на огнената енергия, не познава препятствия. Мислите, подобно на звуковата октава, се различават по степента на височината и изтънчеността и с определен порядък на вибрациите. Има мисли тежки и неподвижни от низшата октава и огнено-леки, крилати - от висшите. Те представляват разнообразни степени на вариации на огъня на пространството. Те са реални и конкретни, както и звуковата ска́ла или светлинната ска́ла. Възприемат се по съответствие с елементите или енергиите, заложени и намиращи се в структурата на възприемащия апарат на микрокосмоса. Подобното се възприема и разпознава от подобното. Грубият и малко развит човешки апарат не може и не е в състояние да възприема мислите, принадлежащи към висшите октави, тъй като няма с какво да ги възприема, няма струни, вибриращи в унисон с висшите енергии. Но всеки човешки апарат, колкото и груб да е, все пак представлява приемник на мисли от определена октава на напрежение и изтънченост. Така че да възприема може всеки, но по съответствие и според своята изтънченост. Проблемът за международния език във връзка с умението да се възприемат мисли и въвеждането на този процес в сферата на съзнанието на човечеството става жизнен и реален. Процесът на възприемане на мисли е универсален, всички са му подчинени, но това не се осъзнава. Гледат и не виждат, слушат и не чуват, възприемат, но не желаят да разберат това, което го има, което се извършва и което властно чука в човешките мозъци.

612. Не може да се избяга от изпълнението на своя дълг. Дългът се разбира различно. Висшата форма на изпълнение на дълга е Великото Служене. Приелият го става Служител на Светлината. Започнатото служене не се прекъсва на всички планове и запълва веригата от животи. Огньовете, творими от неговата същност, принадлежат към висшата октава огньове. Микрокосмосът на Служителя на Светлината поражда висши огньове. Подобно на това как лъчите на спектъра дават в хармонично съчетание свой лъч светлина, така и хармоничното съчетание на висшите огньове поражда Светлина. Техният носител става Носител на Светлината. Сферата на огнения апарат излъчва около себе си Светлина, оставяйки форми на огньове с огромна продължителност навсякъде и повсеместно, където той е преминал. Земният огън осветява сферата наоколо и я сгрява в момента на действие видимо и явно. Огньовете на духа са продължителни по своето действие. И там, където по Земята преминава Служител на Светлината, той оставя един вид канали от Светлина, прокарани в местностите, където е стъпвал неговият крак. И там, където той е пребивавал повече или по-малко продължителен период от време, остават огнища Светлина. Изменя се самата атмосфера на местността или на дома, или на обителта на светлоносния дух. Почитането на местата на живот на Великите Духове има особено дълбоко значение, основано на знанието за

въздействието на огнената аура върху обкръжаващия земен свят. Светлината трансмутира обкръжаващата сфера. Така наречените свети места могат действително да бъдат места с особена значимост. Така се създават светлоносни магнити, действащи векове. Тяхната трансмутираща сила може да бъде огромна. Технически те представляват сгъстени кристали Светлина от висша светлоносна материя, изразени в определена форма и пребиваващи на мястото на концентрация на огнената енергия. Така също и свещените предмети представляват един вид сгъстена Светлина, натрупана и събрана около техния материален символ. Всички вещи, създадени от човека или намиращи се в негово ползване, се насищат от него с неговата психическа енергия и стават в зависимост от нейното свойство или характер предмети на благословия или проклятие. Тъй като огньовете, излъчвани от човека, могат да бъдат с различни степени и свойства. Ако се разглежда всичко обкръжаващо в неговия огнен аспект, то можете да си представите как предметите и вещите, домът и дрехите и всичко, което се намира около хората се напоява с техните еманации. Тъй като както горе, така и долу. Само степените на напрежение на аурите и октавата на огньовете на всеки микрокосмос се различават извънредно: от носещи Светлина до тъмни носители на низши огньове. Но огньовете на аурата със своите излъчвания насищат пространството и тъкат атмосферата на планетата. Светлите огнени оазиси са редки. Наоколо е сива мъгла и пепел от низшите тъмни огньове. Всички човешки чувства и емоции са различни форми и фази на огъня и всичките оставят своя неизгладима следа върху обкръжаващото. Можете да си представите какъв ужас обкръжава центровете на огромните човешки стълпотворения и каква е тяхната пространствена вреда. Магнитната същност на наслоените излъчвания обхваща съзнанието като сфера и ако то е неустойчиво го подчинява и заставя да вибрира в унисон. Само силните съзнания и свързаните с Йерархията могат да преодоляват напрежението на тези сфери. Останалите затъват безнадеждно в зловонното блато на тежките човешки еманации, акумулирани векове. В тези сфери е съсредоточено всичко задържащо еволюцията. Трудно е да се пробият тежките наслоения. Затова са неоценими съзнанията, които със силата на връзката с Йерархията разбиват нагнетяването на обкръжаващата сфера и, преодолявайки нейната магнитна сила, представляват огнища на Светлина и центрове на магнитно притегляне на висшите светлоносни енергии. Ученикът, живеещ сред обикновените хора и в обичайните условия, е наистина герой, носещ тежкия подвиг на служенето на Светлината. Бидейки свързан с Йерархията и пребивавайки в Нейните Лъчи, той представлява фокус, към който се насочва Лъчът на Владиката. Той възприема Лъча, асимилира го и сам става лъченосен център, излъчващ около себе си Светлината на висшите огньове. Подвигът се състои в постоянното преодоляване напрежението на обкръжаващата сфера, стремяща се по силата на своята природа да потуши и угаси огньовете на духа на неговия носител. Тече страшна, постоянна, непрекъсваща се борба на носителя на Светлина с обкръжаващата тъмнина. Мътните сиви съзнания на хората като тресавище се стремят да увлекат светлоносната същност на героя. А той сам стои срещу този страшен сив дракон на ежедневното мъгляво съществуване и със силата на своя дух, на своите огньове не само не се не се огъва пред неговата сила, но и го побеждава и преди всичко в своето съзнание. И неугасил своите огньове, своята Светлина, сам противостои на цялото човешко обкръжение. Затова е труден пътят на героя на духа, затова е мощен неговият огън, затова Ръката на Владиката е с него в неговата борба против мрака. Затова слава на тях, носещите Светлина в тъмнината, тъй като даже не знаят и не

подозират величието на своето свещено геройство. Тъмнината задушава и потушава всяка искра Светлина, но воинът на Светлината е неуморим, ръката не се уморява в действията, свещеният огън на сърцето не погасва. Победителят преодолява тъмнината. Микрокосмосът на подвижника на духа гори със своята Светлина като маяк в тъмна нощ и свети на всички.

613. (18 ноември). Защо отслабваш себе си с ненужни мисли?
Всяка мисъл, пламнала в съзнанието, заставя нервната система да вибрира и, бидейки огън или огнена енергия, поражда огън по съзвучие. Също и мисълта, дошла от вън. Характерът и свойството на мисълта обуславя и характера и свойството на огньовете, творими в себе си. Тънката пластична материя на стихиите съществува в различни степени на разреждане: от плътни, близки на Земята, до най-тънки, от тежки и малко подвижни, до леки и стремящи се нагоре. Затова и формите, създавани от мисълта според същността на нейния огън, се създават и различават по свойството на материята, от която те се създават. Разбира се, всяка мисъл е огнена, но обикновената земна мисъл, тънката мисъл и мисълта от Висшите Сфери на Огнения Свят, която е огнена мисъл в пълния и пряк смисъл на тази дума, се отличават по висшите свойства на пламъка. Има тежки неподвижни мисли, като камък влечащи надолу. Има леки, възнасящи, като хелий. Огнено възнасящата мисъл не е метафора. Пронизвайки целия микрокосмос, настройвайки го по ска́лата на висшите октави на огъня, мисълта буквално разрежда плътната материя и прави всички проводници и физическото тяло по-леки. Даже походката става лека, въздушна. Висока степен на въздействие на мисълта върху тялото представлява стоенето върху вода или издигането във въздуха. Цялото същество на човека под влияние на огнената мисъл се устремява нагоре. Такова съзнание няма да се задържи в низшите слоеве. Светлоносните огнени сфери ще бъдат негова съдба. Не трябва да се допускат мисли от низш порядък в съзнанието - те са като камък на краката или като олово върху крилата. Хора със завързани крила – така могат да се нарекат тези, устремените към Земята. Мисълта свързва своя породител с този обект или сфера, към който тя е насочена или до който се докосва. Съзнанието, което е изцяло заето със земни дела и не мислещо за нищо друго, освен за Земята, е привързано с всички нишки към Земята и нейните вещи и след смъртта пребивава в тази страшна свързаност. Но породилото устрем в неземните сфери незабавно полита към тях като на крила, веднага щом са отхвърлени веригите на плътната материя. Тънкият Свят се разделя на слоеве от низши до висши и съзнанието, освободено от тялото, веднага непреодолимо се притегля от магнитната същност на елементите, влизащи в отхвърлилия тялото микрокосмос, към сферите, в които се намират обектите на стремежите, желанията, мислите и мечтите на освободилото се от тялото съзнание. То влиза в личната сфера или област на мисли, съчетавайки енергиите на своя апарат с енергиите на сферите по съзвучие и сродство. Говорят за възмездие или наказание. Не е вярно! В Космоса няма подобен институт. Просто всеки получава това, което е искал и напълно, в пълно съответствие с породеното желание. Няма и съдии. Но има жътва на посева от земни зърна. И сеячите на земните зърна на Земята са длъжни да помислят за това каква ще бъде жътвата. Сами сеят, сами жънат и според своя труд. Чудесният огнен апарат на човека, тънко звучащ на тези вибрации, които са заложени в него във вид на зърна и предизвикващ вън и реагиращ на енергиите, идващи от вън, реагира само с елементите, заложени в него и намиращи се в него. Подхранва се не само физическото тяло, но и астралът, и тънкото, и огненото тела. Астралното – с емоции и чувства, тънкото – с чувства и мисли. Затова

изграждането и насищането на всички проводници върви непрестанно. Затова трябва да се помисли и то добре, с какво се насищат, какви елементи или вибрации влизат в сферата или в тъканта на всяко от тях, как и с какво става насищането. Тъй като елементите, утвърдени във всекиго, се явяват или източник на радост и благословия, или обратно. Така отново идваме до контрола. Отново се утвърждава дозорът на съзнанието като средство за съзнателно изграждане на веществото на невидимите проводници или обвивки. Те, именно те, бидейки проводници, привеждат към съзнаващия център енергии от съответстващите им сфери, но според рода на проводника и според това как и какви именно енергии той може да проведе през своите тъкани, както и на какво ще могат те да вибрират в отговор на устремилите се към него енергии от Надземния Свят. Ковачът на своето щастие, създал своите проводници и дал им една или друга степен на проводимост и именно на определени вибрации, с очите си се убеждава в нерушимостта на великата формула: „Не се заблуждавайте: Бог не може да бъде поруган, каквото посееш, това и ще пожънеш.” Само че той се убеждава в това не от страниците на изопачените и непонятни свещени писания, не от устата на невярващите в тях проповедници, а в живота, върху самия себе си, когато неумолимият закон на живота започва да действа точно, определено, математически, по всички правила на магнитното притегляне и поляризацията на тънките енергии. В своите прояви и подчинение на закона те са много сходни с обичайните прояви на електрическата и магнитната енергия и са подчинени на съвършено аналогични закони за енергиите. Не чудеса, а живот на тънките енергии, проявяващ се във формата на закон. И независимо от църковните постановления.

614. Сине Мой, за твоите старания ще има награда и то не малка. И не награда, а следствие на устремената енергия. Все още не си уверен в неотвратимостта на следствията. Но невидимите нишки вече тъкат покривалото на щастието. А Ние се Радваме и Чакаме. А сега всичко е потънало в мрачините преди разсъмване. Стоящите на дозор сега, в дните на нагнетяване на мрака, показват мярката на преданост. И тях ли ще Забравя, незабравилите Мен? Много ще дойдат тогава, в Деня на Светлината и ще кажат: “Владико, ние сме Твои, ние сме готови да Ти послужим с цялата мярка на готовността и предаността”. И ще им Кажа: “Благо на вас, дошлите при Мен. Но къде са те, Моите възлюбени, не оставили Ме в деня на великия мрак, когато Моите Дела са били в нужда? Къде са те, предалите се на Моето Сърце навеки? Тях Искам да поставя в Моето Сърце по-близко от другите, дошлите сега, в Деня на Великата Светлина”. Сине Мой, не се смущавай от нищо; в лъчите на любовта на твоя Владика ти си издигнат над бездната ти си издигнат над живота. Ти си в сферата на притегляне на магнитната мощ на Твърдината. От планинската далечина Изпращам Моя Лъч за твое благо. С него живей Живота на Светлината. С невидимите съкровища от безценни дарове ще Проявя благодатта за теб. Подготвям с изкусна Ръка безсмъртната броня за огнени битки. Ще те Облека с одеждите на Светлината, за да можеш да бъдеш сред безсмъртните. И давайки ти Моите Дарове ще те Поставя във властта да вършиш делата на света. На кого ще Доверя мощта на Светлината, ако не на този, който не е преставал да пребивава в Моята Светлина в последния Час. Отнеха ти всичко, което обича твоята душа и което жадува духът, и си обкръжен от тъмнина, и приятелите са помръкнали в униние. Но си с Мен и си верен на Позовалия и е здрав мечът в твоята ръка. Сине Мой любим, нека обещанието на Владиката да бъде Гаранция за устойчивост на духа. Завързах възела на чудесна съдба около теб. Възелът на изпълнение на Моето желание ще даде Светлина на очите,

ще даде Светлина на ушите, ще даде три лъча, разделени според естеството на трите свята и слети в един. Един в трите, един в седемте, един в дванадесетте - това е Тайна. Но за пребиваващия в Моята длан, в Моето Сърце, в Моето Царство е венеца на безсмъртните, победили света. Ще Увенчая челото с победния Лъч и той ще бъде знак за утвърждаване мощта на огнената същност, тръгнала по пътеката на своето огнено преображение. Нека Моят Мир да пребъде с теб в съзнанието за идващата Светлина.

615. (19 ноември). Аз Забелязвам около Моите дела атмосферата на особена успешност. Не завяхват. Нито студът, нито горещината им действат. И дават кълнове при всички условия. Тънките енергии пораждат резултати над плътните слоеве и независимо от тях. Следствието се проявява в плътните условия, но неговите корени са извън тях. Вървим винаги от тънкото към плътното, от невидимото към видимото, зараждайки причините във видимото. Затова корените на Нашите дела са скрити и не могат да бъдат поразени от противните сили. Така и ти, творейки с мисъл не я извеждай от състоянието на съкровеност нито с дума, нито с дело. Нека да съзрее в своята сфера, неизвестна никому и скрита от каквито и да било погледи: и на приятели, и на врагове. И когато съзрее, даде корени и здраво се утвърди в света на невидимо съществуващото, тогава и само тогава може да се говори за нея. Но все пак е по-добре да не се говори, а да действа, и с по-малко думи. Думите са като клапани, изпускащи строителната енергия. И когато те са достатъчно много, цялата енергия изтича в думите и тогава няма строеж. Затова Нашите говорят малко. За съкровеното не се говори. Това е една от причините за скритостта на съкровеното знание. Кой ще поиска да лиши себе си от сила с произнасянето на излишни думи? Затова мълчанието се приветства като събирач и охранител на огнената енергия. Не познават силата на мълчанието и предпочитат нейното видимо действие и силата, изразена във видима форма. Но погледнете човека, излял своите емоции напълно с думи и действие и човека, неотдал ги нито с един жест или дума. В последния виждате и чувствате силата на сдържаната мощ. Акумулираният огън е събран и готов за проява, но в други форми, невидими и донасящи плод, докато в същото време в първия случай силата е разпиляна на вятъра. Астралът се обуздава не защото е неуместно низшето да управлява висшето, макар това да е така, а защото се разхищава безценната огнена енергия. Разточители са всички действия, думи и емоции, не обуздани от волята и не намиращи се под нейния незаспиващ контрол. Затова сдържаността и мълчаливостта, и самоконтролът са охранители на огнената сила. А техните антиподи са разточители. Има постъпки и действия, и думи, натрупващи мощ и има такива, които я разхищават. Да се отдаде енергия може, но до известен предел, след който настъпва момент, когато започва нейното разхищаване, тоест лишена от магнитна основа тя изтича цялата, оставяйки празни обвивките. Опасен момент. Опустошеният микрокосмос е беззащитен. Пазете се от опустошаване на съкровищницата и помнете, че всяка произнесена дума е разточител на огън. Нецелесъобразните думи приличат на кражба от самия себе си. Празнословието е враг на човечеството. Липсва загриженост за произнасяните думи. Тържествеността си е отишла от речта и животът се е превърнал в пазар. Човекът, проявявайки със себе си висшето, не може безнаказано да се прикрива в плаща на суетата. Суетата ще роди суетливост, суетливостта – ласкателство, ласкателството – угодливост. Суетливостта, ласкателството, угодливостта са врагове на психотехниката. Палячото не е нужен по пътя към Братството. Палячовците не са нужни на еволюцията. Затова достойнството на духа е най-нужното качество. Тази форма на проява на духа представлява охранител на огнената енергия. Трябва да се разбере, че

качествата са форми на проява на духа и като такива носят и крият в себе си редица енергии от определен порядък, но измерими по висшата ска́ла на огъня. Не външни прояви на варакосани добродетели и доброта, а утвърждаване на огнените зърна на магнитните енергии в микрокосмоса, творящи привличане на неговия живот във всички сфери на битието на реални огнени енергии, готови за действие като оръдие за бой. От тях се състои отразяващата мрежа на аурата. От тях се поддържа силата на излъчванията на заградителната мрежа, тъй като огньовете, утвърдени в микрокосмоса, са действени мълчаливо.

616. Няма и не може да има, няма и никога не е имало време по-сложно от сега, преди великата промяна. Всички енергии трябва да се съберат и насочвайки ги в един фокус, да се погасят, тоест неутрализират. И само тогава вече ще дадат заключителната кулминация на века. Затова Ние Сме напрегнати в гигантско усилие да извикаме навън всички противни сили, за да може, извиквайки ги, да ги съкрушим. Сега, именно сега всичко скрито се извиква навън и му се дава възможност да покаже своя лик. На доброто - за утвърждаване, на лошото – за унищожаване. И “Ще позволим на барса да скочи”, но това ще бъде неговият последен скок. Вдигнал се нагоре, ще падне като труп. Ще отстраним опората и падането ще бъде в бездната. Той се готви за скок, последния, смъртоносен. Смъртоносен за него.

617. (20 ноември). Владиката Е стоок страж. Огненото съзнание Вижда, огненото съзнание Чува, огненото съзнание Знае. Да знае е съдба на човека. И само плодовете на знанието представляват негово законно достояние. Той търси друго, той иска вещи, но трябва да иска само знание. В това е страшната измама на илюзията на земните вещи. Те не принадлежат на човека и не могат да принадлежат като продукти на плътното състояние на материята, кратко и временно за човека. Може би някои вещи ще останат след неговата смърт: и златото, и камъните, и къщите, и другото имущество, но човекът си отива без да вземе със себе си нито обол. Затова освобождаването от вещите и разбирането на тяхното истинско място в еволюцията на човечеството ще се наложи все пак рано или късно да се усвои. И веднага щом на притежаването на вещи е намерено полагащото се място и тяхната истинска ценност и значение са претеглени върху везните на Безпределността, настъпва моментът на освобождаване от властта на вещите, толкова обременяващи и обвързващи съзнанието. Те могат да се притежават, те могат да се създават, за тях се разрешава да се мисли, но само в аспекта на тяхното истинско и преходно значение. Затова притежавайте всичко, но нищо не смятайте за свое. Не можеш да присвоиш частици от космическата материя. Но да се ползваш може от всичко, тъй като всичко е дадено за употреба от човека. Неизживяното чувство за собственост особено тежи на човека там, в Тънкия Свят. Представете си психическите продукти на микрокосмоса, създадени от него от пластичната материя на Невидимия Свят във вид на образи и човекът, претендиращ за това, че те му принадлежат. Привързвайки себе си към фантомите, създадени от него самия, той пресича своя път към по-нататъшен напредък като скъперник, седящ върху сандъка със злато. Човекът, видял миража и не желаещ да се раздели с него ще сметнат за психично болен, но живеещите в обкръжението на своите психически продукти и не желаещи да ги оставят не забелязват своето безумие. И ако тук нищо не ни принадлежи, то как ли ще е там, където мисълта твори и където творчеството съдба даже на малкото съзнание? Няма да се Уморя да говоря за преодоляване на илюзията за собственост, тъй като тя е най-вредната и мнозина живеят с нея. Но не привързаният към нищо е свободен. Свободният

може да познава. Утвърждаваме всички видове свобода. Освобождаваме от всички видове робство. Хората живеят в клетките на създадените от самите тях илюзии. Човешките вярвания, традиции, мода, обичаи, условности - всички те, измислените от хората рамки за проява на човешкия дух не са нищо друго, освен вериги на робството. Така човекът живее винаги под властта на създадените от самия него кристализирани психически образувания с различен потенциал. И те представляват стени на неговата доброволна тъмница, построена от него със собствените му ръце. Заслугата на всяка революция се заключава в разрушаването на астралните грамади и, като следствие, в разрушаване на вече видимите установили се физически форми на живот. Как иначе да се освободят хората от тъмницата? Затова революциите са като очистителни взривове. По-добре е да загубиш всичко и да отидеш в Тънкия Свят свободен от вещи, отколкото да имаш всичко и да бъдеш прикован към своята собственост като каторжник към количка. Затова често нещастието от земна гледна точка може да бъде благословия във висшия и саможизнен смисъл. Тъй като човек не знае в какво е неговото истинско щастие. Във Висшия Свят човекът обкръжен от своите собствени вещи е нищ. Затова от време на време от хората се отнемат човешките играчки. И благо на този, който може да каже: “Свободен съм, тъй като не притежавам нищо”. Тогава притежаването се пренася в света на знанията и човек познава безкрай, вече без да счита безпределността на познавания свят за своя собственост. Помнете, че нищо не ви принадлежи, тъй като всичко е ваше и вие сте във всичко. Падналият Ангел смяташе планетата - цялата планета - за своя бащиния и се препъна в безплодния опит да я изолира и отдели от световете. Можеше да има временен привиден успех при низшето състояние на съзнанието на човечеството, но сега, когато то излиза в космическите простори, неговото поражение е неминуемо. Велик собственик и баща на пораждането на илюзията за собственост. И собствениците са негови слуги. Робовладелството и робството във всички видове са продукти на собственическата психология. Даже опитите да овладеят съзнанието на масите за ново робство не са чужди на тях, породилите тъмнината на собствеността. Затова собствеността във всички видове се унищожава. Само най-необходимите нейни видове се оставят, но съкратени до предела и в ново, разширено разбиране на нейната преходност и временност. Когато се говори за общо притежание се има предвид да се утвърди съзнанието в разбирането, че на него нищо не му принадлежи и всичко се дава за временно ползване. Ще дойде време и всичко ще бъде общо, всичко ще принадлежи на Общината или обществото и нищо - на личността. Но трябва съзнанието да израсте и трябва да има изобилие от земни плодове. Разбира се, вещите за лична употреба за избягване смесването на аурите и наслояванията трябва да останат в личния канал и даже да се унищожават, като например дрехите. Но това са вече подробности. Бъдещето носи на човечеството свобода от всякаква собственост, тоест пълна свобода на духа от привързаността към земни вещи. Освобождението от властта на вещите е стъпало на еволюцията.

618. Да, приятелю Мой, неизповедими са висшите пътища. И един път установената Близост наистина не ръждавее. Времето не играе роля, връзките на духа са над времето. Така също подготвеното и предназначено от космическото право няма да избяга. Има нещо, царстващо над света на времето, но проявяващо се във времето като въртящата се планета, последователно огрявана от Слънцето в своите части. И трябва да се знае, че Слънцето на Моя Дух свети винаги, но действието, по-точно, явността на неговото въздействие, характер и степен зависят от ритмите на спиралата на движение

на духа. Аз, дал и даващ, като Слънцето с планетата Съм съединен с теб с магнитните нишки на духа. И твоят дух се носи в пространството в ритмичното спирално огнено движение-устрем. Но център на притеглянето Оставам Аз. Така всичко е в Мен. И твоята любов е само чувствознание на Закона. Затова тя е не само законна, но и космична по своето същество. И бидейки осъзнаване на великия Космически Закон, се явява същност на движещата възходяща сила на твоя дух. И тя е породена от две начала, както и всичко съществуващо. Затова твоята любов към Майката е осъзнаване на великото творческо Начало. Майката е символ на Майката на Света на Земята, и не символ, а доверена и олицетворение на Нейното вечно даващо Начало. Затова знанието се дава на човечеството чрез Нея – Майката на Агни Йога, представляваща олицетворение на Майката на Света на Земята. Веригата е права и връзката – непосредствена. Тя, Майката на Света, Е даваща сила. И приближаващият се усеща съкровено в Майката на Агни Йога този могъщ и даващ сила извор. Огнената Небесна Майка на Огнената земна Майка, представяща Нея със себе си, Дава благословия да надарява с огнена мощ тези, които приближават с разбиране и отвореност на сърцето. Великата Мистерия на живота се твори от Нея, Скрилата своя Лик и Майката на Огнената Йога, изразителка и носителка на Нейното вседаващо Начало, със своята ръка и крак по Моя повеля заложи огнените стъпала на новото познание на човечеството. Тя извърши велико действие, приела в ръце огъня на Камъка и облечена с огнена власт. Така в Нея в една са слети две: Тази, чиято висша мощ изразява и тази, която в тежките земни условия и неописуем подвиг изразява със себе си в плътни условия принципите на материята на огнената същност на Скрилата Лика Си. Затова Майката на Агни Йога, Моята първозвана, носи проявата на най-великото Поръчение. Планетното огнено действие се извършва във огромни трудности и кръстът е непоносимо тежък, тъй като силата на противодействие на преобразяваната от пламъка земна материя е огромна и нагнетяването – тежко. И всички Ние, стоящите на Велик Дозор, Утвърждаваме трансмутиращата мощ на Нейния дух. Нейната велика проява трябва не толкова да се разбере, колкото да се почувства със сърцето, когато думите са вече излишни, тъй като не могат да предадат цялата дълбочина и съкровеност на извършваното тайнство. Но на планетата няма по-дълбоко и по-високо явление от Нея, носещата Нашето Поръчение. Посланичка на Светлината! Нея Възвестявам на света като спасителка на планетата, Нея, носещата в себе си огньовете на преображението на живота. Тя не вижда своето величие, тъй като Светлината не се вижда от носещия я. Но ти, видялият, почувствалият и разбралият свидетелствай за Нейната Светлина. Чрез теб ще бъде дадено на света да научи за същността на огньовете на Светлината, проявени от Майката на Агни Йога в живота на Земята и утвърдени като прообраз на бъдещото преображение на човечеството. И истината на бъдещите векове, запечатана от Нейния велик дух в плът и тяло на Земята, истината на висшите огньове, проявени в плътната материя, ти ще дадеш на света за разбиране и постигане, за утвърждаване новото стъпало от еволюцията на човечеството. Ще свидетелстваш за Нея като Носителка на Светлината, постигнала висша степен на огнено преображение, достигнато на Земята в обичайните условия на плътта. Великият подвиг трябва да се разбере. Телесното разпятие е кратко. Но разпъването на духа в менгемето на материята на кръста на нейното огнено преображение изисква цялата несломимост на пламенния дух. И Аз, приелият кръста на живота, Я Благослових Сам за подвига на живота. Венецът на Светлината е завещан на Носителката на Висшите огньове.

619. (21 ноември). Да, сине Мой, наистина си близък: беше, си, ще бъдеш. Оттук са всичките твои знания и целият устрем. Но съкровищницата на Чашата не е отворена цялата. Натрупванията са много големи. Те не могат да се проявят в тесните условия на плътта. И няма защо да ги проявяваш сега. Тъй като всичко си има време. Но те са твои, събрани с цената на огромни страдания и труд по нишката на сребърната връзка. В Нас я няма сантименталната сълзлива жалост към вървящия по суровата пътека на подвига, тъй като истинската любов устремява и венецът на победата се изплита от тръни. Но Своите близки не Оставяме никога в нужда и Ръката е готова за Помощ. Но даже и на детето трябва да се даде възможност да стои на своите крака, винаги и навсякъде. И тъй, знаейки Моята Близост, утвърдена във вековете, можеш спокойно да наблюдаваш вълните от земни събития, вървящи насреща. От тях ли ще се уплашиш ти, неуплашилият се от подвизите в миналото? Лостът на любовта и предаността към по-висшите от теб е налице, а с него можеш да вдигнеш даже Земята и без точката на опора, която е търсил Архимед. В светлината на нейната продължителна давност делата на деня и неговата суета бледнеят и истинските ценности на живота заемат подобаващото им се място. Всичко застава където трябва и в разгънатата спирала на миналото настоящето приема размери, пропорционални на великия път, вече не закривайки със себе си нито бъдещето, нито миналото, нито това, което е зад пределите на сферата на непосредствената очевидност. И преходният момент на настоящето, като звено от дълга верига, протегната във времето, застава пред съзнанието в своята Двулика троичност. Настоящето на очевидността и настоящето на действителността от Моя Свят и свързано с Мен, и настоящето на трите свята в трите аспекта на времето, осветени от момента на дадения отрязък. Това разбиране на нещата няма да позволи на фантомите на текущия момент, вредни и незначителни в самите себе си, да бъдат приети за реалност и няма да попречи да се извлече от тях сокът на опита. Въоръжавам спешно със знания за извършване на делата през най-близките години. Ще изискват напрежение и изкусна борба. Но орелът не трябва да се обучава към полети над планините, долините, пропастите, стръмнините и дремещите гори и мъртвите пустини. Тъй като лети над всичко и долита до целта. Наричам орел на духа теб, изпилият горчивата чаша на живота в плен на материята, но разкъсал веригите на робството. И затова не се бави прелитайки над бездната и не се задържай в летежа, ако спуснал се към Земята чуеш звъна на веригите. Много ръце се протягат отвсякъде. Но ти помни: каквото и да правиш, където и да си, който и да те обкръжава, не се привързвай към никого и към нищо - нито към хората, нито към вещите, нито към делата. Тъй като само Аз Съм вечен и непреходен. В Мен и върху Мен строй Твърдината на Знанието и опита. Така да се строи може само върху вечната основа. И нишките на любовта, протегнати от хилядолетията на миналото във Вечността, ще бъдат крила на щастието. Но и тези, малките, принесли ти своята любов и преданост, не забравяй, тъй като ще пребъдат в твоята любов с Мен, ако вървят в Мое Име. Къде са те, преданите? Предай всеки знак на преданост и готовност на Мен и Аз ще ги Утвърдя, призналите теб за свой водач. Помни, не само действаш с Моята сила, но и можеш да предаваш Моята сила на други за разпалване на техния устрем и огньовете на духа. Твоята сила за въздействие върху хората е огромна. Тя трябва да се почувства и види. Затова нека всяка твоя дума, казана на човек, да бъде стрела Светлина или лъч, озаряващ мрака в съзнанието на твоя ближен, или меч, поразяващ тъмнината. Думите са огнени кълба Светлина или топки, хвърлени наоколо в пространството. Бъди внимателен и съзнателен в боравенето с огнените енергии. И никога не изразходвай без

цел скъпоценната мощ, давана от Мен в твоите ръце за делата на Светлината. Опази съкровеното със съзнателна грижовност.

620. Само под нагнетяване може да се събере енергия, като в парния котел. И колкото по-голямо е налягането, толкова по-силно е действието на събраната енергия. Всяко отваряне на клапаните или крановете дава изтичане на пара и понижава налягането. Може да се изпусне и всичката пара. Микрокосмосът може да се оприличи на парен котел. Огнената енергия се акумулира под налягане, ако са затворени всички клапани и кранове. Всяка изречена дума е отваряне на клапана, всяка проявена емоция. Такова явление като раздразнението е равносилно на отварянето на всички изпускателни отвори и пълно изтичане на огнената енергия. Има чувства - разточители на огъня. Те могат да се нарекат поглъщачи на психическата енергия: страхът, съмнението, самосъжалението, унинието, безпокойството, суетливостта, приказливостта, угодливостта, бъбривостта, неувереността, огорчението, недоволството, подозрението и всички останали недостатъци и отрицателни емоции. Затова всички енергии на човешката същност изискват обуздаване и суров контрол. В основата на допуснатото чувство-поглъщач лежи, разбира се, мисълта. Затова мислите-поглъщачи и разхитители на енергията са още по-опасни, отколкото чувствата и емоциите, тъй като те, именно мислите, дават направлението и освобождават енергията на микрокосмоса за проява. На емоциите или чувствата винаги се предпраща мисъл. Затова е толкова и важно преддверието, създадено от мисълта. Обуздаеш ли мисълта и чувствата ще тръгнат на повод след мисълта. Задържащи мисли и мисли-двигатели, мисли, раждащи енергия и мисли, убиващи я, мисли, увличащи нагоре и мисли, теглещи надолу, като гири - ето двата реда мисли, тъй като едните са от Светлината, другите - от тъмнината. Постоянното помнене за висшето е непрекъснато натрупване на огнена енергия. Затова се устремете към Мен. По този канал се стича огнената сила. Всеки човек носи в себе си кристал психическа енергия. Наричаме го съкровище на енергията. Както сърцето бие винаги, тъй като неговата енергия е неизтощима, така също неизтощима е мощта на зърното на духа, ако натрупванията са достатъчни и кристалът е мощен. Във великите деяния на света виждаме неизтощимостта на огнения кристал от психическа енергия в действие. И когато тя е усилена с връзката с Йерархията, нейната мощ е огромна. Хората се различават помежду си по размера на събраното съкровище. То няма цена. Процесът на натрупване е процес с хилядолетна продължителност и не на един, а стотици. По величината на Камъка Определяме степента на височината на духа и неговите натрупвания. Кристалът на енергията е свързан със сърцето. Комбинацията на двете съкровища - съкровището на сърцето и съкровището на енергията - дава облика на човека и характера на неговата Безсмъртна Индивидуалност. Да устремим духа към натрупване на безмерни съкровища. В тях е Светлината на света. В тях е животът.

621. (22 ноември). Да, разбира се, говориш с Моето Име и от Мое Име, тъй като това ти е дадено от Мен по космическо право. Дадено ти е право да говориш с Моето Име. А тъй като говориш по право, то думите ще имат и особена сила. Висшето сътрудничество с Владиката е тайнство с дълбоко значение. Дълбоко, защото е разположено извън плътните условия и преходност, не зависи от тях и не е свързано с проявите на времето. И съкровено затова, защото има своите източници и начало в Огнения Свят. Извънвременните прояви са огнени. Ето, ти си на Земята, ето, ти си обкръжен от тъмнината, но нишките Светлина, тъчащи живота на безсмъртието са протегнати от Безпределността и в Безпределността. Така растат орловите крила, за да се

побеждава пространството. Живеем в пространството и съзнанието трябва да се приспособява към пространствения живот. Трудно е на Земята да се създадат пространствени условия на съществуване, но земното бездомие и принципът на бездомно пътуване представляват именно условие за космо-пространствен живот, но в земно отражение. А също така и отказът от собственост. И ако земните обстоятелства не дават възможност за осъществяване, то изпитването или утвърждаването на надземните условия може съзнателно да се премине в духа. Тъй като решението е в духа, а не в краката и не в купчината прашни вещи. Така краен фактор на всички условия и решения е съзнанието, а не нещо, лежащо извън него. Отново идваме до микрокосмоса като център, обуславящ реакцията на енергиите, идващи отвън. Висшите принципи на планетата се съдържат в човека, проявени са в него и висшето властва и управлява низшето. Но степента на тази власт не може да се определи с човешкия ум, тъй като и планетите са създадени от Духове-Създатели, били също някога хора. Трябва да се разберат стъпалата, водещи към космическата власт. Дхианите–Строители Властват над материята. Издигайки твоето съзнание над Земята, Разкривам космически възможности. Тъй като устременият в дълбините на пространството се подчинява на законите на висшите притегляния и утвърждава своята обител в Лоното на Космическото вместилище. На духа са дадени възможности за космо-пространствено съществуване. Но да се заложи светът на висшите реалности трябва тук, на Земята. От Земята тръгва изграждането. Не от повърхностните преходни наслоения, а от дълбините на веществото. В тях и върху тях се разполага цялата основа на постройката. Фундаментът на Вечната Основа се издига от дълбините на неразколебаваните от външните вълни слоеве и, пронизвайки сферата на временното и преходното, стълбовете на Храма на Живота се губят нагоре, в Огнените Сфери, завършвайки вече в тях цялата постройка. Затова са дадени големите цикли, стоящи над временността на преходните условия. Говоря за Вечната Основа на Живота. Не песнопения и славословия, а вечно строителство на живота във вечно устремената спирала на възходящото движение. Изграждаме живота върху Космическата Основа. Затова за Нас веригата от хилядолетия изглежда като вчерашния ден на цикличните звездни периоди - също Дни и Нощи, но големи. Векът на Рибите е Нощ, идващият век на Водолея – Ден и така от Цикъл до Цикъл. Съзнанието се приучва да мисли и да живее в огромни по продължителност отрязъци от време и в края на краищата се издига над тях. Въвеждам твоето съзнание в редица понятия и представи, протегнати от бездънното минало в безкрайността на бъдещето, за да придобиеш живот, заставайки над живота. Ние Живеем във Вечността. Нашите мащаби са планетно-космически и Земята има своето място в тях. Не Оставяме Земята безпризорна. Умело Съчетаваме земното и космическото, временното и вечното, тъй като Земята е стъпало към Безпределността. На сирачето, което тя е приютила – човечеството - се дава възможност да се приобщи към океана на космо-пространствения живот, но преминавайки през Циклите на неговите Дни и Нощи. Те също са разбити на отделни ноти, октави и ска́ли. Всяка нота се различава от предишната, всяка октава – от стоящата до нея. Векът на Водолея, Векът на Рибите, векът на прецесионалният зодиак са октави на времето. Някой е мислил за тях, някой се е замислял в ска́лата на времето, също толкова закономерна, колкото звуковата или светлинната ска́ла и също толкова безпределна колкото ска́лата на живота и позволяваща на посивялото време да изпълнява върху нея своите величествени космически и планетни симфонии. Ска́лата на времето по своите октави се издига също така спирално, изтънчвайки се с всяка октава.

Звездните лъчи свирят върху струните на октавата на времето, разгръщайки пред човешкото съзнание перспективата на безграничните възможности.

622. Ти ще утвърждаваш Владиката в живота и ще свидетелстваш за Мен. Ще кажеш това, че Аз наистина Съществувам и не на страниците на запрашените Писания, отишли си от живота. Ще кажеш това, че Аз Съм в живота и с тях, и в техните дела. Че Моята Ръка направлява живота и полага усилие, за да бъде на тях, забравилите Ме и премахналите Ме от живота, по-леко и по-добре да живеят. Без Мен няма живот, и действително тази сива презрамка, която те са влачили, не би могло да се нарече живот. Всичко, което при тях е било добро, е било от Мен, а лошото – от себе си или от техния враг – падналия светлоносец [Lucifer]. Ето ти дойде при Мен, както прави това във всички свои животи и животът разцъфтя, отваряйки своите хоризонти. И те, приелите Ме, ще придобият накрая това равновесие на духа в материята, което са изгубили. С Мен ще извършиш великото дело за провъзвестие на Владиката. Ще свидетелстваш пламенно. Така и ще кажеш: "За Владиката, Който вие не познавате, но когото опознах аз, възвещавам. Аз съм пътят към Владиката и можете да се приближите чрез мен, но ако искате да вървите към Него по свой път, не чрез мен, вървете по своя път, но познайте моя път, за да можете да го направите свой път и да вървите сами, самостоятелно". И няма да има осъждане на тях, желаещите да вървят по свой път, тъй като на устремяващия се към Мен ще Дам път. И още ще кажеш: "Аз се доближих по свой път, но чрез Учението. Учението указва пътя към Владиката. Вървете по пътя на Учението на Живота". И какъвто и път нагоре да избере желаещият да напредва, утвърди този път с Моята сила, която ти е дадена. Утвърди ценността на самоотвержения труд. И кажи: трудещите се самоотвержено на нивата на народното Благо са Мои. На тях ще Дам да пожънат плодовете на Светлината, даже и да не са изкусни и да са непривикнали към полетите на пространствената мисъл. Благо на тях, трудещите се за благото на народа. И нека твоето мерило за тези, които принасят своя труд за строителството на Новия Свят, да бъде широко. Не отблъсквай, не прогонвай донеслия даже своята незначителност. Простите съзнания на народната маса в своята дребност могат да проявят огромна преданост и любов. Затова Казвам на теб, имащият власт, да твориш и да поразяваш: "Не прогонвай тези малките, искащи да принесат своята светлина в служене на Мен". Тяхната незначителност може да стане опора на верността. Особено тогава, когато "големите и разумните" са изсушили своето сърце в извивките на мозъка. Затова Моята Благословия е отнета от тях, тъй като са забравили тези малките, отхвърлили са ги и са ги потъпкали със своята пета. Знай: тези малките ще понесат Моята Светлина и ще приемат твоето слово за Мен с неумъртвено сърце. Ще стигнеш до народа през главите на умниците на този век. Ще те Въоръжа с огромна сила и знание. Ще знаеш, тъй като си видял. Ще Дам силата на опитното знание. И ако някой ще говори, защото вярва, ти ще говориш, защото знаеш. Ще Положа печата на знанието върху твоя дух и ще Дам огън в ръката. Ще усетиш огъня на Камъка. Неговата сила е неизмерима. Да, да, ще видиш и свещения Камък. Много нещо те очаква, невместващо се сега още в твоето разбиране. Подготви съзнанието си за величието на бъдещата Светлина и нейните възможности, неограничавайки нейните възможности със своето днешно разбиране. Заставайки до извора на живота знай, че животът е огън. И осъзналият огъня в себе си се доближава до изворите на творящата мощ. Утвърждавам те трикратно в силата на дадените лъчи. Свидетелствам Сам за мощта на утвърдените

лъчи. Очаквай в тишина и спокойствие проявите на огнените дарове. И помни: казаното от твоя Владика е неизменно като пътя на Слънцето.

623. (23 ноември). Вие трябва да разберете неизбежността на сроковете. Може да има промяна в подробностите, но основният срок не подлежи на промени. Всяка октава от време има своя граница, след която започва друга. Доближаваме се към пределите на завършека на стария Цикъл и утвърждаването на новия. Това, което трябва да се извърши в пределите на стария, ще се извърши сега. Отиващите си енергии на стария свят ще дадат своето последно пламване, за да си отидат от живота вече завинаги, но пламване трябва да дадат, иначе няма да се осъществи разряда. Това е Цикълът на завършека. Подготвям те за сроковете. Разбери също и неизбежността на своята бъдеща съдба, свързана със сроковете. Разбира се, всичко е сложно и е трудно да се приравнява личната карма към срочната карма, към кармата на сроковете и да се съгласуват те с народната карма. Тежестта на очакването е в несъответствието на още нехармонизираните карми. Ние Чакаме векове. И когато настъпва моментът на завършващата кулминация, напрежението е тежко. Но Стоим в единен фронт и Призоваваме близките да се сплотят особено здраво. Ще Посрещнем като стена последния пристъп на врага. В стената на Нашата несъкрушимост ще се разбият последните злобни енергии на заминаващия свят. Както и винаги фокусът на концентрирания удар е Твърдината и Твърдината поема неговата сила върху себе си. Владиците на кармата са на стража да завършат миналите кармични сметки на човечеството. И някой трябва да поеме върху себе си цялата тежест на кармичните разряди, когато ударът бъде отразен. Враговете ще съкрушат сами себе си със силата на обратния удар. Психотехниката се обвързва с психомеханиката, но в резултат ще настъпи разряд и неутрализация на силите на противоположния лагер. Лъчите на Новото светило са разредители на заминаващите енергии и усилватели на новите. Психомеханиката е космическа. Човешките апарати като реагиращи центрове са в самата среда на сблъсъка на енергиите на пространството и трябва да отзвучат на вълните на последното стълкновение на пространствените енергии. Именно пространствени, тъй като те не са от днес - корените им се губят в дълбината. Но от зрящите се изисква огромна готовност, тъй като трябва не само да устоят, но и да помогнат при стълкновението да не бъде нарушена мрежата на Светлината. Моите най-близки ще застанат на велика стража в тези последни дни и няма да отслабят бдителността си до Моя Ден. Давам поръчение: да се съберат сили, за да се посрещнат последните решаващи дни, да не се отвличате от главното с нищо и да държите сребърната нишка с твърда ръка. Ще има опити отстрани да се наруши връзката и равновесието на духа. Трябва да се видят веднага, без да се губят сили и да се устои.

Какво още да ти кажа? Освен за надземния живот? За този, който е достигнал състоянието на непрекъснатост на съзнанието и преходът в Тънкия Свят, и условията на неговото съществуване там са съвършено различни от тези за обикновеното съзнание. Това трябва да се разбере. Съзнанието се ориентира лесно, бързо и просто в новите условия. Всичко е отдавна познато и нищо не е ново. Приспособимостта на съзнанието зависи от способността да подчинява на себе си вибрациите на новите сфери. Объркалият се при прехода човек и загубилият достойнството на духа, било то от страх или от някакви други емоции, става жертва на всякакви астрални течения. Но владелият себе си на Земята и утвърдилият сам своята власт над своя микрокосмос там е като скала. Особено помага установеното чувство на спокойствие и равновесие. Ако хората

можеха да разберат колко важно е всяко утвърждаване на спокойствието вътре, всяко обуздаване на обвивките, каква сила и свобода дава там тази власт над самия себе си. И спокойното огледало на непрекъснатото съзнание спокойно, хармонично и без изкривяване ще започне да отразява и регистрира впечатленията от Сферите на Невидимия Свят също така отчетливо и ясно, както е правило това на Земята, но преминавайки през стъпалото на транспониране на съзнанието. Там има Наши Ашрами и най-близките и учениците се оказват в привични, отдавна известни условия. След трудния живот на земното изпитание се дава заслужен и необходим отдих за възстановяване на силите. Прообраз на това имате в земния период на сън. А след това започва привичната работа под Ръководството на Владиката. И действително, смъртта за Нашите хора не е повече от остригване на косата. И колкото по-високо е съзнанието, толкова всичко това е по-просто. За духа с известна височина преходът е просто незабележим. Но съзнанието се учи да се откъсва от Земята на Земята. Там откъсването е трудно. И най-простият и лек способ за откъсване е да приучваш своето съзнание към живот във всичките три свята още тук, на Земята, и сега. За тази цел трябва да се разбере, че вчерашният ден с всичките си дела заминава в Тънкия Свят, очаквайки и там породените от нас енергии. Там няма минало. Всичко е в настоящето. И нашата същност там се проявява не в аспекта на дните и нощите, а в своята пълна цялост и с всички свои натрупвания. Степента на пълнотата на проява зависи от височината на духа. Колкото по-ниско е съзнанието, толкова повече то е ограничено в проявите на своята истинска Индивидуалност. Но съзнанието, несвързано с връзките на настоящото въплъщение, тоест не привързало себе си към Земята, обхваща редица свои минали прояви. Натрупванията пламват с цялата си сила и духът пожънва плодовете на своя хилядолетен труд. И там, където за един има мъка и страдания вследствие на раздялата със Земята и поредното земно обкръжение, за другия и позналия е освобождаване за живот в пространството на Светлината, свободен, полезен и пълнозвучен. Затова благо на тях, освободилите себе си от земните връзки, тежки още бидейки тук, на Земята и в земно тяло. Добре е да се помни, че трудните земни обстоятелства са освобождаващо условие. Този, който няма какво да губи и няма за какво да съжалява, е свободен. Така нищият в земния свят може да се окаже притежател на съкровища там, ако съзнанието позволява. Работата не е в нищетата, а в съзнанието. Работата не е в богатствата, а в съзнанието. Но отсъствието на вещи, които притежаваме, тоест смятаме за свои, облекчава неизмеримо откъсването.

624. Пиши, приятелю Мой, за близостта на настъпващия Час. Не може да се отлага повече. Извършва се разрушаване на постройката. И ако на заложените зърна не се даде навреме топлина, светлина и влага, те ще загинат. Дойде време да се даде Светлина и да се изменят условията на растеж. След промяната ще Отстраня всички и всичко пречещо на растежа на Моите дела. Ще Върна свободата. Ще Ускоря утвърждаването на Невидимия Свят. Ще Предам зоркост на орловото око. Ще Дам сила да Ме проявиш.

625. (24 ноември). Ние действаме. Как? С мисъл. И Извършваме големи дела. И Имаме съзнателни сътрудници, с които от Нас е установен съзнателен за тях контакт. Несъзнателно изпълняват всички, които не са на тъмна служба. И даже тъмните, без да знаят това следват Нашите предначертания. Но съзнателните сътрудници, знаещи за това, са неописуемо малко. Това са членовете на Братството и учениците. Степента на дълбочината и близостта на сътрудничеството на последните са твърде различни.

Колкото по-близко, толкова по-дълбоко е сътрудничеството. За високите степени няма разстояния. Колкото по-близко, толкова по-точни и ясни са Нашите пратки, пречупвани в съзнанието на ученика. Чуването гласа на Учителя явно и неоспоримо е апотеоз на Близостта, изтънчването на която няма предел. Затова дадената степен на близост до Владиката трябва да се задълбочава непрестанно и с всички достъпни мерки, без да се престъпва границата на законността, тоест без да се насилва своето същество. Контактът протича естествено, а не насилствено. Учителят Работи над отварянето на центровете и в това на Него може да се помогне добре и съзнателно. Учителят Указва, че редица качества и достойнства на духа са най-необходимо условие за събуждане на центровете. Ние разгледахме качествата от много страни. Ще разгледаме още една нова страна. За да може огнените колела на центровете да започнат да се въртят, са необходими определени условия и външни, и вътрешни. Външните могат да не зависят от волята на ученика. За тях се Грижи Учителят и го Поставя в определени външни условия. Но вътрешните в много значителна степен зависят от волята на носителя на събудданите центрове. И основни се явяват качествата, утвърждавани от ученика в себе си. Само при наличието на условията, създавани от качествата, е възможно събуждане на центровете. Спокойствието и равновесието на духа са първото, любовта, устрема и предаността – второто, готовността – третото, самоотвержеността – четвъртото и така нататък. Затова няма да се уморим да утвърждаваме и изостряме в себе си всички качества и няма да се уморим в работата, тъй като свойството на всяко качество е неговата безпределност. Затова никога не трябва да се успокояваш от достигнатото. И ако Аз всеки ден Твърдя за равновесието на духа и спокойствието, тези най-велики качества на Светлината и ако ученикът всеки ден ги укрепва в себе си и преуспява, то нека и днес, и утре, и след хиляди години по този път на непрестанно преуспяване и утвърждаване на тези качества да знае, че той е истински ученик и сътрудник на Владиката и че ще може и е длъжен с нова огнена радост и желание още повече да задълбочава и усилва тези висши свойства на духа. Тъй като неговият идеал е могъществото на спокойствието и равновесието на Владиката. Затова, насочвайки конете сутринта в полудневния зной и разгара на битката всеки ден, битката за утвърждаване в своя микрокосмос на качествата до степента на качествата на Владиката, нека да помни за неотложността и необходимостта, и безкрайността на труда за вечния възход и нека да не се умори и не се изтощи духът на възлюбения, следващ Ме и наследяващ Мен от изтънчването, задълбочаването и усилването на указваните качества. Този, който мисли да се успокои от достигнатото, не е на правилния път. Този, който мисли, че е достигнал, се заблуждава. Този, който се умори в достиженията, не е истински ученик и неговият път е крив. Устременият вечно към Мен и растящият по своя устрем и ненаситен в утвърждаването и задълбочаването на качествата, безпределни по своето същество, него Виждам да върви към Мен и след Мен вечно. И ако ученикът е устремен и възхожда, то е устремен и Възхожда и Владиката. И този, който съизмерва своя бяг с вечната устременост на Учителя и бърза с цялата сила на духа - той Ми е близък. Навлизайки в орбитата на магнитната сфера на Владиката е възможно стремително да се ускори своя бяг към нейния център. И магнитната сила на притегляне ще нараства с приближаването към него. Затова Казвам: “Застанете по-близо, колкото може по-близо, тъй като Моето Сърце е отворено за вас, устремените към Мен”. Във вашия устрем към Мен не се смущавайте от нищо външно, не се отвличайте от чужди гласове. Нека да звучат и да говорят в сферата на вашето обкръжение, те не са за вас, вие сте Мои. И само Моят глас трябва да се слуша с цялото

свое същество. Затова наведете своя дух към Мен и отворете своята същност за слушане. Аз Изисквам изтънчено-бдително и най-напрегнато внимание. И каквото и да правиш, и където и да си, нека цялото твое същество съзнателно или подсъзнателно, но да бъде напрегнато към Мен. Магнитът на напрежението на духа на ученика към Владиката е най-необходимо условие за ученичеството и явление, което се усилва и нараства всекидневно по своето напрежение и сила. Трябва да се помни, че нотата на напрежението звучи crescendo. Така по пътя на напредъка на ученика Безпределността показва своя Лик в безкрайното разтваряне на чудесното огнено цвете на духа. Зова в Моя Свят, свят на особено напрежение, където особеност на познаващия огнен апарат на духа се явява разширяването и растежа на всички негови качества, свойства и енергии. Тъй като растящите качества са РАСТЯЩИ ОГНЕНИ ЕНЕРГИИ, явяващи се атрибути на могъществото на духа. Огнената воля нараства по своята мощ, от човешка става планетна и от планетна – космическа, нараства, без да познава граници, тъй като огнената воля расте безпределно. Затова цел на устрема на огнения дух се явява самата Безпределност, неограничена нито от Циклите на времето, нито от планетата, послужила като временно пристанище за духа. Зова към върховете на Светлината, Зова към сиянието на Безпределността, Зова в Света на Светлината на Владиците.

626. (25 ноември). Извършват се големи промени. Приятелю Мой, къде си чул, че изкачването на големи височини е лесно? Трябва не само да се примириш с трудностите, но и да привикнеш към тях като към обичайно явление, както рибите в големите дълбочини са привикнали и са се приспособили към страшното налягане на водата или нашият организъм – към атмосферното. Затова ще се учим да гледаме на тях като на обикновено явление, без да обременяваме с тях съзнанието. Асимилацията и приспособяването са качества, които също трябва да се утвърждават в себе си. А главно - да не се допускат в дълбините на съзнанието кривите условия на живота. Нека да вървят по своя ред, но вън. Няма да забравяме също и това, че само в трудностите е възможна закалката на духа. И ще се научим да се радваме на непоносимите условия на живота. Животът за ученика не може да бъде лек. Това е неговото заплащане за приближаването към Светлината. Значи остава само да се стои като скала, здраво и нерушимо сред хаоса на противните течения. Символът на скалата е добър, но не трябва да се забравя за него във вихрите на противодействия на външната тъмнина. Ние знаем много добри неща, но когато дойде време да ги проявим в действие малодушно забравяме и тогава духът помръква от отровното дихание на света на смъртта. Затова още един път да запомним, че да твърдим на себе си за едно и също и да утвърждаваме основите може без край и без умора, тъй като, докъдето и да сме се издигнали във възхода към висшето, ние сме все така далеч от него, както и по-рано, макар, може би, да сме се издигнали високо над своето предишно, преодоляно “аз”. Ние не можем да се спираме в нищо, но да подобряваме и задълбочаваме може всичко, което е в нас. Някой смята, че той е достигнал и вече е достатъчно добър. Съжалете невежата! И ако сърцето не е вкаменено в самодоволството от себе си, покажете или само намекнете за пътя на вечното преобразяване. Пътят на вечното преобразяване е път на съществуването. Наричат го еволюция. Хераклит нарече този процес вечно ставане. Други го нарекоха вечно движение. По-добре е да се нарече процес на вечно преобразяване на живота или на материята, или на живота в материята. Във всеки случай, изменя се всичко, всички видове и форми на проява на живота в материята. Ще разбираме живота по-широко от широкото. И в атома, и в електрона пулсира искрата на живота с неизмеримо дълбок

потенциал. И с живот са наситени формите както на видимия, така и на Невидимия Свят. Еволюцията на формите в животинското и растителното царство са ярък пример за това преобразяване. Но ученикът установява в своя микрокосмос проявите на универсалния закон съзнателно, ускорявайки неизмеримо сам този процес. Казах: даже и това ще мине. Ще Добавя: даже и през това трябва да се премине за възхода. Веднага щом тежкото противно явление получи смисъл и целесъобразност на своето проявяване за нас, с него не само може да се примириш, но даже да го приветстваш. "Привет на трудностите", - може да каже само истинският ученик. И да се стои непоколебимо вече не въпреки тях, а именно благодарение на тях. Тъй като те закаляват стоманата на неговия дух. И е важно да не се оплакваш в духа. Победителят не се оплаква, а посреща с усмивка неистовия натиск на тъмнината. И колко загрижена е тя, нанасяйки отвсякъде удари, за да укрепи устойчивостта и твърдостта на бронята от всички страни. Да се порадваме на неочакваните удари и от непредполагаема страна. Именно те укрепват находчивостта и състоянието на вечна бдителност. Да бъдеш винаги нащрек, да бъдеш винаги на стража или в състояние на напрегнат дозор е най-добрият способ да посрещнеш достойно вълната от неочакваности. Обърканият се пътник не може красиво да посреща вълните. Но воинът, който винаги е готов за бой, няма да се обърка при всяко нападение. Не трябва да си позволяваш да бъдеш застигнат неподготвен. Няма да забравим и довереното оръжие: щита на Владиката и огнения меч на духа. И нека да се сърди на себе си попадналият под удара на меча. Огнените стрели са невидими и техният полет е нечуван, но не можеш да се отклониш от поразяващата стрела. Затова е мъдро да се познава своята мощ и своето оръжие, недостъпно за невежия. Но най-висшето оръжие е мощта на равновесието. Ако хората знаеха каква е неговата мощ. И не изгорени въглища се събират над главата на ударилия се в бронята на равновесието, а невидим огън, мощен, изпепеляващ. Пазете равновесието преди всичко. Опазете тази сила. Спокойствието е венец на духа. Спокойствието и равновесието са качества на Архата. Светът се държи върху мощта на равновесието.

627. Аз Искам да ви кажа, че не Познавам друг живот и не Мисля, и не си Представям живота по друг начин, освен като живот, нямащ нито край, нито начало. Той, животът, съществува винаги и винаги е бил, единен под всички форми. Неговите форми са били различни: от живота на планетата до живота на еднодневката. Но и в Слънцето, и в цветето е единният принцип на живота, проявяващ се чрез материята и съставляващ самата нейна същност, непрекъснат в самия себе си. И когато под променящите се обвивки се осъзнава вечното биене на пулса на единния живот, единен в множеството, единен под множество форми, то човек и в себе си започва да усеща това биене на космическия пулс на живота. Но за да го усетиш трябва да се откъснеш от външната обвивка или формата, която я изразява и под външното да видиш вътрешното. Тези периоди на неговите пулсации може да се чувстват и в цъфтящата пролет, и в мъртвата есен. Но и есента, и пролетта са само външно изражение на единната вещ, пребиваваща в това, което тя изразява. Тези пулсации са и в проявите на електромагнитната или светлинната вълна, или пулсациите на атомното ядро, или ледниковите периоди и обскурациите на планетата. Но кулминацията на явлението от всеки порядък се съпровожда от наличието на противоположно явление. Спиралата на противоположните явления се движи във времето, в пространството на четвъртото измерение. И ако явлението се вземе в аспекта на времето, от неговото начало до края, то ще получим също завършено тяло, също цяло, като дъб от върха до корените, но не

можещо да бъде вкарано в земния свят. Тъй като земният момент от настоящето дава само разрез на плоскостта на дадения момент, сякаш прерязвайки това дълго неземно тяло на явлението на две половини във времевата точка на неговото съзерцаване. Но в съзнанието може да си представиш тази маса от тела или явления във висшите измерения, протегнати и съществуващи по неземното направление и недостъпни за земното физическо око. Ето, роди се човек и човекът умря, но човекът, както вие го виждате в момента на вашето негово съзерцаване, не е разрез на момента, а именно целият човек, от раждането до смъртта. Сякаш едно тяло, протегнато в отрязъка от време, да кажем, 66 години. Такива тела, протегнати извън настоящето, така да се каже, в пространството, съществуват в него и притежават пълна завършена форма на продължителното изразяване на своята същност. И слоевете на пространствената форма са неговият живот, изразен в него от момента на раждането до смъртта. Сякаш филм, но завършен, на дадената форма, вървящ от началото към кулминацията и затихващ при завършването. Но животът не свършва със смъртта на формата. Той преминава в друга. И пространствено изтегленото във времето тяло на формата на живот вече представлява цяла верига и вериги от такива продължителни раждащи се и умиращи форми. И всички те, с всякаква дължина, съществуват в пространството. И всички те имат край и начало, губещи се в безкрайността. Възможно е да се прикове съзнанието към мигновения разрез на настоящето, може да се обхване тялото, заемащо един живот, а може - и цялата верига. Зависи от съзнанието. Зовем към постигането на цялата верига и в аспекта на веригите Утвърждаваме разбирането на момента на разреза на тялото, наричан настояще. Животът е непрекъснат. Защо да ограничаваш себе си с илюзията на настоящето и да затъваш в неговия мираж? Светът на истинската реалност е свят на безкрайната продължителност на жизнените вериги, съществуващи в пространственото вместилище.

628. (26 ноември). Оттук са Нашите Цикли, Веригите от планети, Манвантарите и Пралаите на различните обекти на проява на живота. Ние Разглеждаме явлението не взето отделно от неговата верига, а цялата верига, завършваща един или друг етап на проява на пространствено протегнатото във времето тяло. Особено характерни са атомите. Защо ги разглеждат само в разреза, когато продължителността на съществуване на тази форма във времето в някои случаи обхваща милиарди години или около милиард и именно с тази продължителност се характеризират свойствата и особеностите на всеки отделен атом. Тъй като в това се намира ключът към атомната енергия, тъй като нарушаването на пространствената продължителност на съществуване на формата на дадения атом освобождава и атомната енергия. Така също и еволюцията на формите може да се разглежда като видоизменение на дадена верига в нейната външна проява, тоест външните изменения на пространствено съществуващия център на живот. При това тези изменения се вземат в аспекта на трансформацията във всичките три свята на ядрото на жизнената форма или зърното на духа. Например в човека имаме форма на физическото тяло, да кажем, с 60-годишна продължителност, форма на тънкото тяло, да кажем, с продължителност от x години до няколко хиляди и менталното, също с известна продължителност в едни или други предели. И над всичките три сияе зърното на духа, времено-пространствената форма на което обхваща чудовищен по продължителност период от време, започващ в безкрайността и губещ се в Безпределността, тоест изразяващ със себе си проявите на Вечното Битие. Колкото по-високо е съзнанието, толкова по-голям отрязък от време обхваща то, докато накрая в

своя растеж не отъждестви себе с най-дългата верига. Затова казалият: "Аз Съм преди Началото на времето" взема истинската съществуваща форма на своята проява, считайки това Аз" за център, около който в спирален бяг се въртят големите и малки Цикли на проява на низшите по отношение на този център форми на изражение на живота. Така съзнанието, заставайки в своя вечен Център на Битието, винаги съществуващ, застава извън световете, по-вярно, в неподвижната точка, неподлежаща на трансформациите на трипластовата видимост или на потока на живота. И тогава всички потоци стават достъпни за изучаване. Тайната на "Аз-а", живеещ във временни форми, но съществуващ извън времето, може да започне да се разкрива само след пренасяне на съзнанието в дълбините на съкровената същност на духа и отъждествяването му с шестия и седмия принцип на височайшата ска́ла на космическите енергии, вечно съществуващи в лоното на пространственото вместилище.

629. Ако искаш да пишеш, то и ще пишеш. Не е ли ключът от всички врати във волята? Ако Моята Близост е неотменима и "Аз Съм с вас винаги", то въпросът не е в Мен, а във вас. И ако волята направлява напрежението към Мен, то кой и какво може да възпрепятства това? Затова влизай в Общуването с Мен твърдо, уверено, не поставяйки възможността за Контакт [в зависимост] от каквито и да било външни условия. Аз, съществуващият в теб, Пребивавам с теб. И веднага щом съзнанието влезе в Общуване с Мен, незабавно започва да шурти и искри изворът на висшата мисъл. Няма да се уплашим от препятстващите условия, тъй като не са съществени. Преградите между нас съществуват само в съзнанието и стига само да се отстранят от там и Близостта пламва с всички огньове. Да се разбере, че препятствието е само в състоянието на съзнанието, е вече победа. Трябва да се установи състояние на постоянна отвореност и близост. И тогава записи могат да се водят по желание във всяко време. Само в началото се изисква усилващ ритъм и определени периоди, за да се облекчи процеса за съзнанието. Добрият музикант може да свири винаги, стига инструментът му да е настроен. Трябва да се утвърди постоянното работно състояние на приемника.

630. (27 ноември). Пиши. Свидетелството за близост се заключава в нейното постоянство, сякаш там, на противоположния край на проводника, телефонната слушалка винаги е вдигната и е поставена на внимателното ухо. За такова внимание е нужно съответствие, тоест трябва и в другата страна да има не по-малка загриженост. Ако се иска да има плодоносни резултати, едностранната загриженост и чувствителност, и бдителност не са достатъчни, тъй като за полет на мисълта по сребърната нишка са нужни и двете крила и самата нишка се укрепва от двете страни. И тези, които се оплакват поради недостатъчност на връзката или на вниманието, не умеят да съблюдават условията на закона. Защо е Казано: "Искайте и ще ви се даде, хлопайте и ще ви отворят"? Защото орловото Око и чувствителното Ухо са над вас. Но не знаят как да се обърнат и предполагат, че половинчатият устрем е достатъчен. Но само пълното обръщане с цялото същество дава съответните резултати и при много силно напрежение може да се преодолеят даже и тежките пространствени токове. Когато общуването стане порядък на деня и влезе в живота като негова основа, то случайностите на външните условия престават да имат някакво значение. Нишката на живота звучи и вибрира над всичко. Например вчера даже силната болка не попречи на записа, направен извън обичайния ритъм на време. Силата на Общуването започва да придобива неизменността на космическия ритъм, като движението на планетите, не прекъсвайки се от нищо. Затова ще помним: Моето ухо е отворено и Аз, стоящият далеч, Съм близък и наблизо.

Така се преодолява още една илюзия на материята – пространството, тоест разстоянието, и се утвърждава огнената непрекъснатост на явленията на духа. Много трудно е да се преодолее илюзията на разстоянието и само единствено сърцето, въпреки това, което вижда окото и което не чува ухото, господства в сферата на висшите измерения. Аз Утвърждавам чувствознанието, чувствовиждането и чувствочуването на сърцето, но на сърцето, устремено неизменно към Мен. За сърцето, предало се на Мен, са отворени пътищата на висшето познаване. За сърцето, устремено към Владиката, биенето няма да престане и звученето няма да престане. Ако бихте разбрали мощта и значението на устрема! Ето, устремен си, ето, с Мен си и възможностите станаха реалност, и Гласът на невидимия Учител е близък. Мисълта, звучаща в теб, излизаща от сърцето, е свидетелство за Моята постоянна Близост. Ученикът и Учителят се докосват с мисъл. Това е и висшата форма на Общуване. Ще дойде и друга, когато се разпали огънят на чакрата на третото око и ще видиш Учителя в действие и в движение. Но и тогава мисълта ще остане над всичко, тъй като единствено зрителното, макар и по-висше възприятие, без наличието на хармонизиран мислен контакт е недостатъчно, тъй като мисълта е над всичко. Така в своята сфера, достъпна сега за апарата на твоя дух, ще утвърдим разбирането на значението и дълбочината на мисленото съобщаване и дълбокото значение на този канал за целите на съвместната работа. Вече изпълняваш поръчаното и предназначението или мисията на своя живот.

631. Искам да утвърдя осъществяването на Близостта. Искам да направя Моя Свят вечно присъстващ и обкръжаващ твоето съзнание. Искам да направя това съзнание отразяващо и изразяващо същността на Моето Царство. Искам то да проявява със себе си не мътилката на текущия ден, а красотата на Моя Свят, неговата тържественост, неговото величие. Всички живеят в своя свят и се намират в обятията на мъртвия живот. Искам да живееш Моя живот и да живееш живота на Светлината. Искам ти да отразяваш и изразяваш неговата същност и да бъдеш носещ Светлина, да бъдеш Носител на Светлина. С какво е добър тежкият, невеселият живот, животът с трудности? Не привързва към Земята. И духът лесно се разделя със своята тъмница. Той очаква прехода във Висшия Свят като освобождение. И там свободния го Посрещам Аз и тук Аз проявявавам Себе Си в него, свободния. Затова ще се радваме на освобождаващите условия. Не Съм заинтересован фалшивия блясък на твоя ден, но Приветствам Светлината, разгаряща се в теб и Охранявам грижливо всяка нейна искра. И всичко, което в теб е Мое и от Мен, и от Моя Свят Утвърждавам в теб за живот, който няма нито край, нито начало. Но не се крий от Мен под прахта на деня, ненужна нито на теб, нито на Мен. За какво ти е прахът на настоящето на теб, докосналия се до Вечността? Искам и да те примиря с него, и да изведа съзнанието ти изпод неговата власт. Хората живеят под властта на различни потенциали. Освобождавам те от властта на потенциалите на настоящия час. Пребивавайки духом във Висшия Свят, извършваш откъсване от Земята в духа. И Моето Учение може да се нарече Учение за освобождаване от властта на материята от низшата октава на битието. Не Искам роби на плътта и пълзящи пред плътта. Но Аз, носещият Светлина и утвърждаващият Светлината в Моите синове, Приветствам ярко борците и воюващите със земния дракон в лъчите на Моята Светлина. И тъй, Виждам те като носител на Светлина и Мой помощник. Утвърждавай мощта на постоянното непрекъснато преодоляване на земния живот ежечасно и помни, че където и да се намираш и каквито и да са условията на твоето обкръжение: добри или лоши, щастливи или неудачни, леки или трудни - пътят на възход винаги ще остане път на

преодоляване на настоящето и утвърждаване на бъдещето, тъй като животът е това, което се преодолява в самия себе си и стъпалата на възход не са нищо друго, освен стъпала на неговото преодоляване. И всичко твое добро и най-добро е като сиво покривало пред Светлината на бъдещото твое преобразяване, очакващо те на всяко следващо и по-високо стъпало. Можеш да се огорчиш от облеклото на духа на настоящото стъпало, каквото и да е то и да се порадваш на Светлината на облеклото на духа на по-високото стъпало. Ще запомним и това, че Светлината на невидимото твое и на твоя ближен облекло не може да бъде съдено, тъй като кой знае на какво стъпало е стъпил неговият крак, на по-ниско или на по-високо от това, което е било по-рано. И ако е на по-високо, макар и много по-ниско от твоето, то как може да съди този, който не познава пътищата на неговия живот. Затова осъждането е отменено и се утвърждава само преодоляването. Пътят към Светлината е утвърден за преодоляващия себе си.

632. (28 ноември). Кой може да каже не е ли новото проявление на човешката характеристика със свойството, указващо че по-нататък не може така да се продължава. Тъй като на тъмнината и на тържеството на невежеството трябва да настъпи краят. Засега те, невежите царстват, но техните дни са преброени. Няма да Разрешим по-нататък невежеството да залива света. Вие ще понесете знанието и тъй като вие сте малко, то и работа ще има без край. Ще ви приемат ли? Ще ви приемат, тъй като сте изпратени от Мен. Ще ви слушат ли? Ще слушат, тъй като сроковете са дошли. Но кога ще дойде време да заговорите, ще Укажа. Ще го Съчетая с космическите срокове и пътят ще се отвори безпрепятствено. Сега препятствията са непреодолими, тъй като срокът не е настъпил. Бъдещето идва като океанска вълна. Кой може да спре неговия бяг? Но трябва да бъдете готови да го посрещнете и да го посрещнете в пълно въоръжение. Не трябва да се внася в бъдещето състоянието на настоящия преходен час. То не се поддава на изменение и представа в обичайните рамки на текущия живот. Неговият лик е необикновеността. Огънят на пространството дава тонус на съзнанията и невъзможното сега ще стане възможно. Ще мислим за бъдещето не според незначителността на настоящето.

633. И тъй, отново се указва и спокойствие, и мълчание. Защо? Мълчанието е събирач на психическа енергия. Спокойствието е неин пазител. Със състоянието на съзнанието и със своето поведение или разхищаваме, или натрупваме и събираме. Невъзмутимото от нищо външно спокойствие учи да се запазва и опазва огнената енергия от разхищаване във всички условия на живота. Да я вземат или да я отнемат от нейния носител се стремят всички и всичко, тъй като тя е малко в обкръжаващото и в хората. Дарът на Небето е рядък. Но тя е нужна в действие. Без нея няма действие. Да се допусне нейното изтичане значи да се лиши огненият апарат на духа от възможност да работи, тъй като работи с нея. И тези, които работят с Нас, трябва да се научат на спокойствие или пък да признаят своята неспособност и да се откажат от сътрудничество с Учителя. Така че въпросът се поставя остро и безусловно. Спокойствието трябва да бъде утвърдено каквото и да става и на каквато и да било цена. Или то ще бъде утвърдено, или ще отпадне възможността за съвместна работа с Нас и Нашите доверени. И вече се говори не за желателно утвърждаване на това велико качество, а за неизбежната необходимост от неговото приложение в живота през всеки ден и във всичко без изключение. Спокойствието в себе си се утвърждава завинаги с твърда ръка, решително и трайно. По-добре е да загубиш всичко, по-добре е да се подложиш и да понесеш всяко нагнетяване, съхранил спокойствие, отколкото да

спечелиш нещо и да го загубиш. Спокойствието е кондензатор на енергия. Събрана и нагнетена психическата енергия, достигайки известна степен на сгъстяване, кристализира и спокойствието на духа е условие за съхраняване на огнения кристал от психическа енергия, при който страните на кристала не се нарушават в своята цялост. Ако спокойствието не е нарушено, Съкровището остава незасегнато при най-ярки действия. И колкото по-дълбоко е състоянието на спокойствие, колкото то е по-съсредоточено и по-събрано, толкова е по-мощна силата на огненото действие. Подобно на светилника в тъмнината, огненият апарат на духа извършвайки действие не разхищава съкровището. Тъй като светилникът дава светлина, но не дава източника на светлина, лъч, а не самия пламък. Така и при съхраняване на спокойствието в действията се дава лъч енергия, но не пламъка, не огъня, не самият източник или кристалът на вседаващия огън. Отдайте пламъка на своя светилник и вашата светлина ще угасне, и ще стъпчат угасналия светилник. Отдайте кристала от психическа енергия, нарушете го и огненият носител на Съкровището ще се превърне в празна погаснала черупка. Затова спокойствието се утвърждава като камък на основата на огненото действие. Затова това качество е неизбежно. Затова то се утвърждава на всяка цена. Затова утвърдилият го в себе си е наистина сътрудник, и брат, и ученик, и любим. Тъй като подвигът на утвърждаване на спокойствието на духа, даващ огън на света, е несравним по своята значимост и своята неотложна необходимост с нищо друго, което така остро да би изисквал моментът на встъпване в явно Служене на Светлината. Спокойствието е основа на равновесието. А равновесието е това, върху което се изгражда всичко. Така, доближавайки се до утвърждаване на равновесието, се доближаваме до оста на спиралата, около която се въртят явленията и в която те се извършват с магнитната сила на централната точка. Тази точка – центърът, движейки се във времето дава и оста на спиралата. Равновесието е най-великото качество. Но не отчитат нито мощта, нито силата, нито значението му. Това е точката на опора на лоста на духа. Това е основа на всичко. Това е основата на съществуване на всяка вещ. Разбралият значението на равновесието е не само носител и пазител на съкровището, но и този, който е допуснат до извършване на Великото Дело. Утвърждаващият равновесието на духа е най-близък на Нас. Мълчанието е неотделим спътник на двете. Мълчанието се разбира повърхностно. Даже близките го разбират като мълчание на езика. Но това е само началното стъпало. Висшето стъпало - това е мълчанието в духа и мълчанието на духа. Езикът се обуздава и привежда в равновесие и говори само при условие на твърд контрол над всяка произнесена дума. После към мълчание се привежда астралът. И на него не се дава възможност да говори, тоест да проявява себе си. Мълчанието при неподвижност на езика, но при беснеещ астрал, не е ценно. Затова той се привежда към мълчание. Привежда се също към мълчание и мисълта, понякога раздираща съзнанието. И когато тя е спряна в своя хаотичен бяг и е утвърдено мълчанието на менталната обвивка, висшата мисъл, носеща се извън потока на суетата на деня, проявява своя лик. Затова мълчанието е форма на изява на висшата същност на човека. То е възможно само при условието на контрол и бдителност. У победителя на духа всичките три обвивки са приведени в мълчание. И тогава Съкровището сияе, незатъмнявано от мятащите се низши проводници. И тогава Моята Светлина е с вас и е ваша. И Съкровището е опазено. Да утвърдим спокойствието, равновесието и мълчанието.

634. Защо Учителят трябва да притежава качества? Но как ще обучава, ако ги няма. Няма да Го слушат. Затова Учителят е Утвърдил качествата.

Ако неизчерпаемостта е атрибут на Учителя, то ненаситността за познания е свойство на ученика. Тогава колелото на насищане може да се върти, без никога да се спира. Жаждата за познания е магнит, притеглящ знанието.

635. (30 ноември). Аз, Владиката на Шамбала, ти Поръчвам да свидетелстваш за Нейната Светлина, когато дойде времето. Тя, предоставилата себе си на изпитанието на пространствения огън, прояви на Земята лика на Великото Женско Начало в неговото най-висше изражение, но в условията на плътната материя. Съдба на Братята на човечеството е да проявяват себе си, преминавайки живота с ръка и крак човешки. И наистина са Проявявали Светлината в задуха на земния мрак. Поръчението на Майката на Агни Йога се състоеше в това да даде със себе си пример за огнено преобразяване на центровете като най-висша проява на Светлината, достъпна за всеки човек и преди всичко - за жената, епохата на която тя възглавява. Женското начало в своята земна проява се дава от Нея в аспекта на изтънчване, което никога досега не е могло да бъде проявено поради силата на планетно-космическите условия. Започналата Огнена епоха и новите лъчи са причина за възможността за проява на нова степен на достижение. Но заслугата по преодоляването съпротивата на средата и необикновеността на опита, преминати от Нея първа на Земята, прави Нейната заслуга пред човечеството и жените на света ненадминаната. Разбира се, и по-рано е имало Служителки на Светлината и с много голяма височина. Но космическите условия на прехода от Кали към Сатия Юга и именно на дадения нов оборот на спиралата, в тяхното космо-пространствено значение никога по-рано не са били налице, тъй като еволюцията се движи напред. Затова и се казва, че степента на огньовете, достигната от Майката на Агни Йога, са достигнали до космически размери и размах. В това е тяхното особено значение. Явление от планетен порядък. По-рано сферата на проява на дейността или живота на Риши в своята страна е била ограничена от мястото и времето. Сега мястото на действие на огньовете на Нейната Аура е цялата планета, а времето обхваща отрязък от няколко хилядолетия. Ще се утвърдиш в дълбочината и значението на Нейния подвиг и Нейната мисия с Моите думи. Нужни са близки свидетели, разбрали съкровеността на явлението. Иначе хората няма да видят Светлината. И ти, най-близкият, ще дадеш утвърждаване на Майката на Агни Йога пред света. Само разбралият съкровеността на Великото Тайнство на Живота, утвърдено и проявено от Нея на Земята, може да предаде и да каже за него на хората. И ако не са най-близките свидетели, светът не бил чул никога за Великите светилници, озарили го в миналото. Тъй като в момента на явяване на Земята на Носителя на Светлина хората не са разбирали и не са знаели нито това, че това е Светлина, нито това, че виждат неповторимото. Временните пламвания на човешкото разбиране не са имали цена, тъй като днес са разбирали, а утре са крещели срещу Светлината и са искали екзекуцията на нейните Носители. И само малцина, много малко, са знаели и само най-близкият е знаел цялата истина за свидетелството на най-съкровеното. Затова Нейният подвиг трябва да се разбере в аспекта на провъзвестие на Учението на Живота. Провъзвестителка на Светлината, Огнена Провъзвестителка, Дъщеря на света и посланичка на Владиците – така ще разбираме проявлението на Майката на Агни Йога. Бялата Тара в Нейната висша земна проява и на Земята. Особено трябва да се подчертае наличието на земните условия. Във Висшите Светове липсват тежките условия на плътта и там подвигът е друг. Но по Земята вървим с човешкия крак. В това е особената трудност на носенето на космическите огньове в себе си. Великото качество „Простота", проявено от Нея не е разбрано от хората и никога не е било разбирано от тях. Простотата

е качество на Великия Дух. Учението на Христа е било просто. И Той е Бил прост. Простотата е отражение на първотворящата несложност на основния Космически Закон на живота. Формулата на Закона е проста до степен на елементарност на първичен елемент. Елементарността трябва да се разбира в смисъл на първооснова на съставните части, от които се състои сложната геометрична фигура. Както в цифрата „1" е изразена основата и началото на всички числа. Под простотата на Великия Дух трябва да се види цялата сложност и дълбочина на натрупванията, довеждащи до синтеза на простотата. Подготвям към разбиране проявлението на Майката на Агни Йога, за да можеш ти, най-близкият Й, да проявиш цялата пълнота на осъзнаването. Давам Поръчение. Разшири разбирането. Нишките на сърцето ще помогнат да усетиш Нейната Светлина. Не със себе си Я утвърждаваш, а с Моята Светлина, която е в теб. В Моите Лъчи от горе и в твоите лъчи от долу Тя ще пребъде в лъчите на утвърждаването. И в тези лъчи, двойствено утвърждаващи, ще премине своя земен път докрай. Ще бъдеш с Нея и при Нея до края. И когато си отиде от Земята, ти и Аз ще дадем на утвърждаването на Майката на Агни Йога форма, достойна за Нейния Велик Дух, утвърждавайки Я от две страни, от долу и от горе със своите лъчи. Тъй като твоите лъчи нарастват по своята мощ. С любов си преодолял преградите на миналото, тъй като за нея няма прегради. Сине Мой, готви се за бъдещето и изграждай живота на текущия час в ключа на бъдещето.

636. Аз Утвърждавам постигането на щастие по пътеката на страданията и сълзите. Как да се откъснеш от това, което е приятно, което е радостно и дава щастие? Как да се откъснеш от суетата на текущия ден, ако тя доставя маса приятни усещания, в които съзнанието потъва? Откъсването става невъзможно. Благополучието засмуква като тресавище и пресича пътя на духа. Цели народи са потапяли своя дух в мъглата на благополучието и с това са нарушавали спиралата на еволюцията. Много са вървели надолу. Виждате изродили се и израждащи се раси. Не е ли благополучието на материалните условия, което е спряло техния възходящ бяг? Не е ли материята, която е подчинила духа и е погълнала в своите елементи огъня на устрема? Затова се дава пътя на страданието като път за възход на духа. Само силният, закален дух може да не се бои от дракона на благополучието и да възхожда, даже бидейки обкръжен от него. Притеглянето на материята е преодоляно от него. Но драконът на материята е жизнен и страшен. Тъй като материята от низшата октава е победила и падналия ангел. Затова се дават въплъщенията, за да не се привързва духът нито към тялото, нито към условията, нито към вещите. Свое няма нищо. Даже тялото, даже астралното и тънкото. И само отхвърлил всичките, духът получава освобождение от материалните обвивки на постепенно изтънчващите се октави на материята. Сферата на всяка е временна и условна и е само за преминаване по-нагоре. Но възможностите на материята са многообразни. И когато тя стане само материал за изучаване и извличане на опита от нейното познаване, тоест само обект на познание, пътят е намерен. Трябва да се обърне особено внимание на това свойство на световете. Всичко тече и всичко се променя, и всичко привлича човека с привидната устойчивост на преходните и неустойчиви в своята същност форми. И този, който се опитва да построи върху вечно течащите явления илюзията за нещо здраво и продължително, е обречен на горчивия опит да загуби всичко. Кратка е красотата на тялото, по-продължителна - на тънкото, още по-продължителна - на менталното, и само зърното на духа сияе с огньовете на хилядолетните натрупвания. Затова само във Висшия Свят може да се придобие

устойчивост и само върху нея да се строи, и само в нея да се изгражда фундамента на вечната основа. И само тогава в света на преходните форми е възможно да се изразят и проявят в тях огньовете на вечното и непреходното. Служители на вечния огън на живота могат да се нарекат тези, които в света на бързотечащите явления проявяват със себе си лика на непреходните елементи на Вечността. Всичко се променя, но законът за постоянната смяна е вечен. Всичко умира, но принципът на живота е вечен, проявен във всяка смъртна форма. Преминава и изчезва всичко, но преминавайки и изчезвайки съществува вечно в космическите архиви. Разрушава се всичко, което се създава с човешките ръце, но творческият огън на съзидаващия дух на човека е вечен. Любовта си отива и любовта идва. Но е била, е и ще бъде силата на магнитното притегляне на противоположните начала, съединяващи се за творчество и всичко, което се движи в постоянно възходящата спирала. Така сред преходното виждаме лика на Вечността, сред смъртното – безсмъртното, сред земното – космическото. Да разбере, улови и осъзнае вечното в преходното и безсмъртното в смъртното може само този, който знае и чийто дух започва да се издига над света на земните заблуди. Зовем към освобождение от миражите на плътните условия.

637. (1 декември). Аз Утвърждавам Себе Си в теб, преодоляващ вибрациите на енергиите на обкръжаващата среда или сферата на текущия момент на съществуване. Ако Аз Съм над всичко и от вечното, и ако вечното царства във всички измерения на живота на твоето съзнание, то скърцането на настоящето не може да заглуши симфонията на космическия живот. А в нея царува мисълта и нищо не може да отдели твоята същност от резервоара на космическата мисъл, освен твоята собствена воля, ако тя пожелае да пребивава в задуха на низшите слоеве. Затова волята е решаващ фактор. Волята е кормилото, направляващо съзнанието натам, накъдето решава тя – огнената повелителка. Дадена е власт на човека над всички прояви на материята и форми на живот, по-низши от него по стъпалата на еволюцията. На какво е дадена власт? На волята. Огнената победителка се утвърждава в своята мощ. На нея съзнателно се дават и се предават юздите на управлението. Тя, явявайки се изражение на висшата октава на огъня, на формата на съкровения пламък на духа, може да твори от енергиите на обкръжаващите сфери на всички светове формите, съответстващи на своите начертания, утвърдени от нея. Волята е огън, най-висок от всички огньове. Волята е самата същност на същността на човека. Волята е царствената повелителка както в сферата на самия микрокосмос, така и в сферите, намиращи се извън него и заобикалящи го във всички светове и при всички условия на битието на духа. Говорихме за съкровището на енергията, говорихме за съкровището на сърцето. Дойде време да се каже за съкровището на волята. И подобно на това как може да бъде насъбран кристалът от психическа енергия или рубинът на сърцето и да стане ясносияйно съкровище на носителя на Камъка, така се натрупва и образува с редица съзнателни целеустремени усилия Най-голямата ценност на човешкия дух – огненият пламтящ център – Камъкът - Съкровището на сгъстения пламък на кристализираната воля. Кристалът на пламъка на огнената воля – така ще го Наречем. Съкровище на съкровищата, съкровеното на съкровеното, мощта на творящата сила, лостът, съзидаващ всичко, което вижда окото и постига духът. С пламенна воля са създадени световете от Пламенните Логоси. Волята, кристалът на волята е висшето Съкровище на човека. Доближаваме се до Тайната на Тайните, до Съкровеното на Съкровеното. Към това, с неизразимата сила на което се държи в единна, неразпадаща се форма човешкия микрокосмос. Магнитната мощ,

свързваща в едно елементите, които го съставляват по протежение на целия живот на човека и тук, на Земята, и във Висшите Невидими Светове, е кристализираната сила на огнената воля. Тя трябва да се осъзнае. И разбирайки и осъзнавайки нейната сила и значение, и превъзходство над всички други форми на проява на енергията, да се пристъпи към съзнателно утвърждаване на огнената мощ в себе си. Няма нищо, което не би могла да преодолее волята на човешкия дух. Но преди да се пристъпи към нейната проява трябва да се осъзнае задълбочено същността на творящия пламък на волята. Само след осъзнаването следва овладяването. И само овладелият може да приложи. Маловерец може да се нарече човекът, непочувствал в сърцето си творческата сила на постигащата способност на съзнанието. „Според вашата вяра ще ви бъде дадено" – така е било заповядано. Според вашата воля ви се дава – така се указва сега. Вярата, даже активната, крие в себе си елементи на пасивна инертност. Даже пламенната вяра съдържа в себе си момент на неподвижно очакване. Но волята в своето същество е напълно и изцяло активна. Това е огън, утвърждаващ и творящ, и непознаващ прегради, и проникващ през всичко. Свойството проницаемост на енергиите или лъчите варира в зависимост от свойствата и характера на лъчите и от състава на материята, която пронизва или може да прониже лъчът от дадена енергия. Алфа-, бета-, гама-лъчите и рентгеновите лъчи представляват различни степени на тази проникваща способност на различните енергии. За огнената енергия на волята няма тела или елементи, или видове лъчи, или енергии, които биха били непроницаеми за нея. За нея няма разстояния, за нея няма нищо, до което тя не би могла да се докосне, да прониже и да оформи по свое желание. Височайшето управлява висшето и на височайшето се подчинява цялата ска́ла на материо-енергетичните прояви на космическия живот. Властта е атрибут на волята. Властта, за която е говорено и която е дадена, е форма на проява и утвърждаване на огнената повелителка. И твоята цел е да достигнеш степента на могъщество на волята на Владиката, тъй като целта на човека е да стане сътворец на Пламенните Логоси. Утвърждавам те в мощта на твоята пламенна воля. Утвърждавам те във владението на огнения кристал на волята и Указвам пътя за нарастване на огненото Съкровище. Приеми дара и опази съкровено съкровището на съкровения дар. И печатът на тайната да пребъде на устата. Навлизаме в областта на забраненото знание, което в ръцете на невежите може да се окаже разрушително. Затова Казвам: „Опази съкровеното, сине Мой".

638. Да, да, да. Нищо никога и при никакви условия не може да застане като преграда между Мен и теб. Затова не се смущавай от своето несъвършенство, когато вървим по пътя на възхода. То е дадено за преодоляване. И ако няма какво да се преодолява, то къде да се възхожда и как? Всичко ненужно ще загуби своя сок и сладостта ще си отиде от обектите на притегляне, и ще се прекъснат нишките, водещи към Земята. Тъй като Моят магнит е по-силен от магнитите на земното притегляне. Така сърцето, предало се на Мен, прави своя живот огнен път на преодоляване. Рано или късно, лесно или трудно, но низшето „аз" ще бъде победено от нас, от теб и Мен, Който Съм в теб. Затова не се смущавай от гласовете теглещи към Земята. Ще звучат винаги. Всеки човек яде, но лакомникът е роб. Недопустимо е всичко, което проявява лика на робството на духа. Мярката на всепозволение е мярка на свободата. Не е позволено нищо поробващо духа. Свободата е в духа. Едно и също действие може да бъде проява или на робство, или на свобода. Утвърждавайте свободата и своята сила над всичко, което вършите и което правите.

639. (2 декември). Значи въпросът не е в самите постъпки или простъпки, а в това допускат ли се те с разрешение на волята или въпреки волята, волята ли ги контролира или те са извън контрол и вече не се поддават на такъв. Затова санкцията на волята е нужна върху всичко и във всичко, тоест всичко, което върши ученикът, добро ли е то или лошо, се извършва с позволението на волята. Доброто - за утвърждаване, лошото - за изживяване и преодоляване. Човекът не може да стане съвършен изведнъж. И пшеницата, и плевелите растат на едно поле, но последните се отстраняват. Но за да бъдат отстранени и те трябва да израснат. И все пак ще дойде време, когато зърната на посева ще бъдат само от висше качество и в тях няма да има плевели, и почвата ще бъде дотолкова психологизирана огнено, че няма да попадат и израстват плевели. Но полето изисква грижа. А грижата е контрол на волята. Никой не може да се похвали със своето съвършенство, тъй като всеки възхождащ дух е несъвършен по отношение на висшата степен, предстояща и по-висока от преминатата. Така несъвършенството на един може да бъде идеал за достигане от друг. Поради това се изключва осъждането, тъй като е безсмислено в своята същност. Но вървящият надолу вече сам е осъдил себе си. И тъй, критерий за същността на постъпката се явява волята, по-точно неговото отношение към позволяващата воля. Позволено е всичко, но с нейно позволение. Не говорим за злата воля, намираща се на тъмно служене в своя низходящ бяг. Но Утвърждаваме волята, преодоляваща немощта на низшето „аз". С всяка съзнателна волева постъпка огнената мощ се пробужда и привежда в действие. Безволевите и самотечни действия се избягват изцяло. Печатът на волята се налага върху всяка енергия на микрокосмоса. Волята е лишена от емоции - преживява астралът. Емоционалното начало се отстранява от сферата на волевите прояви. И когато волята набелязва един или друг начин на действие или решение, страховете, съмненията, безпокойствата, съжаленията и цялата гама енергии от астралната ска́ла се изключва, тъй като волевата огнена ска́ла и ска́лата на астралните енергии или енергиите на астралното тяло са явления от съвършено различен порядък: едната е съкровено височайша даже в своя зародиш, другата – граничеща със слоевете на плътната материя. Затова се утвърждава безстрастието, тоест такова състояние на действието, когато от него е изключен емоционалния елемент. Трябва да се обмисли това и да се научите да очиствате действието от емоционалния боклук. Очистеното действие е действие, освободено от вибрациите на астралната ска́ла. Действието, наситено с вибрациите на астралните енергии, преплетени с огньовете на волевите, отслабва по своята сила точно толкова, колкото има в него наличие на този примес, показващ доколко то е нечисто. Ще се учим да очистваме огньовете на волята от низшите огньове. Огненият указ, даден с цялата сила на безстрастието, не може да не бъде изпълнен. Така и колелото на изпълнение на желанието или творимата форма, пусната в пространството за явна манифестация, трябва да бъде също така очистена от примесите на низшите енергии, които, благодарение на своята плътност са като спирачка на колелата. Привеждането на астралната обвивка към мълчание, указано по-рано, има особено дълбоко значение в процеса на утвърждаване и културата на волята. Волята се очиства от всички странични придатъци, които я затъмняват и обвързват. Огнената посланичка не може да лети към целта, както не може да лети стрелата със завързан на нея товар и не може да порази целта. И тъй, сферата на огнените волеви решения е висшата октава на човешкия дух, по изтънченост на огньовете стояща над сферите на всичките три свята. Прорязвайки сферите на трите и господствайки над материята на трите, със своята огнена мощ образува три лъча, сякаш преминавайки през

пространството на всяка и пречупвайки се в тях при съчетаване, или по-добре да се каже, при овладяване на техните елементи. Слънчевият лъч, преминавайки през различно оцветени стъкла дава лъчи с различни цветове. Подобна трансформация се извършва и с огнения лъч на волята. Но волята, осъзната, утвърдена и приведена в действие, поражда три лъча. И те представляват атрибути на царствената мощ на духа, тъй като са видими явно върху техния носител. Прорязвайки в низходящ устрем в материята субстанцията на трите проводника, лъчите се проявяват, свидетелствайки за подчиняване на материята на всичките три плана: физическия астралния и менталния, на духа.

640. (3 декември). Знаеш ли ти, че съзнанието не може да проникне в срединната точка на явлението, без да овладее самото явление? Срединната точка – това е оста на явлението или централната точка на равновесие, върху която се изграждат, изхождайки от нея, полюсите. Нарушаването или разрушаването на този център влече след себе си нарушаване или разрушаване на самото явление. Воден смърч може да се разбие от снаряд на оръдие, ако се попадне в центъра на съединение на двата стълба вода – долния и горния. Разрушавайки центъра се унищожава целият въртящ се стълб. Същият център на равновесие съществува и в циклона. Там е тихо - циклонът свирепства вън и на периферията достига особена ярост. Оста на въртящото се колело е неподвижна, но колелото докосва и трябва да премине през всяка неравност на пътя и да се докосне до всеки камък. Колелото се крепи на оста, а явлението - на своя център. Трябва да се пренесе съзнанието в този център на средоточие на микрокосмоса - в него е основата и силата на равновесието. Бидейки сам неподвижен, той поражда спиралата на явлението. И сам се явява център на спиралното движение на микрокосмоса. От него съзнанието съзерцава явленията на външния свят, без да бъде засягано от тях. Между тях: лежащото вътре и проявяващото се вън се намират обвивките или проводниците, или футлярите, предназначени за проява на трите плана на живота. На физическия план центърът на съзнанието действа чрез физическото тяло, на Тънкия – чрез тънкото и на плана на мисълта – чрез менталното. Но не самият център, винаги пребиваващ вътре в точката на равновесие на противоположностите. Този център е престолът на волята, от него изхождат огнените волеви лъчи. Лъчите излизат навън към обвивките и през обвивките, но не и центърът, който ги излъчва и който винаги остава нерушим и неприкосновен. Съзнанието не трябва да напуска централната рубка на управление и, излизайки вън, да олицетворява себе си с проводниците на външните обвивки. Те, обвивките, винаги живеят и вибрират по своята същност. На всяка е определено да живее в своята сфера с вибрациите на тази сфера, въздействайки върху нея и подлагайки се на свой ред на въздействията на дадената сфера. Но центърът е извън въздействията. Управлението на цялата огромна машина на крайцера се осъществява от бойната рубка на кораба. Властта над себе си може да бъде достигната само при осъзнаване на този неприкосновен, съкровен и нерушим център, където не се допускат странични, тоест нищо външно. Центърът знае всичко, което става вън, но външните вибрации не се допускат вътре. Може даже да се наблюдава от този център, сякаш отвън или отстрани, или отгоре, или от дълбочина това как вибрират обвивките на външните въздействия и, отделяйки съзнанието от техните колебания, само да се записва потока от променящи се явления, докосващи една или друга обвивка или проводник. С една дума, да се застане настрани от всичките свои тела и, отделяйки се от тях в центъра и средоточието на равновесието, във вътрешното светилище, да се овладяват и регулират от там

колебанията на всяка. Дадена е власт, но не на обвивките, а над обвивките, над материята, която ги образува и материята на сферите, от които те са образувани. Отначало трябва да се разчлени и осъзнае в кой от проводниците става движението и то или да се потуши, или да се утвърди, както поиска волята. Да се управляват и овладеят вибрациите на проводниците може само отделяйки съзнанието от тях и заставайки над тях в своя център. Винаги някой или нещо властва над някого или над нещо. Значи преди всичко трябва да се отдели нещо от нещото, тоест властелина вътре от това, над което той властва, това, което управлява, от това, което се управлява. Владиката, пребиваващ вътре, в центъра на огнената мощ, трябва да се отдели от явленията и телата на трите низши свята. С една дума, да се отдели „Аз-ът" - центърът от „не Аз-а" – преходното вън. Филмът на външните явления на всичките три плана върви и се разгръща пред записващия център на микрокосмоса, без да се слива с Регистратора. Безмълвният Свидетел съхранява за себе си мястото в непристъпната съкровена цитадела на духа и виждайки всичко не олицетворява себе си с нищо. Аз - центърът на огнената мощ, Аз съм вечен в огнената си твърдина. Аз съм устоят на неподвижността и неизменността в безкрайно носещия се океан от явления на трипластовата Вселена. Но Аз съм по средата, но Аз съм вън, но Аз съм над, но Аз –Владиката, съществуващ винаги, царствам над всичко преходно. То тече и се променя, но Аз пребивавам вовеки. Аз, Аз, Аз съм центърът на огнената мощ. Аз, Аз, Аз стоя над спиралите на времето. Аз, Аз, Аз съм Мълчаливият Свидетел на вечно шуртящия поток на живота. Аз бях, Аз съм, Аз ще бъда, тъй като Аз съм съществуващият в теб. И когато твоето мятащо се „аз" остави своите мятащи се и временни обвивки и идвайки при Мен се съедини с Мен, слял се с Него навеки, тогава ще се осъществи утвърждаването на царствената власт на духа над всичко, което е вън. Живей в Мен, а не в обвивките, утвърди се върху Мен, пребиваващият, а не върху преходността на текущия час. Осъзнай Моята неизменност сред това, към което нито за миг не можеш да привържеш съзнанието без разрушаване. Всичко, което е около теб, е обречено на смърт, унищожаване и разрушаване. Всичко ще премине и всичко ще изчезне, и всичко ще се измени, и няма да остане следа от обкръжението на настоящия час, но ти, пребиваващият в Мен, ще останеш здрав и нерушим, и незасегнат от вълните на външните явления, ако вложиш в Мен цялата своя сила, цялото свое разбиране, целия свой устрем и всички свои надежди, с една дума, ако съзидаш твърдината на своя дух върху Мен, пребиваващия вечно, а не върху преходното, вечно изменящо се и обречено на смърт и унищожение. Владиката пребивава във всяко човешко същество, но човекът предава своя владика в замяна на лещената чорба на външните бързо течащи явления на живота, които днес ги има, а утре отиват там, където е отишъл вчерашният ден или миналогодишният сняг. Утвърди владиката, пребиваващ вътре. Не се покривай с облака прах на текущия ден. Не приемай миража на настоящето и земните сънища за реални и помни: огънят на твоята огнена воля трябва да разруши стените на тъмницата на духа и да разсее миража на материалното съществуване. Привеждаш в действие колелото на закона на огнената воля и утвърждаваш властта на владиката на огъня, пребиваващ в теб вечно.

641. (4 декември). Бъдете в готовност.

Аз Съм безсмъртен и вечен дух. Аз Съм бил винаги и винаги ще бъда. Всички светове са мой дом. Аз имам битие извън времето и пространството и независимо от тях. Аз живея в своята сфера над всички низши октави на материята и енергията. Сменят се огромни Цикли от време, раждат се и угасват звезди, цели слънчеви системи завършват своите

Кръгове. А Аз Съм вечен над всичко, което се променя в бяга на Космическите Дни и Нощи. Аз Съм гражданин на Вселената. Аз Съм безпределен в своето същество. Аз Съм този, пред лика на когото тече великият космически поток на вечно новия, вечно сменящ се живот. Аз Съм на звездата, в пространството... Не е ли все едно коя е тази звезда. Аз преминавам живота ѝ от началото до края и изучил и усвоил всичко, което дава стъпалото на нейната еволюция, Аз преминавам на друга, по-висока и събирам на нея сока от опита на знанието. И бидейки неизменен по своята същност, в своето Тяло на Светлината, висшата, непреходна, но непрекъснато растяща своя Индивидуалност, която облича Мен, неизменния, усъвършенствам и обогатявам със знания и елементи, събирани от Мен във вид на висши енергии или огньове в Чашата, която е хранилището на нетленните съкровища на опитното знание. Съкровищата на Чашата, изпълнена с кристалите от отлаганията на висши огньове са Мои и неотнимаеми. Колко форми на проявление и колко тела ще сменя Аз, но Чашата и Аз, нейният притежател, преминаваме от форма във форма, без да губим нищо, което е от висшата Индивидуалност. И това “Аз” в теб си самият ти, Аз Съм ти. Аз - съществуващият над света на преходните сенки и Аз - твоят вечен Учител искам да те науча да отъждествяваш себе си не с външните временни и смъртни твои форми, а с Мен, наистина съществуващият. Тъй като Аз – това си ти, но истинският, вечен и безпределен дух. Защо олицетворяваш себе си с фантомите на преходното, защо приемаш миражите на Майя за реалност? Защо гледаш на димните форми на живота през настоящия ден като на това, което ще пребъде и утре? Твоето “утре” е друго и не прилича на “вчера”. И твоето “днес” е също така несъществено и ненужно и няма значение, както и твоето “вчера”, което вече го няма. Къде е то, твоето “вчера”? И къде ще бъде то утре, твоето “днес”? Но Аз, който Съм в теб и днес, и утре, и след милиони и милиарди години, Аз Съм този, с когото ти можеш да съзидаваш храма на вечния дух. Погледни своето тяло: ето, то е в пелени, безпомощно и младо; ето, то е в разцвета на младостта и силите; и ето, то е старо, може би болно и отиващо към залеза на живота. Това не си ти. Отхвърлил го, ще стоиш наоколо и ще гледаш и ще мислиш: ето, че е отхвърлена още една износена, но добре послужила на моя дух форма. Тя сега не ми е нужна. Нека да си отиде в прахта, от която е създадена. И отделил себе си в съзнанието от износената своя физическа дреха, своята обвивка, ще видиш себе си в тънко тяло, обличащо те също така явно, както явно те е обличало физическото тяло. И в него ще преминеш през живота в Тънкия Свят, колкото ти е отредено според закона и, изживял неговите електрони, ще отхвърлиш и това свое облекло. И ще стоиш наоколо и ще мислиш: ето, отхвърлих и тази обвивка и тя, изживяна и използвана, също не ми е нужна. Тя не е моя. Нека отиде в сферата, от енергията на която е изтъкана и да ѝ отдаде своите елементи, както отдава тялото на Земята. И облечен във висшата най-лека форма на най-тънката материя на мисълта, ще отидеш на Висшия План, за да отхвърлиш и там след изтичането на срока и тази висша обвивка на своето мислено тяло. Не трябва да се учудваш нито на думите, нито на названията. Погледни вътре в себе си, в света на своите мисли. Изтънчен и безтегловен, но той съществува и живееш в него със своето тяло на мисълта. Това тяло е реално, има форма и също толкова явно изразява твоите особености, както и физическото тяло. Само че неговите елементи са по-изтънчени от елементите на физическото тяло. Но погледни внимателно: ще видиш неговия лик, неговите достойнства и недостатъци, способности и слабости. Ще видиш, че леко и просто ти се е отдавала, да кажем, философията или музиката, или математиката при пълна

неспособност, да кажем, към езиците или художеството. Ще видиш, че тази форма, която те изразява, е много индивидуална в своята проява с всички недостатъци и достойнства на явно самостоятелна личност. Но това е само твоето ментално тяло, твоята обвивка в даденото въплъщение в трите свята. Нейните способности са обусловени от скандите или съчетанието на елементите, които я образуват. Натрупванията в твоята безсмъртна Чаша могат да бъдат огромни и даденото кармично съчетание от сканди може да не е в състояние да изрази всички богатства на твоя дух. Но обвивката е временна, а твоите натрупани богатства остават навеки с теб и пламват с всички огньове, когато са отхвърлени всичките три тела и ти се проявиш в своята Безсмъртна вечна Индивидуалност. Дадената форма на ментално тяло се дава за утвърждаване, развитие и изостряне на определени способности за отлагането им в Чашата. Планът на Еволюцията е построен мъдро и разбиращият лесно натрупва съкровищата на опита. Но е важно да се помни, че нашите обвивки и тела, които не са наши, са временни и кратки по своята продължителност. Кратко – физическото, по-продължително - тънкото и още по-продължително - менталното. Но твоето огнено тяло, на носителя на Индивидуалността, вечна и непреходна и само нараства в мощта на знанията и опита, е извън времето. С нея, непреходната, можеш да отъждествяваш себе си без ущърб за духа, тъй като това е най-високото, извънвременно, наистина ти не си от този преходен свят, а от Света на Висшите енергии. Ние ще утвърждаваме в тежките условия на плътта Огнения Свят на Земята. Моето Царство не е от този свят, но ще утвърждаваме Света на Моето Царство на Земята. Тъй като Нашата цел и Нашата задача, и смисълът на Нашето съществуване е да преобразим Земята, довеждайки нейните елементи до огнено изтънчване. Да се потрудим за преобразяването на твърдината. Аз, твоят Владика, Искам да утвърдя владиката в теб, твоя владика, тъй като по пътя на възход вървиш към утвърждаване и проявяване на Владиката в себе си. Ще проявяваш със себе си Мен, докато сам не станеш свой владика. И там, където няма граници, владиката в теб и Аз – Владиката, Който те води, ще се слеем в едно в деня на великия мир. А засега върви, разчленявайки своята същност и отделяйки вечното “Аз” от временното. Служиш на вечното. Носиш камъни за постройката на вечния храм на живота. Къде са те – строителите? Къде са те – донасящите? Пустинята на живота не блести със строители. Тъй като пръстите на ръката са много, за да се изброят те. Но Ние Сме строители, но Нашите ученици вървят по пътя на неизменността. Но храмът ще бъде издигнат.

642. (5 декември). Да! Ти си прав. Колкото глави, толкова светове и всеки личен свят, обкръжаващ човека, е изопачител на реалността. Всеки е ограничен и тесен, и отдалечен от действителността. Да вземем за пример света на класическа Гърция и представите на гърците за формата на Земята. И всички са живели, яли и пили, и са се стремели към красота, но представата за формата на земното кълбо е била изкривена и неотговаряща на Нашата представа. И така е във всичко. Цели народи са живели и умирали в невежество и във властта на изкривените представи за обкръжаващата действителност. И вече не личният свят, а колективният свят, по-точно колективното мислене, обуславящо и личния свят от представи, е било невярно. Така са живели народите под властта на незнанието, известно на Нас на Нашето стъпало от планетната еволюция. В същото положение се намира и съвременното човечество по отношение на бъдещото човечество, тъй като живее в рамките на лъжливи и неверни представи за обкръжаващия свят и неговите закони. И това колективно общо невежество налага своя

тежък печат върху личния свят на всеки човек, който, в добавка към общия, още повече се изкривява от цвета на личните очила, носени от всекиго. Общото невежество се задълбочава от личното и личният свят става свят на призраци. Заради Робите на общоприетите концепции, традиции, привички и условности, носещи всички тях върху своите плещи, стават свръх това още и роби на личните ограничения и недомислия. И ако към това се добави още и една или друга степен на образование или даже на неграмотност, дивите и понякога непоносими условия на живот и всички специфични особености на дадения народ или племе, или държава, то степента на изкривеност на света на истинската реалност ще стане очевидна. От този хаос на лични светчета, дребни, ограничени и изкривени от невежото съзнание на техните носители, Аз Зова в Моя Свят, в Света на висшата реалност, независеща от плиткоумието на настоящото стъпало на човешката еволюция. Виждаме и Познаваме човешкото невежество. Виждаме и Знаем как е изкривено и извратено всичко от горе до долу. Виждаме страшните резултати на този мрак, обвиващ малкото съзнание и Зовем към Светлината, в света на неизкривената действителност. Как може да види човек цялото свое нищожество, създадения с такава грижа и самоувереност дребен свят, своята тъмница, ако той не излезе от него и не повярва в съществуването на друг, имащ битие извън пределите на неговото тъпо самоудовлетворено невежество? Трябва да разбереш незначителността и ограничеността, и лъжовността на своя малък свят, преди да се устремиш към Моя. Затова ученикът отхвърля от себе си веригите на общоприетите идеи, представи и вярвания. „Така мислят всички, - казва той на себе си, - значи това е невярно и лъжливо в своята основа". Лъжливо е всичко, невярно е всичко, изкривено е всичко. Тупикът е страшен, и тъмен, и дълбок. Светлината на знанието, донасяно от Нас и Нашите посланици, не се приема, а дори и да се приеме, то незабавно започва да се изкривява до неузнаваемост. И Великите Учения се превръщат в мъртва черупка. Изкривени и чудовищно извратени са всички религии и всички Завети. В тях не е останало нищо от даденото от Нас. Мъртвата буква, лишена от живот и Светлина убива искрите даже на силния устрем със своята безжизненост. Проповедниците и глашатаите на изопачените религии със своите угаснали сърца забиват гвоздея в ковчега на съзнанията на своите последователи. Страшно е положението в света. Както невежият дивак, не знаещ нито вчера, нито утре, седи на малкия остров някъде в океана без да знае за просторите на Земята и нейната форма, така и човечеството в лицето на всеки свой член седи в железните клетки на своето недомислие, предразсъдъци и невежество. Как да се унищожат тези подземия на мрака, как да се изведе съзнанието от клетката на вкаменените представи и предразсъдъци, как да се приобщи към истината - ето Нашата грижа. И Ние Пристъпихме към нея с небивали мерки, за да не може бездната на мрака на невежеството да завлече в себе си човешкото съзнание окончателно. Затова Разрушаваме и ще Разрушим всичко, което е построено върху лъжата, изопачаванията и недомислията. Затова е нужно крайно напрежение, затова няма връщане назад в закостенелите форми на мъртвия живот. Трябва да бъде проявен най-голям героизъм на духа от страна на тези, които разбират размаха на борбата и чудовищността на човешките натрупвания. Изопачителите на действителността са се постарали не заради страха, а заради съвестта да извратят и обезобразят всичко до предела на невъзможност. Духът на религията е напуснал мъртвата форма. И дребните човешки светчета, които все още се озаряват от техните загасващи и димящи факли, представляват фантастични, диви, невероятни форми, отразяващи в кривото огледало на дребното съзнание

мътилката, слузта и люлеещите се фантоми на нереалното кълбо от психически отпадъци. От този ужас на тъмните ограничения, от всичко това, с което обкръжава себе си човечеството, Зова в Моя Свят, към върховете, към Знанието, към освобождението от вековните окови. Трябва да се освободи съзнанието. Революцията освобождава съзнанието от много от тези ужаси. В това е нейната заслуга. Но трагедията е в това, че човешкото съзнание винаги се стреми да вкара себе си в нови окови, в нови ограничения, в ново робство. Но Учението се дава навреме. В него е цялата човешка надежда. Ако го приемат, ще се освободят, ако не - ще загинат, затъвайки в собствените си порождения. Учението дава на човека концепция за Вселената, неограничена от момента на настоящето. Това е представа за света, основана върху търсенията на Тези, Които Знаят, неизменно във вековете и не зависещо от човешкото невежество. То представя със себе си Истината, част от Истината, достъпна на хората сега и давана на им за построяването на своя свят върху основите на непреходното Знание. Ние Предупреждаваме: повече не може да бъде предоставяна свобода на развитието на невежеството, тъй като това заплашва планетата с гибел. Новата Страна ще се яви и вече се явява огнище на спасението. Върху очистената нейна почва вече са се появили чудесни кълнове. Пометени са стените на тъмните стари ограничения и творческата мисъл разцъфтява. Животът пулсира явно и мощно. Още не всичко е изживяно, има още много, много трудности, но основата е заложена дълбоко. И на строежа ще бъдат призовани тези, които знаят и които могат да дадат. Затова Подготвям за изпълнение на великата мисия. Затова Изливам знанието. Затова пребивавайте в готовност за осъзнаване на бъдещото велико служене. Ще Давам чрез вас, най-близките. Въоръжавам със знание и опит за това. Той е суров и труден, но пътят на носенето на Моята Светлина също не е лек. Утвърждавам ви в осъзнаване на великата задача. Утвърждавам ви в силата, нужна за нейното осъществяване. Подготвям ви за бъдещето.

643. В обвивките не може да има спокойствие, тъй като тяхната работа е да вибрират според своята същност.

644. (6 декември). Даден е третия творящ лъч.

И тъй, между теб - съществуващият и Мен, пребиваващият в теб, не трябва да има преграда. Не трябва нищо да се поставя и да стои, и да преграждa нишките на тази връзка. И веднага щом се появи нещо помежду ни, връзката отслабва в права зависимост от силата на звучене на допуснатото, в забраненото за всичко външно място, явление. Затова, приемайки вълните на насрещните явления, при удара на вълната трябва да се държи пред себе си като щит Моят Лик. Ако вълната не се пречупи през Лика и навлезе в съзнанието без устоя, който я разбива, то тя установява своята власт над съзнанието за едно или друго време в зависимост от своето напрежение. Да направиш от своето съзнание резервоар за външните явления, от които всяко звучи както иска и колкото иска, означава предаване властта над себе си на вълните на случайните външни въздействия. И все пак Моят Лик ще се наложи да се утвърди независимо от всичко. Друг изход за неутрализация на веществото на външните удари няма. Яркият Образ на Владиката трябва да гори ярко, неизменно и непрекъснато в твоето съзнание. Огромна е инертността на човешкото съзнание и то лесно се поддава и залива от пяната на вълните, въпреки цялата ѝ кратка мимолетност. Пяната на външните явления е винаги краткотрайна и все пак тя завладява властно съзнанието. Трябва да се усили борбата. Трябва вътрешната вибрация винаги да бъде по-силна от външната. Не трябва да бъдеш управляван от вън, когато властта се отдава и е отдадена на повелителя вътре. Тръгваме

в настъпление, тръгваме към овладяване на материята от низшата ска́ла. Защо да се потапя в нея съзнанието и да се слива с това, което е дадено за да се властва над него? Ние няма да се предаваме на отдиха на успокоението при никакви условия. Силен е драконът и атавизмът е жизнен. Новото стъпало на съзнание изисква утвърждаване примата на духа над всичко, което е вън. Няма да се уморим нито за миг в преодоляването на лунното наследство на пасивното състояние на съзнанието. Стремим се към състояние на постоянна съзнателна активност във всичко. И само възприемайки Моя Лъч и Моите мисли, и Моята Любов може да станеш пасивен в момента на възприемане. Но по отношение на дракона на низшата материя е нужна постоянна, активна, преодоляваща сила на бдителното съзнание. Като тресавище в измамното горско блато, с ярки цветя върху него или с примамлива изумрудена трева, тя засмуква невнимателния и неопитен пътник, и няма спасение от нейната непреодолима за еснафското съзнание сила. Погледни наоколо тези съзнания, засмукани от това страшно блато на ежедневието. Те вече не се борят, вече са отпуснали ръце и покорно отиват на дъното. А ти се бори. Всеки ден с нови сили, готов винаги за бой, отивай на борба с чудовището. Изход няма: или ти ще победиш, или то ще надвие теб. И тогава пътят на възход е затворен, и тогава няма Общуване, и тогава за какво е всичко? Затова стой твърдо. И поставил Моя Лик между това, което е вън, и теб, непреходния, стой като стоок страж на охрана на твоето натрупано Съкровище. То расте и Камъкът започва да сияе с огньовете на нетленните натрупвания. Няма да го дадем на потъпкване. Вътрешната цитадела се охранява здраво. Никой, освен Мен, не се допуска в святая светих. Иначе ще влязат, ще стъпчат и, стъпкали със своите крака, ще се обърнат към теб и ще те разкъсат. Запомни: допускайки някого или нещо вътре в цитаделата на духа, даваш властта над себе си на някого или на нещо. Затова се затвори за външните въздействия и помни, че техните вибрации се допускат само пречупени през Светлината на Моя Лик. Тъй като Аз Съм таран, разбиващ тъмнината. Дава се Лъч, самоутвърждаващ се в теб, лъч, самоизходящ от твоята същност. Той може да сияе само при условие на пълна неприкосновеност на съкровения източник на Светлина. Затова не допускай до сърцето минувачи и преминаващи покрай теб явления. И още: усвои ли мощта на тържественото спокойствие? Или суетата все още звучи, овладявайки съзнанието? Миналогодишният сняг и вчерашният ден със своите животрептящи грижи си отиде. Къде са те? Така също ще премине и днешният ден и неговите грижи и тревоги. Така ще премине и всичко, което е наоколо. Но, предал се на него и слял се с призраците на текущия час, с какво ще останеш, когато те отидат там, където е отишъл миналогодишният сняг? С какво ще остане той, вложилият сърцето и душата си в измамните явления на преходното? Пребъди с Мен, своя Владика. Строим Света на Светлината, утвърждаван от теб в своя микрокосмос върху Камъка на Вечната Основа. Върви през живота, любувайки се на красотите на пътя. Не се огорчавай от трудните или мрачни преходи. Те са само случайности по дългия път. И знай своята цел. Трябва да достигнеш.

645. При съждение за хората Ние не Гледаме добър ли е този човек или лош, харесва ли Ни или не, хармонират ли неговите излъчвания с Нашите или предизвикват дисонанс - всичко това е нужно и важно само за най-близките. Но Поставяме точен въпрос: ценен ли е този човек за еволюцията или не. И това решава неговата съдба като работник на Нашата нива. На работещия на нея Помагаме и Придвижваме. Стремим се да отмием калта. В случай на успех го Приближаваме. Не се Умиляваме от маски. И Сме

особено внимателни с новодошлите. Трудно е да се разкрие човекът. Оттук и необходимата бдителност. Разбира се, Владиката Знае, но ученикът трябва да изработи и изостри познанието си за хората и способността за разпознаване. На думите не се обръща никакво внимание. И когато говорят, обличайки се в лъжлива и желана за тях форма, гледай в очите, в дълбочина, в същността, опитвайки се под външното покривало да уловиш скритото и преднамерено скривано. И като гледаш слушай какво говори твоето сърце. Всеки човек е волен и неволен измамник и всеки се стреми да измами и да изглежда по-добър, отколкото е. Мамят с години. Но все пак истинската същност не може да се скрие. Въпреки това трябва да се гледа със сто очи. Миражът на думите и мъглата на фразите трябва да се разрушат и зад тях, под техните покривала да се гледа вътре. Всички са добри, докато не е засегната личността. Стига само да я засегнеш и най-благонамереният гражданин се превръща в животно. Животинското трябва да се види и да се изкара навън. Не трябва да се допускат до сърцето животни. Обичат да се напият с гореща кръв от сърцето. И то от живото сърце. Затова е Заветът: „Не се умилявайте от маски. Но опазете своето сърце от тях, ходещите в маскарадни премени, за да не причинят вреда”.

646. (7 декември). Пиши за предела на напрежението. До Безпределността трябва да се достигне. И стъпало за доближаването до нея се явява напрягащият предел. Как по друг начин да се предизвика огнената реакция на организма? Защо животните се намират под ударите на стихиите и особено остро и живо трябва да усещат и студа, и глада, и болката? За да извикат за живот астралното тяло и да укрепят неговата същност. Това е целта на съществуване в животинска форма. Може да погледаш как се бият кучетата, за да видиш явно пламването на астрала. Раждането и укрепването на астралното тяло се предизвикват от суровостта и трудността на условията за съществуване на животинските форми. Но това се отнася еднакво и за развитието и утвърждаването на всички останали тела. За манифестацията е нужно напрежение. И то - навсякъде и повсеместно. Не може да има мълния без пределно напрежение на полюсите. Само то дава съединение и пламване. И само животът, преживян в напрежение и трудности, е плодоносен. Трудно е да се примири съзнанието с този закон за напредъка. Трудно е да убедиш себе си, че е добре да се претърпяват тежести, натоварвания и страдания. Но Спасителят е Страдал, а светците просто така и се наричат „мъченици”. Не за удоволствие са страдали, а чрез страданията - към Светлината - такъв е пътят на живота. Страданието е отклоняване чашата на везните от състояние на равновесие на силите и за възстановяването му чашата на везните трябва отново да се приведе в движение и да се издигне точно толкова, колкото се е спуснала. Законът за равновесието регулира колебанието на чашата. Така нагнетяванията и обременяванията на духа намират уравновесеност в състоянията на съзнанието, противоположни на низшата точка на колебание на ска́лата на везните. Клерикалното въздаяние е неубедително. Но законът за равновесието, царящ в Космоса, е гаранция за космическа справедливост. Затова нека всяко обременяване с обстоятелства да бъде неизменна гаранция за полета на духа и издигането на нови височини на достиженията. Но пътят е труден и е по силата само на силния. А ти, слабият, не се доближавай, тъй като слабото сърце няма да издържи суровостта на подвига и няма да разбие насрещната вълна. Срещаме вълните на противните явления със сърцето и със сърцето също изпиваме отровата. Къде да се избяга от неговата горчивина? И трненият венец причинява болка. Но Аз Съм зад теб, но Подавам Ръка, но Съм отрада за Близостта на щастието.

647. Не, не, не! Не може да има победа без борба и преодоляване. Ако ги няма тях, няма и победа. А така също и сили - без победени трудности. Всеки иска да има плодовете на победата. Но как стои въпросът с плащането? Трябва най-после да се разбере, че според цената е и достижението. Който повече заплати, повече и ще получи. Има любители на безплатното получаване, но след тях няма велики. Ще добавим огорченията на деня в Чашата на находките. Лесно е да се плува по течението и всички плуват. Но ученикът върви срещу и винаги нагоре. Да вървиш нагоре значи да вървиш срещу течението. Значи, че натискът на насрещните струи е неизбежен. Колкото по-бързо е придвижването, толкова по-силен е напорът на насрещните течения. Законите са еднакви във всичко. Да се съжалява за това е нецелесъобразно. Но причините за налягането на противните стихии трябва да се знаят. Това е показател за прогреса. Да признаеш собствената слабост и поражение е равносилно на предателство на пътя. Но стиснал зъби и събрал всички сили да се втурнеш по-нататък, ще бъде знак за победа. Да, трудно е! Но на кого от тези, които вървят напред, е леко? Наричаме тях, прокарващите пътя, гиганти на духа. Вървящите след тях ще тръгнат с по-малки грижи и трудности. А младенците ще бъдат понесени на ръце и в пелени. Има много такива младенци и то с дълги бради и посивели. Ученикът, приел кръста, не е младенец. И кръстът на Светлината е тежък. Носителите на Светлина са носители на земното бреме. Носят тежестта на планетата. Проявата на протест и неразбиране на закона е несъвместимо с подвига. Подвигът се извършва без роптаене. Пътят е постлан с тръни и е болезнено за краката. И духът стене в клещите на плътта. И скърцането със зъби раздира ушите. Тъмнината ръмжи срещу носителя на Светлина и той я посреща един срещу един, само с мощта на изправилия се дух. Но над челото на победителя гори лъчът. Но Светлината е неугасима. Но Ръката на Владиката е над тях, вървящите неотстъпно в Мое Име.

648. (8 декември). Моят Щит е над вас. Подлагате се на външни въздействия, но в пределите на допуснатото и позволеното от Мен. Черните ръце са протегнати към вас в множество и много злобни очи ви следят, за да нанесат вреда. Но Аз Бодърствам и Моят щит е здрав и винаги е над вас. Но щитът се дава за бой и в щита се поемат ударите на врага. Щитът не означава прекратяване на битката. И колкото по-изкусна е ръката на воина, толкова по-здрава е защитата на щита. Здравината на щита е в неговата непробиваемост и устойчивост. Но степента на защитеност, която той дава, зависи от изкуството на ръката, която го държи. Ако се отхвърли щита или се окачи зад гърба, как ще се защитим от ударите на враговете? Затова Моят Лик, защитаващ от натиска на тъмнината, се държи здраво в съзнанието. Изпратените охраняващи енергии трябва да се осъзнават постоянно. Щитът се изкова от двете страни. И ако от едната страна е изпращаната Моя огнена енергия, а от другата - мокър парцал, необходимото съединение на енергиите няма да се осъществи. Щитът се държи със съзнателна ръка и през цялото време в готовност, в бойно положение. Отслабването на волята или бойната готовност означава незащитеност. Кой ще поиска доброволно да постави себе си под удара на врага? Воинът, получил удар поради непредпазливост, не носи чест. И тъй, състоянието на бдителна зорка бойна готовност е необходимо винаги. И тогава Моят щит е здрав и защитен. Говори се за постоянно живо Общуване и Близост. Но колко трудно е то за недисциплинирания воин! Едно от облекчаващите условия е ритъмът, другото – непрекъснатият устрем и третото – постоянното държане Образа на Учителя в третото око. Така отново се връщаме при основите. Те са прости и неизбежни. Иначе как

да се устои, когато се руши всичко? И в дните на особено набъбване на тъмнината трите основи изискват неотклонно приложение. Затова Говоря за пряк устрем към Мен, най-нужен и неотложен. Но духът се колебае от астралните пространствени вихри и монолитът на устрема се нарушава. Нужна е свръхчовешка твърдост. Давам сили, но без пълното безусловно присъединяване към Владиката не може да бъде дадена всеизчерпващата изява на мощта на Лъча. И трябва да се отчете честно и без снизхождение колко е дадено и колко е приложено. Трябва да се отбележи в съзнанието степента на разрива или несъответствието между даваното и прилаганото. Колкото по-малко е разминаването, толкова по-близко до Мен. Ще съкратим това пагубно разстояние, отдалечаващо от Мен, до предела на възможността. Ще напрегнем всички сили за сближаване. И само при пълно прилагане на даваните указания се достига пълен контакт и неразделно-нерушимо сливане на съзнанията. Затова Искам да премахна всичко, стоящо между нас и пречещо на Общуването или понижаващо неговата яркост. И ако ти направиш всичко възможно и ако Аз Изпратя Лъча, то кой и какво може да попречи на Общуването? И тъй, работата не е в думите, а в тяхното приложение. Учението се отличава от всичко, в което сега вярват хората с това, че изисква провеждане в живота. Затова и то се нарича Учение на Живота. И когато ще говорите за Нашето Учение, изисквайте приложение, укажете на това като на основно условие за следване на Владиката. Не прилагащите Моите Завети не са нужни. Сухи листа, откъснали се от дървото на живота, на кого сте нужни вие, безплодни и разпръснати? Освен за наторяване на почвата, след като изгниете. Така прилагането на Учението на Живота е защита от тъмнината на разложението. Най-страшното явление в Космоса - това е проявата на разложение на съзнанието. Можете да си представите мъртвите разлагащи се планети, изпълнени с рояци разлагащи се съзнания. Мрачините на духа са страшни. Водовъртежът, увличащ в бездната, е бездънен. Магнитът на тъмните притегляния е силен. В свърталищата на наркоманите може да се види силата на неговото въздействие. Да се предпазим от пасивността и блатото на рефлекторното непротивене като от най-коварни врагове. Започват с малко, но пуснали корени, подобно на октопод обхващат съзнанието и горко на попадналия в техните обятия. Затова е заповядана постоянна, непрекратяваща се нито за миг зорка и напрегната борба. По-добре е да изнемогваш в борбата, отколкото да се опияняваш от изобилието на благополучието. По-добре е да вървиш, напрягайки последни сили, отколкото да лежиш на пухени легла. По-добре е да побързаш в глад и студ, отколкото да се обременяваш с разкошни ястия на дълги трапези. По-добре подвиг, суров и труден, отколкото щастливите миражи на призрачните преходни земни сънища. Ще преминат и ще свършат и нищо няма да оставят след себе си, освен горчивината на напразно загубеното време и невъзможността да се удържи непринадлежащото на нас. Но животът, прекаран в труд за натрупване на непреходните ценности на духа ще даде отлагане на безценни съкровища в Чашата, ще преумножи нашето богатство и Светлината на Безпределността ще даде на живота безсмъртие на духа.

649. „Изнурявам изнуряващия ме!”
Ако синът запази предаността и любовта към Мен и Майката, той лесно може да достигне тази най-трудна степен. За него има Любов, и Благословия, и помощ във всичко.

650. (9 декември). Безпределното знание! Познанието няма край и няма предел. И на какъвто и връх на знанието да се издигне познаващият ум, той ще бъде все

толкова далеч до този край, както и в началото на изкачването. Само хоризонтът на сферата на познание ще се разшири и ще стане още по-необятен. И колкото по-нагоре бъде изкачването, толкова по-широк ще бъде хоризонтът на разкриващите се далечини за нови постижения. Нищо не принадлежи на човека и само безпределността на познаваемите далечини се явява негово космическо достояние. Сферата на познание или видът на неговото получаване не може да се ограничи с какъвто и да е способ: в Космоса няма книги и учебници, но затова Великата Книга на Вселената е отворена за съзнанието. И същността на познанието се заключава в усвояването и асимилацията на нови видове енергия и всички видове техни съчетания и съединения. И ако звуковата ска́ла, достъпна за бедното ухо на Земята, дава безкраен брой всевъзможни комбинации, то можете да си представите цялото неизчерпаемо богатство на всички възможни съединения на всички видове енергии на Космоса, когато към музикалната ска́ла - не земната, а безкрайната, се присъедини ска́лата на светлината, числовата, ска́лата на миризмите, температурната, ска́лата на елементите, магнитната ска́ла, ска́лата на Материя Луцида, ска́лата на Фохат и Парафохат, ска́лата на Материя Матрикс и така нататък, все ска́ли на безкрайните страни и аспекти на единната вещ. Те нямат край и да си представи безкрайността на всички възможни комбинации на отделните ноти за всеки ум е невъзможно. Затова Говорим за безпределност на познанието на безпределно разнообразния свят. Космосът е богат с многообразието на своите прояви. Диференцираната искро-монада, започвайки своя безкраен бяг по спиралата на възхода, в атома или клетката на минерала, или в първичната форма на едноклетъчните вече разкрива способността да реагира по определен начин на външните въздействия. Това е и първичното стъпало на познанието. Погрешно смятат, че познава само човекът. Познава и животното, и растението, и всеки низш организъм, и даже атомът. Само че формите на това познаване или възприятие на идващите отвън вибрации са малко по-различни, отколкото при човека. Но камъкът в пустинята, нагряван от слънчевия лъч и охлаждащ се през нощта, също реагира по своему на лъча на пространствения огън. И не само реагира, но и помни, тоест отпечатва обкръжаващите вибрации. Паметта, която е неразделна от способността за познаване, е универсално явление в природата. Памет притежават не само хората, но и вещите. И ясновидецът-психометрист, вземайки в ръце старинната огърлица може да разкаже цялата ѝ история, тъй като, съединявайки своето съзнание с паметта на камъка, ще види вибрациите или енергиите, запечатани в него във вид на картини. Много биха могли да разкажат древните камъни, лежащи по пътищата на придвижването на народите. И искро-монадата, преминавайки стъпалото на имметализация и хербаризация, натрупва опит или знания за свойствата на низшите царства на природата, за да се издигне с натрупания запас от знания за материята и опита на по-висше стъпало, за да достигне в края на краищата до човешкото царство. Затова човекът не е същество, завършващо десетилетието или Университета и придобило знания за своя кратък живот. Не! Човекът е микрокосмос, свят, криещ в себе си и съдържащ в себе си знания и способност за овладяване свойствата на всички елементи, които го съставляват и влизат в него, тъй като в него влиза всичко това, през което той някога е преминал, овладял, асимилирал и усвоил. Това знание е дълбоко. Ако не беше това знание - овладяване свойствата на елементите, съдържащи се в някога преминати от него, от човека, форми, то ръката не би помръднала по заповед на волята, окото не би мигнало, не би потекла слюнка, проводникът от нерви не би отнесъл огнената заповед до крайниците. С една дума, сложната машина на микрокосмоса не би

се привела в движение и не би започнала своя удивителен, чудесен, пълен с неизчерпаема дълбочина живот. Но опитът на стотици милиони години безкрайно дълга и бавна еволюция, започвайки с трите невидими царства и минералното, растителното и животинското царства, е събран и кристализиран в микрокосмоса на човека, проявяващ всеки миг есенцията на това най-удивително опитно знание за всичко, през което той е преминал по-рано. Оттук и необичайната сложност на човешкия апарат и неговото вродено точно съответствие с елементите на природата и наличието на всички царства на природата, напълно отразени и въплътени в него. И във всяка негова способност, във всяко свойство и всяка реакция – физическа, физиологична, астрална и ментално-духовна, се крие същността и плодовете от опита по асимилацията и приспособяването към идващите отвън енергии в продължение на милиарди години и не само на нашата планета, но и на тези, през които искро-монадата е преминала и по-рано. И не е било достатъчно да се преминат от начало до край всички царства на природата на нашата планета, за да се приспособи към тях и да ги овладее, през тях е трябвало да премине и на предшестващата планета, натрупвайки знание за материята и овладявайки с всяко стъпало все повече и повече сложната материална форма. Каква чудовищно продължителна верига от безкрайно променящи се форми, през които искро-монадата преминава, натрупвайки знания от определен порядък във всяка. Колко милиони години е прекарала първичната клетка на дъното на океана, преди да се облече в съответстваща форма и да излезе на твърдата Земя, и в новата стихия да усвоява нови уроци на живота и да придобива ново знание. Но опитът и знанието на всичко преминато е кристализиран в същността на човека във вид на чудесна магнитно-мощна сила, която със силата на сгъстения огън и утвърдените в микрокосмоса в продължение на милиарди години енергии строи около зърното своята висша, най-сложна форма, наричана човек и държи нейните елементи със своята магнитна сила в течение на срока, необходим за проявата на всяко тяло в една или друга сфера. Отхвърляйки всички тела, всички обвивки, зърното на духа - този център на натрупания опит и кристализирани енергии, събрал жътвата в себе си, отново устремява магнитните лъчи в низшите за себе си сфери, отново коагулира около себе си съответстващата на тези енергии материя и отново се проявява в плътния свят в човешка форма с всички свои натрупвания, безкрайни вериги от животи, енергии, за да събира ново знание във по-висша и по-изтънчена форма. Знанието е безпределно, безпределен е животът, който го принася. И безпределността на миналото, сливайки се с безпределността на бъдещето, въвежда човека в сферата на безкрайното познаване на Космоса, но познаване вече съзнателно.

651. (10 декември). Съкровеното знание е знание, достъпно само за Адептите. То се охранява строго от погледите на любопитстващите. То е недостъпно за тълпата. Хората не вярват в неговата възможност. Хората мислят: защо да се крие и какво? За негово величество невежеството входът е затворен и запечатан. За съзнанието съществува само това, което то признава за възможно. Отхвърляйки възможността за тайно знание, невежеството отсича от себе си света на скритите възможности.

652. Степента на трудностите зависи от преодоляващото ги съзнание. За някого всичко е лесно, за някого всичко е трудно. Не е ли проблемът в самия себе си? Целта е: без оглед на каквото и да било да останеш самия себе си, не загубвайки равновесие на духа. Кой казва, че сега е леко в света? Не е имало по-сложно време. Всичко е потънало в мрачина. Може да бъде и още по-зле, но Безмълвният Свидетел вътре е извън потока. Ако съзнанието се съедини с него, може да се излезе от мътните

води на преходното, ако се откъсне от него, мътният водовъртеж ще го завлече в дълбочината. Съзнанието не трябва да се привързва към кривите условия на живота. То ще се откъсне от източника на Светлина. Без подхранване то ще угасне като лампа, проводникът на която е бил срязан. Може да бъдеш вън, може да посрещаш тежките вихри на разюздалата се тъмнина, но само пребивавайки в Мен. Отделянето е страшно, даже мигновеното. Проводникът трябва да се държи с твърда ръка. Лъчът е над ученика, но не трябва да се отклоняваш от неговото осъзнаване. И какво може да закрие Моя Лик, когато всичко е обречено на това, прозвучавайки в съзнанието, да се отиде от него там, където е отишло всичко, което е било по-рано? Но съзнанието трябва да посрещне вълните на материята. Но съзнанието трябва да запази Светлината, независимо от тях и именно благодарение на тях да усили противостоенето на тъмнината. Тъмнината е временна, временно е всичко, което е наоколо. Вечна е Моята Светлина, светеща в мрака на живота, тъй като е излязла от Вечната Светлина. Виделият Светлината в Моята Светлина ще противопостави на вълните на стихиите Мен в себе си. И Аз, който Съм в него ще Бъда победител. Но за победата е нужно нерушимо единение, независещо от тъмнината на преходните условия. Външната тъмнина, стремяща се да отдели Моята Светлина от съзнанието, докоснало се до нея, ще я има винаги. Но няма да се предадеш на нея. Ще те залее и ще потопи съзнанието в своите мътни води. А ти стой. Тежко е? Но стой. Става още по-тежко? А ти стой. Чудесният огън се нагнетява чрез устойчивостта на духа. Предай се с цялото си сърце на Светлината на Владиката. Само устоялият докрай може да се нарече победител. Ето, идва тъмнината! Къде е твоят меч и щита, и стрелата Светлина? Къде е твоето оръжие? Готов ли си да я посрещнеш, устремила се към теб? Или си силен, докато всичко е добре? Къде е увереността във Владиката? Къде е разсичащият меч? За какво се дават лъчите? Изправи се духом и приложи мощно даденото оръжие от лъчи, разбивайки нагнетяването. Формирай с волята кълбото кръстосани дисхармонични енергии. Учи се да ги управляваш, съчетаващи се безсъзнателно и стихийно. Разреждай и регулирай натиска. Посрещни всяка вълна с меча на спокойствието на духа, разсичайки и насочвайки енергията ѝ в отлятата и създадена от теб форма. Овчици няма. Има воин, суров и могъщ, на когото са доверени лъчите Светлина, преодоляващи и можещи да преодолеят всяко противодействие. Външните обстоятелства са непреодолими за тях, незнаещите. Но ти знаеш и Аз Съм зад теб. Затова бъди готов за бой в пълно въоръжение с мощния духовен доспех, сине Мой, и стой в битката по-здраво от скала.

653. (11 декември). Днес е добър ден за добро обмисляне. Затова ще пишем за настройката на организма. Да разстроиш своя апарат е лесно. За това трябва да допуснеш редица нехармонични действия. Но да се настройва е трудно. Струните могат да звучат само при определени условия и тези условия трябва да се съблюдават. Първото е несломимата, непоколебима вяра в своя Владика, вяра докрай. Второто - непрекъснатият устрем. Третото - съзнанието за това, че Владиката Иска да даде най-добрия път. Невинаги той съвпада с очакванията на неочистеното мислене и неизживения егоизъм, но при дадените обстоятелства той винаги се явява най-добър. Ученикът не може да знае добри ли са пътищата и къде са най-кратките. Но Учителят отгоре Вижда как е разположен пътят, към какво води всеки преход и направлението на всеки. Затова вярата в невидимия Водач е нужна. Тя не може да се колебае от случайностите на пътищата. Микрокосмосът на ученика носи Чашата неразплискана. Ако на струните на добре настроения инструмент свири всяко случайно подухване, то

как ще се докосне до него, вече звучащ от нещо и под нечие въздействие, Ръката на Учителя? Еоловата арфа на духа звучи само от докосванията на Ръката на Владиката. За всичко останало тя е затворена плътно. Явленията, наблюдавани вън, текат зад стената на цитаделата. Те се съзерцават от дозорната кула, отделени от вътрешния свят със здрави стени. Струните на духа се опазват бдително от външните докосвания. Те не трябва да звучат на ръмженето на гласовете на мрака. Те могат да чуват и могат да виждат озъбените страшни облици, но не трябва да вибрират в унисон с дисхармоничните тъмни вибрации. В това е дозорът и охраната.
Да поставяш себе си в зависимост не от Мен, а от тях, външните, значи да затвориш уши за беззвучните вълни на Моя Глас и да прекратиш достъпа на Лъча. Затова трябва не само да се приведе организмът в състояние на настроеност, не само да се удържи тя, но и постоянно и зорко да се предпазва от възможността за външни въздействия. При обострящата се възприемчивост само имунитетът на духа е спасението. Затова трябва да се посреща всяко външно въздействие и неговият удар да се насочва в бронята на щита. Ударите се отразяват с щита. И тогава стрелите на тъмните дисхармонични енергии няма да проникнат вътре и няма да заставят струните на огнения инструмент да вибрират. И тогава може явно и пълно да се звучи на призивите на Владиката.

654. „Бъдете уверени в Моята Близост”. Владиката е близък винаги. Да, да, ти си прав, съзнанието за Моята отдалеченост или загубата на усещането за Моята Близост крие своите корени не в Мен, а в това, че звуците на Земята са заглушили и затъмнили Моя Лик. Но Аз Съм с вас винаги, само че не сред суматохата на пазара. В дълбините на вашата съкровена същност Моят дух и твоят дух се докосват. И нашата задача на текущия час е да направим Моя Свят по-реален от ръмжащата очевидност. Беззвучният глас трябва да победи звуците на земните гласове и да ги заглуши. И Невидимият Свят да стане по-реален от видимия. Ние Живеем в свят на невидими реалности и утвърждаваме Моя Свят сред кипежа на плътния свят като победител на низшите вибрации. Погледни наоколо: няма нищо Мое. Погледни по-дълбоко: всичко се държи на Мен. И светът, който Ме отрича, се държи и е жив само с Моята Светлина. Но светът не Ме познава, тъй като Ме отхвърли. Но ти ме знаеш. Утвърди Ме в себе си, за да можеш, когато удари Часът, да Ме утвърдиш в света. Ще утвърждаваш със себе си. Със своето същество ще представиш свидетелство за осъзнаването и Близостта на Владиката. Това, което е известно на теб, ще кажеш на тях. Те не Ме познават, тъй като са загубили нишката. Но ти ме знаеш. Покажи пътя за приближаване към Мен. Кажи, че Аз Съм близък, кажи, че Аз Съм в живота, кажи, че само чрез Мен виждат и чуват, и чувстват, и осъзнават, тъй като светлината на техния разум е Моята Светлина, която някога ги е озарила. Аз, Владиката на Седемте Лъча, изпращащ и даващ по Лъча на всеки Владика своята Светлина, наистина съм източникът на живота. Не мисли за това как да дадеш. Но светлината на твоите три лъча, докосвайки се до Чашата на всеки дошъл при теб, ще пробуди заспалата памет. И даже не трябва да има много думи. Езикът на Светлината не се нуждае от многословие. С Моя Лъч, претворен в твоите лъчи, ще действаш, когато удари Часът. Сега тече сурова подготовка за Служене за новото утвърждаване на Моето Име. Всяка година дървото се покрива с нови листа. Формата на Моето облекло се променя своевременно, оставайки все същата външна, макар и нова, покривка на единното Дърво на Живота и Знанието. Листата се виждат от всички, макар и да се сменят от време на време, но същността на скрития живот е невидима за окото, виждащо листата.

Да, приятелю Мой, трудно е утвърждаването на Светлината в мрака на разлялата се тъмнина. Но Ние ще победим.

655. (12 декември). Очаквай идващото в тишина и устременост.

Духовните крила трябва да израстват в тишина и мълчание. Замлъкни духом за всичко външно. Жертвата с мълчание на духа на стража нека да бъде стъпало за приближаване. И тъй, всичко ни служи, когато е здрава връзката с Владиката. Но стига тя да отслабне и мощта на тъмнината показва своята сила. Мощта на тъмнината се съдържа в нашето отделяне от Владиката, а също и силата на противните течения. И само с Мен и чрез Мен ти си силен с непреодолима сила, тъй като всичко е в Мен. Помни, че сам по себе си ти си нищо, че предоставен на себе си ще загинеш. Духът не може да се бори без сливане със сърцето на Владиката. И слетият със сърце в Сърцето с Мен е непобедим. Затова повикът на часа е мълчанието. Замлъкни, но не с уста, а духом. Може да говориш с уста и език при пълно спокойно мълчание на духа. Замлъкни духом към вълните на външните вибрации. Нека външната тъмнина да раздира ушите, но ухото, обърнато към Мен, е глухо за звуците на Земята, винаги дисхармонични, винаги обременяващи. Вървим по пътеката на безмълвието. Еоловата арфа мълчи. Замлъкнете, струни на духа, за шума и суматохата на живота и звучете само на енергиите на Моя Лъч. Аз, даващият живот, Изпращам струи огън. Неговият ритъм е изтънчен и звукът е изискан, и при звучащите на външното струни на душата е неуловим. Затова ухото, наведено към Мен, няма да остане лишено от богатствата на пространствено изпращаните звуци на висшата ска́ла. Тече борба на двата свята за твоето съзнание: на Висшия, нечуван и Невидим, и низшия, плътен и грубо очевидно-явен. Пребиваващият в Моя Свят става сляп и глух за всичко, което вижда и чува. Мълчанието на езика е благостно. Но висшата степен е мълчание не на тялото, а на духа. Да се научим на мълчание на духа. Мълчанието на духа е такова състояние на съзнанието, при което смирените и покорени, и обуздани обвивки замлъкват и вътрешният властелин и владика се надига мощно и утвърждава своята власт. Беснеещите и реагиращи на всичко външно обвивки се смиряват с властна ръка. И каква е ползата на техния носител от тяхното беснеене и непрекъснато състояние на неспокойно трептене? Замлъкнете, струни от низшата тоналност! Достатъчно звучахте, разтърсвайки микрокосмоса с вихрите на несъгласуваните енергии. Утвърждава се мълчанието на духа. Утвърждава се мощта на спокойствието на Владиката, пребиваващ вътре. Ти си Мой. Ти принадлежиш на Мен и на Моя Свят. Около теб няма нищо Мое и няма нищо твое, всичко наше е в Мен и с Мен, и в Моя Свят. Затова съзнанието се пренася в Моя Свят и вече от тук, от Моята Висша Сфера, твоето съзнание гледа на всичко, ставащо вън и наоколо. Приел вълната на външните въздействия, не реагирай по никакъв начин на нея. И отговорът на нея да бъде пълното спокойно мълчание на микрокосмоса. Ако можехте да усетите и разберете цялата мощ на това засилено, задълбочено спокойствие на цялата наша огнена същност в отговор на беснеенето на мятащите се хаотични вибрации. Както непреодолимата сила, както огнената Воля на Дхиана може мигновено да спре най-страшния ураган и да приведе в мълчание и тишина разюзданите елементи на стихията, така и волята, утвърдила спокойствието на мълчанието, властва над скърцането на външните условия. И Моят Мир, даван от Мен и даван не така, както го дава светът, е Мир на мощта на мълчанието, е Мир на тишината и могъществото на Владиката. Неговата мощ е неизчерпаема, тъй като е основан на равновесието, това ненадминато и трудно за постигане висше качество и атрибут на освободения от веригите на низшата материя дух. Така Утвърждавам

Своята сила в теб. Приеми формите на нейните прояви в своя микрокосмос за незабавно и неотложно прилагане в живота. Сега трябва да се устои. Обичайните мерки са вече неприложими и недействени. Утвърждаваме висшата власт. И като избран от Мен и проявен неин носител Утвърждавам теб.

656. Изпраща се наситен Лъч. Наситеният Лъч е Лъч със специално предназначение или особен вид енергия за особена задача. За неговото възприемане е нужна готовност. Затова се говори за готовност. Без готовност от страна на ученика Лъчът, не притежаващ втори полюс, не може да се прояви. Всеки особен Лъч изисква особени условия за неговото възприемане и асимилация. Ако Лъчът се изпраща за изтънчване на определен център или неговото приотваряне, а възприемащият се намира, например, под въздействието на лекарства-наркотици, да предположим бром, не може да бъде проявена готовност. Свързване няма да се получи и енергията на Лъча ще се пролее напразно. Учителят е готов да даде най-добрия път. Но за това се изисква готовност от страна на ученика. Характерът и степента на тази готовност във всеки отделен случай са особени. Учителят Указва и характера, и степента. И само при условие и наличие на готовност именно от определен порядък, наситеният Лъч се проявява в действие, тоест се асимилира от апарата на духа. Да пребиваваш в готовност значи да пребиваваш в състояние на изпълнение на условията, указвани от Учителя и нужни и необходими за възприемане на особения Лъч. При многообразието и особеностите на центровете Лъчите със специално предназначение могат да бъдат много разнообразни. Към организма на ученика се насочва цяла батарея от токове и степента и характерът на готовността през цялото време се променят. Учителят Знае кога и какво е нужно. Учителят Дава именно това, което в дадените условия на живот и при дадената степен на развитие на ученика е допустимо. Но при отсъствие на готовност и то именно от изискваната степен, даваната възможност не може да се утвърди. Учителят Изпраща нужната енергия – първото условие. Ученикът проявява нужната степен на готовност за нейното възприемане и усвояване – второто условие. Без наличието на едно от тези условия няма утвърждаване на даваната възможност. Лъчът се изпраща – той трябва да се вземе. Следователно едното условие зависи от Учителя, другото - от ученика. Учителят е готов да даде известна възможност и я Дава, ученикът е длъжен винаги да бъде готов да създаде указваните му условия за нейното приемане. Утвърждаването на изпращаната възможност става от двете страни. Затова Казвам: „Бъдете в готовност". Заменилият състоянието на изискваната готовност срещу лещената чорба на поредното пламване на егоизма губи даваната възможност. Учителят е готов да даде най-добрия път. Готов ли е ученикът да прояви необходимите за това условия? Така всяко стъпало на възход поставя свои определени задачи. Човек не може изведнъж да стане съвършен, но за възприемане на Моя Лъч се изисква известна степен на съсредоточеност и спокойствие, а главното, утвърждаване на съзнанието за Моята постоянна Близост и при това над всички външни обстоятелства, каквито и да са те. Условието за постоянна готовност изисква постоянна борба за нейното утвърждаване, тъй като веднага щом като известна способност е изработена и утвърдена, се дава вече нова възможност за проява и раждане на нова способност в условията на новата готовност, нужна именно за този порядък от явления. Така състоянието на постоянна борба и преодоляване няма и не може да има край, както няма край усъвършенстването и изтънчването на апарата на микрокосмоса. Малко е да се пробудят огньовете на центровете, те трябва да се трансмутират и изтънчат. Проявената от теб степен на възприемчивост в условията на

града е невероятно трудна. Затова трябва да се усили и дозорът, и степента на постоянна напрегната готовност. Учителят Вижда, Учителят Знае, Учителят Стои на стража, готов да помогне. Трябва да се прояви състояние на постоянно бодърстване и чувствителна бдителност.

657. (13 декември). Владика на Седемте Лъча. Седемте висши стъпала на посвещение дават всяко свой Лъч и синтезът на седемте е отличителен знак на Владиката на Шамбала. Неговите ученици усвояват тези Лъчи в порядъка на постепенност и според приближаването към Него. Степените на асимилация могат да бъдат различни - от начални и по-нагоре. Асимилираният Лъч дава самоизходяща светлина, оцветена с този Лъч. Колкото по-дълбока е асимилацията и колкото повече Лъчи са асимилирани, толкова по-високо е стъпалото на приближаване. Разбира се, тези, които са близки, са започнали отдавна пътя на приближаване. Изискват се хилядолетия за това да се приближиш. Близостта е резултат от устрема, преминаващ през много, много животи. Оттук и любовта към Учението на Живота. Оттук и неговото разбиране. Космическото право е нещо стоящо над сферата на дребната обичайност и се губи със своите корени в дълбините на вековете. Така също и нишките на връзка със заобикалящите хора не са случайни. Някога, някъде и отдавна-отдавна са били заложени свързващите причини. Трябва най-после да се изведе съзнанието от затворения кръг на настоящия живот, за да се разбере и обхване кръга на преминалите животи. Да се ровиш в праха на настоящето, изпускайки възможността да обхванеш веригата от животи, е нецелесъобразно. Затова съзнанието се разширява. Затова се дават големите мерки. Как да се утвърди своята значимост и божественост, без да се разрушат стените на настоящия затвор? Някога е било казано: всичко е суета и мъчение за духа. Наистина, човек се измъчва в тъмницата на своето незнание. Наистина, затвореният дух страда. Изходът е само в освобождението. А свобода дава само знанието. Затова се устремете към Мен, тъй като Аз Съм носещият знание. Магнитът на съзнанието, устремен към Мен, привлича искрите на знанието и насища микрокосмоса с продуктите на притеглянето. Притеглянето се осъществява по линия на устремените енергии и всеки микрокосмос се насища съответно според характера и свойството. „Но къде са твоите съдини?" - въпрос, насочен към ученика. Къде в него са тези енергии на устрема, които Учителят би Могъл да насити съответно на тяхната сила и същност? Всеки донася на Учителя своето и поглъщащо-притегателната сила на всяка отделна енергия обуславя свързването с Лъча на Учителя и утвърждаването на роденото психозърно на мисълта. Затова се изпращат мисли. Затова те трябва да се уловят с магнитните енергии на духа. Затова готовността и възприемчивостта представляват психомеханика в действие. А това е и животът, самият живот. Тъй като Учението е жизнено в самата своя същност и затова е наречено Учение на Живота. Насищайки с вибрации своята светлина, съзнанието на устремения дух ражда психозърната на Светлината, донасящи плодове.

658. Живей във вечното. Не в настоящето и не в бъдещето, а във вечното. И в миналото, и в настоящето, и в бъдещето се крие нещо от егото, някакви лични стремежи или желания, или влечения. Колко огорчение и разочарование дава настоящето и колко ще ги има в бъдещето. „Бодърствайте, тъй като наближи Царството Божие", – говореха апостолите и устремяваха към бъдещето, в състояние на очакване на близкото Пришествие. С него живееха, с него се устремяваха и запалиха много сърца. И ако пред погледа на душите, устремени от тях в бъдещето, се разгърнат тези две хиляди години на страдания, кръв, мрак на невежеството и царство на тъмнината, тези дълги столетия

на безпросветен мрак, насилие и поругаване на всичко човешко, кой от тях, устремените от тях, би издържал това страшно изпитание, осветено от кладите на инквизицията? Затова Заветът: „Живейте не в миналото, не в настоящето, не в бъдещето, а във вечното" е висш завет. Добре е да се устремите в бъдещето, добре е да се сгреете от неговата светлина, тъй като бъдещето е голям двигател. Но Безмълвният Свидетел, но Мълчаливият Регистратор живее и има битие именно във Вечността. И тогава, утвърдил се във вечното и слял се с Него, безмълвният вътре. можещ безстрастно и в голямо спокойствие да срещаш вълните на всички явления и на настоящето, и на бъдещето. Ние обличаме бъдещето в розови тонове, ние полагаме върху него печата на личното разбиране на събитията и ако те се разгръщат несъгласувано с нашите очаквания, то него го съпровожда неизбежното чувство на горчивина и измамени очаквания. Колко добри стремежи са Донесли на човечеството Великите Носители на Светлина в това настояще, може би много далечно от нас, когато те са Идвали на Земята. И колко жестоко се е разправяло човечеството с Техните Учения и как чудовищно ги е изопачавало и извращавало в това същото бъдеще, което са Представяли така светло и чудесно пред тях тези Носители на истинското Знание. Разбира се, без Светлината на това бъдеще, Набелязано от Тях, планетата отдавна би загинала, но този мрак, в който хората са се изхитряли да изопачават Светлината, е заливал Светлината на всяко Учение в продължение на последващите векове. Затова Светлината на Вечността не може да бъде стъпкана от краката на двукраките. Затова да живееш във вечното и да утвърдиш в него и само в него цитаделата на духа е и висшето решение на живота. И тогава твърдо и непоколебимо можеш да се устремяваш в бъдещето без да се страхуваш от нищо, от никакви разочарования, от никакви хитрости от страна на извратителите и изопачителите на Единната Светлина, от време на време устремяваща към Земята своите Лъчи. И тъй, Зова към Мен и Света на вечната Истина. Иначе как ще може да се издържи докрай дългия път на спиралата на планетната еволюция. Ние, устремявайки в бъдещето за утвърждаване на достиженията, Пребиваваме във вечното. Зърното на духа, събирайки Съкровища на Индивидуалността и бидейки вечно и неизменно в своята съкровена същност и в своя потенциал, изразител на който то се явява, крие в себе си цялото знание, всички достижения, цялата Светлина, от която е произлязла монадата-искра. Затова ще строим върху Камъка на Вечната Основа. Затова ще направим Мълчаливия Свидетел свой приятел, тъй като Той - това си ти, събиращият жътвата на хилядолетията. Тъй като Той - това си ти, отхвърлил от себе си всички обвивки и облечен само в Тялото на Светлината. Тъй като Той - това е Светлината, която свети над всички, както Слънцето над земния мрак. Безмълвният Свидетел. Учи се да слушаш Гласа на Безмълвието. Учи се да се докосваш до Него, стоящият извън всичко преходно. Утвърди неговата, на пребиваващия вечно в теб мощ. Какво затъмнява неговата ослепителна Светлина, какво скрива от твоя поглед сиянието, какво лишава от щастие единния, неизменния, здравия, вечния и принадлежащ по право на теб? Какво? Това са те, твоите преходни обвивки, обитаващи мрежите на преходното, те са затъмнили Светлината на Единния, с който ти съществуваш. Разбий веригите на обвивките, които те сковават, разруши миражите на преходното и в Мен, пребиваващият Мълчаливо в теб, намери и утвърди своята Твърдина. Аз Съм победителят в теб, на Мен е дадена властта. Аз Представлявам самата същност на знанието, тъй като Аз - това е всичко във всичко. Тайната за Мен, съществуващ във велико мълчание, е най-великата Тайна за теб и Тайната на всичко, което е проявено от дълбините на Космоса, в центъра на който Съм

Аз. На прага на Тайната е Безмълвието. Учи се да слушаш Гласа на Безмълвието. Много тайни са скрити в него за теб и тях ги увенчава Единната Велика Тайна за теб, съществуващия в Мен. За нейното изразяване няма думи. Устремявам теб, устремения, към постигането на твоята Тайна.

659. (14 декември). И тъй, няма да търсим в обвивките. Всяка обвивка е само инструмент, често несъвършен и малко подходящ за изразяване на Индивидуалността или зърното на духа, което я държи със силата на своите магнитни енергии на центъра като едно съединено цяло. И щом като този център остави обвивката, и щом като сдържащото нейните елементи начало напусне обвивките, те незабавно започват да се разлагат и да се разпадат на съставните части. Задържащият ги в едно център си е отишъл и формата се разпада. По този начин всяка видима форма се държи на своя център. А центърът е събирач на енергиите на зърното. Разбира се, зърно на духа има и у животните, и у растенията, и у атома като обединяващ център, но в друго изражение. Може да се каже, че средоточието на центъра, неговата точка, искро-монадата е единна за всичко съществуващо по своята същност, но енергиите на зърното, които я обличат, са вече диференцирани и се различават не само в различните видове, но и във всеки отделен случай. Няма две сходни зърна. Същността е една, но формата на нейното изразяване и наслоенията са различни. Първото е дар от Космоса, второто – резултат от индивидуалните натрупвания и опит. Колкото по-високо е стъпалото на еволюцията, толкова по-дълбоко е различието. Яркостта и разликата на индивидуалните натрупвания могат да се наблюдават по стъпала. Розата и теменужката, лотосът и глухарчето, вишната и ябълката са плодове с различни индивидуални натрупвания на зърното на духа. Слонът и пеперудата, тюленът и антилопата, орелът и октоподът представляват поразителни примери за разнообразието на енергиите, събрани около зърното при единство на същността на космическата искра, намираща се във всяка индивидуална форма. Но зърното на духа със силата на събраните, съсредоточени и кристализирани в него енергии привлича от обкръжаващите го сфери или светове - плътния, астралния и менталния - елементи от съответстващата материя и от тях изгражда своите обвивки. Затова може да се говори за душа на растенията и животните и душа на всяка форма като изражение на материалните, астрални или ментални елементи, събрани около зърното. Тези временни и построени за придобиването на определен опит тела или обвивки са ограничени в определен период на съществуване, различен за всеки вид. Пеперудата-еднодневка или слонът, или калифорнийската секвоя, притежаваща няколко хиляди години живот, служат като пример за това. Но всяка външна обвивка, както физическата, така и астралната и менталната, при всяка продължителност на своята временна проява в края на краищата се отхвърля и се обрича на разложение или дезинтеграция. И формулата „Ти си човек и ще отидеш в земята" е изражение на Космическия Закон, засягащ всяка форма на живот на всичките три плана на съществуване. Оттук става напълно явно това, че съзнанието на човека се намира в най-тясна зависимост от обстоятелството къде влага себе си, с какво се отъждествява и в каква обвивка пребивава. Ако то привърже себе си към една от трите, живее с нея, смята себе си за нея и приеме нейната форма за свой „аз", то то споделя участта на дадената обвивка, било то астрална, физическа или ментална форма или тяло. Има хора, влагащи цялото си съзнание във формата на носената от тях дреха и привързващи своето съзнание към нея, макар и временно. Нелепостта на подобно състояние е очевидна. Облечете този носител на кадифе, дантели, коприна и брилянти в дреха от прост плат и

сред такива същите двукраки това малко съзнание ще загуби цялата своя значителност и надутост и, действително смятайки себе си за нищо, ще стане нищо. Същото е и с обвивките. Влагайки в тях своята значимост и същност, забравяйки, че те са само инструменти за проява на нашето Безсмъртно „Аз”, предаваме себе си на смърт и в обятията на преходните светове. Къде живее тялото? В плътния и земен свят. Къде - астралното или тънкото тяло? Къде - менталното? В техните сфери, където всяка форма е временна и където всяка форма е ограничена в определен отрязък на продължителност на своето съществуване. Но истинската Индивидуалност, но зърното на духа живее във вечното. И този, който отъждествява своето съзнание с него и смята себе си за него, е вечен и изгражда живота си върху Камъка на вечната основа. Тъй като Тялото на Светлината, произлязло от Светлината, е носителят на формата на Вечното Битие. Така живеят хората и всеки изразява със себе си това, с което той отъждествява себе си. Когато Дойдох Аз и Казах, че Моето Царство не е от този свят, Проявих със Себе Си аспекта на вечната Истина. Проявих Вечната Светлина в земна форма. И сега Призовавам вас, утвърждаващите Ме, да проявите Лика на Вечното във вашите крехки и временни земни обвивки, както го Проявих Аз. Наричам Свои синове вас, чулите и усетили крачките на Вечността. Елате да проявите Моя Лик в земната градина на живота. Утвърдете на Земята проявите на Вечността вие, победителите на плътта. Проявете вечното във временното, непреходното в преходното, безсмъртното в смъртното така, както Направих това Аз, изявил на света Моята Светлина. Затова ви Наричам Носители на Камъка, Носители на Камъка от сгъстена кристализирана Светлина, събрана и натрупана от вас в зърното на духа, във вашето истинско „Аз” на Вечната Светлина.

660. Да, приятелю Мой, тежко е в света и само с Близостта на Владиката може да се устои, без да се губи равновесие. Когато се люлее всичко и съзнанието няма да има за какво да се залови, в Мен ще намериш основата на непоколебимата мощ. Но колко тежко ще е за тези, които предполагат, че опората на съзнанието е в колебаещите се условия на живот. Ше се колебаят и ще бъдат люшкани заедно с това, на което са възложили своето упование. По-рано Ние, стоейки на дозор на планетата и направлявайки течението на еволюцията, все пак Пребивавахме в състояние на известна изолираност и само сега, в условията на Армагедон Показваме на света Учението на Живота и Облика на Владиците в такава степен, в каквато не Сме го Правили никога досега. Но състоянието на планетата е особено тежко и се приемат небивали мерки. И да дойде до Нас близко като никога може всеки, чул зова и откликнал. И самата тежест и напрегнатост на условията служат като приближаващи стимули. Тъй като тогава, когато тъмнината залива света, за устремения остава само един път - нагоре. Радвам се на неизменността на крачката. Виждам как тежките камъни, които могат да смажат слабото съзнание стават стъпала от стълбата на възхода и Усещам растящите крила. Аз ще Дам импулс за неотклонен възход. И с орлови крила ще Очертая размаха на полета. Аз ще Покажа от Моя планински Връх безкрайните далечини. И над земната тъмнина ти, утвърдилият своята сила в Мен, ще видиш вечното сияние на Светлината. Нашата Твърдина се намира в лъчите на това вечно сияние и устременият към нея навлиза в света на неземните ценности на духа. Да, Ние Сме пазители на нетленните съкровища. Кой ги притежава повече от Нашите? Къде са те, намерилите и събирачите? Магнитният център на Светлината е отворен за всички светове. Елате при Нас, устремени към Светлината. Покажете готовност за възприемане. Донесете поне малък устрем и Ние ще

го Напоим и ще Добавим към него, и ще го Умножим. Но донесете. Не Можем да дадем на недонеслите нищо. Такъв е законът, тъй като съчетаването на енергиите изисква наличие на два полюса. И колкото по-широк, дързновен, смел и необятен е устремът на вашия дух, толкова по-пълно и по-ярко става насищането. Тъй като всяка енергия, устремена във вас към знание, подлежи на удовлетворяване по неизменния закон за магнита. Ако хората само биха разбрали, че цялото обкръжение е изражение на магнитната мощ на енергиите на техния дух, някога, някъде, може би неуспешно утвърдили в орбитата на своята аура този вид енергия, който създава обкръжаващото ги сега задушаващо безобразие. Сеячи и жътвари, нима не виждате какво сте породили вие сами за себе си? Не виждате причините, но са явни следствията на тъмните огньове на породилите ги енергии. Нима може да се измами съдбата или закона за космическата справедливост, когато същността на притеглящите външните обстоятелства магнитни енергии се залага от техния породител в своята аура, в своята собствена същност с всяка постъпка, с всяко чувство, с всяко преживяване и с всяка мисъл? (Смятаха, че някого и някак могат да измамят, но измамиха само себе си. И когато настъпи часът за жътва на причините, посети в самия себе си, светът на следствията се изправя като неотвратима стена за пълно изживяване и неутрализация. Затова в края на краищата ще се наложи да се разбере колко неизгодно е да мамиш самия себе си даже независимо от невидимостта на неизбежните следствия. Но благо на добрия сеяч. Той няма причина да се плаши от часа на жътвата. Зовем към извършването на благ посев, тъй като Даваме добри и пълноценни зърна. Радваме се на добрия сеяч и Сгряваме и Осветяваме със Своите Лъчи полето на неговия посев.

661. (15 декември). Атлантите са познавали тайните на металите. Какво е металът? Сбор от еднородни атоми с определен вибрационен ключ. Следователно тайната на метала се съдържа в неговия атом. Какво е атомът? Това е искро-монада, стояща на първичното стъпало на еволюцията и зародила се под лъча на определено светило, непосредствено свързана с него посредством магнитната нишка на неговия породител. По такъв начин тайната на метала става тайна на породилия светилото или Логоса, лъчът на когото, зареден с микрофототела от определен порядък, докоснал се до сферата на Земята е дал в съчетание атома на дадения метал. Значи може да се говори за светилата, породили Земята по пътя на комбинациите, изтъкани от съчетанията на техните разнородни лъчи. Периодичността или, по друг начин казано, закономерността на материалната ска́ла или така наречената таблица на елементите показва стройния и точно ограничен брой светила, които са вземали участие в строителството и сътворяването на нашата планета. Цветът на метала или цветът на спектъра на метала разкрива неговото място в лъчевата ска́ла. А тъй като човекът е резултат от съчетанията на звездните лъчи на десетки, безкрайни десетки хилядолетия, то можете да си представите тази връзка, като знаете, че по магнитния лъч на връзката светилото явно въздейства на състава на звездната същност на човека в момента на неговото раждане. То определя в рамките на отпечатания от него върху пластичната тънка форма на човека филм на характера и количеството на атомите на метала, съответстващ на дадения лъч. Но металите представляват основни елементи от атомната ска́ла и затова техните съчетания определят вече и самия строеж и на физическото тяло. Така законът за съответствието ляга в основата на великата връзка в изграждането на човешките тела. Като се притежава хороскопичния ключ към вибрационната същност на човека и като се знае числовото изражение на металните съставки на дадена човешка форма, може в

значителна степен точно да се регулира състоянието на нарушеното равновесие в съчетанията на елементите, тоест да се пресича проявата на дезинтеграция. Болестта е нарушение на това равновесие, старостта също. Следователно познаването на съответствията и въвеждането в организма на недостигащите елементи при определени условия и режим изключва и болестта, и проявите на старостта. Оттук са странните и непонятни твърдения, че някои Махатми живеят столетия без да стареят. Тайната на металите се отнася към областта на забраненото знание, ключът от което се намира в ръцете на Архата.

662. "Който мисли за земното, няма да получи отговор за небесното". Затова "Търсете Царството Божие и неговата правда, а останалото ще ви се приложи". По този начин цялото съзнание се настройва в устрем за търсенията на висшето. В него е дадено много. Но даденото трябва да се вземе. Как? Как да се вземат предлаганите съкровища? Съкровищата на Евангелията са останали да лежат напразно. Зад планините от човешки натрупвания са станали невидими зърната на космическата мъдрост. Трябва да се изпълни съзнанието с даваните дарове, трябва да се сживеете с тях, трябва да ги направите част от себе си. Трябва да направиш себе си изразител на Учението, тоест да приложиш Учението в живота на всеки ден. Но изпълнителите са толкова малко. Има много слушатели, но къде са те, прилагащите? Всяка приложена мисъл залага енергия в микрокосмоса като зърно на бъдещи прояви според рода на своята вибрация. Именно огънят изисква утвърждаване. Не думите, а тяхното утвърждаване в живота дава живот. Изпращам Лъч, утвърждаващ Учението в сила. Давам огнен Лъч, преобразяващ цялата същност на вехтия човек. Но на Лъча трябва да се помогне, по-точно, да не му се пречи да прояви своята мощ. Когато Аз Съм на първо място в съзнанието на ученика, се осъществява утвърждаване на Лъча. Значи на първо място трябва да поставите Мен. Значи когато нещо се върши или говори Аз, главният, Вървя преди извършеното действие, както носовата фигура на кораба лети пред него при всяко негово постъпателно движение. И тъй, преди извършването на нещо Образът на Владиката дава тон, както камертонът дава верния тон на певеца. Човекът изпълнява симфонията на живота върху струните на обкръжаващите го енергии. За да стане симфонията такава и в правилен тон, и в съответния ключ, основната нота трябва да бъде зададена правилно. Аз Съм ключът, върху който ученикът трябва да съумее да изпълни симфонията на живота. Затова Моят Лик се прави водещ Лик. Трябва всяка дума, всяко начинание да се извършва в Светлината на Моя Лик. Тогава няма да има неуспехи в нищо. Ето, ти водиш Записките, които ще влязат като неповторим най-ценен принос в съкровищницата на човешката мисъл. Как събра тези съкровища и как ги събираш? Не е ли Моят Лик със своята магнитна мощ, извикван от теб съзнателно преди началото и в продължение на всеки запис, който се е явявал творящата огнена сила? В това преуспя явно и неизменно. Искаш ли да преуспееш във всичко? Приложи същия този принцип, провеждайки желаното явление в ключа на пламтящия Лик на Владиката. Нарекох те победител, но побеждаваш с Мен. Разшири сферата на действие на приложението на властта и могъществото на Моя Лик. Моят Лик, утвърждаван от теб в своята сила, проявява огнената енергия на Лъча. А тъй като висшата власт на планетата е Моя, то кой и какво може да противостои на теб, извършващия с Моята сила своите деяния? Но също така упорито, също така здраво се дръж с твоето съзнание за Мен, не изпускайки Лика на Владиката от третото око нито за миг. Как ще разтопиш формите на проява на низшите енергии, ако не насочиш с твърда и съзнателна ръка в средата на набелязаните за

трансмутация външни или въобще каквито и да било условия Лъча, разтопяващ и изгарящ тези образувания, Лъча на Моя Лик? Трябва да се учиш да можеш да твориш с Моето Име, да твориш с Моя Лик, да твориш с Моя Лъч и то неотложно, тъй като времето е кратко. Утвърждавай Моята преодоляваща сила в твоите дела, във всичко, в целия свой живот, тъй като Аз трябва да Изпълня цялото твое същество, всички твои помисли, всички твои желания. Аз, който Съм на първо място, Утвърждавам Себе Си в теб не в откъслеците на очевидността, а в самата същност на действието. Животът е действие. Същността на действието се насища и твори от Мен. Затова преразгледай същността на действието. Таранът на действието в точката на прилагане, където се съсредоточава цялата негова мощ, има Мен. Тъй като Аз Съм таранът, разбиващ тъмнината. А ти си носител на светлината, утвърждаващ Светлината в тъмнината преди разсъмване с Моя Лик.

663. (16 декември). "В Теб, Владико, имам живот. С Теб, Владико, дишам. В Твоите Лъчи пребивавам". И бидейки в Мен можеш да се докоснеш до същността на Моите качества. Да поговорим за едно от главните, за спокойствието. Организмът е сложно цяло. Всеки атом в него вибрира с насищащата го енергия. Съединенията от атоми, образувайки клетки, не изгубват своите вибрационни свойства, а сливайки се в ново усложнено цяло пулсират в това цяло в ритъма на обединената енергия. Разраствайки се и усложнявайки се образуват вече цели групи клетки с определени функции и, накрая, органите на тялото и нервните възли или центрове. На същия този принцип става изграждането и на всички останали тела. Обединяващият ги център по лъчевите магнитни линии, протегнати от него към периферията, държи заедно този намиращ се в постоянно движение и вибриращ агрегат от материя на всички сфери, невидими и видими. Основно условие на това вибриращо цяло представлява хармоничността или ритмичността на движението. И това единство на хармонията на цялото в крайна сметка е обусловено от волята. Да се върши в едно време едно дело предполага такова състояние на организма, когато волята, мисълта, чувството (астралът) и физическото тяло извършват работа, към която е насочена цялата същност на микрокосмоса във всичките негови проводници. Единството на устрема на центъра с всички обвивки проявява устремеността на еднорога. Външното съответства на вътрешното. Единство и хармоничност във всички части. Когато енергията на спокойствието пронизва целия микрокосмос и всеки негов атом, и всички органи, и цялата същност, и когато в този ключ се извършва движението и животът на цялата човешка машина, то такова спокойствие се нарича пълно или съвършено. Но ако мозъкът мисли за спокойствие, а ръцете шарят, очите бягат, мисълта се мята, астралът вибрира с безпокойство или страх, то разстройството на координацията на центровете внася аритмичност и преди всичко се отразява на съгласуваното действие на физическите органи. Функциите на органите на тялото се нарушават. Всички човешки организми са разстроени инструменти с нарушено взаимоотношение на частите и произтичащите оттук като резултат болести. Трябва да се усети цялата сила, цялата мощ на състоянието на спокойствие или равновесие на микрокосмоса, устремен в ритъма на хармоничните движения на всичките негови принципи, за да се разбере и усети висшата радост от тази хармония или мира, за който толкова кратко е казано: „Давам ви Моя Мир". Моят Мир - това е символ на висшето съответствие, ритъма и хармонията на всички части, на всички органи, на всички тела на микрокосмоса под командването на

съзнателната воля, по волята на Светлината на Владиката утвърдила в своето същество тази висша проява на равновесие на цялото.
Видях насън Гуру. Той седеше наблизо и ми четеше от някаква книга. Помолих да повтори едно място, като казах, че сега вече не искам да изпусна нищо от срещата с него, както това беше по-рано.

664. Микрокосмосът е винаги в движение и винаги звучи. Това звучене може да бъде хармонично или дисхармонично. Звученето на организма спрямо пространствената нота е много показателно. Понякога дава крила на духа, понякога притиска към земята в зависимост от характера на пространствените токове. Така също земната радост или мъка и обкръжаващите условия изпълняват върху инструмента на човешкия дух свои различни мелодии. Понякога стройни и завършени, понякога резки и непоследователни, и лишени от ритъм и привлекателност. Всяка пламваща емоция завладява съзнанието и заставя цялото тяло да реагира. Умът е по-силен от астрала, астралът – от физическото тяло. Колебанията се предават по стълбата надолу. Рефлексите също дават своята отрицателна нота. Тази маса от всевъзможни и често противоречиви движения на микрокосмоса трябва да се приведе към стройност и правилно ритмично колебание на физическата, астралната и менталната материя. И първото стъпало на обуздаването и овладяването на морето от чувства и мисли се явява мълчанието на духа. Струните на апарата трябва да замлъкнат, преди да зазвучи върху тях тържествената, стройна, хармонична симфония на живота. Трябва да се прекрати реагирането на на вълните на трите потока, преди придобиването на спокойствие да стане възможно. Моят Мир, който Аз Давам, ненарушаван от нищо, може да дойде само от вътре, от дълбините на същността на човека, утвърдил себе си върху Мен. Моят Мир, почувстван със сърцето, не зависи от нищо външно. Тишината на мълчанието не се нарушава от безпорядъчното движение на обвивките. Тяхното уморително непрекъснато вибриране затихва и се утвърждава спокойствието на безстрастието, непоколебимо като скала на Светлината в дотогава мятащата се душа на човека. Погледнете ги, тези мятащи се наоколо човешки същества, раздирани от своите емоции и чувства, и мисли. Домове, разделени в себе си и разрушението е изписано върху техните лица... Ще утвърдим спокойствието. Няма да пожалим нито една мисъл, нито едно усилие за утвърждаване на това царствено качество. Царят на духа утвърждава своята власт във величието на тържественото нерушимо спокойствие и преди всичко вътре в себе си. Срещу какво, за каква дреболия от преходния миг ще заменим величието на спокойната тържественост? На какво ще отдадем себе си за разкъсване? На какви чувства, на какви мисли, на какви вихри, носещи със себе си смърт и разрушение? Тъй като дисхармоничното звучене или какофонията на енергиите влачи след себе си разложение и смърт. Да се съзвучи може само в хармония с Космическите Закони. Само във вечното може да се усети диханието на вечното спокойствие, когато замлъкват низшите проводници. В Нас цари равновесие, велико равновесие, ненарушавано от нищо. Зова най-близките към него, за утвърждаване в него. Дълбочината на сътрудничеството с Владиката е основана върху спокойствието и равновесието на духа, когато замлъкналите струни на арфата на духа отговарят и звучат само от докосването на Моята Ръка.

665. (17 декември). Знаете ли вие, че малко незабележимо обстоятелство, например боязън от нещо или страх, или недоволство, или осъждане може да се превърне в препятствие за нашето сближаване. И работата не е в боязънта, но вибрациите на това чувство, проявени в ученика, пресичат нишката на връзката. Много

са те, тези рушители, подравящи устоите на сребърния мост. Разбира се, причини за недоволство има много и човек винаги е прав, проявявайки го, но цялата беда е в това, че вибрациите на астрала в нотата на недоволството пресичат токовете на психическата енергия, а наличния запас неутрализират или поглъщат. По този начин малките чувства са поглъщачи на огнената енергия. Те са малки и са оправдани от предизвикалите ги причини, но дават плачевни резултати. И допусналият ги в своето сърце недоумява: кой го е окрал и е заменил светлината, която е била в него, с мътната, разлята слуз на боязънта или недоволството. Причини има много и е много лесно да бъдеш недоволен, но да бъдеш спокойно-невъзмутим независимо от хилядите обосновани и даващи повод за недоволство причини, вече ще бъде победа над коварния враг, който под маската на логиката иска да влезе вътре и да угаси светлината. Тези прояждащи червеи не трябва да се допускат в сърцето. Чувството на тържественост е спасително с това, че подсича в самия корен малките вредители. Едно голямо чувство, звучейки в своята нота, не допуска на малките земни чувства да нарушават вибрацията на сребърния мост. Така великите чувства на спокойствие и тържественост, и преданост, устремена към Владиката, представляват здрав щит срещу малките вредители на съзнанието. Тези пиявици, смучещи сока на живота, не само обезсилват и лишават от енергия, но и задълго замърсяват канала на възприятието, който трябва да бъде чист. Трябва да се следи за чистота на проводника. Осъждането е вредно с това, че настройва съзнанието в ключа на въображаемия или действителен недостатък. И ако изпълваш цялото си съзнание от сутрин до вечер с чуждите недостатъци, които са твърде много, то може и да си останеш при недостатъците, а нашият път е към Светлината и ние вземаме със себе си само това, което не му пречи. Каква ти светлина от чуждите недостатъци? И с какво искаме да пребъдем: със Светлината на Владиката или с чуждите несъвършенства, правейки ги част от своето съзнание, тъй като ги допускаме вътре в своя микрокосмос? Струва ли си да се занимавате с такава мръсна и недоходна работа? Елементите, допускани в съзнанието, трябва да бъдат чисти. Няма да залъгваме себе си като благонамерения еснаф, че боязънта, недоволството, осъждането и всички останали лигави чувства и мисли нас не ни засягат. Не. Един път влезли в нашето съзнание, тоест станали част от нашия микрокосмос, те по този начин вече тъкат облеклото на духа, вплитайки в него своите вредоносни нишки и превръщайки облеклото на Светлината в облекло на тъмнината, не пропускащо Светлината. Да се предпазим от малките гасители, осъзнавайки тяхната пагубна вреда. И главно, от лъжливата привидна безобидност, основана върху измамна предпоставка или на тяхната правота, или на тяхната принадлежност към чуждо съзнание. Всичко, за което мислим, става наше, носено от нас в своя микрокосмос и оставящо неизгладима следа върху него.

666. Да продължим за спокойствието. На Изток на ученика се дава упражнение да усвои състоянието на пълна неподвижност. Достижение извънредно трудно. Тялото твърде много е привикнало към безконтролни движения. Да поседи без движение поне пет минути е почти невъзможно за обикновения човек. Йогът може да седи часове в съвършена неподвижност. Всичко зависи от утвърдената власт или контрол над тялото. При това токовете на тялото се привеждат в хармонично равновесие. Необходимо е изправено положение на гръбначния стълб. Нервните суетливи движения, когато краката, ръцете и главата се движат неспирно, са антипод на спокойствието на йога. Движенията на тялото трябва да се овладеят и тялото да се приведе към мълчание. Трябва да се научите да говорите, изключвайки тялото като

реагиращо цяло. Гласните връзки работят, а цялото останало тяло е неподвижно. Обикновено ръцете махат, извършвайки в такт с гласа маса безконтролни движения. Трябва тялото да се подчини на волята, изключвайки активността на неговите неработещи членове. Когато спокойствието на тялото е установено, може да започне привеждането на астрала към мълчание. Скалата на астралните вибрации замлъква. Може да се изкаже цяла реч, съвършено изключвайки от нея емоционалния елемент. Огнеността на речта или думите не означава тяхна емоционалност. Спокойното смислено слово може да бъде лишено от астрално начало и да бъде в същото време много динамично и силно. Истеричната разпокъсаност на думите никого не убеждава. Трябва да се изземе от гласа страстното камично начало. Спокойствието на речта, лишена от астралния елемент, е свойство на Архата. Овладей речта и гласа, и мощта на произнасяните думи. Това е възможно, но при условие на овладяване на мисълта, тъй като мисълта управлява астрала и царства над трите: физическото, астралното и менталното тела. И спокойствието, венецът на духа, се утвърждава само тогава, когато трите са подчинени и когато спокойствието цари във всяко от тях поотделно. Но заповедта идва от горе и волята регулира движението на обвивките. Те се подчиняват безпрекословно, тъй като са лишени от разумно начало. Силни са само с атавизма и силата на инертността на утвърдените привички, вложени в тях от носителя на властта - духа на човека. Висшите качества на духа не са в обвивките, където тях ги няма, но се утвърждават в ядрото, пронизвайки телата на трите начала. И същността на тези качества изключва самоволното нехармонично движение на низшите проводници. Основата е равновесието на микрокосмоса като свят, като най-сложна система, състояща се от различни начала. Ще утвърдим него като основа на напредъка.

667. (18 декември). И тъй, говори се за властта. Говори се за това, че побеждава този, който съумее самия себе си да победи. Защо се изисква тази победа над себе си като непременно условие за власт? Духът, утвърдил своята власт над материята на трите обвивки: физическата, астралната и менталната, по този начин установява своето господство не само над материята от трите вида на своя микрокосмос, но и над цялата материя - физическа, астрална и ментална, каквато и форма тя да облича: човешка, животинска или растителна. Тъй като същността на тези видове материя и на всичките три царства е съвършено еднаква, различието е само във външната форма. И със същата лекота, както овладелият и подчинил своите обвивки властва и им заповядва, той може да владее и заповядва на тази материя, обличаща и другите центрове на съзнанието, които почти всички без изключение не знаят как да управляват своите непокорни обвивки. Особено интересен е опитът с животни. Нито едно животно не може да издържи погледа на човека. Висшето съзнание господства. Но когато към това явление се подходи научно, утвърждавайки предварително своята власт над материята на своите обвивки, то резултатите, достигнати в сферата на прилагане на огнената воля, ще имат поразителни следствия. Микрокосмосът като висша форма на живота включва в себе си всичко, всички елементи на планетата и, разбира се, всичките четири стихии. Утвърдената власт се разпростира също и върху стихиите на земята, водата и въздуха, и висшата огнена, управляваща първите три. По такъв начин обуздаването и подчиняването на обвивките и елементите, влизащи в състава на микрокосмоса, влече след себе си властта над всичко, което е вътре и което е извън човека. Архатът заповядва на стихиите и може да властва над микрокосмоса на обикновения човек. Вярно е, че той не прави това и винаги насочва утвърдената власт към благо, но само при добра воля и

със съгласието на свободната воля на хората. Неговата цел е да предизвика в човешките микрокосмоси самоволно движение нагоре, към Светлината и да подкрепи родения по този начин самоизходящ устрем и да помогне за придвижването към Светлината. Законът за свободната воля е ненарушим от Висшите. Единствено хората го нарушават и насилничат над волята на ближния, забравяйки, че всяко насилие над волята на ближния ще отзвучи, тоест ще се наложи да поемат върху себе си резултатите от въздействието над чуждата воля и да заплатят напълно и изчерпателно за нарушаването на Космическия Закон. Така може да се твори за благо, предоставяйки на хората правото на свободен избор. И тогава дадената власт няма да излезе извън рамките на космическата законност. Затова не Унищожаваме даже Сатаната и неговите слуги. Но арената на борбата на двете начала представлява душата на човека, а неговата свободна воля на избор - решаващо условие. Затова отдаването на своята воля на волята на Владиката, предаването на себе си на Учителя, е акт на най-височайша мъдрост, тъй като волята на микрокосмоса се слива с водещата воля на Владиката, без да нарушава Великия Космически Закон – Законът за свободната воля на човека. Колкото по-ниско е съзнанието и колкото по-ниска е формата на живот, толкова по-малка е отговорността на въздействащото съзнание. Затова прекратяването на бурята или прекратяването на пожара в своята същност са по-малко отговорни по своите последствия, отколкото потискането на човешката воля, тъй като стихиите нямат волеви съзнателни центрове, подобни на индивидуализираната воля на човека. Степените на волята на човека са различни: от най-нищожна до планетно-космическа. И от всеки две воли, два центъра на съзнание, едната винаги е по-силна от другата. Едната винаги господства над другата несъзнателно. Затова при стълкновение на волите трябва не да се борите с чуждата агресивна воля, но да утвърждавате своята воля в себе си и над себе си. И чуждата враждебна или активна воля, срещайки равновесието на укротените елементи на другия микрокосмос, ще помръкне, неутрализирана от трите утвърдени лъча. Тъй като победата над всеки от трите вида материя, над трите низши обвивки дава лъч. Лъч на властта - така ще го Наречем. На човека е подчинено всичко, но само на човека, подчинил на своята воля формата и всички нейни елементи, носител на която се явява той. Затова борбата със себе си, обуздаването във всичко, вкючително и в дреболиите, на всеки миг от движението на своите обвивки, е борба за власт, за утвърждаване на огнената воля, за висшето огнено Съкровище, което може да владее човек, пренасяйки го като най-скъпоценен огнен Камък през всички животи, през всички въплъщения, през всички обвивки. Съкровището на волята е висшето достояние на човека. И в съчетание с натрупаните съкровища на сърцето му дава огнения меч на справедливостта. Така волята се съчетава със сърцето и се утвърждава двуродният, двуединен, двустранен пламък.

668. Да, приятелю Мой, ти си прав. Къде са те, извършващите своите дела в Името на Владиката? Но ако ти си намерил време за извършване Делата на Владиката, то и Владиката ще Намери време за теб. Владиката не Забравя нищо. Владиката Помни всяко зрънце труд, принесен на Него. И там, където няма да ги има закриващите Светлината земни условия, ще се прояви Близостта на Владиката. Считай себе си за изпратен в света за изпълнение на Моето Дело. Завършили го, изпълнителите се отзовават обратно при Мен, в Сферата на Моята Светлина. Неявното тук става явно там и далечното тук там става близко. Затова Владиката е неотменим. Затова сте сеячи тук, а жътвари там. Затова благо на тези, извършили дори и най-малкото в Мое Име. Тъй като

там малкото на Земята става голямо и огромно, неограничавано от вълните на низшата материя. Дошлият при Мен в тъмнината на земната сфера намира в пространството на Светлината условия за безгранично сливане със Светлината, непрепятствана от земните притегляния, ако устремът към Мен е издържал и преодолял всички земни прегради и препятствия. Благо на вас, утвърждаващите в земната тъмнина Моята Светлина. Деца Мои, вас ли ще Отхвърля в Светлината на Моето Царство? Вас ли ще Забравя, вас ли ще Изоставя, няма ли да Въздам на вас напълно от Моята Светлина? Не се съмнявай, пишеш от Моето Име по правото на синовство, тъй като това Пожелах Аз. Дадох ти право да говориш от Мое Име и с Моето Име, затова върху твоите думи лежи печатът на Моето позволение и твоите думи носят върху себе си печата на Моята Светлина и силата да пробиват кората на човешките сърца. Върху тях лежи знакът на необикновеността. Страниците на твоите писания са обвеяни с Огъня на Моя Дух и Лъчът на Моята Светлина вибрира в думите, изтъкани от вибрациите на Моята мисъл. Творимото с Моя Лик, творимото с Мен носи върху себе си Моя знак и не може да бъде оприличено на нищо обичайно човешко. Заедно творим делото на Светлината - ти и Аз, който Съм зад теб. На границата на великите събития ще съберем силите на духа във великото разбиране и осъзнаване Близостта на Владиката. В чертога на Светлината отиваме през теснините на мрака. Но напред е Светлина, а не мрак. Да се порадваме за Светлината.

669. (19 декември). Нека паметният ден да бъде ден за утвърждаване на Гуру. Ще говорим за него така, както никой никога още не е говорил. В Евангелието е казано за Спасителя: "Светлината свети в тъмнината, и тъмнината не я обзе". "Съществуваше истинската Светлина. В света Беше... и светът не Го позна". Светлината е Една във всички векове. Но Новият Свят носи със себе си ново разделение на човечеството – по светлосянката. На едно от височайшите стъпала на това ново, но в своята същност винаги било деление на човечеството Стои Той, Спасителят на Света, а надолу от Него продължава несвършващата стълба на градациите на човешкия дух. Но най-високият Носител на Светлина е Носител на Съкровището, Носител на Камъка, Носител на кристала от сгъстен Огън – вечният, непреходен и нарастващ по своята сила. Спасителят Беше Светлина, тъй като Проявяваше със Себе Си Светлината. При делението на хората по светлосянка всеки ще заеме стъпало върху стълбата на еволюцията по право, давано му от неговия космически паспорт. Всички са носители на огън, но от различни степени, до най-ниските. И в своята аура, ако се отхвърли физическата черупка, всеки има свидетелство за себе си, показващо степента на тази светлоносност, която той е утвърдил в себе си в продължение на всички животи. Космическият паспорт е неподправим, с него човек твори своя съд над себе си, както и оправданието си и с него заема точно определено стъпало върху стълбата на съществата. Йерархията на Светлината, увенчаваща Стълбата на Яков, в лицето на всеки Владика проявява мощта на кристализираната в Неговата същност Светлина. И тези, най-близките, стоящи около Владиците, се различават по своята светлоделимост и величината и яркостта на затвореното в тях Съкровище. От време на време посланиците на Йерархията отиват в света, носейки нова вест. При смяната на расите, в момент на особена отговорност в света се отправят най-приближените посланици. Посланикът на Йерархията е носител на Камъка. Той носи Светлината на Владиката в света за утвърждаване. Великото действие е невидимо за света и не се разбира от света. И тези, които виждат, нека да кажат своето ново слово за Нашите посланици на тях – слепите. Гуру е Носител на Светлина, Носител на Камъка, огнен посланик на Йерархията, Апостол на Новия Свят, провъзвестител на

красотата, утвърждаващ Знамето на Владиците. “Как така – ще кажат невежите – беше, отиде си, забравиха за него и неговите дела се покриха със забвение”. Но кой от тези слепци, когато с тяхното бездействие беше Разпънат Спасителят, е предвиждал и е знаел за това какво Велико Действие се е извършило и как в бъдещето целият свят ще отзвучи на това, което за окото на съвременниците е било невидимо? И само единадесет прости рибари и нищожна групичка най-близки са знаели за Светлината, която е била и която си е отишла. Съдът на слепците и съдът на невежите не е съд на Истината. И не по началото, а само по следствията двукраките виждат мощта на Светлината. Но от това силата на Светлината не се намалява по своята мощ, нито по следствията. Гуру, посланикът на Владиците прояви със себе си висша мярка на Светлина като най-близък ученик на Владиката на Шамбала и Негов довереник. Значението на Нашите посланици е дълбоко. Проявявайки със себе си Светлината, те със силата на огъня, носен в тях, пробуждат в Чашите на всеки, който се докосне до тях, всички негови натрупвания - и добри, и лоши. Затова беснее тъмнината, затова и беснеят тъмните сърца при тяхното преминаване. Затова всеки, който е от Светлината, дори и при кратко общуване с него е разпалил своите натрупвания и през целия живот, дълги години носи внимателно в себе си този неугасим и все повече и повече разгарящ се пламък, запален от Носителя на Светлината, Нашият посланик и незабележим за света явно и ярко пламти в сърцата, запалени от ръката на Посланика. Гуру утвърди със своята ръка изкуството като висша форма на познание на истината и Светлината. Той беше най-велик художник на света, велик от великите. Картината на който и да било ваш художник, бидейки шедьовър в своя вид все пак е само картина. Вярно е, че психическата енергия на художника наслоява върху неговите произведения искри от огъня и придава на картината известна степен на светимост, но творението на посланика на Йерархията, неговите картини - това е нещо съвършено друго по този потенциал на огъня, който е заложен в тях. Картината на Гуру е сгъстена Светлина, това е пламтяща сфера огън, това е мощен светлоносен магнит, излъчващ от себе си и със себе си редица огнени енергии с особено напрежение, това е лъч Светлина, пребиваващ неизменно около нейната физическа форма. За слепите и невежите това е само картина като всички останали, а за знаещите и зрящите това е мощен магнит от кристализиран от огнената воля огън, изпратен и отдаден на света, за да твори великото дело по преобразяването на цялата обкръжаваща тази картина сфера и човешките сърца, които с били ощастливени да се докоснат и да почувстват тяхното мощно въздействие. И ако картината на обикновените художници облагородява, възвишава и изтънчва човека, ако всички произведения на истинското изкуство представляват изражение на сгъстени, концентрирани висши енергии от различни степени, то какво може да се каже за творбите на Нашия Посланик, Носителя на Светлина, притежателя на мощното светлоносно Съкровище на Камъка, името на който е Алатир. Има неподвижни магнити, залагани от Владиците и Техните посланици за утвърждаване на великите явления на бъдещето. Тяхната мощ е огромна, макар и невидима. Но картините на Гуру са подвижни магнити и затова особено наситени и могъщи, тъй като Светлината на Владиката, Светлината на Владиката на Шамбала е запечатана и сгъстена от Неговия ученик в неговите произведения. Ученикът и посланик винаги твори волята на Изпратилия, Волята на Висшия и Висшата. И слял своята воля с волята на Изпратилия го, той влага и утвърждава Светлината на Владиката, носена от него в неговото сърце и проявявана от него в неговите действия, в кристализираните от него светлинни сфери или магнити, физическа форма на които и носители на които

представляват тези картини. Делението по светлосянка ще премине във всичко от горе до долу. То ще засегне и изкуството. И прозрялото човечество ще отнесе духовните шедьоври на Гуру, най-великият художник от великите, към сферата на свещените предмети на изкуството и ще ги почита наред със свещените предмети, тъй като ще разбере значението на магнитите. Но посланикът на Светлината е влагал огън и Светлина не само в творенията на четката. Във всичко, до което се е докосвала неговата ръка, е била влагана мощта на огнените психически зърна. Някой не вижда още кълновете, някой мисли, че те са загинали. Но така също вероятно са мислели и тези, които са разпъвали Светлината на Голгота. Не трябва да се заблуждавате, не трябва да се мамите от лъжливата, винаги лъжлива видимост и очевидност. Знамето на Мира, провъзгласено от него, ще бъде утвърдено. Ще бъде утвърдено Знамето на Владиците, ще бъде утвърдено на Земята изкуството като висша форма на проява на Светлината, ще бъдат опазени художествените съкровища. Ще се четат, утвърждават и изучават писанията на Гуру като най-велик духовен водач на съвременността, предвидил за хилядолетия напред и указал пътя на еволюцията на човечеството. И Учението на Живота, утвърждавано от него в света, ще стане единен пътеводен огън за човечеството. И тогава ще възнесат Гуру, тогава ще разберат неговото величие, тогава ще видят неговата Светлина, сега скрита от покривалото на невежеството. Но засега това все още го няма. Магнитите, създадени от Гуру и наситени с неговия огън и Светлина и разхвърляни по лицето на Земята творят своето велико, но невидимо дело по трансмутацията и преображението на човешкия дух. И наистина ще го сътворят, тъй като великите срокове наближават. Ще утвърдим величието на Гуру като Наш Посланик, като формовчик на човешките души, като носител на Великото Знание и предвестник на бъдещата Светлина. Някой казва, че него го няма, че той е умрял. Каква лъжа. Нима може да умре духът, нима може да умре Светлината? Нима Владиката Христос е Умрял? Нима Неговото дихание не подхранва и не сгрява Земята? И нима може да умре Посланикът на Владиците? Посланиците на Светлината са безсмъртни.

670. От дълбината, която е Светлина и огън, и живот, се осъществява движението на духа - винаги отвътре навън. Огненият център, името на който е воля, дава импулса и началото на всичко. Волята за живот или самият живот, или огънят на живота, или огънят живот не е ли основният двигател на съществуващото? В мълнията или във вибрациите на Слънцето, даващи живот, виждаме мощта на огъня. И как да се различи животът, волята за живот и жизнената воля или огнената воля - двигател на живота? Искро-монадата може да се нарече волеви огнен център с неизмеримо мощен потенциал, скрит в самата съкровена същност на всяка. А Пламенните Логоси са монади, разкрили своя огнено-волеви потенциал. И според това как върви разкриването или разгръщането на съкровената същност, скрита вътре, под всички обвивки, нараства потенциалът на огнената воля. Не вън, а вътре, в дълбоко мълчание, под всички външни сменящи се обвивки расте и се налива с живот огненото цвете. Не виждаме никога огнената воля, но виждаме външните форми на нейните на прояви в резултатите от външните действия. Може да се разреже на части тялото на човека, може да се изследват всички обвивки, но в тях няма да бъде намерена волята. Тъй като, обуславяйки движението на външните обвивки, сама пребивава вътре, в дълбокото мълчание и безмълвие на огнения център на същността на микрокосмоса. Обвивките живеят всяка своя живот. Вътрешният център ги държи в едно. Но съзнанието, пренесено от обвивките вътре, обединило се напълно с истинския център на волята и станало

изразител на вътрешната мощ, по тънкост и височина на вибрациите стои високо над низшите прояви на живота на всички обвивки и господства над тях. Там, където замлъква всичко външно, се намира престолът на волята. От нея се движи всичко - несъзнателно за тълпите и с мощта на огъня на съзнателната воля - за Архата - от неговата воля, родила се или по-точно, осъзната от него в дълбочината на мълчанието. Затова привеждането на обвивките към мълчание е придобиване на мощта за встъпване в правото на своето божествено наследство. Външната човешка власт не е нищо в сравнение с властта на духа, осъзнал в мълчание своята сила. От волята се преодолява всичко: и ограниченията на материята, и пространствените разстояния, и сферите на трите свята - и с нея се достигат далечните звезди. Подчинилите се и замлъкнали обвивки освобождават духа за пространствен живот. Търсете в дълбочината на мълчанието. Търсете в сферата на Безмълвно Съществуващия. Търсете Безмълвния, огнен, мощен Властелин вътре.

671. (20 декември). Вездесъщият огън, разлят навсякъде, лежащ в основата на всичко, по ска́лата на живота се явява висш. При Пралайя, когато се сгъват всички фази на проява на низшата материя, процесът върви стъпаловидно: първо стихията на земята, после на водата, после на въздуха и накрая на огъня. Но огънят е висш и октавата на огъня преминава в Светлина. Светлината, бидейки в своя висш аспект единна в същността на своята проява, не двойнствена, не подлежи на проявите на Пралайя, тъй като е вечна. И тези съзнания, които са се слели с Висшата Светлина и са се утвърдили в сферата на Вечното Битие, притежават Пан-манвантарно Безсмъртие. Венецът на Космическия Разум, Йерархията на Светлината, сияе с бисера на вечно безсмъртните съзнания. И целта на човека е да достигне до Върха на безсмъртието. Да осъзнаеш трите свои низши обвивки, да застанеш над тях, да усетиш своята Индивидуалност и да придобиеш непрекъснатост на съзнанието още не значи да бъдеш и да станеш Йерарх на Венеца на Космическия Разум. Но това означава, че човек встъпва на прекия път към достигане на тази най-велика цел. Пътят на възхода е безкраен и когато се достигне една цел или стъпало, даже и най-висше, след него се отваря друга, по-висша. И те нямат край, вървящи една след друга все по-нагоре и по-нагоре. Пътникът по безкрайния път не се плаши, тъй като пулсът на вечния живот е непрекъснат. Многообразието на формите на видимия живот е само несъвършено отражение на многообразието на светлинната ска́ла и формите на проявения живот могат да се нарекат лъчи на Светлината, оковани в плътните форми на материята. Тъй като искро-монадата е лъч на Вечната Светлина или лъч от Вечната Светлина. И в него е всичко. Затова Тайната на Тайните е скрита в лъче-монадата и тайната на монадата е тайната на лъча на Единната Светлина. И когато на хората беше Казано: „Вие сте богове”, се имаше предвид тайната на съкровения лъч на искро-монадата. Затова е и Указът: „Търсете в зърното на духа”, тъй като зърното на духа е форма на изражение на Неописуемото. И думите „Царството Божие е вътре във вас” указват, че човекът в своята съкровена същност е носител на Единната Вечна Светлина. Затова Архатът или най-близкият ученик насочва всички търсения, всички стремежи навътре. Там, в това вътрешно царство на безпределните възможности, той открива и придобива съкровищата на неописуемите находки. Да се разбере, че всичко е вътре в човека, ще бъде вече много висока степен на възход. Да се търси вън Светлината, която е вътре, значи да се преследват фантомите на нереалността в океана на бездънните прояви на вечно променящите се форми, значи да се търси напразно, откъсвайки плодове, които, бидейки хванати, тутакси се превръщат в прах. И

даже Владиката, който е вън, зад далечни пустини и планини, даже Той може да бъде почувстван и осъзнат вътре. Тъй като Каза: „Аз Съм във вас, вие сте в Мен и ние сме едно”. Владиката се осъзнава в духа, тъй като Аз – това си ти, най-висшият в теб и скрит в твоите дълбини. Напътствие към ученика: „Търсете в зърното на духа”.

672. (21 декември). Приятелю Мой, във великия поток на времето ти си песъчинка, влачена от могъщото течение на Космическия Живот. В безбрежния океан твоята величина е нищожна. И колко форми си сменил ти, носейки се в потока, колко си отхвърлил, за да се облечеш в нова. И твоят космически жребий е да се обличаш все в нови и нови и по-съвършени форми, преминавайки от една звезда на друга. Планетите, дали ти временно прибежище, ще умрат и ще се разсипят, и Космосът ще измени своя лик, ще изчезнат цели слънчеви системи, а ти, малката песъчинка от необятната Вселена, ще продължаваш своя безкраен път по стълбата на безкрайния възход. И даже Нирвана, неразбрана и изопачена, не е състояние на покой, а такава напрегнатост на Светлината, когато честотата на вибрациите изглежда за съзнанието неподвижност или съвършено се изплъзва от съзнанието. В океана на Безкрайността ти, малката песъчинка, облечена във форма, винаги си бил, си и винаги ще бъдеш. И в твоята дребност се заключава твоята огромност. Ти си нерушим и неразрушим, облякъл себе си и постоянно обличащ се във все нови и нови форми на проява на растящото в теб зърно Светлина. И нищожен и малък във външната си форма, ти си огромен, безсмъртен и вечен в своята непреходна същност, тъй като центърът на твоето битие е по-голям, по-значителен и по-субстанционален от всички видими от теб форми на необятния, безпределен заобикалящ те свят. Трябва да се разбере своята огромност, а също и това, че тя се заключава не във външната форма, обречена по същността на нещата на смърт и унищожение. Елементите, събирани от теб в зърното на духа и кристализирани в него във вид на енергии на сгъстената Светлина, са безсмъртни, но са временни материалните форми на тяхното изражение. Във всяка видима форма е скрита искра или зърно от вечния живот, еднакво по естество с теб в своята дълбина. Съумей във външния поток от променящи се форми да уловиш диханието на вечния живот, скрит под всички външни покривки. И тогава величествената космическа симфония на живота, вечна и непрекъсната, ще стане достъпна за ухото и окото – по точно нейната светлоносна същност. Да живееш в този, другия, скрития поток, да се приобщиш към течението на неговата Светлина означава и да живееш във Вечността и означава да живееш извън външното повърхностно течение на грубо-материалното съществуване. Царството на Вечната Истина се изразява с този, другия, скрит в дълбините на съкровения поток Светлина. И Ние, които не Сме от този свят, но живеещи в света, Ние Живеем в потока на интра-космическия живот. Идвайки в света Проявяваме някои от неговите страни, но винаги нова и в съответствие със законите на ритъма и еволюцията. Но тъй като този поток на вечния космически живот сам се явява само страна от Безпределността, то Владиците са безпределни във възможностите за проява аспектите на Единната Светлина. Затова и в Тях, и в Ученията, давани от Тях, се дават винаги нови и винаги по-висши форми на тази Единна Светлина. Единното Дърво на Единното Знание с всеки нов оборот на спиралата на времето донася нови плодове от знание върху безпределно растящото дърво на познанието. Трябва да се разбере единството на Истината в цялото многообразие на нейните изражения. Нейното космическо разбиране не може да се вкара в тесните ограничени рамки на човешкото разбиране, обусловено от временните стъпала на неговата еволюция. Трябва да се гледа напред, натам, където разширеното и израснало съзнание ще бъде в състояние да вмести

новите и неочаквани аспекти на все тази същата единна Истина, на все тази същата Единна Светлина. Да ограничиш себе си в своето разбиране на Истината от днес, значи да пресечеш своя път. С това е страшна застиналата догма. С това е разрушителен фанатизмът, с това са мъртви буквите на предишните писания. Тъй като в техните рамки човешкото съзнание е закостеняло и се е вкаменило, приковавайки себе си към старата изживяна форма. Не Истината се променя - тя е единна, но формите на нейното изразяване винаги трябва да съответстват на настоящото стъпало на съзнанието. Детето израства от детските дрехи, съзнанието – от примитивните форми на изразяване на Истината, натрупани от хората върху чистите извънвременни истини на провъзвестителите. Може да се забележи, че с редки изключения даваната от Владиците Истина се е обличала в продължителна, по възможност космическа форма на своето изразяване, стремейки се колкото може по-малко да бъде ограничена от преходните условия на времето. „Търсете и ще намерите" – ето пример за Космическа Формула или Закон за вечното намиране, облечено във възможна достъпна форма на съответстващата му епоха. Но диханието на Вечността е запечатано в нейната видима форма. Печатът на Вечността стои върху тази форма на изразяване на Истината. Сега във века на техниката и електричеството ще Дадем тази формула във форма на проява на законите на тънките огнени енергии, биполярни по същество и магнитни в проявите, и заемащи определено място в ска́лата на космическите огненосно-светлинни енергии, тоест ще Дадем на старата форма на космическата Истина строго научно енергетично обосноваване. Колбата и ретортата ще заменят праха на свещените писания, а лабораторните прибори – купчините на последвалите след тях произволни тълкувания. Науката ще встъпи в своите права. Нейният път ще се осветява от изкуството.

673. Аз Утвърждавам Битието на Света на Светлината в земния свят. И средата, с посредничеството на която това може да бъде извършено, се явява човечеството. Хората са носители на висшите принципи на планетата. Ако Земята беше населена само от животни, лишени от самосъзнание, Нашата задача би била неизпълнима. Затова задачата на човечеството е да прояви със себе си и чрез себе си Светлината на Земята и, проявявайки я, от него проявена в плътта или в материята, да преобразува тази материя. Явявайки се трансмутатор на висшите енергии, човечеството служи като призма, през която тези енергии единствено могат и да достигнат до Земята. От пространството се изливат лъчи с различни напрежения. Тези лъчи дават на планетата живот и регулират течението на материята, затворена в нейната форма и Земята ги възприема, реагира на тях като живо същество и живее своя особен, богат и разнообразен живот. При това материята под влиянието на космическите лъчи се намира в постоянно движение. Такъв живот няма на Луната, тя е мъртва планета. Там има свой живот, но живот от противоположния полюс, живот на разложението на материята, пронизана от смъртоносни флуиди. Там няма вода, няма животворен обмен на веществата, няма наличие на жизнени магнитни токове от конструктивен порядък. Подобие на разлагаща се планета виждаме в умрелия човек, в неговия труп. И тъй, Земята живее. Нейната задача е да изтънчи своята материя до степен на светлоносимост и тази задача може да бъде изпълнена само с посредничеството на населяващото я човечество. Човекът живее в планетата, тоест на повърхността на Земята вътре в нейните по-тънки и обширни обвивки. Поглъщайки пространствените енергии той ги трансмутира в себе си и ги излъчва около себе си в планетното тяло, обгръщащо го от всички страни и насища със своите еманации нейните четири низши принципа. Висшите

са проявени в него, а низшите той трансмутира със себе си. Изтънчвайки се и одухотворявайки се самият, той изтънчва и одухотворява материята. Физическата форма, а също астралната и менталната представляват сфери, през които тече непрекъснат
поток от материята, от която те са съставени. По такъв начин процесът на одухотворяване на материята не се ограничава само в процеса, протичащ на гробището, когато прахът се превръща в прах, не, този процес върви по-интензивно в живото човешко тяло и не в една, а във всичките му обвивки. Така че явлението трансмутация на обвивките на Земята – физическата, астралната и менталната, извършвано с посредничеството на човешкия микрокосмос, е явление от напрегнато продължителен и дълбоко значителен порядък. Но висшите принципи на човека имат за задача да насищат материята с енергии от висшата ска́ла на огъня и планетата може да се издигне по стъпалата на еволюцията само чрез и заедно със своето човечество. Затова когато то се отклонява от своето пряко предназначение се получава космическа вреда, тъй като Земята е само звено във веригата от светове и в нашата Слънчева система. Нарушава се космическият ритъм на еволюцията. Когато, възприемайки пространствените лъчи, човек насочва тяхната сила към разрушение, се разрушава тялото на планетата. И може да настъпи момент, когато за спасение на планетата човечеството, което я населява или част от него трябва да бъде унищожено. Гибелта на Атлантида е била явление именно от такъв порядък. Задачата на Учението е да просвети хората за истинско разбиране на своя огнен апарат, даден на човека с определена цел и притежаващ могъщи невидими енергии. Да бъде трансформатор на космическите енергии за пречупването им в себе си и предаването им в трансформиран вид на Земята – това е ролята на човека на планетата. Както без радиоприемник не могат да бъдат уловени и възприети радиовълните, така и космическите енергии не могат да докоснат Земята без да бъдат възприети и пречупени през апарата на микрокосмоса. Без тяхното приемане от човека Земята остава без подхранване. Но човекът, вместо тяхното приемане и асимилация със своя микрокосмос, сътворява еманации от обратен порядък, които не само не хранят Земята, но и създават един вид изолиращ плот между планетата и лъчите на пространството. Получава се двойна вреда. Човечеството трябва да разбере своето планетно-космическо назначение и то може да направи това единствено в Светлината на Учението на Агни Йога. Оттук неговата неотложност и срочност. Наближават сроковете за общопланетно утвърждаване на Учението на Живота.

674. (22 декември). Привикналият към действие и труд няма да наруши Общуването.
Общуването се проявява в труда. Проявеният труд е резултат от Общуването. Така са се трудили всички ученици. Плодоносен труд е само ритмичният труд. В него се изразява постоянството на огньовете. Без труд няма Общуване. Огънят, разпалван в ученика, се нуждае от проявяване в труда. Трудът е форма за проява на огъня. Хиляда трудове и хиляда огньове. От труда се разпалват огньовете на духа и по труда се определя и тяхната сила. Трудът и действието са основи на преуспяването. Колкото по-високо и близко до Нас, толкова повече е трудът и толкова по-динамично е действието. Така се Трудим Самите Ние и така винаги са се трудили тези, които са около Нас. Няма да се уплашим от труда. В него е тайната на неотклонния подем на духа. Непрекъснатостта на напрегнатия труд е качество или свойство на Архата. Не отдих, не песнопения, не умиление, не сълзи на благост, но напрегнат ритмичен огнен труд. Само ритмичният

труд дава огромни резултати и следствия. Само ритмичните действия усилват мощта на следствието. За достигане на далечната цел се установява ритъм на неотклонно приближаване към нея с редица целеустремени ритмични всекидневни действия. Без труд няма напредък - без целесъобразен труд. Има още един вид особено плодоносен труд: трудът над себе си, над преображението на вехтия човек в носител на огъня. Нито едно усилие в тази област не пропада напразно. Но внасянето на стройност и ритмичност в него привежда редицата разпокъсани, а затова и малко ефективни усилия към едно стройно цяло, острието на движение на което пробива дебелата кора от наслоения, обличащи вехтия човек. Да помислим за редица ритмични действия в делото по утвърждаване на желаните качества и да придадем на това движение закономерност. Труда над себе си ще усилим със съзнателен ритъм и ще утвърдим ритъма в действие. С ритъма на труда над себе си се помитат древните наслоения.

675. (23 декември). В Царството на вечния мир Ликът царства над плътта. Съмняваш се в Моята сила ли? Тя преодолява всичко.

676. С Моята Мощ преодоляваш яростта на разпуснатата тъмнина и силата на стихиите, излезли от равновесие. Не е достатъчно да се неутрализират тъмните противодействия. Следствията, породени от тъмните сили, са ужасни. Те нарушават равновесието на планетните елементи и енергии. Стихийните съединения на елементите, между които е било нарушено взаимодействието и равновесието, дават свои тежки следствия. Движението на масите разлагаща се материя е ужасно. Затова е тежко на съзнанието. Личното неблагополучие на всекиго е само отражение на общото нахлуване на Хаоса. Но тежестта на максимума на нагнетяването носят все пак избраните, явявайки се свръх това и обекти на внимание на тъмните сили. Затова е нужно особено бдително единение. Разбира се, бихме могли да облекчим. Разбира се, би могло да се отстранят тръните от живота на най-близките, но какво добро се е родило от благополучието, даже относителното? И как да се закали острието на духа, ако се извади от огнената пещ и се премахнат ударите, даващи му форма не на аморфна маса, а на стоманено острие? Съчувстваме за трудностите, Виждаме трудностите, но Искаме да приближим по-близко, още по-близко. Нека всяка нова трудност, сложност и обременяване да бъдат ускорител, приближаващ към Нас. Ние Бодърстваме под нагнетяването на страшно напрежение. Твърдината е боен стан. Съзнанието е непрекъснато. Отдих няма. Проблемите са планетно-космични. Огромна е нуждата от твърди, устойчиви сътрудници. Къде са те? Кой носи закалено-безропотно цялата тежест на поверения пост? Егоизмът крещи за несправедливост, но на карта е поставено всичко. Затова изходът и решението е едно: да се държиш докрай с цялата сила на духа. Натискът на стихиите не е продължителен. Царството на тъмнината ще свърши. Но Моите воини, издържали битката с Мен докрай, ще бъдат свидетели на победата на Светлината и участници в утвърждаването на Светлината. „И аз, и аз, и аз” - казват тези, неустоялите. Но Аз ще им Кажа: „Къде са те, неизоставилите Ме в мрака и ужаса на битката? Тях Искам да направя Мои доверени, останали верни и в малкото, и в голямото и сега, в деня на тържеството на Светлината получаващи утвърждаване”. Нека воинът да не се оплаква, че неговият светлоносен меч се кове здраво в пламтящото огнище под мощните удари, укрепващи острието. В купчината пламтящи въглени и шлаки не се вижда бляскащият меч. Наковалнята е твърда и студена, ударите са страшни и летят пръски от огнени искри. Но мечът, закален в огъня и водата, и под ударите на живота е здрав. Затова, приятелю Мой, събери сили. Събери в себе си всичко, не отдавайки навън нито

една йота от себе си. Както в момент на пристъп на врага цялата войска се събира в крепостта, така и ти събери всички разпуснати свои енергии вътре в себе си, не отдавайки нито една навън за разкъсване. Замлъкни духом. Прави всичко като всички, но трябва да изземеш сърцето си отвсякъде, иначе може да се подложиш на разорение. Ще бъде стъпкана всяка енергия, непредпазливо и без незаспиваща и непрекъсната бдителност безконтролно пусната навън. Събери силите. Трябва да се разбере идеята за събиране и прибиране в себе си на своите огнени енергии. Не трябва да се отдаваш на разкъсване. Сега се изисква особена бдителност, не бивала още никога по-рано, тъй като наближава времето на последния удар на врага. Както охлювът се скрива в раковината и костенурката под черупката, както цветето с настъпване на тъмнината затваря чашката и се свива, затвори се духом навътре във вътрешната цитадела на духа. На рубежа на събитията - мълчание. Утвърждавам те в мощта на мълчанието.

677. (24 декември). „Който се измъчва за земното, отговор за небесното няма да получи". „И не мислете за това какво да пиете и какво да ядете, или в какво да се обличате". Разбира се, трябва да мислиш и да се грижиш за себе си и за близките. Не става дума за това. Не трябва като не мислиш за себе си да се превърнеш в товар за някого. И кесаревото трябва да се отдаде Кесарю, тоест трябва да се изпълняват изискванията и задълженията, възлагани на нас от плътния свят. Тялото изисква грижа. Ако не го храниш, не го поиш и не го обличаш как ще може то да живее и да изпълнява своето предназначение? На студа можеш да замръзнеш, ако дрехата е неподходяща. Но отдал на всичко необходимо дължимото и отдавайки, може да не се забравя, че цел на всичките тези грижи и мисли се явяват не тези грижи сами по себе си. Те са само условия, необходими за изпълнение на нещо по-голямо. И това по-голямо е и целта на всички размисли за тези условия на плътния свят. А целта е в плътното да се намери и утвърди извънплътното. Условията и опитът, давани от плътния свят, са материал и условия за съществуване в извънплътния свят. Само условията на материалния свят, опитът и знанията, придобивани в него, дават всичко това, което е необходимо за съзнателен живот в Невидимия Свят. Ако не беше плътната еволюция, то човек никога не би бил в състояние да достигне стъпалото на съзнателното съществуване. Понесените трудности и платената цена е компенсацията за полученото съкровище, цената на което човек още не осъзнава. Тъй като нагоре по стълбата, когато съзнанието достига космичност, човекът встъпва като цар, цар на духа във владение на всички царства на природата, на всички енергии, на всичко, което го има във Вселената, на всички дарове на света и световете. Чрез временните тежести, болки и страдания той става наследник на космическите богатства. Той встъпва като властелин и владика в правото на вечно наследяване на всичко, което го има в Космоса. Тези съкровища не могат да се вземат, ако не ги осъзнаеш. А не можеш да ги осъзнаеш нямайки опит в тях и неутвърдил ги в живота. Всичко се преодолява, преодолява се и се взема. Преодоляването означава овладяване, а овладяването – власт – висша, пълна, безпределна. Микрокосмосът като център на вечния огън, утвърдил в себе си висшата ска́ла на Светлината, застава на висшето стъпало като светлоносен дух, облечен в заслужена с милиони векове изпитания и утвърждаване висша власт над всичко, което съществува. И тази власт се заключава в творчеството. Подчинените на волята елементи на материята и стихиите, и всички огнени енергии се подчиняват на волята на твореца. И Създателят, бил някога човек, намира висше щастие в това да твори вечно и да усъвършенства сътвореното. Космическото творчество е висша съдба на богочовека.

Насън летях през стени и постройки, едновременно през цял ред от тях.

678. (25 декември). Растящата власт е незабележима, но явно видима върху аурата. Лекото преминаване през стените и човешките постройки вече указва за овладяване на известна редица астрални енергии. Така тръните в живота дават своите благостни отлагания. Ценността на придобивания опит не се разбира от хората. Оттук лъжливият извод за безцелността на съществуването, докато в същото време всеки миг обогатява съкровищницата на паметта при съзнателно отношение и умение да се извлича от всички обкръжаващи явления сокът на опита. Разбира се, Владиката, който винаги е на пост, ще Помогне да се усвои всеки опит, за да се превърне в края на краищата най-горчивото в най-сладко. Състоянието на съзнанието пречи на възприятието. Звучи суетата. Трябва да се научиш, бидейки в нейния център, да не се поддаваш на вълните на нейните вибрации. Трябва да се утвърждава упорито и настойчиво преодоляването на всичко обкръжаващо и своето господство над всички видове енергии, противодействащи на превъзходството на вътрешния властелин над външното. Иначе ще си останеш обикновен човек. Тъй като разликата между ученика на Владиката и обикновения човек е само в съзнанието, в отношението към обкръжаващото и неговата оценка от правилна гледна точка. Двама души във вихрите на суетата и терзаещите астрални токове могат да проявят - единият беснеене на астрала и вибрации на мятащите се обвивки, другият – пълно спокойствие и отсъствие на желание да реагира на каквото и да било. Да проявиш спокойно, сдържано-разумно отношение не значи да се поддадеш на вихрите на външните дисхармонични явления. И тъй, отново се налага да се връщаме към утвърждаването на безстрастното спокойствие. Може ли да се пожали труд за неговото утвърждаване и може ли да се огорчаваш от тежките, но имащи за цел да изработят именно субстанцията на веществото на имунитета на духа? Тъй като всяко качество на духа има противовес в известна по височина материално-енергетична субстанция, изработвана и отлагана от съзнанието в сферата на микрокосмоса. Тя може да се нарече кристали от отлагания на субстанцията или веществото на качествата. Затова и се говори, че няма да пропадне нито едно усилие към победа, тъй като те дават явни отлагания, видими върху аурата. Трябва да се разбере кристалния строеж на същността на ауричните енергии. Събирачът на безсмъртни съкровища на духа не трябва да забравя нито за миг великата цел на земния опит, колкото тежък и труден да е той. Тъй като опитът е горчив, но неговите плодове, отлагани в Чашата във вид на светлоносни енергии, представляват нетленно Съкровище. Носителят на Камъка нараства неговите страни и увеличава неговата светлоносимост. Съкровището расте явно, макар и невидимо за носещия го.

679. Животът изковава бронята на духа. Огненото брониране приучва духа към неизмерими нагнетявания. Докрината на напрежението става не теория, а живот. Слабият дух ще се разлети на пръски и ще разпръсне своите натрупвания. Но силният и само силният, и само превъзмогналият ще може да удържи Съкровището. Съкровището може да бъде доверено на превъзмогналия. Превъзмогналият ужасите на живота и съхранил сред тях огъня на духа отваря следващите врата на находките. Приятелю Мой, трябва да се устои в битката, без да се губят сили. Всичко е в духа. Преодоляваш себе си, проявявайки твърдост на духа. И там, където думите стават безсилни, там с (невидима) мисъл ще проявиш решенията на духа.

Дните са непоносимо тежки. Трудно е. Има извънредно много работа. Неприятностите се сгъстиха. Даже не мога да пиша. Хората страшно размагнетизират.

680. (26 декември). Аз и Моят Свят съществуваме независимо от това с какво си зает в дадения момент от твоя живот. И ако ти си зает с Моя Свят и с Мен, ти стоиш върху скалата на Вечността. Но ако ти си зает със своето и обкръжаващото, то се носиш в бързите вълни на реката на живота, влачен от нейните течения и подлагайки се на всички случайности на стихията. Но ако стоейки върху скалата на Вечността гледаш към потока, отбелязвайки в съзнанието неговото мяркане, но не бидейки нито увличан, нито поглъщан от него, то ти не зависиш от него и не се подчиняваш на неговата сила. Ученикът стои извън обикновения живот. Ученикът не му се подчинява. Той стои в живота, в самата му гъстота, но извън него. Да примири тези противоположности в себе си и да застане в техния център на равновесие е задача на вървящия с Владиката. Сега ти, правейки този запис и със съзнателно усилие на волята откъсвайки себе си и своето съзнание от противоположния полюс на проявите на обикновения живот, сега ти си застанал в центъра на равновесие, в точката на волевата мощ и от нея си насочил съзнанието си в Моя Свят, заглушавайки шума на суетата. Учи се винаги, във всеки момент да откъсваш съзнанието от мяркащия се бяг на бързотечащите води на живота и да го пренасяш в сферата на Моето Царство, Царството на вечния мир. За това трябва да се разбере същността на противоположностите, да се уравновесят те и застанал в центъра на своята мощ да устремиш съзнанието към противоположния полюс на живота, в Царството на Вечната Истина. Следователно има два потока: поток на суетата на ежедневието и река на Вечния Живот, и ти като център на Космическата Светлина, обхващаш или по-точно можеш да съзерцаваш двата по своя воля. Разбирайки и изучавайки уроците на живота върху самия живот и изпитвайки неговия опит събираш сока на знанието. Записите са резултат на този опит, запечатан в Моята Светлина и под Моята Ръка. Затова тежкият жизнен опит, преминаван от теб под Моята Ръка, е път за натрупване на опитно знание, синтезирано и проявено като резултат на твоето сътрудничество с Владиката. Нека светът на текущия ден да звучи в своята нота. С Мен ти си неуязвим и извън неговата засмукваща сила, а сам си като котенце в морето. Не се отвръщай от Владиката. Не се бой от ръмженето на суетата. С Мен нищо не е страшно. С Мен се преодолява всичко и с Мен всичко и ще преодолееш. Утвърждавам мощта на твоята преодоляваща сила. Утвърждавам те в мощта на преодоляването. Ти си Мой, не се смущавай от нищо и не се предавай на гласовете на преходното. Правилно си спомни: Одисей, устремил се за златното руно, привързал себе си към мачтата на лодката, носеща се по вълните на жизненото море, за да не бъде отвлечен и очарован от пеенето на сирените. Привържи себе си към мачтата на духа и само тогава ще можеш да оставиш ушите отворени. Гребците на Одисей седели с плътно закрити уши.

681. (27 декември). Ликът на Владиката е външна форма и изражение на това, същността на което Проявява със Себе Си Самият Владика. Затова съприкосновението на съзнанието с това изражение на скритата зад външната форма същност, която Го отразява, поставя и ученика в състояние на Контакт. Неговата дълбочина зависи от пълнотата на съсредоточаването. Но притегляйки със съзнанието Лика, притегляме и това, което е скрито зад него. Така Моят скрит Свят влиза в съзнанието на ученика. Той, този Свят, не е от външния смъртен свят. Той изразява със себе си същността на безсмъртието. И този, който се докосва до него и влиза в него, влиза в сферата на безсмъртието. Следователно съзнанието, отвързало себе си от обкръжаващото и привързало себе си към Моята колесница на Светлината, вече с това става безсмъртно. Отхвърляйки физическото тяло съзнанието, притеглило се към Мен приживе, остава с

Мен и след смъртта. И така също, както през живота, новото обкръжение няма да бъде в състояние да превъзмогне Моето притегляне. Сферата на Астралния Свят не е в състояние със своето притегляне да преодолее притеглянето на Моята Светлина, ако на Земята земните условия са били преодолени. Затова силата за преодоляване на земните притегляния е сила на връзката с Мен. Сребърни нишки на безсмъртието – така ще ги Наречем. Мислите от плътния свят като просяци се тълпят пред прага на храма на съзнанието. Ще гоним натрапливите и нахални просяци. Погледни тяхното мръсно, зацапано облекло. Те не трябва да се допускат в храма на съзнанието. Тяхното място е в преддверието. Моите мисли могат да бъдат за плътния свят, но те не са от плътния свят. Изпраща се Лъч за утвърждаване на преодоляването. Не трябва да се откъсваш от него. Трябва да се научиш да пребиваваш в Лъча. Тъй като в него ще пребъдеш и след смъртта, когато съзнанията се разпределят по лъчите. Но утвърждаването на елементите на притегляне, съответстващи на Лъча, се утвърждава в теб сега, в тежкия земен живот. И утвърденото тук ще бъде утвърдено и там, и отхвърленото тук там няма да обременява съзнанието. Тъй като не е лесно да се преодолее притеглянето на планетните условия.
Да, приятелю Мой, ти си прав: съзнанието на Земята усеща това, в което е хвърлено от кармата и Моята Ръка. И окото вижда обкръжаващото. Но се учи гледайки да не виждаш и слушайки да не чуваш. И тогава ще напреднеш много във вътрешния слух и зрение. Изгонвайки ненужните мисли, а главно, емоции може много да се облекчи пътя. Огради се със „стената на безстрастието" и ще победиш света. Само чрез вътрешното побеждаваш външното. Но когато външното изпълва цялото съзнание, как може да победи този, който е вътре? На него, безсмъртния, трябва да се даде и време, и място, и условия за проявяване отвътре навън - със своята светлина да осветява плътното, но да не бъде осветяван, тоест заглушаван от него. И тъй, утвърждавай светлината, която е в теб, Моята Светлина.

682. Давам ти право във всеки момент, сред най-бурните условия, когато всичко бушува и се вълнува наоколо, да призоваваш Мен, за да може да усетиш Моя Свят и да пребъдеш в мир. Давам право да се приобщиш към спокойствието на Моя Свят. Той е винаги с теб: и сред бури, и в мрака на нощта. Предизвиквайки в съзнанието Моя Свят, можеш да усетиш мира на великото спокойствие, който е вътре. Моят Мир ти Давам. Приеми Дара на М. Оттегляйки се във вътрешната цитадела, ще усетиш Моя Мир, тъй като той е с теб.
Видях насън, че получих писмо от Майката. Там беше написано за трите лъча. И още нещо за лъжливите лъчи.

683. С оръжието на врага го доубиваме.
Всеки трябва да може да преодолява всичко. Утвърждаването на Висшето „Аз" е утвърждаване първенството на духа.
Дните са небивало тежки. Всичко потъна в мрак. Не мога да пиша. Всичко е далече.

684. (28 декември). Ще пишем за това, което е далеч от Земята. Ще оставим долу земните мисли. Ще оставим долу всичко, с което е бил пълен текущия ден. На върха на духа няма място за житейски мисли. Долу се гърчат хората, разпънати в материята, в кръстните мъки на плътното съществуване. Във външната, земната тъмнина има плач и скърцане със зъби. Да оставим всичко това долу. Да вървим с Мен към върха, там, откъдето се виждат световете. В междупланетното пространство, където всичко е изпълнено с живот, ги няма тежестите на плътта. Плътта е от Земята и колкото по-близо до нея, толкова по-тежки са нейните вериги. На Нас не ни трябват вериги. В

пространството на Светлината, извън сферите на земните притегляния, духът е свободен. Освободен от ограниченията и от своите обвивки, и от съответстващите им низши светове на трите плана, духът вече не е свързан нито с мястото, нито с времето, нито с веригите на низшите притегляния. В него вече я няма материята на трите, увличащи всяка в своята сфера. У човека израстват крила и безпределността на пространството става поле за проява на неговите висши енергии. Той даже може да гледа към Земята, но бидейки недосегаем за нейното тленотворно излъчване. И пипалата на тъмнината не могат да достигнат до него. Между световете - низшия и Висшия - пропастта е непроходима. Земните дела отиват далече-далече и просто престават да интересуват. Съзнанието живее с пулса на космическия живот. И мисълта, оставайки реална за него, твори неговия свят. Сам твори и сам пребивава в мястото на своето творчество. И творимите образи са също толкова реални, както самия живот. Творчеството става форма на изразяване на живота и неговите форми, в които и сред които се проявява „Аз-ът" на човека. Сеячът става жътвар. Съзнанието реализира посятото, осъзнавайки го във формата на единствената за него реалност. Светът на мислите става външен свят, в който живее духът. Обективният свят съответства по качество на вибрациите на творимия свят и се явява един вид негово допълнение или фон, на който се разиграва мистерията на духовния висш живот на съзнанието. Съзвучните на духа съзнания с родствена тоналност и същата тази височина допълват оцветеността и яркостта на творимия от духа свят. Законът за притеглянето на най-тънката светлоносна пластична материя регулира постъплението на съзвучен на обкръжаващия го свят материал за творчество. Съзнанието е наситено с пълнота на живота и битието, тъй като изразява със себе си всичко, към което се стреми. Няма нито забрани, нито ограничения. И няма сълзи, тъй като висшите слоеве изключват емоциите на астралната сфера. Чистата извънлична радост става обичайно състояние на духа. Духът звучи в ключа на радостта. С радост е изпълнено и самото обкръжаващо пространство. Лъчът на Владиката е явен със своята Светлина и Владиката е близък. Пътят към това Царство на Светлината премнава по Земята. През мрака към Светлината, през скръбта към радостта, през смъртта към живота, през страданията към щастието. Такъв е пътят на живота.

Край на Записките от 1952 година.